

K125-52
J179(9)
3(H)

DIE FRAGMENTE
DER
GRIECHISCHEN HISTORIKER

(F GR HIST)

VON

FELIX JACOBY

DRITTER TEIL
GESCHICHTE VON STAEDTEN UND VOELKERN
(HOROGRAPHIE UND ETHNOGRAPHIE)

AUTOREN UEBER VERSCHIEDENE STAEDTE(LAENDER)

PHOTOMECHANISCHER NACHDRUCK

希腊历史学家残篇

第三部分 A

正文

古代史 古代希腊

LEIDEN
E. J. BRILL

1964

00718

Copyright 1964 by E. J. Brill, Leiden, Netherlands.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or translated in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means without written permission from the publisher

PRINTED IN THE NETHERLANDS

'Es ist eine ganz kuriose empfindung, wenn man mit dieser welt abgerechnet hat und garnichts mehr verlangt als ein platzchen an der sonne, um dinge auszuhecken, wonach am ende kein mensch mehr fragt'.
(JAKOB BURKHARDT).

In der vorrede zum ersten teile dieser sammlung durfte ich dem Preussischen Ministerium für Kunst Wissenschaft und Volksbildung sowie der Notgemeinschaft der Deutschen Wissenschaft für ihre tatkräftige förderung meines werkes danken. Dass der dritte teil zu erscheinen beginnen kann, wird in erster linie der grossherzigen und grossartigen gastfreundschaft verdankt, die mir Oxford gewährt: am 3. Dez. 1938 luden mich 'the Dean and the Governing Body of Christ Church' ein, 'meine arbeit an den griechischen historikern sobald als möglich in Oxford fortzusetzen, where conditions seem to be particularly favourable for carrying on such an undertaking'. am 15. Juni 1939 bewilligte das Comité des Craven University Fund dem neuen verleger E. J. Brill einen namhaften beitrug zu den kosten des druckes. wenn ich diesem verlagshaus und seinem direktor Th. Folkers mit der gleichen wärme danke, dass es mein werk unter seine obhut genommen und auch unter den so traurig veränderten weltumständen seinen entschluss aufrecht erhalten hat, so ist das wahrlich mehr als die befolgung einer alten sitte; auch dieser dank entspringt dem gefühl einer tiefen verpflichtung. mit rat und hilfe in den verhandlungen über druckmöglichkeiten haben mir Eduard Fraenkel-Oxford, Hugh Last-Oxford, Gilbert Murray-Oxford, AGRoos-Groningen, M. Rostovtzeff-Yale University, HTWade-Gery-Oxford zur seite gestanden; und die liebenswürdigkeit Kenneth Sisams (Clarendon Press, Oxford) hat die schwierigkeiten überwunden, die postalische bestimmungen der versendung von korrekturen nach Holland machten. mehr als ich hier darlegen kann bin ich auch der anteilnahme von ERDodds, Regius Professor of Greek, Oxford, verpflichtet. zuletzt muss ich wieder meine frau nennen, nicht nur weil ihr diesmal ein wesentlich grösseres mass an arbeit bei der herstellung des druckmanuskriptes und bei der korrektur zugefallen ist, sondern weil sie hier, in der neuen und doch altgewohnten atmosphäre wahrer humanität, die häuslichkeit geschaffen hat, die mir für die arbeit unentbehrlich ist.

Dieser dritte teil soll im zweiten bande (IIIB) die Geschichte der Griechischen Städte und Landschaften, im dritten (IIIC) die der Barbarenländer enthalten; der bequemeren benutzung wegen rein alphabetisch nach städten und ländern gruppiert; darunter dann die einzelnen autoren möglichst in zeitlicher folge, soweit nicht, bei reicherer überlieferung, wie wir sie z. b. für Athen oder Aegypten haben, noch sachgruppen zu unterscheiden sind: Ἀτθίδες, Ἀττικά, Ἀρχόντων Ἀναγραφαί, Περὶ τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, Ἀθηναίων πολιτεία, Περὶ νόμων, δικαστηρίων, γενῶν, θυσιῶν, ἑορτῶν, μηνῶν, ἀγῶνων u. s. f., Περὶ Ἀθηνῶν, ἀκροπόλεως, μνημάτων, δῆμων u. s. f.

An dem ersten bande, den ich jetzt vorlege und dessen untertitel schon eine gewisse verlegenheit verrät, habe ich selbst zweierlei auszusetzen:

1) dass ich wieder mit der wohl am wenigsten interessanten gruppe von 'ethnographen' beginne. aber nach dem grundprinzip der nun einmal gewählten anordnung, die ich weiter für praktisch halte, war es trotz gewisser berührungen aus sachlichen wie aus formalen gründen unmöglich, die hier zusammengestellten autoren der philosophischen antiquarischen und ausgesprochen philologischen historie (IV) zuzuordnen. ich habe im gegenteil hier nicht nur überall durch verweise auf die sachgruppen des vierten teiles (Πολιτεῖαι, Νόμοι, Νόμιμα, Παράδοξα, Βίοι, Περὶ Θεῶν, Περὶ Ζωγράφων u. s. w.) rücksicht genommen, sondern auch bücher wie Theognis und Gorgon Περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν oder Aristoteles (?) Περὶ Ἑρμιόνης ἱερῶν nicht dort unter 'Religionsgeschichte' sondern hier unter die betreffenden orte gestellt — was z. b. bei Athen (und selbst Sparta) schon deshalb nötig war, weil der verfasser einer Atthis oft auch spezialbücher über kulte u. dergl. verfasst hat — um möglichst alle literatur über die gleiche stadt zusammenzuhaben. es ist zugestanden (I p. Vsq.), dass das nicht ohne einige gewaltsamkeit geht. aber da es eben kein schema gibt, das voll befriedigt, muss man sich und dem benutzer der sammlung mit reichlichen verweisungen helfen. entscheidend ist in jedem falle, dass man weder Charon noch Rhianos noch Alexander Polyhistor, so verschieden die drei unter einander sind, aus dem zusammenhang der lokalhistorie und ethnographie reissen kann. hier zwingt also die sache.

2) anders der zweite punkt, der wie ein schuldbekenntnis klingt und auch als solches gelten mag, da ich über das was mir an diesem bande im tiefsten grunde unbefriedigend erscheint, hier nicht sprechen und es nicht entschuldigen kann oder will: es sind zu persönliche dinge. dass ich den kommentar ausführlicher gestaltet habe als in den beiden ersten teilen, ist mit bewusstsein und in erfüllung mir vielfach geäußerter wünsche geschehen, obwohl ich mir klar war, dass er damit auch seinen

charakter ändern und stellenweise zu einer reihe von einzeluntersuchungen werden musste. das lässt sich sachlich bei der behandlung von fragmenten wohl rechtfertigen. aber es ergab ein missverhältnis im umfang von text und kommentar, das bedenklich ist. ich habe diesen noch in letzter stunde von zwei grösseren untersuchungen entlastet, die inzwischen in holländischen und italienischen zeitschriften erschienen sind. mehr zu tun war unter den gegebenen umständen nicht möglich; sonst sähe vor allem der Rhianoskommentar, aber auch der knappere zu Nikandros (es ist kein zufall, dass es die beiden dichter sind) anders aus. so kann ich nur versprechen, dass in den nächsten bänden der kommentar wieder eingeschränkt und der ursprünglichen form wieder angenähert werden soll, unter erfüllung aber der berechtigten wünsche nach grösserer ausführlichkeit.

In allen äusserlichkeiten bin ich bei den bisher befolgten prinzipien geblieben, die sich aus dem charakter der sammlung als vorlage des materials ergeben. so trenne ich weiter (was manchen gewiss unbequem ist) fragmente mit buchzahl oder buchtitel von solchen ohne sie, und gebe meine auffassung über die einordnung der letzteren nur in der form von verweisen oder am rande der ihrer stellung nach sicheren stücke. selbstverständlich nicht ganz mechanisch; aber wenn man das prinzip nicht festhält, kommt man — was man sich z. b. an Philochoros oder Timaios leicht klar machen kann — unfehlbar auf den weg der rekonstruktion, den allein der kommentar, und auch dieser meist nur in anfangen und andeutungen gehen kann. selbst der (doch stets nur teilweise) mögliche versuch einer rekonstruktion würde, bei der allgemeinen tendenz gedrucktes ohne prüfung als überlieferung zu nehmen, insbesondere den nur gelegentlichen benutzer in die irre führen; und ich will die verantwortung dafür durch eine noch so gut begründete arrangierung des bestandes nicht übernehmen. die kleine unbequemlichkeit des nachblätterns ist mit dem gefühl absoluter oder doch grösstmöglicher sicherheit (das Ephorosfragment in dem neuen Harpokrationpapyrus zeigt wieder einmal, wie leicht zahlen korrumpiert werden) nicht zu hoch bezahlt. leider befriedigt der in diesem bande gemachte versuch, mit typographischen mitteln (petit-druck, klammern u. s. w.) innerhalb des textes auf den ersten blick kenntlich zu machen, was dem betreffenden autor sicher nicht gehört, wenig. ich werde also hier zu der alten art zurückkehren und nur vielleicht sperrdruck stärker verwenden; im übrigen muss der kommentar aushelfen, der bei der benutzung von fragmenten doch nirgends entbehrt werden kann.

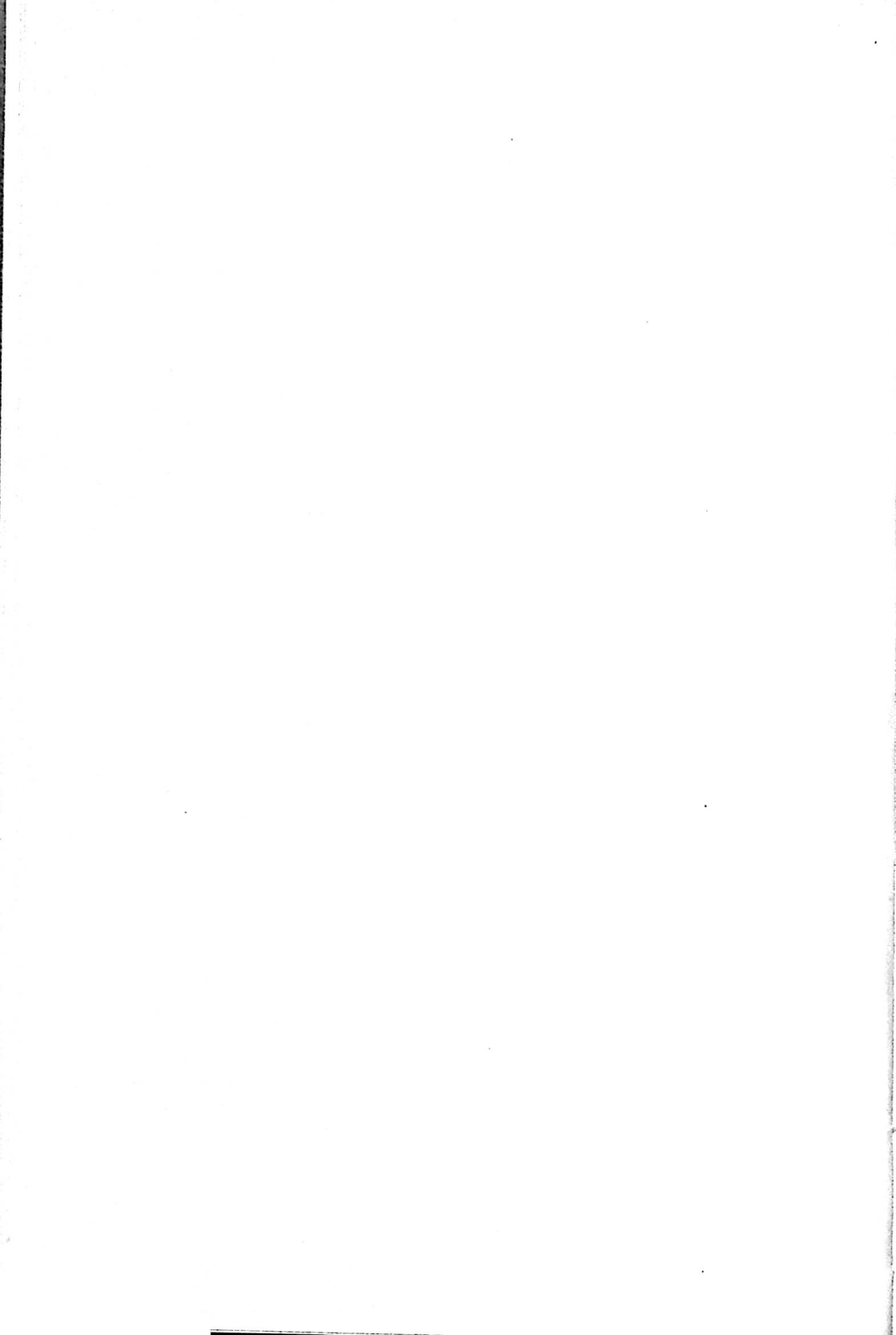
Die versuchung anonymes material aufzunehmen, war in diesem teile naturgemäss besonders stark. ich habe ihr schwer und nicht immer ganz

widerstanden, ohne doch irgendwo mehr als proben geben zu können, wo mir solche (wie etwa bei den Indika) unentbehrlich erschienen. aber in der hauptsache bin ich auch hier bei meinem prinzip geblieben und habe nicht versucht, das material für einzelne autoren oder städte und länder durch das mittel der quellenuntersuchung zu vermehren. man kommt, auch wenn in einzelfällen (z. b. bei Sosibios) eine solche vermehrung möglich erscheint, im allgemeinen wirklich weiter nicht von den autoren sondern nur vom stoffe aus: man kann versuchen, die Atthis zu rekonstruieren (hier besteht die hoffnung, dass es in absehbarer zeit geschieht), aber nicht die einzelnen Atthidographen. auch scheint es mir zwecklos, hier noch einmal vom unterschied zwischen fragmentsammlung und rekonstruktion zu reden und gegen eine kritik, die ihn nicht verstehen will oder kann, ausführlich zu beweisen, dass die rekonstruktion etwa des Ephoros nicht aufgabe der sammlung sein kann: wer vom umfang der ephorischen nachwirkung eine ahnung hat, wird über den glauben lächeln, dass es mit einem 'intercaler des renvois aus passages de Diodore' getan sei und dass es sich nur um eine 'question d'artifice typographique' handle. lieber will ich den wunsch wiederholen, so gering die aussicht auf seine erfüllung gerade jetzt sein mag, dass man in monographien einzelne bedeutende autoren zu rekonstruieren suche, soweit es möglich ist, und dass wenigstens für die wichtigsten städte und länder — Athen und Sparta, Persien Aegypten und Indien — das gesamte material sachlich geordnet vorgelegt werde. da wird die möglichkeit quellenmässiger verbindung oft von selbst herauspringen und kann durch geschickte gruppierung der zeugnisse weitgehend deutlich gemacht werden. aber auch die grenzen werden sichtbar werden, die unmöglichkeit irgend einen der späteren — und ein späterer in diesem sinne ist schon Herodot — einfach gleich Skylax oder Hekataios zu setzen. man bekommt einen begriff von der fülle der überlieferung, während die fragmentsammlung nur ihre dürftigkeit zeigt (Sparta ist ein typischer fall); aber auch von ihrer kompliziertheit. vielleicht wird man im kommentar dieses teiles die stärkere vorsicht auch in dieser beziehung bemerken, die ich nicht für blosse altersfolge (oder dann im sinne Goethes) halte. es ist mir selbst peinlich genug, wie oft ich die grenzen betonen muss, die unser material zieht. aber es ist wirklich nicht schwer, einer nur in fetzen vorliegenden tradition gegenüber einfälle zu haben; wer einige phantasie besitzt, wird ihnen meist ein dutzend ebenso gute oder schlechte an die seite stellen können. wer das material wirklich übersieht, weiss worauf es ankommt: auf die erkenntnis der möglichkeiten und die grenzen der erreichbaren sicherheit oder auch nur wahrscheinlichkeit; und er wird zurückhaltung üben, so schwer es oft fällt.

Zum schluss noch zwei persönliche bemerkungen: 1) als unverbesserlicher optimist will ich doch noch einmal auf die einfache und unmissverständliche art hinweisen, in der man ein stück aus dieser sammlung als FGrHist 1 F 1 oder Hekataios 1 F 1 zitieren und es von Muellers FHGr I 25,332 so unterscheiden kann, dass selbst der zusatz von Muell oder Jac unnötig ist. es herrscht hier eine z. t. kaum glaubliche verwirrung; die gleichgiltigkeit gegen praktische fragen oder die mangelnde rücksicht auf den gelegentlichen benutzer erzeugt so groteske mischungen wie 'Theopomp. FHG 354 Jac' oder unformen wie 'Asklepiad. Trag. frg. 3 FGrH XII F 31', 'Duris von Samos (76,13 Jac)' u. v. a. da in den texten, soweit ihre herausgeber überhaupt an die bedürfnisse der leser denken, naturgemäss meist nur Mueller angeführt ist, wird man vielfach beide sammlungen zitieren, was in der Form 1 F 1 (I 25,332) kurz, klar und bequem möglich ist. 2) die beschaffung der literatur, namentlich der ausländischen, war vielfach sehr schwierig für mich, da die unterstützung seitens der arbeiter auf dem gleichen felde gering ist und ich von neuen arbeiten über griechische historiker, selbst wenn sie ganz auf der vorliegenden sammlung beruhen oder auch sich polemisch mit ihr auseinandersetzen, selten durch ihre verfasser und vielfach nur durch zufall kenntnis erhielt. so dankbar ich für die hilfe und das entgegenkommen bin, das ich bei der Universitätsbibliothek in Kiel, der Staatsbibliothek in Berlin und im letzten jahr vor allem bei der bibliothek des Ashmolean Museum in Oxford gefunden habe; und so wenig es meine absicht war oder ist, die gesamte literatur zu den einzelnen autoren anzuführen und mich mit ihr auseinanderzusetzen (man wolle also aus nichterwähnung nicht gleich auf unkenntnis schliessen), so kann ich unter den angedeuteten umständen doch nicht dafür garantieren, dass mir nicht gerade etwas wichtiges, zumal in entlegenen zeitschriften, entgangen ist. vielleicht ist die bitte, mir da etwas zu helfen, nicht ganz unbescheiden.

Oxford,
im Januar 1940

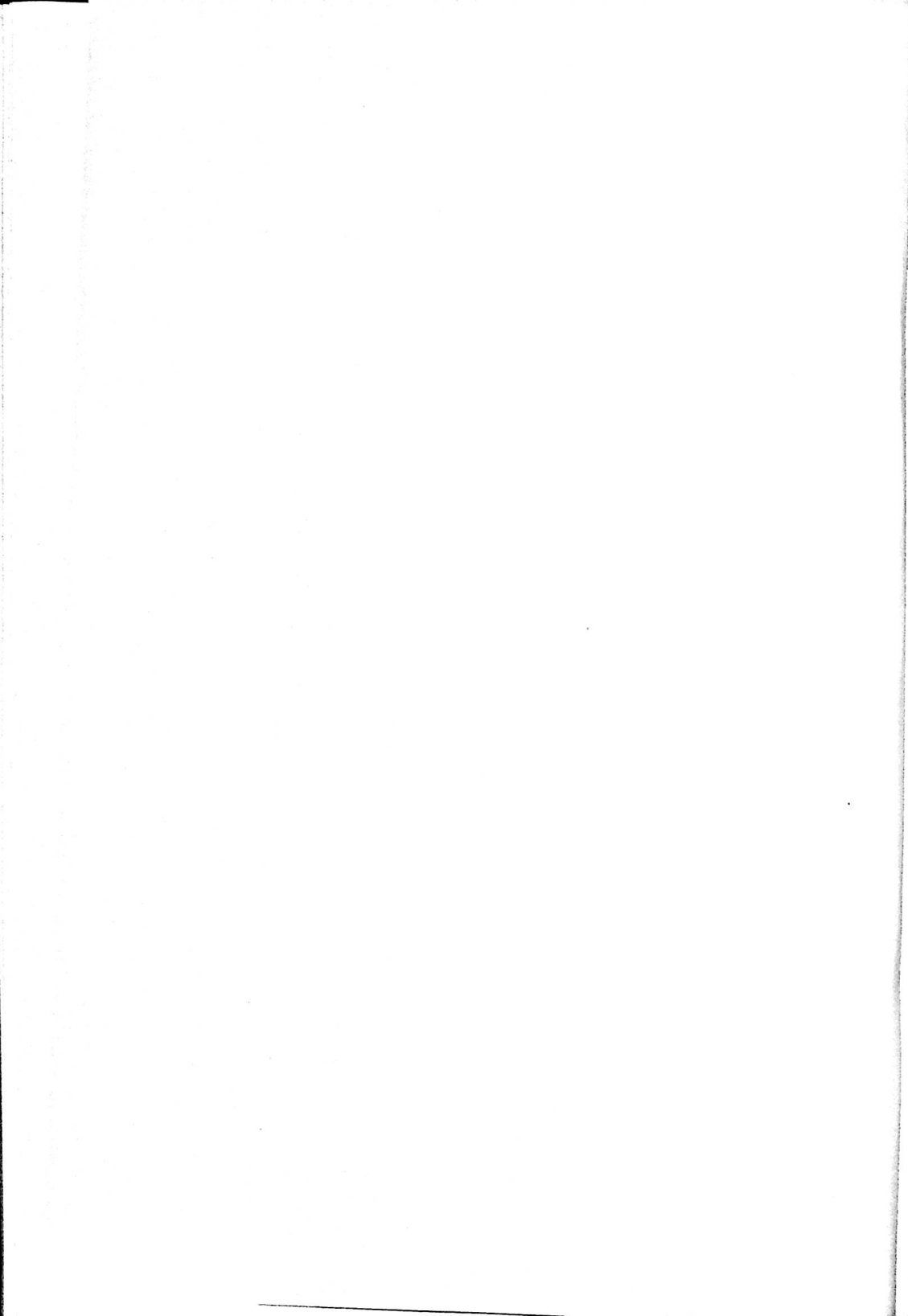
F. JACOBY

ABKÜRZUNGEN (SIGLEN) IN APPARAT UND KOMMENTAR

- o = alle handschriften
- r = die übrigen handschriften
- s = deteriores, Byzantiner
- t = antike textzeugen
- v = vulgata der modernen ausgaben
- *f = vermutungsweise eingereihtes fragment; buchzahl oder
buchtitel geändert oder unsicher.

Ald	= Aldina	Palm	= Palmerius (Le Paulmier)
Bkr	= J. Bekker	Rei	= Reiske
Cas	= Casaubonus	Salm	= Salmasius (Saumaise)
Cor	= Coray (Korais, Κοραΐς)	Scal	= Scaliger
Ddf	= Dindorf	Schwei	= Schweighaeuser
Gr-II	= Grenfell-Hunt	Syl	= Sylburg
He	= Hercher	Tricl	= Triclinius
Hemst	= Hemsterhuys	Turn	= Turnebus
Herw	= van Herwerden	Val	= Valesius
Jac	= Jacoby	Valck	= Valckenaer
Mei	= Meineke	Wil	= Wilamowitz
Mue	= Mueller (FHGr)	Xyl	= Xylander
Mus	= Musurus		

A. AUTOREN UEBER VERSCHIEDENE STAEDTE (LAENDER).

— HELLANIKOS VON LESBOS.

ΑΙΟΛΙΚΑ — ΛΕΣΒΙΑΚΑ — ΑΡΓΟΛΙΚΑ — ΠΕΡΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ — ΑΤΘΙΣ —
5 ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ — ΘΕΤΤΑΛΙΚΑ — ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ — ΕΙΣ ΑΜΜΩΝΟΣ ΑΝΑ-
ΒΑΣΙΣ — ΚΥΠΡΙΑΚΑ — ΛΥΔΙΑΚΑ? — ΠΕΡΣΙΚΑ — ΣΚΥΘΙΚΑ — ΠΕΡΙ ΧΙΟΥ
ΚΤΙΣΕΩΣ — ΚΤΙΣΕΙΣ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΝ — ΒΑΡΒΑΡΙΚΑ ΝΟΜΙΜΑ.
s. 4 F 32—73.

262. CHARON VON LAMPSAKOS.

um 400*

10

T

1 (I 32) SUDA s. Χάρων· Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους· γενόμενος
κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον (521—485), ὃν ὀλυμπιάδι (464/1)· μᾶλλον δὲ
ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν κατὰ τὴν οὐ ὀλυμπιάδα (480/79)· ἱστορικός· ἔγραψεν
Αἰθιοπικά· Περσικά ἐν βιβλίοις β (F 3)· Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ· Περὶ
15 Λαμψάκου β· Λιβνικά· Ὁρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ (F 1—2)· Πρυτάνεις
[ἢ ἀρχοντας] τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ χρονικά)· Κτίσεις πόλεων ἐν
βιβλίοις β· Κρητικά ἐν βιβλίοις γ (λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνως τεθέντας
νόμους)· Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν.

2 STRABON 13, 1, 19 p. 589: ἐκ Λαμψάκου δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς
20 καὶ Ἀδείμαντος καὶ Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ (72 T 2) καὶ Μητροδώρος ὁ τοῦ
Ἐπικούρου ἐταῖρος....

3 a) DIONYS. HAL. De Thuc. 5 (s. 1 T 17): .... ἀρχαῖοι.... συγγραφεῖς
.... πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.... Εὐγέων τε ὁ Σάμιος (III 3)....
καὶ Ἐκαταῖος ὁ Μιλήσιος (1) ὁ τε Ἀργεῖος Ἀκουσίλαος (2) καὶ ὁ Λαμψακη-
25 νος Χάρων.... ὀλίγοι δὲ πρεσβύτεροι τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ μέχρι τῆς
Θουκυδίδου παρεκτείναντες ἡλικίας Ἑλλάνικος τε ὁ Λέσβιος (4) ....

b) — ad Pomp. 3, 7 (II 234, 10 UR): οὐ μὴν Ἑρόδοτος γε τοῦτο
ἐποίησεν (sc. τὸ διασύρειν τὰ παλαιὰ ἔργα), ἀλλὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων
γενομένων Ἑλλάνικου τε καὶ Χάρωνος τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν προεκδεωκότων
30 οὐκ ἀπετρέπεται, ἀλλ' ἐπίστευσεν αὐτῶι κρεῖσσόν τι ἐξοίσειν' διερ καὶ πεποί-

11 Πυθοκλέους: Πύθω F 4

est grammatic' Bernhardt

αὐτῶ(ν) Di

15 Ὁρους Schwei ὄρους Su

29 Χάρωνος Steph χαίρωνος Di

16 [ ] 'explicatio

30 αὐτῶι Herw

ηκεν. c) PLUTARCH. De Herod. mal. 20 : F 9. d) TERTULLIAN. De an. 46 : F 14.

F

1. ΩΡΟΙ ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ Α—Β (ΠΕΡΙ ΛΑΜΨΑΚΟΥ ΑΒ).

5 (T 1; F 5?? 6? 7—8; 11? 12? 13; 16?? 17)

B

1 (9) ATHEN. 12, 19 p. 520 D—F: τὰ ὅμοια (wie Aristoteles Συβαριτῶν 6. jhdt. πολιτεία IV) ἱστορήσε καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ "Ωρων γράφων οὕτως· «Βισάλται εἰς Καρδίην ἐστρα-
10 τεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Νάρις. οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη, καὶ τινὶ Καρδιηνῶι δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὡς Βισάλται ἀπίζονται ἐπ' αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου διελέγοντο ἐν
15 τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες· καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς Καρδίας εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς Καρδιηνοὺς, ἀποδειχθεὶς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἱπποὺς ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι
20 ὑπὸ τῶν αὐλῶν· καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰσ-
τάμενοι τοῖς προσθίοις (ὥσπερ χειρονομέοντες) ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτ' οὖν ἐπιστάμενος ὁ Νάρις ἐκτήσατο ἐκ τῆς Καρδίας αὐλητρίδα· καὶ ἀφικομένη ἡ αὐλητρίς εἰς τοὺς Βι-
25 σάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς, μεθ' ὧν δὴ καὶ σταρτεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνειστήκει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἱπποὶ τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπισταίατο· καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἱπποὶ τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν
30 καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο. τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἱππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνικήθησαν».

11 Νάρις Kaibel ηαρις (οαρις p. 3, 14) A "Οαρις Mus ὁ Νάρις Cobet Καρδίη
v καρδίαι A 12 κορσωτής ο. κορσεύς (Hesych. s.v.) Kaibel; vgl. κορσωτήρ Kalli-
mach. F. an. 128; Pollux 2, 32 21 < > Kaibel aus Jul. Afric. Kest. 14 23 ὁ
Νάρις Cobet οαρις A (ηαρις p. 2, !1) 28 ἐξεπίσταιντο E 30 ὀρχησμὸν Mus -ισμ- A

OHNE BUCHZAHL.

2 (11) ATHEN. 11, 49 p. 475 BC: Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς
 "Ὠροῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ
 δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Αμφιτρώωνι εἰκάσθη.

5

2. ΠΕΡΣΙΚΑ $\overline{AB}$.

(T 1. F 5? 9—10; 11? 14)

3 (3) a) ATHEN. 9, 51 p. 394 E:
 Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς
 Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν
 10 καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περ-
 σικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ
 ταῦτα· «καὶ λευκαὶ περι-
 στεραὶ τότε πρῶτον εἰς
 "Ελληνᾶς ἐφάνησαν, πρὶ-
 15 τερον οὐ γιγνόμενα».

b) AELIAN. VH 1, 15: Χάρων 492^a
 δὲ ὁ Λαμψακηνὸς περὶ τὸν Ἄθω
 φανῆναι περιστεράς λέγει, ὅτε ἐν-
 ταῦθα ἀπώλοντο αἱ τῶν Περσῶν
 τριήρεις περικάμπτουςαι τὸν Ἄθω.

3. ΕΛΛΗΝΙΚΑ $\overline{A}-\overline{D}$.

(T 1)

4. ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΟΙ ΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

(T 1; F 15?)

20

5. ΚΙΤΣΕΙΣ ΠΟΛΕΩΝ $\overline{AB}$.

(T 1; F 6??)

6. ΛΙΘΙΟΠΙΚΑ. 7. ΛΙΒΥΚΑ. 8. ΚΡΗΤΙΚΑ $\overline{A}-\overline{G}$.

(T 1)

9. ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΣΤΗΛΩΝ.

25 (T 1)

10. FRAGMENTE OHNE BUCHTITEL.

4 (5) PAUSAN. 10, 38, 11: τὰ δὲ ἔπη τὰ Ναυπάκτια ὀνομαζόμενα
 ὑπὸ Ἑλλήνων ἀνδρὶ ἐσποιοῦσιν οἱ πολλοὶ Μιλησίῳ, Χάρων δὲ ὁ Πύθεω
 φησιν αὐτὰ ποιῆσαι Ναυπάκτιον Καρκίνον. ἐπόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ τοῦ Λαμψα-
 30 κηνοῦ δόξῃ· τίνα γὰρ καὶ λόγον ἔχοι ἂν ἔπεισιν ἀνδρὸς Μιλησίου πεπονημένους ἐς γυναικας
 τεθῆναι σφισιν ὄνομα Ναυπάκτια;

5 (IV 627) PHOT. Lex. s. κύβητος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν Περσικά?
 θεοφόρητος (Kratinos I 38, 82 K). Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τῇ πρώτῃ τὴν 546^a?
 Ἀφροδίτῃ ὑπὸ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν Κυβήβην λέγεσθαι.

3 "Ὠροῖς Schwei ὄροις A
 Πυθοκλέους T 1

4 εἰκασ<εῖς συνεγένετο αὐτ>ῃ Kaibel

28 Πύθεω:

6 (IV 627) PHOT. Lex. s. ὀστακός· οἱ δὲ ὀστακός· καράβου εἶδος. καὶ τὴν ὦροι? πόλιν τὴν "Ἀστακον" Ὀστακον "Ἰωνες" καὶ ὁ Χάρων «"Ὀστακος ἐκτίσθη ὑπὸ Χαλκηδονίων».

- 7 (6) a) PLUTARCH. Mul. virt.
 5 18 p. 255 A—E: Ἐκ Φωκαίας τοῦ Κοδριδῶν γένους ἦσαν ἀδελφοὶ δίδυμοι Φόβος καὶ Βλέψος, ὧν ὁ Φόβος ἀπὸ τῶν Λευκάδων πετρῶν πρῶτος ἀφῆκεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, ὡς Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἰστόρηκεν.
 10 ἔχων δὲ δύναμιν καὶ βασιλικὸν ἀξίωμα παρέπλευσεν εἰς Πάριον ἰδίῳ ἔνεκα πραγμάτων· καὶ γενόμενος φίλος καὶ ξένος Μάνδρῳνι, βασιλεύοντι Βεβρύκων τῶν Πιτυοεσσηνῶν προσαγο-
 15 ρενομένων, ἐβοήθησε καὶ συνεπολέμησεν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προσοίκων ἐνοχλουμένοις. (2) ὁ δὲ Μάνδρῳν ἄλλην τε πολλὴν ἐνεδείξατο τῷ Φόβῳ φι-
 20 λοφροσύνην ἀποπλέοντι καὶ μέρος τῆς τε χώρας καὶ τῆς πόλεως ὑπισχνεῖτο δώσειν, εἰ βούλοιτο Φωκαεῖς ἔχων ἐποίκους εἰς τὴν Πιτυόεσσαν ἀφικέσθαι. πείσας οὖν τοὺς πολίτας
 25 ὁ Φόβος ἐξέπεμψε τὸν ἀδελφὸν ἄγοντα τοὺς ἐποίκους. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Μάνδρῳνος ἐπῆρχεν αὐτοῖς, ὥσπερ προσεδόκησαν, ὠφελείας δὲ μεγάλας καὶ λάφυρα καὶ λείας ἀπὸ τῶν προσ-
 30 οίκων βαρβάρων λαμβάνοντες ἐπίφθονοι τὸ πρῶτον, εἶτα καὶ φοβεροὶ τοῖς Βέβρυξιν ἦσαν. ἐπιθυμοῦντες οὖν αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι, τὸν μὲν Μάνδρῳνα, χρηστὸν ὄντα καὶ δίκαιον
 35 ἄνδρα περὶ τοὺς Ἕλληνας, οὐκ ἔπεισαν, ἀποδημήσαντος δ' ἐκείνου

b) POLYAEN. Strat. 8, 37: Φω- ὦροι καεῖς

Φόξον ἡγημόνα ἔχοντες Μάνδρῳνι βασιλεῖ Βεβρύκων συνεμάχησαν ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων πολεμουμένῳ. Μάνδρῳν ἐπεισε τοὺς Φωκαεῖς ἐποικεῖν, μέρος τῆς χώρας καὶ τῆς πόλεως λαβόντας.

ἐπεὶ δὲ πολλάκις μὲν ἐν ταῖς μάχαις ἐνίκων, πολλὰ δὲ λάφυρα ἐκτῶντο, ἐπίφθονοι τοῖς Βέβρυξιν ἐγένοντο, ὥστε ἀποδημοῦντος Μάνδρῳνος λόχῳ καὶ δόλῳ τοὺς Ἕλληνας ἐβουλεύσαντο διαφθεῖραι.

2 καὶ ὁ Χάρων Dobree κατ' ὃ χάρων Ph παρ' δ X. Mue 7^a Φόβος (stets) a Φόξος b
 17^b ἐποικεῖν (a) He ἐνοικεῖν F 28^b ἀποδημοῦντος a -τας F 29^a [καὶ λείας]
 Stegmann λείαν (λίαν v)? Jac

παρεσκευάζοντο τοὺς Φωκαεῖς δόλῳ διαφθεῖραι. (3) τοῦ δὲ Μάνδρωνος ἡ θυγάτηρ Λαμφάκη παρθένος οὖσα τὴν ἐπιβουλὴν προέγνω, καὶ πρῶτον
 5 μὲν ἐπεχειρεῖ τοὺς φίλους καὶ οἰκείους ἀποτρέπειν καὶ διδάσκειν ὡς ἔργον δεινὸν καὶ ἀσεβὲς ἐγχειροῦσι πράττειν, εὐεργέτας καὶ συμμάχους ἄνδρας, νῦν δὲ καὶ πολλὰς ἀποκτινύντες.
 10 ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε, τοῖς Ἕλλησιν ἔφρασε κρύφα τὰ πραττόμενα καὶ παρεκελύσατο φυλάττεσθαι· οἱ δὲ θυσίαν τινὰ παρασκευασάμενοι καὶ θοῖνῃν ἐξεκαλέσαντο τοὺς Πιτυοεσση-
 15 νους εἰς τὸ προάστειον, αὐτοὺς δὲ διελόντες δίχα τοῖς μὲν τὰ τεῖχη κατελάβοντο, τοῖς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἀνεῖλον. (4) οὕτω δὲ τὴν πόλιν κατασχόντες τὸν τε Μάνδρωνα μετεπέμ-
 20 ποντο συμβασιλεύειν τοῖς παρ' αὐτῶν κελεύοντες, καὶ τὴν Λαμφάκην ἐξ ἀρρωστίας ἀποθανοῦσαν ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει μεγαλοπρεπῶς, καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμφακον προση-
 25 γόρευσαν. (5) ἐπεὶ δ' ὁ Μάνδρων προδοσίας ὑποψίαν φεύγων τὸ μὲν οἰκεῖν μετ' αὐτῶν παρηιτήσατο, παῖδας δὲ τῶν τεθνηκότων καὶ γυναῖκας ἡξίωσε κομίσασθαι, καὶ ταῦτα προθύ-
 30 μως οὐδὲν ἀδικήσαντες ἐξέπεμψαν καὶ τῇ Λαμφάκῃ πρότερον ἡρωικὰς τιμὰς ἀποδιδόντες ὕστερον ὡς θεῶι θύειν ἐψηφίσαντο· καὶ διατελοῦσιν οὕτω θύοντες.

35 8 (7) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 2: τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἄμυκος, τῆς Ὠροῖ Βιδυνίας τά τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατεχόντων.

Μάνδρωνος θυγάτηρ Λαμφάκη παρθένος μαθοῦσα τὴν ἐπιβουλὴν ἀποτρέπειν ἐπειράτο·

ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε, κρύφα τοῖς Ἕλλησι μὲν τὰ κατ' αὐτῶν βεβουλεμένα. οἱ δὲ θυσίαν παρασκευάσαντες λαμπρὰν ἔξω τειχῶν καλοῦσι τοὺς βαρβάρους εἰς τὸ προάστειον. οἱ μὲν δὲ κατακλιθέντες εὐωχοῦντο, οἱ δὲ Φωκαεῖς δίχα διελόντες αὐτοὺς οἱ μὲν τὰ τεῖχη κατελάβοντο, οἱ δὲ τοὺς εὐωχουμένους ἀνεῖλον καὶ τὴν πόλιν αὐτοὶ κατέσχον.

τὴν δὲ Λαμφάκην μεγαλοπρεπῶς ἐτίμησαν καὶ τὴν πόλιν ἀπ' αὐτῆς Λάμφακον <προσ>ηγόρευσαν.

14^a ἐξεκάλεσαν Cobet 15^b κατακλιθέντες Cor -εισθέντες F 17^a κατέλαβον Bernardakis 19^b αὐτοὶ: v. l. αὐτῶν 33^b < > Melber ἡγόρασαν F ἀνηγόρευσαν v 36 κατεχόντων Wendel -έχων o

κατώικισαν δέ τινες αὐτῶν καὶ περὶ τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων· τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἡφάνισται διὰ τὸν γενομένην πολέμου, καθάπερ καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

- 5 9 (1) PLUTARCH. De Herod. mal. 20 p. 859 AB: Πακτὺν δ' ἀποστάντα Περσικά Κῦρον φησὶ (Herodot. 1, 156—160) Κυμαίους καὶ Μυτιληναίους ἐκδιδόναι παρασκευά- 546^a? ζεσθαι τὸν ἄνθρωπον «ἐπὶ μισθῷ <ᾧ>σσι δὴ»· οὐ γὰρ ἔχω <τοῦτό> γε εἰπεῖν ἀτρεκέως» (εὐ τὸ μὴ διαβεβαίουσθαι πόσος ἦν ὁ μισθός, τηλικούτο δ' Ἑλληνίδι πόλει προσβαλεῖν δνειδος, ὡς δὴ σαφῶς εἰδότα), Χίους μέντοι τὸν Πακτὺν κομισθέντα πρὸς αὐτοὺς «ἐξ ἱρῶ
10 Ἀθηναίης πολιούχου» ἐκδιδόναι, καὶ ταῦτα ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν Ἀταρνέα μισθὸν λαβόντας. καίτοι Χάρων ὁ Λαμψακηνός, ἄνθρωπος πρεσβύτερος, ἐν τοῖς περὶ Πακτὺν λόγοις γενόμενος τοιοῦτον οὐδὲν οὔτε Μυτιληναίοις οὔτε Χίους ἄγος προστέ-
15 τριπται, ταῦτι δὲ κατὰ λέξιν γέγραφε· «Πακτὺς δ' ὡς ἐπύθετο προσελαύνοντα τὸν στρατὸν τὸν Περσικόν, ὥιχετο
φεύγων ἄρτι μὲν εἰς Μυτιλήνην, ἔπειτα δ' εἰς Χίον· καὶ αὐτοῦ ἐκράτησε Κῦρος».

- 10 (2) — 24 p. 861 A—D: ἐν δὲ τοῖς ἐφεξῆς τὰ περὶ Σάρδεις διηγούμενος Περσικά (Herodot. 5, 99—102) ὡς ἐνῆν μάλιστα διέλυσε καὶ διελμῆναι τὴν πρᾶξιν, ἃς μὲν 498^a Ἀθηναῖοι ναὺς ἐξέπεμψαν Ἰωσι τιμωροὺς .... «ἀρχεκάκους» τολμήσας προσεῖπεν (5,
20 97) .... Ἐρετριῶν δὲ κομιδῇ μνησθεὶς ἐν παρέργῳ (5 99, 1; 102, 3) καὶ παρασιω-
πήσας μέγα κατόρθωμα καὶ αἰδοῖμον. ἤδη γὰρ ὡς * * περὶ τὴν Ἰωνίαν συγκεχυμένην καὶ στόλον βασιλικὸν προσπλέοντος ἀπαντήσαντες ἔξω Κυπρίους ἐν τῷ Παμφυλίῳ πελάγει κατεναμάχσαν, εἰτ' ἀναστρέφοντες ὀπίσω καὶ τὰς ναῦς ἐν Ἐφέσῳ καταλιπόντες ἐπέθεντο Σάρδεσι καὶ Ἀρταφέρνην ἐπολιόρκουν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καταφυγόντα, βουλόμενοι τὴν
25 Μιλήτου λῦσαι πολιορκίαν. καὶ τοῦτο μὲν ἐπραξαν καὶ τοὺς πολεμίους ἀνέστησαν ἐκεῖθεν ἐν φόβῳ θαυμαστῶν γενομένων, πληθὺς δ' ἐπιχυθέντος αὐτοῖς ἀπεχώρησαν. ταῦτα δ' ἄλλοι
τε καὶ Λυσανίας ὁ Μαλλώτης ἐν τοῖς περὶ Ἐρετρίας (III B) εἶρηκε .... ὁ δὲ (5, 112) καὶ κρατηθέντας αὐτοὺς ὑπὸ τῶν βαρβάρων φησὶν εἰς τὰς ναῦς καταδιωχθῆναι, μηδὲν
τοιοῦτο τοῦ Λαμψακηνοῦ Χάρωνος ἱστοροῦντος ἀλλὰ ταῦτι γράφοντος κατὰ
30 λέξιν· «Ἀθηναῖοι δ' εἴκοσι τριήρησιν ἐπλευσαν ἐπικου-
ρήσαντες τοῖς Ἰωσιν καὶ εἰς Σάρδεις ἐστρατεύσαντο καὶ εἰλον τὰ περὶ Σάρδεις ἅπαντα χωρὶς τοῦ τεύ-
χους τοῦ βασιλείου· ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἐπανα-
χωροῦσιν εἰς Μίλητον».

- 35 11 (5) PLUTARCH. Them. 27, 1: Θουκυδίδης (1, 137, 3) μὲν οὖν καὶ Χάρων Περσικά δὲ Λαμψακηνός ἱστοροῦσιν τεθηγκότος Ξέρξου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ 465/4^a Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἔντευξιν· Ἐφορος (70 F 190) δὲ καὶ Δείνων (III C) καὶ Κλείταρχος (137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (III C) ἐτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. (2) τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης συμφέρεσθαι,
40 καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συνταττομένοις.

1 αὐτῶν L τῶν Βεβρύκων P 7 < > Herodot. 1, 160 21 * *: .... Plut ὡς <τῶν> π. τ. Ἰ. συγκεχυμένων Westermann ὡς <ἐπύθοντο τὰ> π. τ. Ἰ. συγκεχυμένα Cobet καὶ <τῶν> συγκεχυμένων? Jac 40 αὐτοῖς — συνταττομένοις Y -τος -νος ε συντεταγμένοις Sintenis συντεταραγμένοις Cobet

- 12 (12—13) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 476/83a (ET. GEN. p. 18, 11 Rei; ET. M. p. 75, 26): 'Αμαδρυνάδας νύμφας Μνησιμαχός φησι διὰ τὸ ἄμα ταῖς δρυσί γεννᾶσθαι ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νήμφαι 'Αμαδρυνάδες λέγονται. Χάρων γὰρ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα 'Ροῖκος, θεασάμενος δρῶν ὅσον 5 οὕτω μέλλουσιν ἐπὶ γῆς καταφέρεισθαι, προσέταξε τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. ἢ δὲ μέλλουσα συμφορεῖσθαι τῇ δρυὶ νύμφη ἐπιστάσα τῷ 'Ροίκῳ χάριν μὲν ἐφάσκειν εἶδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτῆσθαι ὃ τι βούλοιο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἡξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ἐπιζήμιον μὲν <ὀν> ἔλεγεν εἶναι τοῦτο, φυλάξασθαι δὲ ὅμως ἐτέρας γυναικοὺς ὁμίλιαν, ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ 10 αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καὶ ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτατο ἢ μέλισσα· πικρότερον δὲ τι ἀποφθεγξάμενος εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον (F 165 Schr) 'ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσα'. ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατὴρ ἐκκόπτων δρῶν παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμεῖν αὐτήν· συγγεγεννημένη γὰρ οὕσα ἐὰν ἐκκοπῇ, παραιτῶν αὐτῇ ἔσεσθαι θάνατον· 15 ἀπιθῆσαντος δὲ αὐτοῦ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐγγόνις καὶ κακῶν γενέσθαι παραιτίον. b) TZETZ. LYKOPHR. 480: ἐκγόνων δὲ δρυὸς· ἐπεὶ 'Αρκὰς [ὁ Διὸς / ἢ 'Απόλλωνος / παῖς καὶ Καλλιθοῦς τῆς Λυκάονος θυγατρὸς // ὡς φησι Χάρων ὁ Λαμψακηνός] κνηγῶν ἐνέτυχέ τινι τῶν 'Αμαδρυνάδων νυμφῶν κινδυνευοῦσιν καταφθαρεῖν, τῆς δρυὸς, ἐν ἣ ἦν γενομένη ἡ νύμφη, ὑπὸ χειμάρρου ποταμοῦ διαφθαρείσθαι. 20 ὁ δὲ 'Αρκὰς τὸν ποταμὸν ἀνέτρεψε καὶ τὴν γῆν χώματι ὠχρώρυσεν. ἢ δὲ νύμφη [[Χρυσοπείλεια τὴν κλῆσιν κατ' Εὐμήλον (F 15 Ki)]] συνελθοῦσα αὐτῷ ἔτεκεν 'Ελατον καὶ 'Αμφιδάμαντα, ἐξ ὧν εἰσιν οἱ 'Αρκάδες [[ὡς φησιν 'Απολλώνιος (2, 475/8) «ἀλλ' ὁ γε πατὴρ ἐοῖο — μύθῳ»]].

- 13 (8) STRABON 13, 1, 4 p. 583: εὐθὺς γὰρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα 'ὠροι? 25 τόπων ὁ μὲν 'Ὀμηρος (B 825) ἀπὸ Αἰσίοπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς Τρωάδος· Εὐδοξος (V) δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ 'Αρτάκης .... συστέλλων ἐπ' ἑλαττον τοὺς ὄρους· Δαμάστης (5 F 9) δ' ἔτι μᾶλλον συστέλλει ἀπὸ Παρίου. καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἕως Λεκτοῦ προάγει· ἄλλοι δ' ἄλλως. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σταδίου, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος (τοσοῦτοι γὰρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πράκτιον), ἕως μέντοι 'Αδρα- 30 μυττίου πρόεισι. Σκύλαξ (V) .... ἀπὸ 'Αβύδου ἄρχεται. ὁμοίως δὲ τὴν Αἰολίδα 'Εφορος (70 F 163) μὲν λέγει ἀπὸ 'Αβύδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δ' ἄλλως.

- 14 (4) TERTULLIAN. De an. 46: *Astyages Medorum regnator quod filiae Περσικά Mandanae adhuc virginis vesicam in diluvionem Asia fluxisse somnio vi-* c. 570^a
derit, Herodotus refert (1, 107/8); *item anno post nuptias eius ex isdem*

4 γὰρ Et δὲ Schol 5 ἥδη μέλλουσιν ἐπὶ γῆν Et προσέταξε P Et -ξαι L 8—9 ἐπιζήμιον-ὁμίλιαν Et ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο, φυλάξασθαι μέντοι γε ε. γ. ὁμ. παρήγγειλεν Schol 8 μὲν <ὀν> Reitzenstein μὲν B μὲν A 9 φυλάξασθαι Schol φυλάξας Et ἔσεσθαι Schol ἔσχον Et 10 παρίπτατο Keil παρίστατο Schol περιπτατο Et 11 τι om. Schol 13 λαχοῖσα Et (A -οῦσαι B) -οῦσα Schol 16 παραιτίαν F -ία L -ιον H αἰτίαν Wendel 16—23 [[ ]] von Tzetz aus Apoll. Rh., Schol. Apoll., Bibl. 3, 100 ff. fälschlich in Schol. Lykophr. eingearbeitet 21—22 'Αμφιδάμαντα Schol. Lyk. 'Αφειδάμαντα (aus Bibl. 3, 102) Tzetz 26 συστέλλει: -ων Kramer τοὺς ὄρους Xyl τοῦ ὄρους o 34 isdem: eiusdem Scal

locis vitem exortam toti Asiae incubasse. hoc etiam Charon Lampsacenus Herodoto prior tradit.

11. ZWEIFELHAFTES.

- 15 (—) IOHANN. LOGOTHET. zu Hermog. Π. μεθ. δειν. (Rh. M. 63, 150): ἄμφω δὲ
 5 (sc. κωμωιδίαν καὶ τραγωιδίαν) παρ' Ἀθηναίους ἐφεύρηται, καθάπερ Ἀριστοτέλης (IV)
 φησὶν .... τῆς δὲ τραγωιδίας πρῶτον δράμα Ἀρίων ὁ Μήθυμναίος εἰσήγαγεν, ὥσπερ Σόλων
 ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ἑλεγείαις ἐδίδαξε. Δράκων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς δράμα φησι πρῶτον
 Ἀθήνησι διδάχθῃναι ποιήσαντος Θέσπιδος. τραγωιδία δὲ κέκληται διὰ τὸ τρύγα δοθῆναι
 τὰ πρῶτα τοῖς νικήσασιν ἐπαθλον (τρύγα δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν νέον οἶνον ὠνόμαζον)· ἦν δὲ τὸ
 10 ὄνομα τοῦτο κοινὸν καὶ κατὰ τῆς τραγωιδίας καὶ τῆς κωμωιδίας φερόμενον, ἐπεὶ οὕτω τὰ τῶν
 ποιήσεων διεκέκριτο, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοῖν οἱ νικῶντες τρύγα τὸ ἄθλον ἐλάμβανον.
 16 (—) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 168: περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς
 παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφης (III B) μὲν γάρ φησι ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα ὡς ἄρα Φρύγες
 διαπλευσάμενοι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προ-
 15 τομήν ταύρου· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι
 τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἐφορος δὲ (70 F 156) ....

12. ANHANG.

- 17 (10) POLYAEN. Strat. 6, 24: Λαμψακηνοὶ καὶ Παριανοὶ γῆς ὁρίων ἀμφισ- Ὄροι
 βητοῦντες συνέθεντο, ἥνικ' ἂν ὀρνίθες αἰσωσιν πρῶτον, πέμψειν ἄνδρας ἐξ ἑκατέρας πό-
 20 λεως πρὸς ἀλλήλους· ὅπου δ' ἂν οἱ πεμφθέντες ἀπαντήσωσιν, τοῦτον ἀμφοτέροις ὅρον τῆς
 γῆς γενέσθαι. ἐπειδὴ ταῦτα ἔδοξεν, οἱ Λαμψακηνοὶ τῶν ἐν <τοῦτοις> τοῖς τόποις θαλασ-
 σουργῶν ἐπεισάν τινας, ὅταν ἴδωσι τοὺς Παριανούς παριόντας, ἰχθὺς ἀφθόνως ἐπιβάλλειν
 τῷ πυρὶ καὶ οἶνον πολλὸν ἐπισπένδειν ὡς Ποπειδῶνι θύοντας, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς
 μετ' εὐφημίας τιμῆσαι τὸν θεὸν σπονδῶν κοινωνήσαντας. οἱ μὲν ἄλλοις <ταῦτα ἐποίησαν>,
 25 οἱ δὲ πεισθέντες τοῖς ἄλλοις συνήθισιν καὶ συνέπινον τὸ σπονδαῖον τῆς πορείας ἀνέντες.
 Λαμψακηνοὶ δὲ συντείναντες ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον φθάσαντες ἦλθον. τοῦτο δὲ Παρίον μὲν ἀπέχει
 στάδια ἑβδομήκοντα, Λαμψάκων δὲ διακόσια. τοσαύτην γῆν ἀπετέμενον τῇ τέχνῃ Λαμ-
 ψακηνοὶ Παριανῶν μεθόριον στησάμενοι τὸ Ἑρμαῖον.

263. (PSEUDO-)DEMOKRITOS VON ABDERA.

30

T

1 (II 24; Vorsokr.⁴ 68 [55] A 33) DIOG. LAERT. 9, 49 (THRASYLLOS?): τάττουσι
 δὲ τινες κατ' ἰδίαν ἐκ τῶν Ὑπομνημάτων καὶ ταῦτα· Περὶ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἱερῶν
 γραμμάτων· Περὶ τῶν ἐν Μερόνι· Ὠκεανοῦ περίπλους· Περὶ ἱστορίας· Χαλδαϊκὸς λόγος·

7 Δράκων: Χάρων Wil 13 Ἀκαρίωνα: Χάρωνα Weichert Αλοχρίωνα MSchmidt
 Ἀνδρῶνα Mue Εὐφορίωνα Reinesius 18 περὶ γῆς v 19 ἥνικ' ἂν Hertlein
 ἥνικα F πρῶτον M πρῶτοι F 20 πρὸς F ἐς v 21 < > Patakis 22 παριόν-
 τας Jac -τες F 24 κοινωνήσαντας Cor -τες F(?) < > Cor 25 συνέπινον v
 -ιον F 27 ἀπέτεμον v 28 συστησάμενοι v 32 περὶ τ. ἐν βαβ. B τὸ περὶ τ.
 ἐν β. PF 33 μερόνι BP¹ βερόνι FP¹ Μερόνι <ἱερῶν γραμμάτων> Froben

Φρύγιος λόγος· Περὶ πυρετοῦ καὶ τῶν ἀπὸ νόσου βηρσόντων· Νομικὰ αἰτία· Χερνικά(?) ἢ προβλήματα. τὰ ἄλλα δ' ὅσα τινὲς ἀναφέρουσιν εἰς αὐτὸν τὰ μὲν ἐκ τῶν αὐτοῦ διασκευάσται, τὰ δὲ ὁμολογουμένως ἐστὶν ἄλλότρια.

- 2 (A 1) DIOG. LAERT. 9, 34: οὗτος μάγων τινῶν διήκουσε καὶ Χαλδαίων, Ξέρξου τοῦ βασιλέως τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐπιστάτας καταλιπόντος ἡνίκα ἐξενίσθη παρ' αὐτῶν, καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος (—)· παρ' ὧν τὰ τε περὶ θεολογίας καὶ ἀστρολογίας ἔμαθεν ἔτι παῖς ὢν.
- 3 (A 1; 2; 16; 40) a) DIOG. LAERT. 9, 35: φησὶ δὲ Δημήτριος ἐν Ὁμωνύμοις (IV) καὶ Ἀντισθένης ἐν Διαδοχαῖς (III B) ἀποδημῆσαι αὐτὸν καὶ εἰς Αἴγυπτον πρὸς τοὺς ἱερέας γεωμετρίαν μαθησόμενον, καὶ πρὸς Χαλδαίους εἰς τὴν Περσίδα, καὶ εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν γενέσθαι· τοῖς τε Γυμνοσοφισταῖς φασὶ τινες συμμῆξαι αὐτὸν ἐν Ἰνδοῖς, καὶ εἰς Αἰθιοπίαν ἐλθεῖν. b) SUID. s. Δημόκριτος· .... μαθητὴς κατὰ τινας Ἀναξαγόρου καὶ Λευκίππου, ὡς δὲ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν. ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους, καὶ τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαυεῦθ' ὁσφά. c) AELIAN. VH 4, 20: ἦκεν οὖν πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ εἰς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν. d) HIPPOLYT. Refut. 1, 13: πολλοῖς συμβαλὼν γυμνοσοφισταῖς ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἱερεῦσιν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἀστρολόγοις καὶ ἐν Βαβυλῶνι μάγους. s. F 1; (2).

- 4 (B 300, 6) PLIN. NH 25, 12: *primus enim omnium, quos memoria novit, Orpheus (F 319 Kern) de herbis curiosius aliqua prodidit. [[post eum Musaeus et Hesiodus polium herbam in quantum mirati sint diximus (21, 44; 145); Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere; (13) Homerus et alias nominatim herbas celebrat, quas suis locis dicemus]]*. ab eo Pythagoras clarus sapientia primus volumen de effectu earum composuit, Apollini Aesculapio et in totum dis immortalibus inventione et origine adsignata, composuit et Democritus, ambo peragratis Persidis Arabiae Aethiopiae Aegypti magis; adeoque ad haec attonita antiquitas fuit, ut adfirmaverit etiam incredibilia dictu.
- 5 (B 300, 3 COLUM. D. r. r. 7, 5, 17: *sed Aegyptiae gentis auctor memorabilis Bolus Mendesium (IV), cuius commenta quae apellantur Graece Χειρόκμητα sub nomine Democriti falso produntur....*

F

1. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΒΑΒΥΛΩΝΙ ΙΕΡΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ. — 2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΕΡΟΗΙ. — 3. ΩΚΕΑΝΟΥ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ. — 4. ΠΕΡΙ ΙΣΤΟΡΙΗΣ. — 5. ΧΑΛΔΑΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. — 6. ΦΡΥΓΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

(F 1—2)

ΧΕΙΡΟΚΜΗΤΑ. ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΑΘΕΙΩΝ.

s. Bolos von Mende (IV u. Paradoxographen).

35

OHNE BUCHTITEL.

1 (B 299) CLEM. AL. Strom. 1, 69, 4: (1—3 Pythagoras Platon Eudoxos und ihre ägyptischen lehrer Sonchis Sechnonphis Konourphis) Δημόκριτος γὰρ τοὺς Βαβυλωνίους λόγους τήθικους πεποιήται· λέγεται γὰρ τὴν Ἀκικάρου στήλην ἐξημνηθεῖσαν

1 χέρνικα B (P^a) χέρνικα ἢ PF Χειρόκμητα προβλ. Salm (Diels) 5 παρ' αὐτοῦ F 6 τὰ γε Rei 18—21 [[ ]] einschub des Plinius 23 magis N 24 adeoque d E adaeque V¹ ad.... que N aequae V² 26 Bolus Reinesius dolus o Χειρόκμητα Schneider χειρόκμητα cod. Goesian. ὑπομήματα v 38 ἡθικούς: ἰδίους Cobet Ἑλληνικούς o. οικίους Diels

- τοῖς ἰδίοις συντάξει συγγράμμασι· κᾶστιν ἐπισημῆνασθαι παρ' αὐτοῦ «τάδε λέγει Δημόκριτος» γράφοντος. (5) καὶ μὴν καὶ περὶ αὐτοῦ ἦι σεμνυνόμενος φησί· πον ἐπὶ τῇ πολυμαθίᾳ· «ἐγὼ δὲ τῶν κατ' ἑμαυτὸν ἀνθρώπων γῆν πλείστην ἐπληροσάμην ἱστορέων τὰ μήκιστα, καὶ ἀέρας τε καὶ γέας πλείστας εἶδον, καὶ λογίων ἀνθρώπων πλείστων ἐσήκουσα, καὶ γραμμέων συνθέσιος μετὰ ἀποδείξεως οὐδείς κώ με παρήλλαξεν, οὐδ' οἱ Αἰγυπτίων καλεόμενοι ἀρπεδονάπται, σὸν τοῖς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἐπ' ἕτεα πέντε ἐπὶ ξείνης ἐγενήθη». (6) ἐπῆλθε γὰρ Βαβυλωνά τε καὶ Περσίδα καὶ Αἰγυπτον τοῖς τε μάγιοις καὶ τοῖς ἱερεῦσι μαθητεύων. Ζωροάστην δὲ τὸν μάγον τὸν Πέρσην ὁ Πυθαγόρας ἐξήλωσεν ....
- 10 2 (B 300, 13) PLIN. NH 30, 7: *Orphea putarem e propinquo artem primum intulisse ...., si non expers sedes eius tota Thrace magices fuisset.* (8) *primus, quod extet, ut equidem invenio, ... Osthane Xerxen regem Persarum bello quod is Graeciae intulit comitatus ac velut semina artis portentosae sparsit .... diligentiores paulo ante hunc ponunt Zoroastren, alium(?) Proconnesium. quod certum est, hic maxime Osthane*
- 15 *ad rabiem .... scientiae eius Graecorum populos egit. quamquam animadverto summam literarum claritatem gloriamque ex ea scientia antiquitus et paene semper petitam.* (9) *certe Pythagoras Empedocles Democritus Plato ad hanc discendam navigavere, exiliis verius quam peregrinationibus susceptis; hanc reversi praedicavere, hanc in arcanis habuere. Democritus Apollobechen Coptiten et Dardanum e Phoenice(?) inlustravit, voluminibus Dardani in sepulcrum eius petitis, suis vero ex disciplina eorum editis. quae recepta ab ullis hominum atque transisse per memoriam aequae ac nihil in vita mirandum est;* (10) *in tantum fides istis fasque omne deest, adeo ut qui cetera in*
- 20 *viro probant, haec opera eius esse infitientur. sed frustra. hunc enim maxime adfixisse animis eam dulcedinem constat ....* (11) *est et alia magices factio a Mose et Janne et Lotape ac Judaeis pendens, sed multis milibus annorum post Zoroastren. tanto recentior est Cypria. non levem et Alexandri Magni temporibus auctoritatem addidit professioni secundus Osthane, comitatu eius exornatus, planeque (quod nemo dubitet)*
- 30 *orbem terrarum peragravit.*

1—2 καίπερ αὐτοῦ—γράφοντος Schwartz κᾶστα—γράφων Bernays παρ' αὐτῷ Syl
 2 καὶ πον σεμνυνόμενος περὶ ἑαυτοῦ φησιν Eus περὶ αὐτοῦ (sc. γράφει) ἦι Diels περὶ αὐτοῦ
 (sc. ἔστιν ἐπισημῆνασθαι), ἦι Jac [ἦι] Stählin περὶ αὐτοῦ δὴ Schwartz 3 πλείστην γῆν
 Eus 3—4 ἐπεπληνῆσθην Cobet 4 γέας Clem γαίας Eus 5 ἀνθρώπων Clem
 ἀνδρῶν Eus ἐσήκουσα Clem ἐπῆ— Eus (Stählin Diels) συνθέσει Syl συνθέσι Ddf
 <περὶ> γρ. συνθέσιος Schwartz 5—6 ἀποδείξις Syl 6 οὔτε Αἰγ. οἱ Eus ἀρπεδονάπται
 Clem ἀρπεδονάπται (B) ἀρπεδοναῦται (O) Eus 7 σὸν τοῖς δ' Clem οἷς Eus σὸν
 τοῖς * * Wil πέντε (Diod. 1, 98, 3) Ddf (Zeller, Stählin) ὀδῶκοντα Clem Eus
 ἐπ' ἕτεα πέντε ξυνὸς ἐγενήθη Diels 9 ἐξήλωσεν Kyrill ἐδή— Clem 10 *propinquo*
artem Mayhoff *propinquorum* o 10—11 *intulisse* RDE *perlu-VG primum* VGR¹
 14 *Zoroastren* Sillig *-sten* VGR¹ d *-strem* r 20 *apollobechen* dfr *-chem* VGT *-che*
 R apelloneen E *coptiten* d *-iem* VGr *copiten* RT *captidenent* Er 21 a *Phoenice*
 (e RE et r *phoenicen* Rd *phonicen* VG) v et *Phoenicen* Sillig, Diels 22 in (a)
sepulchro Anon 26 *mose* v *muse, musa, mus* Plin et *ianno* E

— PALAIPHATOS VON ABYDOS.

336/24a?

ΚΥΠΡΙΑΚΑ. — ΔΗΛΙΑΚΑ. — ΑΤΤΙΚΑ. — ΑΡΑΒΙΚΑ.

s. 44 T 3.

264. HEKATAIOS VON ABDERA (TEOS).

c. 322/

16a

5

T

1 (II 384; Vorsokr. 573 [60] A 1) SUID. s. 'Εκαταῖος Ἀβδηρίτης' φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, ὅλα γραμματικὴν ἔχον παρασκευήν. γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς ποιήσεως Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου * *.

10 2 (A 2) a) STRABON 14, 1, 30 p. 644: Τέως.... γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. b) ANON. Peripl. P. Eux. 49, 6 (= PS. SKYMN. 865 ff.): s. F 13.

3 (A 3—4) a) DIOG. LAERT. 9, 69: .... διήκουσε τοῦ Πύρρωνος Ἐκαταῖος τ' ὁ Ἀβδηρίτης καὶ Τίμων ὁ Φλιάσιος .... ἐτι τε Ναυσιφάνης <ὁ> Τήσιος....

15 b) CLEM. AL. Strom. 2, 130, 4: ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀβδηρίται τέλος ὑπάρχειν διδάσκουσι, Δημόκριτος μὲν ἐν τῷ Περὶ τέλους (Vorsokr. 68 [55] F 4) τὴν εὐθυμίαν, ἣν καὶ εὐεστὸν προσηγόρευσεν .... Ἐκαταῖος δὲ αὐτάρκειαν (5) καὶ δὴ Ἀπολλόδωρος ὁ Κυζικηνὸς (74 [61] A 1) τὴν ψυχαγωγίαν, καθάπερ Ναυσιφάνης (75 [62] B 3) τὴν ἀκαταπληξίαν· ταύτην γὰρ ἔφη ὑπὸ Δημοκρίτου ἀθαμβίην λέγεσθαι.

20 4 (B 12) DIODOR. 1, 46, 8 (F 25): πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν παραβαλόντων μὲν εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, συνταξαμένων δὲ τὰς Αἰγυπτιακὰς ἱστορίας, ὧν ἔστι καὶ Ἐκαταῖος. s. T 7.

5 (A 6) PLUT. Lyk. 20, 3 (Apophth. Lac. 218 B): Ἀρχιδαμίδας (294a?) δὲ μεμφομένων τινῶν Ἐκαταῖον τὸν σοφιστὴν, ὅτι παραληφθεὶς εἰς

25 τὸ συσσίτιον οὐδὲν ἔλεγεν, «ὁ εἰδὼς» ἔφη «λόγον καὶ καιρὸν οἶδεν».

6 (B 4; 2; 5) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 675: ἔστι δὲ αὐτῷ (F 10) βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ Ὑπερβορέων. b) PLIN. NH 6, 55: .... *privatim condidit volumen*.... *Hecataeus de Hyperboreis*. c) DIODOR. 2, 47, 1: s. F 7.

— DIODOR. 1, 46, 8: s. T 4.

7 (B 15—16) a) JOSEPH. c. Apion. 1, 183: Ἐκαταῖος δὲ ὁ Ἀβδηρίτης, ἀνὴρ φιλόσοφος ἅμα καὶ περὶ τὰς πράξεις ἱκανώτατος, Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνακμάσας καὶ 30 Πτολεμαίῳ τῷ Λάγῳ συγγενόμενος, οὐ παρέργως <ἡμῶν ἐμνημόνευσεν>, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν Ἰουδαίων συγγέγραψε βιβλίον, ἐξ οὗ βούλομαι κεφαλαιωδῶς ἐπιδραμεῖν ἔνια τῶν εἰρη-

13 διήκουσε v -ουε ο(?) 14 < > Diels 17 Ἀπολλόδωρος: ἀπολλόδοτος Clem
28 *iperboreos* DF'E 30 < > Jac

- μένων. (184) και πρώτον επιδείξω τὸν χρόνον· μνημονεύει γὰρ τῆς Πτολεμαίου περὶ Γάζαν πρὸς Δημήτριον μάχης· αὕτη δὲ γέγονεν ἐνδεκάτῳ μὲν ἔτει τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς, ἐπὶ δὲ Ὀλυμπιάδος ζ' καὶ ι' καὶ ρ' (312/9) ὡς ἱστορεῖ Κάστωρ (250 F 12) .... (185) .... Ἀλέξανδρον δὲ τεθνάναι πάντες ὁμολογοῦσιν ἐπὶ τῆς ριδ' Ὀλυμπιάδος (324/1). δηλον οὖν ὅτι καὶ
- 5 κατ' ἐκείνον καὶ κατὰ Ἀλέξανδρον ἡκμαζεν ἡμῶν τὸ ἔθνος. λέγει τοίνυν ὁ Ἑκαταῖος (F 21) .... b) — 1, 213: ὅτι δὲ οὐκ ἀγνοοῦντες ἔνιοι τῶν συγγραφέων τὸ ἔθνος ἡμῶν, ἀλλ' ὑπὸ φθόνου τινὸς ἢ δι' ἄλλας αἰτίας οὐχ ὑγιεῖς τὴν μνήμην παρέλιπον, τεκμήριον οἶμαι παρέ-
- 10 ξειν· Ἱερώνυμος γάρ, ὁ τὴν περὶ τῶν διαδόχων ἱστορίαν συγγεγραφώς (154 T 6) κατὰ τὸν αὐτὸν μὲν ἦν Ἑκαταῖω χρόνον, φίλος δ' ὢν Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως τὴν Συρίαν ἐπε-τρόπευεν (214) ἀλλ' ὅμως Ἑκαταῖος μὲν καὶ βιβλίον ἔγραψεν περὶ ἡμῶν, Ἱερώνυμος δ' οὐδαμοῦ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐμνημόνευσε. c) ORIGEN. c. Cels. 1, 15: καὶ Ἑκαταίου δὲ τοῦ ἱστορικοῦ φέρεται περὶ Ἰουδαίων βιβλίον, ἐν ᾧ προστίθεται μᾶλλον πῶς ὡς σοφῶι τῷ ἔθνει ἐπὶ τοσούτων, ὥς καὶ Ἐρένιον Φίλων ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι (III C u. Phoenikien) πρώτον μὲν ἀμφιβάλλειν εἰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐστὶ τὸ σύγγραμμα, δεύτερον
- 15 δὲ λέγειν ὅτι εἴπερ ἐστὶν αὐτοῦ, εἰκὸς αὐτὸν συνηρπάσθαι ἀπὸ τῆς παρὰ Ἰουδαίους πιθανότητος καὶ συγκατατεθεῖσθαι αὐτῶν τῷ λόγῳ.
- 8 (B 15) a) JOSEPH. AJ 1, 158: μνημονεύει δὲ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμου Βηρωσ-σός (III C u. Assyrien), οὐκ ὀνομάζων λέγων δ' οὕτως .... (159) Ἑκαταῖος δὲ καὶ τοῦ μνησθῆναι πλεῖον τι πεποίηκε· βιβλίον γάρ περὶ αὐτοῦ συνταξάμενος κατέλιπε. b) CLEM.
- 20 AL. Strom. 5, 113, 1: Ἑκαταῖος ὁ τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ κατ' Ἀβραάμου καὶ τοὺς Αἰγυπτίους (F 24).

ZWEIFELHAFTES.

- 9 (—) AGATHARCHIDES. (De M. r.) — PHOT. Bibl. 250 p. 454 b 30: τῆς ὅλης οἰκου-μένης ἐν τέτταρσι κυκλιζομένης μέρεσιν .... τὰ μὲν πρὸς ἑσπέραν ἐξείργασται Λύκος (III B u. Sicilien) καὶ Τίμαιος (III B), τὰ δὲ πρὸς ἀνατολὰς Ἑκαταῖος (I T 14) τε καὶ Βάσιλις (III u. Indien), τὰ δὲ πρὸς τὰς ἀρκτοὺς Διόφαντος (III C u. Pontos) καὶ Δημήτριος (V), τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν .... ἡμεῖς.

F

1. ΠΕΡΙ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ(?).

- 30 (T 4; F 19; 23?? 25)

1 (7; B 6) DIOG. LAERT. 1, 10: τὴν δὲ τῶν Αἰγυπτίων φιλοσοφίαν εἶναι τοιαύτην F 25 c. περὶ τε θεῶν καὶ ὑπὲρ δικαιοσύνης· φάσκειν τε ἀρχὴν μὲν εἶναι τὴν ὕλην, εἰτα τὰ τέσσαρα 11 ff. στοιχεῖα ἐξ αὐτῆς διακριθῆναι, καὶ ζωιά τινα ἀποτελεσθῆναι. θεοὺς δ' εἶναι ἥλιον καὶ σελήνην, τὸν μὲν Ὅσιριν, τὴν δ' Ἰσιν καλουμένην· αἰνίττεσθαι τε αὐτοὺς διὰ τε 35 καθάρου καὶ δρᾶκοντος καὶ ἱερακος καὶ ἄλλων, ὡς φησι Μανέθως ἐν τῇ τῶν Φυσικῶν ἐπιτομῇ (III C u. Aegypten) καὶ Ἑκαταῖος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων φιλο-σοφίας· κατασκευάζειν δὲ ἀγάλματα καὶ τεμένη τῷ μὴ εἰδέναι τὴν τοῦ θεοῦ μορφήν. (11) τὸν κόσμον γενητὸν καὶ φθαρτὸν καὶ σφαιροειδῆ· τοὺς ἀστέρας πῦρ εἶναι, καὶ τῇ τοῦτων κράσει τὰ ἐπὶ γῆς γίνεσθαι· σελήνην ἐκλείπει εἰς τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἐμπίπτουσιν· τὴν

16 αὐτῶν Bohéreau -τωι Or 25 ἑκαταῖος c ἀκαῖος A βάσιλις c βασιλεύς A
33 τινα: παντοῖα Cobet 37 <καί> ἀγάλματα Cobet

ψυχὴν καὶ ἐπιδιαιμένειν καὶ μετεμβαίνειν· ὑποὺς κατὰ ἀέρος τροπὴν ἀποτελεῖσθαι·
τά τε ἄλλα φυσιολογεῖν, ὥς 'Εκαταῖος τε καὶ 'Αρισταγόρας (III C u. Aegypten)
ἱστοροῦσιν. ἔθεσαν δὲ καὶ νόμους ὑπὲρ δικαιοσύνης, οὓς εἰς 'Ερμῆν ἀνήνεγκαν· F 25 c.
καὶ τὰ εὐχερῆστα τῶν ζώων θεοὺς ἐδόξασαν. λέγουσι δὲ καὶ ὡς αὐτοὶ γεωμετρίαν τε 86/90
5 καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν ἀνεύρον. καὶ τὰ μὲν περὶ τῆς εὐρέσεως ὧδε ἔχει.

2 (12; B 12) DIODOR. 1, 46, 8: οὐ μόνον δ' οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς F 25
ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν 'Ελλήνων (T 4) .... ὧν
ἐστὶ καὶ 'Εκαταῖος, συμφωνοῦσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένους (über die königs-
gräber in Theben).

10 *3 (19; B 6) DIOG. LAERT. 1, 9: (Theopompos 115 F 64; Eudemos von
Rhodos F 51 Sp. über die lehre der μάγοι) 'Εκαταῖος δὲ καὶ γενητοὺς τοὺς θεοὺς
εἶναι κατ' αὐτούς. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τῷ Περί παιδείας (IV) καὶ τοὺς Γυμνο-
σοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν μάγων φησὶν· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς 'Ιουδαίους ἐκ τούτων εἶναι.
πρὸς τούτοις καταγινώσκουσιν 'Ηροδότου (7, 35) οἱ τὰ περὶ μάγων γράψαντες· μὴ γὰρ ἂν
15 ἐς τὸν ἥλιον βέλη Ἐρέξιν ἀκοντῖσαι, μὴδ' εἰς τὴν θάλασσαν πέδας καθεῖναι, θεοὺς ὑπὸ
τῶν μάγων παραδεδομένους. τὰ μέντοι ἀγάλματα εἰκότως καθαιρεῖν. (folgt F 1).

*4 (9; B 8) PLUTARCH. De Is. 9 p. 354 CD: ἔτι δὲ τῶν πολλῶν νομι- F 25 c.
ζόντων ἴδιον παρ' Αἰγυπτίοις ὄνομα τοῦ Διὸς εἶναι τὸν 'Ἀμοῦν, ὃ παράγοντες ἡμεῖς 13, 2
'Ἀμμωνα λέγομεν, Μανέθως μὲν ὁ Σεβεννύτης (III C) τὸ κεκρυμμένον οἶεται καὶ τὴν κρυφίαν
20 ὑπὸ ταύτης δηλοῦσθαι τῆς φωνῆς, 'Εκαταῖος δ' ὁ 'Ἀβδηρίτης φησὶ τούτῳ καὶ πρὸς
ἀλλήλους τῷ ῥήματι χρῆσθαι τοὺς Αἰγυπτίους, ὅταν τινὰ προσκαλῶνται· προσ-
κλητικὴν γὰρ εἶναι τὴν φωνήν. διὸ τὸν πρῶτον θεόν, <δν> τῷ παντὶ τὸν αὐτὸν
νομίζουσιν, ὡς ἀφανὴ καὶ κεκρυμμένον ὄντα προσκαλοῦμενοι καὶ παρακαλοῦν-
τες ἐμφανὴ γενέσθαι καὶ δῆλον αὐτοῖς 'Ἀμοῦν λέγουσιν.

25 *5 (10; B 11) — 6 p. 353 B: οἶνον δ' οἱ μὲν ἐν 'Ηλίου πόλει θεραπεύοντες F 25 c.
τὸν θεὸν οὐκ εἰσφέρουσιν τὸ παρὰ πᾶν εἰς τὸ ἱερόν, ὡς οὐ προσήκον ὑπηρέτας πίνειν τοῦ 70, 11
κυρίου καὶ βασιλέως ἐφορῶντος, οἱ δ' ἄλλοι χρῶνται μὲν ὀλίγῳ δὲ πολλὰς δ' ἀοίνους
ἀγνέας ἔχουσιν, ἐν αἷς φιλοσοφοῦντες καὶ μανθάνοντες καὶ διδάσκοντες τὰ θεῖα διατελοῦσιν.
οἱ δὲ βασιλεῖς καὶ μετρητὸν ἔπινον ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων, ὡς 'Εκαταῖος
30 ἱστορήκεν, ἱερεῖς ὄντες. ἤρξαντο δὲ πίνειν ἀπὸ Ψαμμητίχου· πρότερον δ' οὐκ ἔπινον οἶνον
οὐδ' ἔσπευον ὡς φίλον θεοῖς ἄλλ' ὡς αἷμα τῶν πολεμησάντων ποτὲ τοῖς θεοῖς .... ταῦτα
μὲν οὖν Εὐδόξος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῆς Περιόδου (V).

*6 (13; B 13) PHOT. Bibl. 244 p. 380a 7 (= DIODOR. 40, 3):
ἐκ τοῦ μ λόγου περὶ τὸ μέσον. ἡμεῖς δὲ μέλλοντες ἀναγράφειν τὸν πρὸς 'Ιουδαίους πόλεμον
35 (des Pompeius), οἰκεῖον εἶναι διαλαμβάνομεν προδιελθεῖν ἐν κεφαλαίοις τὴν τε τοῦ ἔθνους
τούτου ἐξ ἀρχῆς κτίσιν καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς νόμιμα.

(1a) κατὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ παλαιὸν λοιμικῆς περιστάσεως γενομένης,
ἀνέπεμπον οἱ πολλοὶ τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἐπὶ τὸ δαιμόνιον· πολλῶν γὰρ καὶ

1 μεταβαίνειν? Jac 3 ἐρμηνείαν ἤνεγκαν B 5 ἀνευρόντες B 14 πρὸς τού-
τοις κ. BP καταγ. δὲ F¹ τὰ om. F¹Φ 16 παραδιδόμενος B 19 σεβεννύτης
α¹ -της ο 22 < > Bentley 26 ὑπηρέτας Strijd ἡμέρας ο 30 ἤρξαντο A¹Εβ
-ατο γ Ψαμμητίχου Ald ψαμμητικού ο

παντοδαπῶν κατοικούντων ξένων καὶ διηλλαγμένοις ἔθεσι χρωμένων περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς θυσίας, καταλεύσθαι συνέβαινε παρ' αὐτοῖς τὰς πατριῶν τῶν θεῶν τιμὰς· ὅπερ οἱ τῆς χώρας ἑγγενεῖς ὑπέλαβον, ἐὰν μὴ τοὺς ἄλλοφύλους μεταστήσωνται, κρίσιν οὐκ ἔσσεσθαι τῶν κακῶν. (2) εὐθὺς οὖν ξενηλα-
 5 τουμένων τῶν ἁλλοεθνῶν, οἱ μὲν ἐπιφανέστατοι καὶ δραστικώτατοι συστρα-
 φέντες ἐξεροίφθησαν, ὥς τινές φασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τινὰς ἐτέρους τό-
 πους, ἔχοντες ἀξιολόγους ἡγεμόνας(?), ὧν ἡγοῦντο Δαναὸς καὶ Κάδμος τῶν ἄλλων ἐπιφανέστατοι· ὁ δὲ πολὺς λεὼς ἐξέπεσεν εἰς τὴν νῦν καλουμένην
 10 Ἰουδαίαν, οὐ πόρρω μὲν κειμένην τῆς Αἰγύπτου, παντελῶς δὲ ἔρημον οὖσαν
 κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. (3) ἡγεῖτο δὲ τῆς ἀποικίας ὁ προσαγορευόμενος
 Μωσῆς, φρονήσει τε καὶ ἀνδρείᾳ πολὺν διαφέρων. οὗτος δὲ καταλαβόμενος
 τὴν χώραν ἄλλας τε πόλεις ἔκτισε καὶ τὴν νῦν οὖσαν ἐπιφανεστάτην, ὀνομα-
 15 ζομένην Ἱεροσόλυμα. ἰδρύσατο δὲ καὶ τὸ μάλιστα παρ' αὐτοῖς τιμώμενον
 ἱερὸν, καὶ τὰς τιμὰς καὶ ἀγιστείας τοῦ θεοῦ κατέδειξε, καὶ τὰ κατὰ τὴν πολι-
 20 τεῖαν ἐνομοθέτησέ τε καὶ διέταξε. διεῖλε δὲ τὸ πλῆθος εἰς δώδεκα φυλὰς διὰ
 τὸν ἀριθμὸν τοῦτον τελειότατον νομίζεσθαι καὶ σύμφωνον εἶναι τῷ πλήθει
 τῶν μηνῶν τῶν τὸν ἐνιαυτὸν συμπληρούντων. (4) ἄγαλμα δὲ θεῶν τὸ σύνολον
 οὐ κατεσκεύασε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ἀνθρωπόμορφον εἶναι τὸν θεόν, ἀλλὰ
 τὸν περιέχοντα τὴν γῆν οὐρανὸν μόνον εἶναι θεὸν καὶ τῶν ὅλων κύριον. τὰς δὲ
 25 θυσίας ἐξηλλαγμένας συνεστήσατο τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι, καὶ τὰς κατὰ
 τὸν βίον ἀγωγὰς· διὰ γὰρ τὴν ἰδίαν ξενηλασίαν ἀπάνθρωπὸν τινα καὶ μισό-
 ξενον βίον εἰσηγήσατο. ἐπιλέξας δὲ τῶν ἀνδρῶν τοὺς χαριεστάτους καὶ μά-
 λιστα δυνησομένους τοῦ σύμπαντος ἔθνους προίστασθαι, τούτους ἱερεῖς ἀπέ-
 30 δειξε· τὴν δὲ διατριβὴν ἔταξεν αὐτῶν γίνεσθαι περὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὰς τοῦ θεοῦ
 τιμὰς τε καὶ θυσίας. (5) τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ δικαστὰς ἀπέδειξε τῶν μεγίστων
 κρίσεων, καὶ τὴν τῶν νόμων καὶ τῶν ἔθων φυλακὴν τούτοις ἐπέτρεψε· διὸ καὶ βασι-
 λέα μὲν μηδέποτε τῶν Ἰουδαίων, τὴν δὲ τοῦ πλήθους προστασίαν δίδοσθαι
 διὰ παντὸς τῷ δοκοῦντι τῶν ἱερέων φρονήσει καὶ ἀρετῇ προέχειν. τοῦτον
 δὲ προσαγορεύουσι ἀρχιερέα, καὶ νομίζουσιν αὐτοῖς ἄγγελον γίνεσθαι τῶν
 35 τοῦ θεοῦ προσταγμάτων. (6) τοῦτον δὲ κατὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰς ἄλλας
 συνόδους φησὶν ἐκφέρειν τὰ παραγγελλόμενα, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος οὕτως
 εὐπιθεῖς γίνεσθαι τοὺς Ἰουδαίους ὥστε παραχρῆμα πίπτοντας ἐπὶ τὴν γῆν
 προσκυνεῖν τὸν τούτοις ἐρμηνεύοντα ἀρχιερέα. προσγέγραπται δὲ καὶ τοῖς νόμοις
 ἐπὶ τελευτῆς ὅτι Μωσῆς ἀκούσας τοῦ θεοῦ τάδε λέγει τοῖς Ἰουδαίοις. (6α)

3 ἑγγενεῖς: εὐγενεῖς A 6 ὥς τινές φασιν zusatz Diodors (s. F 25 c. 29, 5—6)?
 7 ἔχοντας ε ἡγεμόνας: δυνάμεις o.ä.? Jac 11 τε καὶ A^{ms} (Bkr) δὲ καὶ A δὲ
 πολλῇ καὶ ε πολὺ A πλεῖστον ε 12 οὖσαν ἐπ. om. B 14 ἀγαστείας ε 16 τελεώ-
 τατον ε 23 σύμπαντος B συμπαρόντος ε 24 τριβὴν ε 32 εὐπειθεῖς ε 34 ἐπὶ
 τῆς τελευτῆς ε

ἐποιήσατο δ' ὁ νομοθέτης τῶν τε πολεμικῶν ἔργων πολλὴν πρόνοιαν, καὶ τοὺς νέους ἡνάγκαζεν ἀσκεῖν ἀνδρείαν τε καὶ καρτερίαν καὶ τὸ σύνολον ὑπομονὴν πάσης κακοπαθείας. (7) ἐποιεῖτο δὲ καὶ στρατείας εἰς τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν, καὶ πολλὴν κατακτησάμενος χώραν κατεκληρονόησε, τοῖς μὲν ἰδιώ-
 5 ταις ἴσους ποιήσας κλήρους, τοῖς δ' ἱερεῦσι μείζοντας, ἵνα λαμβάνοντες ἀξιο-
 λογωτέρας προσόδους ἀπερίσπαστοι συνεχῶς προσεδρεύωσι ταῖς τοῦ θεοῦ τιμαῖς.
 οὐκ ἐξῆν δὲ τοῖς ἰδιώταις τοὺς ἰδίους κλήρους πωλεῖν, ὅπως μὴ τινες διὰ πλεονέ-
 ξιαν ἀγοράζοντες τοὺς κλήρους ἐκθλίβωσι τοὺς ἀπορωτέρους καὶ κατασκευά-
 ζωσιν ὀλιγανδρίαν. (8) τεκνοτροφεῖν τε ἡνάγκαζε τοὺς ἐπὶ τῆς χώρας· καὶ δι'
 10 ὀλίγης δαπάνης ἐκτρεφομένων τῶν βρεφῶν αἰεὶ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ὑπῆρχε
 πολυάνθρωπον. (8a) καὶ τὰ περὶ τοὺς γάμους δὲ καὶ τὰς τῶν τελευτώντων
 ταφὰς πολλὴν τὸ παρηλλαγμένον ἔχειν ἐποίησε νόμιμα πρὸς τὰ τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων. (8b) κατὰ δὲ τὰς ὕστερον γενομένας ἐπικρατείας ἐκ τῆς τῶν
 ἀλλοφύλων ἐπιμιξίας, ἐπὶ τε τῆς τῶν Περσῶν ἡγεμονίας καὶ τῶν ταύτην
 15 καταλυσάντων Μακεδόνων, πολλὰ τῶν πατρῶν τοῖς Ἰουδαίοις νομίμων
 ἐκινήθη.

(8c) οὕτως μὲν κἀνταῦθ' αἴθουσιν περὶ τῶν παρὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ νομίμων καὶ αὐτῶν
 ἐκείνων τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀπαλλαγῆς καὶ τοῦ θείου Μωυσέως, ψευδολογῶν τὰ πλεῖστα
 καὶ διερχόμενος πρὸς τοὺς ἐλέγχους πάλιν ὧν κατεφύετο τῆς ἀληθείας ἀναχώρησιν
 20 ἑαυτῷ μεθοδευσάμενος εἰς ἕτερον καὶ νῦν ἀναφέρει τῶν εἰρημένων τὴν παριστορίαν· ἐπάγει γὰρ
 περὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων Ἑκαταῖος ὁ Μιλήσιος ταῦτα ἱστόρηκεν.

2. ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΒΟΡΕΩΝ.

(T 6; 9? F 20)

7 (2; B 5) DIODOR. 2, 47 (NATAL. COM. Myth. 9, 6): ἡμεῖς δ' ἐπεὶ
 25 τὰ πρὸς ἄρκτους κεκλιμένα μέρη τῆς Ἀσίας ἡξιώσαμεν ἀναγραφῆς οὐκ ἀνοίκειον εἶναι
 νομίζομεν τὰ περὶ τῶν Ὑπερβορέων μυθολογούμενα διελθεῖν. τῶν γὰρ τὰς παλαιὰς
 μυθολογίας ἀναγεγραφότων Ἑκαταῖος καὶ τινες ἕτεροί φασιν ἐν τοῖς ἀντιπέρας
 τῆς Κελτικῆς τόποις κατὰ τὸν ὠκεανὸν εἶναι νῆσον οὐκ ἐλάττω τῆς Σικελίας. F 11
 ταύτην ὑπάρχειν μὲν κατὰ τὰς ἄρκτους, κατοικεῖσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ὀνομα-
 30 ζομένων Ὑπερβορέων ἀπὸ τοῦ πορρωτέρω κεῖσθαι τῆς βορείου πνοῆς. οὐσαν
 δ' αὐτὴν εὐγείην τε καὶ πάμφορον, ἔτι δ' εὐκρασίαι διαφέρουσιν, διττοὺς κατ'
 ἔτος ἐκφέρειν καρπούς.

(2) μυθολογοῦσι δ' ἐν αὐτῇ τὴν Λητὴν γεγονέναι· διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλων μάλιστα
 τῶν ἄλλων θεῶν παρ' αὐτοῖς τιμαῖσθαι. εἶναι δ' αὐτοὺς ὥσπερ ἱερεῖς τινὰς
 35 Ἀπόλλωνος διὰ τὸ τὸν θεὸν τοῦτον καθ' ἡμέραν ὑπ' αὐτῶν ὑμνεῖσθαι μετ'
 ᾠδῆς συνεχῶς καὶ τιμαῖσθαι διαφερόντως. ὑπάρχειν δὲ καὶ κατὰ τὴν νῆσον

6 προσεδρεύωσι B -σωσις

12 ἔχειν om. B

13—16: § 8^b zusatz Diodors?

13 γενομένας A ἐγνωσμένας B

14 ἐπὶ τε τῆς Bkr ἐπὶ τετάρτης ο

17 Ἰουδαίους

om. A^{ac} αὐτῶν: αὐτῆς? Bkr

21 Μιλήσιος: irrturn Diodors

36 συνεχούς? Jac.

τέμενός τε Ἀπόλλωνος μεγαλοπρεπές και ναὸν ἀξιόλογον ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένον, σφαιροειδῇ τῷ σχήματι. (3) και πόλιν μὲν ὑπάρχειν ἱερὰν τοῦ θεοῦ τούτου, τῶν δὲ κατοικούντων αὐτὴν τοὺς πλείστους εἶναι καθαριστάς, και F 8 συνεχῶς ἐν τῷ ναῷ καθαρίζοντας ὕμνους λέγειν τῷ θεῷ μετ' ὠιδῆς, ἀποσεμ- 5 νόνοντας αὐτοῦ τὰς πράξεις.

(4) ἔχειν δὲ τοὺς Ὑπερβορέους ἰδίαν τινα διάλεκτον, και πρὸς τοὺς Ἕλλη- νας οἰκειότατα διακεῖσθαι, και μάλιστα πρὸς τοὺς Ἀθηναίους και Δηλίους, ἐκ παλαιῶν χρόνων παρειληφτότας τὴν εὐνοίαν ταύτην. και τῶν Ἑλλήνων τινὰς μυθολογοῦσι παραβαλεῖν εἰς Ὑπερβορέους, και ἀναθήματα πολυτελῆ 10 καταλιπεῖν γράμμασιν Ἑλληνικοῖς ἐπιγεγραμμένα. (5) ὥσαύτως δὲ και ἐκ τῶν Ὑπερβορέων Ἀβαριν εἰς τὴν Ἑλλάδα καταστήσαντα τὸ παλαιὸν ἀνα- σῶσαι τὴν πρὸς Δηλίους εὐνοίαν τε και συγγένειαν.

(5a) φασι δὲ και τὴν σελήνην ἐκ ταύτης τῆς νήσου φαίνεσθαι παντελῶς ὀλίγον ἀπέχουσαν τῆς γῆς, και τινὰς ἐξοχὰς γεώδεις ἔχουσαν ἐν αὐτῇ φανεράς· 15 (6) λέγεται δὲ και τὸν θεὸν δι' ἐτῶν ἔνεακαίδεκα καταστῆναι εἰς τὴν νήσον, ἐν οἷς και αἱ τῶν ἄστρον ἀποκαταστάσεις ἐπὶ τέλος ἄγονται, και διὰ τοῦτο τὸν ἔνεακαίδεκαετῆ χρόνον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μέγαν ἐνιαυτὸν ὀνομάζεσθαι.

(7) κατὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην τὸν θεὸν καθαρίζειν τε και χορεύειν συνεχῶς τὰς νύκτας ἀπὸ ἰσημερίας ἑαρινῆς ἕως πλειάδος ἀνατολῆς ἐπὶ τοῖς ἰδίοις 20 εὐήμερήμασι τερπόμενον.

(7a) βασιλεύειν δὲ τῆς πόλεως ταύτης και τοῦ τεμένους ἐπάρχειν τοὺς ὀνομαζομένους Βορεάδας, ἀπογόνους ὄντας Βορέου, και κατὰ γένος αἰεὶ F 12 διαδέχεσθαι τὰς ἀρχάς.

*8 (6; B 1) STRABON 7, 3, 6 p. 299: ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφείας 25 βαδίζει (Apollodoros 244 F 157) Ῥιπαία δὲ λέγοντας και τὸ Ὠγύιον ὄρος και τὴν τῶν Γοργόνων και Ἑσπερίδων κατοικίαν (Hekataios von Milet 1 F 194) και τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ (115 F 75) Μεροπίδα γῆν, παρ' Ἑκαταίῳ δὲ Κιμμερίδα πόλιν, F 7 § 3 παρ' Εὐήμερῳ (63 T 5) δὲ τὴν Παγχ^αίαν γῆν.

*9 (3; B 4) SCHOL. PIND. O 3, 28a: πανταχοῦ δὲ οἱ Ὑπερβόρειοι ἱεροὶ 30 Ἀπόλλωνος. ἐκλήθησαν δὲ Ὑπερβόρειοι ἀπὸ Ὑπερβορέου τινὸς Ἀθηναίου, ὡς <φησι> Φανόδημος (III B). Φιλοστέφανος (IV) δὲ τὸν Ὑπερβόρεον Θεσσαλὸν φησὶν εἶναι· ἄλλοι ἀπὸ Ὑπερβορέου Πελασγοῦ τοῦ Φορωνέως και Περιμήδης τῆς Αἰόλου. ὁ δὲ Φερένικος τοὺς Ὑπερβορέους ἀπὸ τοῦ Τιτανικοῦ γένους φησὶν εἶναι. ὁ δὲ Ἑκαταῖος ἄλλως ἱστορεῖ.

35 10 (1; B 4) SCHOL. APOLL. RHOD. 2, 675: Ὑπερβορέους μὴ εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτος (4, 36) .... Ποσειδώνιος (87 F 103) δὲ εἶναι φησὶ τοὺς Ὑπερβορέους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεὶς τῆς Ἰταλίας. Μνασέας (V) δὲ φησὶ νῦν τοὺς Ὑπερβορέους

1 τε om. D 11—12 ἀναγεῶσαι? Jac 14 ἐν αὐτῇ om. C 15—16 ἐν οἷς αἱ D
17 μέγαν C μέγανος D 21 δὲ Ddf τε ο 28 < > Xyl 30 < > Drachmann
31 Φανόδημος Boeckh φιλόδημος A 32 Περιμήδης Benseler περιμήδης A Περιμήλης
Boeckh 33 Φερένικος (aus 28c Boeckh) φανόδημος A

Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταῖος δὲ μέχρι τῶν αὐτοῦ χρόνων εἶναι φησι τὸ τῶν Ὑπερβορέων ἔθνος· ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ Ὑπερβορέων. τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς Ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων, διό καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὤφθη. τρία δὲ ἔθνη τῶν Ὑπερβορέων· Ἐπιζεφύριοι καὶ Ἐπικνημῖδιοι καὶ Ὀζόλαιοι.

5 *11 (5; B 1) a) STEPH. BYZ. s. Ἐλίξιοι· νῆσος Ὑπερβορέων, οὐκ ἐλάσσωσιν Σικελίας, ὑπὲρ ποταμοῦ Καραμβύκα. οἱ νησιῶται Καραμβύκαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὡς Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. b) — s. Καραμβύκαι· ἔθνος Ὑπερβορέων ἀπὸ ποταμοῦ Καραμβύκα, ὡς Ἐκαταῖος ὁ Ἀβδηρίτης. F 7 § 1

12 (4; B 3) AELIAN. NA 11, 1: ἀνθρώπων Ὑπερβορέων γένος καὶ τιμὰς 10 Ἀπόλλωνος τὰς ἐκεῖθι αἰδοῦσι μὲν [καὶ] ποιηταί, ὕμνοισι δὲ καὶ συγγραφεῖς, ἐν δὲ τοῖς καὶ Ἐκαταῖος, οὐχ ὁ Μιλήσιος ἀλλ' ὁ Ἀβδηρίτης. αὐτὸς δὲ λέγει πολλά τε καὶ σεμνὰ ἕτερα, οὗ μοι νῦν ἡ χρεῖα παρακαλεῖν δοκεῖ αὐτὰ .... αὐτὸς δὲ με μόνον ἤδε ἡ συγγραφή παρακαλεῖ ἔστι ταῦτα· ἱερεῖς εἰσι τῷδε τῷ δαίμονι Βορέου καὶ Χιόνης υἱέες, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, ἀδελφοὶ τὴν φύσιν, ἐξαπλήγεις 15 τὸ μῆκος. ὅταν οὖν οὗτοι τὴν νενομισμένην ἱερουργίαν κατὰ τὸν συνῆθη καιρὸν τῷ προειρημένῳ ἐπιτελῶσιν, ἐκ τῶν Ῥιπαίων οὕτω καλουμένων παρ' αὐτοῖς ὄρων καταπέτονται κύκνων ἀμήχανα τῷ πλήθει νέφη, καὶ περιελθόντες τὸν νεῶν καὶ οἰονεῖ καθήραντες αὐτὸν τῇ πτήσει, εἰτα μέντοι κατὰσιν ἐς τὸν τοῦ νεῶ περιβόλον, μέγιστόν τε τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος ὥραιότατον 20 ὄντα. ὅταν οὖν οἱ τε ὠδοὶ τῇ σφετέρῃ μούσῃ τῷ θεῷ προσάδωσι καὶ μέντοι καὶ οἱ κιθαρισταὶ συγκρέκωσι τῷ χορῷ παναρμόνιον μέλος, ἐνταῦθ' αὖτε οἱ κύκνοι συναναμέλπονσιν ὁμορροθοῦντες καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἀπηχῆς καὶ ἀπαιδῶν ἐκεῖνοι μελωδοῦντες, ἀλλὰ ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ χορολόκτου τὸ ἐνδόσιμον λαβόντες καὶ τοῖς σοφισταῖς τῶν ἱερῶν μελῶν τοῖς ἐπιχωρίοις 25 συνάισαντες. εἰτα τοῦ ὕμνου τελεσθέντος, οἱ δὲ ἀναχωροῦσι τῇ πρὸς τὸν δαίμονα τιμῇ τὰ εἰθισμένα λατρεύσαντες, καὶ τὸν θεὸν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν οἱ προειρημένοι ὡς εἰπεῖν χορευταὶ πτηνοὶ τέρψαντές τε ἅμα καὶ αἰσαντες.

13 (—; A 2) ANON. Peripl. Pont. Eux. 49, 6 (= Ps. SKYMN. 865 ff.): ἀπὸ δὲ τῶν Μαιωτῶν λαβοῦσα τὸ ὄνομα Μαιῶτις ἐξῆς ἔστι λίμνη κειμένη, 30 εἰς ἣν ὁ Τάναις, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ λαβὼν τὸ ῥεῦμα Ἀράξεως, ἐπιμίσγεται, ὡς Ἐκαταῖος εἰπ' ὁ Τήσιος· ὡς δὲ Ἐφορος (70 F 159) ἰστόρηκεν, ἐκ λίμνης τινός, ἣς τὸ πέρας ἐστὶν ἄφραστον.

1 μέχρι τῶν PH μ. τοῦ L αὐτοῦ Diels 3 ὁ P om. L 3—4 τρία—Ὀζόλαιοι om. P <λέγονται δὲ Ὑπερβορεῖς ὡς Ἐπιζεφύριοι> τρία γ. ἐ. τ. Λοκρῶν (s. Steph. Byz. s. Νήιον; s. Ὑποθηβαί) Hiller Ὑπερβορέων <ὡς καὶ τῶν Λοκρῶν> Kranz. 5 Ἐλίξιοι? Ὑπερβορείων R 6 ὑπὲρ Mei ὑπὸ ο ποταμοῦ RV —μῶν P καραμβύκα—καραμβύκαι V κε-κε-RP 6—7 ἀπὸ τ. π. om. P 10 [ ] He 12 με He μοι Ael 16 τῷ προειρημένῳ He τὸν -ον Ael 17 καταπέτεται κύκνων ἄμαχα He 27 τέρψαντες· μέλποντες He 30—31 ἐπιμίσγεται, ὡς Ἐκαταῖος Tourp, Buttmann ἐπιμισγέσθω εκατεως An 31 εἰπ' ὁ Τήσιος (T 2) Röper ἐφοτιεῖς An εἰπ' οὐρετριεὺς Buttmann 32 ἄφραστον An

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III A

- 14 (6a; B 2) PLIN. NH 4, 94 (SOLIN. 19, 2): *exeundum deinde est, ut extera Europae dicantur, transgressisque Ripaeos montes litus oceani septentrionalis in laeva, donec perveniat Gadis, legendum. insulae complures sine nominibus eo situ traduntur, ex quibus ante Scythiam quae appellatur Baunonia unam abesse diei cursu . . .*
 5 Timaeus (III B) *prodidi. reliqua litora incerta; signata fama septentrionalis oceani: Amalcium eum Hecataeus appellat a Parapaniso amne qua Scythiam adluit, quod nomen eius gentis lingua significat congelatum.* (95) meeresnamen und inseln aus Philemon, Xenophon von Lampsakos, Pytheas.

3. PHILOSOPHISCHES.

- 10 15 (8; B 9) AETIOS Plac. 2, 20, 16: 'Ἡράκλειτος (22 [12] A 12) καὶ Ἑκαταῖος ἀναμμα νοερὸν τὸ ἐκ θαλάττης εἶναι τὸν ἥλιον.
 16 (20; A 4) CLEM. AL. Strom. 2, 130, 4: s. T 3b.
 17 (21; A 5) PLUTARCH. Quaest. conviv. 4, 3, 1 p. 666 DE: . . . περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν πλείστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικά δεῖπνα παραλαμβάνονται, διηπόρησε (sc. Sossius Senecio). καὶ γὰρ τῶν νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολεμήσαντας ὀρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους καλουμένων τὸ πλῆθος. ὁ γὰρ εἰπὼν (ἔφη) περὶ τῆς αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδὲν ἔμοι γούν κριτῇ πιθανὸν εἰρηκεν Ἑκαταῖος ὁ Ἀβδηρήτης· λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναῖκας πολλοὺς παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν ἵνα πολλοὶ
 20 συνειδῶσι καὶ μαρτυρῶσιν ἐλευθέρους οὖσι καὶ παρ' ἐλευθέρων γαμοῦσι.

4. GRAMMATISCHES.

(T 1; F 18?)

5. ZWEIFELHAFTES.

- 18 (—; B 14) EROTIAN. p. 55, 7 Na: *κρηβασίην τὴν λεγομένην τιάραν.* Ἑκαταῖος
 25 δὲ φησιν, ὅτι πῖλον βαρβαρικὸν οἱ κωμικοὶ λέγουσιν.
 19 (—; B 13a) a) PORPHYR. Quaest. Hom. (I 383) I 138, 18
 Schrg: *νῦν δὲ Διόσπολις καλοῦνται αἱ τὸ παλαιὸν Θῆβαι, καὶ φασὶ δεικνυσθαι* F 25 c.
περὶ τὴν Διόσπολιν πολλῶν πυλῶν ἔχρη. ὡς δὲ Κάτων ἱστορεῖ, ἡ Διόσπολις 15, 1—2;
ἡ μεγάλη πρὸ τοῦ ἐπὶ Περσῶν ἀφανισθῆναι κώμας μὲν εἶχε τρισμυρίας 31, 7; 45,
 30 γλ., <ἀρούρας δὲ γῆ>, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ψ, ρ δὲ πύλαις διεκοσμεῖτο. ταύτην 4—7
ἐτείχισε βασιλεὺς Ὀσiris. τινὲς δὲ φασὶ τῶν ἱερῶν ὅτι ῥ εἶχε πύλας, ἐξ ἐκάστης
δὲ ὀπλῖται <μὲν> μύριοι, χίλιοι δὲ ἱπποὶ ἐξεστράτεον, <ἀρμηλάται δὲ ὦ.> b) STEPH.

2 *ripaeos* F'R -ph- r v 4 *Baunonia*: *raunonia* F'E' (DR) *unam* del. F'
 5 *oceani* Mayhoff *oceanis, ocianis, oceanus* Plin 6 *amalcium* A Sol *amalcium* r v
parapaniso DF'E' a *paro-* R(?) *Propaniso* Sol 7 *lingua* F' d Sol om. r 11 *ἀναμ-*
μα Heeren *ἀναμμα* A 14 *ἄλλων*: *ἀνθρώπων*? Rei 17 *αὐτῆς*: *ταύτης* o. *εἰς* τις
 Rei 18 *Ἀβδηρήτης* Xyl *ἀβαρρήτης* Plu 28 (p. 19, 2) *δὲ Κάτων*: δ' *Ἑκαταῖος*
(δεκα) Heeren Diels Wil δὲ Κάτωρ Wytttenbach δὲ Βάτων Ebert 30 γ<τ>λ Wil
 γ<τ>λ<γ>? Diels <>(b) Ddf ψ s. Komm. 31 *ἱερῶν* Ddf *ἱερῶ* B 32 <> Ddf

Byz. s. Διδόπολις: .... κτίσμα 'Οσίριδος καὶ "Ισιδος. πρὶν δὲ ὑπὸ Περσῶν ἀφανισθῆναι φησὶ † Κάτων, ὅτι <τρις> μυριάς τρισχιλίας κώμας εἶχε καὶ τριάκοντα, ἀνθρώπων δὲ μυριάδας ἑπτακοσίας, ἀρουρῶν δὲ τόπον μεμετρημένον τρισχιλίων καὶ ἑπτακοσίων, ἑκατὸν δὲ πύλαις διακεκοσμημένῃ, τετρα-
5 κόσια στάδια τὸ μήκος.

6. FAELSCHUNGEN.

(T 7—8)

20 (IV 657; —) NATAL. COM. Myth. 9, 15: *alii dicunt, inter quos fuit Callisthenes in Navigatione (fehlt nr. 124) et Hecataeus de Hyperboreis, duos colles fuisse in Phrygia, qui Aures asini vocarentur, super quibus munitissima oppida condita fuerunt, e quibus latrones complures viatores et peregrinos adoriebantur. his locis cum arma Midas intulisset ac oppidis per vim potitus fuisset, obtruncatis eorum locorum latronibus, dictus est fabulose aures asini habere.*

ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

15 21 (14; B 15) JOSEPH. c. Ap. 1, 186 (EUSEB. PE 9, 4): (T 7 a) λέγει τοῖν ὁ 'Εκαταῖος πάλιν τάδε· ὅτι μετὰ τὴν ἐν Γάζῃ μάχην ὁ Πτολεμαῖος ἐγένετο τῶν περὶ Συρίαν τόπων ἐγκρατῆς, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων πυνθανόμενοι τὴν ἡπιότητα καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ Πτολεμαίου συναπαρτύνειν εἰς Αἴγυπτον αὐτῶι καὶ κοινωνεῖν τῶν πραγμάτων ἡβουλή-
20 θησαν. (187) «ὡν εἰς ἣν (φησὶν) 'Εξεκίας ἀρχιερεὺς τῶν 'Ιουδαίων, ἀνθρώπος τὴν μὲν ἡλικίαν ὡς ἐξήκοντα ἐξ ἑτῶν, τῶι δὲ ἀξιώματι τῶι παρὰ τοῖς ὁμοέθνοισι μέγας καὶ τὴν ψυχὴν οὐκ ἀνόητος, ἔτι δὲ καὶ λέγειν δυνατός, καὶ [τοῖς περὶ] τῶν πραγμάτων, εἴπερ τις ἄλλος, ἔμπειρος. (188) καίτοι (φησιν) οἱ πάντες ἱερεῖς τῶν 'Ιουδαίων οἱ τὴν δεκάτην τῶν γινο-
25 μένων λαμβάνοντες καὶ τὰ κοινὰ διοικοῦντες περὶ χιλίους μάλιστα καὶ πεντακοσίους εἰσίν». (189) πάλιν δὲ τοῦ προειρημένου μνημονεύων ἀνδρὸς «οὗτος (φησὶν) ὁ ἀνθρώπος τετευχὼς τῆς τιμῆς ταύτης καὶ συνήθης ἡμῖν γενόμενος, παραλαβὼν τινὰς τῶν μεθ' ἑαυτοῦ τὴν τε διαφορὰν ἀνέγνω πᾶσαν ταῦτοῖς»
30 εἶχεν γὰρ τὴν κατοίκησιν αὐτῶν καὶ τὴν πολιτείαν γεγραμμένην».

(190) εἶτα 'Εκαταῖος δηλοῖ πάλιν πῶς ἔχομεν πρὸς τοὺς νόμους, ὅτι πάντα πάσχειν ὑπὲρ τοῦ μὴ παραβῆναι τούτους προαιρούμεθα καὶ καλὸν εἶναι νομίζομεν. (191) «τοι-
35 γαροῦν (φησὶ) καὶ κακῶς ἀκούοντες ὑπὸ τῶν ἀστυγείτων καὶ τῶν εἰσαφικνουμένων πάντες καὶ προπηλακίζόμενοι πολ-
λάκις ὑπὸ τῶν Περσικῶν βασιλέων καὶ σατραπῶν οὐ δύνανται μεταπεισθῆναι τῇ διανοίᾳ, ἀλλὰ γεγυμνωμένως περὶ τούτων καὶ αἰκλίας καὶ θανάτοις δεινοτάτοις μάλιστα πάντων ἀπαντῶσι μὴ ἀρνούμενοι τὰ πάτρια». (192) παρέχεται δὲ καὶ τεκμήρια

2 vgl. Theokrit. 17, 83 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι, δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφρίσιν ἐννεάδες τρεῖς (Schol. ὁμοῦ πᾶσαι τρισμύρια τρισχίλια τριακοῖσαι ἐνενήκοντα τρεῖς); s. auch F 25, c. 31, 7. < > a 4 πύλαις διακεκοσμημένη Jac -αι -ναι ο -ας -νας Berkel 22 [ ] Mue 29 μεθ' ἑαυτοῦ <ἤλθεν * * τὴν * * > τὴν τε? <ἡμῖν> αὐτοῖς? Jac (doch s. auch p. 20, 11) 33 τούτους (Lat) ν τοῦτο ο 36 ὑπὸ (Lat) ν ὑπὲρ ο 39 πάτρια Niese πατρώια ο

τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τῆς περὶ τῶν νόμων οὐκ ὀλίγα. φησὶ γὰρ Ἀλεξάνδρου ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι γενομένου καὶ προελομένου τὸ τοῦ Βήλου πεπτωκὸς ἱερὸν ἀνακαθῆραι καὶ πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς στρατιώταις ὁμοίως φέρειν τὸν χοῦν προστάξαντος, μόνους τοὺς Ἰουδαίους οὐ προσ<σ>χεῖν ἀλλὰ καὶ πολλὰς ὑπομείναι πληγὰς καὶ ζημίας ἀποτίσαι μεγάλας, ἕως αὐτοῖς συγγνώμη τὸν βασιλεῖα δοῦναι τὴν ἄδειαν. (193) «ἐτι γὰρ μὴν τῶν εἰς τὴν χώραν (φησὶ) πρὸς αὐτοὺς ἀφικνουμένων νεῶς καὶ βωμοὺς κατασκευασάντων ἅπαντα ταῦτα κατέσκαπτον, καὶ τῶν μὲν ζημίαν τοῖς σατράπαις ἐξέτινον, περὶ τινων δὲ καὶ συγγνώμης μετελάμβανον». καὶ προσεπιτίθωσιν ὅτι δίκαιον ἐπὶ τούτοις αὐτοῖς ἐστι θανατῶσαι.

(194) λέγει δὲ καὶ περὶ τοῦ πολυανθρωπότατον γεγενῆσθαι ἡμῶν τὸ ἔθνος. «πολλὰς μὲν γὰρ [[ἡμῶν]] (φησὶν), ἀνασπᾶστους εἰς Βαβυλῶνα ἰέρσαι πρὸτερον αὐτῶν ἐποίησαν μυριάδας, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον εἰς Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην μετέστησαν διὰ τὴν ἐν Συρίᾳ στάσιν». (195) ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ καὶ τὸ μέγεθος τῆς χώρας ἣν κατοικοῦμεν καὶ τὸ κάλλος ἰστόρηκεν. «τριακοσίας γὰρ μυριάδας ἀρουρῶν σχεδὸν τῆς ἀρίστης καὶ παμφωροτάτης χώρας νέμονται (φησὶν)· ἡ γὰρ Ἰουδαία τοσαύτη πλήθος ἐστίν».

(196) ἀλλὰ μὴν ὅτι καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν τὰ Ἱεροσόλυμα καλλίστην τε καὶ μεγίστην ἐκ παλαιότατον κατοικοῦμεν, καὶ περὶ πλήθους ἀνδρῶν, καὶ περὶ τῆς τοῦ νεῶ κατασκευῆς οὕτως ὁ αὐτὸς διηγείται· (197) «ἐστι γὰρ τῶν Ἰουδαίων τὰ μὲν πολλὰ ὀχυρώματα κατὰ τὴν χώραν καὶ κῶμαι, μία δὲ πόλις ὀχυρὰ, πεντήκοντα μάλιστα σταδίων τὴν περίμετρον, ἣν οἰκοῦσι μὲν ἀνθρώπων περὶ δώδεκα μυριάδες, καλοῦσι δ' αὐτὴν Ἱεροσόλυμα. (198) ἐνταῦθά δ' ἐστι κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλεως περίβολος λίθινος, μῆκος ὡς πεντάπλεθος, εὖρος δ' ἐπηχῶν ῥ', ἔχων διπλᾶς πύλας, ἐν ᾧ βωμός ἐστι τετράγωνος ἀτμήτων συλλέκτων ἀργῶν λίθων οὕτως συγκείμενος, πλεωρὰν μὲν ἐκάστην εἰκοσι πεπληῶν, ὕψος δὲ δεκάπηχυν· καὶ παρ' αὐτὸν οἶκον μίαν, οὐ βωμός ἐστι καὶ λυχνίον, ἀμφότερα χρυσᾷ δύο τάλαντα τὴν ὀλκήν. (199) ἐπὶ τούτων φῶς ἐστὶν ἀναπόσβεστον καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας. ἀγαλμα δὲ οὐκ ἐστὶν οὐδὲ ἀνάθημα τὸ παράπαν οὐδὲ φύτευμα παντελῶς οὐδέν, οἷον ἀλσώδες ἢ τι τοιοῦτον. διατρέβονται δ' ἐν αὐτῷ καὶ τὰς νύκτας καὶ τὰς ἡμέρας ἱερεῖς, ἀγνεύοντας τινὰς ἀγνεύοντες καὶ τὸ παράπαν οἶνον οὐ πίνοντες ἐν τῷ ἱερῷ».

(200) ἐτι γὰρ μὴν ὅτι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ συνεστρατεύσαντο καὶ μετὰ ταῦτα τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ μεμαρτύρηκεν· οἷς δ' αὐτὸς παρατρεῖν φησὶν ὑπ' ἀνδρὸς Ἰουδαίου κατὰ τὴν στρατείαν γενομένοις, τοῦτο παραθήσομαι. (201) λέγει δ' οὕτως· «ἐμοῦ γοῦν ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν βαδίζοντος συνηκολούθει τις μετὰ τῶν ἄλλων τῶν παραπεμπόντων ἡμᾶς ἱππέων Ἰου-

4 < > Bkr 5 ἐτι Niese ἐπεὶ ο 8 ἐξέτινον Ddf -τει- ο 9 προστίθωσιν cod. Eliensis, Niese τούτοις v -ους ο 12 [[ ]] versehentlich von Josephus eingesetzt (Jac); αὐτῶν Bkr [ ] Niese; 'wir müssen uns den priester Ezekias redend vorstellen' Geffcken 13 ὀλίγοι Jac -γαι ο (doch s. Ps. Aristes 12 πρὸς δέκα μυριάδας) 20 κατοικοῦμεν (Lat) v -ομένην ο 39 τοῦτο: ταῦτα Niese

δαῖος ὄνομα Μοσδόλλαμος, ἄνθρωπος ἱκανῶς κατὰ ψυχὴν
 εὖρωστος καὶ τοξότης δὴ πάντων ὁμολογουμένως καὶ τῶν
 Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων ἄριστος. (202) οὗτος οὖν ὁ ἄνθρω-
 πος, διαβαδίζόντων πολλῶν κατὰ τὴν ὁδόν, καὶ μάντεως
 5 τινος ὀρνιθευομένου καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦντος, ἤρῳ-
 τησε διὰ τὴν προσμένουσι. (203) δειξάντος δὲ τοῦ μάν-
 τεως αὐτῷ τὸν ὀρνιθα καὶ φήσαντος, εἰ μὲν αὐτοῦ μένῃ
 προσμένειν συμφέρειν πᾶσιν, ἂν δ' ἀναστὰς εἰς τοῦ προσ-
 θεν πέτῃται προάγειν, εἰ μὲν εἰς τοῦπισθεν ἀναχωρεῖν αὐθις,
 10 σιωπήσας καὶ παρελκύσας τὸ τόξον ἔβαλε, καὶ τὸν ὀρνιθα
 πατάξας ἀπέκτεινεν. (204) ἀγανακτούντων δὲ τοῦ μάντεως
 καὶ τινων ἄλλων καὶ καταρωμένων αὐτῷ 'τί μαίνεσθε (ἔφη)
 κακοδαίμονες'; εἰτα τὸν ὀρνιθα λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας 'πῶς
 γὰρ (ἔφη) οὗτος τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν οὐ προιδὼν περὶ τῆς
 15 ἡμετέρας πορείας ἡμῖν ἂν τι ὑγιὲς ἀπήγγελλεν; εἰ γὰρ ἐδύ-
 νατο προγιγνώσκειν τὸ μέλλον, εἰς τὸν τόπον τοῦτον οὐκ
 ἂν ἦλθε φοβούμενος, μὴ τοξεύσας αὐτὸν ἀποκτείνῃ. Μο-
 σδόλλαμος ὁ Ἰουδαῖος».

(205) ἀλλὰ τῶν μὲν Ἑκαταίου μαρτυριῶν ἅλῃς τοῖς γὰρ βουλομένοις πλείω μαθεῖν τῷ
 20 βιβλίῳ ῥηδίων ἐστι ἐντυχεῖν.

*22 (15; B 15) JOSEPH. c. Ap. 2, 42: οὐ γὰρ ἀπορίαι γε τῶν οἰκησόντων τὴν μετὰ
 σπουδῆς ὑπ' αὐτοῦ πόλιν κτιζομένην Ἀλεξάνδρος τῶν ἡμετέρων τινὰς ἐκεῖ συνήθροισεν,
 ἀλλὰ πάντας δοκιμάζων ἐπιμελῶς ἀρετῆς καὶ πίστεως τοῦτο τοῖς ἡμετέροις τὸ γέρας
 ἔδωκεν. (43) ἐτίμα γὰρ ἡμῶν τὸ ἔθνος, ὥς καὶ φησιν Ἑκαταῖος
 25 περὶ ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιείκειαν καὶ πίστιν, ἣν αὐτῷ παρῆ-
 χον οἱ Ἰουδαῖοι, τὴν Σαμαρεῖτιν χώραν προσέθηκεν ἔχειν
 αὐτοῖς ἀφορολόγητον. (44) ὅμοια δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Πτολεμαῖος ὁ Λάγον περὶ
 τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατοικούντων ἐφρόνησεν καὶ γὰρ τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον αὐτοῖς
 ἐνεχείρισε φρουρία πιστῶς ἅμα καὶ γενναίως φυλάζειν ὑπολαμβάνων, καὶ Κυρήνης ἐγκρατῶς
 30 ἄρχειν βουλόμενος, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων εἰς αὐτὰς μέρος Ἰουδαίων
 ἐπεμψε κατοικῆσον. (45) ὁ δὲ μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθεὶς οὐ μόνον
 εἰ τινες ἦσαν αἰχμάλωτοι παρ' αὐτῷ τῶν ἡμετέρων πάντας ἀπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ χρημάτων F 23
 πολλάκις ἔδωρῆσάτο, καὶ τὸ μέγιστον ἐπιθυμητῆς ἐγένετο τοῦ γινῶναι τοὺς ἡμετέρους
 νόμους καὶ ταῖς τῶν ἱερῶν γραφῶν βίβλοις ἐντυχεῖν. (46) ἐπεμψε γοῦν ἀξιῶν ἄνδρας
 35 ἀποσταλῆναι τοὺς ἐρμηνεύοντας αὐτῷ τὸν νόμον, καὶ τοῦ γραφῆναι ταῦτα καλῶς τὴν
 ἐπιμέλειαν ἐπέταξεν οὐ τοῖς τυχοῦσιν, ἀλλὰ Δημήτριον τὸν Φαληρέα καὶ Ἀνδρέαν καὶ
 Ἀριστεά, (47) τὸν μὲν παιδεῖαι τῶν καθ' ἑαυτὸν διαφέροντα Δημήτριον, τοὺς δὲ τὴν τοῦ
 σώματος αὐτοῦ φυλακὴν ἐγκεχειρισμένους, ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ταύτης ἔταξεν.

23 (16; B 13; 15) ARIST. ad Aristocr. ep. 31 (JOSEPH. AJ 12, 38; EUSEB. PE 8, 3,
 40 3): (§ 9—11 auf antrag des Demetrios beschliesst Philadelphos die übersetzung
 der Ἰουδαίων νόμιμα und schreibt an den hohenpriester; § 12—27 er gibt auf antrag
 des Aristes Sosibios Andreas die von Ptolemaios Lagu nach Aegypten geführten
 gefangenen mit reichen geschenken frei; § 28 ff. vorbereitung der übersetzung durch

20, 41—21, 1 Ἰουδαῖος Niese-αἰων ο 2 ὁμολογουμένως Niese-νος ο 27 Ἀλεξάν-
 δρῳ Bkr-ρου ο 29 ἐνεχείρισε v-ησε ο 30 αὐτὰς v-ὰ ο 31 αὐτὸν Niese-τὰ ο
 37 Ἀριστεά Jos Aristem Lat Ἀρισταῖον? Wendland διαφέροντα v-των ο [Δημή-
 τριον]? Jac

brief des Demetrios an den könig) δέον δ' ἐστὶ καὶ ταῦθ' ὑπάρχειν παρὰ σοι διηκριβωμένα διὰ τὸ καὶ φιλοσοφωτέραν εἶναι καὶ ἀκέραιον τὴν νομοθεσίαν ταύτην ὡς ἂν οὖσαν θείαν. διὸ πόρρω γεγόνασιν οἱ τε συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ καὶ τῶν ἱστορικῶν πλῆθος τῆς ἐπιμνήσεως τῶν προειρημένων βιβλίων καὶ τῶν κατ' αὐτὰ πεπολιτευμένων [καὶ πολιτευομένων] ἀνδρῶν, διὸ τὸ ἀγνῆν τινα καὶ σεμνὴν εἶναι τὴν ἐν αὐτοῖς θεωρίαν, ὡς φησιν Ἐκαταῖος δ' Ἀβδηρίτης. (§ 32 antrag auf herbeiholung jüdischer ἐρμηνεῖς; 33 ff. geschenke des königs und brief an den hohenvpriester Eleazar).

KAT ABPAMON KAI TOYΣ AIGYPTIOYΣ.

- 24 (18; B 15) CLEM. AL.. Strom. 5, 113, 1 (EUSEB. PE 13, 13, 40): (112, 4) καὶ μὴν καὶ ἡ τραγωιδία ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἀποσπᾶσα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλέπειν διδάσκει. 10 οὐ μὲν Σοφοκλῆς (F 1025 N^a), ὡς φησιν Ἐκαταῖος δ' τὰς ἱστορίας συνταξάμενος ἐν τῷ Κατ' Ἀβραμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους, ἀντικρὺς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐκβοᾷ: «εἰς ταῖς ἀληθείαις, εἰς ἐστὶν θεός, / δς οὐρανὸν τε ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὴν / πόντον τε χαροπὸν οἶμα καὶ ἀνέμων βλας. / θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πλανώμενοι, / ἰδρυσάμεσθα πημάτων παραφυχὴν / 15 θεῶν ἀγάματα ἐκ λίθων ἢ χαλκῶν / ἢ χρυσοστεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους: / θυσίας τε τούτοις καὶ κακὰς πανηγύρεις / στέφοντες οὕτως εὐσεβεῖν νομίζομεν». es folgen zitate aus Euripides F 941; 593 und Aischylos F 70; dann — von Platon (wo?) bestätigt — Herakleitos 22 [12] B 32—34.

7. ANHANG.

- 20 25 (—) DIODOR. I, 10: φασὶ τοῖνυν Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν ὅλων γένεσιν Zoogonia πρώτους ἀνθρώπους γενέσθαι κατὰ τὴν Αἴγυπτον διὰ τε τὴν εὐκρασίαν τῆς χώρας καὶ διὰ (c. 43) τὴν φύσιν τοῦ Νείλου. τοῦτον γὰρ πολύγονον ὄντα καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφνεῖς παρεχόμενον βραδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα· τὴν τε γὰρ τοῦ καλάμου ῥίζαν καὶ τὸν λωτόν, ἔτι δὲ τὸν Αἰγύπτιον κύαμον καὶ τὸ καλούμενον κορσαῖον καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἕτερα τροφὴν ἐπιμένειν 25 παρέχεσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. (2) τῆς δ' ἐξ ἀρχῆς παρ' αὐτοῖς ζωογονίας τεκμήριον πειρῶνται φέρειν τὸ καὶ νῦν ἐτι τὴν ἐν Θηβαΐδι χώραν κατὰ τινὰς καιροὺς τοσοῦτους καὶ τηλιούτους μῦς γεννᾶν ὥστε τοὺς ἐμπροσθίων ποδῶν διατετυπῶσθαι καὶ σκαρλίζειν καὶ αὐτῶν ἕως μὲν τοῦ στήθους καὶ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἐκπλήττεσθαι· ἐνίους γὰρ 30 κίνησιν λαμβάνειν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ σώματος ἔχειν ἀδιατύπωτον, μενούσης ἔτι κατὰ φύσιν τῆς βώλου. (3) ἐκ τούτου δ' εἶναι φανερόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ κόσμου σύστασιν τῆς γῆς εὐκράτου καθεστῶσης μάλιστα' ἂν ἔσχε τὴν γένεσιν τῶν ἀνθρώπων ἢ κατ' Αἴγυπτον χώρα· καὶ γὰρ νῦν οὐδαμοῦ τῆς ἄλλης γῆς φουσίσης οὐδὲν τῶν τοιούτων, ἐν μόνῃ ταύτῃ θεωρεῖσθαι τινα τῶν ἐμψύχων παραδόξως ζωογονούμενα. (4) καθόλου δὲ λέγουσιν, εἴτε 35 κατὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος γεγόμενον κατακλυσμὸν ἐφθάρη τὰ πλεῖστα τῶν ζώων, εἰκὸς μάλιστα διασεσῶσθαι τοὺς κατὰ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τὴν μεσημβρίαν κατοικοῦντας, ὡς ἂν τῆς χώρας αὐτῶν οὐσης ἀνόμβρου κατὰ τὸ πλεῖστον· εἴτε (καθάπερ τινὲς φασί) παντελοὺς γενομένης τῶν ἐμψύχων φθορᾶς ἢ γῇ πάλιν ἐξ ἀρχῆς καινὰς ἤνεγκε τῶν ζώων φύσεις, ὁμῶς καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πρέπειν τὴν ἀρχηγὸν τῶν ἐμψύχων γένεσιν προσάπτειν

3 ἱστοριῶν Eus b 4 αὐτὰ Schard, Schmidt αὐτὰς o 4—5 [ ] om. Jos Eus 5 αὐτοῖς: τούτοις Schard 13 χαροπὸν Clem. Protr. 74, 2 Eus χαροποιὸν L 14 βίας Protr Eus βίαν L 20—64, 19 apparat nach Diodorus ed. Vogel I (1888); D = Vogels D (Vindob. 79 s. XI), C = Vogels C (Vatic. 130 s. XII) II = r, vulg. = o ausser D. [[ ]] zusätze Diodors 20—23 Euseb. PE 2, 1, 1. 25—26 τεκμήριον ἀπόδειξιν D 28 καὶ σκαρλίζειν om. C 'κίν. λαμβ. glossemati similis' Vogel

ταύτην τῇ χώρῃ. (5) τῆς γὰρ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπομβρίας τῷ παρ' ἑαυτοῖς γινομένῳ καύματι μιγείσης εἰκὸς εὐκρατότατον γενέσθαι τὸν ἀέρα πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς τῶν πάντων ζωογονίαν. [(6) καὶ γὰρ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἔτι χρόνοις....].

- (11) τοὺς δ' οὖν κατ' Αἴγυπτον ἀνθρώπους τὸ παλαιὸν γενομένους, ἀναβλέψαντας Theolo-
 5 εἰς τὸν κόσμον καὶ τὴν τῶν ὧν φύσιν καταπλαγέντας τε καὶ θαυμάσαντας, ὑπολαβεῖν gumena
 εἶναι δύο θεοὺς αἰδίους τε καὶ πρῶτους, τὸν τε ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, ὃν τὸν μὲν "Οσίριν, F 1
 τὴν δὲ "Ισιν ὀνομάσαι, ἀπὸ τινος ἐτύμου τεθείσης ἑκατέρας τῆς προσηγορίας ταύτης.
 (2) μεθερμηνευμένων γὰρ τούτων εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τῆς διαλέκτου τρόπον εἶναι τὸν μὲν
 "Οσίριν πολυφθαλμον εἰκότως· πανταχῇ γὰρ ἐπιβάλλοντα τὰς ἀκτῖνας ὥσπερ ὀφθαλμοῖς
 10 πολλοῖς βλέπειν ἅπασαν γῆν καὶ θάλατταν. καὶ τὸν ποιητὴν δὲ λέγειν σύμφωνα τοῦτους
 (Γ 277; λ 109; 423) «Ἡελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει». [(3) τῶν δὲ παρ'
 "Ελλήσι παλαιῶν μυθολόγων τινὲς τὸν "Οσίριν Διώνυσον προσονομάζουσι....] (4).... τὴν
 δὲ "Ισιν μεθερμηνευμένην εἶναι παλαιάν, τεθειμένης τῆς προσηγορίας ἀπὸ τῆς αἰδίου καὶ
 παλαιᾶς γενέσεως.... (5) τοῦτους δὲ τοὺς θεοὺς ὑφίστανται τὸν σύμπαντα κόσμον διοικεῖν,
 15 τρέφοντάς τε καὶ αὖξοντας πάντα τριμερέσιν ὥραις ἀοράτῳ κινήσει τὴν περιόδον ἀπαρτιζού-
 σαις, τῇ τε ἱερῇ καὶ θερινῇ καὶ χειμερινῇ. ταύτας δ' ἐναντιωτάτην ἀλλήλαις τὴν φύσιν
 ἐχούσας ἀπαρτίζουσιν τὸν ἐναντὶν ἀόριστον συμφωνίαι. φύσιν δὲ συμβάλλεσθαι πλείστην εἰς τὴν
 τῶν ἀπάντων ζωογονίαν τῶν θεῶν τούτων, τὸν μὲν πυρώδους καὶ πνεύματος, τὴν δὲ ὕγρου καὶ
 20 ξηροῦ, κοινῇ δ' ἀμφοτέρους ἀέρος· καὶ διὰ τούτων πάντα γεννᾶσθαι καὶ τρέφεσθαι. (6) διὸ
 καὶ τὸ μὲν ἅπαν σῶμα τῆς τῶν ὧν φύσεως ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης ἀπαρτιζέσθαι, τὰ δὲ τούτων
 μέρη πέντε τὰ προειρημένα — τὸ τε πνεῦμα καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ ξηρόν, ἔτι δὲ τὸ ὕγρον, καὶ τὸ
 τελευταῖον τὸ ἀερῶδες — ὥσπερ ἐπ' ἀνθρώπου κεφαλὴν καὶ χεῖρας καὶ πόδας καὶ τὰλλα μέρη
 καταριθμοῦμεν, τὸν αὐτὸν τρόπον τὸ σῶμα τοῦ κόσμου συγκείσθαι πᾶν ἐκ τῶν προειρημένων. c. 16, 1
 (12) τούτων δ' ἕκαστον θεὸν νομίσαι καὶ προσηγορίαν ἰδίαν ἐκάστω θεῖναι κατὰ τὸ οἰκεῖον
 25 τοὺς πρῶτους διαλέκτῳ χρησαμένους διηρθρωμένην τῶν κατ' Αἴγυπτον ἀνθρώπων.
 (2) τὸ μὲν οὖν πνεῦμα Δία προσαγορεύσαι μεθερμηνευμένης τῆς λέξεως, ὃν αἷτιον ὄντα τοῦ
 ψυχικοῦ τοῖς ζώοις ἐνόμισαν ὑπάρχειν πάντων οἰοῦναι τινα πατέρα. συμφωνεῖν δὲ τοῦτοις
 φασὶ καὶ τὸν ἐπιφανέστατον τὸν παρ' "Ελλήσι ποιητῶν ἐπὶ τοῦ θεοῦ τούτου λέγοντα
 (Α 544 ὁ.) «πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε». (3) τὸ δὲ πῦρ μεθερμηνευόμενον "Ηφαιστον
 30 ὀνομάσαι, νομίσαντας μέγαν εἶναι θεὸν καὶ πολλὰ συμβάλλεσθαι πᾶσιν εἰς γένεσιν τε καὶ
 τελείαν αὔξησιν. (4) τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φνομένων ὑπολαμβάνοντας μητέρα
 προσαγορεύσαι καὶ τοὺς "Ελλήνας δὲ ταύτην παραπλησίως Δήμητραν καλεῖν, βραχὺ

1 ἑαυτοῖς C -τῆς D 3 [ ] die § 2 entsprechende eigne beobachtung im
 Delta(?) hat Di an das ende der geschlossenen beweisführung gestellt. 9 πολυ-
 φθαλμον: s. Plut. De Is. 10 p. 355 A πανταχῇ D πάντῃ C 11 Ἡέλιος — ἐφορᾷς —
 ἐπακούει Γ 277 Ἡέλιον — ἐφορᾷ — ἐπακούει λ 109 12 τινές: zitiert werden
 Eumolpos und Orpheus (F 237, 3 K) τὸν "Οσίριν om. D ἐπονομάζουσι C
 13 Ἰσιν: mehr aus H ? s. Plut. De Is. 52 p. 372 D 14 τούτους — p. 24, 31: ἄστροι
 Euseb. PE 3, 3, 1—10 (s. 2, 6—7 γράφει δὲ καὶ τὰ περὶ τούτων πλατύτερον μὲν ὁ Μανέθως,
 ἐπιτετμημένως δὲ ὁ Διόδωρος.... ὡδὲ πως ἰστορῶν κατὰ λέξιν) 14 ὑφίστανται C ὅ.
 ἂν τις προβάλλονται D τὸν ἥλιόν φασι καὶ τὴν σελήνην "Οσίριν ὄντας κατ' Αἰγυπτίους καὶ
 Ἰσιν Eus 17 τὴν φύσιν ἀλλήλαις C φασὶν δὲ συμβάλλεσθαι Rei φύσιν δ. συμβ.
 πλείστα Wesseling συμφωνίαι, φύσιν -ζωογονίαν * * τῶν θεῶν τούτων Schwartz. zu ver-
 binden ist φύσιν πλείστην πυρώδους κτλ.; ἀπάντων geht auf alle lebewesen (c. 12, 2 u. w.),
 διὰ τούτων auf die elemente πυρῶδες usf. 24 ἰδίαν ἐκάστω θεῖναι C Eus ε. θ. ι. D
 26 προσαγορεύσαι C Eus ἀγορεύσαι D 28 τούτου C D τοῦτο Eus

- μετατεθείσης διὰ τὸν χρόνον τῆς λέξεως· τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομάζεσθαι Γῆν μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν Ὀρφέα προσμαρτυρεῖν λέγοντα (F 302 Ke) «Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα». (5) τὸ δ' ὄρον ὀνομάσαι λέγουσι τοὺς παλαιούς Ὁκεάνην, δ μεθερμηνευόμενον μὲν εἶναι τροφήν μητέρα. παρ' ἐνίοις δὲ τῶν Ἑλλήνων Ὁκεανὸν ὑπάρχειν ὑπελιψῆσθαι, 5 περὶ οὗ καὶ τὸν ποιητὴν λέγειν (Ξ 201) «Ὁκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύην». (6) οἱ γὰρ Αἰγύπτιοι νομίζουσι Ὁκεανὸν εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς ποταμὸν Νεῖλον, πρὸς δὲ καὶ τὰς τῶν θεῶν γενέσεις ὑπάρχειν. τῆς γὰρ πάσης οἰκουμένης κατὰ μόνην τὴν Αἴγυπτον εἶναι πόλεις πολλὰς ὑπὸ τῶν ἀρχαίων θεῶν ἐκτισμένας, οἷον Διός, Ἥλιου, Ἐρμοῦ, Ἀπόλλωνος, Πανός, Εἰλειθυίας, ἄλλων πλείονων. (7) τὸν δ' αἶρα προσαγορεύσαι φασιν Ἀθρηῶν 10 μεθερμηνευομένης τῆς λέξεως, καὶ Διὸς θυγατέρα νομίσαι ταύτην, καὶ παρθένον ὑποστήσασθαι διὰ τε τὸ ἀφθορον εἶναι φύσει τὸν αἶρα καὶ τὸν ἀκρότατον ἐπέχειν τόπον τοῦ σύμπαντος κόσμου· διόπερ ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Διὸς μυθολογηθῆναι ταύτην γενέσθαι. (8) ὀνομάσθαι δὲ αὐτὴν Τριτογένειαν ἀπὸ τοῦ τρις μεταβάλλειν αὐτῆς τὴν φύσιν κατ' ἐναντίον, ἕαρος καὶ θέρους καὶ χειμῶνος. λέγεσθαι δ' αὐτὴν καὶ Γλαυκῶπιν οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν 15 Ἑλλήνων ἐπέλαβον ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχειν γλαυκοὺς — τοῦτο μὲν γὰρ ἐπιθετὸς ὑπάρχειν — ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὸν αἶρα τὴν πρόσοψιν ἔχειν ἐγγλαυκον. (9) φασὶ δὲ τοὺς πέντε θεοὺς τοὺς προειρημένους τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐπιτορενέσθαι, φανταζομένους τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἱερῶν ζώων μορφαῖς, ἔστι δ' ὅτε εἰς ἀνθρώπων ἰδέας ἢ τινων ἄλλων μεταβάλλοντες· καὶ τοῦτο μὴ μυθῶδες ὑπάρχειν ἀλλὰ δυνατόν, εἴπερ οὗτοι πρὸς ἀλήθειάν εἰσιν 20 οἱ πάντα γεννώντες. (10) καὶ τὸν ποιητὴν δὲ εἰς Αἴγυπτον παραβιβάσθαι καὶ μετασχόντα c. 96 παρὰ τῶν ἱερέων τῶν τοιοῦτων λόγων θεῖναι που κατὰ τὴν ποιήσιν τὸ προειρημένον ὡς γινόμενον (q 485/7) «καὶ τε θεοὶ ξεινοῖσιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι / παντοῖοι τελέθοντες ἐπι-στροφῶσι πόλιν / ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ ἐννομίην ἐσορῶντες».
- (13) περὶ μὲν οὖν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν καὶ γένεσιν αἰδίων ἐσχχότων τοσαῦτα λέγουσιν 25 Αἰγύπτιοι· ἄλλους δ' ἐκ τούτων ἐπιγίγνους γενέσθαι φασιν, ὑπάρχοντας μὲν θνητοὺς, διὰ δὲ σύνεσιν καὶ κοινήν ἀνθρώπων εὐεργεσίαν τετενυχότας τῆς ἀθανασίας, ὧν ἐνίους καὶ βασιλεῖς γεγονέναι κατὰ τὴν Αἴγυπτον. (2) μεθερμηνευομένων δ' αὐτῶν τινὰς μὲν ὁμωνύμους ὑπάρχειν τοῖς οὐρανίοις, τινὰς δ' ἰδίαν ἐσχχκέναι προσηγορίαν, Ἥλιον τε καὶ Κρόνον καὶ Ῥέαν 30 ἔτι δὲ Δία τὸν ὑπὸ τινων Ἀμμωνα προσαγορευόμενον, πρὸς δὲ τοὺτοισι Ἥραν καὶ Ἥφαι- F 4 στον, ἔτι δ' Ἑστίαν καὶ τελευταῖον Ἑρμῆν. (3) καὶ πρῶτον μὲν Ἥλιον βασιλεῦσαι τῶν κατ' Αἴγυπτον, ὁμώνυμον ὄντα τῷ κατ' οὐρανὸν ἄστρωι. ἔνιοι δὲ τῶν ἱερέων φασὶ πρῶτον Ἥφαιστον βασιλεῦσαι, πρὸς εὐρετὴν γενόμενον καὶ διὰ τὴν εὐχερησίαν ταύτην τυχόντα τῆς ἡγεμονίας· γενομένου γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι κερανοβοῦλου δένδρου καὶ τῆς πλησίον 35 ὕλης καομένης, προσελθόντα τὸν Ἥφαιστον κατὰ τὴν χειμέριον ὥραν ἡσθίαν διαφερόντως ἐπὶ τῇ θερμασίᾳ, λήγοντος δὲ τοῦ πυρὸς αἰετὸς ὕλης ἐπιβάλλειν, καὶ τούτωι τῷ τρόπῳ διατηροῦντα τὸ πῦρ προκαλεῖσθαι τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἐξ αὐτοῦ γινομένην εὐχερησίαν. (4) μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Κρόνον ἄρξαι, καὶ γήμαντα τὴν ἀδελφὴν Ῥέαν γεν- 40 νῆσαι [κατὰ μὲν τινὰς τῶν μυθολόγων Ὅσιριν καὶ Ἴσιν, κατὰ δὲ τοὺς πλείους] Δία τε καὶ Ἥραν, οὓς δι' ἀρετὴν βασιλεῦσαι τοῦ σύμπαντος κόσμου. (4a) ἐκ δὲ τούτων γενέσθαι 40 πέντε θεοὺς καθ' ἑκάστην τῶν ἐπαγομένων παρ' Αἰγυπτίους πένητ' ἡμερῶν ἐνός γεν-νηθέντος· ὀνόματα δὲ ὑπάρχειν τοῖς τεκνωθεῖσιν Ὅσιριν καὶ Ἴσιν, ἔτι δὲ Τυφῶνα καὶ

3 Ὁκεάνην (vgl. 19,4) Wesseling ὠκεανὸν C D Eus ὠκέλην F 4 <ῆ> μητέρα Kranz <ψευδῶς> ὑπελιψῆσαι? Jac 12 ταύτην γενέσθαι C γεν. τ. Eus. συνέβη ταύτην D 16 πρόσοψιν C Eus ὄψιν D 17 τὴν πᾶσαν D Eus πᾶσαν τὴν C 23 ἐφορῶντες (ὑφ-) Hom 25—25, 29 verkürzt Euseb. PE 2, 1, 2—6 27 ὁμωνύμους C Eus-ως D 34 καομένης om. D 36 προκαλεῖσθαι DdI πρὸς-ο 37 ἄρξαι om. D

'Απόλλωνα καὶ Ἀφροδίτην. (5) καὶ τὸν μὲν "Οσίριν μεθερμενόμενον εἶναι Διόνυσον, τὴν δὲ Ἴσιν ἐγγιστά πως Δήμητραν. ταύτην δὲ γήμαντα τὸν "Οσίριν καὶ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενον πολλὰ πρᾶξι πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ κοινοῦ βίον.

- (14) πρῶτον μὲν γὰρ παῖσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, εὐρούσης μὲν Ἰσίδος τὸν τε τοῦ πυροῦ καὶ τῆς κριθῆς καρπὸν, φυόμενον μὲν ὡς ἔτυχε κατὰ τὴν χώραν μετὰ τῆς ἄλλης βοτάνης, ἀγνοούμενον δ' ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ δὲ Ὀσίριδος ἐπινοησαμένου τὴν τοῦτων κατεργασίαν τῶν καρπῶν, ἥδεως μεταθέσθαι πάντας τὴν τροφὴν διὰ τε τὴν ἡδονὴν τῆς φύσεως τῶν εὐρεθέντων καὶ διὰ τὸ φαίνεσθαι συμφέρον ὑπάρχειν ἀπέχσθαι τῆς κατ' ἀλλήλων ὁμότητος. (2) μαρτύριον δὲ φέρουσι τῆς εὐρέσεως τῶν εἰρημένων καρπῶν τὸ τηρούμενον παρ' αὐτοῖς ἐξ ἀρχαίων νόμιμον· ἔτι γὰρ καὶ νῦν κατὰ τὸν θεισμὸν τοὺς πρῶτους ἀμνηθέντας στάχυν θέντας τοὺς ἀνθρώπους κόπτεσθαι πλησίον τοῦ δράγματος καὶ τὴν Ἴσιν ἀνακαλεῖσθαι, καὶ τοῦτο πράττειν ἀπονέμοντας τιμὴν τῇ θεῷ τῶν εὐρημένων κατὰ τὸν δὲ ἀρχῆς τῆς εὐρέσεως καιρὸν. (3) παρ' ἐνιαίς δὲ τῶν πόλεων καὶ τοῖς Ἰσείοις ἐν τῇ πομπῇ μετὰ τῶν ἄλλων φέρεσθαι καὶ πνυμένας πυρῶν καὶ κριθῶν, 15 ἀπορνημονεύματα τῶν ἐξ ἀρχῆς τῇ θεῷ φιλοτέχνως εὐρεθέντων. (4) θεῖναι δὲ φασὶ καὶ νόμους τὴν Ἴσιν, καὶ οὐς ἀλλήλοις διδόναι τοὺς ἀνθρώπους τὸ δίκαιον, καὶ τῆς ἀθέτου βίας καὶ ὕβρεως παύσασθαι διὰ τὸν ἀπὸ τῆς τιμωρίας φόβον· διὸ καὶ τοὺς παλαιούς "Ελληνας τὴν Δήμητραν θεσμοφόρον ὀνομάζειν, ὡς τῶν νόμων πρῶτον ὑπὸ ταύτης τεθειμένων. (15) κτίσαι δὲ φασὶ τοὺς περὶ τὸν "Οσίριν πόλιν ἐν τῇ Θηβαίῃ τῇ κατ' Αἴγυπτον ἑκα- F 19; 25
- τόμυλον, ἣν ἐκείνους μὲν ἐπώνυμον ποιῆσαι τῆς μητρός, τοὺς δὲ μεταγενεστέρους αὐτὴν c. 45, 4
- ὀνομάζειν Διὸς πόλιν, ἐνίους δὲ Θήβας. (2) ἀμφισβητεῖται δ' ἡ κτίσις τῆς πόλεως ταύτης —7; 97, 7
- οὐ μόνον παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἱερεῦσι· πολλοὶ γὰρ ἱστοροῦσιν οὐχ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν "Οσίριν κτισθῆναι τὰς Θήβας, ἀλλὰ πολλοῖς ὕστερον ἔτεσιν ὑπὸ τινος βασιλέως [(περὶ οὗ τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς οἰκειοῖς χρόνοις ἀναγράφοντες 25 (45, 4—7))]. (3) ἰδρῶσασθαι δὲ καὶ ἱερὸν τῶν γονέων Διὸς τε καὶ "Ἡρας ἀξιόλογον τῷ τε μεγέθει καὶ τῇ λοιπῇ πολυτελείᾳ, καὶ ναοὺς χρυσοῦς δύο Διὸς, τὸν μὲν μείζονα τοῦ οὐραγίου, τὸν δὲ ἐλάττωνα τοῦ βεβασιλευκότος καὶ πατρὸς αὐτῶν, ὃν τινες "Αμμωνα καλοῦσι. F 4
- (4) κατασκευάσαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν προειρημένων ναοὺς χρυσοῦς, ὧν ἐκάστωι τιμὰς ἀπονεῖμαι καὶ καταστήσαι τοὺς ἐπιμελομένους ἱερεῖς. (4a) προτιμᾶσθαι δὲ παρὰ τῷ 30 'Οσίριδι καὶ τῇ Ἰσίδι τοὺς τὰς τέχνας ἀνευρίσκοντας ἢ μεθοδεύοντας τι τῶν χρησίμων· (5) διόπερ ἐν τῇ Θηβαίῃ χαλκοργεῖων εὐρεθέντων καὶ χρυσεῶν, ὅπλα τε κατασκευάσασθαι, δι' ὧν τὰ θηρία κτείνοντας καὶ τὴν γῆν ἐργαζομένους φιλοτίμως ἐξημερῶσαι τὴν χώραν, ἀγάλματά τε καὶ χρυσοῦς ναοὺς κατασκευάσασθαι τῶν θεῶν διαπρεπεῖς. [(6) γενέσθαι δὲ καὶ φιλογέωργον τὸν "Οσίριν καὶ τραφῆναι μὲν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐν 35 Νύσῃ ....] (9) τιμᾶσθαι δ' ὑπ' αὐτοῦ μάλιστα πάντων τὸν Ἑρμῆν, διαφόρῳ φύσει κεχορηγούμενον πρὸς ἐπίνοιαν τῶν δυναμένων ὠφελῆσαι τὸν κοινὸν βίον. (16) ὑπὸ γὰρ τούτων πρῶτον μὲν τὴν τε κοινὴν διάλεκτον διαρθρωθῆναι, καὶ πολλὰ τῶν ἀνωνύμων c. 12, 1
- τυχεῖν προσηγορίας, τὴν τε εὐρεσιν τῶν γραμμάτων γενέσθαι καὶ τὰ περὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καὶ θυσίας διαταχθῆναι· περὶ τε τῆς τῶν ἀστρῶν τάξεως καὶ περὶ τῆς τῶν φθόγγων 40 ἁρμονίας καὶ φύσεως τοῦτον πρῶτον γενέσθαι παρατηρητὴν καὶ παλαίστρας εὐρετὴν ὑπάρξαι, καὶ τῆς εὐρυθμίας καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα πρεπούσης πλάσεως ἐπιμεληθῆναι·

6—7 ἐπινοήσαντος Rei 7 καὶ τὴν D ἥδεως δὲ C 12 τιμὴν ἀπονέμοντας D
14 ἐν om. D 15 ἀπορνημονεύματα D 22 παρὰ om. D παρ' αὐτοῖς τοῖς D
παρὰ τοῖς C 27 [καί]? Jac 33—35 [[über den wein erfindenden weltbesiegenden
Osiris-Dionysos (vgl. c. 17—20)]] Schwartz 35 τιμᾶσθαι — 26, 6 εὐρεῖν verkürzt
Euseb. PE 2, 1, 7—9.

- λύραν τε εὔρειν, ἣν ποιῆσαι τριχορδον μιμησάμενον τὰς κατ' ἐνιαυτὸν ὥρας· τρεῖς γὰρ αὐτὸν ὑποστήσασθαι φθόγγους, δξὺν καὶ βαρὺν καὶ μέσον, δξὺν μὲν ἀπὸ τοῦ θέρους, βαρὺν δὲ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος, μέσον δὲ ἀπὸ τοῦ ἔαρος. καὶ τοὺς "Ἑλληνας διδάξαι τοῦτον τὰ περὶ τὴν ἐρμηνείαν, ὑπὲρ ὧν Ἐρμῆν αὐτὸν ὠνομάσθαι. (2) καθόλου δὲ τοὺς περὶ τὸν "Ὀσίριν τοῦτον ἔχοντας ἱερογραμματέα ἄπαντ' αὐτῷ προσανακονοῦσθαι, καὶ μάλιστα χρῆσθαι τῇ τούτου συμβουλίᾳ. καὶ τῆς ἐλαίας δὲ τὸ φυτὸν αὐτὸν εὔρειν ἀλλ' οὐκ Ἀθηναῖν, ὥσπερ "Ἑλληνές φασι. [[17, 1—20, 5]]. (20, 6) μετὰ δὲ ταῦτ' ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μεταστάντα τυχεῖν ὑπὸ "Ἰσίδος καὶ Ἐρμοῦ θυσίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν θεοῖς τιμῶν· τοὺς δὲ καὶ τελετὰς καταδειξάει καὶ πολλὰ μυστικῶς εἰσηγήσασθαι, μετὰ 10 λύνοντας τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν. (21) τῶν δ' ἱερέων περὶ τῆς Ὀσίριδος τελευτῆς ἐξ ἀρχαίων ἐν ἀπορητοῖς παρελκόμενων, τῷ χρόνῳ ποτὲ συνέβη διὰ τινων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐξερχθῆναι τὸ σιωπώμενον. (2) φασὶ γὰρ νομίμως βασιλεύοντα τῆς Αἰγύπτου τὸν "Ὀσίριν ὑπὸ Τυφῶνος ἀναιρεθῆναι τὰ δαελφοῦ, βιαίου καὶ ἀσεβοῦς ὄντος, δν διελόντα τὸ σῶμα τοῦ φονευθέντος εἰς ἐξ καὶ εἴκοσι μέρη δοῦναι τῶν συνεπιθεμένων ἐκάστῳ μερίδα, βουλόμενον 15 πάντας μετασχεῖν τοῦ μύσους, καὶ διὰ τούτου νομίζοντα συναγωνιστὰς ἔξιν καὶ φύλακας τῆς βασιλείας βεβαλούς. (3) τὴν δὲ Ἰσιν ἀδελφὴν οὖσαν Ὀσίριδος καὶ γυναῖκα μετελλεῖν τὸν φόνον, συναγωνιζομένου τοῦ παιδὸς αὐτῆς Ὡρον· ἀνελοῦσαν δὲ τὸν Τυφῶνα καὶ τοὺς συμπαράξαντας βασιλεύοντα τῆς Αἰγύπτου. (4) γενέσθαι δὲ τὴν μάχην παρὰ τὸν ποταμὸν πλησίον τῆς νῦν Ἀνταίου κώμης καλουμένης, ἣν κεῖσθαι μὲν λέγουσιν ἐν τῷ κατὰ τὴν 20 Ἀραβίαν μέρει, τὴν προσηγορίαν δ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ κολασθέντος ὑπ' Ἡρακλέους Ἀνταίου [τοῦ κατὰ τὴν Ὀσίριδος ἡλικίαν γενομένου]. (5) τὴν δ' ὃν Ἰσιν πάντα τὰ μέρη τοῦ c. 86, 1 σώματος πλην τῶν αἰδολίων ἀνευρεῖν. βουλομένην δὲ τὴν τὰνδρὸς ταφὴν ἀδηλον ποιῆσαι καὶ τιμωμένην παρὰ πᾶσι τοῖς τὴν Αἴγυπτον κατοικοῦσι, συντελέσαι τὸ δόξαν τοιῶδε τινὶ τρόπῳ. (6) ἐκάστῳ τῶν μερῶν περιπλάσαι λέγουσιν αὐτὴν τύπον ἀνθρωποειδῆ, 25 παραπλήσιον Ὀσίριδι τὸ μέγεθος, ἐξ ἀρωμάτων καὶ κηροῦ· εἰσκαλεσαμένην δὲ κατὰ γένη τῶν ἱερέων ἐξορκίσαι πάντας μηδεὶ δηλώσειν τὴν δοθησομένην αὐτοῖς πίστιν, κατ' ἰδίαν δὲ ἐκάστους εἰπεῖν ὅτι μόνοις ἐκείνοις παρατίθεται τὴν τοῦ σώματος ταφὴν· καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὑπομνήσαντες παρακαλέσαι θάψαντας ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις τὸ σῶμα τιμᾶν ὡς θεὸν τὸν "Ὀσίριν, καθιερώσαι δὲ καὶ τῶν γινομένων παρ' αὐτοῖς ζώων ἐν ὅποιον ἂν βουληθῶσι, 30 καὶ τοῦτ' ἐν μὲν τῷ ζῆν τιμᾶν καθάπερ καὶ πρότερον τὸν "Ὀσίριν, μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τῆς ὁμοίας ἐκείνῳ κηδείας ἀξιοῦν. (7) βουλομένην δὲ τὴν Ἰσιν καὶ τῷ λυσιτελεῖ προ- c. 73, 2 τρέφασθαι τοὺς ἱερεῖς ἐπὶ τὰς προειρημένας τιμὰς, τὸ τρίτον μέρος τῆς χώρας αὐτοῖς δοῦναι πρὸς τὰς τῶν θεῶν θεραπείας τε καὶ λειτουργίας. (8) τοὺς δ' ἱερεῖς λέγεται, μνημονεύοντας τῶν Ὀσίριδος εὐεργεσιῶν καὶ τῇ παρακαλοῦσιν βουλομένους χαρίζεσθαι, πρὸς δὲ 35 τούτοις τῷ λυσιτελεῖ προκληθῆντας πάντα πρᾶξι κατὰ τὴν "Ἰσίδος ὑποθήκην. (9) διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐκάστους τῶν ἱερέων ὑπολαμβάνειν παρ' ἑαυτοῖς τετάφθαι τὸν "Ὀσίριν, καὶ τὰ τε ἐξ ἀρχῆς καθιερωθέντα ζῶια τιμᾶν, καὶ τελευτησάντων αὐτῶν ἐν ταῖς c. 84, 4: ταφαῖς ἀνανοῦσθαι τὸ τοῦ Ὀσίριδος πένθος. (10) τοὺς δὲ ταύρους τοὺς ἱερούς τὸν 85, 4/5: τε ὀνομαζόμενον Ἄπιν καὶ τὸν Μνεῦιν, Ὀσίριδι καθιερωθῆναι, καὶ τούτους σέβασθαι 88, 4

1 εὔρειν ἦν C νευρίνην D λύραν τε εὔρειν καὶ τοὺς "Ἑλληνας διδάξαι Eus 5 ἱερο-
γραμματέα D γραμματέα C (ob doch richtig?) 7 [[feldzüge, weiteroberung und
vergottung des Osiris-Dionysos]] Schwartz 7—27, 12 verkürzt Euseb. PE 2,
1, 15—22 7 εἰς θεοῦς: zusatz Diodors? s. c. 25, 7 ἐξ καὶ τριάκοντα (vgl. c. 54, 3)?
8—9 ἐν θεοῖς τιμῶν Eus θεῶν τιμῶν C τιμῶν D 11 ποτὲ v ποτὲ G τότε o 15 διὰ
τοῦτο v 18 βασιλεύσαι Eus -εῦειν Di 21 [[ ]] aus 17,3 widerspricht v. 19;
eher interpolation als zusatz Diodors? 32 αὐτοῖς εἰς προσόδους D 39 Μνεῦιν
C Eus μέμφιν D

- καθάπερ θεοὺς κοινῇ καταδειχθῆναι πᾶσιν Αἰγυπτίοις· (11) ταῦτα γὰρ τὰ ζῶια τοῖς εὐροῦσι τὸν τοῦ σίτου καρπὸν συνεργῆσαι μάλιστα πρὸς τε τὸν σπόρον καὶ τὰς κοινὰς ἀπάντων ἐκ τῆς γεωργίας ὠφελείας. (22) [[1—6 tod der Isis und grab in Memphis; variante von ἔνοι über gräber von Isis und Osiris auf der insel Philai]].
- 5 (6a) τὰ μὲν οὖν ἀνευρεθέντα τοῦ Οσίριδος μέρη ταφῆς ἀξιώθηναί φασι τὸν εἰρημένον τρόπον, τὸ δὲ αἰδοῖον ὑπὸ μὲν Τυφῶνος εἰς τὸν ποταμὸν ῥιπῆναι λέγουσι διὰ τὸ μῦθον τῶν συνεργησάντων αὐτὸ λαβεῖν βουληθῆναι, ὑπὸ δὲ τῆς Ἰσιδος οὐδὲν ἦν τῶν ἄλλων ἀξιώθηναί τιμῶν ἰσοθέων· ἔν τε γὰρ τοῖς ἱεροῖς εἰδωλον αὐτοῦ κατασκευάσασαν τιμᾶν καταδείξει, καὶ κατὰ τὰς τελετὰς καὶ τὰς θυσίας τὰς τῷ θεῷ τοῦτοι γινομένας ἐντιμώτατον ποιῆσαι,
- 10 καὶ πλείστου σεβασμοῦ τυγχάνει. (7) διὸ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐξ Αἰγύπτου παρεληφότας τὰ περὶ τοὺς ὀργισμοὺς καὶ τὰς Διονυσιακὰς ἐορτὰς τιμᾶν τοῦτο τὸ μῦθον ἔν τε τοῖς μυστηρίοις καὶ ταῖς τοῦ θεοῦ τούτου τελεταῖς τε καὶ θυσίαις, ὀνομάζοντας αὐτὸ φάλλον. [[(23) εἶναι δὲ ἔτη φασιν ἀπὸ Ὀσίριδος καὶ Ἰσιδος ἕως τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας τοῦ κτίσαντος ἐν Αἰγύπτῳ τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ πόλιν πλείω τῶν μυρίων, ὥς δ' ἔνοι γράφουσι
- 15 βραχὺ λείποντα τῶν δισμυρίων καὶ τρισχιλίων. (23, 2—8) gegen die geburt des Dionysos in Theben und den trug des Orpheus. (24, 1—7) gegen den späten ansatz des griechischen Herakles und beweis für seine ägyptische herkunft. (24, 8) Perseus und Io-Isis. (25, 1—2) gleichungen von Isis und Osiris mit anderen göttern. (25, 2a—6) Isis als heilgöttin, die auch den sohn Horos vom tode erweckt]].
- 20 (25, 7) δοκεῖ δ' ὕστατος τῶν θεῶν οὗτος (Horos) βασιλεῦσαι [[μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς c. 20, 6 Ὀσίριδος ἐξ ἀνθρώπων μετάρσασιν]]. τὸν δὲ Ὀρον μεθερμηνευμένον φασι Ἀπόλλωνα ὑπάρχειν, καὶ τὴν τε ἱατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἰσιδος διδαχθέντα διὰ τῶν χρησμιῶν καὶ τῶν θεραπειῶν εὐεργετῆν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.
- (26) οἱ δ' ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς Ἡλίου βασιλείας συλλογισόμενοι
- 25 μέγρι τῆς Ἀλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ἀσίαν φασὶν ὑπάρχειν ἐτῶν μάλιστα πῶς δισμυρίων καὶ τρισχιλίων. (2) μυθολογοῦσι δὲ καὶ τῶν θεῶν τοὺς μὲν ἀρχαιστάτους βασιλεῦσαι πλείω τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἐτῶν, τοὺς δὲ μεταγενεστέρους οὐκ ἐλάττω τῶν τριακοσίων. (3) ἀπίστου δ' ὄντος τοῦ πλήθους τῶν ἐτῶν, ἐπιχειροῦσι τινες λέγειν ὅτι τὸ παλαιόν, οὕτω τῆς περὶ τὸν ἥλιον κινήσεως ἐπεγνωσμένης, συνέβαινε κατὰ τὴν τῆς σελήνης
- 30 περίοδον γενέσθαι τὸν ἑνιαυτὸν· (4) διόπερ τῶν ἐτῶν τριακοντημέρων ὄντων, οὐκ ἀδύνατον εἶναι βεβηκέναι τινὰς ἔτη χίλια καὶ διακόσια· καὶ γὰρ νῦν δυοκαίδεκα μηνῶν ὄντων τῶν ἑνιαυτῶν οὐκ ὀλίγους ὑπὲρ ἑκατὸν ἔτη ζῆν. (5) παραπλήσια δὲ λέγουσι καὶ περὶ τῶν τριακοσίων ἔτη δοκούντων ἄρξαι κατ' ἐκείνους γὰρ τοὺς χρόνους τὸν ἑνιαυτὸν ἀπαρτίζεσθαι τέτταρσι μῆσι τοῖς γινομένοις κατὰ τὰς ἐκάστων τῶν χρόνων ὥρας, ὅλον ἔαρος θέρους χειμῶνος·
- 35 ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ παρ' ἐνόις τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἑνιαυτοὺς ὥρους καλεῖσθαι, καὶ τὰς κατ' ἔτος ἀναγραφὰς ὠρογραφίας προσαγορεύεσθαι. [[6—8 gigantes. 27, 1—2 geschwister-ehe und vorzugsstellung der frau. 27, 3—6 gräber und stehlaia von Osiris und Isis im arabischen Nysa.]].

(28) οἱ δ' οὖν Αἰγύπτιοι φασὶ καὶ μετὰ ταῦτα ἀποικίας πλείστας ἐξ Αἰγύπτου κατὰ (Αποικ-
 40 πᾶσαν διασπαρῆναι τὴν οἰκουμένην· εἰς Βαβυλῶνα μὲν γὰρ ἀγαγεῖν ἀποίκους Βῆλον τὸν κιαί) νομιζόμενον Ποσειδῶνος εἶναι καὶ Λιβύης· ὃν παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καθιδρυθέντα c. 81, 6

3—4 [[ ]] zusatz Diodors? 6 [λέγουσι] Ddf 8 τιμᾶν C τιμὰς D Eus 9 καὶ τὰς τελετὰς — ἐντιμωτάτας ποιῆσαι Eus 11 ἐορτὰς C Eus ἐορτὰς τελεταῖς D τιμᾶν om. C 14 ἔνοι: Hekataios (c. 26, 1) 20—23 Euseb. PE 2, 1, 31 20 βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου Eus 22 τὴν ἱατρικὴν καὶ μαντικὴν D 30 γενέσθαι C ἄγεσθαι D (vgl. 50, 2) 31 δώδεκα μηνῶν Ddf 33 τέτταρσι D C ὥ35 ὥρους ρας D

- τούς τε ἱερεῖς καταστήσασθαι παραπλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἀτελεῖς καὶ πάσης λειτουργίας ἀπολελυμένους, οὗς Βαβυλώνιοι καλοῦσι Χαλδαίους· τὰς τε παρατηρήσεις τῶν ἀστρων τούτους ποιείσθαι, μιμουμένους τοὺς παρ' Αἰγυπτίους ἱερεῖς καὶ φυσικούς, ἔτι δὲ ἀστρολόγους. (2) λέγουσι δὲ καὶ τοὺς περὶ Λαλαὸν δερμηθέντας ὁμοίως ἐκείθιν συνοικίσαι F 6
- 5 τὴν ἀρχαιοτάτην σχεδὸν τῶν παρ' Ἑλλήσι πόλεων Ἄργος. (2a) τὸ τε τῶν Κόλχων ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τὸ τῶν Ἰουδαίων ἀνὰ μέσον Ἀραβίας καὶ Συρίας οἰκίσαι τινὰς δερμηθέντας παρ' αὐτῶν· (3) διὸ καὶ παρὰ τοῖς γένεσι τούτοις ἐκ παλαιοῦ παραδεδοῦσθαι τὸ περιτέμνειν τοὺς γεννωμένους παῖδας, ἐξ Αἰγύπτου μετενηγεγμένου τοῦ νομίμου. (4) καὶ τοὺς Ἀθηναίους δὲ φασιν ἀποίκους εἶναι Σαυτῶν τῶν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ πειρῶνται τῆς οἰκειότητος ταύτης φέρειν ἀποδείξεις· παρὰ μόνοις γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὴν πόλιν ἄστῳ καλεῖσθαι, μετενηγεγμένης τῆς προσηγορίας ἀπὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς Ἄστεος. ἔτι δὲ τὴν πολιτείαν τὴν αὐτὴν ἐσχηκέναι τάξιν καὶ διαίρεσιν τῇ παρ' Αἰγυπτίους, εἰς τρία μέρη διανεμηθεῖσιν· (5) καὶ πρώτην μὲν ὑπάρχει μερίδα τοὺς εὐπατρίδας καλουμένους, οἵτινες ἱεροποιοὶ(?) ὑπῆρχον, ἐν παιδείᾳ μάλιστα διατετριφότες καὶ τῆς μεγίστης ἡξιωμένοι τιμῆς παραπλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἱερεῦσι· δευτέραν δὲ τάξιν γενέσθαι τὴν τῶν γεωμόρων, τῶν ὀφελόντων ὅπλα κεκτηθῆναι καὶ πολεμεῖν ὑπὲρ τῆς πόλεως ὁμοίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον ὀνομαζομένοις γεωργοῖς καὶ τοὺς μαχίμους παρεχομένους· τελευταίαν δὲ μερίδα καταριθμηθῆναι τὴν τῶν δημιουργῶν τῶν τὰς βαναύσους τέχνας μεταχειριζομένων καὶ λειτουργίας τελούντων τὰς ἀναγκαιοτάτας, τὸ παραπλήσιον ποιούσης τῆς τάξεως ταύτης παρ' Αἰγυπτίους. (6) γεγονέναι δὲ καὶ τῶν ἡγεμόνων τινὰς Αἰγυπτίους παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· τὸν γὰρ Πέτην τὸν πατέρα Μενεσθένος τοῦ στρατεύσαντος εἰς Τροίαν φανερώς Αἰγύπτῳ ὑπάρξαντα τυχεῖν ὑπὲρ τὴν Ἀθήνησι πολιτείας τε καὶ βασιλείας. (7) * * * διφνοῦς δ' αὐτοῦ γεγονότος, τοὺς μὲν Ἀθηναίους μὴ δύνασθαι κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀποδοῦναι περὶ τῆς φύσεως ταύτης τὰς ἀληθεῖς αἰτίας, ἐν μέσῳ κειμένου πᾶσιν ὅτι δυοὶν πολιτείων μετασχόν, Ἑλληνικῆς καὶ βαρβάρου, διφνῆς ἐνομισθῇ, τὸ μὲν ἔχων μέρος θηρίου, τὸ δὲ ἀνθρώπου. (29) ὁμοίως δὲ τοῦται καὶ τὸν Ἐρεχθέα λέγουσι τὸ γένος Αἰγύπτῳ ὄντα βασιλεῦσαι τῶν Ἀθηνῶν, τοιαύτας τινὰς φέροντες ἀποδείξεις· γενομένων γὰρ ὁμολογουμένως αὐχμῶν μεγάλων κατὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην πλὴν Αἰγύπτου διὰ τὴν ιδιότητα τῆς χώρας, καὶ φθορᾶς ἐπιγενομένης τῶν τε καρπῶν καὶ πλῆθους ἀνθρώπων, ἐξ Αἰγύπτου τὸν Ἐρεχθέα κομίσαι 30 διὰ τὴν συγγένειαν οἴτου πλῆθος εἰς τὰς Ἀθήνας· ἀνθ' ὧν τοὺς εὐ παθόντας βασιλέα καταστήσαι τὸν εὐεργέτην. (2) τοῦτον δὲ παραλαβόντα τὴν ἡγεμονίαν καταδείξει τὰς τελετὰς τῆς Δήμητρος ἐν Ἐλευσίνι, καὶ τὰ μυστήρια ποιῆσαι, μετενεγκόντα τὸ περὶ τούτων νόμιμον ἐξ Αἰγύπτου. καὶ τῆς θεοῦ δὲ παρουσίαν εἰς τὴν Ἀττικὴν γενομένην κατὰ τούτους τοὺς χρόνους παραδεδοῦσθαι κατὰ λόγον, ὥς ἂν τῶν ἐπωνύμων ταύτης καρπῶν κομισθέντων τότε 35 εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ διὰ τοῦτο δόξαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς τὴν εὐρεσιν γεγονέναι τοῦ σπέρματος, δωρησαμένης τῆς Δήμητρος. (3) ὁμολογεῖν δὲ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ὅτι βασιλεύοντος Ἐρεχθέως καὶ τῶν καρπῶν διὰ τὴν ἀνομβρίαν προηφανισμένων ἢ τῆς Δήμητρος ἐγένετο παρουσία πρὸς αὐτοὺς καὶ ἡ δωρεὰ τοῦ οἴτου· πρὸς δὲ τούτοις αἱ τελεταὶ καὶ τὰ μυστήρια ταύτης τῆς θεοῦ τότε κατεδείχθησαν ἐν Ἐλευσίνι. (4) τὰ τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τὰς ἀρχαιοῦς ὥσαύτως ἔχειν Ἀθηναίους καὶ τοὺς Αἰγυπτίους· τοὺς μὲν γὰρ Εὐμολπίδας ἀπὸ τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερέων μετενηγέσθαι, τοὺς δὲ Κήρυκας ἀπὸ τῶν παστοφόρων. τὴν τε Ἴσιν μόνους τῶν Ἑλλήνων ὀμνύειν, καὶ ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς ἡθεσιν ὁμοιοτάτους εἶναι τοῖς

3 ποιείσθαι D ποιῆσαι C 4 τὸν Λαλαὸν D 6 Ἰουδαίων D Ἰσορρεπῶν C ὄντας
 ἀνὰ D 9 σαυτῶν C σάτων D 11 δὲ Dd1 τε ο 13 ἱεροποιοὶ Wesseling Ἰσορραπιω
 D om. C 22 * * * es fehlt βασιλεῖς πρῶτοι ο. ἀ. und der name Κέρκωφ 23 [μὲν]
 Rei 33 <τὴν> τῆς Hertlein δὲ om. D 34 τότε κομ. D 38 <οτι> αἱ? Jac

Αἰγυπτίους. (5) πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις παραπλήσια λέγοντες [[φιλοτιμότερον ἦπερ ἀληθινότερον, ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται]] τῆς ἀποικίας ταύτης ἀμφίσβητοῦσι διὰ τὴν δόξαν τῆς πόλεως. (6) καθόλου δὲ πλείστας ἀποικίας Αἰγύπτιοι φασὶν ἐκπέμψαι τοὺς ἑαυτῶν προγόνους ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης διὰ τε τὴν ὑπεροχὴν τῶν βασιλευσάντων παρ' αὐτοῖς
5 καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς πολυανθρωπίας. [[ὕπερ ὧν μὴτε ἀποδείξεως φερομένης μηδεμιᾶς ἀκριβοῦς μῆτε συγγραφέως ἀξιοπύστου μαρτυροῦντος, οὐκ ἐκράνανεν ὑπάρχειν τὰ λεγόμενα γραφῆς ἀξία]].

[[καὶ περὶ μὲν τῶν θεολογουμένων παρ' Αἰγυπτίους τοσαυτῶν ἡμῖν εἰρησθῶ, στοχαζομένοις > τῆς συμμετρίας· περὶ δὲ τῆς χώρας καὶ τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀκοῆς
10 ἀξίων ἐν κεφαλαίοις ἕκαστα διεξέναι πειρασόμεθα.]].

(30) ἡ γὰρ Αἴγυπτος κεῖται μὲν μάλιστα πῶς κατὰ μεσημβρίαν, ὀχυρότητι δὲ φυσικῇ καὶ Chora κάλλει χώρας οὐκ ὀλίγῳ δοκεῖ προεῖχειν τῶν εἰς βασιλείαν ἀφωρισμένων τόπων. (2) ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς δύσεως ὠχύρωκεν αὐτὴν ἡ τε ἔρημος καὶ ἡ θηριώδης τῆς Λιβύης, ἐπὶ πολὺ μὲν παρεκτείνουσα, διὰ δὲ τὴν ἀνδρίαν καὶ τὴν σπάνιν τῆς ἀπάσης τροφῆς ἔχουσα τὴν διέξοδον
15 οὐ μόνον ἐπίπονον ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἐπικίνδυνον· ἐκ δὲ τῶν πρὸς νότον μερῶν οἱ τε καταγράφεται τοῦ Νείλου καὶ τῶν ὀρῶν τὰ συνορίζοντα τούτοις. (3) ἀπὸ γὰρ τῆς Τρωγοδυτικῆς καὶ τῶν ἐσχάτων τῆς Αἰθιοπίας μερῶν ἐντὸς σταδίων πεντακισχιλίων καὶ πεντακοσίων οὔτε πλεῦσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ ῥαῖδιον οὔτε πεζῇ πορευθῆναι, μὴ τυχόντα βασιλικῆς ἢ παντελῶς μεγάλης τινὸς χορηγίας. (4) τῶν δὲ πρὸς τὴν ἀνατολὴν νεονότων μερῶν τὰ μὲν ὁ ποταμὸς ὠχύρωκε, τὰ δ' ἔρημος περιέχει καὶ πεδιά τελματώδη τὰ προσαγορευόμενα Βάραθρα. ἔστι γὰρ ἀνὰ μέσον τῆς Κοίλης Συρίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ἡμῖν τῷ μὲν πλάτει στενὴ παντελῶς, τῷ δὲ βάθει θανατός, τὸ δὲ μήκος ἐπὶ διακοσίους παρήκουσα σταδίους, ἢ προσαγορεύεται μὲν Σεβρωνίς, τοῖς δ' ἀπείρους τῶν προσπελαζόντων ἀνεπίστους ἐπιφέρει κινδύνους.
20 (5) στενοὺ γὰρ τοῦ βέυματος ὄντος καὶ ταινία παραπλησίον, θινῶν τε μεγάλων πάντη περιεχυμένων, ἐπειδὴν νότοι συνεχεῖς πνεύσωσιν, ἐπισείεται πληθὸς ἄμμου. (6) αὐτὴ δὲ τὸ μὲν ὕδωρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἄσχημον ποιεῖ, τὸν δὲ τῆς ἡμῖν τύπον συμφυῇ τῇ χέρσῳ καὶ κατὰ πᾶν ἀδιάνγνωστον διὸ καὶ πολλοὶ τῶν ἀγνοούντων τὴν ἰδιότητα τοῦ τόπου μετὰ στρατευμάτων ὄλων ἠφανίσθησαν, τῆς ὑποκειμένης ὁδοῦ διαμαρτόντες. (7) ἡ μὲν γὰρ ἄμμος ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον πατουμένη τὴν ἐνδοσιν λαμβάνει, καὶ τοὺς ἐπιβάλλοντας ὥσπερ προνοίαι
30 τινὶ πονηρᾷ παρακρούεται, μέχρι ἂν ὅτου λαβόντες ὑπόνοιαν τοῦ συμβησομένου βοηθήσωσιν ἑαυτοῖς, οὐκ οὔσης ἐτι φυγῆς οὐδὲ σωτηρίας. (8) ὁ γὰρ ὑπὸ τοῦ τέλματος καταπινόμενος οὔτε νήχεσθαι δύναται, παραιρουμένης τῆς ἰλῦος τὴν τοῦ σώματος κίνησιν οὐτ' ἐκβῆναι κατισχύει, μηδὲν ἔχων στερέμνιον εἰς ἐπίβασιν· μεμιγμένης γὰρ τῆς ἄμμου τοῖς ὕδροις, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἑκατέρωθεν φύσεως ἡλλοιωμένης, συμβαίνει τὸν τόπον μῆτε πορευτὸν εἶναι μῆτε
35 πλωτόν· (9) διόπερ οἱ τοῖς μέρεσι τούτοις ἐπιβάλλοντες φερόμενοι πρὸς τὸν βυθὸν οὐδεμίαν ἀντίληψιν βοηθείας ἔχουσι, συγκατολισθανούσης τῆς ἄμμου τῆς παρὰ τὰ χεῖλη. τὰ μὲν οὖν προειρημένα πεδία τοιαύτην ἔχοντα τὴν φύσιν οἰκείας ἐτυχε προσηγορίας, ὀνομασθέντα Βάραθρα. (31) ... (2) ἡ τετάρτη ... πλεῖρα πᾶσα σχεδὸν ἀλιμένῳ θαλάττῃ προσκλυζομένη προβέβληται τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, ὃ τὸν μὲν παράπλουον ἔχει μακρότατον,
40 τὴν δ' ἀπόρσιον τὴν ἐπὶ τὴν χώραν ὀσπροσόρμιστον· ἀπὸ γὰρ Παραιτονίου τῆς Λιβύης ἔως

2 γ' ἐμοὶ Vogel γέ μοι ο 3 τοὺς ἐξ ἑαυτῶν C 5—6 μηδεμιᾶς ἀξιολόγου μῆτε συγγραφῆων νομίμων μαρτυρούντων C 8—9 τοσαυτ' εἰπεῖν ἔχομεν. περὶ δὲ τ. χ. C 9 < > v τῶν ἄλλων om. D 13 ἡ ἐρ. καὶ θήρ. D 16 τρωγοδυτικῆς D -γλο- C 17 πεντακισχιλ. καὶ om. D 26 τύπον D τόπον C 29 ἐπιβάλλοντας· ἐπιβαίνοντας Cobet 35 ἐπιβάλλοντες καὶ πελάζοντες D 40 παραιτονίου C -ατο- D

Ἰόπης τῆς ἐν τῇ Κολλίμ Συρίαι, ὄντος τοῦ παράπλου σταδίων σχεδὸν πεντακισχιλίων, οὐκ ἔστιν εὐρεῖν ἀσφαλὴ λιμένα πλὴν τοῦ Φάρου. (3) χωρὶς δὲ τούτων ταινία παρ' ἄλλην σχεδὸν τὴν Αἰγυπτὸν παρὶ τοῖς ἀπείροις τῶν προσπλεόντων ἀθεώρητος· (4) διόπερ οἱ τὸν ἐκ πελάγους κίνδυνον ἐκπεφευγέναι νομίζοντες καὶ διὰ τὴν ἀγνοίαν ἄσμενοι πρὸς τὴν γῆν καταπλέοντες, ἐξαίφνης ἐποκελλόντων τῶν σκαφῶν ἀνεπίστως ναυαγοῦσιν. (5) ἐνιοὶ δὲ διὰ τὴν ταπεινότητα τῆς χώρας οὐ δυνάμενοι προιδέσθαι τὴν γῆν λανθάνουσιν ἑαυτοὺς ἐκπλιπτοντες οἱ μὲν εἰς ἐλώδεις καὶ λιμνάζοντας τόπους οἱ δ' εἰς χώραν ἐρημον.

(6) ἡ μὲν οὖν Αἰγυπτὸς πανταχόθεν φυσικῶς ὠχύρωται τὸν εἰρημένον τρόπον, τῷ δὲ σχήματι παραμίκης οὕσα διςχιλίων μὲν σταδίων ἔχει τὴν παραθαλάττιον πλευρὰν, εἰς μεσόγειον δ' ἀνέκει σχεδὸν ἐπὶ σταδίους ἑξακισχιλίου.

(6a) πολυανθρωπία δὲ τὸ μὲν παλαιὸν πολὺ προέσχε πάντων τῶν γνωριζομένων τόπων κατὰ τὴν οἰκουμένην [καὶ καθ' ἡμᾶς δὲ οὐδενὸς τῶν ἄλλων δοκεῖ λείπεσθαι]. (7) ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἔσχε κώμας ἀξιολόγους καὶ πόλεις πλείους τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, ὥς ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς ὁρᾶν ἔστι κατακεχωρισμένον, ἐπὶ δὲ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου πλείους τῶν τρισμυρίων ἡριθμήθησαν [ὧν τὸ πλῆθος διαμεμένηκεν ἕως τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων]. (8) τοῦ δὲ σύμπαντος λαοῦ τὸ μὲν παλαιὸν φασὶ γεγενῆσθαι περὶ ἑπτακοσίας μυριάδας [καὶ καθ' ἡμᾶς δὲ οὐκ ἐλάττους εἶναι τριακοσίαν(?)]. (9) διὸ καὶ τοὺς ἀρχαίους βασιλεῖς ἰστοροῦσι κατὰ τὴν Αἰγυπτὸν ἔργα μεγάλα καὶ θανμαστά διὰ τῆς πολυχειρίας κατασκευάσαντας ἀθάνατα τῆς ἑαυτῶν δόξης ἀπολιπεῖν ὑπομνήματα. [ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον ἀναγράφομεν, περὶ δὲ τῆς τοῦ ποταμοῦ φύσεως καὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἰδιωμάτων νῦν διέξιμεν. (32—41) der lauf des Nils 32—35; flusstiere 35—36, 6; Nilschwelle 36, 7—41, 9].

[[42, 1) . . . . προσοίμιον περὶ ὅλης τῆς πραγματείας (c. 1—9) καὶ τὰ λεγόμενα παρ' Αἰγυπτίους περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως καὶ τῆς τῶν ὄλων ἐξ ἀρχῆς συστάσεως (c. 11, 5—12, 10), πρὸς δὲ τούτοις περὶ τῶν θεῶν, ὅσοι πόλεις ἔκτισαν κατ' Αἰγυπτὸν ἐπωνύμους ἑαυτῶν ποιήσαντες (c. 12, 6; 15, 1), περὶ τε τῶν πρώτων γενομένων ἀνθρώπων καὶ τοῦ παλαιωτάτου βίου (c. 10), τῆς τε τῶν ἀθανάτων τιμῆς καὶ τῆς τῶν ναῶν κατασκευῆς (c. 11, 1—4? 13, 1? 16, 1; 21, 5 ff.), ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τοποθεσίας τῆς κατ' Αἰγυπτὸν χώρας (c. 30—31) καὶ τῶν περὶ Νεῖλον . . . . παραδοξολογουμένων (c. 32—41) . . . . (2) . . . . ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῶν πρώτων κατ' Αἰγυπτὸν γενομένων βασιλέων, καὶ τὰς κατὰ μέρος αὐτῶν πράξεις ἐκθρομέθα μέχρι Ἀμάσιδος τοῦ βασιλέως, προεκθέμενοι κεφαλαιωδῶς τὴν ἀρχαιωτάτην ἀγωγὴν τῶν κατ' Αἰγυπτῶν.]

(43) βίωι γὰρ τὸ παλαιὸν Αἰγυπτίους φασὶ χρῆσθαι τὸ μὲν ἀρχαιότατον πόαν ἐσθλὴν (Bios) τὰς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔλεσι γινομένων τοὺς κανλοὺς καὶ τὰς ῥίζας, πείραν δὲ τῆς γεύσεως (c. 10, 35) ἐκάστου λαμβάνοντας, πρώτην δὲ καὶ μάλιστα προσενέγκασθαι τὴν ὀνομαζομένην ἀγρωστίν διὰ τὸ καὶ τῇ γλυκύτητι διάφορον εἶναι καὶ τὴν τροφὴν ἀρκοῦσαν παρέχεσθαι τοῖς σώμασι τῶν ἀνθρώπων· (2) καὶ γὰρ τοῖς κτήνεσι ταύτην θεωρεῖσθαι προσηνῇ, καὶ ταχὺ τοὺς ὄγκους αὐτῶν προσανατρέφειν. διὸ καὶ τῆς εὐχρηστίας τῆς περὶ τὴν βοτάνην ταύτην μνημονεύοντας τοὺς ἀνθρώπους μέχρι τοῦ νῦν, ὅταν πρὸς θεοῦς βαδίζωσι, τῇ χειρὶ ταύτης λαμβάνοντας προσερχέσθαι· οἰονταὶ γὰρ τὸν ἀνθρώπον ἔλεον καὶ λιμνώδες εἶναι ζῶιον, ἀπὸ τε τῆς λειότητος τεκμαιρόμενοι καὶ τῆς φυσικῆς ποιότητος, ἔτι δὲ τοῦ προσδεῖσθαι τροφῆς τῆς ὑγρᾶς μάλλον ἢ τῆς ξηρᾶς. (3) δευτέραν δὲ λέγουσιν ἔχειν διαγωγὴν τοὺς Αἰγυπτίους τὴν

1 Ἰόπης (s. 19, 59, 2; 93, 7): Ἰόπης Vogel 11 τόπων <τῶν>? 13 πλείους C πλείω D 15 τρισμυρίων D τρισχιλίων C 17 τριακοσίαν om. M del. Steph (v) τούτων Wilcken Gr. Ostraka 1, 489 30 ἀπὸ τ. γεν. πρώτων κατ' Αἰ. βασ. D 31 ἀμάσιος D 35 ἀγρωστον C 39 ταύτην D 41 ποιότητος: πύτης Rei

- τῶν ἰχθύων βρώσιν, πολλὴν δαψίλειαν παρεχομένου τοῦ ποταμοῦ, καὶ μάλισθ' ὅτε μετὰ τὴν ἀνάβασιν ταπεινούμενος ἀναξηραίνεται. (4) ὁμοίως δὲ καὶ τῶν βοσκοτήτων ἐνια σαρκοφαγεῖν, καὶ ταῖς δοραῖς τῶν κατεσθιομένων ἐσθῆσι χρῆσθαι· καὶ τὰς οἰκησεις ἐκ τῶν καλῶν κατασκευάζεσθαι. Ἰχνη δὲ τούτων διαμένειν παρὰ τοῖς νομεῦσι τοῖς κατ' Αἰγυπτου, οὓς ἅπαντάς φασι μέχρι τοῦ νῦν μηδεμίαν ἄλλην οἰκῆσιν ἢ τὴν ἐκ τῶν καλῶν ἔχειν δοκιμάζοντας ἀρκεῖσθαι ταύτη. (5) πολλοὺς δὲ χρόνους τούτῳ τῷ βίῳ διεξ<α>αγόντας τὸ τελευταῖον ἐπὶ τοὺς ἐδωδίμους μεταβῆναι καρπούς, ὧν εἶναι καὶ τὸν ἐκ τοῦ λωτοῦ γινόμενον ἄρτον. καὶ τούτων τὴν εὐρεσιν οἱ μὲν εἰς τὴν Ἰσιν ἀναφέρουσιν, οἱ δ' εἰς τινὰ τῶν παλαιῶν βασιλέων τὸν ὀνομαζόμενον Μηνᾶν. (6) οἱ δ' ἱερεῖς εὐρετὴν μὲν τῶν παιδείων καὶ τῶν τεχνῶν μυθολογοῦσι τὸν Ἑρμῆν γεγονέναι, τῶν δ' εἰς τὸν βίον ἀναγκαίων τοὺς βασιλεῖς· διὸ καὶ τὸ παλαιὸν παραδίδοσθαι τὰς βασιλείας μὴ τοῖς ἐκγόνοις τῶν ἀρξάντων ἀλλὰ τοῖς πλείστα καὶ μέγιστα τὸ πλῆθος εὐεργετοῦσιν, εἴτε προκαλουμένων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐφ' ἑαυτῶν βασιλεῖς ἐπὶ τὴν κοινὴν εὐεργεσίαν, εἴτε καὶ κατ' ἀλήθειαν ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγραφαῖς οὕτω παρειληφτότων.
- 15 (44) μυθολογοῦσι δ' αὐτῶν τινες τὸ μὲν πρῶτον ἄρξαι τῆς Αἰγύπτου θεοὺς καὶ ἥρωας Basileis
ἐτὶ βραχὺ λείποντα τῶν μυθίων καὶ ὀκτακισχιλίων, καὶ θεῶν ἔσχατον βασιλεῦσαι τὸν c. 23; 26
Ἰσίδους Ὡρον, ὑπ' ἀνθρώπων δὲ τὴν χώραν βεβασилεῦσθαι φασιν [ἀπὸ Μοίριδος] ἐτὶ
βραχὺ λείποντα τῶν πεντακισχιλίων [(μέχρι τῆς ἑκατοστῆς καὶ ὀγδοηκοστῆς ὀλυμπιάδος
(60/57), καθ' ἣν ἡμεῖς μὲν παρεβάλομεν εἰς Αἰγυπτὸν ...)] (2) τούτων δὲ τὰ μὲν πλείστα
20 κατασχεῖν τὴν ἀρχὴν ἐγχωρίους βασιλεῖς, ὀλίγα δὲ Αἰθίοπας [(καὶ Πέρσας καὶ Μακε-
δόνας)]. Αἰθίοπας μὲν οὖν ἄρξαι τέτταρας, οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς ἀλλ' ἐκ διαστήματος, ἐτὶ τὰ
πάντα βραχὺ λείποντα τῶν ἐξ καὶ τριάκοντα. [(3) 135 jahre Perserherrschaft; (4) 276
jahre herrschaft der Makedonen)]. (4a) τοὺς δὲ λοιποὺς χρόνους ἅπαντας διατελέσαι
βασιλεύοντας τῆς χώρας ἐγχωρίους, ἄνδρας μὲν ἐβδομήκοντα πρὸς τοῖς τετρακοσίοις,
25 γυναικας δὲ πέντε, περὶ ὧν ἁπάντων οἱ μὲν ἱερεῖς εἶχον ἀναγραφὰς ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις
ἐκ παλαιῶν χρόνων αἰ τοῖς διαδόχοις παραδεδομένας, ὀπληλίκος ἕκαστος τῶν βασιλευ-
σάντων ἐγένετο τῷ μεγέθει καὶ ὁποῖός τις τῇ φύσει, καὶ τὰ κατὰ τοὺς ἰδίους χρόνους
ἐκάστωι πράχθεντα. [(5) ἡμῖν δὲ περὶ ἐκάστου τὰ κατὰ μέρος μακρὸν ἂν εἴη καὶ περιερ-
γον γράφειν, ὥς ἂν τῶν πλείστον ἀχρήστων περιειλημμένων. διόπερ τῶν ἀξίων ἱστορίας
30 τὰ κυριώτατα συντόμως διεξίειναι πειρασόμεθα].
- (45) μετὰ τοὺς θεοὺς τοῖνυν πρῶτον φασι βασιλεῦσαι τῆς Αἰγύπτου Μηνᾶν, καὶ κατα- Menas
δεῖξαι τοῖς λαοῖς θεοὺς τε σέβεσθαι καὶ θυσίας ἐπιτελεῖν πρὸς δὲ τούτοις παρατίθεσθαι
τραπέζας καὶ κλίνας, καὶ στρωμνὴν πολυτελεῖ χρῆσθαι, καὶ τὸ σύνολον τρυφὴν καὶ πολυτελῆ
βίον εἰσηγήσασθαι. (2) διὸ καὶ πολλὰς ὕστερον γενεαῖς βασιλεύοντα Τνέφαχον τὸν
35 Βοκχόριδος τοῦ σοφοῦ πατέρα λέγουσιν εἰς τὴν Ἀραβίαν στρατεύσαντα, τῶν ἐπιτηδείων
αὐτὸν διὰ τὴν ἐρημίαν καὶ τὰς δυσχωρίας ἐκλιπόντων, ἀναγκασθῆναι μίαν ἡμέραν ἐνδεᾶ
γενόμενον χρῆσασθαι διαίτηι παντελῶς εὐτελεῖ παρὰ τισι τῶν τυχόντων ἰδιωτῶν, ἡθρόντα
δὲ κατ' ὑπερβολὴν καταγνῶναι τῆς τρυφῆς, καὶ τῷ καταδειξάντι τὴν πολυτέλειαν ἐξ ἀρχῆς
βασιλεῖ καταρᾶσθαι. οὕτω δ' ἐγκάρδιον αὐτῷ τὴν μεταβολὴν γενέσθαι τὴν περὶ τὴν βρώσιν
40 καὶ πόσιν καὶ κοίτην ὥστε τὴν κατάραν ἀναγράψαι τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν εἰς τὸν τὸν Διὸς

3 ἐσθήσει D 6 < > Ddf 9 τῶν μὲν Ddf 10 τὸν om. C 17 [ ] Ddf
μυθίος D 27 ὁποῖος C ποῖος D 28—30 [ ] vgl. Diod. 2, 22 (Ktesias) 29 πα-
ρειλημμένων Rei 31 Μηνᾶν: Μελίνος τοῦ βασιλέως Plut. De Is. 8 p. 354A 34 βα-
σιλεύσαντα C τνέφαχον D γεφαχθῶ C Νεόχαβιν Alexi<no>s Athen. 10, 13 Τέχνακτις
Plut 35 στρατεύοντα C 36 αὐτῷ C

ναὸν ἐν Θήβαις· δὲ δὴ δοκεῖ μάλιστα αἰτιον γενέσθαι τοῦ μὴ διαμεῖναι τὴν δόξαν τοῦ Μηναῖ καὶ τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ὕστερον χρόνους.

(3) ἐξῆς δ' ἄρξαι λέγεται τοῦ προειρημένου βασιλέως τοὺς ἀπογόνους δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα τοὺς ἅπαντας ἔτη πλείω τῶν χιλίων καὶ τετταράκοντα, ἐφ' ὧν μηδὲν ἄξιον 5 ἀναγραφῆς γενέσθαι.

(4) μετὰ δὲ ταῦτα κατασταθέντος βασιλέως Βουσίριδος καὶ τῶν τούτου πάλιν ἐκγόνων Busiris ὁκτώ, τὸν τελευταῖον ὁμώνυμον ὄντα τῷ πρώτῳ φασὶ κτίσαι τὴν ὑπὸ μὲν τῶν Αἰγυπτίων c. 67, 11 καλουμένην Διὸς πόλιν τὴν μεγάλην, ὑπὸ δὲ τῶν Ἑλλήνων Θήβας. τὸν μὲν οὖν περιβόλον (Theben) αὐτὸν ὑποστήσασθαι σταδίων ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα, οἰκοδομήμασι δὲ μεγάλοις καὶ

10 νανοῖς ἐκπρεπέσι καὶ τοῖς ἄλλοις ἀναθήμασι κοσμήσαι θανμαστῶς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς τῶν ἰδιωτῶν οἰκίας ἃς μὲν πετρωόφους, ἃς δὲ πετρωόφους κατασκευάσαι· καὶ καθόλου τὴν πόλιν εὐδαίμονεστέτην οὐ μόνον τῶν κατ' Αἶγυπτον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων πασῶν ποιῆσαι.

(6) διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς περὶ αὐτὴν εὐπορίας τε καὶ δυνάμεως εἰς πάντα τόπον τῆς φήμης διαδεδομένης ἐπιμεμνησθαι καὶ τὸν ποιητὴν αὐτῆς φασιν ἐν οἷς λέγει (I 381/4) F 19

15 «οὐδ' ὅσα Θήβας / Αἰγυπτίας, ὅθι πλείεστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται, / αἱ θ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἑκάστην / ἄνδρες ἐξοικνεῦσι σὺν ἱππευσιν καὶ ὄχεσφιν». (7) ἔνιοι δὲ φασιν οὐ πύλας ἑκατὸν ἔσχηκεν αὐτὴν πόλιν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μεγάλα προπύλαια τῶν ἱερῶν, ἀφ' ὧν ἑκατόμυλον ὠνομάσθαι καθάπερ πολὺπυλον· διςμύρια δ' ἄρματα πρὸς ἀλήθειαν

ἐξ αὐτῆς εἰς τοὺς πολέμους ἐκπορεύεσθαι· τοὺς γὰρ ἱππῶνας ἑκατὸν γεγονέναι κατὰ τὴν 20 παραποταμίαν τὴν ἀπὸ Μέρφωος ἄχρι Θηβῶν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην, ἐκάστου δεχομένου ἀνὰ διακοσίους ἱπποῦς, ὧν ἔτι νῦν τὰ θεμέλια δείκνυσθαι. (46) οὐ μόνον δὲ τοῦτον τὸν βασιλέα παρελήφμεν ἀλλὰ καὶ τῶν ὕστερον ἀρξάντων πολλοὺς εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς

πόλεως πεφιλοτιμησθαι· ἀναθήμασί τε γὰρ πολλοῖς καὶ μεγάλοις ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς, ἔτι δ' ἐλεφαντίνοις, καὶ κολοιτικῶν ἀνδριάντων πλήθει, πρὸς δὲ τούτοις κατασκευαῖς μονολίθων

25 ὀβελλοῦ καὶ μηδεμίαν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον οὕτω κεκοσμησθαι. (2) τεττάρων γὰρ ἱερῶν κατασκευασθέντων τὸ τε κάλλος καὶ τὸ μέγεθος θανμασ<ότα>ον εἶναι τὸ παλαιότατον, τρισκαίδεκα μὲν σταδίων περιμέτρον, πέντε δὲ καὶ τετταράκοντα πηχῶν τὸ ὕψος, εἴκοσι δὲ καὶ τεττάρων ποδῶν τὸ πλάτος τῶν τοίχων. (3) ἀκόλουθον δὲ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ

ταύτῃ καὶ τὸν ἐν αὐτῷ κόσμον τῶν ἀναθημάτων γενέσθαι, τῇ τε δαπάνῃ θανμαστὸν καὶ 30 τῇ χειρουργίᾳ περιττῶς ἐργασμένον. (4) τὰς μὲν οὖν οἰκοδομὰς διαμεμνησθαι μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, τὸν δ' ἄγρυρον καὶ χρυσὸν καὶ τὴν δι' ἐλέφαντος καὶ λιθείας πολυτέλειαν ὑπὸ Περσῶν σεσυλησθαι καθ' οὗς καιροὺς ἐνέπρησε τὰ κατ' Αἶγυπτον ἱερὰ Καμβύσης· δτε δὴ

φασὶ τοὺς Πέρσας μετεγκόνας τὴν εὐπορίαν ταύτην εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τεχνίτας ἐξ Αἰγύπτου παραλαβόντας κατασκευάσαι τὰ περιβόητα βασιλεία τὰ τε ἐν Περσεπόλει καὶ τὰ ἐν 35 Σούσις καὶ τὰ ἐν Μηδίαι. (5) τοσοῦτο δὲ πλῆθος χρημάτων ἀποφαίνουσι γεγονέναι τότε κατ' Αἶγυπτον ὥστε τῶν κατὰ τὴν σύλησιν ἀπολειμμάτων κατακαυθέντων τὰ συναχθέντα κατὰ μικρὸν εὐρεθῆναι χρυσοῦ μὲν πλείω τῶν τριακοσίων ταλάντων, ἀργυρίου δ' οὐκ

ἐλάττω τῶν δισχιλίων καὶ τριακοσίων ταλάντων. (6) εἶναι δὲ φασὶ καὶ τάφους ἐνταῦθα τῶν ἀρχαίων βασιλέων θανμαστοὺς καὶ τῶν μεταγενεστέρων τοῖς εἰς 40 τὰ παραπλήσια φιλοτιμουμένοις ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντας. (7) οἱ μὲν οὖν ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἔφασαν εὐρίσκειν ἑπτὰ πρὸς τοῖς τετταράκοντα

10 εὐπρεπέσι C (cf. p. 35, 5)

15 ἐνὶ C ἐν D Hom

16 ἂν' ἐκάστας (v. l. -στην,

-στην, ἐν ἐκάστῃ) Hom 16-21 [ἐνιοι — δεικνυσθαι] Eichstädt

19 ἐκπορεύεσθαι D

ἐξίεναι C 20 τὴν κ. τ. Λιβύην (am westufer) Jac τῶν κ. τ. Α. ο 'additamentum

mirum' Vogel 24 ἐλεφαντίνων D 26 < > Jac θανμαστῶν ἐν C θανμαστὸν D

θανμαστῶν ὃν F 36 ἀπολειμμάτων τῶν(?) D

- τάφους βασιλικούς· εἰς δὲ Πτολεμαῖον τὸν Λάγον διαμεῖναι φασιν ἑπτακαίδεκα μόνον [ὡν τὰ πολλὰ κατέφθαρτο καθ' οὓς χρόνους παρεβάλομεν ἡμεῖς εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους...] (8) οὐ μόνον δ' οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ἱστοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων τῶν παραβαλόντων μὲν εἰς τὰς
- 5 Θήβας ἐπὶ Πτολεμαῖον τοῦ Λάγου, συνταξαμένων δὲ τὰς Αἰγυπτιακὰς ἱστορίας, ὧν ἔστι καὶ Ἑκαταῖος, συμφωνοῦσι τοῖς ὑφ' ἡμῶν εἰρημένοις. (47) ἀπὸ γὰρ <δέκα σταδίων> τῶν πρώτων τάφων, ἐν οἷς παραδέδοται τὰς παλλακίδας τοῦ Διὸς τετάθθαι, [δέκα σταδίων] φησὶν ὑπάρξαι βασιλέως μνημα τοῦ προσ-
 10 αγορευθέντος Ὀσμανδέως. τούτου δὲ κατὰ μὲν τὴν εἴσοδον ὑπάρχειν πυλῶνα λίθου ποικίλου, τὸ μὲν μῆκος δίπλεθρον, τὸ δ' ὕψος τετταράκοντα καὶ πέντε πηχῶν. (2) διελθόντι δ' αὐτὸν εἶναι λίθινον περίστυλον τετράγωνον, ἐκάστης πλευρᾶς οὔσης τεττάρων πλέθρων ὑπηρεῖσθαι δ' ἀντὶ τῶν κίωνων ζώδια πηχῶν ἑκαίδεκα μονόλιθα, τὸν τύπον εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον εἰργασμένα· τὴν ὀροφήν τε πᾶσαν ἐπὶ πλάτος δυοῖν ὀργυῶν ὑπάρχειν μονόλιθον,
- 15 ἀστέρας ἐν κυανῶι καταπεποικιλμένην. ἐξῆς δὲ τοῦ περιστύλου τούτου πάλιν ἑτέραν εἴσοδον καὶ πυλῶνα, τὰ μὲν ἄλλα παραπλήσιον τῷ προειρημένῳ, γλυφαῖς δὲ παντοίαις περιττότερον εἰργασμένον. (3) παρὰ δὲ τὴν εἴσοδον ἀνδριάντας εἶναι τρεῖς, ἐξ ἐνὸς τοὺς πάντας λίθου μέλανος τοῦ Σηνηίτου, καὶ τούτων ἓνα μὲν καθήμενον ὑπάρχειν μέγιστον πάντων τῶν κατ' Αἴγυπτον,
- 20 οὗ τὸν πόδα μετροῦμενον ὑπερβάλλειν τοὺς ἑπτὰ πήχεις, ἑτέρους δὲ δύο πρὸς τοῖς γόνασι, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ εὐωνύμων, θυγατρός καὶ μητρός, τῷ μεγέθει λειπομένους τοῦ προειρημένου. (4) τὸ δ' ἔργον τοῦτο μὴ μόνον εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος ἀποδοχῆς ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῇ τέχνῃ θαυμαστὸν καὶ τῇ τοῦ λίθου φύσει διαφέρον, ὡς ἂν ἐν τηλικούτῳ μεγέθει μήτε διαφυσάδος μήτε
- 25 κηλίδος μηδεμιᾶς θεωρουμένης. ἐπιγεγράφθαι δ' ἐπ' αὐτοῦ «*βασιλεὺς βασιλέων Ὀσμανδίας εἰμί· εἰ δέ τις εἰδέναι βούλεται πηλίκος εἰμί καὶ ποῦ κεῖμαι, νικᾶτω τι τῶν ἑμῶν ἔργων*». (5) εἶναι δὲ καὶ ἄλλην εἰκόνα τῆς μητρός αὐτοῦ καθ' αὐτήν, πηχῶν εἴκοσι μονόλιθον, ἔχουσιν δὲ τρεῖς βασιλείας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἃς διασημαίνειν ὅτι καὶ θυγάτηρ καὶ γυνὴ καὶ μήτηρ βασιλέως ὑπῆρξε. (6)
- 30 μετὰ δὲ τὸν πυλῶνα περίστυλον εἶναι τοῦ προτέρου ἀξιολογώτερον, ἐν ᾧ γλυφὰς ὑπάρχειν παντοίας, δηλοῦσας τὸν πόλεμον τὸν γεγνημένον αὐτῷ πρὸς τοὺς ἐν Βάκτροις(?) ἀποστάντας, ἐφ' οὓς ἐστρατεύσθαι πεζῶν μὲν τετταράκοντα μυριάσιν, ἵππευσιν δὲ δισμυρίοις, εἰς τέταρα μέρη διηρημένης τῆς πάσης στρατιᾶς, ὧν ἀπάντων υἱὸς τοῦ βασιλέως ἐσχηκέναι τὴν ἡγεμονίαν.
- 35 (48) καὶ κατὰ μὲν τὸν πρῶτον τῶν τοίχων τὸν βασιλέα κατεσκευάσθαι πο-

1 φασιν om. C 7—8 < > [ ] Hertlein (s. c. 51, 5) 8 φησὶν: sc. Ἑκαταῖος 9 ὄσ-
 10 μανδ * εως D συμανδου D^{ms} ὄσμανδανέως C Ὀσμανδίου v (cf. c. 47, 4; 49, 6)
 18 μέλανος Hertlein μέμνος ο 26 ὄσμανδίας C δ- D Ὀσμανδέως 47, 1 32 βάκ-
 30 τροις C βακτώις D 34 ἀπάσης C

λιορκοῦντα τεῖχος ὑπὸ ποταμοῦ περιόρρυντον καὶ προκινδυνεύοντα πρὸς τινὰς
 ἀντιτεταγμένους μετὰ λέοντος, συναγωνιζομένου τοῦ θηρίου καταπληκτι-
 κῶς· ὑπὲρ οὗ τῶν ἐξηγουμένων οἱ μὲν ἔφασαν πρὸς ἀλήθειαν χειροῦν ἑλόντα
 τρεφόμενον ὑπὸ τοῦ βασιλέως συγκινδυνεύειν αὐτῷ κατὰ τὰς μάχας καὶ τροπὴν
 5 ποιεῖν τῶν ἐναντίων διὰ τὴν ἀλκήν, τινὲς δ' ἰστόρουν ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
 ἀνδρείως ὦν καὶ φορτικῶς ἑαυτὸν ἐγκωμιάζειν βουλόμενος διὰ τῆς τοῦ λέοντος
 εἰκόνης τὴν διάθεσιν ἑαυτοῦ τῆς ψυχῆς ἐσήμαιεν. (2) ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τοίχῳ
 τοὺς αἰχμαλώτους ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀγομένους εἰργάσθαι, τὰ τε αἰδοῖα καὶ
 τὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντας, δι' ὧν δοκεῖν δηλοῦσθαι διότι ταῖς ψυχαῖς ἀνάνδροι
 10 καὶ κατὰ τὰς ἐν τοῖς δεινοῖς ἐνεργείας ἀχειρες ἦσαν. (3) τὸν δὲ τρίτον ἔχειν
 γλυφὰς παντοίας καὶ διαπρεπεῖς γραφάς, δι' ὧν δηλοῦσθαι βουθυσίας τοῦ βα-
 σιλέως καὶ θρίαμβον ἀπὸ τοῦ πολέμου καταγόμενον. (4) κατὰ δὲ μέσον τὸν
 περιστύλον ὑπαίθριον βωμὸν ὠικοδομησθαι τοῦ καλλίστου λίθου, τῇ τε χειρουρ-
 γίᾳ διάφορον καὶ τῷ μεγέθει θαυμαστόν. (5) κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον τοῖχον
 15 ὑπάρχειν ἀνδριάντας καθημένους δύο μονολίθους ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πηχῶν,
 παρ' οὓς εἰσόδους τρεῖς ἐκ τοῦ περιστύλου κατεσκευάσθαι, καθ' ἃς οἶκον
 ὑπάρχειν ὑπόστυλον, ὠιδεῖον τρόπον κατεσκευασμένον, ἐκάστην πλευρὰν
 ἔχοντα δίπληθρον. (6) ἐν τούτῳ δ' εἶναι πλῆθος ἀνδριάντων ξυλίνων, διαση- c. 75, 3—6
 μαῖνον τοὺς τὰς ἀμφισβητήσεις ἔχοντας καὶ προσβλέποντας τοῖς τὰς δίκας
 20 κρίνουσι. τούτους δ' ἐφ' ἐνὸς τῶν τοίχων ἐγγεγλύφθαι τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν, καὶ
 κατὰ τὸ μέσον τὸν ἀρχιδικαστήν, ἔχοντα τὴν ἀλήθειαν ἐξηρητημένην ἐκ τοῦ
 τραχήλου καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιμύοντα, καὶ βιβλίων αὐτῷ παρακείμενον
 πλῆθος· ταύτας δὲ τὰς εἰκόνας ἐνδείκνυσθαι διὰ τοῦ σχήματος ὅτι τοὺς μὲν
 δικαστὰς οὐδὲν δεῖ λαμβάνειν, τὸν ἀρχιδικαστήν δὲ πρὸς μόνην βλέπειν τὴν
 25 ἀλήθειαν. (49) ἐξῆς δ' ὑπάρχειν περίπατον οἰκῶν παντοδαπῶν πλήρη,
 καθ' οὓς παντοῖα γένη βρωτῶν κατεσκευάσθαι τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδίστων.
 (2) καθ' ὃν δὴ γλυφαῖς ἔντυχεῖν εἶναι καὶ χρώμασιν ἐπηνθισμένον τὸν βασι-
 λέα, φέροντα τῷ θεῷ χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ὃν ἐξ ἀπάσης ἐλάβανε τῆς
 Αἰγύπτου κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τῶν ἀργυρείων καὶ χρυσείων μετὰλλων ὑπογε-
 30 γράφθαι δὲ καὶ τὸ πλῆθος, δ συγκεφαλαιούμενον εἰς ἀργυρίου λόγον εἶναι
 μῶν τρισχιλίας καὶ διακοσίας μυριάδας. (3) ἐξῆς δ' ὑπάρχειν τὴν ἱερὰν
 βιβλιοθήκην, ἐφ' ἧς ἐπιγεγράφθαι «ψυχῆς ἱατρείον»· συνεχεῖς δὲ ταύτηι τῶν
 κατ' Αἶγυπτον θεῶν ἀπάντων εἰκόνας, τοῦ βασιλέως ὁμοίως δωροφοροῦντος α
 προσήκον ἦν ἐκάστοις, καθάπερ ἐνδείκνυμένου πρὸς τε τὸν Ὅσιον καὶ τοὺς

2 τοῦ om. D   8 τοῦ om. D   9 δοκεῖ D   13 οἰκοδομησθαι D   19 τοὺς ἀμ-
 φισβ. D   20—25 kürzer Plutarch. De Is. 10 p. 355A   20 ἀριθμὸν <ἀχειρας> (Plut.)
 Hertlein; Flüchtigkeit Diadors   22 ἐπιμύοντα Hertlein -ουσαν ο ἡ δὲ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ
 (sc. εἰκῶν) καταμύονσα τοῖς ὁμασιν Plut   27 ἐντυχεῖν: εὐτύχοις Wesseling ἐμψύχοις
 Eichstädt ἔκτυπον Vogel ἐν τῷ τοίχῳ ἰδεῖν εἶναι Rei

κάτω παρέδρους ὅτι τὸν βίον ἐξετέλεσεν εὐσεβῶν καὶ δικαιοπραγῶν πρὸς τε ἀνθρώπους καὶ θεούς. (4) ὁμοιοχρον δὲ τῇ βιβλιοθήκῃ κατεσκευάσθαι περιττῶς οἶκον εἰκοσίκλινον, ἔχοντα τοῦ τε Διὸς καὶ τῆς "Ἡρας, ἔτι δὲ τοῦ βασιλέως εἰκόνας, ἐν ᾧ δοκεῖν καὶ τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἐντετάφθαι. (5) κύκλῳ δὲ τούτου πλῆθος οἰκημάτων κατεσκευάσθαι γραφὴν ἔχοντων ἐκπρεπῇ πάντων τῶν καθιερωμένων ἐν Αἰγύπτῳ ζώων, ἀνάβασιν τε δι' αὐτῶν εἶναι πρὸς ὄλον(?) τὸν τάφον· ἦν διελθοῦσιν ὑπάρχειν ἐπὶ τοῦ μνήματος κύκλον χρυσοῦν τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα καὶ πέντε πηχῶν τὴν περιμέτρον, τὸ δὲ πάχος πηχῶναιον. ἐπιγεγράφθαι δὲ καὶ διηρησθαι καθ' ἕκαστον πῆχυν τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, παραγεγραμμένων τῶν κατὰ φύσιν γινομένων τοῖς ἀστροῖς ἀνατολῶν τε καὶ δύσεων καὶ τῶν διὰ ταύτας ἐπιτελουμένων ἐπισημασιῶν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἀστρολόγους. τοῦτον δὲ τὸν κύκλον ὑπὸ Καμβύσου καὶ Περσῶν ἔφασαν σεσυλῆσθαι καθ' οὗς χρόνους ἐκράτησεν Αἰγύπτου. (6) τὸν μὲν οὖν Ὁσμανδίου τοῦ βασιλέως τάφον τοιοῦτον γενέσθαι φασί...

- 15 (50) οἱ δὲ Θιβαῖοι φασὶν ἑαυτοὺς ἀρχαιοτάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ παρ' F 1
ἑαυτοῖς πρώτοις φιλοσοφίαν τε εὐρεῖσθαι καὶ τὴν ἐπ' ἀκριβὲς ἀστρολογίαν, ἅμα καὶ τῆς
χώρας αὐτοῖς συνεργοῦσας πρὸς τὸ τηλαυγέστερον αὐτοὺς ὄραν τὰς ἐπιτολάς τε καὶ δύσεις
τῶν ἀστρων. (2) ἰδίως δὲ καὶ τὰ περὶ τοὺς μῆνας αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐνιαυτοὺς διατετάχθαι·
τὰς γὰρ ἡμέρας οὐκ ἄγουσι κατὰ σελήνην ἀλλὰ κατὰ τὸν ἥλιον, τριακονθιμέρους μὲν τιθέ-
20 μενοι τοὺς μῆνας, πέντε δ' ἡμέρας καὶ τέταρτον τοῖς δώδεκα μηνσὶν ἐπάγουσι, καὶ τούτῳ
τῷ τρόπῳ τὸν ἐνιαυσίον κύκλον ἀναπληροῦσιν. ἐμβολίμους δὲ μῆνας οὐκ ἄγουσιν οὐδ'
ἡμέρας ὑφαιροῦσι, καθάπερ οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων. περὶ δὲ τῶν ἐκλείψεων ἡλίου τε
καὶ σελήνης ἀκριβῶς ἐπεσκέφθαι δοκοῦσι, καὶ προρρησεις περὶ τούτων ποιοῦνται, πάντα
τὰ κατὰ μέρος γινόμενα προλέγοντες ἀδιαπτώτως.
- 25 (3) τῶν δὲ τούτου τοῦ βασιλέως ἀπογόνων ὄγδος ὁ [ἀπὸ τοῦ πατρὸς] προσαγορευθεὶς Ucho-
Οὐχορεὺς ἔκτισε πόλιν Μέμφιν, ἐπιφανεστάτην τῶν κατ' Αἴγυπτον. ἐξελέξατο μὲν γὰρ reus
τόπον ἐπικαιρότατον ἀπάσης τῆς χώρας, ὅπου σχίζομενος ὁ Νεῖλος εἰς πλείονα μέρη ποιεῖ (Mem-
τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ σχήματος Δέλτα· διὸ καὶ συνέβη τὴν πόλιν εὐκαίρως κειμένην ἐπὶ τῶν phis)
κλείθρων εἶναι κυριεύουσιν τῶν εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλεόντων. (4) τὸ μὲν οὖν περὶ βόλον
30 τῆς πόλεως ἐποίησε σταδίων ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, τὴν δ' ὀχυρότητα καὶ τὴν εὐχρηστίαν
θαυμαστήν, τοιῶνδ' ἐτιν τρόπῳ κατασκευάσας. (5) ῥέοντος γὰρ τοῦ Νεῖλου περὶ τὴν πόλιν
καὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις ἐπικλύζοντος, ἀπὸ μὲν τοῦ νότου προεβάλετο χῶμα παμμέγεθες,
πρὸς μὲν τὴν πληρώσιν τοῦ ποταμοῦ προβλήματος, πρὸς δὲ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς πολεμίους
ἀκροπόλεως ἔχον τάξιν· ἐκ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν πανταχόθεν ὥρνεε λίμνην μεγάλην καὶ
35 βαθεῖαν, ἣ τὸ σφοδρὸν τοῦ ποταμοῦ δεχομένη καὶ πάντα τὸν περὶ τὴν πόλιν τόπον πληροῦσα,
πλὴν ἡ τὸ χῶμα κατεσκευάστο, θαυμαστήν ἐποίει τὴν ὀχυρότητα. (6) οὕτω δὲ καλῶς
ὁ κτίσας αὐτὴν ἐστοχάσατο τῆς τῶν τόπων εὐκαιρίας ὥστε τοὺς ἐξῆς βασιλεῖς σχεδὸν
ἅπαντας καταλιπόντας τὰς Θήβας τὰ τε βασιλεία καὶ τὴν οἰκισιν ἐν ταύτῃ ποιεῖσθαι·
διόπερ ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων ἤρξατο ταπεινοῦσθαι μὲν τὰ περὶ τὰς Θήβας, αὔξεσθαι

5 ἐκπρεπῇ D εὐπρεπῇ C (cf. p. 32, 10) 6 ἀπ' αὐτῶν C 7 ὄλον: ἄκρον Hertlein
8 πάχος: πλάτος Capps 14 ὀσμανδίου C -δέου F ὀσμανδέως D (s. zu p. 33, 9)
17 αὐτοὺς om. C 18 διατέτακται Canusatus 25 [ ] om. C 26 Ὀχυρεὺς
Vogel 30 καὶ εὐχρηστίαν D 39 μὲν ταπ. D

- δὲ τὰ κατὰ τὴν Μέμφιν [ἔως Ἀλεξάνδρου. gründung und entwicklung von Alexandria mit verweis auf 17, 52. (51) ὁ δὲ τὴν Μέμφιν κτίσας] μετὰ τὴν τοῦ χώματος καὶ τῆς λίμνης κατασκευὴν οἰκοδόμησε βασιλεία τῶν μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐ λειπόμενα, τῆς δὲ τῶν προβασιλευσάντων μεγαλοφυχίας καὶ φιλοκαλλίας οὐκ ἄξια. (2) οἱ γὰρ ἐγγύ-
 5 ριοι τὸν μὲν ἐν τῷ ζῆν χρόνον εὐτελεῖ παντελῶς εἶναι νομίζουσι, τὸν δὲ μετὰ τὴν τελευταίην δι' ἀρετὴν μνημονευθόμενον περὶ πλείστον ποιοῦνται· καὶ τὰς μὲν τῶν ζώντων οἰκῆσεις καταλύσεις ὀνομάζουσιν, ὡς ὀλίγον χρόνον ἐν ταύταις οἰκοῦνται· καὶ τὰς δὲ τῶν τετε-
 10 λευτηκότων τάφους αἰδίους οἴκους προσαγορεύουσιν, ὡς ἐν Ἀίδου διατελούντων τὸν ἀπειρον αἰῶνα· διόπερ τῶν μὲν κατὰ τὰς οἰκίας κατασκευῶν ἦττον φροντίζουσι, περὶ δὲ τὰς ταφὰς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπουσι φιλοτιμίαις. (3) τὴν δὲ προειρημένην πόλιν ὀνο-
 15 μασθῆναι τινὲς φασιν ἀπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ κτίσαντος αὐτὴν βασιλέως. ταύτης δὲ μυθολο-
 γοῦσιν ἐρασθῆναι τὸν ποταμὸν Νεῖλον ὁμοιωθέντα ταύτῃ, καὶ γεννησάιν τὸν ἐπ' ἀρετῇ θαυμασθέντα παρὰ τοῖς ἐγγυρλοῖς Αἰγυπτον, ἀφ' οὗ καὶ τὴν σύμπασαν χώραν τυχεῖν τῆς
 20 προσηγορίας. (4) διαδεξάμενον γὰρ τοῦτον τὴν ἡγεμονίαν γενέσθαι βασιλεῖα φιλόανθρωπον καὶ δίκαιον καὶ καθόλου σπουδαῖον ἐν πᾶσι· διὸ καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιούμενον ὑπὸ πάντων διὰ τὴν εὐνοίαν τυχεῖν τῆς προειρημένης τιμῆς.
 (5) μετὰ δὲ τὸν προειρημένον βασιλεῖα δώδεκα γενεαῖς ὑστερον διαδεξάμενος τὴν
 25 κατ' Αἰγυπτον ἡγεμονίαν Μοῖρις ἐν μὲν τῇ Μέμφει κατεσκεύασε τὰ βόρεια προπύ-
 λαια, τῇ μεγαλοπρεπείᾳ πολλὴ τῶν ἄλλων ὑπερέχοντα, ἐπάνω δὲ τῆς πόλεως ἀπὸ δέκα
 30 σχολίων λίμνην ὥρυξε τῇ μὲν εὐχρηστία θαυμαστήν, τῷ δὲ μεγεθί τῶν ἔργων ἀπιστον. (6) τὴν μὲν γὰρ περιμετρον αὐτῆς φασιν ὑπάρχειν σταδίων τρισχιλίων καὶ ἑξακοσίων, τὸ δὲ βάθος ἐν τοῖς πλείστοις μέρεσιν ὀργυῶν πεντήκοντα· ὥστε τίς οὐκ ἂν ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ κατασκευάσματος εἰκότως ζητήσαι πόσαι μυριάδες ἀνδρῶν ἐν πόσοις ἔτεσι τοῦτο συνετέλεσαν; (7) τὴν δὲ χρεῖαν τὴν ἐκ ταύτης καὶ κοινὴν ὠφέλειαν τοῖς τὴν Αἰγυ-
 35 πτον οἰκοῦσιν, ἔτι δὲ τὴν τοῦ βασιλέως ἐπινοίαν, οὐκ ἂν τις ἐπαινέσειε τῆς ἀληθείας ἀξίως. (52) ἐπειδὴ γὰρ ὁ μὲν Νεῖλος οὐχ ὠρισμένης ἐποιεῖτο τὰς ἀναβάσεις, ἡ δὲ χώρα τὴν εὐ-
 καρπίαν παρεσκεύαζεν ἀπὸ τῆς ἐκείνου συμμετρίας, εἰς ὑποδοχὴν τοῦ πλεονάζοντος ὕδατος ὥρυξε τὴν λίμνην, ὅπως μήτε διὰ τὸ πληθὺς τῆς ἑύσεως ἐπικλύζων ἀκαίρως τὴν χώραν ἔλῃ
 40 καὶ λίμνας κατασκευάζῃ μήτ' ἐλάττω τοῦ συμφέροντος τὴν πλήρῃσιν ποιούμενος τῇ λειψυ-
 δρῇ τοὺς καρποὺς λυμᾶνῃται. (2) καὶ διώρυχα μὲν ἐκ τοῦ ποταμοῦ κατεσκεύασεν εἰς τὴν λίμνην ὀγδοήκοντα μὲν σταδίων τὸ μήκος, τρεῖς τε μὲν πλεονάζοντα τὸ πλάτος, διὰ δὲ ταύτης ποτὲ μὲν δεχόμενος τὸν ποταμὸν, ποτὲ δ' ἀποστρέφων, παρείχετο τοῖς γεωργοῖς τὴν τῶν ὕδατων εὐκαιρίαν, ἀνοιγόμενον τοῦ στόματος καὶ πάλιν κλειόμενον φιλοτέχνως καὶ πολυδαπάνως· οὐκ ἐλάττω γὰρ τῶν πεντήκοντα τάλαντων δαπανᾶν ἦν ἀνάγκη τὸν ἀνοίξειν βουλούμενον
 35 ἢ κλείειν τὸ προειρημένον κατασκευάσμα. (3) διαμεμένηκε δ' ἡ λίμνη τὴν εὐχρηστίαν παρεχομένη τοῖς κατ' Αἰγυπτον [ἔως τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων], καὶ τὴν προσηγορίαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος ἔχει, καλούμενη μεχρὶ τοῦ νῦν Μοιρίδος λίμνη. (4) ὁ δ' οὐδὲν πυραμίδας, τὴν μὲν ἑαυτοῦ, τὴν δὲ τῆς γυναικός, σταδίαλας τὸ ὕψος, ἐφ' ὧν ἐπέστησεν
 40 εἰκόνας λθίνας καθήμενας ἐπὶ θρόνου, νομίζων διὰ τούτων τῶν ἔργων ἀθάνατον ἑαυτοῦ καταλείπειν ἐπ' ἀγαθῷ μνήμῃ. (5) τὴν δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν λιχθῶν γινομένην πρόσοδον ἔδωκε τῇ γυναικὶ πρὸς μύρα καὶ τὸν ἄλλον καλλωπισμὸν, φεροῦσης τῆς θήρας ἀργυρίον τάλαντον ἑκάστης ἡμέρας. (6) εἴκοσι γὰρ καὶ δύο γένη τῶν κατ' αὐτὴν φασιν λιχθῶν εἶναι, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν ἀλίσκεσθαι πληθὺς ὥστε τοὺς προσκαρτεροῦντας ταῖς

1 κατὰ C περὶ D 18 μοῖρις C μύρις D 19 πολὺ om. C 24 κοινὴν ὠφέλειαν C
 κοινωφέλειαν D κοινωφελῶν v 37 μύριδος D 41 τὴν ἐπ' ἀγαθῷ v

ταρχελαίς ὄντας παμπληθεῖς δυσχερῶς περιγίνεσθαι τῶν ἔργων. περὶ μὲν οὖν Μοίριδος τοσαύτ' ἱστοροῦσιν Αἰγύπτιοι.

- (53) Σεσώωσιν δέ φασιν ὑστερον ἑπτὰ γενεαῖς βασιλέα γενόμενον ἐπιφανεστάτας καὶ Sesoosis μεγίστους τῶν πρὸ αὐτοῦ πράξεις ἐπιτελέσασθαι. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτου τοῦ βασιλέως οὐ μόνον οἱ συγγραφεῖς οἱ παρὰ τοῖς "Ἑλλήσι διαπεφωνήκασιν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον οἱ τε ἱερεῖς καὶ οἱ διὰ τῆς οἰδῆς αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν, ἡμεῖς πειρασόμεθα τὰ πιθανώτατα καὶ τοῖς ὑπάρχουσιν ἐτι κατὰ τὴν χώραν σημείοις τὰ μάλιστα συμφωνοῦντα διελλθεῖν. (2) γεννηθέντος γὰρ τοῦ Σεσώωσιος ἐποίησεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μεγαλοπρεπές τι καὶ βασιλικόν· τοὺς γὰρ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γεννηθέντας παῖδας ἐξ ὅλης τῆς Αἰγύπτου συναγαγὼν καὶ τροφούς καὶ τοὺς ἐπιμελησομένους ἐπιστήσας τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν παιδείαν ὥρισε τοῖς πᾶσιν, ὑπολαμβάνων τοὺς μάλιστα συντραφέντας καὶ τῆς αὐτῆς παρησχίας κεκοινωνηκότας εὐνουστάτους καὶ συναγωνιστὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀρίστους ἔσεσθαι. (3) πάντα δὲ δαφιλῶς χορηγήσας διεπόνησε τοὺς παῖδας ἐν γυμνασίοις συνεχέσι καὶ πόνοις· οὐδενὶ γὰρ αὐτῶν ἐξῆν προσενέγκασθαι τροφήν, εἰ μὴ πρότερον δράμοι σταδίου ἑκατὸν καὶ ὀδοῇκοντα. (4) διὸ καὶ πάντες ἀνδρωθέντες ὑπῆρξαν ἀλλήται μὲν τοῖς σώμασιν εὐρωστοί, ἡγεμονικοὶ δὲ καὶ καρτερικοὶ ταῖς ψυχαῖς διὰ τὴν τῶν ἀρίστων ἐπιτηδεύματων ἀγωγὴν. (5) τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὁ Σεσώωσις ἀποσταλεῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Ἀραβίαν, συστρατευομένων καὶ τῶν συντρόφων, περὶ τε τὰς Θήρας διεπονήθη, καὶ ταῖς ἀνδρῶν καὶ σπανοσιταῖς ἐγκαρτερήσας κατεστρέψατο τὸ ἔθνος ἅπαν τὸ τῶν Ἀράβων, ἀδούλωτον τὸν πρὸ τοῦ χρόνου γεγονός. (6) ἔπειτα εἰς τοὺς πρὸς τὴν ἐσπέραν τόπους ἀποσταλεῖς τὴν πλειστην τῆς Λιβύης ὑπήκοον ἐποίησας, παντελῶς νέος ὢν τὴν ἡλικίαν. (7) τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν καὶ ταῖς προκατεργασθείσας πράξεις μετεωρισθείς ἐπεβάλετο τὴν οἰκουμένην κατακτήσασθαι. (8) ἔνιοι δὲ λέγουσιν αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἰδίας θυγατρὸς Ἀθύρτιος παρακληθῆναι πρὸς τὴν τῶν ὅλων δυναστείαν, ἣν οἱ μὲν συνέσει πολλὴν τῶν ἄλλων διαφέρουσάν φασιν διδάξαι τὸν πατέρα ῥαδίως ἂν ἐσομένην τὴν στρατείαν, οἱ δὲ μαντικῇ χρωμένην καὶ τὸ μέλλον ἔσεσθαι προγινώκουσαν ἐκ τε τῆς θυτικῆς καὶ τῆς ἐγκοιμήσεως τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐτι δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν γινομένων σημείων. (9) γεγράφας δὲ τινες καὶ διότι κατὰ τὴν γένεσιν τοῦ Σεσώωσιος ὁ πατὴρ αὐτοῦ καθ' ὕπνον δόξαι τὸν Ἡφαίστον αὐτῷ λέγειν ὅτι πάσης τῆς οἰκουμένης ὁ γεννηθεὶς παῖς κρατήσῃ. (10) διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν τὸν μὲν πατέρα τοὺς ἡλικιώτας τοῦ προειρημένου ἀθροῖσαι καὶ βασιλικῆς ἀγωγῆς ἀξιῶσαι, προκατασκευαζόμενον εἰς τὴν τῶν ὅλων ἐπίθεσιν, αὐτὸν δ' ἀνδρωθέντα καὶ τῇ τοῦ θεοῦ προρησεί πιστεύσαντα κατενεχθῆναι πρὸς τὴν προειρημένην στρατείαν. (54) πρὸς δὲ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν πρῶτον μὲν τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν κατεσκεύασε πᾶσι τοῖς κατ' Αἴγυπτον, ἡγούμενος δεῖν τοὺς μὲν συστρατευόντας ἐτοίμως ὑπὲρ τῶν ἡγουμένων ἀποθνήσκειν, τοὺς δ' ἀπολείπομένους ἐπὶ τῶν πατρίδων μηδὲν νεωτερίζειν, εἰ μέλλει τὴν προαίρεσιν ἐπὶ τέλος ἄξειν. (2) διὸ καὶ πάντας ἐκ τῶν ἐνδεχομένων εὐηργέτει, τοὺς μὲν χρημάτων δωρεαῖς ἐκθεραπεύων, τοὺς δὲ χώρας δόσει, τινὰς δὲ τιμωρίας ἀπολύσει, πάντας δὲ ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῇ τῶν τρώπων ἐπιεικείᾳ προσήγγετο· τῶν τε γὰρ βασιλικῶν ἐγκλημάτων ἅπαντας ἀθώους ἀφῆκε, καὶ τοὺς πρὸς ἀργύριον συγκεκλειμένους ἀπέλυσε τοῦ

1 μύριδος D 3 σεσώωσιν D σεσώωστριν C 8—9 τοῦ προειρημένου ὁ πατὴρ αὐτοῦ μ. τι καὶ βασ. ἔπραξε C 11 καὶ παιδείαν v [καὶ τ. π.]? Jac 12 κοινωνήσαντας C 14 πόνοις D κακοπαθείας C 17 ἀρίστων D ἀγαθῶν C 19 τε om. C 20 Ἀράβων Wesseling βαρβάρων o 21 τὴν om. C ἀποσταλεῖς D ἐκπεμφθεῖς C 25 ἦν om. D 26 [ἀν] Ddf 28 ἐτι δ' ἐκ τῶν Capps 33 εἰρημένην D 34 <ἐγ>κατεσκεύασε Rei

χρέους, ὄντος πολλοῦ πλήθους ἀνθρώπων ἐν ταῖς φυλακαῖς. (3) τὴν δὲ χώραν ἄπασαν εἰς Sesoosis
 ἕξ καὶ τριάκοντα μέρη διελών, ἃ καλοῦσιν Αἰγύπτιοι νομούς, ἐπέστησεν ἅπασιν νομάρχας τοὺς
 ἐπιμελησομένους τῶν τε προσόδων τῶν βασιλικῶν καὶ διοικήσοντας ἅπαντα τὰ κατὰ τὰς
 ἰδίας μερίδας. (4) ἐπελέξατο δὲ καὶ [τούτων] τῶν ἀνδρῶν τοὺς ταῖς ῥώμαις διαφέροντας
 5 καὶ συνεστήσατο στρατόπεδον ἄξιον τοῦ μεγέθους τῆς ἐπιβολῆς· κατέγραψε γὰρ πεζῶν
 μὲν ἐξήκοντα μυριάδας, ἱππεῖς δὲ δισμυρίους καὶ τετρακισχιλίους, ζεύγη δὲ πολεμιστήρια
 δισμύρια καὶ ἑπτακισχίλια. (5) ἐπὶ δὲ τὰς κατὰ μέρος ἡγεμονίας τῶν στρατιωτῶν ἔταξε
 τοὺς συντρέφους, ἐνηθλιγόντας μὲν ἤδη τοῖς πολέμοις, ἀρετὴν δ' ἐξηλωκότας ἐκ παίδων,
 εὐνοίαν δὲ ἀδελφικὴν ἔχοντας πρὸς τε τὸν βασιλέα καὶ πρὸς ἀλλήλους, ὄντας τὸν ἀριθμὸν
 10 πλείους τῶν χιλίων καὶ ἑπτακοσίων. (6) πᾶσι δὲ τοῖς προειρημένους κατεκληρούχησε
 τὴν ἀρίστην τῆς χώρας, ὅπως ἔχοντες ἱκανὰς προσόδους καὶ μνηδὲς ἐνδεεῖς ὄντες ἀσκήσῃ
 τὰ περὶ τοὺς πολέμους. (55) κατασκευάσας δὲ τὴν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ πρῶτους
 Αἰθίοπας τοὺς πρὸς τὴν μεσημβρίαν κατοικοῦντας, καὶ καταπολεμήσας ἠνάγκασε τὸ ἔθνος
 φόρους τελεῖν ἔβρον καὶ χρυσὸν καὶ τῶν ἐλεφάντων τοὺς ὀδόντας. (2) ἔπειτ' εἰς μὲν τὴν
 15 'Ερυθρὰν θάλατταν ἀπέστειλε στόλον νεῶν τετρακοσίων, πρῶτος τῶν ἐγγχωρίων μακρὰ
 σκάφη ναυπηγησάμενος, καὶ τὰς τε νήσους τὰς ἐν τοῖς τόποις κατεκτήσατο, καὶ τῆς ἡπεί-
 ρου τὰ παρὰ θάλατταν μέρη κατεστρέψατο μέχρι τῆς 'Ινδικῆς· αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς δυνάμεως
 πεζῇ τὴν πορείαν [διὰ Συρίας] ποιησάμενος κατεστρέψατο πᾶσαν τὴν 'Ασίαν. (3) οὐ
 μόνον γὰρ τὴν ὑστερον ὑπ' 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης κατακτηθεῖσαν χώραν ἐπὶ ἤλθεν, ἀλλὰ
 20 καὶ τινὰ τῶν ἐθνῶν ὧν ἐκεῖνος οὐ παρέβαλεν εἰς τὴν χώραν. (4) καὶ γὰρ τὸν Γάγγην ποταμὸν
 διέβη, καὶ τὴν 'Ινδικὴν ἐπὶ ἤλθε πᾶσαν ἕως ὤκεανου, καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἔθνη μέχρι Τα-
 νάιδος ποταμοῦ τοῦ διορίζοντος τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς 'Ασίας· ὅτε δὴ φασὶ τῶν Αἰγυ-
 πτίων καταλειφθέντας περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην συστήσασθαι τὸ τῶν Κόλχων ἔθνος. (5) ὅτι c. 28,
 δὲ τοῦτο τὸ γένος Αἰγυπτιακὸν ἐστὶ σημεῖον εἶναι τὸ περιτέμνεσθαι τοὺς ἀνθρώπους παρα- 2—3
 25 πλησίως τοῖς κατ' Αἴγυπτον, διαμένοντος τοῦ νομίμου παρὰ τοῖς ἀποίκους, καθάπερ καὶ
 παρὰ τοῖς 'Ιουδαίοις. (6) ὁμοίως δὲ καὶ τὴν λοιπὴν 'Ασίαν ἄπασαν ὑπήκοον ἐποίησατο,
 καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τὰς πλείους. διαβὰς δ' εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ διεξῶν ἄπασαν τὴν
 Θράκην ἐκινδύνευσεν ἀποβαλεῖν τὴν δύναμιν διὰ σπάνιν τροφῆς καὶ τόπων δυσχωρίας·
 (7) διόπερ ὄρια τῆς στρατείας ποιησάμενος ἐν τῇ Θράκῃ, στήλας κατεσκεύασεν ἐν πολ-
 30 λοῖς τόποις τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατακτηθέντων· αὗται δὲ τὴν ἐπιγραφὴν εἶχον Αἰγυπτίοις
 γραμμασί τοις ἱεροῖς λεγομένοις («τὴνδε τὴν χώραν ὅπλοις κατεστρέψατο τοῖς ἑαυτοῦ
 βασιλεὺς βασιλέων καὶ δεσπότης δεσποτῶν Σεσόωσις»). (8) τὴν δὲ στήλην κατεσκεύασεν
 ἔχουσαν αἰδοῖον ἐν μὲν τοῖς μαχίμοις ἔθνεσιν ἀνδρός, ἐν δὲ τοῖς ἀγενεῖς καὶ δειλοῖς γυναι-
 35 κός, ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου μέρους τὴν διάθεσιν τῆς ἐκάστων ψυχῆς φανερωτάτην τοῖς
 ἐπιγινωμένοις ἔσεσθαι νομίζων. (9) ἐν ἐνίοις δὲ τόποις καὶ τὴν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν
 εἰκόνα λιθίνην, τόξα καὶ λόγχην ἔχουσαν, τῷ μεγέθει τέτταρσι παλαισταῖς μείζονα τῶν
 τεττάρων πηχῶν, ἡλίκος ὧν καὶ αὐτὸς ἐτύγγανεν. (10) ἐπιεικῶς δὲ προσενεχθεὶς ἅπασιν
 τοῖς ὑποτεταγμένοις καὶ συντελέσας τὴν στρατείαν ἐν ἔτεσιν ἐννέα, τοῖς μὲν ἔθνεσιν κατὰ
 40 δύναμιν προσέταξε δωροφορεῖν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς δ' ἀθροίσας αἰχμαλώτων
 τε καὶ τῶν ἄλλων λαφύρων πλήθος ἀνυπέροβλητον ἐπανήλθεν εἰς τὴν πατρίδα, μεγίστας
 πράξεις τῶν πρὸ αὐτοῦ κατειργασμένος. (11) καὶ τὰ μὲν ἱερὰ πάντα τὰ κατ' Αἴγυπτον

1 ἀνθρώπων om. C	2 νόμους D	3 τε τῶν ο. [τε] Eichstädt	4 [ ] Bkr
5 συνεστήσατο τὸ D	8 πολέμοις G-λοις o	11 τὴν καλλίστην χώραν C	18 πορείαν
C πορίαν διαστροφῆς D	πᾶσαν ἀσίαν D	21 σκυθικῶν D	25—26 καθάπερ — 'Ιουδ.
'suspectum' Vogel	26 ὁμοίως ὡς C	31 τὴνδε χώραν D	34 κυριωτάτου C
του C			ἐκάστ-

- ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις καὶ σκύλοις ἐκόσμησε, τῶν δὲ στρατιωτῶν τοὺς ἀνδραγαθήσαντας Sesoosis
 δωρεαῖς κατὰ τὴν ἀξίαν ἐτίμησε. (12) καθόλου δὲ ἀπὸ ταύτης τῆς στρατείας οὐ μόνον
 ἢ συνανδραγαθήσασα δύναμις μεγάλην εὐπορίαν κτησαμένη τὴν ἐπ' αὐτὴν ἐποιήσατο λαμ-
 5 πρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὴν Αἰγύπτου ἅπασαν συνέβη παντοίας ὠφελείας ἐμπλησθῆναι. (56) δ
 δὲ Σεσώωσις ἀποστήσας τὰ πληθὴ τῶν πολεμικῶν ἔργων τοῖς μὲν συνανδραγαθήσασιν συνε-
 χώρησε τὴν ῥαιστώνην καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κατακτηθέντων ἀγαθῶν, αὐτὸς δὲ φιλό-
 δοξος ὢν καὶ τῆς εἰς τὸν αἰῶνα μνήμης ὀρεγόμενος κατεσκεύασεν ἔργα μεγάλα καὶ θαυ-
 10 μαστά ταῖς ἐπινοαῖς καὶ ταῖς χορηγίαις, ἐαυτῷ μὲν ἀθάνατον περιποιούντα δόξαν, τοῖς
 δ' Αἰγυπτίοις τὴν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον ἀσφάλειαν μετὰ ῥαιστώνης. (2) πρῶτον μὲν γὰρ
 ἀπὸ θεῶν ἀρξάμενος οἰκοδόμησεν ἐν πάσαις ταῖς κατ' Αἰγύπτου πόλεσιν ἱερὸν θεοῦ τοῦ
 15 μάλιστα παρ' ἐκάστοις τιμωμένου. πρὸς δὲ τὰς ἐργασίας τῶν μὲν Αἰγυπτίων οὐδὲνα παρέ-
 λαβε, δι' αὐτῶν δὲ τῶν αἰχμαλώτων ἅπαντα κατεσκεύασε. διόπερ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς
 ἐπέγραψεν ὡς οὐδεὶς ἐγχώριος εἰς αὐτὰ μεμόχθηκε. (3) λέγεται δὲ τῶν αἰχμαλώτων
 τοὺς ἐκ τῆς Βαβυλωνίας ἀλόντας ἀποστῆναι τοῦ βασιλέως, μὴ δυναμένους φέρειν τὰς ἐν
 20 τοῖς ἔργοις ταλαιπορίας· οὗς καταλαβομένους παρὰ τὸν ποταμὸν χωρίον καρτερόν διαπολε-
 μεῖν τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τὴν συνέγγυν χώραν καταφθεῖρειν, τέλος δὲ δοθείσης ἀδελφείας
 αὐτοῖς κατοικῆσαι τὸν τόπον, ὃν καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος Βαβυλώνα προσαγορεύσαι. (4) δι'
 αἰτίας δὲ παραπλησίους φασὶν ὠνομάσθαι καὶ τὴν Τροίαν τὴν ἔτι καὶ νῦν οὖσαν παρὰ τὸν
 25 Νεῖλον· τὸν μὲν γὰρ Μενέλαον ἐξ Ἰλίου πλέοντα μετὰ πολλῶν αἰχμαλώτων παραβαλεῖν εἰς
 Αἰγύπτου, τοὺς δὲ Τρώας ἀποστάντας αὐτοῦ καταλαβέσθαι τινὰ τόπον καὶ διαπολεμηῖν
 μέχρι ὅτου συγχωρηθείσης αὐτοῖς τῆς ἀσφαλείας ἔκτισαν πόλιν, ἣν ὁμῶννον αὐτοὺς ποιῆ-
 30 σαι τῇ πατρίδι. [(5) οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰρημένων πόλεων Κτήσιας ὁ Κνίδιος
 (III C) διαφόρως ἰστόρησε, φήσας τῶν μετὰ Σεμυράμιδος παραβαλόντων εἰς Αἰγύπτου τινας
 ἔκτικέναι ταύτας ....] (57) ὁ δ' ὅν Σεσώωσις χώματα πολλὰ καὶ μεγάλα κατα-
 35 σκεύσας τὰς πόλεις εἰς ταῦτα μετώικισεν, ὅσαι μὴ φυσικῶς τὸ ἔδαφος ἐτύγχανον ἐπηρμέ-
 νον ἔχουσαι, ὅπως κατὰ τὰς πληρώσεις τοῦ ποταμοῦ καταφυγὰς ἔχουσιν ἀκινδύνους οἷ τε
 ἀνθρωποὶ καὶ τὰ κτήνη. (2) κατὰ πᾶσαν δὲ τὴν χώραν τὴν ἀπὸ Μέμφεως ἐπὶ θάλατταν
 ὠρυξε πυκνάς ἐκ τοῦ ποταμοῦ διώρυγας, ἵνα τὰς μὲν συγκομιδὰς τῶν καρπῶν ποιῶνται
 40 συντόμως καὶ ῥαδίως, ταῖς δὲ πρὸς ἀλλήλους τῶν λαῶν ἐμιμίξαις καὶ πᾶσι τοῖς τόποις
 ὑπάρχειν ῥαιστώνην καὶ πάντων τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν πολλὴν διαφύλαιαν· τὸ δὲ μέγιστον, πρὸς
 τὰς τῶν πολεμίων ἐφόδους ὄχρῶν καὶ δυσέμβολον ἐποίησε τὴν χώραν. (3) τὸν γὰρ πρὸ
 τοῦ χρόνον ἢ κρατίστη τῆς Αἰγύπτου πᾶσα σχεδὸν ἱπτάσιμος οὖσα καὶ ταῖς συνωρίσιν
 45 εὐβάτος ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τοῦ ποταμοῦ διωρύχων δυσεφοδωτάτη
 γέγονεν. (4) ἐτείχισε δὲ καὶ τὴν πρὸς ἀνατολὰς νεύουσαν πλευρὰν τῆς Αἰγύπτου πρὸς
 50 τὰς ἀπὸ τῆς Συρίας καὶ τῆς Ἀραβίας ἐμβολὰς, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Ἡλιουπόλεως διὰ
 τῆς ἐρήμου τὸ μῆκος ἐπὶ σταδίων χιλίους καὶ πεντακοσίους. (5) ἐναυπηγήσατο δὲ καὶ
 πλοῖον κέδρινον τὸ μὲν μῆκος πηχῶν διακοσίων καὶ ὀγδοήκοντα, τὴν δ' ἐπιπράνειαν ἔχον
 τὴν μὲν ἔξωθεν ἐπίχρυσον, τὴν δ' ἐνδοθεν κατηργηρωμένην· καὶ τοῦτο μὲν ἀνέθηκε τῷ
 θεῷ μάλιστα ἐν Θῆβαις τιμωμένῳ, δύο τε λιθίνους ὀβελοσκόους ἐκ τοῦ σκληροῦ λίθου πηχῶν
 40 τὸ ὕψος εἴκοσι πρὸς τοῖς ἑκατόν, ἐφ' ὧν ἐπέγραψε τὸ τε μέγεθος τῆς δυνάμεως καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν προσόδων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν καταπολεμηθέντων ἐθνῶν. ἐν Μέμφει δ' ἐν
 τῷ τοῦ Ἡφαιστου ἱερῷ μονολίθους εἰκόνας ἐαυτοῦ τε καὶ τῆς γυναικὸς τὸ ὕψος τριάκοντα

4 ἅπασαν D ὅλην C 5 ἀπὸ τῶν πολ. ξ. D 17 τὸν om. D 18 ἔτι νῦν D 20 κατα-
 λαβεῖσθαι G¹ ἀπολαβεῖσθαι C καταλαβεῖν D 25 εἰς ταῦτα Wesseling εἰς ταύτας D
 ταύτας C 29 τόποις D τρόποις C 31—32 πρὸ τούτου D 38 ἐνδοθεν D ἐντὸς C
 39 τε Wesseling δὲ ο

- πηγῶν, τῶν δ' ὕλιν εἴκοσι πηγῶν, διὰ σύμπτωμα τοῖνδ' (6) ἐκ τῆς μεγάλης στρατείας ἀνα- Sesoosis
κάμψαντος εἰς Αἴγυπτον τοῦ Σεσώσιος καὶ διατρέβοντος περὶ τὸ Πελοῦσιον, ἐστῶν αὐτὸν
ὁ ἀδελφὸς μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων ἐπιβουλὴν συνεστήσατο· ἀναπαυομένων
γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς μέθης, ἔχων καλὰμου ξηροῦ πληθὺς ἐκ χρόνου παρεσκευασμένον, καὶ
5 τοῦτο νυκτὸς τῇ σκηπῇ περιθίεις ἐνέπηρσεν. (7) ἄφνω δὲ τοῦ πυρὸς ἐκλάμψαντος οἱ
μὲν ἐπὶ τῆς θεραπείας τοῦ βασιλέως τεταγμένοι παρεβόηθον ἀγεννῶς ὡς ἂν οἰνωμένοι,
ὁ δὲ Σεσώσιος ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας ἀνατείνας καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν τε παίδων
καὶ τῆς γυναικὸς τοῖς θεοῖς εὐξάμενος διεξέπεσε διὰ τῆς φλογός. (8) σωθεὶς δὲ παρα-
δόξως τοὺς τε ἄλλους θεοὺς ἐτίμησεν ἀναθήμασι, καθότι προεῖρηται, πάντων δὲ μάλιστα τὸν
10 Ἥφαιστον, ὡς ὑπὸ τούτου τετευχῶς τῆς σωτηρίας. (58) πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων
περὶ τὸν Σεσώσιν ὑπάρξαντων δοκεῖ μεγαλοπρεπέστατον αὐτῷ γεγονέναι τὸ συντελούμενον
ἐν ταῖς ἐξόδοις περὶ τοὺς ἡγεμόνας. (2) τῶν γὰρ καταπετολεμημένων ἔθνων οἱ τε τὰς
συνγεχωρημένας βασιλείας ἔχοντες καὶ τῶν ἄλλων οἱ τὰς μεγίστας ἡγεμονίας παρειλη-
φότες ἀπήντων εἰς Αἴγυπτον ἐν τακτοῖς χρόνοις φέροντες δῶρα· οὗς ὁ βασιλεὺς ἐκδεχόμενος ἐν
15 μὲν τοῖς ἄλλοις ἔτιμα καὶ διαφερόντως προῆγεν, ὅποτε δὲ πρὸς ἱερὸν ἢ πόλιν προσιέναι
μέλλοι, τοὺς ἵππους ἀπὸ τοῦ τεθρίππου λύων ὑπεεξύγνυνε ἀντὶ τούτων κατὰ τέτταρας
τοὺς τε βασιλεῖς καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας, ἐνδεικνύμενος (ὡς ᾤετο) πᾶσιν ὅτι τοὺς τῶν
ἄλλων κρατίστους καὶ δι' ἀρετὴν ἐπιφανεστάτους καταπολεμήσας εἰς ἡμίλλαν ἀρετῆς
οὐκ ἔχει τὸν δυνάμενον συγκριθῆναι. (3) δοκεῖ δ' οὗτος ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς
20 ὥποτε γενομένους ἐν ἐξουσίαις υπερβεβηκέναι ταῖς τε πολεμικαῖς πράξεσι καὶ τῷ μεγέθει
καὶ τῷ πλήθει τῶν τε ἀναθημάτων καὶ τῶν ἔργων τῶν κατεσκευασμένων κατ' Αἴγυπτον.
ἔτη δὲ τρία πρὸς τοῖς τριάκοντα βασιλεύσας ἐκ προαιρέσεως ἐξέλιπε τὸν βίον, ὑπολιπόντων
αὐτὸν τῶν ὁμμάτων καὶ τοῦτο πράξας οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς
ἄλλοις Αἰγυπτίοις θαυμάσθη, δόξας τῇ μεγαλοφυχίᾳ τῶν πεπραγμένων ἀκόλουθον
25 πεποισθαι τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. (4) ἐπὶ τοσούτῳ δ' ἴσχυσε καὶ διέτεινε τοῖς χρό-
νοις ἡ δόξα τούτου τοῦ βασιλέως ὥστε τῆς Αἰγύπτου πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον πεσοῦσης
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν, καὶ Δαρείου τοῦ Ξέρξου πατρὸς σπουδάσαντος ἐν Μέμφει
τὴν ἰδίαν εἰκόνα στήσαι πρὸ τῆς τοῦ Σεσώσιος, ὁ μὲν ἀρχιερεὺς ἀντίειπε, λόγον προτεθέν-
τος ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν ἱερέων, ἀποφηνάμενος ὡς οὕτω Δαρείος υπερβέβηκε τὰς Σεσώσιος
30 πράξεις· ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ὅπως ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον ἡσθεὶς ἐπὶ τῇ παρ-
ρησίᾳ σπουδάσειν ἔφησεν ὅπως κατὰ μὴδὲν ἐκείνου λειφθελὴ βιώσας τὸν ἴσον χρόνον, καὶ
παρεκάλει συγκρίνειν τὰς ἡλικιώτιδας πράξεις· τούτου γὰρ δικαιοτάτον ἔλεγχον εἶναι τῆς
ἀρετῆς. [(5) περὶ μὲν οὖν Σεσώσιος ἀρκεσθησόμεθα τοῖς λόγοις τοῖς ῥηθείαις.].
(59) ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ διαδεχόμενος τὴν βασιλείαν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς προσηγορίαν ἐαυτῷ Sesoosis
35 περιθέμενος πράξιν μὲν πολεμικὴν ἢ μνήμης ἀξίαν οὐδ' ἠντιοῦν συνετέλεσσε, συμπτῶματι II
δὲ περιέπεσεν ἰδιόζοντι. (2) ἐστερήθη μὲν γὰρ τῆς ὁράσεως εἴτε διὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα τῆς
φύσεως κοινωνίαν εἶθ', ὡς τινες μυθολογοῦσι, διὰ τὴν εἰς τὸν ποταμὸν ἀσέβειαν, ἐν ᾧ
χειμαζόμενός ποτε τὸ φερόμενον ῥέυμα κατηκόντισε. διὰ δὲ τὴν ἀτυχίαν ἀναγκασθεὶς
καταφυγεῖν ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν βοήθειαν, ἐπὶ χρόνους ἱκανοὺς πλείστας θυσίαις καὶ τιμαῖς
40 τὸ θεῖον ἐξίλασκόμενος σὺδεμῆς ἐτύγχανε πολυωρίας. (3) τῷ δεκάτῳ δ' ἔτει ματείας

2 διατρέψαντος C 3 ἀναπαυομένων C -σαμένων D 8 τοῖς θεοῖς om. C 9 τοὺς
τε C (?) v τοὺς D 16 ὑπὸ τ. τεθρ. Hertlein 18 δι' ἀρετὴν C διαπραγῇ D
19 τοὺς δυνάμενους C 21 καὶ πλήθει D 22 ὑπολιπόντων D 28 πρὸ τῆς τοῦ
C πρὸς τῇ D πρὸ τῆς Ddf 29 υπερβέβηκε D υπερτερεῖται C 33 τοῖς ἐλεημένοις
λόγοις C 37 τινές: Herodt. 2, 59 37—38 ἐν ᾧ — κατηκόντισε D τὸ γὰρ ῥέυμα
κατηκόντισε C

αὐτῶι γενομένης τιμῆσαι τε τὸν θεὸν τὸν ἐν Ἡλιουπόλει καὶ γυναικὸς σθεῶι νῆζεσθαι τὸ πρόσωπον, ἣτις ἑτέρου πείραν ἀνδρὸς οὐκ εἴληφε, τῶν μὲν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀρξάμενος καὶ πολλὰς ἐξετάσας οὐδεμίαν εὗρεν ἀδιάφθορον πλην κηπουροῦ τινος, ἦν ὕγιης γενόμενος ἔφημε· τὰς δ' ἄλλας ζώσας ἐν κώμῃ τινὶ κατέκασεν, ἦν Αἰγύπτιοι διὰ τὸ σύμ-

5 πτωμα τοῦτο προσηγόρευσαν Ἱερὰν βῶλον. (4) τῶι δ' ἐν Ἡλιουπόλει θεῶι τὰς χάριτας ἀπονέμων τῆς εὐεργεσίας κατὰ τὸν χρησμὸν ὀβελίσκους ἀνέθηκε δύο μονολίθους, τὸ μὲν πλάτος ὀκτώ, τὸ δὲ μήκος πηχῶν ἑκατόν.

(60) μετὰ δὲ τοῦτον τὸν βασιλέα συγχνοὶ τῶν διαδεξαμένων τὴν ἀρχὴν τινες οὐδὲν ἔπραξαν Amasis ἀναγραφῆς ἄξιον. πολλαῖς δ' ὕστερον γενεαῖς Ἱερασίης γενόμενος βασιλεὺς ἤρχε τῶν ὀχλῶν

10 βιαιώτερον πολλοὺς μὲν γὰρ παρὰ τὸ δίκαιον ἐτιμωρεῖτο, συγχνοὺς δὲ τῶν οὐσιῶν ἐστέρισκε, πᾶσι δὲ ὑπεροπτικῶς καὶ κατὰ πᾶν ὑπερηφάνως προσεφέρετο.

(2) μέχρι μὲν οὖν τινος οἱ πάσχοντες ἐκαρτέρουν, οὐ δυνάμενοι κατ' οὐδένα τρόπον ἀμύ-

νῆσθαι τοὺς πλέον ἰσχύοντας· ἐπεὶ δ' Ἀκτισάνης ὁ τῶν Αἰθιοπῶν βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπ'

αὐτόν, τότε τοῦ μίσους καιρὸν λαβόντος ἀπέστησαν οἱ πλεῖστοι. (3) δύοπερ ῥαδίως αὐτοῦ

15 ἀνθρωπίνως ἐνέγκας τὴν εὐτυχίαν ἐπιεικῶς προσεφέρετο τοῖς ὑποταταγμένοις. (4) ὅτε δὴ καὶ συνετέλεσεν ἰδίῳ τι περὶ τοὺς ληιστάς, οὔτε θανατώσας τοὺς ἐνόχους οὔτε ὀλο-

σχερῶς ἀφείς ἀτιμωρήτους. (5) συναγαγὼν γὰρ ἐξ ἀπάσης τῆς χώρας τοὺς ἐν ἐγκλήμασιν ὄντας κακουργίας καὶ τὴν διάγνωσιν αὐτῶν δικαιοσύνῃ ποιησάμενος, ἤθροισεν ἅπαντας

20 τοὺς καταδικασμένους, ἀποτεμὼν δ' αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας κατώκισεν ἐν τοῖς ἐσχατοῖς τῆς ἐρήμου, κτίσας πόλιν τὴν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τῶν οἰκητόρων Ῥινοκόλουρα προσα-

γορευθεῖσαν. (6) αὕτη δὲ κειμένη πρὸς τοῖς μεθορίοις τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας οὐ μα-

κρὰν τοῦ παρήκτοτος αἰγιαλοῦ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸς ἀνθρωπίνην διαίταν ἀνηκόντων ἐστέριται. (7) περιέχει μὲν γὰρ αὐτὴν χώρα πλήρης ἁλμυρίδος, ἐντὸς δὲ τοῦ τεύχους

25 ὄλλων ἐστὶν ὕδωρ ἐν φρεσίν, καὶ τοῦτο διεφθαρμένον καὶ παντελῶς τῇ γεύσει πικρόν. (8) κατώκισε δ' αὐτοὺς εἰς ταύτην τὴν χώραν, ὅπως μῆτε τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπιτηδευθέντας βίους διατηροῦντες λυμαινῶνται τοὺς μηδὲν ἀδικούντας μῆτε κατὰ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιμιξίας ἀγνοοῦμενοι λανθάνουσιν. (9) ἀλλ' ὅμως ἐκριφέντες εἰς χώραν ἐρημον καὶ πάν-

των σχεδὸν τῶν χρησίμων ἄπορον, ἐπενόησαν βίον οἰκεῖον τῆς περὶ αὐτοὺς ἐνδείας, ἀνα-

30 γκαζούσης τῆς φύσεως πρὸς τὴν ἀπορίαν πάντα μηχανάσθαι. (10) καλὰ μιν γὰρ κείροντες ἐκ τῆς ὁμόρου χώρας καὶ ταύτην σχίζοντες λίνα παραμῆκη κατεσκεύαζον, ταῦτα δὲ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἰστάντες τὰς θήρας τῶν ὀρνέων ἐποιοῦντο· φέρονται γὰρ οὗτοι κατ' ἀγέλας μελίζοντας ἐκ τοῦ πελάγους· οὓς θηρεύοντες ἤθροισαν πλῆθος ἱκανὸν εἰς διατροφὴν ἑαυτοῖς.

35 (61) τοῦ δὲ βασιλέως τοῦτου τελευτήσαντος ἀνεκτίσαντο τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτιοι, καὶ Mendes κατέστησαν ἐγχώριον βασιλέα Μένδην, ὃν τινες Μάρρον προσονομάζουσιν. (2) οὗτος δὲ Marros πολεμικὴν μὲν πρᾶξιν οὐδ' ἥντιν οὐκ ἐπετελέσατο, τάφον δ' αὐτῷ κατεσκεύασε τὸν ὀνομα-

ζόμενον Λαβύρινθον, οὐχ οὕτω κατὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων θαυμαστόν, ὥς πρὸς τὴν φιλο-

(Laby- τεχνίαν δυσμίμητον· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς αὐτὸν οὐ δύναται ῥαδίως τὴν ἔξοδον εὑρεῖν, ἐὰν rinth)

40 μὴ τύχη τινὸς ὁδηγοῦ παντελῶς ἐμπίερον. (3) φασὶ δὲ τινες καὶ τὸν Δαίδαλον εἰς Αἴγυ-

πτον παραβάλαντα καὶ θαυμάσαντα τὴν ἐν τοῖς ἔργοις τέχνην κατασκευάσαι τῷ βασιλεύοντι τῆς Κρήτης Μίνου λαβύρινθον ὅμοιον τῷ κατ' Αἴγυπτον [ἐν ᾧ γενέσθαι μυθολογοῦσι

c. 97,5

7 πηχῶν C ποδῶν D 10 ἐτιμωρήσατο D 14 λαβόντος (vgl. 15, 1, 4) Ddf-τες ο
15 ἔπασεν C χειρωθεῖσα D 19 κακουργίας om. C 21 ἐρήμου χώρας C Ῥινο-
κόλουρα v -λούραν D -κουρούραν C 38—39 κατὰ τ. φιλ. D 42—p. 42,3 zusatz
Diodors? γενέσθαι D διατρέφαι C

τὸν λεγόμενον Μινώταυρον. (4) ἀλλ' ὁ μὲν κατὰ τὴν Κρήτην ἡφανίσθη τελέως, εἴτε δυνάστου τινὸς κατασκάφαντος εἴτε τοῦ χρόνου τοῦδεον λυμνηγαμένου, ὁ δὲ κατ' Αἴγυπτον ἀκέραϊον τὴν ὅλην κατασκευὴν τήτερον μετὰ τοῦ κατ' ἡμᾶς βίου].

- (62) μετὰ δὲ τὴν τοῦ βασιλέως τούτου τελευτὴν ἐπὶ γενεὰς πέντε γενομένης ἀναρχίας Keten (?)
 5 τῶν ἀδόξων τις ἡιέρθη βασιλεὺς, δν Αἰγύπτιοι μὲν ὀνομάζουσι Κέτηνα(?), παρὰ δὲ τοῖς - Proteus
 "Ελλήσιν εἶναι δοκεῖ Πρωτεύς ὁ κατὰ τὸν Ἰλιακὸν γεγονὸς πόλεμον. (2) τούτου δὲ
 παραδεδομένου τῶν τε πνευμάτων ἔχειν ἐμπειρίαν καὶ τὴν μορφὴν μεταβάλλειν ὅτε μὲν
 εἰς ζώων τύπους, ὅτε δὲ εἰς δένδρον ἢ πῦρ ἢ τι τῶν ἄλλων, ὁμολογούμενα τούτοις συμ-
 10 βαίνει καὶ τοὺς ἱερεῖς λέγειν περὶ αὐτοῦ. (3) ἐκ μὲν γὰρ τῆς μετὰ τῶν ἀστρολόγων συμ-
 βιώσεως, ἣν ἐποιεῖτο συνεχῶς, ἐμπειρίαν ἐσχικέαι τὸν βασιλέα τῶν τοιούτων, ἐκ δὲ
 τοῦ νομίμου τοῦ παραδεδομένου τοῖς βασιλεῦσι τὸ περὶ τὰς μεταβολὰς τῆς ιδέας μυθολο-
 γηθῆναι παρὰ τοῖς "Ελλήσιν. (4) ἐν ἔθει γὰρ εἶναι τοῖς κατ' Αἴγυπτον δυνάσταις περι-
 15 τίθεσθαι περὶ τὴν κεφαλὴν λεόντων καὶ ταύρων καὶ δρακόντων προτομὰς σημεῖα τῆς ἀρχῆς,
 καὶ ποτὲ μὲν δένδρα, ποτὲ δὲ πῦρ. ἔστι δ' ὅτε καὶ θυμιαμάτων εὐδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφα-
 λῆς οὐκ ὀλίγα, καὶ διὰ τούτων ἅμα μὲν ἑαυτοὺς εἰς εὐπρέπειαν κοσμεῖν, ἅμα δὲ τοὺς ἄλ-
 λους εἰς κατάπληξιν ἀγειν καὶ δεισιδαίμονα διάθεσιν.
 (5) μετὰ δὲ τὴν Πρωτεύας τελευτὴν διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν ὁ υἱὸς Ῥέμφις διετέλεσε Rhem-
 πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον ἐπιμελόμενος τῶν προσόδων καὶ σωρεύων πανταχόθεν τὸν πλοῦ- phis
 20 γισίαν ἀνθρώπων οὐδὲν ἀνήλωσε. (6) διὸ καὶ γενόμενος οὐ βασιλεὺς ἀλλ' οἰκονόμος
 ἀγαθὸς ἀντὶ τῆς ἐπ' ἀρετῇ δόξης ἀπέλιπε πλείστα χρήματα τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων
 ἀργύρου γὰρ καὶ χρυσοῦ παραδέδοται συναγαγεῖν αὐτὸν εἰς τετταράκοντα μυριάδας
 ταλάντων.
 (63) τούτου δὲ τελευτήσαντος ἐπὶ γενεὰς ἑπτὰ διεδέξαντο τὴν ἀρχὴν βασιλεῖς ἀργοὶ Neileus
 25 παντελῶς καὶ πρὸς ἄνεσιν καὶ τρυφῇν ἅπαντα πράττοντες. διόπερ ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀναγρα-
 φαῖς οὐδὲν αὐτῶν ἔργον πολυτελὲς οὐδὲ πρᾶξις ἱστορίας ἀξία παραδέδοται, πλὴν ἐνὸς Νει-
 λέως, ἀφ' οὗ συμβαίνει τὸν ποταμὸν ὀνομασθῆναι Νεῖλον, τὸ πρὸ τοῦ καλούμενον Αἴγυπτον.
 οὗτος δὲ πλείστας εὐκαίρους διώρυχας κατασκευάσας καὶ πολλὰ περὶ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ
 Νεῖλου φιλοτιμηθεὶς αἰτίους κατέστη τῷ ποταμῷ ταύτης τῆς προσηγορίας.
 30 (2) ὄγδοος δὲ βασιλεὺς γενόμενος Χέμμις ὁ Μεμφίτης ἡρξε μὲν ἔτη πενήτηκοντα, κατε- Chem-
 σκεύασε δὲ τὴν μεγίστην τῶν τριῶν πυραμίδων τῶν ἐν τοῖς ἑπτὰ τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἔργοις mis
 ἀριθμουμένων. (3) αὗται δὲ κείμεναι κατὰ τὴν Λιβύην τῆς Μέμφεως ἀπέχουσι σταδίου (Pyra-
 35 (4) ἡ μὲν γὰρ μεγίστη τετράπλευρος οὕσα τῷ σχήματι τὴν ἐπὶ τῆς βάσεως πλευρὰν ἐκάστην
 ἔχει πλέθρων ἑπτὰ, τὸ δ' ὕψος πλέον τῶν ἐξ πλέθρων συναγωγὴν δ' ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον
 λαμβάνουσα μέχρι τῆς κορυφῆς ἐκάστην πλευρὰν ποιεῖ πηχῶν ἑξ. (5) πᾶσα δὲ στερεοῦ
 λίθου κατεσκευάσται, τὴν μὲν ἐργασίαν ἔχοντος δυσχερῆ, τὴν δὲ διαμονὴν αἰώνιον· οὐκ
 40 ἐλαττόνων γὰρ ἢ χιλλῶν ἐτῶν, ὥς φασι, διεληλυθότων [[εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς βίον]], ὥς δὲ
 ἔνιοι γράφουσι πλειόνων ἢ τρισχιλίων καὶ τετρακοσίων, διαμένουσι μέχρι τοῦ νῦν οἱ λίθοι
 τὴν ἐξ ἀρχῆς σύνθεσιν καὶ τὴν ὅλην κατασκευὴν ἀσκητὸν διαφυλάττοντες. (6) λέγεται

5 κέτηνα D καὶ τινὰ C 6 γεγονὸς D γενόμενος C 8 τούτοις om. C 19 [ ] Rei
 22 ἀργυρίου D 26 πολυτελὲς D παντελὲς C 27 ὀνομάσθαι C πρὸ τούτου D
 28 δὲ: γὰρ? 30 χέμμις D χέμινος C 32 <μὲν> Μέμφεως? Jac 34 χειρουργίαν
 τέχνην (64, 8) Rei τέχνην χειρουργίαν (64, 2) ο θανμαστήν <τινα> v 36 πλέον v
 πλείω D ἔχει πλείω C 39 [[ ]] zusatz Diodors?

- τὸ δ' ὅλον ἔργον παραπλήσιον τῇ κατασκευῇ ταῖς ἄλλαις πλὴν τοῦ μεγέθους· ταύ-
 τας δὲ φασιν τοὺς προειρημένους τρεῖς βασιλεῖς ταῖς ἰδίαις κατασκευάσαι γυναιξίν.
 (11) ὁμολογεῖται δὲ ταῦτα τὰ ἔργα πολὺ προέχειν τῶν κατ' Αἴγυπτον οὐ μόνον τῷ βάρει
 τῶν κατασκευασμάτων καὶ ταῖς δαπάναις ἀλλὰ καὶ τῇ φιλοτεχνίᾳ τῶν ἐργασαμένων·
 5 (12) καὶ φασὶ δεῖν θαυμάζειν μᾶλλον τοὺς ἀρχιτέκτονας τῶν ἔργων ἢ τοὺς βασιλεῖς τοὺς
 παρασχομένους τὰς εἰς ταῦτα χορηγίας· τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ἰδίαις ψυχαῖς καὶ ταῖς φιλο-
 τιμίαις, τοὺς δὲ τῷ κληρονομηθέντι πλούτῳ καὶ ταῖς ἀλλοτρίαις κακονυχίαις ἐπὶ τέλος
 ἀγαγεῖν τὴν προαίρεσιν. (13) περὶ δὲ τῶν πυραμίδων οὐδὲν ὅλως οὔτε παρὰ τοῖς ἐγγυ-
 ροῖς οὔτε παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι συμφωνεῖται· οἱ μὲν γὰρ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς
 10 κατασκευάσαι φασὶν αὐτάς, οἱ δὲ ἑτέρους τινάς· ὅλον τὴν μὲν μεγίστην ποιῆσαι λέγουσιν
 Ἀρμαῖον, τὴν δὲ δευτέραν Ἀμωσιν, τὴν δὲ τρίτην Ἰναρῶν. (14) ταύτην δ' ἔνιοι λέγουσι
 Ῥοδώπιδος τάφον εἶναι τῆς ἐταίρας, ἧς φασὶ τῶν νομαρχῶν τινὰς ἑραστάς γενομένους
 διὰ φιλοστοργίαν οἰκοδομήσαντας ἐπιτελέσαι κοινῇ τὸ κατασκευάσαι.
 (65) μετὰ δὲ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Βόκχωρις, τῷ μὲν Bokcho-
 15 σώματι παντελῶς ἐνκαταφρόνητος, ἀγχινοῖαι δὲ πολὺ διαφέρων τῶν προβασιλευσάντων. ris (c.
 (2) πολλοῖς δ' ὕστερον χρόνοις ἐβασίλευσε τῆς Αἰγύπτου Σαβάκων, τὸ μὲν γένος ὦν 94, 5)
 Αἰθίωρ, εὐσεβείᾳ δὲ καὶ χρηστότητι πολὺ διαφέρων τῶν πρὸ αὐτοῦ. (3) τῆς μὲν οὖν Sabakon
 ἐπιεικέας αὐτοῦ λάβοι τις ἂν τεκμήριον τὸ τῶν νομάρχων προστίμων ἄραι τὸ μέγιστον,
 λέγων δὲ τὴν τοῦ ζῆν στέρησιν. (4) ἀντὶ γὰρ τοῦ θανάτου τοὺς καταδικασθέντας ἡνάγκαζε
 20 λειτουργεῖν ταῖς πόλεσι δεδεμένους· καὶ διὰ τούτων πολλὰ μὲν χρώματα κατεσκευάζεν, οὐκ
 ὀλίγας δὲ διώρυχας ὥρτυεν εὐκαίρους. ὑπελάμβανε γὰρ τοῖς μὲν κολαζομένοις τὸ τῆς
 τιμωρίας ἀπότομον ἡλαττωκέναι, ταῖς δὲ πόλεσιν ἀντὶ προστίμων ἀνοφελῶν μεγάλην
 εὐχρηστίαν περιπεποικέναι. (5) τὴν δὲ τῆς εὐσεβείας ὑπερβολὴν συλλογίσαι· ἂν τις ἐκ
 τῆς κατὰ τὸν ὄνειρον φαντασίας καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀποθέσεως. (6) ἔδοξε μὲν γὰρ
 25 κατὰ τὸν ὕπνον λέγειν αὐτῷ τὸν ἐν Θήβαις θεὸν ὅτι βασιλεύειν οὐ δυνήσεται τῆς Αἰγύπτου
 μακαρίως οὐδὲ πολὺν χρόνον, ἂν μὴ τοὺς ἱερεῖς ἅπαντας διατεμῶν διὰ μέσων αὐτῶν διέλθῃ
 μετὰ τῆς θεραπείας. (7) πλεονάκις δὲ τούτου γενομένου, μεταπεμφάμενος πανταχόθεν τοὺς
 ἱερεῖς ἔφη λυπεῖν τὸν θεὸν ἐν τῇ χώρᾳ μένων· οὐ γὰρ ἂν αὐτῷ τοιαῦτα προστάττειν
 κατὰ τὸν ὕπνον. (8) ἀτελῶν οὖν βούλεσθαι καθαρὸς παντὸς μύσους ἀποδοῦναι τὸ ζῆν
 30 τῇ πεπρωμένῃ μᾶλλον ἢ λυπῶν τὸν κύριον καὶ μίανας ἀσεβεῖ φόνους τὸν ἴδιον βίον ἀρχειν
 τῆς Αἰγύπτου. καὶ πέρας τοῖς ἐγχωρίοις ἀποδοῦναι τὴν βασιλείαν ἐπαγγέλλεν εἰς τὴν Αἰ-
 θιοπίαν.
 (66) ἀναρχίας δὲ γενομένης κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐπ' ἑτη δύο, καὶ τῶν ὄχλων εἰς ταρα- Gaufür-
 χὰς καὶ φόνους ἐμφυλίους τρεπομένων, ἐποίησαντο συνωμοσίαν οἱ μέγιστοι τῶν ἡγεμόνων sten;
 35 δώδεκα· συνεδρεύσαντες δὲ ἐν Μέμφει καὶ συνθήκας γραφάμενοι περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους Psam-
 ὁμονοίας καὶ πίστεως ἀνέδειξαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς. (2) ἐπ' ἑτη δὲ πεντεκαίδεκα κατὰ metichos
 τοὺς ὄρκους καὶ τὰς ὁμολογίας ἀρξάντες καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν διατηρήσαντες,
 ἐπεβόλοντο κατασκευάσαι κοινὸν ἑαυτῶν τάφον, ἵνα καθάπερ ἐν τῷ ζῆν εὐνοοῦντες ἀλλή-
 40 λους τῶν ἴσων ἐτύγγανον τιμῶν, οὕτω καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἐν ἐνὶ τόπῳ τῶν σωμάτων
 κειμένων τὸ κατασκευασθὲν μνημεῖον κοινῇ περιέχηι τὴν τῶν ἐνταφέντων δόξαν. (3) εἰς

4 φιλοτεχνίαι D πολυτεχνίαι C 7 ἀλλοτρίαις C ἄλλαις D 11 Ἀμωσιν v ἄμωσιν
 D ἄμασιν C Ἰναρῶν v ἰνῶρων D ἰνάρωνα C (ἰναρον F) 12 Ῥοδώπιδος D 13 οἰκο-
 δομήσαντας om. D 16 χρόνοις μετὰ τούτους D 18 λάβοιτ' ἂν τις C 19 θανά-
 του: θανατοῦν Ddf 21 διώρυγην D 27 πλεονάκις C πολλάκις D γενομένου v
 γιν-ο πανταχόθεν C πολλαχόθεν D 28 αὐτῷ C -τόν D προσετέτακτο C
 38 ἑαυτῶν D ἀπάντων C 40 μνημεῖον C μνήμα D

ταύτην δὲ τὴν ἐπιβολὴν φιλοκαλοῦντες ἔσπευσαν ὑπερβαλέσθαι τῷ μεγέθει τῶν ἔργων Psam-
 ἀπαντας τοὺς πρὸ αὐτῶν. ἐκλεξάμενοι γὰρ τόπον παρὰ τὸν εἰσπλουν τὸν εἰς τὴν Μοίριδος meticho
 λίμνην ἐν τῇ Λιβύῃ κατεσκεύαζον τὸν τάφον ἐκ τῶν καλλίστων λίθων· καὶ τῷ μὲν σχήματι
 5 ταῖς ἄλλαις χειρουργαῖς ὑπερβολὴν οὐκ ἀπέλιπον τοῖς ἐπιγενομένοις. (4) εἰσελθόντι μὲν γὰρ
 τὸν περίβολον οἶκος ἦν περίστυλος, ἐκάστης πλευρᾶς ἐκ τετταράκοντα κίωνων ἀναπληρουμένης,
 καὶ τούτου μονόλιθος ἦν ὀροφῇ, φάτναις διαγεγλυμμένη καὶ γραφαῖς διαφοροῖς πεποικι-
 10 μένη. (5) εἶχε δὲ τῆς πατρίδος τῆς ἐκάστου τῶν βασιλέων ὑπομνήματα καὶ τῶν ἱερῶν καὶ
 θυσίων τῶν ἐν αὐτῇ ταῖς καλλίσταις γραφαῖς φιλοτέχνως δεδημιουργημένα. (6) καθόλου
 δὲ τοιαύτην τῇ πολυτελείᾳ καὶ τηλικαύτην τῷ μεγέθει τὴν ὑπόστασιν τοῦ τάφου λέγε-
 15 ται ποιήσασθαι τοὺς βασιλεῖς ὥστ', εἰ μὴ πρὸ τοῦ συντελέσαι τὴν ἐπιβολὴν κατελύθησαν,
 μηδεμίαν ἀν' ὑπερβολὴν ἑτέροις πρὸς κατασκευὴν ἔργων ἀπολιπεῖν. (7) ἀρξάντων δὲ τούτων
 τῆς Αἰγύπτου πεντεκαίδεκα ἔτη συνέβη τὴν βασιλείαν εἰς ἓνα περιστῆναι διὰ τοιαύτας
 αἰτίας. (8) Ψαμμήτιχος ὁ Σάτης, εἰς ὧν τῶν δώδεκα βασιλέων καὶ τῶν παρὰ θάλατταν
 20 μερῶν κυριεύων, παρέλκετο φορτία πᾶσι τοῖς ἐμποροῖς, μάλιστα δὲ τοῖς τε Φοινίξι
 καὶ τοῖς Ἕλλησι· (9) διὰ δὲ τοιούτου τρόπου τὰ τε ἐκ τῆς ἰδίας χώρας λυσιτελῶς διατι-
 θέμενος καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι φρομένων μεταλαμβάνων, οὐ μόνον εὐπορίαν
 εἶχε μεγάλην ἀλλὰ καὶ φιλίαν πρὸς ἔθνη καὶ δυνάστας. (10) διὰ δὲ ταῦτα φασὶ φθονή-
 25 σαντας αὐτῷ τοὺς ἄλλους βασιλεῖς πόλεμον ἐξενεγκεῖν. ἔνιοι δὲ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων
 (Herodot. 2, 147/51) μυθολογοῦσι χρησμόν γενέσθαι τοῖς ἡγεμόσι, ὃς ἂν αὐτῶν ἐκ χαλ-
 κῆς φιάλης πρῶτος ἐν Μέμφει σπείσῃ τῷ θεῷ, κρατήσῃ αὐτὸν πάσης τῆς Αἰγύπτου·
 τὸν δὲ Ψαμμήτιχον, ἐξενέγκαντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῶν ἱερῶν τινὸς φιάλας ἔνδεκα χρυσᾶς,
 30 περιελόμενον τὴν περικεφαλαίαν σπείσαι. (11) ὑπιδιομένους οὖν τοὺς συνάρχοντας τὸ
 πραχθὲν ἀποκτείνειν μὲν αὐτὸν μὴ βουληθῆναι, φυγαδεύσαι δὲ καὶ προσταῖσαι διατρίβειν
 ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς παρὰ θάλατταν. (12) εἴτε δὴ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν εἴτε διὰ τὸν φθόνον,
 καθότι προεῖρηται, γενομένης τῆς διαφορᾶς, ὁ μὲν Ψαμμήτιχος ἔκ τε τῆς Καρίας καὶ τῆς
 Ἰωνίας μισθοφόρους μεταπεμψάμενος ἐνίκησε παρατάξει περὶ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην
 Μώμεφιν, τῶν δ' ἀντιταξαμένων βασιλέων οἱ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἀνηρώθησαν, οἱ δ'
 35 εἰς Λιβύην ἐκδιωχθέντες οὐκέτι περὶ τῆς ἀρχῆς ἴσχυσαν ἀμφισβητῆσαι. (67) τῆς
 δ' ὅλης βασιλείας κυριεύσας ὁ Ψαμμήτιχος τῷ μὲν ἐν Μέμφει θεῷ τὸ πρὸς ἑω προπύ-
 λαιον κατεσκεύασε, καὶ τῷ ναυὶ τὸν περίβολον, κολοττοὺς ὑποστήσας ἀντὶ τῶν κίωνων
 δωδεκαπῆχεις· τοῖς δὲ μισθοφόροις χωρὶς τῶν ὀμολογημένων συντάξας ὀρεᾶς τὰ ἀξιο-
 λόγους ἀπένειμε καὶ τὰ καλούμενα Στρατόπεδα τόπον οἰκεῖν ἔδωκε, καὶ χώραν πολλὴν
 40 κατεκληρούχησε μικρὸν ἐπάνω τοῦ Πηλονσιακοῦ στόματος· οὗς ἐντεῦθεν Ἰ. Α. αἰ. τ.
 πολλοὶς ἔτεσι βασιλεύσας ἀνέστησε καὶ κατώικισεν εἰς Μέμφιν. (2) διὰ δὲ τῶν μισθο-
 φόρων κατωρθώκως τὴν βασιλείαν ὁ Ψαμμήτιχος τούτοις τὸ λοιπὸν μάλιστα ἐνεπίστευε
 τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, καὶ διετέλεσε ξεντροφῶν μεγάλας δυνάμεις. (3) στρατεύσας δ'
 εἰς τὴν Συρίαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς παρατάξεις τοὺς μὲν μισθοφόρους προτιμῶντος καὶ

44, 40 — 1 εἰς — ὑπερβαλέσθαι D ἔσπευσαν οὖν ὑπερβάλλεσθαι C 2 Μοίριδος v μύριδος ο
 6 εἰκόδς ἦν ποιήσαντι περίστυλον D 8 ἱερῶν C -έων D 13 περιστῆναι εἰς ἓνα C
 14 ψαμμήτιχος (stets) C 15—16 τοῖς φοινίξι καὶ Ἕλλησι C 17 ἄλλοις ἔθνεσι D Ἕλλησι C
 21 τῆς om. C 22 ἔνδεκα ο vgl. Herodt. 2, 151, 1 ὁ ἀρχιερεὺς ἐξῆρκεῖ σφι
 φιάλας χρυσᾶς .... ἀμαρτῶν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ ἔνδεκα δώδεκα ἐοῦσι 23 ὑπιδιομένουσ Dd
 ὑπεῖδ-ο 25 εἴτε δὲ D 26 μὲν γὰρ C 26—27 ἔκ τε τ. Καρίας κ. τ. Ἰωνίας (vgl.
 Herodt. 2, 152, 1) D ἔκ τε καὶ τῆς κακίας (ἔκ τε τ. Ἀραβίας F) καὶ τ. Ἰ. καὶ τ.
 Καρίας C 28 μώμεφιν C μέμφιν D 36 ἐνεπίστευσε C

- τάττοντος εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, τοὺς δ' ἐγχωρίους ἀτιμότερον ἄγοντος καὶ τὸν εὐώνυμον Psam-
τόπον ἀπονέμοντος τῆς φάλαγγος, οἱ μὲν Αἰγύπτιοι διὰ τὴν ὕβριν παροξυνθέντες καὶ γενό-
μενοι τὸ πλῆθος πλείους τῶν εἴκοσι μυριάδων ἀπέστησαν καὶ προήγον ἐπ' Αἰθιοπίας, κεκρι-
κότες ἰδίαν χώραν ἑαυτοῖς κατακτᾶσθαι. (4) ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ μὲν πρῶτον ἐπεμψέ τινας
5 τῶν ἡγεμόνων τοὺς ἀπολογισομένους ὑπὲρ τῆς ἀτιμίας, ὡς δ' οὐ προσείχον αὐτοῖς, αὐτὸς
μετὰ τῶν φίλων ἐδίωξε πλοίοις. (5) προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὸν Νεῖλον καὶ τοὺς
δρους ὑπερβαλλόντων τῆς Αἰγύπτου, ἐδεῖτο μετανοήσαι, καὶ τῶν τε ἱερῶν καὶ τῶν πατρί-
δων, ἔτι δὲ καὶ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων ὑπεμίμησεν. (6) οἱ δ' ἅμα πάντες ἀναβοή-
σαντες καὶ τοῖς κοντοῖς τὰς ἀσπίδας πατάξαντες ἔφασαν, ἕως ἂν κυριεύσῃ τῶν ὅπλων
10 ῥαϊδίως εὐρήσῃν πατρίδας ἀναστειλόμενοι δὲ τοὺς χιτῶνας καὶ τὰ γεννητικὰ μέρη τοῦ σώμα-
τος δείξαντες, οὔτε γυναικῶν οὔτε τέκνων ἀπορήσῃν ἔφασαν ταῦτ' ἔχοντες. (7) τοιαύτη
δὲ μεγαλοφύχῃαι χρησάμενοι καὶ καταφρονήσαντες τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις μεγίστων εἶναι
δοκούντων, κατελάβοντο μὲν τῆς Αἰθιοπίας τὴν κρατίστην, κατακληρουχίσαντες δὲ πολλὴν
χώραν ἐν ταύτῃ κατώκησαν. (8) ὁ δὲ Ψαμμήτιχος ἐπὶ μὲν τούτοις οὐ μετρίως ἐλυπήθη, τὰ
15 δὲ κατὰ τὴν Αἶγυπτον διατάξας καὶ τῶν προσόδων ἐπιμελόμενος πρὸς τε Ἀθηναίους καὶ
τινας τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συμμαχίαν ἐποίησατο. (9) εὐηργέτει δὲ καὶ τῶν ξένων τοὺς
ἐθειοντὶ εἰς τὴν Αἶγυπτον ἀποδημοῦντας· καὶ φιλέλλην ὢν διαφερόντως τοὺς υἱοὺς τὴν
Ἑλληνικὴν ἐδίδαξε παιδεῖαν· καθόλου δὲ πρῶτος τῶν κατ' Αἶγυπτον βασιλέων ἀνέωξε τοῖς
ἄλλοις ἔδνει τὰ κατὰ τὴν [ἄλλην] χώραν ἐμπόρια, καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπλέουσιν
20 ξένοις παρείχετο. (10) οἱ μὲν γὰρ πρὸ τούτου δυναστεύσαντες ἀνεπίβατον τοῖς ξένοις
ἐποιοῦν τὴν Αἶγυπτον, τοὺς μὲν φονεύοντες, τοὺς δὲ καταδουλοῦμενοι τῶν καταπλεόντων.
(11) καὶ γὰρ ἡ περὶ τὸν Βούσιριν ἀσέβεια διὰ τὴν τῶν ἐγχωρίων ἀξένιαν διεβοήθη παρὰ c. 45, 4;
τοῖς Ἑλλήσιν, οὐκ οὐσα μὲν πρὸς ἀλήθειαν, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀνομίας εἰς μύθου 88, 5
πλάσμα καταχωρισθεῖσα.
- 25 (68) μετὰ δὲ Ψαμμήτιχον ὕστερον τέτταρσι γενεαῖς Ἀπρίης ἐβασίλευσεν ἔτη δυοῖς Apries
πλείων τῶν εἴκοσι. στρατεύσας δὲ δυνάμεσιν ἀδραῖς πεζαῖς τε καὶ ναυτικαῖς ἐπὶ Κύπρον
καὶ Φοινίκην Σιδῶνα μὲν κατὰ κράτος εἴλε, τὰς δ' ἄλλας τὰς ἐν τῇ Φοινίκῃ πόλεις κατα-
πληξάμενος προσηγύετο. ἐνίκησε δὲ καὶ ναυμαχίαι μεγάλῃ Φοινικᾷ τε καὶ Κυπρίους,
καὶ λαφύρων ἀθροίσας πλῆθος ἐπανήλθεν εἰς Αἶγυπτον. (2) μετὰ δὲ ταῦτα δύναμιν πέμψας
30 ἀδρὰν τῶν ὁμοειδῶν ἐπὶ Κυρήνην καὶ Βάρκην, καὶ τὸ πλεῖστον αὐτῆς ἀποβαλὼν, ἄλλο-
τρίους ἔσχε τοὺς διασωθέντας· ὑπολαβόντες γὰρ αὐτὸν ἐπ' ἀπωλείαι συντάξαι τὴν στρα-
τείαν, ὅπως ἀσφαλέστερον ἄρχῃ τῶν λοιπῶν Αἰγυπτίων, ἀπέστησαν.
- (3) ἀποσταλεῖς δὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀμασίου, ἀνὴρ ἐμφανὲς Αἰγύπτιος, Amasis
τῶν μὲν ῥηθέντων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ὁμόνοιαν [ἐντολῶν] ἡμέλησε, τὸνναντίον δ' ἐκείνους
35 προτρεφάμενος εἰς ἄλλοτρίωτα συναπέστη, καὶ βασιλεὺς αὐτὸς ἡγήθη. (4) μετ' οὐ πολὺν
δὲ χρόνον καὶ τῶν ἄλλων ἐγχωρίων ἀπάντων συνεπιθεμένων, ὁ βασιλεὺς διαπορούμενος
ἠναγκάσθη καταφυγεῖν ἐπὶ τοὺς μισθοφόρους, ὄντας εἰς τρισμυρίους. (5) γενομένης
οὖν παρατάξεως περὶ τὴν Μάρειαν κόμην, καὶ τῶν Αἰγυπτίων τῇ μάχῃ κρατησάντων,
ὁ μὲν Ἀπρίης ζωηρηθεὶς ἀνήχθη καὶ στραγαλισθεὶς ἐτελεύτησεν, Ἀμασίς δὲ διατάξας
40 τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν ὡς ποτ' ἔδοξεν αὐτῷ συμφέρειν, ἤρχε νομίμας τῶν Αἰγυπτίων

5 αὐτοῖς om. D 6 ἐδίωκε D προαγόντων D προιώντων C 8 ἔτι δὲ γυναι-
κῶν C 10 ἀναστειλάντες D 16 ξένων διαφερόντως D 17 ἐθειοντὶ (18, 53, 7)
F - ἡ ο - ἡν Kaelker 19 [ ] ο. ὅλην Rei 20—21 ἀνεπίβατον·ἐποιοῦν C ἄβατον ἐποιοῦντο
τ. ξ. D 27 ἄλλας τῆς Φοινίκης C 30 πλεῖστον (vgl. Herodt. 4, 159, 6) D πλεῖον C
31 συντάξαι D συστήσασθαι C 33 ἐπιφανὲς? C 34 ῥηθειῶν Wesseling [ ] Eich-
staedt 37 εἰς D ὡς C 38 Μάρειαν v. μαρίαν ο 39 στραγαλισθεὶς v - ῥηθείς ο

καὶ μεγάλης ἐτύγχανεν ἀποδοχῆς. (6) κατεστρέψατο δὲ καὶ τὰς ἐν Κύπρῳ πόλεις, καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἐκόσμησεν ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις. βασιλεύσας δ' ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα κατέστρεψε τὸν βίον, καθ' ὃν χρόνον Καμβύσης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον [κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐξηκοστῆς καὶ τρίτης ὀλυμ-
5 πιάδος (526/5) .....]

(69) [[ἐπεὶ δὲ τὰς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέων πράξεις ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων Nomima διεληλύθαμεν ἀρκούντως μέχρι τῆς Ἀμάσιος τελευτῆς, τὰς λοιπὰς ἀναγράφομεν ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις:]] (2) περὶ δὲ τῶν νομίμων τῶν κατ' Αἴγυπτον [[νῦν διέξιμεν ἐν κεφα-
λαίοις τὰ τε παραδοξότατα καὶ]] τὰ μάλιστα ὠφελῆσαι δυνάμενα τοὺς ἀναγινώσκοντας. Lob der
10 πολλὰ γὰρ τῶν παλαιῶν ἐθῶν τῶν γενομένων παρ' Αἰγυπτίους οὐ μόνον παρὰ τοῖς ἔγχωροις Αegyptier
αὐτοῖς ἀποδοχῆς ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν οὐ μετρώως ἐθαυμάσθη. (3) διόπερ
οἱ μέγιστοι τῶν ἐν παιδείᾳ δοξασθέντων ἐφιλοτιμήθησαν εἰς Αἴγυπτον παραβαλεῖν, ἵνα c. 96
μετάσχωσι τῶν ἐν νόμων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς ἀξιολόγων ὄντων. (4) καίπερ γὰρ
τῆς χώρας τὸ παλαιὸν δυσεπιβίτον τοῖς ξένοις οὖσης διὰ τὰς προεξηγμένας αἰτίας, ὅμως
15 ἔσπευσαν εἰς αὐτὴν παραβαλεῖν τῶν μὲν ἀρχαιότατων Ὀρφεὺς καὶ ὁ ποιητὴς Ὀμηρος, τῶν
δὲ μεταγενεστέρων ἄλλοι τε πλείους καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ἔτι δὲ καὶ Σόλων ὁ νομοθέτης.
(5) λέγουσι τοίνυν Αἰγύπτιοι παρ' αὐτοῖς τὴν τε τῶν γραμμάτων εὕρεσιν γενέσθαι καὶ τὴν
τῶν ἀστρῶν παρατήρησιν, πρὸς δὲ τοῖς τὰ τε κατὰ τὴν γεωμετρικὴν θεωρήματα καὶ
τῶν τεχνῶν τὰς πλείους εὐρεθῆναι, νόμους τε τοὺς ἀρίστους τεθῆναι. (6) καὶ τούτων
20 μεγίστην ἀπόδειξιν φασιν εἶναι τὸ τῆς Αἰγύπτου πλείω τῶν ἑπτακοσίων καὶ τετρακισχιλίων
ἐτῶν βασιλεῦσαι τοὺς πλείους ἔργονες, καὶ τὴν χώραν εὐδαιμονεστάτην ὑπάρχειν τῆς c. 44, 2
ἀπάσης οἰκουμένης· ταῦτα γὰρ οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι μὴ οὐ τῶν ἀνθρώπων χρωμένων κρα-
τίστοις ἔθεσι καὶ νόμοις καὶ τοῖς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐπιτηδεύμασιν.

(7) ὅσα μὲν οὖν Ἡρόδοτος καὶ τινες τῶν τὰς Αἰγυπτίων πράξεις συνταξαμένων ἔσχε- Quellen
25 διάκασιν, ἐκουσῶς προκρίναντες τῆς ἀληθείας τὸ παραδοξολογεῖν καὶ μύθους πλάττειν
ψυχαγωγίας ἕνεκα, παρήσομεν, αὐτὰ δὲ τὰ παρὰ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἐν ταῖς
ἀναγραφαῖς γεγραμμένα φιλοτιμῶς ἐξητακότες ἐκθησόμεθα.

(70) πρῶτον μὲν τοίνυν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν βίον εἶχον οὐχ ὅμοιον τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐν Bios des
μοναρχικαῖς ἐξουσίαις οὖσι καὶ πάντα πράττουσι κατὰ τὴν ἑαυτῶν προαίρεσιν ἀνυπευθύνως, Königs
30 ἀλλ' ἦν ἅπαντα τεταγμένα νόμων ἐπιταγαῖς, οὐ μόνον τὰ περὶ τοὺς χρηματισμούς ἀλλὰ καὶ
τὰ περὶ τὴν καθ' ἡμέραν διαγωγὴν καὶ δίαταν. (2) περὶ μὲν γὰρ τὴν θεραπείαν αὐτῶν
οὐδεὶς ἦν οὔτ' ἀργυρῶντος οὔτ' οἰκογενῆς δοῦλος ἀλλὰ τῶν ἐπιφανεστάτων, ἱερῶν υἱοὶ
πάντες, ὑπὲρ εἰκοσι μὲν ἔτη γεγονότες, πεπαιδευμένοι δὲ κάλλιστα τῶν ὁμοεινῶν, ἵνα
τοὺς ἐπιμελησόμενους τοῦ σώματος καὶ πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα προσεδρεύοντας ὁ βασι-
35 λεὺς ἔχων ἀρίστους μὴδὲν ἐπιτηδεύει φαῦλον· οὐδεὶς γὰρ ἐπὶ πλέον κακίας προβαίνει δυ-
νάστης, ἐὰν μὴ τοὺς ὑπερετήσοντας ἔχη ταῖς ἐπιθυμίαις. (3) διατεταγμένοι δ' ἦσαν
αἱ τε τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ὥραι, καθ' ἃς ἐκ παντὸς τρόπου καθήκον ἦν τὸν βασιλέα
πράττειν τὸ συντεταγμένον ἐκ τῶν νόμων, οὐ τὸ δεδωγμένον ἑαυτῷ. (4) ἔωθεν μὲν γὰρ
ἐγερθέντα λαβεῖν αὐτὸν ἔδει πρῶτον τὰς πανταχόθεν ἀπεσταλμένας ἐπιστολάς, ἵνα δύνῃται
40 πάντα κατὰ τρόπον χρηματίζειν καὶ πράττειν, εἰδὼς ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν κατὰ τὴν βασι-
λειαν συντελουμένων. ἔπειτα λουσάμενον καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς συσσήμοις μετ' ἐσθίτος λαμ-
πρῆς κοσμήσαντα τὸ σῶμα θῆσαι τοῖς θεοῖς· (5) τῷ δὲ βιωμῇ προσαχθέντων τῶν θυμάτων

7 Ἀμάσιδος v 14 τοῖς ξέν. δυσ. C 16 δὲ καὶ C δὲ D 17 καὶ τὴν D καὶ C
18 κατὰ D περὶ C 24 αἰγυπτίας D 30 καὶ περὶ D 36 τοὺς om. D 37 καθή-
κον ἦν D καθήκει C 38 ἐκ τῶν νόμων om. C

στῶτος τοῦ πλήθους τῶν Αἰγυπτίων, δοῦναι τὴν τε ὑγίειαν καὶ τὰλλα ἀγαθὰ πάντα τῶν βασιλεῖ διατηροῦντι τὰ πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους δίκαια. (6) ἀνθομολογεῖσθαι δ' ἦν ἀναγκαῖον καὶ τὰς κατὰ μέρος ἀρετὰς αὐτοῦ, λέγοντα διότι πρὸς τε τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἡμερώτατα διάκειται· «ἐγκρατὴς τε γὰρ ἔστι καὶ δίκαιος καὶ μεγαλόφυχος, ἔτι δ' ἀφενδῆς καὶ μεταδοτικὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ καθόλου πάσης ἐπιθυμίας κρείττων, καὶ τὰς μὲν τιμωρίας ἐλάττους τῆς ἀξίας ἐπιτιθεῖς τοῖς ἀμαρτήμασι, τὰς δὲ χάριτας μείζονας τῆς εὐεργεσίας ἀποδιδούς τοῖς εὐεργετήσασιν». (7) πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παραπλήσια τούτοις διελθὼν ὁ κατευχόμενος τὸ τελευταῖον ὑπὲρ τῶν ἀγνωσμένων ἀρὰν ἐποιεῖτο, τὸν μὲν βασιλέα τῶν ἐγκλημάτων ἐξαιρούμενος, εἰς δὲ τοὺς ὑπηρετοῦντας καὶ διδάξαντας τὰ φαῦλα καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν τιμωρίαν ἀξιῶν ἀποσκηῖναι. (8) ταῦτα δ' ἐπραττεν ἅμα μὲν εἰς δεισιδαιμονίαν καὶ θεοφιλή βίον τὸν βασιλέα προτρέπομενος, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τρόπον ζῆν ἐθίζων οὐ διὰ πικρᾶς νουθετήσεως ἀλλὰ δι' ἐπαίνων κεχαρισμένων καὶ πρὸς ἀρετὴν μάλιστα ἀνηκόντων. (9) μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως ἱεροσκοπήσαντον μόσχῳ καὶ καλλιερῆσαντος, ὁ μὲν ἱερογραμματεὺς παρανεγίνωσκε τινὰς συμβουλίας συμφερούσας καὶ πράξεις ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν, ὅπως ὁ τῶν ὧλων τὴν ἡγεμονίαν ἔχων τὰς καλλίστας προαιρέσεις τῇ διανοίᾳ θεωρήσας οὕτω πρὸς τὴν τεταγμένην τῶν κατὰ μέρος τρέπεται διοίκησιν. (10) οὐ γὰρ μόνον τοῦ χρηματίζειν ἡ κρίνειν ἢ καρὸς ὠρισμένος ἀλλὰ καὶ τοῦ περιπατήσαι καὶ λούσασθαι καὶ κοιμηθῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ καθόλου τῶν κατὰ τὸν βίον πραττομένων ἀπάντων. (11) τροφαῖς δ' ἔθος ἦν αὐτοῖς ἀπαλαῖς χρῆσθαι, κρεὰ μόσχεια καὶ χηρῶν μόνον προσφερομένους, οἶνον δὲ ταχτόν τι μέτρον F 5 πίνοντας, μὴ δυνάμενον πλησμονὴν ἄκαιρον ἢ μέθην περιποιήσαι. (12) καθόλου δὲ τὰ περὶ τὴν διαίταν οὕτως ὑπῆρχε συμμετρως διατεταγμένα ὥστε δοκεῖν μὴ νομοθέτην ἀλλὰ τὸν ἄριστον τῶν ἱατρῶν συντεταχέναι, τῆς ὑγείας στοχαζόμενον. (13) παραδόξου δ' εἶναι δοκοῦντος τοῦ μὴ πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν τὸν βασιλέα τῆς καθ' ἡμέραν τροφῆς, πολλῶι θανουσιώτερον ἦν τὸ μήτε δικάζειν μήτε χρηματίζειν τὸ τυχόν αὐτοῖς ἐξεῖναι, μὴδὲ τιμωρῆσασθαι μηδὲν δι' ὕβριν ἢ διὰ θυμὸν ἢ τινα ἄλλην αἰτίαν δοῖκον, ἀλλὰ καθάπερ οἱ περὶ ἐκάστων κείμενοι νόμοι προσέταττον. (2) ταῦτα δὲ κατὰ τὸ ἔθος πράττοντες οὐχ ὅπως ἡγανάκτουσαν ἢ προσέκοπτον ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ τὸναντίον ἡγοῦντο ἑαυτοὺς ζῆν βίον μακαριώτατον. (3) τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους ἀνθρώπους ἐνόμιζον ἀλογίστως τοῖς φυσικοῖς πάθεσι χαριζομένους πολλὰ πράττειν τῶν φερόντων βλάβας ἢ κινδύνους· καὶ πολλάκις ἐνόησε εἰδότας ὅτι μέλλουσιν ἀμαρτάνειν μηδὲν ἤττον πράττειν τὰ φαῦλα, κατισχυόμενος ὅπ' ἔρωτος ἢ μίσους ἢ τινος ἐτέρου πάθους· ἐαυτοὺς δὲ ζηλωκότας βίον τὸν ὑπὸ τῶν φρονιμωτάτων ἀνδρῶν προκεκριμένον ἐλαχίστοις περιπίπτειν ἀγνοήμασι. (4) τοιαύτη δὲ χρωμένων τῶν βασιλέων δικαιοσύνη πρὸς τοὺς ὑποτεταγμένους, τὰ πλήθη ταῖς εἰς τοὺς ἡγουμένους ἐνόλαις πᾶσαν συγγενικὴν φιλοστοργίαν ὑπερεβάλλετο· οὐ γὰρ μόνον τὸ σύστημα τῶν ἱερῶν, ἀλλὰ καὶ συλλήβδην ἅπαντες οἱ κατ' Αἴγυπτον οὐχ οὕτω γυναικῶν καὶ τέκνων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς ἀγαθῶν ἐφρόντιζον ὥς τῆς τῶν βασιλέων ἀσφαλείας. (5) τοιγαροῦν πλείστον μὲν χρόνον τῶν μνημονευομένων βασιλέων πολιτικὴν κατάστασιν ἐτήρησαν, εὐδαιμονέστατον δὲ βίον ἔχοντες διετέλεσαν, ἕως ἔμεινεν ἡ προειρημένη τῶν νόμων σύνταξις, πρὸς δὲ τούτοις ἐθνῶν τε πλείστων ἐπεκράτησαν, καὶ μεγίστους πλού-

1 τὰγαθὰ Hertlein 3 ἀναγκαῖον C δίκαιον D 10 ἀξιῶν ἀποσκηῖναι D ἀποσκηπτῶν C 11 δὲ κατὰ D 12 πικρᾶς C μακρᾶς D 17 [ἢ κρίνειν] Rei 19 αὐτοῖς om. D 19—20 ἀπαλαῖς D ἀπλαῖς C 20 μόσχεια C μὲν μόσχων D μόνον C μόνων D μέτρον (vgl. μετρητὸν ἔπινον F 5) C μέρος D 21 [ἢ μέθην] Rei 22 συντεταγμένα C 24 μὴδὲ δικάζειν D 27 ψυχαῖς: τύχαις Eichstaedt 30 ὅτι C ὅτε D 31 ἐτέρου D ἄλλου C 39 νόμων C νομίμων D τε om. C

τους ἔσχον, καὶ τὰς μὲν χώρας ἔργοις καὶ κατασκευάσμασιν ἀνυπερβλήτοις, τὰς δὲ πόλεις ἀναθήμασι πολυτελέσι καὶ παντοίοις ἐκόσμησαν. (72) καὶ τὰ μετὰ τὴν τελευταίην δὲ γινόμενα τῶν βασιλέων παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις οὐ μικρὰν ἀπόδειξιν φέρειν τῆς τοῦ πλήθους εὐνοίας εἰς τοὺς ἡγουμένους· εἰς ἀνεπαίσθητον γὰρ χάριν ἡ τιμὴ τιθεμένη μαρτυρεῖται ἀνόθευτον περιεῖχε τῆς ἀληθείας. (2) ὅποτε γὰρ ἐκλείποι τις τὸν βίον τῶν βασιλέων, πάντες οἱ κατὰ τὴν Αἴγυπτον κοινὸν ἀνηφοῦντο πένθος, καὶ τὰς μὲν ἐσθίτας κατερρηγνόντο, τὰ δ' ἱερὰ συνέκλειον καὶ τὰς θυσίας ἐπεῖχον καὶ τὰς ἐορτάς οὐκ ἦγον ἐφ' ἡμέρας ἐβδομήκοντα καὶ δύο· καταπεπλασμένοι δὲ τὰς κεφαλὰς πηλῶι καὶ περιεζωσμένοι σινδόνας ὑποκάτω τῶν μαστῶν ὁμοίως ἄνδρες καὶ γυναῖκες περιῆσαν ἀθροισθέντες κατὰ διακοσμούς καὶ τριακοσίους, καὶ τὸν μὲν ὀρθρὸν ἐν ἑνὶ ὁμίῳ μετ' ὠδῆς ποιοῦμενοι δις τῆς ἡμέρας ἐτίμων ἐγκωμίοις, ἀνακαλοῦμενοι τὴν ἀρετὴν τοῦ τετελευτηκότος· τροφὴν δ' οὔτε τὴν ἀπὸ τῶν ἐμψύχων οὔτε τὴν ἀπὸ τοῦ πυροῦ προσεφέροντο, τοῦ τε οἴνου καὶ πάσης πολυτελείας ἀπέχοντο. (3) οὐδεὶς δ' ἂν οὔτε λουτροῖς οὔτ' ἀλείμμασιν οὔτε στρωμαῖς προεilleτο χρῆσθαι, οὐ μὴν οὐδὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια προσελθεῖν ἂν ἐτόλμιεν, ἀλλὰ καθάπερ ἀγαπητοῦ τέκνου τελευτήσαντος ἕκαστος περιώδυνος γινόμενος ἐπένθει τὰς ἐρηγμένας ἡμέρας. (4) ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὰ πρὸς τὴν ταφὴν λαμπρῶς ἡτοιμασμένοι, καὶ τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν θέντες τὴν τὸ σῶμα ἔχουσαν λάβρακα πρὸ τῆς εἰς τὸν τάφον εἰσόδου, περτίθεσαν κατὰ νόμον τῷ τετελευτηκότῃ κριτήριον τῶν ἐν τῷ βίῳ πραχθέντων. (5) δοθείσης δ' ἐξουσίας τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν, οἱ μὲν ἱερεῖς ἐνεκωμιάζον ἕκαστα τῶν 20 καλῶς αὐτῶν πραχθέντων διεξύντες, αἱ δὲ πρὸς τὴν ἐκφορὰν συνηγμένοι μυριάδες τῶν ὄχλων ἀκούουσαι συνεπενφήμουν, εἰ τύχοι καλῶς βεβιωκώς· εἰ δὲ μή, τούναντιον ἐθορύβουν. (6) καὶ πολλοὶ τῶν βασιλέων διὰ τὴν τοῦ πλήθους ἐναντίωσιν ἀπεστερήθησαν τῆς ἐμφανούς καὶ νομίμου ταφῆς· διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς τὴν βασιλείαν διαδεχομένους μὴ μόνον διὰ τὰς ἀρετὰς ἡθελίας αἰτίας δικαιοπραγεῖν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν φόβον τῆς μετὰ τὴν τελευταίην 25 ἐσομένης ὕβρεως τε τοῦ σώματος καὶ βλασφημίας εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. τῶν μὲν οὖν περὶ τούτων ἀρχαίους βασιλεῖς νομίμων τὰ μένιστα ταῦτ' ἐστίν.

(73) τῆς Αἰγύπτου δὲ πάσης εἰς πλείω μέρη διηρημένης, ὧν ἕκαστον κατὰ τὴν Ἑλληνικήν POLI- νικὴν διάλεκτον ὀνομάζεται νομός, ἐφ' ἑκάστῳ τεταγμένος ἦν νομάρχης ὁ τὴν ἀπάντων TEIA ἔχων ἐπιμέλειαν τε καὶ φροντίδα. (2) τῆς δὲ χώρας ἀπάσης εἰς τρία μέρη διηρημένης (Verwal- 30 τὴν μὲν πρώτην εἶχε μέριδα τὸ σύστημα τῶν ἱερῶν, μεγίστης ἐντροπῆς τυγχάνον παρὰ tung; τοῖς ἐγχωρίοις διὰ τε τὴν εἰς τοὺς θεοὺς ἐπιμέλειαν καὶ διὰ τὸ πλείστην σύνεσιν τοὺς ἀν- Landbe δρας τούτους ἐκ παιδείας ἐσφάρασθαι. (3) ἐκ δὲ τούτων τὸν προσόδων τὰς τε θυσίας sitz; ἀπάσας τὰς κατ' Αἴγυπτον συντελοῦσι, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἔτρεφον, καὶ ταῖς ἰδίαις χρεῖαις Stände; 35 χορηγοῦσιν· οὔτε γὰρ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ὤοντο δεῖν ἀλλάττειν, ἀλλ' ὑπὸ τε τῶν αὐτῶν c. 21, 7 αἰὶ καὶ παραπλησίως συντελεῖσθαι, οὔτε τοὺς πάντων προβουλευομένους ἐνδεεῖς εἶναι 28, 4/5 τῶν ἀναγκαίων. (4) καθόλου γὰρ περὶ τῶν μεγίστων οὕτοι προβουλευόμενοι συνδιατρίβουσι τῷ βασιλεῖ, τῶν μὲν συνεργῶν, τῶν δὲ εἰσηγῆται καὶ διδάσκαλοι γινόμενοι· καὶ διὰ μὲν τῆς ἀστρολογίας καὶ τῆς ἱεροσκοπίας τὰ μέλλοντα προσημαίνοντες, ἐκ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις ἀναγεγραμμένων πράξεων τὰς ὠφελῆσαι δυναμένας παραναγινώσκοντες. (5) οὐ γὰρ 40 ὥσπερ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εἰς ἀνὴρ ἢ μία γυνὴ τὴν ἱεροσύνην παρείληφεν, ἀλλὰ πολλοὶ περὶ τὰς τῶν θεῶν θυσίας καὶ τιμὰς διατρίβουσι· καὶ τοῖς ἐκγόνοις τὴν ὁμοίαν τοῦ βίου προαί- ρεσιν παραδίδασιν. εἰσι δὲ οὕτοι πάντων τε ἀτελεῖς καὶ δευτερεύοντες μετὰ τὸν βασιλεῖα

3 φέρειν D εἶχε C 8 καταπεπλασμένοι (cf. 91, 1) D -πασμ- C 12 πυροῦ C
πυρός D 16 τὴν ταφὴν C ταφὴν D ἡτοιμασμένοι C παρεσκευασμένοι D 18 κρι-
τήριον D ἀχροατήριον C 23 οὐ μόνον C 28 νόμος D τέτακται C 30 εἶχε
D ἔχει (vgl. § 6; 7) C 33 ἔτρεφον D τρέφουσι C 34 τε om. C 40 καὶ εἰς D

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III A

ταῖς τε δόξαις καὶ ταῖς ἐξουσίαις. (6) τὴν δὲ δευτέραν μοῖραν οἱ βασιλεῖς παρειλή-
 φασιν εἰς προσόδους, ἀφ' ὧν εἰς τε τοὺς πολέμους χορηγοῦσι καὶ τὴν περὶ αὐτοὺς λαμ-
 πρότητα διαφυλάττουσι, καὶ τοὺς μὲν ἀνδραγαθήσαντας δωρεαῖς κατὰ τὴν ἀξίαν τιμῶσι,
 τοὺς δ' ἰδιώτας διὰ τὴν ἐκ τούτων εὐπορίαν οὐ βαπτίζουσι ταῖς εἰσφοραῖς. (7) τὴν
 5 δὲ μερίδα τὴν τελευταίαν ἔχουσιν οἱ μάχιμοι καλούμενοι καὶ πρὸς τὰς λειτουργίας τὰς εἰς
 τὴν στρατείαν ὑπακούοντες, ἱν' οἱ κινδυνεύοντες εὐνούστατοι τῇ χώρῃ διὰ τὴν κληρουχίαν
 ὄντες προθύμως ἐπιδέχονται τὰ συμβαίνοντα κατὰ τοὺς πολέμους δεινά. (8) ἄτοπον
 γὰρ ἦν τὴν μὲν τῶν ἀπάντων σωτηρίαν τούτοις ἐπιτρέπειν, ὑπὲρ οὗ δὲ ἀγωνιοῦνται μηδὲν
 αὐτοῖς ὑπάρχειν κατὰ τὴν χώραν σπουδῆς ἄξιον. τὸ δὲ μέγιστον, εὐπορομένους αὐτοὺς
 10 ῥαϊδίως τεκνοποιήσῃν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν πολυανθρωπίαν κατασκευάσειν, ὥστε μὴ προσδεῖ-
 σθαι ξενικῆς δυνάμεως τὴν χώραν. (9) ὁμοίως δ' οὗτοι τὴν τάξιν ταύτην, ἐκ προγόνων
 διαδεχόμενοι ταῖς μὲν τῶν πατέρων ἀνδραγαθίαις προτρέπονται πρὸς τὴν ἀνδρείαν, ἐκ
 παίδων δὲ ζηλωταὶ γινόμενοι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἀνίκητοι ταῖς τόλμαις καὶ ταῖς ἐμπει-
 ραῖς ἀποβαίνουσιν. (74) ἔστι δὲ ἕτερα συντάγματα τῆς πολιτείας τρεῖς, τὸ τε τῶν
 15 νομέων καὶ τὸ τῶν γεωργῶν, ἔτι δὲ τὸ τῶν τεχνιτῶν. οἱ μὲν οὖν γεωργοὶ μικροῦ τινοῦ
 τὴν καρποφόρον γῆν τὴν παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἱερέων καὶ τῶν μαχίμων μισθοῦμενοι
 διατελοῦσι τὸν πάντα χρόνον περὶ τὴν ἐργασίαν ὄντες τῆς χώρας· ἐκ νηπιῶν δὲ συντρεφόμε-
 νοι ταῖς γεωργικαῖς ἐπιμελείαις πολλὰ προέχουσι τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι γεωργῶν
 ταῖς ἐμπειρίαις. (2) καὶ γὰρ τὴν γῆς φύσιν καὶ τὴν τῶν ὑδάτων ἐπίρρουσιν, ἔτι δὲ
 20 τοὺς καιροὺς τοῦ τε σπόρου καὶ τοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς ἄλλης τῶν καρπῶν συγκομιδῆς ἀκρι-
 βέστατα πάντων γινώσκουσι, τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν προγόνων παρατηρήσεως μαθόντες, τὰ
 δ' ἐκ τῆς ἰδίας πείρας διδαχθέντες. (3) ὁ δ' αὐτὸς λόγος ἐστὶ καὶ περὶ τῶν νομέων, οἱ
 τὴν τῶν θρεμμάτων ἐπιμέλειαν ἐκ πατέρων ὥσπερ κληρονομίας νόμῳ παραλαμβάνοντες
 ἐν βίῳ κτηνοτρόφοι διατελοῦσι πάντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον· (4) καὶ πολλὰ μὲν παρὰ τῶν
 25 προγόνων πρὸς θεραπείαν καὶ διατροφὴν ἀρίστην τῶν βοσκομένων παρειλήφασιν, οὐκ
 ὀλίγα δ' αὐτοὶ διὰ τὸν εἰς ταῦτα ζῆλον προσεσεύρισκον. καὶ τὸ θανμασιώτατον, διὰ τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς εἰς ταῦτα σπουδῆς οἱ τε ὀρνιθοτρόφοι καὶ οἱ χινοβοσκοὶ χωρὶς τῆς παρὰ
 τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐκ φύσεως συντελουμένης γενέσεως τῶν εἰρημένων ζώων αὐτοὶ
 30 διὰ τῆς ἰδίας φιλοτεχνίας ἀμύθητον πλῆθος ὀρνέων ἀθροίζουσιν. (5) οὐ γὰρ ἐπωιάζουσι
 διὰ τῶν ὀρνίθων, ἀλλ' αὐτοὶ παραδόξως χειρουροῦντες τῇ συνέσει καὶ φιλοτεχνίᾳ τῆς
 φυσικῆς ἐνεργείας οὐκ ἀπολείπονται. (6) ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς τέχνας ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ
 τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα διατεπονημένας καὶ πρὸς τὸ καθῆκον τέλος διηκριβωμένας.
 παρὰ μόνους γὰρ τούτους οἱ δημιουργοὶ πάντες οὐτ' ἐργασίας ἄλλης οὔτε πολιτικῆς τάξεως
 35 μεταλαμβάνειν ἔωνται πλὴν τῆς ἐκ τῶν νόμων ὥρισμένης καὶ παρὰ τῶν γονέων παραδε-
 δομένης, ὥστε μήτε παρὰ διδασκάλου φθόνον μήτε πολιτικῶν περισπασμῶν μήτ' ἄλλο
 μὴδὲν ἐμποδίζειν αὐτῶν τὴν εἰς ταῦτα σπουδὴν. (7) παρὰ μὲν γὰρ τοῖς ἄλλοις ἰδεῖν ἐστὶ
 τοὺς τεχνίτας περὶ πολλὰ τῇ διανοίᾳ περισπωμένους καὶ διὰ τὴν πλεονέξιν μὴ μένοντας
 τὸ παρῶν ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐργασίας· οἱ μὲν γὰρ ἐφάπτονται γεωργίας, οἱ δ' ἐμπορίας κοινω-
 νοῦσιν, οἱ δὲ θοοὶν ἢ τριῶν τεχνῶν ἀντέχονται, πλείστοι δ' ἐν ταῖς δημοκρατουμέναις πό-
 40 λεσι εἰς τὰς ἐκκλησίας συντρέχοντες τὴν μὲν πολιτείαν λυμαίνονται, τὸ δὲ λυσitelές περι-
 ποιοῦνται παρὰ τῶν μισθοδοτούντων. παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις εἰ τις τῶν τεχνιτῶν μετάρχοι
 τῆς πολιτείας ἢ τέχνης πλείους ἐργάζοιτο, μεγάλας περιπίπτει τιμωρίας. (8) τὴν
 μὲν οὖν διαίρεσιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν τῆς ἰδίας τάξεως ἐπιμέλειαν διὰ προγόνων τῆς αὐτῆς
 ἔσχον οἱ τὸ παλαιὸν τὴν Αἴγυπτον κατοικοῦντες.

10 κατασκευάσειν Steph -ζειν ο 11 ὁμοίως D ὁμως C 16 γῆν D χώραν C
 17 ἅπαντα C 24 κτηνοτρόφῳ C κτηνοτροφοῦντες D 35 παραδιδασκάλου D
 διδασκάλου C 38 γεωργίας C καὶ γεωργεῖν D 42 πολιτείας C ἐκκλησίας D

- (75) περί δὲ τὰς κρίσεις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐποιοῦντο σπουδῇ, ἡγούμενοι τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀποφάσεις μεγίστην ῥοπὴν τῷ κοινῷ βίῳ φέρειν πρὸς ἀμφοτέρω. (2) und Ge-
 δηλον γάρ ἦν ὅτι τῶν μὲν παρανομούντων κολαζομένων, τῶν δ' ἀδικουμένων βοηθείας richt
 τυγχάνοντων, ἀρίστη διόρθωσις ἔσται τῶν ἀμαρτημάτων· εἰ δ' ὁ φόβος ὁ γινόμενος ἐκ
 5 τῶν κρίσεων τοῖς παρανομοῦσιν ἀνατρέποιτο χρήμασιν ἢ χάρισιν, ἐσομένην ἑώραν τοῦ
 κοινοῦ βίον σύγκυσιν. (3) διόπερ ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων τοὺς ἀρίστους ἀνδρας
 ἀποδεικνύντες δικαστὰς κοινούς οὐκ ἀπετύγγανον τῆς προαιρέσεως, ἐξ ἧλίου γὰρ πόλεως
 καὶ Θηβῶν καὶ Μέμφεως δέκα δικαστὰς ἐξ ἑκάστης προέκρινον· καὶ τοῦτο τὸ συνέδριον
 10 οὐκ ἐδόκει λείπεσθαι τῶν Ἀθήνησιν Ἀρεοπαγιδῶν ἢ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίους γερόν-
 των. (4) ἐπεὶ δὲ συνέλθοιεν οἱ τριάκοντα, ἐπέκρινον ἐξ ἑαυτῶν ἓνα τὸν ἀρίστον· καὶ
 τοῦτον μὲν ἀρχιδικαστὴν καθίσταντο, εἰς δὲ τὸν τούτου τόπον ἀπέστελλεν ἡ πόλις ἕτερον
 δικαστὴν. συντάξεις δὲ τῶν ἀναγκαίων παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς μὲν δικασταῖς ἱκαναὶ πρὸς
 διατροφὴν ἐχορηγοῦντο, τῷ δ' ἀρχιδικαστῇ πολλαπλάσιοι. (5) ἐφόρει δ' οὗτος περὶ c. 48, 6
 τὸν τράχηλον ἐκ χρυσῆς ἀλύσεως ἡρημένον ζώιδιον τῶν πολυτελῶν λίθων, δ προσηγό-
 15 ρεον ἀληθειαν. τῶν δ' ἀμφισβητήσεων ἤρχοντο ἐπειδὴν τὴν τῆς ἀληθείας εἰκόνα δ ἀρχιδικα-
 στῆς πρόσθοιτο. (6) τῶν δὲ πάντων νόμων ἐν βιβλίοις ὁκτὼ γεγραμμένων, καὶ τούτων
 παρακειμένων τοῖς δικασταῖς, ἔθος ἦν τὸν μὲν κατήγορον γράφαι καθ' ὃν ἐν ἐνεκάλει, καὶ
 πῶς γέγονε, καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀδικήματος ἢ τῆς βλάβης, τὸν δ' ἀπολογούμενον δὲ λα-
 βόντα τὸ χρηματισθὲν ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἀντιγράφαι πρὸς ἕκαστον ὡς οὐκ ἔπραξεν ἢ
 20 πρᾶξας οὐκ ἠδίκησεν ἢ ἀδικήσας ἐλάττωτος ζημίας ἁξίως ἔστι τυχεῖν. (7) ἔπειτα νόμιμον ἦν
 τὸν κατήγορον ἀντιγράφαι, καὶ πάλιν τὸν ἀπολογούμενον ἀντιθεῖναι. ἀμφοτέρων δὲ τῶν
 ἀντιδίκων τὰ γεγραμμένα δις τοῖς δικασταῖς δόντων, τὸ τῆνικαὺτ' ἔδει τοὺς μὲν
 τριάκοντα τὰς γνώμας ἐν ἀλλήλοις ἀποφαίνεσθαι, τὸν ἀρχιδικαστὴν δὲ τὸ ζώιδιον
 τῆς ἀληθείας προστιθεσθαι τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀμφισβητήσεων. (76) τούτῳ δὲ τῷ
 25 πρῶτῳ τὰς κρίσεις πᾶσας συντελεῖν τοὺς Αἰγυπτίους, νομίζοντας ἐκ μὲν τοῦ λέγειν τοὺς
 συνηγόρους πολλὰ τοῖς δικαίοις ἐπισκοτῆσαι· καὶ γὰρ τὰς τέχνας τῶν ἡγέτων καὶ τὴν
 τῆς ὑποκρίσεως γοητείαν καὶ τὰ τῶν κινδυνεύοντων δάκρυα πολλοὺς προτρέπεσθαι παρο-
 ρᾶν τὸ τῶν νόμων ἀπότομον καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἀκριβείαν. (2) θεωρεῖσθαι γοῦν τοὺς
 30 ἔπαινουμένους ἐν τῷ κρίνειν πολλάκις ἢ δι' ἀπάτην ἢ διὰ ψευδαγῶγαν ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸν
 ἕλεον πάθος συνεκφερομένους τῇ δυνάμει τῶν συνηγορούντων· ἐκ δὲ τοῦ γράφειν τὰ δίκαια
 τοὺς ἀντιδίκους ὥοιτο τὰς κρίσεις ἀκριβεῖς ἔσεσθαι, γυμνῶν τῶν πραγμάτων θεωρουμένων.
 (3) οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα μήτε τοὺς εὐφρεῖς τῶν βραδυτέρων πλεονεκτῆσαι μήτε τοὺς
 ἐνηθληκότας τῶν ἀπείρων μήτε τοὺς ψεύστας καὶ τολμηροὺς τῶν φιλαλήθων καὶ κατε-
 σταλμένων τοῖς ἡθεσι, πάντας δ' ἐπ' ἰσῆς τεύξεσθαι τῶν δικαίων, ἱκανὸν χρόνον ἐκ τῶν
 35 νόμων λαμβανόντων, τὸν μὲν ἀντιδίκων ἐξετάσαι τὰ παρ' ἀλλήλων, τῶν δὲ δικαστῶν
 συγκρίναι τὰ παρ' ἀμφοτέρων.

- (77) [ἐπεὶ δὲ τῆς νομοθεσίας ἐμνήσθημεν, οὐκ ἀνοικίειον εἶναι τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας] Gesetze
 νομίζομεν ἐκθέσθαι τῶν νόμων ὅσοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις παλαιότητι διήνεγκαν ἢ παρηλλαγ-
 μένην τάξιν ἔσχον ἢ τὸ σύνολον ὠφέλειαν τοῖς φιλαναγκαστοῦσι δύνανται παρασχέσθαι. (2)
 40 πρῶτον μὲν οὖν κατὰ τῶν ἐπιώρκων θάνατος ἦν παρ' αὐτοῖς τὸ πρόστιμον, ὡς δύο τὰ
 μέγιστα ποινῶν ἀνομήματα, θεοὺς τε ἀσεβοῦντων καὶ τὴν μεγίστην τῶν παρ' ἀνθρώ-
 πους πίστιν ἀνατρεπόντων. (3) ἔπειτα εἴ τις ἐν ὁδῷ κατὰ τὴν χώραν ἰδὼν φονεύμενον ἄνθρω-
 πον ἢ τὸ καθόλου βλαῖον τι πάσχοντα μὴ εὖσαιτο δυνατός ὢν, θανάτῳ περιπεσεῖν ὠφείλει·

10 τῶν ἀρίστων D 15 ἐπειδὴ Ddf 16 πρόσθοιτο Rei (aber die ἀληθείας εἰκὼν
 ist jenes ζώιδιον) 29 ἐπαινουμένους D ἄγωνιζομένους C 30 συνηγορούντων D λεγόν-
 των C 32 [ἀν] Ddf 34 ἐφ' ἱκανὸν D 42 ἔπειτα εἰ D εἰς δὲ C 43 τι
 C τινα D

- εἰ δὲ πρὸς ἀλήθειαν διὰ τὸ ἀδύνατον μὴ κατισχύσαι βοηθῆσαι, μηνῦσαι γε πάντως ὥφειλε τοὺς ληιστὰς καὶ ἐπεξείναι τὴν παρανομίαν. τὸν δὲ ταῦτα μὴ πρᾶξαντα κατὰ τὸν νόμον ἔδει μαστιγοῦσθαι τεταγμένας πληγὰς καὶ πάσης εἰργεσθαι τροφῆς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. (4) οἱ δὲ ψευδῶς τιῶν κατηγορήσαντες ὥφειλον τοῦτο παθεῖν ὁ τοῖς συκοφαντηθεῖσιν ἐτέτακτο πρόστιμον, εἴπερ ἔτυχον καταδικασθέντες. (5) προσετέτακτο δὲ καὶ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις ἀπογράφεσθαι πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀπὸ τίνων ἕκαστος πορίζεται τὸν βίον, καὶ τὸν ἐν τούτοις ψευδόμενον ἢ πόρον ἄδικον ἐπιτελοῦντα θανάτῳ περιπίπτειν ἢ ἀναγκαῖον. λέγεται δὲ τοῦτον τὸν νόμον ὑπὸ Σόλωνος παραβιβάσαντος εἰς Αἴγυπτον εἰς τὰς Ἀθήνας μετενεχθῆναι. (6) εἰ δὲ τις ἐκουσίως ἀποκτείνει [τὸν ἐλεύθερον ἢ] δούλον, ἀποθνήσκειν τοῦτον οἱ νόμοι προσέταττον, ἅμα μὲν βουλόμενοι μὴ ταῖς διαφοραῖς τῆς τύχης ἀλλὰ ταῖς τῶν πράξεων ἐπιβολαῖς εἰργεσθαι πάντας ἀπὸ τῶν φαύλων, ἅμα δὲ διὰ τῆς τῶν δούλων φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πολὺ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μὴδὲν ὅλως ἐξαμαρτάνειν. (7) καὶ κατὰ μὲν τῶν γονέων τῶν ἀποκτεινάντων τὰ τέκνα θάνατον μὲν οὐχ ὥρισαν, ἡμέρας δὲ τρεῖς καὶ νύκτας ἴσας συνεχῶς ἢ ἀναγκαῖον ὑπελήφθη τὸ τοῦ βίου στερεῖσκειν τοὺς τὸν βίον τοῖς παισὶ δεδοκότες, νοθετήσῃ δὲ μᾶλλον λύπῃ ἐχούσῃ καὶ μεταμέλειαν ἀποτρέπειν τῶν τοιοῦτων ἐγχειρημάτων. (8) κατὰ δὲ τῶν τέκνων τῶν γονεῖς φονευσάντων τιμωρίαν ἐξηλλαγμένην ἔθηκαν· ἔδει γὰρ τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ τούτοις καλάμοις ὀξέσι δακτυλαῖα μέρη τοῦ σώματος καταμυθθέντας ἐπὶ τούτοις ζῶντας· μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀδικημάτων κρίνοντες τὸ βιῶν τὸ ζῆν ἀφαιρεῖσθαι τῶν τὴν ζωὴν αὐτοῖς δεδοκότεν. (9) τῶν δὲ γυναικῶν τῶν καταδικασθειῶν θανάτῳ τὰς ἐγκύους μὴ θανατοῦσθαι πρὶν ἂν τέκωσι. καὶ τοῦτο τὸ νόμιμον πολλοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων κατέδειξαν, ἡγούμενοι παντελῶς ἄδικον εἶναι τὸ μὴδὲν ἀδικῆσαν τῷ ἀδικήσαντι τῆς αὐτῆς μετέχειν τιμωρίας, καὶ παρανομήματος ἐνὸς γενομένου παρὰ δύοιν λαμβάνειν τὸ πρόστιμον· πρὸς δὲ τούτοις κατὰ προαίρεσιν πονηρὰν συντελεσθέντος τοῦ ἀδικήματος τὸ μὴδεμίαν πῶ σύνεσιν ἔχον ὑπὸ τὴν ὁμοίαν ἀγειν κόλασιν· τὸ δὲ πάντων μέγιστον, ὅτι ταῖς κνουσασὶς ἰδίαι τῆς αἰτίας ἐπενηνεγμένης οὐδαμῶς προσήκει τὸ κοινὸν πατρός καὶ μητρός τέκνον ἀναιρεῖσθαι. (10) ἐπ' ἴσης γὰρ ἂν τις φαύλους διαλάβοι κριτὰς τοὺς τε τὸν ἐνοχόν τῷ φόνῳ σώζοντας καὶ τοὺς τὸ μὴδὲν ὀλέσθαι συναναφαιρόντας. (11) τῶν μὲν οὖν φονικῶν νόμων οἱ μάλιστα δοκοῦντες ἐπιτετεῦχθαι τοιοῦτοί τις ἦσαν. (12) τῶν δ' ἄλλων ὁ μὲν περὶ τῶν πολέμων κείμενος κατὰ τῶν τὴν τάξιν λιπόντων ἢ τὸ παραγγελθὲν ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων μὴ ποιοῦντων ἔταττε πρόστιμον οὐ θάνατον ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην ἀτιμίαν. (2) εἰ δ' ὕστερον ταῖς ἀνδραγαθίαις ὑπερβάλοντο τὰς ἀτιμίας, εἰς τὴν προουπάρχουσαν παρρησίαν ἀποκαθίστα, ἅμα μὲν τοῦ θανάτου δεινότεραν τιμωρίαν ποιοῦντος τὴν ἀτιμίαν [ἢ τὸν θάνατον], ἵνα τὸ μέγιστον τῶν κακῶν ἐθίσῃ πάντας κρίνειν τὴν αἰσχύνῃ, ἅμα δὲ τοὺς μὲν θανατωθέντας ἡγεῖτο μὴδὲν ὠφελήσῃ τὸν κοινὸν βίον, τοὺς δὲ ἀτιμωθέντας ἀγαθῶν πολλῶν αἰτίους ἔσεσθαι διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς παρρησίας. (3) καὶ τῶν μὲν τὰ ἀπόρητα τοῖς πολεμοῖς ἀπαγγελλάντων ἐπέταττεν ὁ νόμος ἐκτέμνεσθαι τὴν γλῶτταν, τῶν δὲ τὸ νόμισμα παρακοιπόντων ἢ μέτρα καὶ σταθμὰ παραποιούντων

7 ἢν om. D 9 [ ] ο. τῶν ἐλευθέρων [ἢ] Jac τιν' ἐλευθέρων ο Vogel ἢ δούλων CD
 ἢ τὸν δούλον v 10 τοῦτον om. D 11 ἀλλὰ τῶν D 16—17 μεταμελείαι C 22 < >
 Jac πολλοί ο 23 κατέδειξαν D κατέδεξαντο C 25 ἐκτελεσθέντος C 26 πως C
 29 ἀδικῆσαν v -σαντας ο συναναφαιρόντας D ἀναι- C 32 ἔταττε: sc. ὁ νόμος
 (p. 52, 38) ο. ὁ νομοθέτης (p. 53, 17 u. 8.) 33 ὑπερβάλοντο v -λοιτο D -λλοιν-
 το C 34 θανάτου: νομοθέτου v 35 [ ]? Vogel 36 ἅμα δὲ διὰ τοὺς μ. θ.
 ἡγεῖσθαι? 38 ὁ om. D 39 ἢ μέτρα ἢ σταθμὰ D ἢ ἕτερα καὶ ἀσταθμὰ C

- ἡ παραγλυφόντων τὰς σφραγίδας, ἔτι δὲ τῶν γραμματέων τῶν φευδεῖς χρηματισμοὺς γραφόντων ἢ ἀφαιρούντων τι τῶν ἐγγεγραμμένων καὶ τῶν τὰς φευδεῖς συγγραφὰς ἐπιφερόντων, ἀμφοτέρως ἐκέλευσεν ἀποκοπτεσθαι τὰς χεῖρας, ὅπως οἱ ἕκαστος μέρει τοῦ σώματος παρενόμηση, εἰς ταῦτα κολαζόμενος αὐτὸς μὲν μέλλας τελευτῆς ἀνίστατο ἐξῆτι
- 5 τὴν συμφορὰν, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τῆς ἰδίας τιμωρίας νουθετῶν ἀποτρέπη τῶν ὁμοίων τι πράττειν. (4) πικροὶ δὲ καὶ περὶ τῶν γυναικῶν νόμοι παρ' αὐτοῖς ὑπῆρχον. τοῦ μὲν γὰρ βιασαμένου γυναῖκα ἐλευθέραν προσέταξαν ἀποκοπτεσθαι τὰ αἰδοῖα, νομίσαντες τὸν τοιοῦτον μῖα πράξει παρανόμωι τρία τὰ μέγιστα τῶν κακῶν ἐνηργηκεῖναι, τὴν ὕβριν καὶ τὴν φθορὰν καὶ τὴν τῶν τέκνων σύγχυσιν. (5) εἰ δὲ τις πείσας μοιχεύσαι, τὸν μὲν
- 10 ἄνδρα βράβδιος χιλίας πληγὰς λαμβάνειν ἐκέλευον, τῆς δὲ γυναικὸς τὴν εἴνα κολοβοῦσθαι, ὑπολαμβάνοντες δεῖν τῆς πρὸς ἀσυγχώρητον ἀκρασίαν καλλωπιζομένης ἀφαιρεθῆναι τὰ μάλιστα κοσμοῦντα τὴν εὐπρέπειαν. (79) τοὺς δὲ περὶ τῶν συμβολαίων νόμους c. 65, 1
- Βοκχόριδος εἶναι φασί. προστάττονται δὲ τοὺς μὲν ἀσύγγραφα δανεισαμένους, ἂν μὴ φάσκωσιν ὀφείλειν, ὁμόσαντας ἀπολύεσθαι τοῦ δανείου, πρῶτον μὲν ὅπως ἐν μεγάλῳ τιθέμενοι τοὺς
- 15 ὅρκους δευσιδαιμονῶσι. (2) προδήλου γὰρ ὄντος ὅτι τῷ πολλάκις ὁμόσαντι συμβήσεται τὴν πίστιν ἀποβαλεῖν, ἵνα τῆς εὐχρηστίας μὴ στερηθῇ, περὶ πλείστον πᾶς τις ἄξει τὸ μὴ καταντᾶν ἐπὶ τὸν ὅρκον. ἔπειθ' ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὴν ἑλπίδα πλῆστον ἐν τῇ καλοκάγαθίᾳ ποιήσας προτρέφεσθαι πάντας σπουδαίους εἶναι τοῖς ἥθεσι, ἵνα μὴ πίστει ἀνάξειοι διαβληθῶσι. πρὸς δὲ τοῦτοις ἄδικον ἔκρινεν εἶναι τοὺς χωρὶς ὅρκου πιστευθέντας
- 20 περὶ τῶν αὐτῶν συμβολαίων ὁμόσαντας μὴ τυγχάνειν πίστει. τοὺς δὲ μετὰ συγγραφῆς δανεισάντας ἐκώλυε διὰ τοῦ τόκου τὸ κεφάλαιον πλέον ποιεῖν ἢ διπλάσιον. (3) τῶν δὲ ὀφειλόντων τὴν ἔκπραξιν τῶν δανείων ἐκ τῆς οὐσίας μόνον ἐποιήσατο, τὸ δὲ σῶμα κατ' οὐδένα τρόπον εἴασεν ὑπάρχειν ἀγώγιμον, ἡγούμενος δεῖν εἶναι τὰς μὲν κτήσεις τῶν ἐργασαμένων ἢ παρὰ κυρίῳ τινὸς ἐν δωρεαῖς λαβόντων, τὰ δὲ σώματα τῶν πόλεων, ἵνα
- 25 τὰς καθηκούσας λειτουργίας ἔχωσιν αἱ πόλεις καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνην ἔσπονον γὰρ τὸ στρατιώτην εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς πατρὸς προσιόντα κίνησον, εἰ τύχοι, πρὸς δάνειον ὑπὸ τοῦ πιστευώσαντος ἀπάγεσθαι, καὶ τῆς τῶν ἰδιωτῶν πλεονεξίας ἕνεκα κινδυνεύειν τὴν κοινὴν ἀπάντων σωτηρίαν. (4) δοκεῖ δὲ καὶ τοῦτον τὸν νόμον ὁ Σόλων εἰς τὰς Ἀθήνας c. 98, 1
- μετενεγκεῖν, ὃν ὠνόμασε σεισάχθειαν, ἀπολύσας τοὺς πολλὰς ἀπαντας τῶν ἐπὶ τοῖς σώμασι πεπιστευμένων δανείων. (5) μέφονται δὲ τινες οὐκ ἀλόγως τοῖς πλείστοις τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι νομοθετῶν, οἵτινες ὅπλα μὲν καὶ ἄροτρον καὶ ἄλλα τῶν ἀναγκασιωτάτων ἐκώλυσαν ἐνέχυρα λαμβάνεσθαι πρὸς δάνειον, τοὺς δὲ τοῦτοις χρησσομένους συνεχώρησαν ἀγωγίμους εἶναι. (80) ὑπῆρχε δὲ καὶ περὶ τῶν κλεπτῶν νόμος παρ' Αἰγυπτίοις ἰδιώτατος. ἐκέλευε γὰρ τοὺς μὲν βουλομένους ἔχειν ταύτην τὴν ἐργασίαν ἀπογράφεσθαι
- 35 πρὸς τὸν ἀρχιφωρα, καὶ τὸ κλαπὲν ὁμολόγως ἀναφέρειν παραχρῆμα πρὸς ἐκείνον τοὺς δὲ ἀπολέσαντας παραπλησίως ἀπογράφειν αὐτῷ καθ' ἕκαστον τῶν ἀπολωλόντων, προστιθέντας τὸν τε τόπον καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν καθ' ἣν ἀπώλεσαν. (2) τοῦτοι δὲ τῷ τρόπῳ πάντων ἐτοίμως εὕρισκομένων, ἔδει τὸν ἀπολέσαντα τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἀξίας δόντα κτήσασθαι τὰ ἑαυτοῦ μόνα. ἀδυνάτου γὰρ ὄντος τοῦ πάντας ἀποστῆσαι τῆς κλοπῆς
- 40 εὖρε πόρον ὁ νομοθέτης δι' οὗ πᾶν τὸ ἀπολόμενον σωθήσεται μικρῶν διδομένων λύτρων. (3) γαμοῦσι δὲ παρ' Αἰγυπτίοις οἱ μὲν ἱερεῖς μίαν, τῶν δ' ἄλλων ὅσας ἂν ἕκαστος προαιρῇται. καὶ τὰ γεννώμενα πάντα τρέφουσιν ἐξ ἀνάγκης ἕνεκα τῆς πολυανθρωπίας, ὥς ταύτης

Ehe und
Kinder-

1 ἡ παραγλυφόντων D 3 ἕκαστος οἱς C 8 τρία μέγιστα C 13 βοκχώρι-
δος D 16 ἄξει Cobet ἔξει ο 18 προτρέψασθαι D 26 τὸ Bkr τὸν D om. C
27 ἰδιωτῶν C ἰδίων D 29 ὠνόμασε μὲν σεισαχθίαν D -σεν εἰσαχθειαν C 34 μὲν
Ddf μὴ D om. C 36 δὲ C τε D 37 ἀπώλεσαν Bkr ἀπώλεσαν D ἀπέβαλε C

- μέγιστα συμβαλλομένης πρὸς εὐδαιμονίαν χώρας τε καὶ πόλεων· νόθον δ' οὐδένα τῶν γεν-
νηθέντων νομίζουσιν, οὐδ' ἂν ἐξ ἀργυρωνήτου μητρὸς γεννηθῇ. (4) καθόλου γὰρ ὑπει-
λήφασιν τὸν πατέρα μόνον αἷτιον εἶναι τῆς γενέσεως, τὴν δὲ μητέρα τροφήν καὶ χώραν
μόνον παρέχειναι τῷ βρέφει· καὶ τῶν δένδρων ἄρρενα μὲν καλοῦσι τὰ καρποφόρα, θήλεα
5 δὲ τὰ μὴ φέροντα τοὺς καρπούς, ἐναντίως τοῖς Ἑλλήσι. (5) τρέφουσι δὲ τὰ παιδία μετὰ
τινος εὐχερέως ἀδαπάνου καὶ παντελῶς ἀπίστου· ἐφήματα γὰρ αὐτοῖς χορηγοῦσιν ἐκ τινος
εὐτελείας ἐτοίμης γινόμενα, καὶ τῶν ἐκ τῆς βύβλου πυθμένων τοὺς δυναμένους εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρύβεσθαι, καὶ τῶν ῥιζῶν καὶ τῶν καυλῶν τῶν ἐλεῶν τὰ μὲν ὠμά, τὰ δ' ἐφροντες, τὰ
δ' ὀπτῶντες διδῶσιν. (6) ἀνυποδότην δὲ καὶ γυνῶν τῶν πλείστων τρεφομένων διὰ τὴν
10 εὐκрасίαν τῶν τόπων, τὴν πᾶσαν δαπάνην οἱ γονεῖς, ἄχρι ἂν εἰς ἡλικίαν ἔλθῃ τὸ τέκνον,
οὐ πλείω ποιοῦσι δραχμῶν εἴκοσι. δι' ἧς αἰτίας μάλιστα τὴν Αἰγυπτὸν συμβαίνει πολυαν-
θρωπία διαφέρειν, καὶ διὰ τοῦτο πλείστας ἔχειν μεγάλων ἔργων κατασκευάς. (81)
παιδεύουσι δὲ τοὺς υἱοὺς οἱ μὲν ἱερεῖς γράμματα διττά, τὰ τε ἱερὰ καλούμενα καὶ τὰ
κοινωτέραν ἔχοντα τὴν μάθησιν. γεωμετρίαν δὲ καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ἐπὶ πλέον ἐκπο-
15 νοῦσιν. (2) ὁ μὲν γὰρ ποταμὸς κατ' ἐνιαυτὸν ποικίλως μετασχηματίζων τὴν χώραν
πολλὰς καὶ παντοίας ἀμφισβητήσεις ποιεῖ περὶ τῶν ὄρων τοῖς γειτνιώσι, ταύτας δ' οὐ
ῥαδίον ἀκριβῶς ἐξελέγχει μὴ γεωμέτρου τὴν ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἐμπειρίας μεθοδεύσαντος.
(3) ἡ δ' ἀριθμητικὴ πρὸς τε τὰς κατὰ τὸν βίον οἰκονομίας αὐτοῖς χρησιμεύει καὶ πρὸς τὰ
γεωμετρίας θεωρήματα, πρὸς δὲ τούτοις οὐκ ὀλίγα συμβάλλεται καὶ τοῖς τὰ περὶ τὴν ἀστρο-
20 λογίαν ἐκπονοῦσιν.
(4) ἐπιμελοῦς γάρ, εἰ καὶ παρὰ τισιν ἄλλοις, καὶ παρ' Αἰγυπτίοις παρατηρήσεως τυγ-
χάνουσιν αἱ τῶν ἀστρῶν τάξεις τε καὶ κινήσεις· καὶ τὰς μὲν περὶ ἐκάστου ἀναγραφὰς ἐξ
ἐτῶν ἀπίστων τῷ πληθὲι φυλάττουσιν, ἐκ παλαιῶν χρόνων ἐξηλωμένης παρ' αὐτοῖς τῆς
περὶ ταῦτα σπουδῆς, τὰς δὲ τῶν πλανήτων ἀστέρων κινήσεις καὶ περιόδους καὶ στηριγμούς,
25 ἔτι δὲ τὰς ἐκάστου δυνάμεις πρὸς τὰς ζώων γενέσεις, τίνων εἰσὶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν
ἀπεργαστικά, φιλοτιμώτατα παρατετηρήκασιν. (5) καὶ πολλὰκις μὲν τοῖς ἀνθρώποις
τῶν αὐτοῖς μελλόντων ἀπαντήσεσθαι κατὰ τὸν βίον προλέγοντες ἐπιτυχάνουσιν, οὐκ ὀλι-
γάκις δὲ καρπῶν φθορὰς ἢ τοῖναντίον πολυκαρπίας, ἔτι δὲ νόσους κοινὰς ἀνθρώποις ἢ
βοσκήμασιν ἐσομένας προσημαίνουσι, σεισμούς τε καὶ κατακλυσμούς καὶ κομητῶν ἀστέρων
30 ἐπιτολάς, καὶ πάντα τὰ τοῖς πολλοῖς ἀδύνατον ἔχειν δοκοῦντα τὴν ἐπὶ γνῶσιν, ἐκ πολλοῦ
χρόνου παρατήρησεως γεγεννημένης, προγινώσκουσι. (6) φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι c. 28, 1
Χαλδαίους, ἀποίκους Αἰγυπτίων ὄντας, τὴν δόξαν ἔχειν τὴν περὶ τῆς ἀστρολογίας παρὰ
τῶν ἱερέων μαθόντας τῶν Αἰγυπτίων. (7) τὸ δ' ἄλλο πλῆθος τῶν Αἰγυπτίων ἐκ
παιδῶν μαθάνει παρὰ τῶν πατέρων ἢ συγγενῶν τὰς περὶ ἑκάστου βίον ἐπιτηδεύσεις,
35 καθάπερ προειρήκαμεν (c. 74). γράμματα δ' ἐπ' ὀλίγον διδάσκονται οὐχ ὅπαντες ἀλλ'
οἱ τὰς τέχνας μεταχειριζόμενοι μάλιστα. παλαίστραν δὲ καὶ μουσικὴν οὐ νόμιμόν ἐστι παρ'
αὐτοῖς μαθάνειν· ὑπολαμβάνουσι γὰρ ἐκ μὲν τῶν καθ' ἡμέραν ἐν τῇ παλαίστρᾳ γυμνασίῳ
τοὺς νέους οὐχ ὑγίειαν εἶναι ἀλλὰ ῥώμην ὀλιγοχρόνιον καὶ παντελῶς ἐπικινδύνον, τὴν δὲ
μουσικὴν νομίζουσιν οὐ μόνον ἀχρηστον ὑπάρχειν ἀλλὰ καὶ βλαβερὰν, ὥς ἂν ἐκθληνόνσαν
40 τὰς τῶν ἀκουόντων φυχάς.
(82) τὰς δὲ νόσους προκαταλαμβάνοντες θεραπεύουσι τὰ σώματα κλισμοῖς καὶ νηστείαις
καὶ ἐμέτοις, ἐνίοτε μὲν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐνίοτε δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας διαλει-

3 μόνον om. C del. Vogel 9 δὲ τῶν πλείστων καὶ γυνῶν C 14 δὲ καὶ C
τε καὶ D 18—19 καὶ τὰ πρὸς γεωμετρίαν θ. D 21 ἐπιμελοῦς Ddf—λῶς o 24 δὲ
Vogel τε o 27 περὶ τῶν μελλόντων C 35 διδάσκονται Rei—κουσι o 38 δὲ
C τε D 39 [ἀν] Hertlein 40 ἀκουόντων D ἀνδρῶν C

ποντες. (2) φασί γὰρ πάσης τροφῆς ἀναδοθείσης τὸ πλεόν εἶναι περιττόν, ἀφ' οὗ γεν-
νᾶσθαι τὰς νόσους, ὥστε τὴν προειρημένην θεραπείαν ἀναιροῦσαν τὰς ἀρχὰς τῆς νόσου
μάλιστα ἂν παρασκευάσαι τὴν ὑγίειαν. (3) κατὰ δὲ τὰς στρατείαις καὶ τὰς ἐπὶ τῆς χώρας
ἐκδομίας θεραπεύονται πάντες οὐδένα μισθὸν ἰδίοι διδόντες· οἱ γὰρ λατοὶ τὰς μὲν τροφὰς
5 ἐκ τοῦ κοινοῦ λαμβάνουσι. τὰς δὲ θεραπείας προσάγουσι κατὰ νόμον ἐγγραφον, ὑπὸ πολλῶν
καὶ δεδοξασμένων λατρῶν ἀρχαίων συγγεγραμμένον· κἂν τοῖς ἐκ τῆς ἱερᾶς βίβλου νόμοις
ἀναγινωσκομένοις ἀκολουθήσαντες ἀδυνατήσωσι σῶσαι τὸν κάμνοντα, ἀθῶοι παντὸς
ἐγκλήματος ἀπολύονται· ἐὰν δέ τι παρὰ τὰ γεγραμμένα ποιήσωσι, θανάτου κρίσιν ὑπομέ-
νουσιν, ἡγουμένου τοῦ νομοθέτου τῆς ἐκ πολλῶν χρόνων παρατετηρημένης θεραπείας καὶ
10 συνεταγμένης ὑπὸ τῶν ἀρίστων τεχνιτῶν ὀλίγους ἂν γενέσθαι συνεωτέρους.

(83) περὶ δὲ τῶν ἀφιερωμένων ζώων κατ' Αἴγυπτον εἰκότως φαίνεται πολλοῖς παρὰ Tier-
δοξον τὸ γινόμενον καὶ ζητήσεως ἄξιον. σέβονται γὰρ ἕνα τῶν ζώων Αἰγύπτιοι καθ' ὑπερ- dienst
βολὴν οὗ ζῶντα μόνον ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντα, ὅλον τοὺς τε αἰλούρους καὶ τοὺς ἰχνεύμονας c. 21, 6
καὶ κύνας, ἔτι δ' ἱέρακας καὶ τὰς καλουμένας παρ' αὐτοῖς ἴβεις, πρὸς δὲ τούτοις τοὺς τε
15 λύκους καὶ τοὺς κροκοδείλους καὶ ἕτερα τοιαῦτα πλείω, περὶ ὧν τὰς αἰτίας ἀποδιδόναι
πειρασόμεθα, βραχέα πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν διελθόντες. (2) πρῶτον μὲν γὰρ ἐκάστω γ' ἔνι
τῶν σεβασμοῦ τυγχανόντων ζώων ἀφιέρωται χώρα φέρουσα πρόσδοον ἀρκούσαν εἰς
ἐπιμέλειαν καὶ τροφὴν αὐτῶν· ποιοῦνται δὲ καὶ θεοῖς τισιν εὐχὰς ὑπὲρ τῶν παιδίων οἱ κατ'
Αἴγυπτον τῶν ἐκ τῆς νόσου σωθέντων· ξυρήσαντες γὰρ τὰς τρίχας καὶ πρὸς ἀργύριον ἢ
20 χρυσόν στήσαντες διδῶσι τὸ νόμισμα τοῖς ἐπιμελομένοις τῶν προειρημένων ζώων.
(3) οἱ δὲ τοῖς μὲν ἱεράσι κρέα κατατέμνοντες καὶ προσκαλούμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ
πετομένοις ἀναρρίπτουσι, μέχρι ἂν δέξωνται· τοῖς δ' αἰλούροις καὶ τοῖς ἰχνεύμοσι καταθρύπτον-
τες τοὺς ἄρτους εἰς γάλα καὶ πομπύζοντες παρατιθέασιν ἢ τῶν ἰχθύων τῶν ἐκ τοῦ Νείλου
κατατέμνοντες ὡμῶς σιτίζουσιν· ὥσαύτως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων ἐκάστω γένει τὴν
25 ἀρμόζουσαν τροφὴν χορηγοῦσιν. (4) τὰς δὲ γινομένας περὶ ταῦτα λειτουργίας οὐχ ὅλον
ἐκκλινουσιν ἢ τοῖς ὅλοις γενέσθαι καταφανεῖς ἐπαισχύνονται, τοῦναντίον δ' ὡς περὶ τὰς
μεγίστας τῶν θεῶν γινόμενοι τιμὰς σεμνύνονται, καὶ μετὰ σημείων ἰδίων περιέρχονται
τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν· πόρρωθεν δ' ὄντες φανεροὶ τίνων ζώων ἔχουσι τὴν ἐπιμέλειαν,
ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων προσκυνῶνται καὶ τιμῶνται. (5) ὅταν δ' ἀποθάνῃ τι τῶν εἰρημένων,
30 σινδόνι κατακαλύψαντες καὶ μετ' οἰμωγῆς τὰ στήθη καταπληξάμενοι φέρουσιν εἰς τὰς
ταριχεύσας· ἔπειτα θεραπευθέντων αὐτῶν κεδραὶ καὶ τοῖς δυναμένοις εὐωδία παρέχεσθαι
καὶ πολυχρόνιον τοῦ σώματος τήρησιν, θάπτουσιν ἐν ἱεραῖς θήκαις. (6) ὃς δ' ἂν τούτων
τι τῶν ζώων ἐκὼν διαφθέρῃ, θανάτῳ περιπίπτει, πλην ἐὰν αἰλουρον ἢ τὴν ἴβιν ἀποκ-
τείνῃ· ταῦτα δὲ ἐὰν τε ἐκὼν ἐὰν τε ἄκων ἀποκτείνῃ, πάντως θανάτῳ περιπίπτει, τῶν
35 ὄχλων συντρεχόντων καὶ τὸν πράξαντα δεινότερα διατιθέντων, καὶ τοῦτ' ἐνίοτε πραττόντων
ἀνευ κρίσεως. (7) διὰ δὲ τὸν ἐπὶ τούτοις φόβον οἱ θεασάμενοι τεθνηκὸς τι τούτων τῶν
ζώων ἀποστάντες μακρὰν βοῶσιν, ὀδυρόμενοί τε καὶ μαρτυρόμενοι κατελιθῆναι τετελευ-
τηκός. [(ἴδ) οὗτω δ' ἐν ταῖς τῶν ὄχλων ψυχαῖς ἐντέθηκεν ἡ πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα
δεδεισσομένη· erlebnis eines Römers während Diodors ägyptischem aufenthalte].
40 (84) ἀρίστων δὲ φαινομένων πολλοῖς τῶν εἰρημένων καὶ μύθοις παραπλησιῶν πολλῶν

3 τὴν om. D ἐκ (ἀπὸ) τῆς χώρας Rei 5 ὑπὸ Ddf ἀπὸ ο 8 τι om. C
13 τοὺς τε om. D ἰχνεύμονας καὶ νυφίτζας F 16 διελθόντες D διαλεχθέντες C
17 πρόσδοον φέρουσα C 18 παιδίων C 24 ὡμῶς om. C 26 ὡς περὶ Ddf
ὥσπερ εἰς ο 29 ἀπαντῶντων Wesseling ἀπάντων D τῶν C 29—56, 42 verkürzt
stark Euseb. PE 2, 1, 46—50 32 ἐν om. D 37—38 τὸ τετελευτηκός C αὐτὸ τ.
Rei 38 ὄχλων D ἀνθρώπων C

- παραδοξότερα φανήσεται τὰ μετὰ ταῦτα ῥηθῆσόμενα. λιμῶι γὰρ ποτε πιεζομένων τῶν κατ' Αἴγυπτον φασὶ πολλοὺς ἀλλήλων μὲν ἄφασθαι διὰ τὴν ἐνδεῖαν, τῶν δ' ἀφαιρεμένων ζώων τὸ παραπάν μὴν' αἰτίαν σχεῖν μηδὲνα προσενηνέχθαι. (2) ἀλλὰ μὴν γε καὶ καθ' ἣν ἂν οἰκίαν εὐρεθῇ κῶν τετελεστηκώς, ξυρῶνται πάντες οἱ κατ' οἶκον ὄντες δλον τὸ σῶμα καὶ ποιοῦνται πένθος· καὶ τὸ τούτου θαυμασιώτερον, ἐὰν οἶνος ἢ σίτος ἢ τι τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων τυγχάνῃ κείμενον ἐν τοῖς οἰκήμασιν οὐ τὸ ζῆν ἐξέλειπε τι τῶν θηρίων, οὐκ ἂν ἔτι χρεῖσασθαι πρὸς οὐδὲν αὐτοῖς ὑπομείνειαν. (3) καὶ ἐν ἄλλῃ χώρῃ που στρατευόμενοι τύχῳσι, λυτρούμενοι τοὺς αἰλούρους καὶ τοὺς ἰέρακας κατὰγουσιν εἰς Αἴγυπτον. καὶ τοῦτο πράττουσιν ἐνίοτε τῶν ἐφοδίων αὐτοὺς ὑπολιπόντων. (4) τὰ δὲ γινόμενα c. 21, 10
- 10 περὶ τὸν Ἄπιν τὸν ἐν Μέμφει ἱποκίλον καὶ τὸν Μνεῦιν τὸν ἐν Ἑλιουπόλει καὶ τὰ περὶ τὸν τράγον τὸν ἐν Μένδητι, πρὸς δὲ τούτοις τὸν κροκόδειλον τὸν κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τὸν λέοντα τὸν τρεφόμενον ἐν τῇ καλουμένῃ Λεόντων πόλει καὶ πολλὰ τοιαῦθ' ἕτερα διηγήσασθαι μὲν εὐχερές, ἀπαγγέλλαντα δὲ πιστευθῆναι παρὰ τοῖς μὴ τεθεαμένοις δύσκολον. (5) ταῦτα γὰρ ἐν ἱεροῖς μὲν περιβόλοις τρέφεται, θεραπεύουσιν δ' αὐτὰ πολλοὶ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν τροφὰς διδόντες τὰς πολυτελεστάτας· σεμίδαλιν γὰρ ἢ χόνδρον ἐφροντες ἐν γάλακτι καὶ πέμματα παντοδαπὰ μέλιτι φυρῶντες καὶ κρέα χήνεια τὰ μὲν ἐφροντες τὰ δ' ὀπτῶντες ἀνεκλείπτως χορηγοῦσι, τοῖς δ' ὠμοφάγοις πολλὰ τῶν ὀρνέων θηρεύοντες παραβάλλουσι, καὶ τὸ καθόλου μεγάλῃν εἰσφέροντα σπουδὴν εἰς τὴν πολυτέλειαν τῆς τροφῆς. (6) λουτροῖς τε χλιαροῖς χρώμενοι καὶ μύροις τοῖς κρατίστοις ἀλείφοντες καὶ παντοδαπὰς εὐωδίας 20 θυμιῶντες οὐ διαλείπουσι· στρωμάς τε τὰς πολυτελεστάτας καὶ κόσμον εὐπρεπῆ χορηγοῦσι· καὶ τῶν συνοουσιῶν ὅπως τυγχάνῃ κατὰ φύσιν φροντίδα ποιοῦνται τὴν μεγίστην, πρὸς δὲ τοῖσις ὁμοφύλοις θηλείας ἐκάστωι τῶν ζώων τὰς εὐειδεστάτας συντρέφουσιν, ἃς παλλακίδας προσασγορεύουσι· καὶ θεραπεύουσι ταῖς μεγίσταις δαπαναῖς καὶ λειτουργίαις. (7) ἐὰν δὲ τελευτήσῃ τι, πενθοῦσι μὲν ἴσα τοῖς ἀγαπητῶν τέκνων στερομένοις, θάπτουσι 25 δὲ οὐ κατὰ τὴν ἑαυτῶν δύναμιν, ἀλλὰ πολὺ τὴν ἀξίαν τῆς ἑαυτῶν οὐσίας υπερβάλλοντες. (8) μετὰ γὰρ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, Πτολεμαίου τοῦ Λάγου παρειαληφτός ἔσθι τὴν Αἴγυπτον, ἔτιχεν ἐν Μέμφει τελευτήσας ὁ Ἄπης γῆραι· ὁ δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ἔχων αὐτοῦ τὴν τε ἡτοιμασμένην χορηγίαν οὐσαν πάνν πολλὴν εἰς τάφην ἅπασαν ἔδωκ' ἀπάνησε, καὶ παρὰ τοῦ Πτολεμαίου πεντήκοντα ἀργυροῦ τάλαντα προσεδανείσατο. [ähnliches aus Diodors 30 zeit. (85) προσθετέον δὲ τοῖς εἰρημένοις τὰ λειπόμενά τῶν γινόμενων περὶ τὸν ἱερὸν ταῦρον τὸν ὀνομαζόμενον Ἄπιν.] δταν γὰρ τελευτήσας ταφῇ μεγαλοπρεπῶς, ζητοῦσιν οἱ περὶ ταῦτ' ὄντες ἱερεῖς μόσχον ἔχοντα κατὰ τὸ σῶμα παράσημα τὰ παραπλήσια τῷ προσηνέξαντι. (2) δταν δ' εὐρεθῇ, τὰ μὲν πλήθη τοῦ πένθους ἀπολύεται, τῶν δ' ἱερέων οἱς ἔστιν ἐπιμελές, ἄγουσι τὸν μόσχον τὸ μὲν πρῶτον εἰς Νεῖλου πόλιν, ἐν ἣι τρέφουσιν 35 αὐτὸν ἐφ' ἡμέρας τετταράκοντα, ἔπειτ' εἰς θαλαμῆγδον ναῦν οἰκημα κεχρυσωμένον ἔχουσαν ἐμβιβάσαντες ὡς θεὸν ἀνάγουσιν εἰς Μέμφιν εἰς τὸ τοῦ Ἑφαιστοῦ τέμενος. (3) ἐν δὲ ταῖς προειρημέναις τετταράκονθ' ἡμέραις μόνον ὀρώσιν αὐτὸν αἱ γυναῖκες κατὰ πρόσωπον ἰστάμεναι, καὶ δευκνύουσιν ἀναστυράμεναι τὰ ἑαυτῶν γεννητικὰ μόρια· τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἅπαντα κεκωλυμένον ἔστιν εἰς θῆιν αὐτὰς ἐρχεσθαι τούτῳ τῷ θεῷ. (4) τῆς δὲ τοῦ 40 βόδου τούτου τιμῆς αἰτίαν ἐνίοι φέρουσι λέγοντες ὅτι τελευτήσαντος Ὀσίριδος εἰς τοῦτον ἢ ψυχὴ αὐτοῦ μετέστη, καὶ διὰ ταῦτα διατελεῖ μέχρι τοῦ νῦν αἰεὶ κατὰ τὰς ἀναδείξεις αὐτοῦ μεθισταμένη πρὸς τοὺς μεταγενεστέρους· (5) ἐνίοι δὲ λέγουσι τελευτήσαντος Ὀσίριδος ὑπὸ Τυ- c. 21, 5—6

4 [ὄντες] Eichstaedt 8 λυτρούμενοι D λυπούμενοι C ἀπάγουσιν C 10 ποικίλον om. C 11 ἐν τῇ μοίριδος λίμνῃ C 12 καλουμένη om. C 20 εὐπρεπῆ: ἐκπρεπῆ Vogel 23 μεγίσταις C ὑπερβαλλούσαις D 24 τι Ddī τις ο πενθοῦσι D ποιοῦσι C 27 γῆραι v γρηαῖς CD 41 αὐτοῦ om. D διετέλει D

φῶνος τὰ μέλη συναγαγούσαν τὴν Ἰσιν εἰς βούην ξυλλήνη ἐμβαλεῖν βύσσινα (?) περιβεβλημένην· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν πόλιν ὀνομασθῆναι Βούσιριν. [πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα μυθολογοῦσι περὶ τοῦ Ἑλίου, ὑπὲρ ὧν μακρὸν ἡγούμεθα τὰ καθ' ἕκαστον διεξιέναι.]

- (86) πάντα δὲ θαυμάσια καὶ μελῶς πίστεως ἐπιτελοῦντες οἱ κατ' Αἴγυπτον εἰς τὰ τιμώμενα ζῶια πολλὴν ἀπορίαν παρέχονται τοῖς τὰς αἰτίας τούτων ζητοῦσιν. (2) οἱ μὲν οὖν λεγέειν αὐτῶν ἀπόρρητον τι δόγμα περὶ τούτων ἔχουσιν, δὲ προειρηκαμένον ἐν τοῖς θεολογουμένοις ὑπ' αὐτῶν (21, 5—6), οἱ δὲ πολλοὶ τῶν Αἰγυπτίων τρεῖς αἰτίας ταύτας ἀποδιδόασιν, ὧν τὴν μὲν πρώτην μυθώδη παντελῶς καὶ τῆς ἀρχαϊκῆς ἀπλότητος οἰκτεῖν. (3) φασὶ γὰρ τοὺς ἐξ ἀρχῆς γενομένους θεοὺς, ὀλίγους ὄντας καὶ κατισχυομένους ὑπὸ τοῦ πληθους καὶ τῆς ἀνομίας τῶν γηγενῶν ἀνθρώπων, ὁμοιωθῆναι τισὶ ζώοις, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου τρόπου διαφυγεῖν τὴν ὁμότητα καὶ βίαν αὐτῶν· ὕστερον δὲ τῶν κατὰ τὸν κόσμον πάντων κρατήσαντας καὶ τοῖς αἰτίοις τῆς ἐξ ἀρχῆς σωτηρίας χάριν ἀποδιδόντας ἀφιερωσάαι τὰς φύσεις αὐτῶν οἷς ἀφωμοιωθῆσαν, καὶ καταδείξαι τοῖς ἀνθρώποις τὸ τρέφειν μὲν ζῶντα πολυτελῶς, θάπτειν δὲ τελεστήσαντα. (4) δευτέραν δὲ λέγουσιν αἰτίαν, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ κατ' Αἴγυπτον διὰ τὴν ἀταξίαν τὴν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πολλαῖς μάχαις ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων ἡττηθέντες ἐπενόησαν σύνθημα φορεῖν ἐπὶ τῶν ταγμάτων. (5) φασὶν οὖν κατασκευάσαντας εἰκόνας τῶν ζώων ἃ νῦν τιμῶσι καὶ πῆξαντας ἐπὶ σανίλων φορεῖν τοὺς ἡγεμόνας, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου γνωρίζειν ἕκαστον ἥς εἴη συντάξεως· μεγάλα δὲ συμβαλλομένης αὐτοῖς τῆς διὰ τούτων εὐταξίας πρὸς τὴν νίκην, δόξαι τῆς σωτηρίας αἰτία γεγονέναι τὰ ζῶια· χάριν οὖν αὐτοῖς τοὺς ἀνθρώπους ἀποδοῦναι βουλομένους εἰς ἔθος κατατάξαι τῶν εἰκασθέντων τότε μηδὲν κτείνειν, ἀλλὰ σεβομένους ἀπονέμειν τὴν προειρημένην ἐπιμέλειαν καὶ τιμῆν. (87) τρίτην δ' αἰτίαν φέρουσι τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν ζώων τὴν χρεῖαν, ἣν ἕκαστον αὐτῶν προσφέρεται πρὸς τὴν ὠφέλειαν τοῦ κοινού βίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. (2) τὴν μὲν γὰρ θήλειαν βούην ἐργάτας τίττειν καὶ τὴν ἐλαφρὰν τῆς γῆς ἀροῦν, τὰ δὲ πρόβατα δις μὲν τίττειν καὶ τοῖς ἐρίοις τὴν σκέτην ἅμα καὶ τὴν εὐσχημοσύνην περιποιεῖν, τῷ δὲ γάλακτι καὶ τῷ τυρῷ τροφὰς παρέχεσθαι προσήκει ἅμα καὶ δαφιλεῖς. τὸν δὲ κύνα πρὸς τε τὰς θήρας εἶναι χρησίμον καὶ πρὸς τὴν φυλακὴν· διόπερ τὸν θεὸν τὸν παρ' αὐτοῖς καλούμενον Ἄνουβιν παρεισάγουσι κυνὸς ἔχοντα κεφαλὴν, ἐμφαίνοντες ὅτι σωματοφύλαξ ἦν τῶν περὶ τὸν Ὅσιριν καὶ τὴν Ἰσιν. (3) ἐνιοὶ δὲ φασὶ τῆς Ἰσίδος προηγουμένων τοὺς κύνας καθ' ὃν καιρὸν ἐξήτει τὸν Ὅσιριν τὰ τε θηρία καὶ τοὺς ἀπαντῶντας ἀπείργειν, ἔτι δ' εὐνοικῶς διακειμένους συζητεῖν ὠρουμένους· διὸ καὶ τοῖς Ἰσείοις προσπορεύεσθαι τοὺς κύνας κατὰ τὴν πομπήν, τῶν καταδείξαντων τοῦτο τὸ νόμιμον σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν. (4) καὶ τὸν μὲν αἰλουρον πρὸς τε τὰς ἀσπίδας θανάσιμα δακνύσας εὐθετον ὑπάρχειν καὶ τὰλλα δάκετα τῶν ἐρπετῶν, τὸν δ' ἰχνεύμονα τῶν κροκοδείλων παρατηροῦντα τοὺς γόνους τὰ καταλειφθέντα τῶν ὠϊῶν συντρίβειν, καὶ ταῦτ' ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως ἐνεργεῖν μηδὲν ὠφελούμενον. τοῦτο δ' εἰ μὴ συνέβαινε γίνεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν γενομένων θηρίων ἄβυστον ἂν γενέσθαι τὸν ποταμόν. (5) ἀπόλλυσθαι δὲ καὶ τοὺς κροκοδείλους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ προειρημένου ζώου παραδόξῳ καὶ παντελῶς ἀπιστομένῳ μεθόδοι· τοὺς γὰρ ἰχνεύμονας

1 βύσσινα v βυσσίνη (C) D βύρρη Vogel 3 ὑπὲρ οὗ D τὰ Hertlein τὸ ο
4 μελῶς C ἀξία D 7 ὑπ' αὐτῶν om. C 8—59, 18 verkürzt und vielfach anders
Euseb. PE 2, 1, 33—44 8 τινὲς μὲν φασὶ Eus 10 ἀνομίας: ἀσεβείας Eus ἀλόγους
ζώοις Eus 13 αὐτῶν τῶν ζώων Eus 17 ἃ D Eus ὧν C καὶ — σανίλων
om. Eus ἡγεμόνας ἐπὶ κεφαλῇ καὶ τοῦτο γνώρισμα τῆς ἀρχῆς ἔχειν Eus 18 τὰ-
ξεως C μέγα D 23 πρόφερεται D 24 δις μὲν om. Eus 25 ἅμα om. D
26 ἅμα δὲ καὶ D τε om. D 29 ἰσὶς D 31 τοῖς Ἰσείοις C τῆς Ἰσίδος D
33 τὰλλα τὰ D 35 καταληφθέντα ζ v 38 παραδόξῳ Jac -ως o

- κυλιόμενους ἐν τῷ πλητῷ χασκόντων αὐτῶν καθ' ὃν ἂν χρόνον ἐπὶ τῆς χέρσου καθεύδουσιν εἰσπηδᾶν διὰ τοῦ στόματος εἰς μέσον τὸ σῶμα, ἔπειτα συντόμως τὴν κοιλίαν διαφαγόντας αὐτοὺς μὲν ἀκινδύνους ἐξίεναι, τοὺς δὲ τοῦτο παθόντας νεκροὺς ποιεῖν παραχρῆμα. (6) τῶν δ' ὀρνέων τὴν μὲν βῖβιν χρησίμην ὑπάρχειν πρὸς τε τοὺς ὄρεας καὶ τὰς ἀκρίδας καὶ τὰς κάμπας, τὸν δ' ἰέρακα πρὸς τοὺς σκορπίους καὶ κεράστας καὶ τὰ μικρὰ τῶν δακτύων θηρίων τὰ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους ἱεπιτηδεύοντα καὶ ἀναιροῦντα. (7) ἐνιοὶ δὲ λέγουσι τιμᾶσθαι τὸ ζῶιον τοῦτο διὰ τὸ τοὺς μάντις οἰωνοῖς τοῖς ἰέρασι χρωμένους προλέγειν τὰ μέλλοντα τοῖς Αἰγυπτίοις. (8) τινὲς δὲ φασιν ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἰέρακα βιβλὸν ἐνεγκεῖν εἰς Θήβας τοῖς ἱερεῦσι φοινικῶι ῥάμματι περιειλημμένον, ἔχον γεγραμμένας τὰς τῶν θεῶν 10 θεραπείας τε καὶ τιμὰς· διὸ καὶ τοὺς ἱερογραμματεῖς φορεῖν φοινικὸν ῥάμμα καὶ περὶ τὸν ἰέρακος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. (9) τὸν δ' ἀέτον Θηβαῖοι τιμῶσι διὰ τὸ βασιλικὸν εἶναι δοκεῖν τοῦτο τὸ ζῶιον καὶ τοῦ Διὸς ἄξιον. (88) τὸν δὲ τράγον ἀπεθέωσαν, καθάπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι τιμηθῆναι λέγουσι τὸν Πρίαπον, διὰ τὸ γεννητικὸν μόριον· τὸ μὲν γὰρ ζῶιον εἶναι τοῦτο κατωφερέστατον πρὸς τὰς συνουσίας, τὸ δὲ μόριον τοῦ σώματος 15 τὸ τῆς γενέσεως αἷτιον τιμᾶσθαι προσηκόντως, ὥς ἂν ὑπάρχον ἀρχέγονον τῆς τῶν ζῴων φύσεως. (2) καθόλου δὲ τὸ αἰδοῖον οὐκ Αἰγυπτίους μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ὀλίγους καθιερωμέναι κατὰ τὰς τελετάς, ὥς αἷτιον τῆς τῶν ζῴων γενέσεως· τοὺς τε ἱερεῖς τοὺς παραλαβόντας τὰς πατρικὰς ἱεροσύνας κατ' Αἴγυπτον τοῦται τῷ θεῷ πρῶτον μνεῖσθαι. (3) καὶ τοὺς Πᾶνας δὲ καὶ τοὺς Σατύρους φασὶν ἕνεκα τῆς αὐτῆς αἰτίας τιμᾶσθαι παρ' ἀνθρώποις· 20 διὸ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀνατιθέναι τοὺς πλείστους ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐντεταμένους καὶ τῇ τοῦ τράγου φύσει παραπλησίως [τὸ γὰρ ζῶιον τοῦτο παραδεδοσθαι πρὸς τὰς συνουσίας εἶναι ἐνεργέστατον]· ἐκείνους οὖν διὰ ταύτης τῆς ἐμφράσεως χάριν ἀποδιδόναι περὶ τῆς πολυτεχνίας τῆς αὐτῶν. (4) τοὺς δὲ ταύρους τοὺς ἱεροῦς, λέγω δὲ τὸν τε Ἄπιν καὶ τὸν Μνεῦιν, τιμᾶσθαι παραπλησίως τοῖς θεοῖς, Ὅσιριδος καταδείξαντος, ἅμα μὲν διὰ τὴν 85, 4—5 τῆς γεωργίας χρῆσιν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ τῶν εὐρόντων τοὺς καρποὺς τὴν δόξαν ταῖς τούτων ἐργασίαις παραδόσοιμον γεγονέναι τοῖς μεταγενεστέροις εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. τοὺς δὲ πυρροὺς βοὺς συγχωρηθῆναι θύειν διὰ τὸ δοκεῖν τοιοῦτον τῷ χρώματι γεγονέναι Τυφῶνα τὸν ἐπιβουλεύσαντα μὲν Ὅσιριδι, τυχόντα δὲ τιμωρίας ὑπὸ τῆς Ἰσιδος διὰ τὸν τάνδρὸς 21, 1 φόνον. (5) καὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ τοὺς ὁμοχρωμάτους τῷ Τυφῶνι τὸ παλαιὸν ὑπὸ τῶν βασιλέων φασὶ θύεσθαι πρὸς τῷ τάφῳ τῷ Ὅσιριδος· τῶν μὲν οὖν Αἰγυπτίων ὀλίγους τινὰς εὐρίσκεσθαι πυρροὺς, τῶν δὲ ξένων τοὺς πλείους· διὸ καὶ περὶ τῆς Βουσιρίδος ξενοκτονίας 30 παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἐνισχυσαὶ τὸν μῦθον, οὗ τοῦ βασιλέως ὀνομαζομένου Βουσιρίδος, ἡ δὲ ἀλλὰ τοῦ Ὅσιριδος τάφου ταύτην ἔχοντος τὴν προσηγορίαν κατὰ τὴν τῶν ἐγγχωρίων διάλεκτον. (6) τοὺς δὲ λύκους τιμᾶσθαι λέγουσι διὰ τὴν πρὸς τοὺς κύνas τῆς φύσεως 35 ὁμοιότητα· βραχὺ γὰρ διαλλάττοντας αὐτοὺς ταῖς φύσεσιν ταῖς ἐπιμιξίαις ζωογονεῖν ἐξ ἀλλήλων. (6a) φέρουσι δ' Αἰγύπτιοι καὶ ἄλλην αἰτίαν τῆς τοῦ ζῴου τούτου τιμῆς μυθικωτέραν· τὸ γὰρ παλαιὸν φασὶ τῆς Ἰσιδος μετὰ τοῦ παιδὸς Ὄρου μελλούσης διαγωνίζεσθαι πρὸς Τυφῶνα παραγενέσθαι βοηθὸν ἐξ Ἀἰδου τὸν Ὅσιριν τῷ τέκνῳ καὶ τῇ γυναικί, λύκῳ τὴν ὄψιν ὁμοιωθέντα· ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Τυφῶνος τοὺς κρατήσαντας 40 καταδείξει τιμᾶν τὸ ζῶιον οὗ τῆς ὄψεως ἐπιφανείσης τὸ νικᾶν ἐπηκολούθησεν. (7) ἐνιοὶ

3 ἀκινδύνους C -γως D 5 κεράστας D Eus τοὺς κεράστας C 6 ἐπιτηδεύοντα καὶ om. C 9 περιειλημμένον D περιδεδεμένον C 10 διὸ D διόπερ C 13 Πρίαπον Eus (s. Radermacher Glotta 25, 199, 3) 18 τὰς πατρικὰς D Eus τὰς om. C πρῶτον om. Eus 21—22 [ ] Jac τὸ — ἐνεργέστατον (ότατον Eus) ο Eus 22 ἐκείνους C -οις D om. Eus 23 τοὺς ἱεροῦς C Eus τοὺς om. D 26 ἐργασίαις (vgl. 21, 11) D εὐεργεσίαις C 36 δὲ καὶ ἄλλην αἰ. Αἰγ. C

- δὲ λέγουσι, τῶν Αἰθιοπῶν στρατευσάντων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀθροισθείσας παμπληθεῖς ἀγέλας
 λύκων ἐκδιῶξαι τοὺς ἐπελθόντας ἐκ τῆς χώρας ὑπὲρ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην 'Ελεφαντίνην'.
 διὸ καὶ τὸν τε νομὸν ἐκείνον Λυκοπολίτην ὀνομασθῆναι, καὶ τὰ ζῶια τὰ προεξηγμένα τυχεῖν
 τῆς τιμῆς. (89) λείπεται δ' ἡμῖν εἰπεῖν περὶ τῆς τῶν κροκοδείλων ἀποθεώσεως, ὑπὲρ ἧς
 5 οἱ πλείστοι διαποροῦσι πῶς τῶν θηρίων τούτων σαρκοφαγούντων τοὺς ἀνθρώπους ἐνομο-
 θετήθη τιμὰν ἰσα θεοῖς τοὺς τὰ δεινότεστα διατιθέντας. (2) φασὶν οὖν τῆς χώρας τὴν ὀχυρό-
 τητα παρέχεσθαι μὴ μόνον τὸν ποταμόν, ἀλλὰ καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἐν αὐτῷ κροκοδεί-
 λους· διὸ καὶ τοὺς ληιστάς τοὺς τε ἀπὸ τῆς 'Αραβίας καὶ Λιβύης μὴ τολμᾶν διανήχεσθαι
 τὸν Νεῖλον, φοβούμενους τὸ πλῆθος τῶν θηρίων· τοῦτο δ' οὐκ ἂν ποτε γενέσθαι πολε-
 10 μούμενων τῶν ζώων καὶ διὰ τῶν σαγηνευόντων ἄρδην ἀναιεθέντων. (3) ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 λόγος ἱστορούμενος περὶ τῶν θηρίων τούτων. φασὶ γάρ τινες τῶν ἀρχαίων τινὰ βασιλέων, τὸν (c. 45, 1)
 προσαγορευόμενον Μηνᾶν(?), διωκόμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταφυνγεῖν εἰς τὴν Μοιρίδος
 καλομένην ἕλμην, ἐπειθ' ὑπὸ κροκοδείλου παραδόξως ἀναληφθέντα εἰς τὸ πέραν ἀπνε-
 χθῆναι. τῆς δὲ σωτηρίας χάριν ἀποδοιδῶναι βουλόμενον τῷ ζώῳ πόλιν κτίσαι πηλσίον,
 15 ὀνομάσαντα Κροκοδείλων· καταδείξει δὲ καὶ τοῖς ἐγγχωρίοις ὡς θεοὺς τιμᾶν ταῦτα ζῶια,
 καὶ τὴν ἕλμην αὐτοῖς εἰς τροφὴν ἀναθεῖναι. ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν τάφον ἑαυτῷ κατασκευάσαι (c. 52, 4)
 πυραμίδα τετράπλευρον ἐπιστήσαντα, καὶ τὸν θαυμαζόμενον παρὰ πολλοῖς λαβύρινθον (c. 61, 2)
 οἰκοδομήσαι. (4) παραπλήσια δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων λέγουσιν [ὑπὲρ ὧν τὰ καθ'
 ἕκαστον μακρὸν ἂν εἴη γράφειν]. (4b) ὅτι γὰρ τῆς ὀφελείας ἕνεκα τῆς εἰς τὸν βίον οὕτως
 20 ἑαυτοὺς εἰθίκασι, φανερόν εἶναι φασιν(?) ἐκ τοῦ πολλὰ τῶν ἐδωδόμενων παρ' αὐτοῖς ἐνίοις μὴ
 προσφέρεισθαι. τινὰς μὲν γὰρ φακῶν, τινὰς δὲ κνᾶμων, ἐνίοις δὲ τυρῶν ἢ κρομμύων ἢ
 τινων ἄλλων βρωμάτων τὸ παράπαν μὴ γενέσθαι, πολλὰν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν Αἴγυπτον,
 ὅλην ποιοῦντας διότι διδασκτέον ἔστιν ἑαυτοῖς τῶν χρησίμων ἀπέχεσθαι, καὶ διότι πάντων
 πάντα ἐσθιόντων οὐδὲν ἂν ἐξήκοεσι τῶν ἀναλίσκομένων. [[89, 5—90, 2a zwei weitere
 25 erklārungen von entstehung und zweck des tierdienstes]]. (90, 2b) καθόλου δὲ
 φασὶ τοὺς Αἰγυπτίους ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους εὐχαρίστως διακείσθαι πρὸς πᾶν τὸ εὐεργε-
 τοῦν, νομίζοντας μεγίστην ἐπικουρίαν εἶναι τῷ βίῳ τὴν ἀμοιβὴν τῆς πρὸς τοὺς εὐεργέτας
 χάριτος· ὅλην γὰρ εἶναι διότι πάντες πρὸς εὐεργεσίαν δρμήσουσι τούτων μάλιστα παρ' οἷς
 30 ἂν ὀρώοι κάλλιστα θησαυρισθησομένης τὰς χάριτας. (3) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας δοκοῦσιν (Königs-
 Αἰγύπτιοι τοὺς ἑαυτῶν βασιλεῖς προσκυνεῖν τε καὶ τιμᾶν ὡς πρὸς ἀλγέβειαν ὄντας θεοὺς, kult)
 ἅμα μὲν οὐκ ἄνευ δαιμονίου τινὸς προνοίας νομίζοντες αὐτοὺς τετευχέναι τῆς τῶν ὄλων (c. 13?)
 ἐξουσίας, ἅμα δὲ τοὺς βουλομένους τε καὶ δυναμένους τὰ μέγιστ' εὐεργετεῖν ἡγούμενοι
 θείας μετέχειν φύσεως.
 (4) περὶ μὲν οὖν τῶν ἀφιερωμένων ζώων εἰ καὶ πεπλεονάκαμεν, ἀλλ' οὖν γε τὰ μάλιστα
 35 θαυμαζόμενα τῶν παρ' Αἰγυπτίοις νόμιμα διενεκρήκαμεν.
 (91) οὐχ ἥκιστα δ' ἂν τις πυθόμενος τὰ περὶ τοὺς τετελευτηκότας νόμιμα τῶν Αἰγυπτίων Grabsit-
 θαυμάσαι τὴν ιδιότητα τῶν ἔθων. ὅταν γὰρ τις ἀποθάνῃ παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν συγγενεῖς καὶ ten
 φίλοι πάντες καταπλάττονται πηλῷ τὰς κεφαλὰς, περιέρχονται τὴν πόλιν θρηνοῦντες, ἕως ἂν
 ταφῆς τύχῃ τὸ σῶμα· οὐ μὴν οὔτε λουτρῶν οὔτε οἶνου οὔτε τῆς ἄλλης τροφοῆς ἀξιολόγῳ
 40 μεταλαμβάνουσιν, οὔτε ἐσθίτας λαμπρὰς περιβάλλονται. (2) τῶν δὲ ταφῶν τρεῖς ὑπάρ-
 χουσι τάξεις, ἡ τε πολυτελεστάτη καὶ μέση καὶ ταπεινοτάτη. κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην
 ἀναλίσκεσθαι φασιν ἀργυρίον τάλαντον, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν μνᾶς εἰκοσι, κατὰ δὲ τὴν

2 ὑπὲρ τὴν πόλιν D 8 [τε] Wesseling 12 μνην: μινὰ D name verdorben ? s.
 c. 52, 4; 61, 2 μύριδος D 15 κροκόδειλον C 20 φασιν: πᾶσιν D v 23 ἑαυ-
 τοὺς D αὐτοὺς C 24 ἐξαρκέσαι D 29 θησαυριζόμενας C 38 καταπλάττονται
 D καταπασάμενοι C vgl. c. 72, 2

- ἐσχάτην παντελῶς ὀλίγον τι δαπάνημα γίνεσθαι λέγουσιν. (3) οἱ μὲν οὖν τὰ σώματα θεραπεύοντες εἰσι τεχνῖται, τὴν ἐπιστήμην ταύτην ἐκ γένους παρεληφότες· οὗτοι δὲ γραφὴν ἐκάστου τῶν εἰς τὰς τάφας δαπανωμένων τοῖς οἰκείοις τῶν τελευτησάντων προσενέγκαντες ἐπερωτῶσι τίνα τρόπον βούλονται τὴν θεραπείαν γενέσθαι τοῦ σώματος. (4) διομολογησάμενοι δὲ περὶ πάντων καὶ τὸν νεκρὸν παραλαβόντες, τοὺς τεταγμένους ἐπὶ τὴν κατεθισμένην ἐπιμέλειαν τὸ σῶμα παραδιδόασιν. καὶ πρῶτος μὲν ὁ γραμματεὺς λεγόμενος τεθέντος χαμαὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τὴν λαγόναν περιγράφει τὴν εὐδυνμῶν ὅσον δεῖ διατεμεῖν· ἔπειτα δ' ὁ λεγόμενος παρασχίστης λίθον ἔχων Αἰθιοπικὸν καὶ διατεμῶν ὡς ὁ νόμος κελεύει τὴν σάρκα παραχρῆμα φεύγει δρόμῳ, διωκόντων τῶν συμπαρόντων καὶ λίθοις βαλλόντων, ἔτι δὲ καταρωμένων καὶ καθάπερ τὸ μῦθος εἰς ἐκείνον τρεπόντων· ὑπολαμβάνουσι γὰρ μισήτον εἶναι καὶ τιμωρίας ἄξιον πάντα τὸν ὁμοφύλῳ σώματι βίαν προσφέροντα καὶ τραύματα ποιοῦντα καὶ καθόλου τι κακὸν ἀπεργαζόμενον. (5) οἱ ταριχεύται δὲ καλούμενοι πάσης μὲν τιμῆς καὶ πολυωρίας ἄξιουνται, τοῖς τε ἱερεῦσι συνόντες καὶ τὰς εἰς ἱερὸν εἰσόδους ἀκαλύτως ὡς καθαροὶ ποιοῦνται· πρὸς δὲ τὴν θεραπείαν τοῦ παρεσχισμένου σώματος ἀθροισθέντων αὐτῶν εἰς καθίσει τὴν χεῖρα διὰ τῆς τοῦ νεκροῦ τομῆς εἰς τὸν θώρακα καὶ πάντα ἐξαιρεῖ χωρὶς νεφρῶν καὶ καρδίας, ἕτερος δὲ καθαίρει τῶν ἐγκοιλίων ἕκαστον, κλύζων οἶνῳ φοινικεῖαι καὶ θυμιάμασι. (6) καθόλου δὲ πᾶν τὸ σῶμα τὸ μὲν πρῶτον κεδρεῖαι καὶ τισιν ἄλλοις ἐπιμελείας ἀξιοῦσιν ἐφ' ἡμέρας πλείους τῶν τριάκοντα, ἔπειτα σμύρῃν καὶ κινάμῳμῳ καὶ τοῖς δυναμένοις μὴ μόνον πολυχρόνιον τήρησιν ἀλλὰ καὶ τὴν εὐωδίαν παρέχεσθαι. (92) τοῦ δὲ μέλλοντος θάπτεσθαι σώματος οἱ συγγενεῖς (?) προλέγουσι τὴν ἡμέραν τῆς ταφῆς τοῖς τε δικασταῖς καὶ τοῖς συγγενέσιν, ἔτι δὲ φίλοις τοῦ τελευτηηκότος, καὶ διαβεβαιοῦνται [λέγοντες] ὅτι διαβαίνειν μέλλει τὴν λήμνην, λέγοντες τῶν μετῆλλαχότος. (2) ἔπειτα παραγενομένων δικαστῶν c. 96. οὗσι πλείονων τῶν τετταράκοντα, καὶ καθισάντων ἐπὶ τινος ἡμικυκλίου κατεσκευασμένου 7a—8 πέραν τῆς λήμνης, ἥ μὲν βῆρις καθέλκεται, κατεσκευασμένη πρότερον ὑπὸ τῶν ταύτην ἔχόντων τὴν ἐπιμέλειαν, ἐφέστηκε δὲ ταύτῃ ὁ πορθμεύς, ὃν Αἰγύπτιοι κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον ὀνομάζουσι χάρωνα. (3) διὸ καὶ φασιν Ὁρφέα τὸ παλαιὸν εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον, μυθοποιῆσαι τὰ καθ' Ἄϊδην, τὰ μὲν μιμησάμενον, τὰ δ' αὐτὸν ἰδίᾳ πλασάμενον [ὑπὲρ οὗ τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὕστερον ἀναγράφομεν (96, 4—6)]. (4) οὐ μὴν ἀλλὰ τῆς βάρους εἰς τὴν λήμνην καθελκυθείσης πρὶν ἢ τὴν

7 τεμεῖν· ἔπειθ' ὁ C 8 ὡς δὲ D ὅσα C 9 λίθους C 11 [καὶ τιμωρίας (μύσους C) ἄξιον] v 12 καὶ καθόλου — ἀπεργ. 'hic sensu carent' Vogel 14 καθαροὶ D ἱεροὶ C 15 ἐξαιρεῖ Ddf -αίρει ο 16 ἐγκλύζων C 19 πολυχρόνιον τήρησιν Wesseling πολυχρόνιον τηρήσειν D πολὺν χρόνον τηρεῖν C 20 δὲ om. C 27 θεωρουμένοις· θεωμένοις Ddf 28 συγγενεῖς: 91, 6; οἰκείοι 91, 3 29 [λέγοντες] v 30 τοῦ τελευτηηκότος C 31 οὗσι om. C πλείονων Ddf πλείω ο 33 πορθμεύς D πωρεύς C 35 μυθοποιῆσαι (s. 4, 35, 4) C μυθολογῆσαι D (vgl. 96, 4; 97, 1) Ἄϊδην: ὁδὴν D ἄϊδου C 36 περὶ οὗ C 37—61, 1 οὐ μὴν — τίθεσθαι: missverständniss Diodors? die richter sitzen πέραν τῆς λήμνης (92, 2)

λάρνακα τὴν τὸν νεκρὸν ἔχουσιν εἰς αὐτὴν τίθεσθαι, τῷ βουλομένῳ κατηγορεῖν ὁ νόμος ἐξουσίαν δίδωσιν. ἐὰν μὲν οὖν τις παρελθὼν ἐγκαλέσῃ καὶ δέξῃ βεβιωκότα κακῶς, οἱ μὲν κρίνεται τὰς γνώμας πᾶσιν ἀποφαίνονται, τὸ δὲ σῶμα εἴργεται τῆς εἰθιμένης ταφῆς· ἐὰν δ' ὁ ἐγκαλέσας δόξῃ μὴ δικαίως κατηγορεῖν, μεγάλοις περιπίπτει προστίμοις. (5) ὅταν δὲ μὴδὲς ὑπακούσῃ κατήγορος ἢ παρελθὼν γνωσθῇ συκοφάντης ὑπάρχειν, οἱ μὲν συγγενεῖς ἀποθήμενοι τὸ πένθος ἐγκωμιάζουσι τὸν τετελευτηκότα· καὶ περὶ μὲν τοῦ γένους οὐδὲν λέγουσιν, ὥσπερ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὑπολαμβάνοντες ἅπαντας ὁμοίως εὐγενεῖς εἶναι τοὺς κατ' Αἴγυπτον, τὴν δ' ἐκ παιδὸς ἀγωγὴν καὶ παιδείαν διελλόντες, πάλιν ἀνδρὸς γεγονότος τὴν εὐσέβειαν καὶ δικαιοσύνην, ἔτι δὲ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς αὐτοῦ διεξέρχονται, καὶ παρακαλοῦσι τοὺς κάτω θεοὺς δέξασθαι σύννοικον τοῖς εὐσεβέσι· τὸ δὲ πλῆθος ἐπεφημεῖ καὶ συναποσεμνύνει τὴν δόξαν τοῦ τετελευτηκότος ὡς τὸν αἰῶνα διατρίβειν μέλλοντος καθ' Αἶδου μετὰ τῶν εὐσεβῶν. (6) τὸ δὲ σῶμα τίθεσιν οἱ μὲν ἰδίους ἔχοντες τάφους ἐν ταῖς ἀποδεδειγμέναις θήκαις, οἷς δ' οὐχ ὑπάρχουσιν τάφων κτήσεις καινὸν (?) οἶκημα ποιοῦσι κατὰ τὴν ἰδίαν οἰκίαν, καὶ πρὸς τὸν ἴσφαλέστατον τῶν τοίχων ὀρθὴν ἰστάσι τὴν λάρνακα. καὶ τοὺς κωλυμένους δὲ διὰ τὰς κατηγορίας ἢ πρὸς δάνειον ὑποθήκας θάπτεσθαι τιθέσι κατὰ τὴν ἰδίαν οἰκίαν· οὗς ὕστερον ἐνίστε παίδων παῖδες εὐπορήσαντες καὶ τῶν τε συμβολαίων καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσαντες μεγαλοπρεποῦς ταφῆς ἀξιοῦσι. (93) σεμνότατον δὲ διελήπται παρ' Αἰγυπτίους τὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς προγόνους φανῆναι περιττότερον τιμηκόμενος εἰς τὴν αἰώνιον οἰκίαν μεταστάντας. νόμιμον δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ δίδοναι τὰ σώματα τῶν τετελευτηκόντων γονέων εἰς ὑποθήκην δανείου· τοῖς δὲ μὴ λυσαμένοις δνειδὸς τε τὸ μέγιστον ἀκολουθεῖ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν στέργεις ταφῆς. (2) θαυμάσαι δ' ἂν τις προσηκόντως τοὺς ταῦτα διηρηκρινμένως διατάξαντας, ὅτι τὴν ἐπιείκειαν καὶ τὴν σπουδαϊότητα τῶν ἡθῶν οὐκ ἐκ τῆς τῶν ζώντων ὀμιλίας μόνον ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν τετελευτηκόντων ταφῆς καὶ θεραπειᾶς ἐφ' ὅσων ἦν ἐνδεχόμενον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοικεῖον ἐφιλοτιμήθησαν. (3) οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες μύθοις πεπλασμένοις καὶ φήμαις διαβεβλημένοις τὴν περὶ τούτων πλῆσιν παρέδωκαν, τὴν τε τῶν εὐσεβῶν τιμὴν καὶ τὴν τῶν πονηρῶν τιμωρίαν· τοιγαροῦν οὐχ ὅλον ἰσχυῖσαι δύναται ταῦτα προτρέφασθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὸν ἀριστον βίον, ἀλλὰ τούναντιον ὑπὸ τῶν φαύλων χλευαζόμενα πολλῆς καταφρονήσεως τυγχάνουσι. (4) παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις οὐ μυθώδους ἀλλ' ὁρατῆς τοῖς μὲν πονηροῖς τῆς κολάσεως, τοῖς δ' ἀγαθοῖς τῆς τιμῆς οὐσης, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀμφοτέροι τῶν ἑαυτοῖς προσηκόντων ὑπομνησκονται, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου ἢ μεγίστη καὶ συμφορωτάτη διόρθωσις γίνεται τῶν ἡθῶν. κρατίστους δ' οἶμαι τῶν νόμων ἡγήτεον οὐκ ἐξ ὧν εὐπορωτάτους ἀλλ' ἐξ ὧν ἐπιεικεστάτους τοῖς ἥθεσι καὶ πολιτικωτάτους συμβήσεται γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους.

35 [94—95 die sechs gesetzgeber der Aegypter von (Menas)-Mneues bis Dareios]].

(96) [τούτων δ' ἡμῖν διευκρινημένων ῥητέον] ὅσοι τῶν παρ' Ἕλλησι δεδοσμένων Ἕλλησιν ἐπὶ συνέσει καὶ παιδείᾳ παρέβαλον εἰς Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ἵνα τῶν ἐνταῦθα ἐν Αἰγυπτίῳ καὶ παιδείας μετὰσχῶσιν. (2) οἱ γὰρ ἱερεῖς τῶν Αἰγυπτίων ἱστοροῦσιν ἐκ τῶν ten

1 αὐτὴν D 3 κρίται γνώμας ἀποφ. C 4 δ om. D κατηγορεῖν: ἐγκαλεῖν C υποπίπτει C 11 ἀποσεμνύνει D 13 κτίσεις C 14 καὶνόν: κοινόν F νεκρὸν Vogel ἀσφαλέστατον ἐπιφανέστατον Rei 16 δανείων C ὑποθήκας v -ης CD 18 σεμνότατα C 22 καθηκόντως C 22—23 ὅτι τοὺς ταῦτα διατάξαντας τὴν D 26 καὶ ποιηταῖς διαβεβλημένοις C παραδεδωκαν D 27 ἰσχυῖσαι δύναται: ἰσχυσε Rei 29 χλευαζόμενοι C πολλῆς om. C 32 ἢ om. C οἶμαι D εἶναι C 36 — 62, 19 Euseb. PE 10, 8, 1—5 38 παιδείας C Eus τῆς π. D

- ἀναγραφῶν τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις παραβαλεῖν πρὸς ἑαυτοὺς τὸ παλαιὸν Ὅρφέα τε c. 92, 3
καὶ Μουσαῖον καὶ Μελάμποδα καὶ Δαίδαλον, πρὸς δὲ τούτοις Ὅμηρον τε τὸν ποιητὴν c. 61, 3
καὶ Λυκοῦργον τὸν Σπρατιάτην, ἔτι δὲ Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον c. 77, 5;
ἐλθεῖν δὲ καὶ Πυθαγόραν τὸν Σάμιον καὶ τὸν μαθηματικὸν Εὐδοξον, ἔτι δὲ Δημόκριτον 79, 5
- 5 τὸν Ἀβδηρίτην καὶ Οἰνοπίδην τὸν Χίον. (3) πάντων δὲ τούτων σημεῖα δεικνύουσι τῶν
μὲν εἰκόνας, τῶν δὲ τόπων ἢ κατασκευασμάτων ὁμωνύμους προσηγορίας· ἕκ τε τῆς ἐκάστωι
ζηλωθείσης παιδείας ἀποδείξεις φέρουσι, συνιστάντες ἐξ Αἰγύπτου μετεννηγοχέαι πάντα
δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐθανυμάσθησαν. (4) Ὅρφέα (F 293 Kern) μὲν γὰρ τῶν μυστι-
κῶν τελετῶν τὰ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ὀργιαζόμενα καὶ τὴν τῶν ἐν Ἄϊδου
10 μυθοποιῶν ἀπενέγκασθαι. (5) τὴν μὲν γὰρ Ὅσιρίδος τελετὴν τῇ Διονύσου τὴν αὐτὴν
εἶναι, τὴν δὲ τῆς Ἰσιδος τῇ τῆς Δήμητρος ὁμοιοτάτην ὑπάρχειν, τῶν ὀνομάτων μόνων
ἐνηλλαγμένων· τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν Ἄϊδου τιμωρίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λειμῶνας
καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλάσμενας παρεισαγαγεῖν μιμησάμενον
τὰ γινόμενα περὶ τὰς ταφὰς τὰς κατ' Αἴγυπτον. (6) τὸν μὲν γὰρ ψυχοπομπὸν Ἑρμῆν
15 κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίους ἀναγαγόντα τοῦ Ἄπιδος τὸ σῶμα μέχρι τινὸς
παραδιδόναι τῷ περικειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρου προτομήν. (6a) τοῦ δ' Ὅρφέως τοῦτο
καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν τὸν Ὅμηρον ἀκολούθως τούτῳ θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν
(ω 1) «Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο / ἀνδρῶν ἡρώων, ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ
χερσίν»· εἰτα πάλιν ὑποβάντα λέγειν (ω 10) «πὰρ δ' ἴσαν Ὁκεανὸς τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα
20 πέτρην / ἠδὲ παρ' Ἡελίου πύλας καὶ δῆμον Ὀνείρων / ἦισαν αἶψα δ' ἴκοντο κατ' Ἀσφο-
δελὸν λειμῶνα, / ἔνθα τε ναλοῦσι ψυχὰς, εἰδῶλα καμόντων». (7) Ὁκεανὸν μὲν οὖν καλεῖν
τὸν ποταμὸν διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κατὰ τὴν ἰδίαν διάλεκτον Ὁκεανὸν λέγειν τὸν Νεῖ- c. 12, 6
λον, Ἡλίου δὲ πύλας τὴν πόλιν τὴν τῶν Ἡλιοπολιτῶν, λειμῶνα δὲ νομίζειν τὴν μυθολογου-
μένην οἰκισιν τῶν μετῆλλαχόντων, τὸν παρὰ τὴν λίμνην τόπον τὴν καλουμένην μὲν Ἀχερου-
σίαν, πλησίον δὲ οὐσαν τῆς Μέμφεως, ὄντων περὶ αὐτὴν λειμῶνων καλλίστων ἔλους καὶ
25 λωτοῦ καὶ καλάμου. (7a) ἀκολούθως δ' εἰρησθαι καὶ τὸ κατοικεῖν τοὺς τελευτήσαντας
ἐν τούτοις τοῖς τόποις διὰ τὸ τὰς τῶν Αἰγυπτίων ταφὰς τὰς πλείστας καὶ μεγίστας ἐνταῦθα
γίνεσθαι, διαπορθευομένων μὲν τῶν νεκρῶν διὰ τε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀχερουσίας c. 92,
λίμνης, τιθεμένων δὲ τῶν σωμάτων εἰς τὰς ἐνταῦθα κειμένας θήκας. (8) συμφωνεῖν 1—3
- 30 δὲ καὶ τὰλλα τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν καθ' Ἄϊδου μυθολογούμενα τοῖς ἔτι νῦν γινόμενοις
κατ' Αἴγυπτον· τὸ μὲν γὰρ διακομίζον τὰ σώματα πλοῖον βάρην καλεῖσθαι, τὸ δ' ἐπιβα-
θρον [νόμισμα τὸν ὀβολόν] τῷ πορθμῇ δίδοσθαι, καλουμένῳ κατὰ τὴν ἐγχώριον διά- c. 92, 2
λεκτον χάρωνι. (9) εἶναι δὲ λέγουσι πλησίον τῶν τόπων τούτων καὶ Σκοτίας Ἐκάτης
ἱερὸν καὶ πύλας Κωκυτοῦ καὶ Αἰθήης, διελημμένας χαλκοῖς ὀχεύουσιν· ὑπάρχειν δὲ καὶ ἄλλας
35 πύλας Ἀλφειάς, καὶ πλησίον τούτων εἰδῶλον ἀεφάνην ἐστάναι Δίκης. (97) πολλὰ
δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν μεμυθοποιημένων διαμένειν παρ' Αἰγυπτίους, διατηρουμένης ἔτι
τῆς προσηγορίας καὶ τῆς ἐν τῷ πράττειν ἐναργείας. (2) ἐν μὲν γὰρ Ἀκανθῶν πόλει
πέραν τοῦ Νείλου κατὰ τὴν Λιβύην ἀπὸ σταδίων ἑκατὸν καὶ εἰκοσι τῆς Μέμφεως πύθον
εἶναι τετρημένον, εἰς δὲ τῶν ἱερέων ἐξήκοντα καὶ τριακοσίους καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὕδωρ

1 ἑαυτοὺς D Eus αὐτοὺς C τὸ παλαιὸν om. C 6 ὁμωνύμους C Eus -ων D
7 μετεννηγοχέαι C Eus -ἠνέχθαι D 10 τῇ C Eus καὶ τὴν D 11 μόνον C
12 δὲ: καὶ C 14 γινόμενα om. C 15 τοῦ ἀπιδος τὸ σῶμα C Eus τὸ τ. Ἀ. σ. D
18 ἡρώων C Eus μνηστήρων D Hom 19 προβάнта C πὰρ δ' ἴσαν C Hom παραδε
σπεισαν D 23 τὴν τῶν D τῶν C δὲ νομίζειν: δ' ὀνομάζειν Eichstaedt καὶ τὴν
μυθ. C 25 ἔλους D ἔλων C 32 [ ] Schaefer 36 τῶν ἄλλων D ἄλλα C με-
μυθολογημένων C (vgl. zu p. 60, 35) τηρουμένης C 37 ἐναργείας Rei ἐνεργ-

- φέρειν εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Νελλοῦ. (3) τὴν δὲ περὶ τὸν Ὀκκον μυθοποιῶσαν δέκνυσθαι πλησίον κατὰ τινα πανήγυριν συντελουμένην, πλέκοντος μὲν ἐνὸς ἀνδρὸς ἀρχὴν σχοινοῦ μακράν, πολλῶν δ' ἐκ τῶν ὀπίσω λύντων τὸ πλεκόμενον. (4) Μελάμποδα δὲ φασι μετενεγκεῖν ἐξ Αἰγύπτου τὰ Διονύσῳ νομιζόμενα τελεῖσθαι παρὰ τοῖς Ἕλλησι καὶ τὰ περὶ Κρόνου μυθολογούμενα καὶ τὰ περὶ τῆς Τιτανομαχίας καὶ τὸ σύνολον τὴν περὶ τὰ πάθη τῶν θεῶν ἱστορίαν. (5) τὸν δὲ Δαίδαλον λέγουσιν ἀπομιμήσασθαι τὴν τοῦ λαβυρίνθου c. 61, 3 πλοκὴν τοῦ διαμένοντος μὲν μέχρι τοῦ νῦν καιροῦ, οἰκοδομηθέντος δέ, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ Μένδητος, ὡς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ὑπὸ Μάρρου τοῦ βασιλέως, πολλοὺς ἔτεσι πρότερον τῆς Μίνω βασιλείας. (6) τὸν τε ἑρμῆν τῶν ἀρχαίων κατ' Αἴγυπτον ἀνδριάντων τὸν αὐτὸν εἶναι τοῖς ὑπὸ Δαίδαλου κατασκευασθεῖσι παρὰ τοῖς Ἕλλησι. τὸ δὲ κάλλιστον πρόπυλον ἐν Μέμφει τοῦ Ἡφαίστου Δαίδαλον ἀρχιτεκτονῆσαι, καὶ θαυμασθέντα τυχεῖν εἰκότος ξυλλῆς κατὰ τὸ προειρημένον ἱερὸν ταῖς ἰδίαις χερσὶ δεδημιουργημένης, πέρας δὲ διὰ τὴν εὐφρίαν ἀξιωθέντα μεγάλης δόξης, καὶ πολλὰ προσεξευρόντα τυχεῖν ἰσοθέων τιμῶν κατὰ γὰρ μίαν τῶν πρὸς τῇ Μέμφει νήσων ἔτι καὶ νῦν ἱερὸν εἶναι Δαίδαλου τιμώμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. (7) τῆς δ' Ὀμήρου παρουσίας ἄλλα τε σημεῖα φέρουσι καὶ μάλιστα τὴν τῆς Ἑλένης γενομένην παρὰ Μενελάῳ Τηλεμάχου φαρμακεῖαν καὶ λήθην τῶν συμβεβηκότων κακῶν. τὸ γὰρ νηπενθὲς φάρμακον, δ' λαβεῖν φησιν ὁ ποιητὴς (δ 228) ἐκ τῶν Αἰγυπτίων Θηβῶν παρὰ τῆς Πολυδάμνης τῆς Θῶνος γυναικός, ἀκριβῶς ἐξητακῶς φαίνεται. ἔτι γὰρ καὶ νῦν τὰς ἐν ταύτῃ γυναικας χρῆσθαι τῇ προειρημένῃ δυνάμει λέγουσι, καὶ παρὰ μόναις ταῖς Διοσπολίτιν ἐκ παλαιῶν χρόνων ὀργῆς καὶ λύπης φάρμακον εὐρεῖσθαι φασί. τὰς δὲ Θήβας καὶ Διὸς πόλιν τὴν αὐτὴν ὑπάρχειν. (8) τὴν τε Ἀφροδίτην ὀνομά- c. 15, 1 ζεσθαι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις χρυσοῦν ἐκ παλαιᾶς παραδόσεως, καὶ πέδιλον εἶναι καλούμενον Χρυσῆς Ἀφροδίτης περὶ τὴν ὀνομαζομένην Μώμεφιν. (9) τὰ τε περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν μυθολογούμενα περὶ τῆς συνοσίας (II. Ξ) καὶ τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἐκδημίαν (A 423) 25 ἐκείθεν αὐτὸν μετενεγκεῖν κατ' ἐνιαυτὸν γὰρ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὸν νεῶν τοῦ Διὸς περαιούσθαι τὸν ποταμὸν εἰς τὴν Λιβύην καὶ μεθ' ἡμέρας τινὰς πάλιν ἐπιστρέφειν, ὡς ἐξ Αἰθιοπίας τὸν θεοῦ παρόντος τὴν τε συνοσίαν τῶν θεῶν τούτων <γίνεσθαι> ἐν ταῖς πανηγύ- 30 ρεσι τῶν ναῶν ἀνακομιζομένων ἀμφοτέρων εἰς ὄρος ἄνθει παντοῖον ἐκ τῶν ἱερῶν κατεστρωμένον. (98) καὶ Λυκούργον δὲ καὶ Πλάτωνα καὶ Σόλωνα πολλὰ τῶν ἐξ c. 77, 5; Αἰγύπτου νομίμων εἰς τὰς ἐαυτῶν κατατάξαι νομοθεσίας. (2) Πυθαγόραν τε τὰ κατὰ 79, 4 τὸν ἱερὸν λόγον καὶ τὰ κατὰ γεωμετρίαν θεωρήματα καὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, ἔτι δὲ τὴν εἰς πᾶν ζῶιον τῆς ψυχῆς μεταβολὴν μαθεῖν παρ' Αἰγυπτίων. (3) ὑπολαμβάνουσι δὲ καὶ Δημόκριτον παρ' αὐτοῖς ἔτη διατρίψαι πέντε καὶ πολλὰ διδαχθῆναι τῶν κατ' ἀστρολογίαν τὸν τε Οἰνοπίδην ὁμοίως συνδιατρίψαντα τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἀστρολόγοις μαθεῖν ἄλλα τε καὶ 35 μάλιστα τὸν ἥλιακὸν κύκλον ὡς λοξὴν μὲν ἔχει τὴν πορείαν, ἐναντίαν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀστροῖς τὴν φορὰν ποιεῖται. (4) παραπλησίως δὲ καὶ τὸν Εὐδοξον ἀστρολογήσαντα παρ' αὐτοῖς καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκδόντα τυχεῖν ἀξιολόγου δόξης. (5) τῶν δὲ ἀγαλματοποιῶν τῶν παλαιῶν τοὺς μάλιστα διωνομασμένους διατετριφέναι παρ' αὐτοῖς
- 1 τὴν τε C < > Steph 2 [σχοινοῦ] Rei 3 ὅπισθεν C 4—64, 2 Euseb. PE 10, 8, 6—16 8 μένδητος (c. 61, 3) C Eus μενδῆτος D 9 μίνωος C 11 Ἡφαίστου C Eus -τίον D -τέλου Vogel 18 Θηβῶν (vgl. Od. δ 126/7) om. Eus τῆς Πολυδάμνης Eus τῆς (om. D) πολυμνήστης ο Πολύδαμνα Hom Θῶνος C(?) Eus Hom θῶνιος D 19 γυναικας χρῆσθαι C Eus γυν. τ. πρ. δ. χρῆσθαι D 23 μώμεφιν D Eus μέμφιν C (vgl. c. 66, 12) 24 τῆς — ἐκδημίας D 27 < > (hinter πανηγύ- 35 ρεσι) Wesseling 29 κατεστεμμένον Eus 33 κατ' C Eus κατὰ τὴν D 35 ἱερὸν ἥλιακὸν D 38 δὲ (Eus) Jac τε ο ἀγαλμ. παλαιῶν C πάντων δὲ τῶν παλαιῶν ἀγαλματοποιῶν Eus

- Τηλεκλέα και Θεόδωρον, τοὺς 'Ροίκου μὲν υἱούς, κατασκευάσαντας δὲ τοῖς Σαμίους τὸ τοῦ 'Απόλλωνος τοῦ Πυθίου ἔδανον. (6) τοῦ γὰρ ἀγάλματος ἐν Σάμῳ μὲν ὑπὸ Τηλεκλέους ἰστορεῖται τὸ ἤμισυ δημιουργηθῆναι, κατὰ δὲ τὴν "Εφεσον ὑπὸ τὰδελοφῶ Θεοδώρου τὸ ἕτερον μέρος συντελεσθῆναι· συντεθέντα δὲ πρὸς ἄλλα τὰ μέρη συμφωνεῖν οὕτως
- 5 ὥστε δοκεῖν ὅφ' ἐνὸς τὸ πᾶν ἔργον συντετελέσθαι. τοῦτο δὲ τὸ γένος τῆς ἐργασίας παρὰ μὲν τοῖς "Ελλήσι μῦθαμῶς ἐπιτηδύεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα συντελεῖσθαι. (7) παρ' ἐκείνοις γὰρ οὐκ ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν δρασιν φαντασίας τὴν συμμετρίαν τῶν ἀγαλμάτων κρίνεσθαι, καθάπερ παρὰ τοῖς "Ελλήσιν, ἀλλ' ἐπειδὴν τοὺς λίθους κατακλίνωσι(?) καὶ μερίσαντες κατεργάζονται, τὸ τηλικαῦτα τὸ ἀνάλογον ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ἐπὶ τὰ μέγιστα
- 10 λαμβάνεσθαι. (8) τοῦ γὰρ παντὸς σώματος τὴν κατασκευὴν εἰς ἐν καὶ εἰκοσι μέρη καὶ προσέτι τέταρτον διαιρουμένους τὴν δλην ἀποδιδόναι συμμετρίαν τοῦ ζώου· διόπερ ὅταν περὶ τοῦ μεγέθους οἱ τεχνίται πρὸς ἀλλήλους σύνθωνται, χωρισθέντες ἀπ' ἀλλήλων σύμφωνα κατασκευάζουσι τὰ μεγέθη τῶν ἔργων οὕτως ἀκριβῶς ὥστε ἐκπληξιν παρέχειν τὴν ιδιότητα τῆς πραγματείας αὐτῶν. (9) τὸ δ' ἐν τῇ Σάμῳ ἔδανον συμφωνῶς τῇ τῶν Αἰγυπτίων
- 15 φιλοτεχνίᾳ κατὰ τὴν κορυφὴν διχοτομούμενον διορίζειν τοῦ ζώου τὸ μέσον μᾶλλον τῶν αἰδοίων, ἰσάζον ὁμοίως ἐαυτῶι πάντοθεν· εἶναι δ' αὐτὸ λέγουσι κατὰ τὸ πλεῖστον παρεμπερές τοῖς Αἰγυπτίοις, ὡς ἂν τὰς μὲν χεῖρας ἔχον παρατεταμένας, τὰ δὲ σκέλη διαβεβηκότα.
- [[(10) περὶ μὲν οὖν τῶν κατ' Αἴγυπτον ἰστορουμένων καὶ μνήμης ἀξίων ἀρκεῖ τὰ δηθέντα....]]

20

265. RHIANOS VON BENE (KRETA).

c. 300/
270a

T

- 1 (—) a) SUDA s. 'Ριανός· ὁ καὶ Κρής (F 45), ὃν Βηναῖος (F 42)· Βήνη δὲ πόλις Κρήτης. τινὲς δὲ Κεραίτην, ἄλλοι δὲ 'Ιθώμης τῆς Μεσσηνίας αὐτὸν ἰστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματικός.
- 25 σύγχρονος 'Ερατοσθένους. ἔγραψεν ἐμμέτρως ποιήματα, 'Ηρακλειάδα ἐν βιβλίοις <ι>δ. b) STEPH. BYZ. s. Βήνη· πόλις Κρήτης ὑπὸ Γόρτυν τεταγμένη. τὸ ἐθνικὸν Βηναῖος· 'Ριανός γὰρ ὁ ποιητὴς Βηναῖος ἦν ἢ Κερεάτης [ῆ] Κρής.

2 ATHEN. 13, 100 p. 499D: 'Ριανός ὁ ἐποποιὸς ἐν 'Επιγράμμασιν....

- 3 SUTTON. Tib. 70: fecit et Graeca poemata imitatus Euphorionem et Rhianum
- 30 et Parthenium, quibus poetis admodum delectatus scripta omnium et imagines publicis bibliothecis inter veteres et praecipuos auctores dedicavit; et ob hoc plerique eruditorum certatim ad eum multa de his ediderunt.

5 ἔργον συντετελέσθαι D σῶμα κατασκευάσθαι C 8 κατακλίνωσι C καταξάνωσι Ddf
11 τοῦ ζώου om. C 15 κορυφὴν Rhodomannus ὄροφην o 22 verkürzt und
z. t. willkürlich geändert in den kret. exzerpten de Paris. Gr. 2600 f. 181 r (Miller
Périple de Marcien de Heraclée 1839, 313) [καὶ] v. Gutschmid καὶ * ('cognomen
quodpiam intercidit') Bernhardy; s. Komm. 23 Κεραίτην (Head HN^a 460)
a Κερεάτην b vgl. Πολυρρήνιοι μὲν καὶ Κερέται (=εἶται Meursius -εἶται Mei -αῖται
Schwei) Polyb. 4, 53, 6 'Ιθώμης τῆς Μεσσηνίας: 'Ιθάκης τῆς μέσης G δὲ om. V
25 ἔγραψε δὲ εἰς γραμματικὴν καὶ ποιημάτων βιβλία τέσσαρα Paris. 2600 ἑξαμέτρῳ
Toup ἑξάμετρα Mei *ἑμμέτρως Flach ἑμμετρα <καὶ καταλογάδην> * *ποιήματα Aly
ἑμμέτρως (ἐπικῶς?) <καὶ καταλογάδην> [ποιήματα -δ]? Jac ['Ηρακλειάδα - δ]?
Bernhardy 'Ηρακλειάδα (vgl. Sud. s. Πανύσιος): ἡρακλείαν F ἰδ (F 48) JGVos-
sius δ o 27 [ ] Jac Κρής ἦν Βηναῖος ἢ Κερεάτης Gavelius 'ex pluribus contracta'
Mei 30 omnium: eorum?

F

1. ΑΧΑΪΚΑ.

B

1 (182; 13) STEPH. BYZ. s. 'Απία (EUST. DION. PER. 414). οὕτως οἱ νεώτεροι
5 τὸ "Αργος, καὶ τοὺς κατοικοῦντας 'Απιδόνας, ἀπὸ "Απιδος τοῦ Φορωνέως, ὡς 'Ριανὸς ἐν
'Αχαιῶν β'. «ὕμετέρη (?) τοι, τέκνα, Φορωνέος 'Ἰναχίδαο» / ἀρ-
χῆθεν γενεή· τοῦ δὲ κλυτὸς ἐκγένετ' 'Απεις, / δς δ' 'Απίην
ἐφάτιξε καὶ ἀνέρας 'Απιδανῆας». τὸ ἐθνικὸν 'Απιεύς, δηλῶν τὸν Πελοπον-
νήσιον .... 'Απιδόνας δὲ καὶ οἱ 'Αρχάδες, ἀπὸ 'Απιδόνης ποταμοῦ ἢ τοῦ υἱοῦ Φορωνέως
10 "Απιδος....

2 (181; 12) a) — s. "Ατλαντες· ἔθνος Λιβυκόν [('Ηρόδοτος δ (184))]. ἔστι καὶ
'Αρχαδίας· τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν ὄρων τῶν δύο 'Ατλάντων 'Ριανὸς [δὲ] ἐν 'Αχαιῶν β'.
[('Ατάραντας μετ' αὐτοὺς εἰναί φησι καὶ "Ατλαντας· καὶ οἱ οὐ βλέπουσιν οὗτοι ὄνεις)].
b) EUST. DION. PER. 66: καὶ 'Ριανὸς δέ, ὡς φασιν, 'Ατάραντάς τινας ἱστορεῖ, καὶ μετ'
15 ἐκείνους κεῖσθαι λέγει τοὺς "Ατλαντας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὄνεις.

3 (181; 11) — s. Βολίην· πόλις 'Αχαΐας, ὡς 'Ριανὸς ἐν 'Αχαιῶν β'.

F

4 (181; 14) STEPH. BYZ. s. Φαιστός· πόλις Κρήτης .... ἔστι καὶ 'Αχαΐας, ὡς 'Ρια-
νὸς ἐν 'Αχαιῶν γ'. τὸ ἐθνικὸν ὁμοίως Φαιστίος· ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ Φαιστίνος Φαιστίνιος.
20 ἔστι καὶ ἄλλη Φαῖστος Πελοποννήσου ἢ πρότερον Φριζα καλουμένη.

A

5 (181; 15) STEPH. BYZ. s. Σκόλις· 'Αχαΐας πόλις. ὁ πόλις Σκολιεύς, ὡς 'Ρια-
νὸς ἐν δ' 'Αχαιῶν.

4—73, 21 ( ) seitenzahlen von AMeineke *Analecta Alexandrina* und fragmentzahlen
von Joh. U. Powell *Collectanea Alexandrina* Oxford 1925; [1], soweit notwendig,
das sicher nicht Rh. gehörige. 5—8 καὶ 'Ριανὸς δέ φησι· «κλυτὸς — 'Απιδανῆας»
Eust 5 Φορωνέως v. φρωνέως P φρονέως RV 'Ριανός: v. l. (ELM) ἀργιανός Eust
6 'Αχαιῶν Holste -κῶ ο ὑμετέρη RV ἡ- P Φορωνέος v. -έως ο 'Ἰναχίδαο
Schubart, Lehrs, Mei ἦν δ' ο Τηλεδίκης τε Jacobs 7 ἐκγένετ' VP ἐγένετ' R
om. Eust ἀπὸς ο 8 ἐφάτιξε v. l. (FM) Eust ἐφάτιξε ο ἀνέρας RV ἀέρας P
ἀρχάδας v. l. (F) Eust ἀπιδανῆας Eust ἀπιδονῆας ο 10 "Απιδος Holste ἀπιδόνης ο
11—13 verwirrt (s. Komm.) 11 (13) Ηρόδοτος: ἀπὸ δὲ Γαράμαντων .... 'Ατάραντες
(Salm, ἀτλαντες ο) .... ἔχεται δέ .... ὄρος τῷ ὀνόματι "Ατλας .... ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρους
οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλεῖνται γὰρ δὴ "Ατλαντες· λέγονται δὲ οὔτε
ἔμψυχον οὐδὲν σιτέσθαι οὔτε ἐνύπνια ὁρᾶν. 12 'Αρχαδίας· Jac ἔστι δὲ τὸ ὄνομα
Salm, Mei [δὲ] Jac 13 μετ' αὐτοὺς: sc. τοὺς Γαράμαντας Herodt. 4, 184, 1
(Steph. Byz. s. Γαράμαντες; Eust. Dion. p. 229, 35 ff.) φησί: sc. 'Ηρόδοτος
14 'Ριανὸς Υ ἀρ(ε)ιανὸς Yms r τινας MUy om. r 15 λέγει DKLMYuy om. r
18 Κρήτης om. R 18—19 'Ριανὸς Xyl βαινός ο 20 Φαιστός ο Φαιστός Mei
ἦ om. RV Φριζός? Mei

Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III A

2. ΗΛΙΑΚΑ.

 $\bar{A}$

6 (202; 19) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1—5 c: 'Ριανός δὲ ἐν ᾧ 'Ηλιακῶν φησι μηδὲν διαφέρειν, εἰ μίαν ἐπικαλεῖται τῶν Μουσῶν τις· πάσας γὰρ σημαίνει διὰ μιᾶς. λέγει δὲ οὕτως: «πᾶσαι δ' εἰσάουσιν, μιῆς δὲ τοῦνομα λέξεις».

7 (184; 21) STEPH. BYZ. s. Λαπέρσα· θηλυκῶς· ὄρος Λακωνικῆς, οὗ μέμνηται 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν ᾧ. ἀπὸ τῶν Λαπερσῶν Διοσκουρῶν. τὸ ἔθνικόν Λαπερσαῖος.

8 (184; 20) — s. Μελαιναί· πόλις Ἀρκαδίας .... 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν ᾧ· «Γόρ-
τυν [α]ν' Ἡραίαν τε πολυδρῦμους τε Μελαϊνάς».

10 9 (185; 22) — s. Νώναρις· πόλις Ἀρκαδίας· 'Ριανός ἐν 'Ηλιακῶν ᾧ.

 $\bar{\Gamma}$

10 (185; 23) STEPH. BYZ. s. Λιθήσιος· ὁ Ἀπόλλων ἐν τῷ Μαλέα(ι), λίθωι προσ-
ιδρυμένος ἐκεῖ· 'Ριανός 'Ηλιακῶν γ'. [ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος, οὕτω
καὶ τοῦτο].

15

AUS DEN ΗΛΙΑΚΑ.

11 (186; 24) STEPH. BYZ. s. Ἀμυθασινά· μοῖρα τῆς Ἡλίδος· ἀπὸ Ἀμυθασίνου
τοῦ Κρηθέως, ὡς 'Ριανός.

3. ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ.

 $\bar{A}-\bar{\Gamma}$

20 (F 32? 56?)

 $\bar{A}$

(F 33?)

*12 (187; 28) STEPH. BYZ. s. Ἐθνέσται· ἔθνος Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἐθνέστου τῶν
Νεοπολέμου παίδων ενός, ὡς 'Ριανός δ καὶ ε (F 20).

25 13 (187; 26) — s. Ἀρκτᾶνες· .... ἔθνος Ἡπειρωτικόν· 'Ριανός ἐν δ Θεσσαλικῶν.

14 (187; 27) — s. Γενοαῖοι· ἔθνος Μολοσσίας, ἀπὸ Γενόου ἀρχοντος αὐτῶν· 'Ρι-
ανός δ Θεσσαλικῶν.

15 (187; 30) — s. Δωνεττίνοι· ἔθνος Μολοσσικόν· 'Ριανός δ Θεσσαλικῶν «αὐ-
τὰρ Δωνεττίνοι ἰδ' ὁτρηροὶ Κεραῖνες». καὶ ἐν τῇ ζ (F 21)....

30 16 (188; 33) — s. Ὑπαιλόχοιοι· ἔθνος Μολοσσικόν· 'Ριανός ἐν δ Θεσσαλικῶν.

3 'Ηλιακῶν Saal (Rhiani quae supersunt Bonn 1831, 52) ἱλιακῶν ο 5 μιῆς L
μιᾶς P τ' οὔνομα Saal λέξης Powell 6 λάπερσαι V 7 'Ηλιακῶν Berkel
ἱλ-ο λαπερσῶν Berkel λαοπ-ο 8 μέλαιναί RV 'Ηλιακῶν v ἱλ-ο 9 [ ] Ga-
velius ἡραῖαν (vgl. s. Ἡραία) RV ἡραϊάν P πολυδρῦμους Salm -δρῶ-ο Μελαϊνάς
Mei -αῖν-ο 10 ἡλιακῶν VP ἱλ- R 12 Μαλέαι Xyl μαλέα (κα- V) ο (Lobeck
Agolaph. 586, Mei) Μαλέα<τα> ο. <Ἀπόλλωνος> Μαλέα<τα> Powell 13 'Ηλιακῶν
v ἱλ-ο 17 κριθέως P 23 Ἐθνέσται v ἔθνεσται RP ἔθνεσται V 25 θεττα-
λικῶν P 26 γενοαῖος V 28 δωνεττίνοι R -έττινοι (auch 29) P ἀνεττίνοι V
28—29 αὐτὰρ P ατὰρ RV 29 ἰδ' S ἡδ' RVP Κεραῖνες Mei -ίνες ο 30 ὑπαιλόχοιοι
PR^a παῖ- R¹ V

17 (188; 34) a) *STEPH. BYZ. s. 'Ελινοί· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός δ' Θεσσαλικῶν. καὶ 'Ελινία ἡ χώρα.* b) — *s. Χαῦνοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός δ' Θεσσαλικῶν «Κεστρίνοι Χαῦνοί τε καὶ αὐχέντες 'Ελινοί».*

*18 (187; 29) — *s. Κέλαιοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν προσεχὲς τῇ Θετταλίᾳ· 'Ριανός δ' λέγονται καὶ Κελαιθεῖς.*

19 (187; 31) — *s. Παραναῖοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν· 'Ριανός ἐν δ' Θεσσαλικῶν «σὺν δὲ Παραναίους καὶ ἀμύμονας Ὀμφαλίῃας». καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν Ἄδον ποταμὸν οἰκίσθαι.*

20 (188; 32) — *s. Συλλογες· ἔθνος Χαονίας, ὡς 'Ριανός ἐν δ' Θεσσαλικῶν «Συλλογες δ' ἔσποντο ὁμοῦ».*

Ε

(F 27?)

*21 (188; 37) *STEPH. BYZ. s. 'Εθνέσται· s. F. 12.*

Ζ

15 22 (189; 38) *STEPH. BYZ. s. Δωνεττίνοι· (F 15) καὶ ἐν τῇ ζ «ἐπὶ δὲ Δωνεττίνοι, ἀτὰρ (δυο)καίδεκα Κᾶρες».*

Η

23 (189; 39) *STEPH. BYZ. s. 'Αρτεμίτα· [ἰνῆσος Τυρρηνική παρὰ τὴν <Αἰ>θάλειαν νῆσον, ὡς Φίλων .... ὁ δὲ 'Αρτεμίδωρος (V) φησιν ὅτι χειρόνησος περὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ*
20 *'Αγελώιον ποταμοῦ λεγομένη 'Αρτεμίτα ....] ἔστι καὶ πλησίον τῶν 'Οξειῶν νήσων νῆσος 'Αρτεμίτα· 'Ριανός ἡ Θεσσαλικῶν ἀνήσοις 'Οξέλησι καὶ 'Αρτεμί<τ>ηι α. 428? ἐπέβαλλον».*

*24 (189; 40) — *s. 'Ονθύριον· πόλις Θεσσαλικὴ περὶ τὴν 'Αρην. τὸ ἐθνικὸν 'Ονθυριεύς· 'Ριανός ἡ.*

25

Θ

25 (189; 41) *STEPH. BYZ. s. Φύλλος· πόλις ἐν Θετταλίᾳ· Στράβων θ (5,14). 'Ριανός δὲ Φύλλον θηλυκῶς λέγει ἐν θ Θεσσαλικῶν «οἱ δ' ἄφαρ ὀπλισθέντες ἴσαν κραναὴν ποτὶ Φύλλον».* οἱ οἰκούντες Φυλλεῖς.

ΙΔ

30 26 (189; 42) *STEPH. BYZ. s. Θαμία· πόλις Θεσσαλίας· 'Ριανός ιδ Θεσσαλικῶν. καὶ Θαμία.*

1 'Ελινοί s ἔλ- P ἔλ- R ἔλινες V s. zu v. 3 2 ἔλινια P^c ἔλενία RV θεσπρωτικόν
RP -των V θεσσαλωνικῶν V 3 Κεστρίνοι Siebelis κεστρηνοί ο ἔλινοί P ἔλινοί
R ἔληνοί V 5 κελαιθεῖς V -εθεῖς RP 6 παραναῖοι R -αύαιοι V πάρ- P 7 πα-
ραναίους R -οις VP 'Ομφαλίῃας Xyl ἀ- VP ἀμφάλικας R 9 συλλογες R
10 δ' ἔσποντο Salm θ' ἔσπονθ' (θ' ἔπ- R) ο 15—16 aus S; om. RVP 15—16 δωνεττί-
νοι S 16 δυοκαίδεκα Friedemann ὀκτωκάδεκα S 18 ἀρτεμίτα P(?)
Mei ἀρτέμιτα R ἀρτέμιτα V < > Cluver 19 περὶ VP παρὰ R 20 'Αρτεμίτα
Mei ἀρτέμιτα RP ἀρτέμιτα V 21 ἀρτέμιτα ο ἡ Salm ἡ RV οἱ P < > Salm
22 ἐπέβαλλον V -αλον RP 23 περὶ VP παρὰ R 26 Φύλλος (Strab) Mei φύλλους(?)
R φυλλοῦς VP 27 'Ριανός — θ om. V φύλλον R λέγεται R 27—28 ὀπλι-
σθέντες ἴσαν V 30 Θαμία Salm θαλαμία ο θεσσαλικῶν VP

IE

*27 (189; 43) STEPH. BYZ. s. Τριπόλισσοι· ἔθνος Θεσπρωτικόν, οὗς καὶ Τριπολισσίους καλεῖ 'Ριανὸς ἐν τῷ ιε.

IF

5 *28 (190; 44) STEPH. BYZ. s. Αἰγώνεια· πόλις Μηλίων Λυκόφρων (Alex. 903) «ὧν οἱ μὲν Αἰγώνειαν ἀθλιοὺς πάτρην» καὶ Ἑκαταῖος (1 F 132). 'Ριανὸς ἐκ Αἰγώνων αὐτὴν λέγει.

OHNE BUCHZAHL.

29 (190; 47) SCHOL. A HOM. II. B 175: καὶ τὸ εὐκνήμις ἀμέλει ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς
10 τέτακται παρὰ 'Ριανῶν ἐν Θεσσαλικοῖς «τοὶ δ' ἤδη ἐπὶ νηδὺν εὐκνήμιδος
'Ιτῶν νης».

AUS DEN ΘΕΣΣΑΛΙΚΑ.

30 (186; 25) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 3, 1090b: ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πυρραία, ὡς 'Ριανός· «Πυρραίην ποτὲ τὴν γε παλαιότεροι κα- $\bar{A}-\bar{\Gamma}$
15 λέεσκον / Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· / Αἰ-
μονίην δ' ἐξαυτίς ἀφ' Αἰμονος, δν ῥα Πελασγὸς / γείνατο
φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἰμῶν, / τοῦ δ' ἀπο
Θεσσαλὴν λαοὶ μετῆφην μίξαντο». οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλέους
τοῦ Φειδῆσιπ[ιδ]ου πατρὸς μετὰ τὰ Τρωικὰ κληθῆναι φασί. διαίρεται δὲ εἰς μέρη δ ....
20 ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδορος ἐν Νεῶν καταλόγῳ (244 F 164). b) STEPH. BYZ. s.
Αἰμόνια· ἡ Θετταλία ἀπὸ Αἰμονος. Αἰμῶν δὲ νῆς μὲν [Χλῶρου τοῦ] Πελασγοῦ, πατὴρ
δὲ Θεσσαλοῦ, ὡς 'Ριανός [καὶ ἄλλοι].

31 (203; 48) STEPH. BYZ. s. Ἀγύλλα· πόλις Τυρρηνίας.... κτίσμα τῶν ἐκ Θε-
ταλίας Πελασγῶν .... ὁ πολὺς Ἀγύλλαιος· 'Ριανὸς δὲ Ἀγύλλιον εἶπε χαλκόν. $\bar{A}-\bar{\Gamma}$?
25 32 (206; 62) — s. Ἀζωρος· πόλις Πελαγονίας τῆς λεγομένης Τριπολίτιδος, ὡς
Στράβων (7, 7, 9), ὑπὸ τίνος ἔκτισμένη Ἀζώρου λέγεται καὶ πληθυντικῶς «ἐν Ἀζώροις».
ὁ πολὺς Ἀζωρίτης, ὡς Ἀλωρίτης (πόλις δὲ Μακεδονίας καὶ ἡ Ἀλωρος). 'Ριανὸς
'Αζώρειαν αὐτὴν φησιν.

33 (188; 35) — s. Ἀμυνοὶ· ἔθνος Ἡπειρωτικόν· 'Ριανὸς * λέγεται καὶ Ἀμν- $\bar{\Delta}$?
30 μναῖος.

34 (204; 60) — s. Ἐχίνος· πόλις Ἀκαρνανίας, Ἐχίνου κτίσμα. «ἔστι καὶ Θεσ-
σαλίας»· 'Ριανὸς «Ἐχίον(?) ἄστν» αὐτὴν εἶπεν.

35 (204; 59) — s. Κρηστῶν· πόλις Θράκης. ἔοικε δὲ εἶναι ἡ Κρηστῶν παρ'

3 τῷ RV τῇ P $\bar{\omega}$: $\bar{\epsilon}$? Jac 5 Αἰγώνεια (Tzetz. Lyk. 903): Αἰγώνεια Sud.
s. v. Αἰγώνια Et. cod. Paris. 2669 (An. Par. 4, 100, 8) 9 Et. M. 519, 2—3
εὐκνήμις Lehrs εὐκν-Α 10 νηδὺν Et. M. νηδὺν Α 14 Πυρραία Heyne πύρρα L
om. P Πυρραίην Scal, Mei πύρρα δὴ ο 18—19 Θεσσαλοῦ — πατρὸς P Θεσσαλοῦ τοῦ
Φειδῆσιππου πατρὸς τοῦ Ἡρακλείδου L 19 κληθῆναι P καὶ ναι L δὲ om. L 21 Αἰμόνια
Mei αἰμόνια R αἰμω- P ἀμνο- V Αἰμόνια Xyl, v 24 ῥιανός VP ῥοα- R 25 πελαγω-
νίας R 26 ὑπὸ Mei ἀπὸ ο 27 ῥιανός RV ἄρριανός P 29 Ἀμυνοὶ: Ἀμννες?
(s. Komm.) * * v <τὸ κτητικὸν Ἀμύναιος>· λέγεται καὶ Mei 31—32 < > Mei
32 Ἐχίων: Ἐχίονος Salm Ἐχίνιον Holste 33 κρηστῶν RV κρήστων P Κρηστῶν?
Mei ἡ Κρηστῶν (vgl. Κρηστῶνα πόλιν Herodt.) v ἡ κρήστων ο ἡ Κρηστῶν Xyl

'Ηροδότῳ (1, 57) .... ὁ πόλις Κρηστωνναῖος παρὰ Πινδάρῳ· 'Ριανὸς δὲ Κρηστωννίους αὐτοὺς φησιν· 'Εκαταῖος (1 F 153) δὲ Κρηστώνας.....

*36 (190; 45) STEPH. BYZ. s. Φάληρον· δήμος καὶ ἐπίνειον τῆς Ἀττικῆς .... ἔστι καὶ πόλις ἐν 'Οπικοῖς' .... ἔστι καὶ Θετταλίας ἄλλη πρὸς τῇ Οἰκτῇ, ἣν 'Ριανὸς διὰ τοῦ α γράφει Φάλαρον λέγων, καὶ Φάληρον διὰ τοῦ ἥ.

37 (190; 46) — s. Φαλώρη· πόλις Θετταλίας. ταύτην 'Ριανὸς Φαλωρίαν(?) καλεῖ. τὸ ἔθνικόν Φαλωρεὺς καὶ Φαλωρίτης(?), ὡς Μαρωνίτης.

4. ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΑ Α—F.

Α

10 38 (192; 49) STEPH. BYZ. s. 'Ιρά· ὄρος Μεσσηνίας· 'Ριανὸς ἐν Μεσσηνιακῶν α. ἔστι καὶ πόλις Μαλιέων ἀπὸ 'Ιρου. ἔστι καὶ πόλις Λέσβου. καὶ ἡ παρ' 'Ομήρῳ (I 150; 292) «Καρδαμύλῃν τ' Ἐνόπῃν τε καὶ Ἰρήν».

Δ

39 (198; 50) STEPH. BYZ. s. Δώτιον· .... τὸ θηλυκὸν Δωτηλῆς· 'Ριανὸς ἐν δ̄ Μεσσηνιακῶν «αὐτὸν ἐῖσαμένους Δωτηλῆς» Νικοτελείῳ.

Ε

40 (194; 51) STEPH. BYZ. s. Φιγαλεῖα· πόλις Ἀρκαδίας. 'Ριανὸς ἐν ε̄ Μεσσηνιακῶν «τὴν μὲν ἀνήγετ' ἄκοιτιν ἐπὶ κρῖνα ἢ Φιγάλειαν».

Φ

20 41 (197; 52) STEPH. BYZ. s. Ἀτάβυρον· ὄρος 'Ρόδου· 'Ριανὸς ζ̄ Μεσσηνιακῶν.

AUS DEN ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΑ.

42 (191; —) PAUSAN. 4, 6, 1: πρὶν δὲ ἡ συγγράφειν με τὸν πόλεμον (sc. den 1. messenischen) .... διακρίναι τι καὶ ἡλικίας [ἔργα] περὶ ἠθέλησα ἀνδρὸς Μεσσηνίου. τὸν γὰρ πόλεμον τοῦτον, γινόμενον μὲν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων πρὸς Μεσσηνίους 25 καὶ τοὺς ἐπικούρους, ὀνομασθέντα δὲ .... Μεσσηνίους .... ἀπὸ τῶν συμφορῶν .... 'Ριανὸς τε ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησεν ὁ Βηρναῖος καὶ ὁ Πριηνεὺς Μύρων (106 T 1): λόγοι δὲ περὶ Μύρωνος ἔστιν ἡ συγγραφή. (2) συνεχῶς μὲν δὴ τὰ πάντα ἐξ ἀρχῆς ἐς τοῦ πολέμου τὴν τελευταίαν οὐδετέρῳ διήγνυσται, μέρος δὲ ὧι ἑκάτερος ἠρέσκετο ὁ μὲν τῆς τε Ἀμφείας τὴν ἄλυσιν καὶ τὰ ἐφεξῆς συνέθηκεν οὐ πρόσω τῆς Ἀριστοδήμου τελευταῖας, 'Ριανὸς δὲ τοῦδε 30 μὲν τοῦ πρώτου τῶν πολέμων οὐδὲ ἠψατο ἀρχῇ· ὅποσα δὲ χρόνῳ συνέβη τοῖς Μεσσηνίοις ἀποστᾶσιν ἀπὸ Λακεδαιμονίων, ὁ δὲ καὶ ταῦτα μὲν οὐ τὰ πάντα ἔγραψε, τῆς μάχης δὲ τὰ ὅσπερ ἦν ἐμαχέσαντο ἐπὶ τῇ τάφρῳ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ.

1 Πινδάρῳ: Πεισιάνδρῳ? Mei 2 κρηστώνας V 6 Φαλώρεια — Φαλώρη? Mei
θεσσαλίας RV Φαλώρειαν Mei 7 φαλωρίτης — μαρωνίτης VP -εῖτης -εῖτης R
10 'Ιρά· ὄρος v Ἰεάρορος RV(?) f- P (Il. I 150; Strab. 8, 4, 5) s. zu F 44 μεσσηνίας
RV -νοίας P ῥήανδρος R1 μεσσηνιακῶν VP 11 ὁμήρου VP ὁμηρον R 12 ἰρήν R
14—15 aus S; om. RVP 15 < > Heringa δωτηλῆς S 17 Φιγάλεια Mei φιγαλέα ο
17—18 μεσσηνιακῶν ο 18 ἀνάγετ' V κρινῶν V Φιγάλειαν v φιγαλέαν P φιγάλειον
R -αλειον V 20 Ἀταβύριον Holste 23 τι Lachmann τε ο [ ] Lachmann
28 ὧι Bkr ὡς ο

(3) ἄνδρα † ὅσον οὐ Μεσσήνιον — τούτου γὰρ δὴ ἕνεκα τὸν πάντα ἐποιήσαμην <περί> 'Ριανῶ καὶ Μύρωνος λόγον — 'Αριστομένην, ὃς καὶ πρῶτος καὶ μάλιστα τὸ Μεσσήνης ὄνομα ἐξ ἀξιώμα προήγαγε, τούτον τὸν ἄνδρα ἐπεισήγαγε μὲν ὁ Πριηνεὺς ἐς τὴν συγγραφὴν, 'Ριανῶι δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν οὐδ' ἐν 'Αριστομένης ἐστὶν ἀφανέστερος ἢ 'Αχιλλεύς ἐν 'Ιλιάδι 'Ομήρωι. διάφορα οὖν ἐπὶ τοσούτον εἰρηκότων, προ<σ>έσθαι μὲν τὸν ἑτερόν μοι τῶν λόγων καὶ οὐχ ἅμα ἀμφοτέρους ὑπελείπετο, 'Ριανὸς δὲ μοι ποιῆσαι μᾶλλον ἐφαίνετο εἰκότα ἐς τὴν 'Αριστομένους ἡλικίαν. (4) Μύρωνα δὲ ἐπὶ τε ἄλλοις καταμαθεῖν ἐστὶν οὐ προορώμενον εἰ ψευδῇ τε καὶ οὐ πιθανῇ δόξει λέγειν, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν τῇδε τῇ Μεσσηνίαι συγγραφῇ· πεποίηκε γὰρ ὡς ἀποκτείνετο Θεόπομπον τῶν Λακεδαιμονίων τὸν βασιλέα 'Αριστομένης ὀλίγον πρὸ τῆς 'Αριστοδήμου τελευτῆς· Θεόπομπον δὲ οὔτε μάχης γινομένης οὔτε ἄλλως προαποθανόντα ἴσμεν πρὶν ἢ διαπολεμηθῆναι τὸν πόλεμον .... μαρτυρεῖ δὲ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῶν Τυρταίων (F 4 D) λέγοντα «ἡμετέρωι βασιλεῖ θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ / δν διὰ Μεσσήνην ἐλλομεν εὐρύχορον». ὁ τοίνυν 'Αριστομένης δόξῃ γε ἔμῃ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πολέμου τοῦ ὑστέρου· καὶ τὰ ἐς αὐτὸν, ἐπειδὴν ἐς τοῦτο ὁ λόγος ἀφίχεται, τῆνικαῦτα ἐπέξειμι.

43 (194; —) PAUSAN. 4, 15: .... οὕτως ἀπέστησαν ἔπειτα τριακοσῶι μὲν καὶ ἐνάτῳ μετὰ 'Ιθώμης ἄλωσιν .... (2) ἐν δὲ Λακεδαίμονι οἱ τινες τῆνικαῦτα ἐτυχον βασιλεύοντες, Τυρταῖος μὲν τὰ ὀνόματα οὐκ ἔγραψε, 'Ριανὸς δὲ ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν Λεωτυχίδην βασιλέα ἐπὶ τοῦδε εἶναι τοῦ πολέμου. 'Ριανῶι μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῶς κατὰ γε τοῦτο συνθήσομαι· Τυρταῖον δὲ καὶ οὐ λέγοντα ὅμως εἰρηκέναι τις ἂν ἐν τῷδε ἡγοίτο· ἐλεγεία γὰρ ἐς τὸν πρότερον ἐστὶν αὐτῷ πόλεμον (4, 4 ff. D) «ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐνέα καὶ δέκ' ἔτη / νωλεμέως .... / αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες». (3) δῆλα οὖν ἐστὶν ὡς ὑστερον τρίτῃ γενεᾷ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσηνιοὶ τόνδε ἐπολέμησαν, ἀποδείκνυσθαι τε τοῦ χρόνου τὸ συνεχὲς βασιλεύοντας τῆνικαῦτα ἐν Σπάρτῃ 'Ανάξανδρον Εὐνερκράτους τοῦ Πολυδώρου, τῆς δὲ οἰκίας τῆς ἐτέρας 'Αναξίδαμον Ζευξίδαμον τοῦ 'Αρχίδαμου τοῦ Θεοπόμπου .... Λεωτυχίδης δὲ μετὰ Δημάρατον βασιλεύσας φαίνεται τὸν 'Αρίστωνος· Θεοπόμπου δὲ 'Αρίστων ἀπόγονος ἑβδομος.

44 (193; 54) — 4, 17, 10: 'Αριστομένης δὲ μετὰ τὴν μάχην (sc. τὴν ἐπὶ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ τάφρῳ 17, 2) τοὺς διαπεφυγόντας τῶν Μεσσηνίων συνήθροισεν, καὶ 'Ανδανίαν μὲν καὶ εἴ τι ἄλλο ἐν μεσογαίᾳ πόλισμα ἔπεισε τὰ πολλὰ ἐκλείπειν, ἐς δὲ τὴν Εἶραν τὸ ὄρος ἀνοικίζεσθαι. συνελθαιμένοις δὲ ἐς τοῦτο τὸ χωρίον προσεκάθητο οἱ Λακεδαιμόνιοι, πολιορκίαι σφᾶς αὐτίκα ἐξαιρήσειν νομίζοντες· ἀντήρκεσαν δὲ ὅμως οἱ Μεσσηνιοὶ καὶ μετὰ τὴν ἐν τῇ τάφρῳ συμφορὰν ἐνὶ τε καὶ δέκα ἔτεσιν ἀμυνόμενοι. (11) τὸν δὲ χρόνον τῆς πολιορκίας γενέσθαι τοσούτον δηλοῖ καὶ τὰδε ἔπη 'Ριανοῦ πεποιημένα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους· «οὐ ἕρεος ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἐστρατόωντο / χεῖματά τε πόλεις τε δ' ὄω καὶ εἰκόσι πάσας». χεῖμῶνας γὰρ καὶ θέρη κατέλεξε, πῶας εἰπὼν τὸν χλωρὸν σῖτον ἢ ὀλίγον πρὸ ἀμυτοῦ.

*45 (198; 55) — 4, 1, 6: [τὴν δὲ τελετὴν τῶν Μεγάλων θεῶν Λύκος ὁ Πανδίοιος πολλοῖς ἔτεσιν ὑστερον Κανῶκος προήγαγεν ἐς πλέον τιμῆς· καὶ Λύκου δορυμὸν ἔτι

1 ὅσον οὐ Ρ' y' 1 τὴν ἀριστομένην L' οὖν Clavier δ' ὅσον οὐ πρῶτον Μεσσηνίων ESchwartz < > Herw 2 'Αριστομένην om. L' ὃς πρῶτος Ρ' 6 < > Bkr 9 τῇ Μεσσηνίαι Syl τῆς -ίας ο 10 τὸν om. L' y' 17 Λακεδαίμονι οἱ τινες Buttman Λακεδαιμονίους τινες ο 21 ἡγοίτο y' -εἶτο r 22 ἀμφ' αὐτῇ Wil ἀμφω τῷδ' Strab. 6, 3, 3 25 Πολυδώρου Syl ἀπολλοδώρου ο 26—27 Δημάρατον — τὸν Facius-άτου — τοῦ ο 30 [τὰ πολλὰ] Mandes 31 Εἶραν ο. Εἶράν ESchwartz εἶραν ο (s. zu F 38) 33 τῇ om. L' y' 36 ἐέικοσι? Spiro

ονομάζουσιν ἐνθα ἐκάθρε τοὺς μύστας]. καὶ διὰ μὲν δρυμός ἐστιν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ Λύκον καλούμενος, Ῥιανῶϊ τῷ Κρητὶ ἐστὶ πεποιημένον· «π ἄ ρ τ ε ρ η χ ὺ ν Ὶ Ε λ α ι ὶ ὄ ν ὕ π ε ρ δ ρ υ μ ὄ ν τ ε Λ Ὑ κ ο ι ο υ». [(7) ὡς δὲ ὁ Πανδίωνος οὗτος ἦν Λύκος, δηλοῖ τὰ ἐπὶ τῇ εἰκόνι ἐπὶ τῇ Μεθάπων....].

- 5 46 (195; 53) STEPH. BYZ. s. Ῥιανῶϊ πόλις Μεσσηνίας .... τὸ ἐθνικὸν Ῥιανῶϊ, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περί πόλεων (III C.) [ἐκ ταύτης Ῥιανῶϊ ἐγένετο ἐπιφανέστατος στρατηγός. τοῦτον οἱ Λακεδαιμόνιοι πολλάκις αὐτοὺς νικήσαντα θανάσαντες, ὡς μόλις ἐκράτησαν ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς, ἀνατεμόντες ἐσκόπον ἐπὶ παρὰ τοὺς λοιποὺς ἐστὶ τι, καὶ εὖρον σπλάγγνον ἐξηλλαγμένον καὶ τὴν καρδίαν δασεῖαν, ὡς Ῥοδότος (—) καὶ 10 Πλούταρχος (De Herod. mal. 11 p. 856 F?) καὶ Ῥιανός]. τὸ θηλυκὸν Ῥιανῶϊ. λ ἑ γ ε τ α ι δ ἑ καὶ Ῥιανῶϊος, ὡς Ῥιανῶϊος.

5. ΗΡΑΚΛΕΙΑ Ἀ—ῬΔ.

(T 1; F 36? 55—56?)

Ἀ

- 15 47 (178; 2) ATHEN. 3, 22 p. 82 B: διὰ δ' ἡ Σιδεὺς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη Ῥιανός εἰρηκεν ἐν ᾧ Ῥιανῶϊος καὶ Ῥιανῶϊος ὁ Ῥιανῶϊος ἐν ᾧ Περί Νεῶν Καταλόγου (244 F 159).

ῬΔ

- 48 (179; 3) ET. M. 153, 4: Ῥιανῶϊ δὲ ὅτε οὕτω καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ 20 τὴν Τραχίνα φερόμεθα, ὡς Ῥιανός ἐν τῷ ἰδ. Ῥιανῶϊος. Νικάνδρος δὲ ἐν τοῖς Αἰτωλικῶσι (271/2 F 6b) διὰ (φησὶν) ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμῶνι συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελγῶντας εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν τοῦ τῆς θεοῦ φωτός.

AUS DER ΗΡΑΚΛΕΙΑ.

- *49 (202; 8) SCHOL. AISCHYL. Sept. 164: Ὁγκαία Ῥιανῶϊ τιμᾶται παρὰ Θη- 25 βαίους, Ὁγκαία δὲ παρὰ τοῖς Φοίνεσιν. καὶ Ὁγκαίαί νύλαι. μέμνηται καὶ Ἀντίμαχος (F 41 Wyss) καὶ Ῥιανός.

- 50 (177; 4) SCHOL. RV ARISTOPH. Frösche 651: τὰν Διομείους] δῆμος τῆς Αἰ-

3 [ὁ] Πανδ. οὐ. ἦν <ὁ> Λύκος Hitzig 5 μεσσηνίας ο 6—10 [ ] einschub mit wert-
losen zitatzen (s. Komm.), der hinter ὡς Ῥιανός v. 11 gehört (καὶ Ῥιανός v. 10 ist
kustode) Jac στρατηγός <ὡς Ῥιανός ἐν τοῖς Μεσσηνιακοῖς>. τοῦτον — ἐκράτησαν [ἐν
τ. Μ.] ἀνατεμόντες — Πλούταρχος [καὶ Ῥ.] Siebelis τὸ ἐθνικὸν — πόλεως <τὸ θηλυκὸν —
'Ῥιανός ἐν τ. Μεσσηνιακοῖς>. ἐκ ταύτης — ἐκράτησαν [ἐν τ. Μ.], ἀνατεμόντες — Ῥιανός
Mei Anal. Alex. 197 [τὸ ἐθνικὸν — πόλεων] ἐπιφαν. στρατηγός <ἐν τ. Μεσσ.>. τοῦτον
— ἐκράτησαν [ἐν τ. Μ.], ἀνατεμόντες — Ῥιανός. <τὸ ἐθνικὸν — πόλεων>. τὸ θηλυκὸν
— Ῥιανός Mei zu Steph. Byz. 8 μεσσηνιακοῖς ο 15 Ῥιανός Cas ἀρειανός A
16 καὶ Mus ὁ Α ὡς? Jac 19—20 καλούμενα <παρὰ τὴν Τραχίνα>, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ [τὴν
Τραχίνα] * * <λέγουσιν> εἰρησθαι, ὡς Ῥιανός Sturz, Mei κείσθαι, ὡς Ῥ. — Ῥιανῶϊος,
<οἱ δὲ ἐν Λοκροῖς (Schol. Nikand. Ther. 215)> ο. <ἐν Αἰτωλοῖς> (zu v. 21)? Jac
20 Ῥιανός Sturz ῥειανός Et ἰδ D τετρασεκατάτω v δ Wil 20—21 Αἰτωλικῶσι Sturz
αἰτω) D αἰτωλοῖς r Et. gen. p. 47 Mi 22 τοῦ τῆς θεοῦ φωτός Miller τῆς τοῦ θ. φ.
Et. gen. τούτους (τοῦ DP) θ. φ. Et. M. 27 <Διόμεια> δῆμος Rutherford

γῆλδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἑρακλέους. ἔστι δὲ Ἑράκλειον αὐτόθι, περὶ οὗ καὶ Ῥιανὸς φησιν, δηλῶν ὅτι Δίομος <ἐρωμένος> Ἑρακλέους ἐγένετο.

- *51 (177; 9) SCHOL. A HOM. II. T 119: Ζεὺς μίγειν Ἀλκμήνῃ τῇ Ἥλεκτρυόνης — ὃν δὲ τρώπον, εἴρηται ἐν τῇ Ξ (323/4) — ἔγκυν κατέστησε, μελλούσης δὲ τίκτειν ὥμοσεν
5 ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ ἑαυτοῦ βασιλεύσειν. Ἡρα δὲ ζηλοτύπως διατεθείσα τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν, Ἀντιβίαν δέ, ἣν τινες Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναικα κυφοροῦσαν Εὐρυσθέα ἐπτάμηρον τεκεῖν ἐποίησεν, ὅθεν καὶ τὰ ἐπτάμηνα γεννώμενα τροφῆς μοῖραν ἔλαχεν. βασιλεύων δὲ Εὐρυσθεὺς Ἑρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέτασεν, οὓς τελειώσας κατὰ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας ἀθανάσιος μετέλαβεν. ἡ
10 ἱστορία παρὰ Ῥιανῶι.

52 (178; 5) STEPH. BYZ. s. Αἰθυσσεῖς· ἔθνος Λιβυκόν, Μαρμαρίδαις πάροικον, ὡς Ῥιανός.

- 53 (203; 7) — s. Βέμβινα· κόμη τῆς Νεμέας .... ὁ πολίτης Βεμβινίτης ὡς Σταγειρίτης, παρὰ δὲ Ῥιανῶι Βεμβινάτης. ἔοικεν οὖν <ὡς> Αἰγινάτης καὶ Αἰγινήτης
15 κατὰ τρωπῆν, ὡς Πανύσιος (F 1—2 Ki) ἐν Ἑρακλείᾳ ἃ ὄδρμα τε θήρειον Βεμβινήταο λέοντος» ....

54 (178; 6) — s. Μάκρες· ἔθνος Λιβύης. Ῥιανὸς δὲ Μάκριας διὰ τοῦ ἰ τούτους φησί.

6. UNSICHERER HERKUNFT.

- 20 55 (202; 57) POLLUX 2, 180: τοὺς δὲ σπονδύλους .... Ῥιανὸς κύβους ὠνόμασεν «αὐχένος ἐξ ὑπάτοις κύβοις ἐπιτέλλεται ἰξύς».

56 (180; 10) SCHOL. EURIP. Alk. 1: Ῥιανὸς δὲ φησιν ὅτι ἐκὼν ἐδούλευσεν (Αρ- Θεσσαλ
λον) αὐτῶι ἐρῶν τοῦ Ἀδμήτου. s. 3 F 35. ᾱ-γ?

- 57 (205; 61) STEPH. BYZ. s. Φύσκος· πόλις Λοκρίδος ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ
25 <τοῦ> Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος. ἔστι καὶ ἑτέρα Φύσκος πόλις τῆς Καρίας· ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Φύσκος [ὁ φυσικός]: «Φύσκος δέ, ἀφ' οὗ οἱ Ἐλέγες οἱ νῦν Λοκροῖ. Ῥιανὸς δὲ Φυσκέας αὐτοὺς καλεῖ. λέγεται καὶ †Φυσκεύς. ἔστι καὶ ἄλλη Μακεδονίας .... καὶ τὸ ἔθνος Φύσκοι ὡς Λοκροὶ .....

7. ZWEIFELHAFTES.

- 30 58 (202; 58) CHOROBOSEK. Gr. Gr. IV 1. p. 123, 12 Hilg: εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ ᾱ, ὡς παρ' Ἡσιόδωι (Th. 521) «δήσας ἀλυκτοπέδησι Προμηθέα», καὶ παρὰ τῶι Ῥιανῶι «λῖθος μέγας(?)».

1 ἐρωμένου om. R 2 καὶ Ῥιανός om. V Δίομος <ἐρωμένος> Ἑρακλέους Jac Δίομος Ἑρακλῆς ο Δίομος Ἑρακλέους <παιδικὰ> ο. Ἑρακλέους (sc. υἱός) Mei Διόμ<ει>ος Ἑρακλῆς? Düntzer Διόμωι Ἑρακλῆς <ἐκεῖ συν>ἐγένετο Fritzsche 9 μετέλαβεν Ddf — βαλεν A 10 Ῥιανῶι Heyne ἀριανῶι A 11 Μαρμαρίδαις Xyl — ναις ο 17 μάκρας R 20 ἀριανός A 21 κύβος II 23 ἐρῶν A δι' ἐρωτα B 25 < > Mei ἔστι καὶ Ρ ἔστιν RV πόλις om. P 25—26 ἔστι δὲ λιμὴν Ῥοδίων Mei 26 ὁ Φύσκος: sc. die πόλις Λοκρίδος [ ] v 'corrupta ex τὸ ἐθνικὸν Φύσκιος' Mei 26—27 «Φυσκος—Λοκροῖ» gehört zu ἀπὸ Φύσκου — Δευκαλίωνος v. 24/5? 27 <τὸ ἐθνικὸν Φύσκιος>· Ῥιανός δέ? Jac [λέγεται καὶ Φυσκεύς] Mei λέγεται καὶ Φυσκεῖς (sc. die πόλις Λοκρῶν; Plut. Aet. gr. 15 p. 294 E?) Jac 28 καὶ τὸ ἐθνικὸν Mei ὡς Λοκροὶ Mei καὶ Λ. ο 31 Δωρικῶς? ὅγῃς δ' Hes (Et. gen. A; δῆσαι Et. gen. B) 32 Ῥιανῶι Bkr ῤάτω Ν ριάνω Ρ ἀριάνω C λῖθος μέλας? Bkr μέλας λ. Mei

8. ANHANG.

59 (176; 56) STERN. BYZ. s. 'Αράκυνθος' ὄρος Βοιωτίας, ἀφ' οὗ ἡ 'Αθηνᾶ 'Αρακυνθιδάς, ὡς 'Ριανὸς ἐν τῇ Φήμῃ «κλυθὶ μοι εὐχάων 'Αρακυνθιδὰς εὐπατέρεια».

60 (199; 1) STOB. Flor. 3, 4, 33: 'Ριανού. «ἡ ἄρα δὴ μάλα πάντες ἀμαρτίνοοι πελόμεσθα / ἄνθρωποι, φέρομεν δὲ θεῶν ἑτερόροπα δῶρα / ἀφραδίῃ κραδίης· βιότοιο μὲν δς κ' ἐπιδευῆς / στρωφᾶται, μακάρεσσιν ἐπὶ νόγον αἰνὸν λάπτει / ἄχνύμενος, σφετέρην δ' ἀρετὴν καὶ θυμὸν ἀτίζει, / οὐδὲ τι θαρσαλέος νῶσαι ἔπος οὐδέ τι ῥέξαι / ἐρριγῶς, ὅθι τ' ἄνδρες ἔχοντες ἀνὰ παρέωσι, / καὶ οἱ θυμὸν ἔδουσι κατηφελὴ καὶ διζύς. / δς δὲ κεν εὐοχῇσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὀλβον ὀπάζει, / καὶ πολυκοιρανίην, ἐπιλήθεται οὖνεκα γαῖαν / ποσσὶν ἐπιστείβει, θνητοὶ δὲ οἱ εἰσὶ τοκῆς, / ἀλλ' ὑπεροπλήνι [τε] καὶ ἀμαρτωλήσι νόοιο / ἴσα Διὶ βρομέει, κεφαλὴν δ' ὑπὲρ ἄσχενας ἴσχει / καὶ περ ἐὼν ὀλίγος, μνᾶται δ' εὐπηχυν 'Αθήνην, / ἢ ἔτιν' ἀτραπιτὸν τεκμαίρεται / Ὀδυσμπόνδε, / ὥς κε μετ' ἀθανάτοισιν ἀρίθμιος εἰλαπινάζη. / ἢ δ' 'Ατὴ ἀπαλοῖσι μετατρωχῶσα πόδεσσιν / ἄκρηις ἐν κεφαλῇσιν ἀνώιστος καὶ ἄφαντος / ἄλλοτε μὲν γράλῃσι νεωτέρη, ἄλλοτε δ' αἶθε / ὀπλοτέρησι γρη῏ς ἐφίσταται ἀμπλακίησι, / Ζηνὶ θεῶν κρείοντι Δίκηι τ' ἐπλήρα φέρουσιν».

— LYKOS VON RHEGION.

c. 320/
270*

ΠΕΡΙ ΣΙΚΕΛΙΑΣ. — ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΙΒΥΗΣ. — ΠΕΡΙ (ΠΡΟΣ) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (-ΡΟΝ)?

25 s. III B u. Sizilien.

— HIPPIYS VON RHEGION (MYES).

300/250*?

ΣΙΚΕΛΙΚΑ (ΠΕΡΙ ΧΡΟΝΩΝ?). — ΚΤΙΣΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ. — ΑΡΓΟΛΙΚΑ(?).

s. III B u. Sizilien.

2 'Αράκυνθος v -κιν- ο 2—3 'Αρακυνθιάς Berkel ἀρακυνθίς RV ἀρακυνθίαν P 'Αρακυνθίη 'Αρακυνθιάς? Mei 3 'Αρακυνθιάς v -κιν- VP -κν- R¹ 4—21 nur in V(ossian. gr. O), Tr(incavelliana editio e Marcan. IV 29 expressa) om. MA 4 'Ριανού Ge(sner) ἀριανού V 'Ριανού Tr 5 ἀμαρτίνοοι Ge -ην- ο 6 ἀφραδίῃ κραδίης Valck ἀφραδέῃ κραδίῃ ο ἀφραδέῃ κραδίῃ Bru(nck) v δς κ' V δση Tr 7 μακάρεσσιν Ge -εσ(σ)ι δ' ο 8—9 θαρσαλέος Turn -έως ο 9 νῶσαι Kaibel (Herm. 28, 57) νοέειν ο 10 κατηφελὴ Bru -φίη ο 11 εὐοχῇσι Mei -ήση V -ίση Tr -όχθησι Ge δ' ἐπὶ: δέ οἱ Nauck, Hense ὀπάζει Bru -ει ο 12 ποσσὶν ἐπιστείβει Tr 13 [ ] Bru 14 ὑπὲρ ἀσχεῖνος ἴσχει Schaefer, Wil (HD 1, 225, 1) ὑπὲραυχον ἀνίσχει Mei, Powell ὑπὲρ ἀστέρας ἴσχει Kaibel 16 ἢ ἔτιν' V ἢ ἔστιν Tr 16—17 μετ' ἀθανάτοισιν ἐναρίθμιος Bru 'μεταρίθμιος tmesi seiunxit Rhi' Mei 17 εἰλαπινάζη v -ει ο 18 πόδεσσιν(v) v πόδες Tr 21 κρείοντι Valck κριόντι ο δίκηι τ' Ge δίκη δ' ο

—. PROXENOS.

um 280^a

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΠΥΡΡΟΝ ΣΙΚΕΛΙΚΑ. — ΛΑΚΩΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. —
ΧΑΛΚΙΔΙΚΑ(?).

s. III B u. Epeiros.

5 —. ISTROS DER KALLIMACHEER.

250/200^a

ΑΤΤΙΚΑ (ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ). — ΑΡΓΟΛΙΚΑ. — ΗΛΙΑΚΑ. —
ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑΙ. — ΠΕΡΙ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΟΣ. — ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ
ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΘΥΣΙΩΝ.

s. III B u. Athen.

10 —. PHILOSTEPHANOS VON KYRENE.

250/200^a

s. IV.

266. APOLLAS (APELLAS) DER PONTIKER.

250/200^a

T

1 (IV 307) QUINTILIAN. Inst. or. 11, 2, 14: s. F 4.

15

F

1. ΔΕΛΦΙΚΑ.

(F 8)

1 (1) CLEM. AL. Protr. 4, 47, 6: πολλοὶ δ' ἂν τάχα πονθαυμάσειαν, εἰ μάθοιεν
τὸ παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, δ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν
20 ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τῶν Πέλοπος ὁσίων κα-
τεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὁσίων Ἰνδικοῦ θηρίου καὶ δὴ τὸν
ἱστοροῦντα Διονύσιον ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Κύκλου (15 F 3) παρίστημι.
(7) Απελλᾶς δὲ ἐν τοῖς Δελφικοῖς δύο φησι γεγονέναι τὰ παλλάδια, ἄμφω
δ' ὑπ' ἀνθρώπων δεδημιουργῆσθαι.

25

2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩΙ ΠΟΛΕΩΝ.

(F 4; 5; 7?)

2 (3) ATHEN. 9, 8 p. 369A: γογγυλίδες ταύτας Ἀπολλᾶς ἐν τῷ περὶ
τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων γάστρας φησὶ καλεῖσθαι.

3 (4) SCHOL. NIKAND. Ther. 517: μιννανθὲς οἱ μὲν αὐτὴν ἐκάλουν, οἱ δὲ
30 τρίφυλλον καλοῦσιν. Ἀπολλᾶς δὲ ἐν τῷ Περὶ Πελοποννησιακῶν πόλεων τὸ
πήγανον ὑπὸ Πελοποννησίων ἑντὴν καλεῖσθαι φησιν.

27 Ἀπολλᾶς: Ἀπελλᾶς F 4 28 γάστρας Hesych. s. v. γαστέρας A 30 Ἀπολλᾶς
Preller ἰόλαος ο (vgl. 683 Ἰόλαος ἐν τῷ Περὶ βοτανῶν 559 Ἀπολλᾶς [Ἀπολλώνιος A]
ἐν τ. II. βοτ.)

3. OHNE BUCHTITEL.

4 (5) ATHEN. 2, 63 p. 63 D: 'Απελλᾶς δὲ Λακεδαιμονίους φησὶ σέμελον τὸν κοχλίαν λέγειν. (Apollodor. ἐν β' Ἑτυμολογίων 244 F 223).

5 (6) PHOT. SUD. Lex. s. Κυφελιδῶν ἀνάθημα· ἐν Ὀλυμπίαι. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (236 B)· παρὰ τὸ Κυφελιδῶν ἀνάθημα σφρηγῆματος ἐν Ὀλυμπίαι ἐστάθη κολοσσός. ἀλλ' οὐ τῶν Κυφελιδῶν, Κυφέλου δὲ φασὶ τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγάκλυτος ἐν τῷ Περί Ὀλυμπίας (III B) .... Δίδυμος (p. 404 Schm) δὲ κατασκευάσαι τὸν κολοσσόν φησι Περικλῆδον .... καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ Περί καιρῶν β' (F 128 Wi) λέγει οὕτως .... φέρεται δὲ τι καὶ ἐπιγράμμα τοῦ κολοσσοῦ «εἰ μὴ ἐγὼ χρυσοῦς σφρηγῆλατός εἰμι κολοσσός, ἐξώλης εἴη Κυφελιδῶν γενεά», ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικός οὕτω προφέρειται «εἰ μὴ ἐγὼ ναξὸς παγχρύσεός εἰμι κολοσσός, ἐξώλης εἴη Κυφελιδῶν γενεά».

6 (7) QUINTILIAN. Inst. or. 11, 2, 14: *est autem magna inter auctores dissensio, Glaucōne Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen; et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur utque Apollodorus (244 F 67) et Eratosthenes (241 F 34) et Euphōrion (F 55 Schei) et Larissaeus Euryphylus (VI) tradiderunt, an Cranone, ut Apollas Callimachius(?) , quem secutus Cicero (De or. 2, 352) hanc famam latius fudit.*

7 (6) SCHOL. PIND. O 7 inscr. b p. 196, 20 Dr: περὶ τοῦ Διαγόρου εἶπε μὲν καὶ Ἀριστοτέλης (IV) * * καὶ Ἀπολλᾶς μαρτυροῦσιν, οἱ δὲ πηγῶν καὶ εὐδακτύλων ἦν. ἔσχε δὲ καὶ Δαμάργητον υἱὸν πρεσβύτατον τῶν παίδων τετραπύχην τὸ μέγεθος, τοῦ πατρὸς ἐλάττωνα εὐδακτύλων. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον ἀδελφὸν Ἀκουσίλαον, θυγατέρων δὲ υἱὸς Εὐκλέα Καλλιάνακτος καὶ Πεισίρροδον. οὗτοι δὲ πολλὰς νίκας ἐκ τῶν Ὀλυμπίων ἔσχον, ἔσχον δὲ καὶ ἐκ Πυθίων * * δὲ δὲ φησιν οἱ παῖδες τοῦτον διαφόρους ἀγῶνας νικήσαντες κτλ.

8 (2) SUD. s. Ῥοδώπιδος ἀνάθημα· ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικός οἶεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, Ἡροδότου (2, 134/5) ἐλέγχοντος τὴν δόξαν.

2 Ἀπελλᾶς: Ἀπολλᾶς F 2 4 Πλάτων om. Phot 5 ἐστάθη Phot στάθητι Plat ἔσταθι Cobet 6 κολοσσός fehlt Plat; es scheinen nicht seine worte, sondern umsetzung des erklärers 7 ἐν τῇ π Ὀλυμπίᾳ Sud 9 εἰ μὴ ἐγὼ Cobet εἰμι ἐγὼ Phot αὐτὸς ἐγὼ Sud χρυσοῦς om. Sud A 11 εἰ μὴ Cobet εἰμι Phot Sud νάξος Phot ('vollwichtig, von νάσσω-νάξω-ναξτός' G. Herbig) νάξιος Sud ναξός Naber ἐγὼν ἀναξ Cobet παγχρύσεος: hat als erklärung A. s für ναξός urspr. σφρηγῆλατος verdrängt? 18 < > Preller <et> Callimachus Bentley Callimachus <que> Schneidewin 21 * * Dra(chmann) ἀπόλλας Schol 22 ε — ἔσχε Dra γ ἦσαν δακτυλ(ικῶν) ἠνέωχε Schol 23 [ἄλλον] o. [ἀδελφόν] Jac ἄλλον υἱόν? Dra 24 Εὐκλέα Καλλιάνακτος (Paus. 6, 7, 2) Dra εὐκλεέστατον καλλιάνακτα Schol Πεισίρροδον (-ίροδον Paus) Boeckh —ίρροδον Schol 25 ἔσχον δὲ καὶ Dra δέκα Schol * * Dra δὲ δὲ φησιν A δὲ ἔφη (Red) Dra 27 ὀβελούς βουπόρους πολλούς σιδηρέους Herodt. 2, 135, 4.

4. ZWEIFELHAFTES.

9 (—) PHOT. BEROL. p. 100, 12 Rei: s. Apollonios ἐν τῷ Περὶ Δελφῶν III B u. Delphi.

267. DEMOKRITOS VON EPHESES.

ca. 250/
200^a?

5

T

1 (IV 383) DIOG. LAERT. 9, 49: γεγόνاسι δὲ Δημόκριτοι ἐξ· πρῶτος αὐτὸς οὗτος (der Abderite)· δεύτερος Χίος μουσικὸς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον· τρίτος ἀνδριαντοποῖς, οὗ μέμνηται Ἀντίγονος (IV)· τέταρτος περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ γεγραφὼς καὶ τῆς πόλεως καὶ Σαμοθράκης· πέμπτος ποιητὴς ἐπιγραμμάτων ....
10 ἔκτος Περغامνὸς ἀπὸ ῥητορικῶν λόγων <εὐδοκιμήσας>.

F

1. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ ΝΑΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ(?) Α Β.

Α

1 (1) ATHEN. 12, 29, p. 525 CD: καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημό-
15 κριτος <δ> Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ Περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρουσαν βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε· «τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῇ καὶ πορφυρᾷ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὕφαντά, αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι ζώ-
οις. καὶ σαράπαις μήλινοι καὶ πορφυροῖ καὶ λευκοί,
20 οἱ δὲ ἄλουργεῖς. καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δ' αἱ μὲν πορφυραῖ τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακίνθιναι· λάβοι δ' ἂν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς. ὑπάρχουσιν δὲ καὶ Περσικαὶ κα-
λασίρεις, αἱ περ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν
25 τις» φησὶν «καὶ τὰς καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιβλήμα-
σιν. ἐστὶν δὲ τοῦτο σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότη-
τος χάριν· καταπέπασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ πάντες εἰς τὴν εἴσω
30 μοῖραν ἄμματα ἔχουσιν ἀνὰ μέσον». τούτοις πᾶσι χρῆσθαι
φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπιδόντας εἰς τρυφήν.

2. ΠΕΡΙ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΗΣ(?).

8 <δ> περὶ? 9 πόλεως καὶ BP καὶ om. F (mitteilung Von der Mühlis) 10 < >
Rei 15 < > E 18 κεφαλαι: στεφάναι? Kaibel 18—19 ζώοις: ζώναις Dale-
camp 28 καταπέπασται Schwei -ἐπὶ- AE

268. BATON VON SINOPE.

bis nach
215/4

T

- 1 (IV 347) STRABON 12, 3, 11 p. 546: ἀνδρας δ' ἐξήνεγκεν (Sinope)
ἀγαθούς τῶν μὲν φιλοσόφων.... τῶν δὲ ποιητῶν.... τῶν δὲ συγγραφέων
5 Βάτωνα τὸν πραγματευθέντα τὰ Περσικά.
2 ATHEN. 14, 45 p. 639 D: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ.... (F 5).
3 DIOG. LAERT. 8, 89: φησὶ δ' αὐτὸν (sc. Εὐδοξον) Ἐρατοσθένους ἐν
τοῖς Πρὸς Βάτωνα (241 F 22) καὶ Κυνῶν διαλόγους συνθεῖναι οἱ δὲ γεγραφεῖναι
μὲν Αἰγυπτίους τῇ ἐαυτῶν φωνῇ, τοῦτον δὲ μεθερμηνεύσαντα ἐκδοῦναι
10 τοῖς Ἑλλήσι.

F

1. ΑΤΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α—?

B

- 1 (5) SCHOL. PINDAR. J. 4, 104 g: περὶ τῶν Ἡρακλέους ἐκ Μεγάρων
15 παίδων.... καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ διαλλάττουσι (s. 3 F 14) .... Βάτων
δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀττικῶν ἱστοριῶν Πολύδωρον Ἀνίκητον Μηκιστόφονον
Πατροκλέα Τοξόκλειτον Μενεβρόντην Χερσίβιον.

2. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ ΤΥΡΑΝΝΩΝ Α—?

- 2 (1) ATHEN. 7, 33 p. 289 BC: Μενεκράτης .... ὁ Συρακόσιος .... ὁ Ζεὺς
20 ἐπικαλούμενος .... τοὺς .... θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱεράς καλουμένας νόσους
συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούονται αὐτῷ δοῦλοι περισσώδεις καὶ ἠκολούθουν
ὁ μὲν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς (Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος
ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθεὶς μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπιππος ἐν Πελταστή
(CAF II 260, 17 K) λέγων ὧδε: «οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι † ὁ θεός, / Νι-
25 κόστρατος δ' Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς» ἄλλος δὲ τις ὡς Ἐρμῆς χλαμύδα ἔχων καὶ
κηρύκειον, πρὸς δὲ τοῦτοις πτερά, ὡς ὁ Ζελεΐτης Νικαγόρας ὁ καὶ τῆς
πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς Περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ
τυράνων. Ἡγήσανδρος δὲ (IV) φησὶ ὅτι καὶ Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ
Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε ....
30 *3 (2) SUD. s. Πυθαγόρας Ἐφέσιος: καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν
Βασιλιδῶν καλουμένην ἀρχήν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος. καὶ τῷ
μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύνῃ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοῦς
ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν

8 βάτωνα BFP κά- HQ 15 Βάτων Boeckh βάτος Sch 24 [μὲν] Herw Ζεὺς
θεός Schwei Ζεὺς νέος Cobet Herw [εἶναι] Αἰτναῖος θεός? Kaibel 26 τούτους C
28 Ἀστυκλέα C

ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων φορητὸς οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτείναι οὐδὲν ἀδικοῦντας (ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα)· ἔρως τε χρημάτων ἀμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς ἐς τοὺς πλησίους ἐκριπισθῆναι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε
 5 μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν, ἥδη δὲ καὶ τοῦ θεοῦ κατεφρόνει· τῶν γοῦν προειρημένων οἷς ἐπέθετο παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινεν, ἐνὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστήσαι μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῇ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας ἐξετρώχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὥς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι. οὐκοῦν ἠκολούθησε
 10 δημοσαίᾳ νόσος καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε καὶ ἤτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ ἔφη νεῶν ἀναστήσαι καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων.

3. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ.

4 (3) ATHEN. 6, 59 p. 251 EF: 'Ιερωνύμου δὲ τοῦ Συρακοσίων τυράν- a. 215/4
 15 νου Θράσωνα τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον Βάτων ὁ Σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ τῆς τοῦ 'Ιερωνύμου τυραννίδος, προσφέρεισθαι φάσκων αὐτὸν ἐκάστοτε πολὺν ἄκρατον. τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ 'Ιερωνύμου ἑτερος κόλαξ Σῶσις ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν 'Ιερώνυμον ἀνέπεισεν διάδημά τε ἀναλαβεῖν καὶ τὴν πορφύραν καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευὴν ἣν ἐφόρει
 20 Διονύσιος ὁ τύραννος.

4. ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΜΟΝΙΑΣ Α.

5 (4) ATHEN. 14, 45 p. 639D—640A: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ
 ἐν τῷ Περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν Σατουρναλίων
 ἐορτὴν 'Ελληνικωτάτην, φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς Πελώρια κα-
 25 λείσθαι, γράφων οὕτως: «θυσίας κοινῆς τοῖς Πελασγοῖς γινομένης ἀπαγγεῖλαι
 τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα, ὦι ὄνομα ἦν Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἰμονίᾳ σει-
 σμῶν μεγάλων γενομένων ῥαγείη τὰ Τέμπερη ὄρη ὀνομαζόμενα καὶ διότι διὰ τοῦ
 διαστήματος ὀρμήσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ Πηγείου ῥεῖθρον,
 καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν ἄπασαν γεγυμνώσθαι, καὶ ἀναξηραινομέ-
 30 νων τῶν ὑδάτων πεδία θανμαστὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι.
 ἀκούσαντα οὖν τὸν Πελασγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ
 Πελώρῳ παραθεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἕκαστον φέρειν

1 ἀξιώματι A^{ms} τε om. V   3 ταῦτα ἔρως τις Bernhardy   4 διαβολαῖς *ταις (superlativ) Bernhardy   πλησίον VE πλουσίους Gaisford   7 τὰς θυγατέρας καταφυγούσας GM τὴν θ-α κ-οῦσαν AV   8 μὲν αὐτὴν A   ἄρα om. V   9 τὰς κόρας AGM τὴν κόρην V   11 ἡ δὲ AV ἡ δὲ Πυθιάς r   18 Σῶσις (Liv. 24, 21, 4) Gronovius ὡσις AC   23 Αἰμονίας: 'Αθαμανίας Hecker   25 ἀπαγγεῖλαι Mei ἀνα- A   27 γενομένων E γιν- A   28 ὀρμήσαν τὸ Mus ὀρμήσαντος A ὀρμήσαι τὸ E

ὁ τι ἔχοι παρ' αὐτῷ βέλτιστον καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ ἀπαγγέλλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως διακονεῖν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς ἐν ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν, καθότι ἐκάστωι ὁ καιρὸς παρέπιπτεν. διόπερ φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον, ἀπομίμημα τῆς τότε γενομένης ἐορτῆς * * 5 καὶ θύοντας Διὶ Πέλωρι τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας προτιθέναι καὶ οὕτως φιλόανθρωπον † τε τὴν πανήγυριν συντελεῖν, ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἀπαντας ἐπὶ τὴν θοῖνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίναντας μετὰ πάσης παρερησίας ἐστιᾶν, διακονούντων αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσαλοὺς μεγίστην ἐορτὴν ἄγοντας 10 προσαγορεύειν Πελώρια».

5. ΠΕΡΣΙΚΑ.

(T 1)

6. ΠΕΡΙ ΙΩΝΟΣ.

6 (7) ATHEN. 10, 48 p. 436F: Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς Περὶ Ἰωνος 15 τοῦ ποιητοῦ φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἰωνα. καὶ αὐτὸς δ' ἐν τοῖς Ἑλεγείοις (PLGr⁴ II 254, 7 Bgk) ἔρᾱν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέον δὲ θυγατρός· ἥς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἔρᾱν φησι Τηλεκλειδῆς ἐν Ἡσιόδοις (CAF I 214, 17 K).

7. OHNE BUCHTITEL.

20 7 (6) PLUTARCH Agis 15: συμμείξας δὲ τῷ Ἀράτῳ περὶ Κόρινθον ὁ Ἅγις a. 241/0 ἔτι βουλευομένῳ περὶ μάχης .... ἐπεδείξατο καὶ προθυμίαν πολλὴν καὶ τόλμαν οὐ μανικὴν οὐδ' ἀλόγιστον· (2) ἔφη γὰρ αὐτῷ μὲν δοκεῖν διαμάχεσθαι καὶ μὴ παρίεναι τὸν πόλεμον εἰσω, τὰς πύλας τῆς Πελοποννήσου προεμένους, ποιήσῃν δὲ τὸ δοκοῦν Ἀράτῳ .... (4) ὁ δὲ Σινωπεὺς Βάτων αὐτὸν οὐκ ἐθέλειν μάχεσθαι φησι τὸν Ἅγιν Ἀράτου 25 κελεύοντος, οὐκ ἐντετυχηκῶς οἷς Ἀρατος γέγραφε περὶ τούτων (231 F 1).... 8 (—) SCHOL. (P. Mus. Brit. 128) HOM. II. Ω 721: παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς / θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν κτλ.] τὸν Ἐκτορ[α].... πι..π..ς β εἰσίν, οὐκ ἐσημι[αυ]λει τις καὶ ἐπι[λέγουσι..] ὡς Φιλίας ἐν τ(ῇ) α τῶν ἐπ/λεψ ἀντιλέγει..... ὡς φησι Βάτων ἐν τ(ῇ) πρώτῃ χρυ..υ/

30

—. SEMOS VON DELOS.

um 200?

ΔΗΛΙΑΚΑ. — ΠΕΡΙΟΔΟΙ. — ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΥ. — ΠΕΡΙ ΠΕΡΓΑΜΟΥ. — ΠΕΡΙ ΠΑΙΑΝΩΝ.

s. III B u. Delos.

3—4 διόπερ, φησίν, Wil 4* *: <ποιουμένους> ο. ἀ. Kaibel 5 Πέλωρι Α πελώριω(1) Ε πελώριω Eust προτιθέναι: παρατιθέναι Mei 6 [τε] Mus τε <καὶ κοινήν>? Kaibel 8 κατακλίνοντας Kaibel 10 Πελώρια Mei πελώριαν ΑΕ

—. POLEMON VON ILION.

c 202/81

s. IV.

269. STAPHYLOS VON NAUKRATIS.

vor 150^a

T

5 (F 10; 13)

1 (IV 505) PLIN. NH 1, 4 (5): *situus gentes .... ex auctoribus .... externis Polybio, (Juba rege), Hecataeo, Hellenico .... Astynomom (VI), Staphylo, (Dionysio, Aristotele), Aristocrito (III B) ....*

F

10

1. ΠΕΡΙ ΑΘΗΝΩΝ(?) Α—?

1 (6) HARPOKR. s. ἐπίβοιον .... Φιλόχορος δ' ἐν β̄ (III B) φησὶν οὕτως· «ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηναίᾳ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν διν, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῆμα ἐπίβοιον». ὁμοίως καὶ Στάφυλος ἐν ᾱ τῶν Περὶ Ἀθηνῶν.

2. ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΕΩΝ Ᾱ.

15 2 (7) HARPOKR. SUD. s. Πρόνοια· Αἰσχίνης ἐν τῷ Κατὰ Κτησιφῶντος (108 ff.). ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηναῖα Πρόνοια διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἰδρῦσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η̄ (37,3) Προνηίην ὀνομάζει. ἱστορήκασι δὲ περὶ αὐτῆς ἄλλοι τε καὶ Στάφυλος τῷ Περὶ Αἰολέων.

3. ΠΕΡΙ ΑΡΚΑΔΩΝ Ᾱ.

20 (F 7?)

3 (8) SEXT. EMPIR. adv. math. 1, 261: οἱ ἱστορικοὶ .... Ἀσκληπιὸν κεκεραυνῶσθαι λέγουσιν .... Στησίχορος μὲν ἐν Ἐριφύλῃ (16 Bgk⁴) .... ὅτι τινὰς τῶν ἐπὶ Θήβαις πεσόντων ἀνίσται Πολύανθος (37 F 1).... ὅτι τὰς Προΐτου θυγατέρας.... ἴασατο· Πανύσις (19 Ki) δὲ διὰ τὸν νεκρὸν Τυνδάρεω ἀναστήσαι· Στάφυλος δὲ ἐν τῷ Περὶ
25 Ἀρκάδων ὅτι Ἰππόλυτον ἐθεράπευσε φεύγοντα ἐκ Τροίης κατὰ τὰς παραδεδομένας κατ' αὐτοῦ ἐν τοῖς Τραγωιδουμένοις (zu 12 F 9?) φήμας· (262) Φύλαρχος (81 F 18) .... διὰ τὸ τοὺς Φινέως υἱοὺς τυφλωθέντας ἀποκαταστήσαι
.... Τελέσαρχος δὲ ἐν τῷ Ἀργολικῷ (III B) ὅτι τὸν Ὁρίωνα ἐπεβάλετο ἀναστήσαι.

4. ΠΕΡΙ ΘΕΣΣΑΛΩΝ Α—?

30 (F 10—12)

12 Πανδρόσῳ (IG¹ II 1039, 58) BCPQ πανδώρα A πανδώρα Epit 13 ἐν ᾱ: ἐνατ' B θ' C ἐν ἐνάτῃ G τῶν om. BC Ἀθηνῶν A ἀθηνᾶς r 15 πρόνοια Harp Sud Aischin Πρόνοια Bkr 16 Ἀθηναῖα om. A προναία Epit πρόνοια Harp Sud 17 προνηίην AN Herodt. 8, 37 (d προνοίης SV προναίης a); 1, 92 (o) προνοίην BC 26 τραγ- Jac τραγ- v

Γ

4 (2) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 8 16: *Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν*
Περὶ Θεσσαλίας φησὶ Χείρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἐμπειρον, βουλό-
μενον τὸν Πηλέα ἐνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψαι <Φιλομήλαν> τὴν Ἔκτορος
θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος καὶ λόγους διασπείραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν
Θέτιν Πηλεὺς Διὸς διδόντος αὐτῷ, οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἤξουσιν.
ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατα πολλὰ καὶ πνεύματα ἐξαΐσια,
καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη.

5 (3) SCHOL. A (T) HOM. II. Π 175: *Μενέσθιος αἰολοθώρηξ, υἱὸς*
Σπερχειοῦ... ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη] διττὴ Φερεκύδης (3 F 61)
τὴν Πολυδώραν φησὶν ἀδελφὴν Ἀχιλλέως· οὐκ ἔστι δὲ καθ' Ὅμηρον διαβεβαιώσασθαι.
πιθανώτερον οὖν ὁμωνυμίαν εἶναι .... — ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώραν ἔσχεν; ὥς
μὲν Στάφυλος φησὶν ἐν τῇ γ' Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἀκτορος θυγατρὸς·
Φερεκύδης (3 F 61) δὲ ἐξ Ἀντιγόνης τῆς Εὐρυτίωνος· ἄλλοι δὲ ἐκ Λαοδαμείας τῆς Ἀλκ-
μαίωνος. Ζηνόδοτος (19 F 5) δὲ Κλεοδώρην φησὶν, Ἡσιόδου (83 R2) καὶ τῶν ἄλλων
Πολυδώρην αὐτὴν καλούντων.

Δ(?)

6 (4) HARPOKR. s. Πενέσται· .... παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἵπερ παρὰ
Λακεδαιμονίοις Εἰλωτες· Ξενοφῶν γοῦν ἐν γ' Ἑλληνικῶν (2, 3, 36) φησὶν ἐπὶ τινος «καὶ
20 τοὺς Πενέστας ὥπλισεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας». διελέκται δὲ περὶ αὐτῶν ἐπὶ πλεόν
Στάφυλος ἐν τῇ δ (?) Περὶ Θετταλῶν. οὐ μόνον δὲ αὐτοὺς Πενέστας
καλεῖσθαι φησιν, ἀλλὰ καὶ Θετταλικέτας.

5. OHNE BUCHTITEL.

7 (9) ATHEN. 2, 23 p. 45CD: *Στάφυλος δὲ φησὶ τὴν τοῦ οἴνου πρὸς Ἀρκ.?*
25 τὸ ὕδωρ κρασὶν Μελάμποδα πρῶτον εὐρεῖν.

8 (10) CLEM. AL. Protr. 2, 38, 2: *Ἀγαμέμνονα γοῦν τινα Δία ἐν Σπάρ-*
τη τιμᾶσθαι Στάφυλος ἱστορεῖ.

9 (11) PLIN. NH. 5, 134: *Coos . . . ut plures existimant Merope vocata,*
Cea ut Staphylus, Meropis ut Dionysius (IV), dein Nymphaea.

30 10 (1) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 580: *ἡερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν] Θεττ.*
τῶν Θεσσαλῶν ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἰνάχου· ἢ ἀπὸ Πελασγῶν ἔθνους βαρβαρικοῦ οἰκίσαντος

3 Θεσσαλίας P -λαν L -λῶν? Jac 4 < > Keil 6 ἤξουσιν εἰς τὸν γάμον v
 7 ὕδατων ἔσθαι ἐπομβρίαν v 8 < τότε > δίδωσι Wellauer φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν
 ἐγγενεν v 13—15 Φερεκύδης-Σουίδας-Στάφυλος T 13 ἐν τῇ γ' (D ὁ A) Θεσσ. om. T
 14 εὐρυτίωνος T ἄλλοι: Σουίδας T 14—15 Ἀλκμαίονος T 15—16 Ζηνόδοτος —
 καλούντων om. A 19 γ: richtig β 20 ὥπλιζεν Xen 21 δ A γ r α? Jac
 22 Θετταλικέτας Harp (Philokrates [III B] Athen. 6, 85) Θετταλικῆς Epit Sud Θετ-
 ταλοικέτας Küster Θετταλικάς Bernhardt 24—25 πρὸς τ. ὕ. om. E 28 coos A
 cohos, quos, nos, mos r 29 cea DE chea FTR chaea A

τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας· ἡ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος νιόυ καὶ Λαρίσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησιν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι.

- 5 11 (5) SCHOL. EURIP. Med. argum. p. 137, 10 Schw.: Φερεκύδης (3 Θεττ.?
F 113) δὲ καὶ Σιμωνίδης (204 B⁴) φασὶν ὡς ἡ Μῆδεια ἀνεψήσασα τὸν Ἰάσονα νέον ποιήσας· περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἰσονος ὁ τοῦς Νόστους ποιήσας (6 Ki) φησὶν οὕτως· «αὐτίκα δ' Αἰσὼνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώνοντα / γῆρας ἀποξύσας» εἰδυήμισι πραγμα-
10 φαῖς (50 N¹) ἴστωρεῖ ὅτι καὶ τὰς Διονύσου τροφούς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ τὸν Ἰάσονα τρόπον τινα ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι. ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτὴν οὕτως ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς Ἀργοῦς αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεῶς διαλύεσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου· ἐπιπεσοῦσης γοῦν τῆς πρύμνης τῷ Ἰάσονι τελευτῆσαι αὐτόν.
- 15 12 (12) STRABON 10, 4, 6 p. 475/6: «ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη» Θεττ.?
φησὶν ὁ ποιητὴς (τ 175/7) «ἐν μὲν Ἀχαιοί, / ἐν δ' Ἑτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες, / Δωριεῖς τε τριχάικες οἶοι τε Πελασγοί». τούτων φησὶ Στά-
φυλος τὸ μὲν πρὸς ἑὸν Δωριεῖς κατέχειν, τὸ δὲ δυσμικὸν Κύδωνας, τὸ <δὲ>
νότιον Ἑτεόκρητας, ὧν εἶναι πολίχνιον Πρᾶσον, ὅπου τὸ τοῦ Δικταίου Διὸς
20 ἱερόν· τοὺς δ' ἄλλους ἰσχύοντας πλέον οἰκῆσαι τὰ πεδία. τοὺς μὲν οὖν Ἑτεόκρητας καὶ τοὺς Κύδωνας αὐτόχθονας ὑπάρχειν εἰκόσ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐπὶ ἡλυδας, οὓς ἐκ Θετταλίας φησὶν ἔλθειν Ἄνδρων (10 F 16a) τῆς Δωριδος μὲν πρότερον, νῦν δὲ Ἑστιαϊώτιδος λεγομένης, ἐξ ἧς ὠρμήθησαν, ὡς φησιν, οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν οἰκήσαντες Δωριεῖς καὶ ἔκτισαν τὴν τε Ἐρινεὸν καὶ Βοῖον καὶ Κντίνιον, ἀπ' οὗ καὶ τρι-
25 χάικες ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγονται. οὐ πάντῃ δὲ τὸν τοῦ Ἄνδρωνος λόγον ἀποδέχονται, τὴν μὲν τετράπολιν Δωρίδα τριπολὶν ἀποφαίνοντος, τὴν δὲ μητρόπολιν τῶν Δωριέων ἀποικὸν Θετταλῶν· τριχάικας δὲ δέχονται ἦτοι ἀπὸ τῆς τριλοφίας ἢ ἀπὸ τοῦ τριχίνους εἶναι τοὺς λόφους.
- 13 (13) ZENOB. Proverb. 5, 76 (TZETZ. Chil. 9, 833/4): πεύκης τρὸς-
30 πον· αὕτη τάττεται κατὰ τῶν πανωλεθραῖ ἀπολλυμένων, παρ' ὅσον ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκέτι φύεται. μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

270. MENEKLES VON BARKA.

um 146^a

1. ΠΕΡΙ ΑΘΗΝΩΝ(?).

1—4 (IV 449, 3—6) s. Kallikrates-Menekles III B u. Athen.

1 καὶ ἄλλας — χώρας om. L 3 δὲ εἰς p εἰς L 11 φησι om. A τὸν Ἰάσονα
om. D ὑπὸ τῆς Μηδείας τὸν Ἰάσονα A 12 ἐγκελεύσασθαι v ἐκκ- ABD 14 ἐμπε-
σοῦσης γὰρ A 17 Δωριεῖς Hom 18 < > v 19 πρᾶσον D πρᾶσον r(?) Πρᾶισον
Meursius 22 Δωριδός· δωριδός B 23 Ἑστιαϊώτιδος· ἐστὶν αἰώτιδος C Ἑστιαϊώ-
τιδος Cor φησιν· φασιν D^c(?) 26 ἀποφαίνοντες BCD 27 τριχίνους (Eust.
τ 176) Xyl τριχίνου Str 28 λόφους· λ. εὐαμισολόφος CD φιλοσόφους ἐφαμισολόφος B
31 κοπεῖσα· τῆς κορυφῆς κοπεῖσης Tzetz

2. ΛΙΒΥΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

- 5 (2) ANONYM. De mul. 10 p. 216 West: Φερετμία, γυνή Βάττου. ca. 510^a
αὕτη τελευτήσαντος αὐτῆς τοῦ παιδὸς δόλωι, αὕτη τὴν ἀρχὴν τῆς Κυρήνης
κατέσχε· καὶ τὸν νιδεὺν βασιλέα καταστήσασα τοὺς ἀντιταξαμένους τῷ
5 νιδεὶ αὐτῆς Ἀρκεσίαι κατὰ θάλατταν εἰς Αἴγυπτον ἀπέστειλεν. ἐπιπαραγε-
νομένη δὲ αὕτη πάντας ἀνείλε, συμπείσασα τὸν ἔχοντα τὴν Αἰγύπτου ἀρχὴν
τότε Ἀρυνάνδην. λαβοῦσα δὲ δύναμιν παρὰ τοῦ βασιλέως τοὺς Κυρηναίους
πικρῶς ἐχειρώσατο. καὶ ἀναχωρήσασα εἰς Αἴγυπτον ἐτελεύτησε, καθὼς
ἱστορεῖ Μενεκλῆς ὁ τὰς Λιβυκὰς ἱστορίας γράψας.
- 10 *6 (1) SCHOL. PINDAR. P 4, 10a (TZETZ. Lyk. 886): χρῆσεν οἰκιστῆρα 7. Jhd
Βάττου] περὶ τῆς τοῦ Βάττου εἰς τὸ μαντεῖον ἀφίξεως οὐχ ὁμολογοῦσιν ἀλλή-
λοις οἱ συγγραφεῖς. οἱ μὲν γὰρ (Herodt. 4, 155, 3) ἔνεκα τῆς φωνῆς <ἐλθεῖν>
αὐτόν φασι, καὶ τὸν χρησὸν ἄνω καὶ κάτω θρυλλοῦσι τὸν «Βάττ' ἐπὶ φωνῇ
ἤλθες, ἀναξ δέ σε Φοῖβος Ἀπόλλων/ ἐς Λιβύην πέμπει μηλοτρόφον οἰκι-
15 στῆρα»· οἱ δὲ στάσεως παραπεσούσης πολιτικῆς. ὁ γοῦν Μενεκλῆς πιθανω-
τέραν δοκεῖν φησι τῆς στάσεως τὴν αἰτίαν, μυθικωτέραν δὲ τὴν περὶ τῆς
φωνῆς. φησὶ δὲ ὅτι οἱ πολῖται ἐν τῇ Θήρῃ ἐστασίασαν καὶ διέστησαν ἀλλήλων,
ἡγεῖτο δὲ τῆς ἐτέρας τῶν στάσεων ὁ Βάττος. διαγωνισαμένων δὲ τῶν στάσεων
τοὺς τοῦ Βάττου συνέβη ἐκπεσεῖν τῆς πόλεως καὶ φυγεῖν τὴν χώραν, ἀπογι-
20 νώσκοντας δὲ τὴν εἰς τὴν πατρίδα κάθοδον περὶ ἀποικίας βουλευέσθαι. ἀπο-
δημήσας δὲ εἰς Δελφούς <ὁ> Βάττος ἡρώτα περὶ τῆς στάσεως πότερον διαγω-
νίσονται [πρὸς τὴν ἀποικίαν] ἢ ἐτέρωσέ ποι ἀποικίαν στείλονται. τὸν δὲ θεὸν
χρῆσαι «Βάττε, <τὸ> πρόσθε κακόν, τὸ δὲ δευτερον ἐσθλὸν ἐρευνᾶς<.> /
ἔρχειο, λείψ' ἄλιαν χώραν, ἡπειρος ἀμείνων / ἥϊος. πρότερον δόλον ἔκβαλε,
25 πείθει πείθων· / † στερεὸν γῆν δόλωι, ἦν μισεῖ πολλὴν ἀθεμίστως· / οἷά τ'
ἀνὴρ ἔρξει, τοῖον τέλος αὐτόν ἰκάνει».

3. ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Α

- 7 (7) ATHEN. 9, 43 p. 390 B (EUSTH. II. Ψ 660): Βάσις δ' ἐν τῷ
30 δευτέρῳ τῶν Ἰνδικῶν (III C) «οἱ μικροὶ φησὶν «ἄνδρες οἱ ταῖς γεράνοις διαπολεμούντες

12 < > v 15 παραπεσούσης BE περι- DGQ ὁ γοῦν Μεν- B ὁ γὰρ M- E
ὁ M- γοῦν GQ 15—16 πιθανωτέραν G-ρον τ 16 μυθικώτερον B 17 ἐν τῇ Θήρῃ:
περὶ (τὴν) θήραν GQ 20 βουλευέσθαι GQ 21 < > Jac 22 [ ] Jac περὶ τῆς
εἰς τὴν πατρίδα ἐπανάστροφός v ('ad sensum recte' Drachmann) 23 <τὸ> Heyne
πρόσθε B πρὸς βα EGQ ἐρευνᾶς Heyne ἐρεῖνα ο 24 πότερον GQ δόμον
ἔκβαλε, πείθεο μύθῳ Heyne δόλον ἔκβαλ', ἐμοὶ δὲ πεποιστῶς COMüller λόγον ἔ., πείθεο
πείθων? Drachmann 25 στερεόν: στέρεον COMüller στερεὴν Boeckh πολλήν:
δὴν COMüller σπλὴν? Heiberg στερεὴν. μισεῖς ἀθεμίστως Mue 26 ἔρξει BE ἔρξεις
(ἔ—G) GQE^s οἷά κ' ἀνὴρ ἔρξει? Drachmann

πέριξις ὀχήματι χρώνται». Μενεκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς «οἱ Πυγμαῖοι» φησίν, «τοῖς πέριξι καὶ ταῖς γεράνοις πολεμοῦσι».

4. ΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ.

5 (F 10?)

8 (7a) SUDA s. διακόνιον· οἱ μὲν τὴν τοῦ πλακοῦντος κρηπίδα, Μενεκλῆς δὲ ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ ταῦτα εἶρηκε περὶ αὐτοῦ· «Ἀθηναῖοι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν καλουμένην εἰρεσιώνην δταν ποιῶσι, πλάττοντες λύραν τε καὶ κοτύλην καὶ κλῆμα καὶ ἄλλ' ἅττα κυκλοτερῇ πέμματα ταῦτα καλοῦσι διακόνιον». [λέγεται δ' ἐπὶ τινος ἐγκρατοῦς]. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀμερίας διακόνια τὰ κατὰ τὴν εἰρεσιώνην τῷ Ἀπόλλωνι πλασσόμενα πέμματα· τινὲς δὲ λέγουσι ζωμὸν ποιόν, τινὲς δὲ μᾶζαν.

5. OHNE BUCHTITEL.

15 9 (9) ATHEN. 4, 83 p. 184 BC: οὐ γὰρ οἶδας ἱστοροῦντα Μενεκλέα a. 146^a τὸν Βαρκαῖον συγγραφέα, ἔτι δὲ Ἄνδρωνα ἐν τοῖς Χρονικοῖς τὸν Ἀλεξανδρέα (246 F 1) ὅτι Ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παιδεύσαντες πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς Ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις 20 πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὸν ἑβδομον βασιλεύσαντα Αἰγύπτου Πτολεμαῖον, τὸν κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καλούμενον Κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐφηβησάντων ἐποίησε πλήρεις τὰς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν φιλοσόφων γεωμετρῶν μουσικῶν ζωγράφων 25 παιδοτριβῶν τε καὶ ἱατρῶν καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν, οἱ διὰ τὸ πένεσθαι διδάσκοντες ἃ ἐπίσταντο πολλοὺς κατεσκεύασαν ἄνδρας ἐλλογίμους.

10 (8) ET. GEN. p. 15 Mi (ET. M. p. 37, 23) Αἰολεῖς· Ὁρέσσης κατὰ χρησμόν συνήθροισε πολλοὺς * * τοὺς ὠνομασμένους Αἰολεῖς, ὡς μὲν τινες ὅτι πλεῖστοι <'Αονες> ἦτοι Βοιωτοὶ ἦσαν, ὡς δὲ Μενεκλῆς διὰ τὸ ἐκ πολλῶν 30 ἔθνων συνήθροῖσθαι. οὕτως Ὁρος.

— SCHOL. PIND. P 4, 10a: s. F 6.

6. UNSICHERES.

11 (9) SCHOL. BT Hom. II. E 640: Μενεκλῆς(?) δὲ φησιν ἐφεῦσθαι τὴν ἐπὶ Ἴλιον στρατείαν (sc. Ἡρακλέους).

9 πλάττοντες Arsen (Paroemiogr. II 369, 12) πληρ- Sud 10 ἄλλ' ἅττα Arsen ἄλλα τὰ Sud ἄλλα τινὰ Hemst 11 [ ] (aus der folgenden glosse διάκονος?) Bernhardy λ. δὲ <καὶ> ἔ. τ. πλακοῦντος Kuester Ἀμερίας Arsen 19 τοὺς C τοῦ A 28 * * Reitzenstein 29 <'Αονες> Rei <Δωρεῖς> Syl <Θεσσαλοὶ> Bernhardy 30 Ὁρος: ψ B ὥρων v 33 Μενεκλῆς BT Μεγακλῆς (IV) Mue

271—272. NIKANDROS ANAXAGORAS SOHN (I) UND NIKANDROS DAMAIOS SOHN (II) VON KOLOPHON.

138/3*

T

- 1 SYLL.³ 452 (Delphi): 'Αγαθαὶ τύχαι. Δελφοὶ ἔδωκαν Νικάνδρῳ 'Αναξαγόρου
5 Κολοφώνῳ ἐπέων ποιητῇ αὐτῷ καὶ ἐγγόνις προξενίαν, προμαντεῖαν, ἀσυλίαν, προδικίαν, ἀτέλειαν πάντων, προεδρίαν ἐν πάντεσσι τοῖς ἀγώνοις οἷς ἂ πόλις τίθῃται, καὶ τὰλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις τῆς πόλιος τῶν Δελφῶν. ἀρχόντος Νικοδάμου (250^a), βουλευόντων Ἀρίστωνος, Νικοδάμου, Πλείστωνος, Ξένωνος, Ἐπιχαρίδα.

- 2 (—) VITA SCHOL. NIKAND. THEO. p. 3, 1 Schn-K: Νικάνδρον τὸν ποιητὴν Διονύσιος
10 ὁ Φασηλῆτης (IV) ἐν τῷ Περί τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλῶν εἰναί φησι τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ Περί ποιητῶν ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος ἐκ προγόνων τὴν ἱερωσύνην δεξάμενον. καὶ αὐτὸς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου (Theo. 958) φησὶ «τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφύσασσα πολίχνη». Κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερός. νύδον δὲ φησὶν αὐτὸν Δαμαίου οὕτω λέγων (F 110 Schn) «αἰνήσεις νύη πολυμνήστοιο Δαμαίου». χρόνῳ
15 δὲ ἐγένετο κατὰ Ἄτταλον τὸν τελευταῖον ἀρξάντα Περγάμου (138—133^a), ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, οἱ προσφωνεῖ λέγων οὕτως (F 104 Schn) «Τευθρανίδης ὃ κληρὸν αἰεὶ πατρῷον ἴσχωρ / κέκλυθι, μηδ' ἀμνηστον ἀπ' οὐατος θυμὸν ἐρύξῃς, / Ἄτταλ', ἐπεὶ σέο ῥίζαν ἐπέκλυον Ἡρακλῆος / ἐξέτι Λυσιδίκης τε περὶ φρονος, ἦν Πελοπίδης / Ἰπποδάμῃ ἐφύτευσεν, ὅτ' Ἀπίδος ἦρατο τιμὴν». διέτριψε δὲ ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους,
20 ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων (F 1—7) καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκείσε [τε] καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος.

- 3 SUDA s. Νικάνδρος· Ξενοφάνους, Κολοφώνιος, κατὰ δὲ τινὰς Αἰτωλός· ἄμα γραμματικὸς
τε καὶ ποιητὴς καὶ ἱατρός, γεγονώς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον ἦγον τὸν τελευταῖον (138/3)
25 [τὸν Γαλατονίχην (241/197)], ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε Θηριακά· Ἀλεξίφαρμακα· Γεωργικά· Ἐτεροειδῶν βιβλία ἑ· Ἰάσεων συναγωγὴν· Προγνωστικά δι' ἐπῶν (μεταπέφραστα δὲ ἐκ τῶν Ἰπποκράτους Προγνωστικῶν)· Περί χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία (p. 92, 4)· καὶ ἄλλα πλείστα ἐπικῶς.

- 4 a) VITA SCHOL. THEOKRIT. p. 2, 1 We: Ἰστέον ὅτι ὁ Θεόκριτος ἐγένετο ἰσόχρονος
30 τοῦ τε Ἀράτου καὶ τοῦ Καλλιμάχου καὶ τοῦ Νικάνδρου· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (285 [283]—246 = ol. 123, 3 [124, 1]—133, 2). b) VIT. SCHOL. LYKORH. p. 4, 25 Sch: ὁ Λυκόφρων .... εἰς δὲ ἦν τῶν ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ εἶναι ἐπὶ τῆς Πλειάδος ἐλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ Βουκολικά γράψας, Ἄρατος ὁ τὰ Φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νικάνδρος, Αἰαντίδης ἢ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά,
35 Φίλικος, Ὁμηρος ὁ νέος τραγικός .... ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος .... καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, κἂν ἕτεροι μὴ εἰδότες ἄλλους φασὶν εἶναι τῆς Πλειάδος. ἦσαν δὲ οὗτοι ἐν χρόνῳ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερενίκης ....

11 τῶν ποιητῶν G 14 δαμαίου G δη- Kac δημ- Kc δαμναίου P δαμαίου KG
δαμναίου A 16 προσφωνεῖ που λέγων G ὃ PR ὡι KG ὃς A 17 ἴσχωρ PR
ἰσχωρ K ἴσχεις A ἀμνηστον K 18 ἐξέτι Schn(eider) εἰσέτι ο Λυσιδίκης Schn
λυσιακῆς KRA 18—19 ἰπποδάμῃ ἐφ- G -μεια ἐφ- KP -μει' ἐφ- R -μεια φ- A 19 ὅτ'
A ὅθ' r ἦρατο R 21 [τε] Jac ἐκείσε τε? Schn διηγήσεως Pasquali 22 ἰδιό-
τητα ἀέρος τε καὶ εὐκραςίας ([καὶ] ο. καὶ <ὥρων> Schn) Eudok 25 [ ] Pasquali <οὐ>
τὸν Schn 27 πάντων: παντοίων Volkmann 30 ἀράτου τοῦ Καλλ. GE^bP ἐγέ-
νοντο δὲ οὗτοι G

- 5 a) ACHILL. Vit. Arat. p. 78, 11 Ma: οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον μετὰ Ἀράτου Ἀντιγόνῳ (276/5; ol. 126, 1 [287/6—273/2; ol. 123, 2—126, 4] —240/39; ol. 135, 1) συγκεχρονικέαι καὶ Ἀρατον μὴ εἶναι ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν λατρικῶν — λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι λατρῷ ἐπέταξε τὰ φαινόμενα γράφαι, Νικάνδρῳ δὲ ἀστρολόγῳ ὑπάρχοντι τὰ θηριακά καὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα, δδεν καὶ ἑκάτερον αὐτῶν ἐσφάλθαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς τέχνης — ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. Ἀντίγονος γὰρ, ὡς συνεγένετο Ἀρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ δεῦτερον γέγονε Πτολεμαῖον (285—246), Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπτον (205—181). b) ISAC. in Arat. Vit.
- 10 1 b p. 325/6 M: ὁ Ἀντίγονος .... παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκατοστὴν † καὶ πέμπτην δλυμπίδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδεμος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ θρυλούμενον ἔστιν ὑπὸ τινῶν ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ τῷ Κολοφώνῳ τῷ τὰ Θηριακά γράφαντι (2) λέγονται τε προτείνειν ἀλλήλοις ὁ μὲν Νικάνδρῳ σκέφασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ Ἀράτῳ τὰ θηριακά. τοῦτο δὲ καταφανὲς ἔστι ψεύδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος
- 15 δώδεκα ὁλαὶ δλυμπίαι νεώτερος φαίνεται.
- 6 CIC. De or. 1,69: etenim si constat inter doctos, hominem ignarum astrologiae ornatissimis atque optimis versibus Aratum de caelo stellisque dixisse; si de rebus rusticis hominem ab agro remotissimum Nicandrum Colophonium poetica quadam qualitate, non rustica, scripsisse praeclare ....
- 20 7 SCHOL. NIKAND. Ther. 3: φίλ' Ἐρμησιάνῃ, πολέων κυδίστατε παῶν] ὁ Ἐρμησιάνῃς οὗτος φίλος τῷ Φιλητῇ καὶ γνώριμος ἦν .... οὐ δύναται δὲ Νικάνδρος μνημονεῖν τούτου διὰ τῆς προσφωνήσεως διὰ τὸ τὸν Φιλητῆν πρεσβύτερον εἶναι Νικάνδρου· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νικάνδρος μέμνηται τοῦ Ἐρμησιάνῃς ὡς πρεσβυτέρου ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐκ Κολοφώνος ποιητῶν (F 10). ἔστιν οὖν οὗτος ἑταῖρος Νικάνδρου ὁμώνυμος τῷ πρῶτῳ.
- 25 δῆλον δὲ εἶναι συγγενῆς αὐτοῦ ἦν .... ἔστι δὲ καὶ ὁ Νικάνδρος ζηλωτὴς Ἀντιμάχου ....
- 8 a) MACROB. s. 5, 22, 10: nam Nicander huius est auctor historiae (Vergil. Ge. 3, 391/3). poeta quem Didymus .... fabulosum vocat. b) ATHEN. 3, 100 p. 126 B: οὐ σὺ μέντοι τὸν Κολοφώνιον Νικάνδρον αἰετὶ τεθαύμακας τὸν ἐποποιὸν ὡς φιλάρχαιον καὶ πολυμαθῆ (folgt Georg. F 68 Schn).
- 30 9 a) STERH. BYZ. s. Κορόπη· .... Νικάνδρος ἐν Θηριακοῖς (613/4) «ἦν ἐν Ἀπόλλων / μαντείας Κοροπαῖος ἐθήκατο καὶ θέμιν ἀνδρῶν». οἱ δ' ὑπομνηματίζαντες αὐτὸν Θεῶν καὶ Πλούταρχος καὶ Δημήτριος ὁ † Φαληρεὺς .... b) SUDA s. Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς· .... ἔγραψε .... εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα † Ὀπικά ....

F

- 35 1. ΠΕΡΙ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ (ΑΙΤΩΛΙΚΑ Α—?).
(F 39?)

2 Ἀράτου Petavius ἄρατον V 10 περὶ τὴν ἑκατοστὴν (om. καὶ π.) A ῥκε v 11 καθ' ὃν P ἐβασίλευεν P 12—13 τῷ— γράφαντι APP^{II}V ψευδῶς Ma^I Ma^{II} 21 φιλητῇ K φιλιτῇ G 22 φιλητῇ KA 30 Κορόπη Xyl κορώπη ο ἦν Nik αἰδεν ο 31 μαντείας: μαντοσύνας Nik Κοροπαῖος R -ωπαῖος VP -υπαῖος Nik 32 φαληρεὺς R^I Χλωρός Mei 33 ὀπικά V Ὀπικά Bernhardt Ὀφιακά Kuster (s. F 27) Ὀφοποικά Wellmann

Α

- 1 (2) ATHEN. 7, 48 p. 296F—297A: (F 19) ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαντικὴν φησιν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Γλαύκου διδασχθῆναι. Θηρώντα δὲ περὶ τὴν Ὁρείην — δρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίαι 5 — λαγῶν Θηραῖσαι, δν λιποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ἐπὶ κρήνῃ τινί, καὶ τῇ παρακειμένῃ πόαι ἤδη ὑποψυχόμενον ἀπομάσσειν. ἀναξωπυρήσαντος δὲ τοῦ λαγῶ τῇ βοτάνῃ, ἐπιγόνοντα τῆς βοτάνης τὴν δύναμιν ἀπογεύσασθαι καὶ ἐνθεον γενόμενον, ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν, εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸν ἐκρίψαι.
- 10 2 (1) — 11, 53 p. 477B (MACROB. s. 5, 21, 12; EUST. Od. i p. 1632, 8) Νικάνδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλικῶν γράφει «ἐν τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισιν, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκ πώματα κισσύβια φωνέεται». Ὅμηρος (i 346) «κισσύβιον μετὰ χειρὶν 15 ἔχων μέλανος οἶνιο».
- 3 (3) HARPOKR. s. Θύστιον· Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφάντος (122). πόλις ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, καθά φησι Δίδυμος (p. 318 Schm) ἐπαγόμενος μαρτύριον ἐκ τῆς α Νικάνδρου τῶν Αἰτωλικῶν. ἡμεῖς μέντοι ἐν τοῖς Ἀττικιστοῖς διὰ τοῦ ἑ ὅστιον εὐρομεν γεγραμμένον.
- 20 4 (4) PHOT. SUDA s. Τιτᾶνας βοᾶν· ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.
- 5 (5) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 419: περὶ τῆς Ὁρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς (III B) ἰσότηρκεν. καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ α(?) τῶν Αἰτωλικῶν ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίας Ὁρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων τάδε: «οἱ 25 δ' ἐξ Ὁρτυγίης Τιτηνίδος ὀρμηθέντες, οἱ μὲν τὴν Ἐφεσον, οἱ δὲ τὴν πρότερον Δῆλον καλουμένην, ἄλλοι δὲ τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίῃ νῆσον * * ὅθεν Ὁρτυγαίαι πᾶσαι βοᾶνται(?)». καὶ ἡ Δῆλος οὖν οὐχ, ὡς

2—95, 36 in ( ) die nummern von OSchneiders Nicandrea (1856); [i] sicher nicht nikandreisches, soweit nötig 5 ἐπὶ κρήνῃ Pierson ὑπὸ κρ. A 'verba turbata' Kaibel 6 ἀποψυχόμενον Pierson 7 [τῇ βοτάνῃ] o. [τῆς β.]? 11 Αἰτωλικῶν: italicum Macr 12 ἱεροποιίῃ Mus -οιηῖ A -οιῆσει Macr κισσοῦ E Eust κισσοῦς A κισσῶι (om. πετάλοισιν) Macr 12—13 σπονδοποιέονται Macr Eust 14 φωνέεται Macr πεφωνέεται Mei 16—19 Suda s. v.; Phot. s. θυεῖον πρὸς τὸ Θυεῖον ἐκεῖ καλούμενον Aisch 17 ἐπαγόμενος Bkt ἐνα· ο 18 ἀττικιστοῖς PQA(?) -ισμοῖς BcC 23 τῷ α τῶν L γ P 23—24 ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίας Ὁρτυγίας (φησὶ add. F) P τῆς ἐν Ὁρτυγίαι Αἰτωλίας φησὶ τῆς ἐν (τῆς — φησὶ postea del.) L 24—28 οἱ — ὀρμηθέντες / οἱ μὲν τὴν Ἐφεσον, οἱ δὲ πρότερον <ποτε> Δῆλον / κλειομένην, ἄλλοι δ' ἐ<ρα> τὴν ὁμοτέρμονα νῆσον / Σικελίης, ὅθεν Ὁρτυγαίαι πᾶσαι βοᾶνται u. a. Schn 26 πρότερον: ὑστερον Bergk 27 σικελίῃ P -ίαν L -ίας F * * Bergk 28 πᾶσαι Ὁρτυγαίαι βοᾶνται P Ὁ. π. βοᾶνται L

μεμύθευται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς, ἀλλὰ καθὸ πᾶσαι Ὀρτυγαί ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλῶν Ὀρτυγίας.

B

- 6 (6—7) a) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 57/8: (F 18) τὸν δὲ Ἐνδυμῶνα
 5 Ἡσίοδος (11 Rz³) μὲν Ἀεθλίῳ τοῦ Διὸς καὶ Καλῆς, παρὰ Διὸς εἰληφότα
 τὸ δῶρον ἵν' αὐτῷ ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι * * καὶ Πείσανδρος
 (16 F 7) καὶ Ἀκουσίλαος (2 F 36) καὶ Φερεκύδης (3 F 121) καὶ Νίκανδρος
 ἐν β' Αἰτωλικῶν καὶ Θεόπομπος ὁ ἐποποιός. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν † Σπαρτιάτην,
 οἱ δὲ Ἥλειον Ἰβυκος δὲ ἐν α' (44 Bgk⁴) Ἡλίδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησιν.
 10 b) ET. M. 153, 4: Ἀσέληνα δὲ ὄντα καλούμενα, ἅπερ οἱ μὲν παρὰ τὴν
 Τραχίνα † εἰρῆσθαι, ὡς Ῥιανὸς ἐν τῷ ἰδ' Ἡρακλείας (265 F 48). Νίκανδρος
 δὲ ἐν τοῖς Αἰτωλικοῖς ὅτι (φησὶν) ἐν αὐτοῖς τῆς Σελήνης τῷ Ἐνδυμῶνι
 συγκαθευδούσης, συνέβαινε τοὺς ἄλλους τόπους ἀσελῆνους εἶναι, καὶ μὴ
 μετέχειν τοῦ τῆς θεοῦ φωτός.

15

Γ(?)

— SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 419: s. F 5.

OHNE BUCHZAHL.

- 7 (8) SCHOL. LYKOPHR. AL. 799: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολι-
 15 ταίᾳ (IV) Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου,
 20 παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ Νίκανδρος φησιν ἐν Αἰτω-
 λικοῖς.

[— BOIΩΤΙΑΚΑ].

— ATHEN. 7, 137 p. 329A: s. F 13.

2. ΘΗΒΑΙΚΑ.

25 (F 26 ?? 35)

Δ

- 8 (19) SCHOL. NIKAND. Ther. 214: οἱ μὲν ὑπὸ Σκελῶνος ὄρη Παμβώνια τ' αἶτη /
 Ῥυπαῖον Κόρακος τε πάγον πόλιόν τ' Ἀσέληνον Σκεῖρων μὲν ὄρος μεταξὺ Μεγαρέων
 καὶ Κορινθίων κείμενον .... Παμβώνια δὲ ὄρη τῆς Μεγαρικῆς, ὡς αὐτὸς ἐν τρίτῳ τῶν

6 ἴν' (ἐν Greg. Cor.) αὐτῷ Apoll. Dysc. De pron. 82, 21 Schn ἐν αὐτῷ L ἐαντῷ A
 θέλοι: μέλλοι Eudok. 256, 17 Fl ὀλέσθαι: ἐλέσθαι A * * Wendel καὶ Πείσαν-
 8 δὲ τὰ αὐτὰ φησι P 8 ὁ ἐποποιός Pflugk ἐν ἐποποιοῖς L ἐποποιοῖς P φασί-
 9 φησὶν: zur stellung Wendel Abh. Gött. Ges. d. Wiss. 1932 nr. 1, 50 Σπαρτιάτην:
 Καριάτην Valck Ἡρακλεώτην? Wil 10—11 s. zu 265 F 48 12 Αἰτωλικοῖς Sturz
 αἰτω) D αἰτωλοῖς r Et. gen. 47 Mi 14 τοῦ τῆς Miller τῆς τοῦ Et. gen. τούτους
 (τοῦ DP) Et. M. 19 Εὐρύτου: εὐρύτονος s 20—21 Αἰτωλικοῖς: αἰτωλοῖς s ἰτα-
 λικοῖς sa 29 παμβώνια PA

Θηβαϊκῶν «τείχεά τε προλιπόντες ὑπὲρ Παμβωνίδας δχθας /
ἐσσόμενοι Μεγαρῆος ἐνευνάσσαντο δόμοισιν». s. F 39.

3. ΚΟΛΟΦΩΝΙΑΚΑ.

T (F)?

5 (F 34 ?? 36 ?)

- 9 (9—10) a) ATHEN. 13, 25 p. 569D: καὶ Φιλήμων δὲ ἐν Ἀδελφοῖς (II 479, 4 K) προσιστορῶν ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν, φάσκων αὐτὸν καὶ Πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν
10 πρῶτον ιδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ προστάσαι τῶν οἰκημάτων.
b) HARPOKR. s. Πάνδημος Ἀφροδίτη (Apollodoros ἐν τῷ Περὶ θεῶν 244 F 113) Νικάνδρος ἐν ζ Κολοφωνιακῶν Σόλωνα φησιν σώματα ἀγοράσαντα εὐπρεπῇ ἐπὶ στέγης στήσαι διὰ τοὺς νέους, καὶ ἐκ τῶν περιγενομένων χρημάτων ιδρύσασθαι Ἀφροδίτης Πανδήμου ἱερὸν. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον πάγκοινον.

15 4. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚ ΚΟΛΟΦΩΝΟΣ ΠΟΙΗΤΩΝ.

(F 36)

10 (12) SCHOL. NIKAND. Ther. 3: (T 7) καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νικάνδρος μέμνηται τοῦ Ἑρμησιάνακτος ὡς πρεσβυτέρου ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐκ Κολοφῶνος ποιητῶν.

20 5. ΟΙΤΑΙΚΑ.

A

- 11 (15) a) s. F 38. b) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1300/5 b: ὅτι Ἑρακλῆς ἀνείλε τοὺς Βορεάδας διὰ τὸ κωλύσαι τὴν ναὺν ὑποστρέφαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν φησὶν Απολλώνιος. Σῆμος (III B u. Delos) δέ φησι διὰ τὸ λευθῆναι δρόμους τὸν Ἑρακλέα ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν
25 Στησίμβροτος (107 F 19) δέ ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἑρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεύσι. Νικάνδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ α τῶν Οἰταικῶν φησι Βορέαν αἰτίον γεγενῆσθαι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων διὰ τὸ χεῖμασαι τὸν Ἑρακλέα εἰς Κῶ ὑποστρέφοντα.

B

- 30 12 (16) ATHEN 7, 18 p. 282 F: Νικάνδρος δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν φησι «πομπίλος, ὃς ναύτησιν ἀδημονέουσι κελεύθους / μηνύσαι(?) φίλῃρωσι καὶ ἀφθογγός περ ἀμύνων».

1 παμβωνίδας G -μω- A -μμωνιδας KP Πατρωνίδας OMueller Orchomenos 38
2 μεγαρῆς A ἐνευνάσαντο A -άσαντο P ἐνευνέσαντο K δόμοις A δέσμοις K
6 Ἀδελφοῖς Cas δελφοῖς A 7 προσιστορῶν Mei ἀκμὴν: ἀνάγκη Kaibel 9 τρί-
τωι: ζ b 12 ζ (θi N): γ a κολοφωνικῶν N 13 στήσασθαι A περιγενομένων A
14 ἀφροδίτη BC Πανδήμου Maussac -ον o 24 λευθῆναι P ληφ- L 25 Στησίμ-
βροτος: Στησίχορος ESchwartz De Dion. Scyt. 1880, 11, 2 δέ φησιν P 27 διὰ
τοῦ Wendel διὰ τὸ o 28 εἰς Κῶ Keil ἐν κῶι o 31 ἀδημονέουσι Cas -εουσι A
μῆνυσεν Dobree μῆνύσας Ddf 32 ἀμύνων Gesner ἀμύνω A

- *13 (18) ATHEN. 7, 137 p. 329 A: Καλλίμαχος δ' ἐν' Ἐθνικαῖς Ὀνομασίαις (F 38 Schn) .... καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησὶν «... Ἰωπες, ἐρίτιμοι Ἀθηναῖοι. τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος ἐν β' Οἰταικῶν «ὥς δ' ὀπότ' ἀμφ' ἀγέλησι νεηγενέεσσιν ἰώπων / ἢ φάγροι ἢ σκῶπες ἀρεῖσιν ἢ καὶ δρεφός».
- 5 14 (17) — 9, 80 p. 410 F: [τὸν δὲ τῷ χειρὶ βίβωι θάνατον παῖδα .... δὴν ἀπέκτεινεν δ' Ἡρακλῆς κονδυλίω, Ἑλλάνικος (4 F 3) μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι, δι' οὗ καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος ἐν δὲ τῷ β' τῆς Φορωνίδος Χαίριαν αὐτὸν ὀνομάζει· Ἡρόδωρος δ' ἐν ιζ' τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγον (31 F 3) Ἐϋνομον]. καὶ Κύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν νιόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμάχου ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρακλῆς οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς Νίκανδρος 10 ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταικῶν· οἱ καὶ ἀνέισθαι φησὶ τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, δὲ μέχρι νῦν προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

6. ΣΙΚΕΛΙΑ.

(F 32?)

 $\bar{H}(?)$

- 15 15 (21) STEPH. BYZ. s. Ζάγκλη· πόλις Σικελίας .... οἱ μὲν ἀπὸ Ζάγκλου τοῦ γηγενοῦς ἢ ἀπὸ κρήνης Ζάγκλης, οἱ δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ Κρόνον τὸ δρέπανον ἀποκρῦναι, οἱ τὰ τοῦ πατρὸς ἀπέκοψεν αἰδοῖα. Νίκανδρος ἐν τῷ ἡ Σικελίας «καὶ τὶς καὶ Ζάγκλης ἐδάη δρεπανηίδος ἄστου».

OHNE BUCHZAHN.

- 20 16 (22) SCHOL. NIKAND. Ther. 382: μάλα· τὴν μάλκην φησὶ Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις (F 143 Schn) εἶγος περὶ τοὺς πόδας καὶ χεῖρας, καὶ ὑποδείγματα τίθῃσιν «πνεύματος ἀργαλείου πόνοιό τε μαλκίοντος» .... ἡμῖν δ' ἀρέσκει νῦν μαλκᾶν ναρκᾶν, δι' οὗ τὸ ψύχος σημαίνει· καὶ γὰρ αὐτὸς Νίκανδρος ὅτε μὲν ἐπὶ ψύχους, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ ναρκᾶν κέχρηται. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ψύχους ἐν τῇ Σικελίᾳ τὸν τρόπον τόνδε «ὁ μ β ρ ω ι τ ε κ ρ υ μ ω ι τ ε 25 δ έ μ α ς θ' δ τε δ ά μ ν α τ ο μ α λ κ ό ν». ἐπὶ δὲ τοῦ ναρκᾶν μόνον ἐν τοῖς Κιμμερίοις εἶπεν (F 17).

7. ΚΙΜΜΕΡΙΟΙ.

17 (95) SCHOL. NIKAND. Ther. 382: s. F 16.

8. ΕΥΡΩΠΗ(?).

30

 $\bar{B}$

18 (24) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 57/8 p. 264, 3 We: Λάτμ<ι>ον δρος Καρίας, ἐνθα ἐστὶν ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων· ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἢ λεχθεῖσα Ἡράκλεια.

3 β Οἰταικῶν Ddī βοιωτιακῶν A Βοιωτιακῶι Mus β Θηβαϊκῶν Hecker 4 <ῆ> ἀρεῖσιν-δρεφοί Mei 8 κύαθον A -ανθον Alemm C 10 οἰταικῶν A 17 ἐν τῷ ἡ VP ἐν 4 ('quid sit nescio' Niese) R ἐν τῷ δεκάτῳ Ald τις RV τι P 18 δρεπανηίδος R -ίδος VP Δρ- Mei 21 ὑποτίθῃσι K 22 μαλκίοντα A μαρκίοντα K ναρκίοντα V μαλκίοντες JGSchneider μαλκίοντες Cobet μαλκᾶν ναρκᾶν V ναρκᾶν ναρκᾶν K 25 δέμας θ' δτε δάμνατο Schn δέσμαθ' δτ' ἐδάμνοντο K δέσμαθ' δτε θάμνατο V δέματ' δτε δάμνατο (δάμνονται P) GP δέμας τότε δάμνατο Lobeck μαλκόν Schn μάλλον ο ἐπὶ δὲ τοῦ A εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ KPV 25—26 κιμμερίοι KGLV κιμφίους PA 31 < > Jac λάτμον ο Λάτμος Keil, Wendel

λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμώνα. περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστοροῦσιν Σαπφώ (F 134 Bgk) καὶ Νικάνδρος ἐν β̄ Εὐρώπῃς. (folgt F 6).

Γ

- 5 19 (25) ATHEN. 7, 48 p. 296 F: Νικάνδρος δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. (folgt F 1).

Θ

(F 39? 40—41)

- 20 (26) STERN. BYZ. s. "Αθως· ὄρος Θράκης, ἀπὸ "Αθω γίγαντος, ὡς Νικάνδρος ὁ τῆς Εὐρωπείας· «καὶ τις "Αθω τόσον ὕψος ἰδὼν Θρηῆκος ὑπ' ἄστροις / † ἐκλυεν οὐ δηθέντος ἀμετρήτῳ ὑπὸ λίμνῃ / † δς ἀναποῦν χεῖρεςσι δύο ῥίπτεσκε βέλεμα / ἡλιβάτου προ-
θ' ἔλυμα Καναστραίης πάρος ἀκτῆς».

9. ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΩΝ(?).

- 15 (F 10? 33?)

- 21 (13) PARTHEN. παρ. am. 4: Περὶ Οἰνώνης. ἱστορεῖ Νικάνδρος ἐν τῷ Περὶ ποιητῶν καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος ἐν Τρωικοῖς (45 F 2). Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμου βουκολῶν κατὰ τὴν "Ιδην ἡράσθη τῆς Κεβρῆνος θυγατρὸς Οἰνώνης· λέγεται δὲ ταύτην ἔκ του θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν περὶ τῶν μελλόντων, καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ συνέσει φρενῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσθαι. (2) ὁ οὖν Ἀλέξανδρος αὐτὴν ἀγαγόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν "Ιδην, ὅπου αὐτῷ οἱ σταθμοὶ ἦσαν, εἶχε γυναῖκα, καὶ αὐτῇ φιλοφρονούμενος <ᾠμοσε> μηδαμὰ προλεῖναι, ἐν περισσοτέραι τε <ἀεὶ> τιμῇ ἄζειν· ἡ δὲ συνίεναι μὲν ἔφρασκεν εἰς τὸ παρὸν ὡς δὴ πάντῃ αὐτῆς ἔρωτι, χρόνον μέντοι τινὰ γενήσεσθαι, ἐν ᾧ ἀπαλλάξας αὐτῆς εἰς τὴν Εὐρώπῃν περαιωθήσεται κάκει πτοηθεὶς ἐπὶ γυναικὶ ξένην πόλεμον ἐπάξεται τοῖς οἰκείοις. (3) ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ τρωθῆναι, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν οἶός τε ἔσται ὑγιῇ ποιῆσαι ἢ αὐτῇ· ἐκαστοτε δὲ ἐπιλεγομένης αὐτῆς <ταῦτα>, ἐκεῖνος οὐκ εἶα μεμνησθαι. χρόνον δὲ προῖοντος ἐπειδὴ Ἑλένην ἔγημεν, ἡ μὲν Οἰνώνη μεμφομένη τῶν πρᾶχθέντων τὸν Ἀλέξανδρον εἰς Κεβρῆνα, ὅθεν περ ἦν γένος, ἀπεχώρησεν, ὁ δὲ παρήκοντος ἡδὴ τοῦ πολέμου διατοξευόμενος Φιλοκτήτη τιτρώσκεται. (4) ἐν νῶϊ δὲ λαβὼν τὸ τῆς Οἰνώνης ἔπος, ὅτε ἔφατο αὐτὸν πρὸς αὐτῆς μόνης οἶόν τε εἶναι λαθῆναι, κήρυκα πέμπει δεησόμενον, ὅπως ἐπιχειρεῖσα ἀκέσχηται τε αὐτὸν καὶ τῶν παροχομένων λήθην ποιήσεται, ἅτε δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν γε ἀφικόμενον· ἡ δὲ αὐθαδέστερον <μὲν> ἀπεκρίνατο, ὡς χρὴ παρ' Ἑλένην αὐτὸν λέναι κάκεινης δεῖσθαι, αὐτῇ δὲ μάλιστα ἡπείγετο, ἐνθα διεπέπυστο κεῖσθαι αὐτόν.

1—2 περὶ — Εὐρώπῃς. λέγεται — Ἐνδυμώνα hinter p. 265, 1 W (zwischen Hesiod. F 148 und Epimeneid. F 3 B 14 D-Kr) o; transpos. Wil, Wendel 2 Εὐρωπείας Keil, Wendel 9 θ ο πέμπτωι ν 11 αὐθθέντος GHer(mann) ἐκλ' ἐν οὐδὲι θέντος Schn ἐπὶ λίμνῃ Her 11—12 ὅσσα νάνους Her ὅσαν· ἀπ' οὖν Schn 12 δύοο P δυορρίπτεσκε? Jac ῥίπτασκε? Mei 13 ἀκτῆς: ἀκρης Holste ἀκτῆς <ἀκρη κάρην> ὁ πέλωρος "Αθως, δτ' ἐπ' ἀθανάτοισι δεινὴν ἐν Φλέγγρῳ μάχην ἤρατο Γίγαντες> ex. gr. Schn 17 ποιητῶν ν ποιήτωι P 21 <ᾠμοσε> Cobet 22 <ἀεὶ> Rohde ἄζειν: ἔξειν Cobet 23 αὐτῆς Rohde -τῇν P 26 < > Zangoiannes 30 ὅτε: ὅτι? Martini 32 γε ἀφικόμενων Legrand τε -ον P < > Rohde 33 διεπέπυστο RSchulze δὴ ἐπέπυσ-
το P

(5) τοῦ δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς Οἰνώνης θάπτον ἀπαγγέλλαντος, ἀθυμήσας δ' Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν, Οἰνώνη δὲ ἐπεὶ νέκυν ᾗδῃ κατὰ γῆς κείμενον ἔλθοῦσα εἶδεν, ἀνοήμιζέ τε καὶ πολλὰ καταλοφραμένη διεχρήσατο ἑαυτήν.

10. ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ Α—Γ.

5 (T 3)

11. ANHANG.

22 (38) ANTON. LIB. Met. 4: Κραγαλεύς Ἰστορεῖ Νικάνδρος Ἑτεριουμένων ᾧ καὶ Ἀθανάδας Ἀμβρακικοῖς. s. III B u. Ambrakia.

23 (47) — — 35: Βουκόλοι Ἰστορεῖ Μενεκράτης Ξάνθιος Λυκιακοῖς καὶ Νικάνδρος s. III C u. Lykien.

24 (49) — — 1: Κτήσυλλα Ἰστορεῖ Νικάνδρος Ἑτεριουμένων γ. Κτήσυλλα ἐγένετο Κεῖα, τὸ γένος ἐξ Ἰουλίδος, Ἀλκιδάμαντος θυγάτηρ. ταύτην ἰδὼν Ἑρμοχάρης Ἀθηναῖος χορεύουσαν Πυθίοις περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Καρθαίαι ἐπεθύμησεν αὐτῆς, καὶ ἐπιγράφας μῆλον ἔριφεν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος, ἥ δὲ ἀνέειλετο καὶ ἀνέγνω.

15 (2—4 die liebesgeschichte und entführung nach Athen). (5) τεκοῦσα δ' ἡ Κτήσυλλα .... ἐτελεύτησε ...., καὶ τὸ μὲν σῶμα κομίσαντες ἔφερον ὅπως κηδεύσωσιν, ἐκ δὲ τῆς στρωμνῆς πελειὰς ἐξέπη, καὶ τὸ σῶμα τῆς Κτησύλλης ἀφανὲς ἐγένετο. (6) χρωμένω δ' Ἑρμοχάρει ὁ θεὸς ἀνείπεν ἰδρῦσασθαι ἱερὸν παρὰ τοῖς Ἰουλιήταις ἐπώνυμον [Ἀφροδίτης] Κτησύλλης. ἔχησε δὲ καὶ τοῖς Κελοῖς· οἱ δὲ θύουσιν ἄχρι νῦν, Ἰουλιήται μὲν Ἀφροδίτῃν Κτησύλλαν, ὀνομάζοντες, οἱ δὲ ἄλλοι Κτησύλλαν Ἑκαέργην.

20 25 (47) — — 31: Μεσάπιοι Ἰστορεῖ Νικάνδρος Ἑτεριουμένων β. Λυκάονος τοῦ αὐτόχθονος ἐγένοντο παῖδες Ἰάπυξ καὶ Δαῦνιος καὶ Πευκετίος. οὗτοι λαὸν ἀβροόσαντες ἀφίκοντο τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸν Ἀδρία, ἐξελάσαντες δὲ τοὺς ἐνταυθοὶ οἰκοῦντας Αὔσονας αὐτοὶ καθιδρύθησαν. (2) ἦν δὲ τὸ πλεον αὐτοῖς τῆς στρατιᾶς ἐποικον, Ἰλλυριοὶ Μεσάπιοι. ἐπεὶ δὲ τὸν στρατὸν ἄμα καὶ τὴν γῆν ἐμέρισαν τριχῇ καὶ ὠνόμασαν ὡς ἑκάστοις ἡγεμόνος <ὄνομα> εἶχε Δαννίους καὶ Πευκετίους καὶ Μεσσαπίους, τὸ μὲν ἀπὸ Τάραντος ἄχρι πρὸς τὴν ἑσχατιάν τῆς Ἰταλίας ἐγένετο Μεσσαπίων, ἐν ἣι πόλις ὠικηται Βρεντέσιον, τὸ δὲ παρὰ <ταύ>τῃν ἐντὸς τοῦ Τάραντος ἐγένετο Πευκετίων, ἐνδοτέρω δὲ τούτου τῆς θαλάσσης † ἐπέπλεον Δαῦνιοι, τὸ δὲ σύμπαν ἔθνος ὠνόμασαν Ἰαπύγων. καὶ ἐγένετο ταῦτα πολὺ πρὸ τῆς Ἡρακλέους στρατείας. (3) ἦν δὲ τοῖς τότε βλός ἀπὸ θρεμμάτων καὶ νομῆς. μυθολογοῦσιν ὅδ' ἐν τῇ Μεσσαπίων γῇ παρὰ τὰς λεγομένας Ἱερὰς πέτρας φανῆναι νύμφας ἐπιμηλίδας χορεύουσας, τοὺς δὲ παῖδας τῶν Μεσσαπίων καταλιπόντας τὰ πόλιν καὶ θεωμένους εἰπεῖν ὅτι βέλτιον αὐτοὶ χορεύουσιν. (4—5 der streit endet mit dem siege der nym-

2 εἶδεν Passow ἰδεν P 4 πάντων: παντοίων Volkmann 13 περὶ Verheyk παρὰ P 16 κομίσαντες: sc. οἱ Κελοῖ? κομήσαντες Berkel Mar(tini) κοσμή- Berkel, Jacobs 18—19 [ ] Schn 20 Ἀφροδίτῃν Perizonius ἀφροδίτῃ P Ἀφροδίτῃ Ἰουλιήται Bast ἄλλοι <Κελοῖ>? Mar 23 τὴν Ἀδρία Mar 24 Ἰλλυριοί: μεσάπιοι P [cuius librarius supraposito puncto vocem 'Ἰλλ. inducendam esse significavit' Mar] Ἰλλυριοὶ Μεσάπιοι ο. [Ἰλλ.] Μεσσ. Schn Ἰλλ. καὶ Μεσσ. Berkel [Ἰλλ.] οἱ Μεσάπιοι Oder [Ἰλλ.] οἱ Μεσάπιοι Mar 25 ἐπει<τα> Unger, Mar 26 < > Usener <καί> τὸ μὲν Mar 27 Ἰταλίας: Ἰαπυγίας Schn [ὠικηται] Cluver ὠικισται Muncker 28 < > Schn τὴν <χώραν ταύτην> Blume, Mar ἐντὸς: ἐκτὸς Berkel 29 ἐπιπλέοντι Schn ἐπεκράτησαν ο. ἐφῆπτοντο Blume 29—30 [καὶ — στρατείας] Oder

phen) καὶ οἱ παῖδες Ἰναπερ ἐστήκεσαν παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν νυμφῶν ἐγένοντο δένδρη. καὶ ἔτι νῦν ἀκούεται φωνὴ νυκτός ἐκ τῆς ὕλης οἷα θρηγνύτων, ὃ δὲ τόπος ὀνομάζεται Νυμφῶν τε καὶ παίδων.

26 (99) ET. M. p. 27, 51: Αἰγιογράφος· ὁ Ζεὺς, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν † Θηριακοῖς.

- 5 27 (30) SCHOL. NIKAND. Ther. 377: φασὶ δὲ μήτε ξύλῳ μήτε ἑτέρῳ τινὶ ἀναρῆσθαι τὸ ζῶιον (sc. τὴν ἀμφίσβαιναν) εἰ μὴ ἀμπέλῳ. Νικάνδρος δὲ ἐν τῷ Ὀφειῶ φησι Διόνυσον ἐμμανῆ γενόμενον ὑπὸ τῆς Ἥρας ὑπνώσαι, τὴν δὲ ἀμφίσβαιναν πεδῆσαι αὐτοῦ τὰ σκέλη, τὸν δὲ ἀναστάντα καὶ πλήξαντα τῷ κλήματι ἀποκτείνειν· ὅθεν καὶ ἐκπάλαι καὶ νῦν κλήματι τελευτᾷ.

- 10 28 (31) AELIAN. NA 10, 49: ἰδὲαι δὲ καὶ ἐν τῇ Κλάρῳ τὸν Διὸς καὶ Αἰτωλῶν τιμῶσιν οἱ Κλάριοι καὶ πᾶν τὸ Ἑλληνικόν. οὐκοῦν ὁ ἐνταῦθα χώρος τοῖς λοβόλοις θηρίοις ἀσπίθης τε ἅμα καὶ ἐχθιστός ἐστι, τοῦτο μὲν καὶ τῇ τοῦ δαίμονος βουλῇ, ([πάντως δὲ καὶ πεφροκότων τῶν θηρίων αὐτόν, ἅτε καὶ σώζειν θεὸν εἰδότα καὶ μέντοι καὶ τὸν σωτήρα καὶ νόσων ἀντίπαλον τὸν Ἀσκληπιὸν φύσαντα]). ἀλλὰ γε καὶ Νικάνδρος οἷς λέγω μάρτυς. λέγει δὲ
15 Νικάνδρος· «οὐκ ἔχῃς οὐδὲ φάλαγγες ἀπεχθέες οὐδὲ βαθυπλήξ / ἄλσεσιν † ἐν ζώοις σκορπίος ἐν Κλαρίοις, / Φοῖβος ἐπεὶ ἔ' αὐλῶνα βαθὺν μελίησι καλύψας / ποιηρὸν δάπεδον θῆκεν ἐκὰς δακετῶν».

- 29 (32) — 16, 28: (Kallias III B u. Sicilien) ἀποχερῶν δὲ ἄρα ὑπὲρ τούτου
20 εἴη ἂν μάρτυς καὶ Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος λέγων «ἐκλυον ὡς Λιβύης Ψύλλων γένος οὔτε τι θηρῶν / αὐτοὶ κάμνουσιν μυδαλέησι τυπαῖς, / οὐδ' Σύρτις βοσκεῖ θινοτρόφος, εἰ δὲ καὶ ἄλλοις / ἀνδράσιν ἡμυναν τύμμασιν ἀχθομένοις, / οὐ ῥίζαις ἐρδοντες, ἐὼν δ' ἀπὸ σύγχροα γυλῶν» καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

- 25 30 (—) — 9, 20: τὸ τοῦ ἐλάφου κέρας θυμιώμενον ὅτι τοὺς ὄφεις διώκει ὀηλόν ἐστιν. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης (θανμ. ἀκ. 115) ὅτι καὶ λίθος ὁ γινόμενος ἐν τῷ Πόντῳ ποταμῷ — ἐστὶ δὲ οὗτος ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Σιντικῇ τε καὶ Μαυδικῇ — ἐπιθυμιώμενος διώκει τοὺς αὐτοὺς, καὶ μέντοι καὶ φύσιν τοῦ λίθου περιηγεῖται τοιάνδε· ὕδατος μὲν εἰ τις αὐτοῦ καταχέοι, ἐξάπτεται· καόμενον δὲ ὑπερεξάψαι ῥιπίδι εἰ θελήσεις, ὃ δὲ κατασβέννυται.

- 30 31 (127) ATHEN. 15, 32 p. 684 E: καὶ ἀμβροσίαν δὲ ἄνθος τι ἀναγράφει ὁ Καρύσιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (IV) λέγων οὕτως· «Νικάνδρος φησὶν ἐξ ἀνδριάντος τῆς κεφαλῆς Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν φύεσθαι ἐν Κῶν».

- 35 32 (23) CLEM. AL. PROT. 2, 39, 2: οὐχὶ δὲ Ἀφροδίτῃ .... καλλιπύγῳ θύουσιν Σικελία? Συρακούσσιοι, ἥν Νικάνδρος ὁ ποιητὴς «καλλίγλουτόν» πού κέκληκεν.

4 Θηριακοῖς: Θηβαικοῖς Mei Θηρεντικοῖς Schn 6 καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Νικ. A 6—7 ἐν τῷ ὀφειῶ KPA ἐν τοῖς ὀφειῶ GL (s. T 9 b) 8—9 αὐτὴν ἀποκτείνει, ὅθεν ἔτι καὶ νῦν G 13 σώζειν θεόν· αὐτὸν σ. He 14 [τὸν] He [τὸν A.]? 16 ἐν ζώοις: ἐνδίαει Lobeck αἰζήοις (vgl. zu Ther. 613) Schn ἂν ζῶν Pasquali 17 μελίησι Schn μελαιο 20 Λιβύης Schn λίβες ο 21 μυδαλέησι Schn -έαισι ο 27 Σιντικῇ τε καὶ Μαυδικῇ Schn (περὶ τὴν τῶν Σιντῶν καὶ Μαυδῶν χώραν Ps. Arist.; παρ' αὐτοῖς sc. Σιντοῖς Steph. Byz. s. Σιντία; ἐν Μηδικῇ καὶ Ἰνδικῇ Schol. Ther. 45; Ἰνδικῇ τε καὶ παιονικῇ Ael 29 αὐτοῦ He -τῶ ο 30 παραπλησίαν δὲ ἀσφάλτῳ, ὅταν καίωνται, καὶ πονηρὰν οὕτως ὁσμὴν καὶ ὀρεμῖαν ἔχουσιν ὥστε μηδὲν τῶν ἐρπετῶν ὑπομένειν ἐν τῷ τόπῳ καιομένων αὐτῶν Ps-Arist 35 καλλιπύγῳ Syl -υργῳ P

- 33 (108) PARTHEN. narr. am. 34: *Περὶ Κορύθου ἱστορεῖ Ἑλλάνικος Τρωικῶν Π.* (4 F 29) * * καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος (45 F 6). ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ποιητ. ? ἐγένετο Κόρυθος· οὗτος ἐπικούρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον Ἑλένης ἡράσθη .... φωράσας δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνείλεν. (2) Νικάνδρος μέντοι τὸν Κόρυθον οὐκ Οἰνώνης ἀλλὰ Ἑλένης 5 καὶ Ἀλεξάνδρου φησὶν γενέσθαι, λέγων ἐν τούτοις «*ἦ ῥα τ' εἰν Ἀλδαο κατοιχομένου Κορύθιοιο, / δν τε καὶ ἀρπακτοῖσιν ὑποδμηθεῖς ὑμεναίοις / Τυνδαρεῖς αἰν' ἀχέουσα κακὸν γόνον ἤρατο βούτεω*».
- 34 (101) PLIN. NH 36, 127: *magnes appellatus est ab inventore, ut auctor est* 10 *Nicander in Ida <primum> repertus; [namque et passim inveniuntur, in Hispania quoque]; invenisse autem fertur clavis crepidarum, baculi cuspidē haerentibus, cum armenta pasceret.*
- 35 (20) PLUTARCH. De Herod. mal. 33 p. 867 C: οὔτε Λεοντιάδης (Herodt. 7, Θηβαϊκά 233, 2) ἐν Θερμοπύλαις ἦν στρατηγὸς ἀλλ' Ἀνάξανδρος, ὡς Ἀριστοφάνης (III B u. Boiotien) ἐκ τῶν κατ' ἀρχοντας ὑπομνημάτων ἰστόρησε καὶ Νικάνδρος ὁ Κολοφώνιος, οὔτε 15 γινώσκει τις ἀνθρώπων πρὸ Ἡροδότου στιχθέντας ὑπὸ Ξέρξου Θηβαίους.
- 36 (14) [—] Π. Ὁμ. 2, 2 p. 25 Wil: "Ομηρον τοίνυν Πινδαρος (F 204) μὲν Π. τ. ἐκ ἔφη Χίον τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης (Semonid. F 29 D) δὲ Χίον, Ἀντί-Κολοφῶ 20 μαχος (F 130 Wyss) δὲ καὶ Νικάνδρος Κολοφώνιον Ἀριστοτέλης δ' ὁ φιλόνοσ ποιητῶν? σοφος (IV) Ἰήτην" Ἐφορος δ' ὁ ἱστορικός (70 F 1) Κυμαίων.
- 37 (97) POLLUX 5, 38: λέγουσιν δὲ τὰς μὲν Λακαίνας (sc. κύνας) ἐξ ἀλωπέκων τὸ καὶ ἀρχαῖον καὶ κυνῶν γενομένας κληθῆναι ἀλωπεκίδας, τὰς δ' Ὑγκανάς ἐκ κυνῶν καὶ 25 λέοντων, καὶ κληθῆναι λεοντομιγείς. Ἀριστοτέλης (HA 8, 28 p. 607 a 3) δὲ τὰς Ἰνδικὰς κυνὸς καὶ τίγριδος λέγει τρίτην γενεάν· τὰς γὰρ προτέρας δύο ζῶια γίνεσθαι θηριώδη. Νικάνδρ δ' ὁ Κολοφώνιος τοὺς Ἰνδικούς κύνας ἀπογόνους εἶναι φησὶ τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν, αἱ μετὰ τὴν λύτταν σωφρονήσασαι, διαβάσαι τὸν Εὐφράτην ἐπλανήθησαν εἰς Ἰνδοὺς· (39) ὥσπερ καὶ τὰς Χασονίδας καὶ Μολοττίδας ἀπογόνους εἶναι φησὶ κυνός, δν Ἡφαιστος ἐκ 30 χαλκοῦ Διμονησίον χαλκευσάμενος, ψυχὴν ἐνθεῖς δῶρον ἔδωκε Διὶ κάκεινος Εὐρώπῃ, αὕτη δὲ Μίνωι καὶ Μίνως Πρόκριδι, καὶ Πρόκρις Κεφάλωι. φύσιν δ' εἶχεν ἀφυκτος εἶναι, ὥσπερ ἡ Τευμησία ἀλώπηξ ἀληπτος, ἡ δ' ἵνα μὴ φύγῃ τὸν ἀφυκτον κύνα. (40) αἱ δὲ Καστορίδες, Καστορος θρέμματα, Ἀπόλλωνος τὸ δῶρον ταύτας δ' ὁ αὐτὸς οὗτος ποιητὴς εἶναι τὰς ἀλωπεκίδας λέγει, μὴξάμενον τὸ γένος ἀλώπεκι Καστορος· αἱ δ' Ἐρετρικαί, καὶ ταύτας Ἀπόλλων ἔδωκεν, τοὺς δὲ λαβόντας καὶ θρέφαντας τοὺς Εὐρυτίδας φησὶν εἶναι. καὶ μὴν τὰς 35 γε Μενελαίδας τὰς αὐτὰς εἶναι φησὶ ταῖς Ψυλλικαῖς, δν ἀδελφῶν κυνῶν ἐκείων ὑπὸ
- 1 Τρωικῶν <β> Heyne Τρωικῶν β καὶ Νικάνδρος ἐν τῇ Περὶ ποιητῶν (F 21) καὶ Κεφάλων κτλ.? Jac 5 εἰν: εἰς Legrand 6 δν τέκεν Hecker 7 κακὸν: καλὸν Mei κακοῦ Schn ἤρατο Heyne 7—8 βούτη Potter 10 < > Jac nach Isid. Et. 16, 4, 1 *fuit autem in India primum repertus .... postea est passim inventus repertus c v reperto o ui reperio* Mayhoff 10—11 in *Hisp. qu.* B ut in H. q. r 22 ἀλωπεκίνας, οἱ δὲ Α ἀλωπέδνας, οἱ δὲ II Ὑγκανάς: ἀρκανάς II ἀρκάδας B 23 λεοντομιγεῖς II 24 λέγει: κατὰ C τὰς—θηριώδη: δύο γὰρ τὸν προτοῦ χρόνον ζῶα γενέσθαι θηριώδη λέοντα καὶ ἀρκτον Α τὰς γὰρ δύο τὰς πρὸ τοῦ ζῶου γίνεσθαι θηριώδη II [ζῶια]? Jac 25 Ἰνδοὺς AC 27 μαχασονίδας Α φασὶ Α 28 διμονησίον Α διμνησίον II 30 τευμησία BC τελμινσία Α 30—31 καὶ—κύνα: 'num ad Nicandrum referendae sint dubito' Bethe 34 φασὶν Α II 35 Ψυλλικαῖς (ψυλλετραις C): οἱ δὲ κύνες οἱ Ψυλλικοὶ καλούμενοι ἀπὸ πόλεως Ἀχαϊκῆς κέκληται § 37

Μενέλεω περί τήν Ἀργολικὴν τραφεισῶν. [περὶ δὲ Κυρήνην ἐκ λύκων καὶ κυνῶν γίνεσθαι τι γένος Ἀριστοτέλης (α. ο. α 2) λέγει ....].

- 38 (113) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 1300/5 a: τούτους (sc. τοὺς Βορέαδας) Ἡρακλῆς ἀνέειλεν ὑστερον εὐρῶν περὶ Τήνων τὴν νήσον, ἥ παρ᾿αίκεται Δήλῳ. Νικάνδρος δὲ φησιν οὕτως: «ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐμνησιμάκει τῷ Βορέα». Ὀμηρος (O 26) «τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθούσα θυέλλας». Αἰνῆσιδαμος δὲ ἐν Τηριακοῖς (III B), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλῆα ξενίσαντες ἐνέδρευσαν αὐτὸν φονεῦσαι βουλόμενοι. s. F 11.

- 39 (109) SCHOL. NIKAND. Ther. 215: Ῥύπαιον δὲ Ἀντίγονος (III B) μὲν τῆς Ἀχαΐας Αἰτωλ. δος φησὶν εἶναι .... ἔστι δὲ τῆς Αἰτωλίας, ὡς Νικάνδρος περὶ τινων εἰς Αἰτωλῶν ἐρχομένων διηγούμενος «δὲ αἰπεινὴν τε κολώνην / Οἰωνοῦ Ῥύπης <τε> πάγον καὶ Ὀντίδα λίμνην / στείχοντες Ναύπακτον εἰς Ἀμφιδύμην τ' ἐπελάζον». s. F 8.

- 40 (27—28) a) SCHOL. NIKAND. Ther. 460: εἰ γε μὲν Ἡρακλείῳ χαλαίποδος ἐν Εὐρώπῃ πτυχὶ νήσου / βήσσει ἢ Σάμον δυσχείμερον, αἶ τ' ἐνὶ κόλπῳ / Θρηκίῳ βέβληνται ἐκὰς Ῥησκυλίδος Ἡρῆς / Ἐβρος ἵνα Ζωναῖα τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα / καὶ δρύες Ολαγρίδαο, τόθι Ζηρύνθιον ἄντρον) τὸ Ῥησκύνθιον ὄρος Θράκης Ἡρᾶς ἱερὸν, ἐξ οὗ τὴν προσσηγορίαν ἔσχε Ῥησκυνθίδα. ἔστι δὲ τῆς Ἡρᾶς καὶ Ζηρύνθου Ἀπόλλωνος νεὺς ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. τῆς δὲ Αἴνου πλησίον ἔστιν ὁ ποταμὸς Ἐβρος. οὐ μακρὰν δὲ ἔστι τοῦ ποταμοῦ ἡ Ζώνη ἡ πόλις, μεθ' ἣν αἱ Ὀρφέως δρύες εἰσὶν, ὅφ' ἂς πόλις ἔστι Ζηρύνθιον, ἐν ἣ τὸ ἄντρον. μέμνηται τῆς Ζώνης καὶ Ἀπολλωνίου (Arg. 1, 29) .... καὶ οὗτος ὁ Νικάνδρος «τῷ μὲν ὑπὸ Ζωναῖον ὄρος, δρύες ἀμφὶ τε φηγοῖ / ῥιζόθι δινηθήσαν ἀνέστησάν τε χορείαν / οἶά τε παρθενικαῶν». b) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 29: Ζώνη ἐστὶν ὀρεινὸς τόπος οὗτω καλούμενος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὡς φησι Νικάνδρος.

- 41 (29) STEPH. BYZ. s. Ὀρδαία πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν Ὀρδοί. λέγονται Εὐρώπῃ καὶ Ὀρδαῖοι, ὡς Νικάνδρος.

- 42 (112) SUDA s. Εὐρύβατος: πονηρός· ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησιν Ἐφορος (70 F 58), εἰτα μεταβαλλομένου πρὸς Κύρον ἦν δὲ οὗτος Ἐφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκυρα τὸν ἕτερον Διότιμος Ἡρακλέους Ἀθλοῖς (p. 213 Ki) «... γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆς ....». Νικάνδρος: «Αἰγιναιῶν Εὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾧ Περιδικαιοσύνης».

- 43 (117) TERTULLIAN. De an. 57: nam et Nasamones propria oracula apud parentum sepulcra mansitando captare, ut Heraclides (IV) scribit vel Nymphodorus (III B u. Sizilien) vel Herodotus (4, 172, 3); et Cellas apud virorum fortium busta eadem de causa abnoscere, ut Nicander affirmat.

6 ξὺν Βορέῃ P (Hom) ξυμβορέῃ L τηριακοῖς P -ταιν- L 9 περὶ A ἐπὶ K 9—10 ἐρχομένων A διερ-τ 10 < > JGSchneider τε om. KG ol. ῥίτης πάγον V ol. τε ρύπαιον A 11 καὶ ὀντίδα G ὀνθίδα τ' αὐ A καὶ Ὀανθίδα Mei κατ' Ὀανθίδα Schn στείχοντες PA -τος V στίχοντο K σχείοντο (στείχοντο? Keil) G ἐξ JGSchneider εἰς o 11—12 ἴσαν ναύπακτον. ἀμφὶ δύμην δ' ἐπελάζετο A 12 τε πέλαζον G δ' ἐπέλαβον K δ' ἐπελάζετο P (A) τ' ἐπι.... V 19 ὅφ' ἂς KP πρὸς ἂς GL ἄντρον GL ἄστρον KV 20 αὐτὸς Νικάνδρος ἀλλαχοῦ A τῷ Schn τὸ KGVR τὰ P καὶ A 20—21 ὑπὸ ζωναῖον KVR ὑποζώναιον A 21 δινηθείσαν K 21—22 ἐνέστησαν JGSchneider 22 χορείην Schn οἶά τε G οἶαν τε PVR οἶην A 25 Ὀρδοί Mei ὁδοῖο 30 Οἰχαλιῆς Portus -λήες o Αἰγιναιῶν Hemst ἀγίνεον o

273. (CORNELIUS) ALEXANDER (POLYHISTOR) VON MILET. ca. 80/35^a

T

- 1 (III 206) SUDA s. 'Αλέξανδρος ὁ Μιλήσιος· δς Πολύιστωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορηλῖος, διότι Κορηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωθεὶς ἐπράθη καὶ αὐτῷ
 5 παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἰτα ἡλευθερώθη. ἦν δὲ ἐν 'Ρώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρό-
 νων καὶ ἐπὶ τάδε. ἀνηγέρθη δὲ ἐν Λαυρενταῖς ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρείσης,
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ 'Ελένη μαθοῦσα τὸ συμβᾶν ἀπήγγεατο. ἦν δὲ γραμματικὸς
 τῶν Κράτητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλὸν ἀριθμοῦ κρείττους
 καὶ περὶ 'Ρώμης βιβλία ε' ἐν τούτοις λέγει (F 70) ....
- 10 2 SERV. DAN. Vergil. A 10, 388: (F 112) Alexander Polyhistor ....
quem Lucius Sulla civitate donavit.

3 SUTON. De gramm. 20: C. Iulius Hyginus .... *studiose et audi-
 it et imitatus est Cornelium Alexandrum grammaticum Graecum, quem
 propter antiquitatis notitiam Polyhistorum multi, quidam Historiam*
 15 *vocabant.*

4 PHOT. BIBL. 188 p. 145 b 9: ἀνεγνώσθη 'Αλεξάνδρου Θανμασίῳ
 Συναγωγῇ (F 82) .... σαφὴς δὲ τὴν φράσιν καὶ κεφαλαιώδης ἐστὶ, καὶ οὐδὲ
 τοῦ ἡδέος ἀπεστερημένος. ἐν ταύτῳ δὲ καὶ Πρωταγόρου (V) Γεωμετρίας τῆς
 οἰκουμένης ἐπιγραφὴν ἔχον, λόγοις ζ, ὧν τὰ μὲν ε' .... τὴν τῆς 'Ασίας καὶ Λιβύης, ἀλλὰ
 20 καὶ Εὐρώπης περιήγησιν ποιεῖται, τὸ δὲ ἕκτον σύστοιχόν πῶς ἐστὶ τῇ 'Αλεξάνδρου Συνα-
 γωγῇ· τῶν γὰρ κατὰ τὴν οἰκουμένην παραδοξολογουμένων ἀναγράφει τὴν ἱστορίαν ....
 σαφὴς δὲ καὶ οὗτος καὶ κεφαλαιώδης κατὰ τὸ ἕκτον τὴν φράσιν μάλιστα.

5 — — 189 p. 145 b 28: ἀνεγνώσθη Σωτίωνος (IV) τῶν σποράδην Περί ποταμῶν
 καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογουμένων. σύστοιχον καὶ τοῦτο τὸ βιβλιδάριον τῷ ἕκτῳ
 25 τε τῶν Πρωταγόρου καὶ τῇ 'Αλεξάνδρου Συναγωγῇ .... ἐν ταύτῳ δὲ συνανεγνώσθη καὶ
 Νικολάου λόγος .... ἐν αὐτῇ παραδόξων ἐθῶν ἐστὶ συναγωγῇ (90 T 13). συμβαίνει μὲν εἰς
 ταῦτ' ἐνίοις τῶν ὑπὸ 'Αλεξάνδρου παραδόξων συνελεγμένων, καὶ περὶ ὧν δὲ Κόνων
 (26) συνέταξεν, οὐκ ὀλίγα προσέγραψε .... ἐν ταύτῳ δὲ τεύχει συνανεγνώσθη ....
 30 'Αλεξοτορίδου τῶν Κατὰ πόλιν μυθικῶν (28 T 1) .... πολλὰ μὲν οὖν ἐστὶν ἐν τούτοις εὐρεῖν,
 ἃ τε συνείλεται Κόνων καὶ 'Απολλόδωρος ἐν τῇ αὐτοῦ εἰπε Βιβλιοθήκῃ καὶ 'Αλέξανδρος
 ἤθροισε καὶ Νικόλαος (90 T 15) προσέφηνησε καὶ Πρωταγόρας προδιέλαβεν. vgl. THEOPHIL.
 SIMOK. Quaest. phys. p. 27 Boiss.

6 PLIN. NH 1, 3: *continentur situs, gentes .... ex auctoribus ....
 externis: Artemidoro, Alexandro Polyhistore (F 104), Thucydide ....*
 35 (4) .... *externis: .... Myrsilo, Alexandro Polyhistore, Thucydide ....*
 (5) .... *Myrsilo, Alexandro Polyhistore, Metrodoro ....* (6) .... *Ti-
 maeo Siculo, Alexandro Polyhistore, Isidoro, Amometo, Metrodoro ....*

3 'Αλ. Μιλήσιος· ζῆται σχόλιον ὀπίσω A (vor 1124 'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας· καὶ ἕτερος
 'Αλ. Μιλ. A; nach 1124 M) 8 κρατήτου A μαθημάτων GJ κρείττω SM
 9 περὶ· παρὰ A 11 lucilius silla F 18 γεωγραφίας Cas 20 σύστοιχον· στοι-
 χεῖον A 26—27 καὶ συμβαίνει μὲν ἐνίοις ζ 28 προσανέγραψε ζ

- (7) .... gentium mirabiles figurae .... ex .... Epigene, Beroso, Peto-siri, Nechepso, Alexandro Polyhistore (F 17), Xenophonte, Callimacho .... (9) .... de margaritis .... ex .... Hegesidemo, Sudine, Alexandro Polyhistore (F 105). (12—13) .... arborum naturae (de peregrinis arboribus) .... ex .... Aristomacho, Alexandro Polyhistore (F 106), Juba .... (16) .... silvestrium arborum naturae .... glandium genera .... ex .... externis: Alexandro Polyhistore (F 107), Hesiodo, Theophrasto .... (36) .... naturae lapidum .... pyramides .... ex .... Sudine, Alexandro Polyhistore (F 108), Apione .... (37) .... ex .... Olympico, Alexandro Polyhistore, Apione ....

7 a) EUSEB. Arm. Chron. p. 125, 6 Karst: nachdem zusammengetragen ist das sämtliche erörterte aus den denkmälern, die hier der reihe nach verzeichnet sind: Aus dem Polyhistor Alexandros (s. F 79); aus Abydenos, der die Assyrischen und die Medergeschichten geschrieben hat (III C); aus Manethos (III C) .... b) — PE 9, 17: ὁ Πολύστορος Ἀλέξανδρος (F 19), πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνὴρ, τοῖς τε μὴ πάρεργον τὸν ἀπὸ παιδείας καρπὸν πεποιημένους "Ἑλλήσι γνωριμώτατος.

8 TZETZ. Lykophr. 177 p. 87, 33 Sch: τοῦ Πολύστορος Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ῥηγίνου τοῦ Πολυμήμονος (IV) καὶ Ἀρτέμωνος τοῦ Περγαμηνοῦ (IV) καὶ Κασσάνδρου τοῦ Σαλαμινίου (VI) καὶ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν ἱστορικώτεροι καθεστήκαμεν....

F

1. ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ Α—Γ.

(F 108; 130; 133?)

Α

- 1 (104) STEPH. BYZ. s. Εὐωνυμία: ἔθνος Αἰγύπτιον πρὸς τῇ Αἰθιοπία· Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν α.
2 (105) — s. Θίς: πόλις Αἰγυπτία πλησίον Ἀβύδου. ὁ πολίτης Θινίτης· Ἀλέξανδρος Αἰγυπτιακῶν α.
3 (106) — s. Ναπάται: πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπία. τὸ ἐθνικὸν .... Ναπαταῖος, ὡς Ἀλέξανδρος α Αἰγυπτιακῶν.
4 (107) — s. Ὀμβοί: πόλις Αἰγύπτου πρὸς τῇ Λιβύῃ· Ἀλέξανδρος ἐν α Αἰγυπτιακῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὀμβίται.
— — s. Τεντυρίς: s. F 9.
5 (108) — s. Χηροβοσκία: πόλις Αἰγύπτου· Ἀλέξανδρος ἐν α Αἰγυ-

28 θινίτης R om. V 30 ναπάται V 31 ἐν α VP 32—33 Ὀμβοί—Ὀμβίται
Berkel ὄλβοι — ὄλβιται (-ται R) o
Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III A

πιακῶν «ἀντικρὺ δὲ τοῦ Διοπολίτου Χηνοβόσκιον, μηδὲν εἰς τὴν προσηγορίαν ἐμφέρουσα· νομὰς γὰρ χηνῶν οὐκ ἂν ἴδοι τις, ὑπερβάλλουσιν δὲ τὴν περὶ κροκοδείλους σπουδήν».

5

B

6 (110) STEPH. BYZ. s. Ψίναφος· Αἰγύπτου πολίχιον, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Αἰγυπτιακῶν β. τὸ ἐθνικὸν Ψιναφθίτης.

Γ

7 (113) STEPH. BYZ. s. Λητοῦς· πόλις Αἰγύπτου. ἔστι δὲ μοῖρα Μέμ- F 108
10 φίδος, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες· Λητοῦς ἱερὸν· 'Αλέξανδρος ἐν γ' Περὶ Αἰγύπτου.

8 (114) — s. Σέθρον· πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης Σεθροίτης, ὡς 'Αρσινοίτης, ὡς 'Αλέξανδρος γ' Αἰγυπτιακῶν.

9 (115/6) — s. Τεντυρίς· πόλις Αἰγύπτου, † καθαριστικὴ τῶν κροκοδείλων. ὁ πολίτης Τεντυρίτης. λέγεται καὶ Τέντυρα ἢ πόλις, ὡς 'Αλέξαν-
15 δρος ἐν γ' Αἰγυπτιακῶν.

*10 (112) — s. 'Αγκυρῶν· πόλις Αἰγύπτου, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν [ε]γ' Αἰγυπτιακῶν. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ λιθὶ .... ας ἔτεμνον αἷς κατε-
χεῶντο ἀγκύραις ἐκ † δὲ τῆς παρακειμένης λαθομίας.

OHNE BUCHZAHN.

20 11 (109) STEPH. BYZ. s. Φαγρώριον· πόλις, ὡς 'Αλέξανδρος ὁ Πολυ-
ίστωρ ἐν Αἰγυπτιακοῖς.

2. ΠΕΡΙ ΒΙΘΥΝΙΑΣ Α.

(F 125)

12 (39) Et. M. 542, 54: Κύβελον· ὄρος ἐν Φρυγίαι, ἔνθα τῆς Μητροῦς
25 τῆς Κυβέλης ἱερὸν ἀγίον ἔστιν. 'Αλέξανδρος δὲ ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ Περὶ
Βιθυνίας «ἐοικεν οὖν Κυβέλη ἀπὸ τοῦ ὄρους κληθῆναι».

13 (40) STEPH. BYZ. s. Καλλίπολις· πολίχιον Λαμνάκου ἐν τῇ περὶ αἰ
τῆς Χερσονήσου ἐπ' ἀκτῆς κειμένη (Strab. 13, 1, 18), ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῷ
Περὶ Βιθυνίας.

1 Διοπολίτου (Berkel) <νομοῦ> Mei χινοβόσκιον V χηνοβοσκίον RP (i. ras.)
2 οὐδὲν V 3 χηνῶς V ἰδη P ὑπερβάλλουσιν R ὑπάρχειν βάλλουσιν V ὑπαρχ-
ούσας βάλλουσιν P οὔσας, ὑπερβάλλουσιν Xyl 3—4 περὶ κροκοδείλους V -ου P παρὰ
-ους R 6 ψίναφος P 7 ψιναφίτης P ψιναφθίτης R 11 Σέθρον (Byz. Zeitschr.
2, 24): Σεθρόη Salm 11—12 ἀρσινοίτης o 12 ὡς om. v γ VP τύπω γ R¹
13 τέντυρις R καθαριστικὴ Holste φθαρτικὴ? Mei 15 γ: ā Jac (s. Komm.)
16 ἀγκυρῶν V [ ] Mue 17 λιθὶ .... ας ο λιθίνας ἐκεῖ Xyl λιθίνας κίονας? Mei
18 ἀγκύραις R¹ -ρας VP καὶ ἐχεῶντο ἀγκύραις? Mei [δέ] Xyl 20 Φαγρωρίον
πόλις· <πόλις Αἰγύπτου>? Mei 25 [τῆς Κυβέλης]? Jac 28 < > v χερσονήσου R
• • ὡς 'Αλ.? Jac

3. ΠΕΡΙ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΠΟΝΤΟΥ Α.

(F 112; 134; 138/9)

14 (33) STEPH. BYZ. s. "Αβιοι ἔθνος Σκυθικόν" Ομηρος (N 6) «Γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων». Ἀλέξανδρος δὲ ἐν τῷ Περὶ
 5 Εὐξείνου Πόντου φησίν, ὡς «Διόφαντος (III B) εἶπεν οὕτω λέγεσθαι αὐτοὺς διὰ τὸ τὸν Ἀβιανὸν ποταμὸν οἰκεῖν. δικαίους δ' εἶπεν Ὅμηρος διὰ τὸ μὴ βουληθῆναι μετὰ τῶν Ἀμαζόνων ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατεῦσαι· ἢ ὅτι βίῳ ἐδραίῳ οὐ χρεῶνται οὕτω λέγονται, διὰ τὸ ἐφ' ἀμαζῶν φέρεσθαι». Δίδυμος (p. 181 Schm) δὲ Θράκιον <ἔθνος> φησίν ...

15 (34) — s. "Ιαμοι Σκυθίας ἔθνος" * * ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Εὐξείνου Πόντου μυθολογεῖ.

16 (35) — s. Ὑλαία χώρα Ποντική Ἀβική λεγομένη, τουτέστιν
 15 ὕλαία, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Πόντου.

4. DE ILLYRICO TRACTU(?).

(F 145?)

17 (30) a) VALER. MAX. 8, 13, ext. 7: *Alexander vero in eo volumine, quod de Illyrico tractu composuit, adfirmat Dandonem quendam ad*
 20 *quingentesimum usque annum nulla ex parte senescentem processisse. sed multo liberalius Xenophon (V), cuius Περίπλους legitur: insulae enim Latmiorum regem octingentis vitae annis donavit; ac ne pater eius parum benigne acceptus videretur, ei quoque sescentos adsignavit annos.* b) PLIN. NH 7, 155: *Alexander Cornelius Dandonem in Illyrico D vixisse; Xenophon in Periplo*
 25 *Lutimiorum insulae regem DC atque (ut parce mentitus) filium eius DCCC.*

5. ΙΝΔΙΚΑ.

(F 118; 136; 141?)

18 (95) CLEM. AL. Strom. 3, 60, 2: Βραχμᾶναι γοῦν οὔτε ἔμψυχον
 ἐσθλοῦσιν οὔτε οἶνον πίνουσιν· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς
 30 ἡμεῖς τὴν τροφὴν προσίενται, ἔνιοι δ' αὐτῶν διὰ τριῶν ἡμερῶν, ὡς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς. καταφρονοῦσι δὲ θανάτου καὶ παρ' οὐδὲν ἡγοῦνται τὸ ζῆν·

3 ἄβιοι RP ἄβλων V 3-4 γαλακτοφάγων RP 4 ἀλέξανδρος RV ἀλ^δ/ος P 5 φησίν om. P 6 τὸν om. R <παρὰ τὸν ο. Ἀβιανὸν πεδίον? Jac 6-7 οἰκεῖν VP κατοικεῖν R 11 Θρακικὸν Salm <ἔθνος> Xyl ..... o 12 * * Mei 13 εὐξείνῳ πόντῳ V 14 Ὑλαία Holste ὕλα o 15 ὕλαλα VP ὕλα R ὡς om. P 19 dandonem dant A^m b donā LA 21 Latmiorum Salm latmiorum Par lutmiorum b Latriniorum (Plin. NH 4, 97) Urlichs Latriniorum Detlefsen 24 Dandonem: candonem Fd Periplo Ghelen -iplu D -etri /// F¹ -etriplu EdaT -etropu R

πείθονται γὰρ εἶναι παλιγγενεσίαν. † δὲ σέβουσιν Ἑρακλέα καὶ Πάνα. (3) οἱ καλούμενοι δὲ Σεμνοὶ τῶν Ἰνδῶν γυμνοὶ διαιτῶνται τὸν πάντα βίον· οὗτοι τὴν ἀλήθειαν ἀσκοῦσι καὶ περὶ τῶν μελλόντων προμηνύουσι· καὶ σέβουσί τινα πυραμίδα, ὅφ' ἦν ὁστέα τινὸς θεοῦ νομίζουσι ἀποκείσθαι. (4) οὕτε δὲ οἱ γυμνοσοφισταὶ οὐδ' οἱ λεγόμενοι Σεμνοὶ γυναιξὶ χρῶνται· παρὰ φύσιν γὰρ τοῦτο καὶ παρὰ νόμον δοκοῦσι, δι' ἣν αἰτίαν σφᾶς αὐτοὺς ἀγνοὺς τηροῦσι· παρθενεύουσι δὲ καὶ αἱ Σεμναί. δοκοῦσι δὲ παρατηρεῖν τὰ οὐράνια καὶ διὰ τῆς τούτων σημειώσεως τῶν μελλόντων προμαντεύεσθαι τινα.

6. ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

10 (T 7; F 101; 102? 117?? 121)

19 (3—6; 8—24) a) EUSEB. PE 9, 17—39: ταῦτα δ' Ἰώσηπος (AJ 1, 158—168 über Abraham). (17) συνάει δὲ τούτοις καὶ ὁ Πολύιστωρ Ἀλέξανδρος (T 7b) .... ὃς ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων συντάξει τὰ κατὰ τὸν Ἀβραὰμ τοῦτον ἱστορεῖ κατὰ λέξιν τὸν τρόπον· «Εὐπόλεμος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων (turmbau von Babel; Abraham) .... (18) Ἀρτάπανος δὲ φησιν ἐν τοῖς Ἰουδαικοῖς (name des volkes; Abraham) .... (19) ὁ δὲ τὴν συσκευὴν τὴν κατὰ Ἰουδαίων γράφας Μόλων (flut; Abraham; söhne) ....» τοσαῦτα ὁ Πολύιστωρ, οἷς μετ' ἑτέρα ἐπιφέρει λέγων· «μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον τὸν θεὸν τῷ Ἀβραὰμ προστάξει Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν ὀλοκαρπῶσαι αὐτῷ. τὸν δὲ ἀναγαγόντα τὸν παῖδα ἐπὶ τὸ ὄρος πυρὰν νῆσαι καὶ ἐπιθεῖναι τὸν Ἰσαὰκ· σφάζειν δὲ μέλλοντα κωλυθῆναι ὑπὸ ἀγγέλου, κριὸν αὐτῷ πρὸς τὴν κάρπωσιν παραστήσαντος. τὸν δὲ Ἀβραὰμ τὸν μὲν παῖδα καθελεῖν ἀπὸ τῆς πυρᾶς, τὸν δὲ κριὸν καρπῶσαι». (20) φησὶ δὲ περὶ τούτου καὶ Φίλων ἐν τῷ ᾧ τῶν Περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα (Abraham; Isaakopfer) .... ταῦτα μὲν δὴ ἀπὸ τῆς προ-
25 ειρημένης τοῦ Πολύιστορος γραφῆς.

καὶ ὁ Ἰώσηπος δὲ ἐν τῇ ᾧ τῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ αὐτοῦ μνημονεύει διὰ τούτων «(AJ 1, 239 ff. Aphren erobert Libyen, das nach ihm Afrika heisst ....). μαρτυρεῖ δὲ μου τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ λέγων οὕτως (F 102) ....».

30 (21) τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ Ἀβραὰμ ὡς ἐν ὀλίγοις τοσαῦτα παρακείσθω, ἀπώμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν Πολύιστορα. «Δημήτριός φησι (Jakob und seine nachkommen bis Aaron und Moses) ....». (22) ταῦτά μοι κείσθω ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύιστορος γραφῆς, ἐξῆς δὲ ἐπισυνήφθω καὶ τάδε. «τὰ δὲ Σίκιμά φησιν Θεόδοτος ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ....». (23) τούτοις καὶ
35 τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τῆς αὐτῆς τοῦ Πολύιστορος γραφῆς ἐπισυνήφθω.

1 δ δὲ: οἱ δὲ Syl δ δὲ Heyse <μάλιστ> α δὲ Hiller <οἱ τὸν θεὸν φῶς εἶναι λέγουσιν>, δ<λλοι> δὲ Bywater 3 τῶν μελλόντων L¹ mg 11 — 102, 23 die von AP zitierten s. III C u. Juden 18—23 nicht AP; Demetrios der Chronograph (Freudenthal)

«Αρτάπανος δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων τῷ Ἀβραάμ Ἰωσήφ ἀπόγονον γενέσθαι ....». (24) «μαρτυρεῖ δὲ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις καὶ Φίλων ἐν τῇ ἰδ τῶν Περὶ Ἱεροσόλυμα (über Joseph)....».

(25) ταῦτα καὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ. ἄκουε δὲ οἱα καὶ περὶ τοῦ Ἰωβ ὁ αὐτὸς ἵστορεῖ. «Ἀριστέας δέ φησιν ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων ....».

(26) τοσαῦτα καὶ περὶ τούτων ὁ Πολύιστωρ. καὶ περὶ Μωσέως δὲ ὁ αὐτὸς πάλιν πλεῖστα παρατίθεται, ὧν καὶ αὐτῶν ἐπακοῦσαι ἄξιον. «Εὐπόλεμος δέ φησι τὸν Μωσῆν....». (27) Ἀρτάπανος δέ φησιν ἐν τῇ Περὶ Ἰουδαίων (Moses geschlecht; auszug aus Aegypten)..... (28) περὶ δὲ τοῦ τὸν Μῶυσον ἐκτεθῆναι ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἔλος καὶ ὑπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς ἀναιρεθῆναι καὶ τραφῆναι ἱστορεῖ καὶ Ἐζεκιῆλος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητὴς .... (29) Δημήτριος δὲ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ Αἰγυπτίου καὶ τῆς διαφορᾶς τῆς πρὸς τὸν μνηύσαντα τὸν τελευτήσαντα ὁμοίως τῷ τὴν ἱερὰν βίβλον γράψαντι ἱστόρησε .... λέγει δὲ περὶ τούτων καὶ Ἐζεκιῆλος ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ....». πάλιν μετ' ἕτερα ἐπιλέγει «φησὶ δὲ καὶ Ἐζεκιῆλος ἐν .... Ἐξαγωγῇ, παρεισάγων ἄγγελον λέγοντα τὴν τε τῶν Ἑβραίων διάθεσιν καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων φθορὰν οὕτως ....». καὶ πάλιν μετ' ὀλίγα «ἐκείθεν ἦλθον ἡμέρας τρεῖς, ὡς αὐτὸς τε ὁ Δημήτριος λέγει καὶ συμφώνως τούτῳ ἡ ἱερὰ βίβλος. μὴ ἔχοντα δὲ ὕδωρ ἐκεῖ γλυκὺ ἀλλὰ πικρὸν, τοῦ θεοῦ εἰπόντος ἔξυλον τι ἐμβαλεῖν εἰς τὴν πηγὴν, καὶ γενέσθαι γλυκὺ τὸ ὕδωρ. ἐκείθεν δὲ εἰς Ἐλεῖμ ἔλθειν, καὶ εὐρεῖν ἐκεῖ δώδεκα μὲν πηγὰς ὑδάτων, ἑβδομήκοντα δὲ στελεχῇ φοινίκων. περὶ τούτων καὶ τοῦ φανέντος ὀρνέου Ἐζεκιῆλος ἐν τῇ Ἐξαγωγῇ παρεισάγει τινὰ λέγοντα τῷ Μωσῇ ....». καὶ μετὰ βραχεῖα «ἐπιζητεῖν δὲ τίνα πῶς οἱ Ἰσραηλῖται ὄπλα ἔσχον, ἀνοπλοὶ ἐξεληθόντες. ἔφασαν γὰρ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἐξεληθόντας καὶ θυσιάσαντας πάλιν ἀνακάμψειν. φαίνεται οὖν τοὺς μὴ κατακλυσθέντας τοῖς ἐκείνων ὅπλοις χρήσασθαι».

(30—34) Εὐπόλεμος δέ φησιν ἐν τινι περὶ τῆς Ἡλίου προφητείας Μωσῆν προφητεῦσαι ἔτη μ. (propheten und könige bis Salomon; sein briefwechsel [F 19 b] mit den königen von Aegypten und Tyros; tempelbau; geschenke an die könige) .... (34, 19) Θεόφιλος δέ φησι τὸν περισσεύσαντα χρυσὸν τὸν Σολομῶνα τῷ Τυρίῳ βασιλεῖ πέμψαι.... ποιῆσαι δέ φησιν ὁ Εὐπόλεμος τὸν Σολομῶνα καὶ ἀσπίδας χρυσᾶς χιλιάς .... βιώσαι δὲ αὐτὸν ἔτη πεντήκοντα δύο, ὧν ἐν εἰρήνῃ βασιλεῦσαι ἔτη μ».

(35) «Τιμοχάρης (165 F 1) δέ φησιν ἐν τοῖς Περὶ Ἀντιόχου τὰ Ἱεροσόλυμα τὴν μὲν περιμέτρον ἔχειν σταδίους μ .... (36) ὁ δὲ τῆς Συρίας σχοινομέτρῃσι γράψας (III C u. Syrien) ἐν τῇ α φησὶ κείσθαι Ἱεροσόλυμα ἐπὶ μετεώρου τε καὶ τραχέος τόπου .... (37) φησὶ δὲ ὁ Φίλων ἐν τοῖς Περὶ Ἱεροσολύμων κρήνην εἶναι ....». (38) τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ ἀπὸ τῶν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πο-

λυίστορος. περί δὲ τῶν ἐν τῇ Ἱεροσολῇ ὑδάτων καὶ ὁ Ἀρισταῖος ἐν τῷ γραφέντι αὐτῷ βιβλίῳ Περὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ τῶν Ἰουδαίων νόμου ταῦτα ἱστορεῖ (ad Philocrat. ep. 88—90)....

(39) ἐπὶ τούτοις καὶ τῆς Ἱερειμίου προφητείας τοῦ Πολυίστορος μνήμην
 5 πεπονημένον, ἡμᾶς ἀποσιωπήσαι ταύτην πάντων ἂν εἴη παραλογώτατον. κεί-
 σθω τοίνυν καὶ αὕτη· «εἰτα Ἰωναχεῖμ' ἐπὶ τούτου προφητεῦσαι Ἱερειμῖαν τὸν
 προφήτην. τοῦτον ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀποσταλέντα καταλαβεῖν τοὺς Ἰουδαίους θυνσιά-
 ζοντας εἰδῶλοι χερσὶν, ὧς εἶναι ὄνομα Βάαλ. τοῦτον δὲ αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν
 ἀτυχίαν δηλῶσαι. τὸν δὲ Ἰωναχεῖμ ζῶντα αὐτὸν ἐπιβαλέσθαι κατακαῦσαι·
 10 τὸν δὲ φάναι τοῖς ξύλοις τούτοις Βαβυλωνίους ὀφιοποιήσιν, καὶ σκάψιν τὰς
 τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου διώρυχας αἰχμαλωτισθέντας. τὸν δὲ τῶν Βαβυ-
 λωνίων βασιλέα ἀκούσαντα Ναβουχοδονόσορ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἱερειμίου προ-
 μαντευθέντα παρακαλέσαι Ἀστιβάρην τὸν Μήδων βασιλέα συστρατεύειν
 αὐτῷ. παραλαβόντα δὲ Βαβυλωνίους καὶ Μήδους καὶ συναγαγόντα πεζῶν
 15 μὲν ὀκτὼ καὶ δέκα, ἱππέων δὲ μυριάδας δώδεκα καὶ [πεζῶν] ἄρματα μυρία
 πρῶτον μὲν τὴν Σαμαρείην καταστρέψασθαι καὶ Γαλιλαίαν καὶ Σκυθόπολιν
 καὶ τοὺς ἐν τῇ Γαλααδίτιδι οἰκοῦντας Ἰουδαίους, αὐθις δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα
 παραλαβεῖν καὶ τὸν Ἰουδαίων βασιλέα Ἰωναχεῖμ ζωορῆσαι· τὸν δὲ χρυσὸν
 τὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀργυρον καὶ χαλκὸν ἐκλέξαντας εἰς Βαβυλῶνα ἀποστεῖλαι,
 20 χωρὶς τῆς κιβωτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πλακῶν· ταύτην δὲ τὸν Ἱερειμῖαν κατα-
 σχεῖν».

(40) τούτοις ἐπισυνάψαι ἀναγκαῖον καὶ τὰ περὶ τῆς Ἰουδαίων αἰχμαλωσίας τῆς ὑπὸ
 Ναβουχοδονόσορ γεγενημένης (Joseph. c. Ap. 1, 136 ff. = Berossos III C) ....

b) CLEM. AL. Strom. 1, 130, 3: Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πολυίστωρ ἐπικληθεὶς
 25 ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι ἀνέγραψεν τινὰς ἐπιστολάς Σολομῶνος
 μὲν πρὸς τε Οὐάφρην τὸν Αἰγύπτου βασιλέα πρὸς τε τὸν Φοινίκης Τυρίων
 τὰς τε αὐτῶν πρὸς Σολομῶνα, καθ' ὅς δὲ δεικνύται ὁ μὲν Οὐάφρης ὀκτὼ
 μυριάδας ἀνδρῶν Αἰγυπτίων ἀπεσταλκέναι αὐτῷ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ νεῶ,
 ἄτερος δὲ τὰς ἰσας σὺν ἀρχιτέκτονι Τυρίῳ ἐκ μητρὸς Ἰουδαίας ἐκ τῆς φυλῆς
 30 Δαβὶδ, ὡς ἐκεῖ γέγραπται, Ὑπέρων τοῦνομα.

7. ΙΤΑΛΙΚΑ Α—Γ(?)

(F 104? 111? s. F 70)

20 (26) [PLUTARCH.] Parall. min. 40 B p. 315 EF: Ἄνιος δὲ Τούσκων βασιλεὺς
 ἔχων θυγατέρα εὐμορφον τοῦνομα Σαλίαν παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων

6—21 Eupolemos (Freudenthal 229, 4) 15 [ ] Vigier 17 Γαλααδίτιδι Β γαλαδι-
 τιδι Ι γαλατιδι Ο Γαλαατίδι Vigier 18 Ἰωνάκειμ ΙΟ 26—27 Οὐάφρην — Οὐάφρης
 Syl οὔαφρην — οὔαφρης L 30 Δαβὶδ (Clem Eus): 'alter fehler: ΔΑΔ für ΔΑΝ; vgl.
 II Chron. 2, 14' Stählin Ὑπέρων 'von Clem verschuldetes missverständnis der
 worte ὑπέρ ὧν ἂν αὐτὸν ἐρωτήσης (Euseb. PE 9, 34, 2)' Stählin 33 Ἄνιος
 Na(chstädt) ἄνιος ο Τούσκων Steph τρούσκων ο 34 Σαλίαν Ald σιλίαν (σίλιαν) ο
 Ιλίαν? Na Κάθητος: Tarchetius Rhodiginus; = Considius? Na ἐκ: εἰς Σg

ιδών τὴν παρθένον παίζουσιν ἡράσθη, καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα ἤρπασε καὶ ἦγεν εἰς Ῥώμην. ὁ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβὸν ἤλατο εἰς τὸν Περσεύσιον ποταμὸν, ὃς Ἀνίω μετανομάσθη. τῇ δὲ Σαλία συγγενόμενος Κάθητος ἐποίησάτο Λατίνον καὶ Σάλιον, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατήγον τὸ γένος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος (286 F 8) 5 καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

8. ΠΕΡΙ ΚΑΡΙΑΣ (ΚΑΡΙΚΑ) ἈΒ.

(F 97??; 113; 122)

Α

- 21 (54) STEPH. BYZ. s. Καρόπολις· πόλις Καρίας· Ἀλέξανδρος Καρικῶν Ἀ.
10 22 (55) — s. Ναξία· πόλις Καρίας· Ἀλέξανδρος ἐν Ἀ Περὶ Καρίας.
τὸ ἔθνικόν Ναξιεύς τῷ τύπῳ τῆς χώρας, καὶ Ναξιάτης.

Β

- 23 (56) STEPH. BYZ. s. Ἄμος· πόλις Καρίας, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β. τὸ ἔθνικόν Ἄμιος ....
15 24 (57) — s. Ἀργίλα· πόλις Καρίας. τὸ ἔθνικόν Ἀργιλίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β.
25 (58) — s. Δύνδασον· πόλις Καρίας· Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β «α ὕθις δ' ἐπὶ Δύνδασον καὶ Κάλυνδα ὁρμησαί».
26 (60) — s. Λάβαρα· πόλις Καρίας. Ἀλέξανδρος β Περὶ Καρίας.
20 27 (61) — s. Μούμαστος (ὡς Βούβαστος)· πόλις Καρίας· Ἀλέξανδρος β Καρικῶν.
28 (62/3) — s. Τύμος· πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Τύμνιος· Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Καρίας β.

9. ΠΕΡΙ ΚΙΛΙΚΙΑΣ Ἀ.

- 25 (F 123; 132; 135; 140)
29 (89) STEPH. BYZ. s. Ἀφροδισιάς· πόλις Κιλικίας, περὶ ἧς Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ ἐν τῷ Περὶ Κιλικίας φησὶν ὅτι «Ζώπυρος (VI) φησιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης κεκληθῆσθαι, γράφων καὶ ἱστορίας».

30

10. ΚΡΗΤΙΚΑ Ἀ—?

- 30 (32) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1490/94: Ἀλέξανδρος δὲ ἐν Ἀ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φησι τὸν Ἐρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα·

2 περσεύσιον ΦΦ περαιούσιον Σγ παρσεούσιον Π Περουσίνον? Na 3 τῇ δὲ Σαλία — ἐποίησάτο: κάθητος δ' ἐκ τῆς σιλίας(!) ἔσχε παιδας Σγ 5 ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν gehört zu Ἀριστείδης Μιλήσιος (s. Komm.) 10 Ἀλέξ. — Καρίας om. V 15 ἄγίλα R ἀργιλίτης P 20 Μούμαστος — Βούβαστος v -ις -ις ο 28—29 γράφην P 29 καὶ τὴν ἱστορίαν Berkel

καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ.

11. ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ Α.

(F 144?)

- 5 31 (94) STEPH. BYZ. s. Χυτροί· Κύπρου πόλις, ἣν ὠνομάσθαι μὲν Ξεναγόρας (240 F 27) φησὶν ἀπὸ Χύτρου τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀκάμαντος. ὁ πολίτης Χύτριος· Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου «τῇ δὲ Γορδία ἀποδοῦναι Χυτρίοις» καὶ πάλιν «Εὐρυνόην τῶν Χυτρίων βασιλεὺς ἐγημεν».

10

12. ΛΙΒΥΚΑ Α—Γ.

(F 102?? 115; 116? 120; 124; 130? 142?)

Α

32 (118) STEPH. BYZ. s. Λίξα· πόλις Λιβύης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν ἁ Λιβυκῶν, ἀπὸ Λίξου ποταμοῦ.

15

Γ

- 33 (119) STEPH. BYZ. s. Ἀρσινόη· πόλις Λιβύης, ἀπὸ τῆς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀδελφῆς καὶ γυναικός. β̄ πόλις Παραιτονίου Λιβύης, ἡ πρότερον Ταύχειρα .... δεκάτῃ τῆς Τρωγλοδυτικῆς, ἡ πρότερον Ὀλβία καλουμένη .... τὸ ἔθνικόν Ἀρσινότης καὶ Ἀρσινεύς ἐπὶ τῆς Αἰτωλικῆς, ὡς Πολύβιος ἐνάτῳ (15, 2)· ἀλλὰ
20 καὶ τῆς ἐν Λιβύῃ Ἀρσινεύς, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν γ̄.

34 (120) — s. Αὐτομάλακα· χωρίον Λιβύης· ὁ Πολυίστωρ ἐν γ̄. Ἀπολλόδωρος (244 F 292) δὲ Αὐτόμαλα φησὶν.

35 (121) — s. Ἀφάκη· πόλις Λιβύης, ὡς Πολυίστωρ ἐν Λιβυκῶν γ̄.

36 (122) — s. Γάργη· πόλις Λιβύης, ὡς Πολυίστωρ ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

- 25 37 (123) — s. Γίλδα· πόλις Λιβύης. τὸ ἔθνικόν Γιλδίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

38 (124) — s. Δράκοντος· νῆσος Λιβύης, ὡς Πολυίστωρ ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

39 (125) — s. Εὐφραντα· πόλις Λιβυκῆ· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

40 (126) — s. Ζάγνστις· χωρίον Λιβύης. Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

- 30 41 (127) — s. Κορακόνησος· <Λιβύης νῆσος>· Ἀλέξανδρος γ̄ Λιβυκῶν.

42 (128) — s. Κυνῶν νῆσος· Λιβύης νῆσος· Ἀλέξανδρος γ̄ Λιβυκῶν.

43 (129) — s. Μάγνα· νῆσος Λιβυκῆ· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν. ἡ κατὰ τὴν τῶν Λιβύων φωνὴν Σαμαθί, ὃ ἐστὶ μεγάλη.

44 (130) — s. Ξίλλα· πόλις Λιβύης· Ἀλέξανδρος ἐν γ̄ Λιβυκῶν.

5 Χύτροι Mei 7 Ἀλέξανδρος: s. Komm. Μένανδρος Mei (vgl. zu F 144) γυρδίαν R Γολγίαν? Mei Γοργίαν? Jac 8 πάλιν Salm πόλιν (comp.) R πόλεις V πόλις P Χυτρίων Mei χυτρίων ο 23 nach Ἀφάνναι ο 29 Ζαγυλλίς? Jac 30 Κορακόν<ν>ησος Mei < > Mei 31 λιβύης R λιβυκῇ VP 33 τῶν om. R φωνῇ RV

45 (131) STEPH. BYZ. s. Σκυτόπολις· πόλις Λιβύης, περὶ ἧς ὁ Πολύ-
στορ ἐν Λιβυκῶν γ̃.

46 (132) — s. Χάλκεια· πόλις Λιβύης· ὁ Πολύστορ ἐν Λιβυκῶν γ̃
«ὡς Δημοσθένους (IV), ὃι μεμφόμενος Πολύβιος ἐν
5 τῷ ιβ̃ (12, 1, 5 BW) ὥδε γράφει· ἄγνοεῖ δὲ μεγάλως
καὶ περὶ τῶν χαλκείων· οὐδὲ γὰρ πόλις ἐστὶν ἀλλὰ
χαλκουργεῖα».

47 (132a) — s. Χερρόνησος· .... ἐστὶ ἡ πόλις Λιβύης Χέρρουρα κα-
λουμένη, ὡς Ἀλέξανδρος ἐν Λιβυκῶν γ̃ «ἔχεται χερρόνησος δυο-
10 μα Χέρρουρα».

13. ΛΥΚΙΑΚΑ (ΠΕΡΙ ΛΥΚΙΑΣ) Α̃ Β̃.

(F 119; 122? 129; 131; 135? 137)

Α̃

48 (65) STEPH. BYZ. s. Γάγαι· πόλις Λυκίας, ἣν καὶ Παλαιὸν τεῖχος
15 καὶ * χῶραν φησὶν Ἀλέξανδρος ἐν α̃ Λυκιακῶν. τὸ ἔθνικόν Γαγαῖος.

49 (66) — s. Ἐρυμναί· πόλις Λυκίας· Ἀλέξανδρος ἐν α̃ Λυκιακῶν.

50 (67) — s. Λάμος· ποταμὸς Κιλικίας. καὶ ἡ παρ' αὐτὸν χώρα Λα-
μουσία, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολύστορ ἐν α̃ Λυκιακῶν.

51 (68) — s. Μολύνδεια· πόλις Λυκίας, ἀπὸ Μολυνδαίου· Ἀλέξαν-
20 δρος ἐν τῷ Περι Λυκίας α̃.

52 (69) — s. Οἰνόανδρα· πόλις Λυκίας· Ἀλέξανδρος ἐν α̃ Λυκιακῶν.

53 (70) — s. Σίδυμα· πόλις Λυκίας, ἧς Ἀλέξανδρος μέμνηται ἐν α̃
Λυκιακῶν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Σιδύμου.

54 (71) — s. Τήλανδρος· πόλις Καρίας καὶ Τηλανδρεία ἄκρα. Ἀλέ-
25 ξανδρος δ' ὁ Πολύστορ οὐδετέρως τὴν πόλιν Τήλανδρον καλεῖ ἐν α̃ Λυ-
κιακῶν. καὶ Τηλανδρείαν τὴν αὐτήν.

55 (72) — s. Τυμησσός· πόλις Καρίας, ἀπὸ † τυμησοῦ ῥάβδου· Ξάν-
θιοι γὰρ τὴν ῥάβδον τυμνίαν λέγουσιν. ὁ πολίτης Τυμησσεύς, ὡς Ἀλέξαν-
δρος ἐν α̃ Λυκιακῶν.

30

Β̃

(F 137?)

3 Χάλκεια π. Α. om. R χάλκεια P χαλκεία V λιβυκοῖς RV 4 Δημοσθένης: Καλ-
λισθένης Westermann Δημοχάρης Mue 'Timaei memoriam excidisse suspicor' Mei
6 οὐδὲ Hulleman οὐτε ο 7 χαλκουργία V 15 χωρίον? Mei <Γαγῖτιν> χῶραν? Jac
16 λυβιακῶν V 17 ποταμὸς VP πόλις R 19 μολύνδια R μολυνδαίου P-αῖος
RV Μολυνδέως? Mei 21 οινόαν R 26 τηλανδρείαν V τηλανδρίαν P τηλάνδρειαν
Mei 27 τυμησσός V -ισσός RP τυμησοῦ V -ισσοῦ R -ισσοῦ P [τυμν.] oder
verkürzt Mei 28 τυμνίαν aus -ήαν R¹ τυμνισσεύς RP ὡς RP δ V

56 (73) STEPH. BYZ. s. "Αραξα· πόλις Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν β̄ τῶν Λυκιακῶν.

57 (74) — s. Κοχλίουσα· νῆσος πρὸς τῇ Λυκίᾳ· 'Αλέξανδρος β̄ Περὶ Λυκίας, διὰ τὸ κοχλιὸν ἐν αὐτῇ εὐρίσκεισθαι.

5 58 (75) — s. Κράγος· ὄρος Λυκίας· 'Αλέξανδρος β̄ Λυκιακῶν, ἀπὸ F 137 Κράγον τοῦ Τρεμίλητος υἱοῦ, μητρὸς δὲ Πραξιδίκης νύμφης. ἐνταῦθα δ' εἶναι καὶ τὰ ἐπονομαζόμενα Θεῶν 'Αγρίων ἄντρα· ἀπαθανατισθῆναι γὰρ φασι τοὺς περὶ τὸν Κράγον.

59 (76) — s. Λυρνατία· χειρρόνησος καὶ χωρίον Λυκίας· 'Αλέξανδρος 10 ἐν β̄ Περὶ Λυκίας.

60 (77) — s. 'Υλαμοι· πόλις Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν β̄ Περὶ Λυκίας «†εἰτα Διονύσιος (der Chalkidier IV?) φησι Τοῦ βερειν καὶ Τέρμεριν δύο ἀδελφὰς γῆμαι καὶ γεννηῆσαι δέκα ἄρρενας ἐκάτερον. ὑλάμους δὲ 15 τοὺς καρποὺς φασι».

OHNE BUCHZAHL.

61 (78) STEPH. BYZ. s. Δαίδαλα· πόλις τῆς 'Ροδίκων περὰ τῆς ἡ χωρίον· Στράβων 10 (2, 2; 3, 1). ἔστι καὶ ὄρος τῆς Λυκίας τὰ Δαίδαλα <Strab. 14, 3, 2>. ἡ δὲ πόλις ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ 'Ικάρου ἢ ἐν Λυκίᾳ· διὰ τινος γὰρ ἔλους ἐπο- 20 ρεύετο [διὰ] τοῦ Νίνου ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ χειρσόδου δηχθέντα τελευτῆσαι καὶ ἐκεῖ ταφῆναι καὶ κτισθῆναι πόλιν φησὶν 'Αλέξανδρος ἐν Λυκιακοῖς.

62 (79) — s. Μελαιναί· πόλις 'Αρκαδίας .... εἰσὶ δὲ καὶ Λυκίας Μελαιναὶ πόλεις, ὡς 'Αλέξανδρος Λυκιακοῖς.

63 (80) — s. Φελλός· πόλις Παμφυλίας· 'Εκαταῖος Ἀσίᾳ (1 F 258). 25 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἐν τῷ * Περὶ Λυκίας Φελλὸν καὶ Ἀντίφελλον Λυκίας εἶναι λέγει. ὁ πολίτης Φελλίτης καὶ 'Αντιφελλίτης, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῇ εἰρημένῃ καὶ Πολύχαρμος (III C u. Lykien).

64 (85) SUDA s. 'Ωλήν· Λυμαῖος ἢ 'Υπερβόρεος ἢ Λύκιος· ἐποποιός. 30 μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Εἰάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος (Hy. Del. 304/5) καὶ ὁ Πολυίστωρ ἐν τοῖς Περὶ Λυκίας.

3 κοχλίουσα R 4 κοχλιὸν (Liddell-Scott s. v.): κοχλοὺς ο. κοχλίας Mei 5 κρᾶ-
γος VP λυκιακῶν P 6 κρᾶσον V 7 'Αγρέων? Jac (s. Komm.) ἀθανατουτι-
σθῆναι P 9 χειρρόνησος RP λυκίας (zweimal) R 9—10 'Αλ. — Λυκίας om. V
11 'Υλαμοι Χyl ὕλαβοι ο 12 εἰτα δ' αὐτὸς (sc. Πολυίστωρ) Hulleman 13 Τοῦ-
μεριν R Τέρμερον Hulleman, Mei 15 καρποὺς Salm ῥ̄ (ῥ) ποὺς ο 17 < > Jac
(s. Strab.) 'Ρόδον Ald 20 [ ] Mei διὰ τ. Νίνου (τοῦ V) ποτ. variante zu διὰ τινος
ἔλους? Jac 22 μελαιναί R μέ- VP 23 πόλεις ὡς R 25 * (buchzahl) ο. ἐν
τοῖς Jac 26 φελίτης καὶ ἀντιφελίτης V 28 ὑπερβόρεως AFS -όρειον G [ἡ
Λύκιος] Daub

14. ΛΥΚΙΑΣ ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ.

65 (86) STEPH. BYZ. s. Δολιχή· νῆσος πρὸς τῇ Λυκίαι, ὡς Καλλιμαχος (Hy. Art. 187). 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Λυκίας Περίπλωι Δολιχίστην αὐτὴν φησιν.

5 66 (87) — s. Μάκρα· νῆσος Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν 'Περίπλωι αὐτῆς.

67 (88) — s. Σέβευς· λιμὴν Λυκίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Περίπλωι <αὐτῆς>.

15. ΠΕΡΙ ΠΑΦΛΑΓΟΝΙΑΣ Ἀ.

10 68 (42/3) STEPH. BYZ. s. Γάγγρα· πόλις <Παφλαγονίας>, θηλυκῶς, ἣν 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Περί Παφλαγονίας ἀναγράφει λέγων οὕτως ὅτι «Νικόστρατος (VI) φησιν αἰπόλον νέμειν περὶ τοὺς τόπους αἰγας· μίαν δὲ χωριζομένην, ἀπορῶν δ' αἰπόλος, ὅτι ἐν μὲν τῷ οἴκῳ ἐνδεᾶ ἡϋρῖσκεν, ἐπὶ
15 τῆς νομῆς δὲ πλήρη, ὡμολόγησε τῷ δεσπότῃ. ὁ δὲ ἔφη ἐπιτηρῆσαι τὴν χωριζομένην. ἐπιτηρῆσας οὖν εἶδεν ἐπὶ τινα ὑψηλὸν ὄχθον ἀναβαίνουσαν καὶ πρὸς τιν' ἀπρόσβατον πέτραν πορευομένην, καὶ κάτωθεν ἐρίφων βληχὴν ἤκουσεν· ἐκεῖ συμβέ-
20 βηκεν ἐντετοκέναι τὴν αἰγα. ἰδὼν οὖν ἐπιτῆδειον τόπον πόλιν ἔκτισε καὶ Γάγγραν ὠνόμασεν, ὅτι τοῦτο ἦν ὄνομα τῇ αἰγί». 'Ερατοσθένης (V) δὲ οὐδετέρως τὰ Γάγγρα φησίν.

69 (44) — s. Δάριδνα· κώμη Παφλαγονίας, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῷ περὶ
25 αὐτῆς.

16. ΠΕΡΙ ΡΩΜΗΣ Ἀ—Ε.

(F 109/11; s. F 20)

70 (25) SUDA s. 'Αλέξανδρος ὁ Μιλήσιος· (T 1) .... καὶ περὶ 'Ρώμης βιβλία ε. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν 'Εβραία Μωσώ, ἥς ἐστι σύγ-
30 γραμμα ὁ παρ' 'Εβραίοις νόμος.

17. ΠΕΡΙ ΣΥΡΙΑΣ Ἀ.

(F 117? 128?)

71 (98) STEPH. BYZ. s. Τάβαι· .... τρίτη τῆς Περαιάς, ἣν 'Αλέξανδρος ἐν τῷ Περί Συρίας ἐρμηνεύει ἀγαθὴν.

35 72 (99) — s. 'Ωρωπός· πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ....

2 Δολίχη Mei 4 φασίν V 5 Μάκρα ν μάκρα ο 8 < > Jac 10 < > Mei
11—22 verkürzt interpoliert s. "Αγκυρα p. 17, 15 Mei 18 τιν' ἀπρόσβατον Mei
τίνα πρόσβ. ο 29 βιβλία ε * * (sc. Περί 'Ιουδαίων)· ἐν τούτοις Rauch

.... ἔστι καὶ τρίτη ἐν Συρίαι, κτισθεῖσα ὑπὸ Νικάτορος, περὶ ἧς ὁ Πολύσιτωρ ἐν τῷ Περὶ Συρίας φησὶν οὕτως: «Ξενοφῶν ἐν ταῖς Ἀναμετρήσεσι τῶν ὁρῶν» (V) περὶ Ἀμφίπολιν κεῖσθαι πόλιν Ὠρωπὸν, ἣν πρότερον Τελμησσὸν καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν κτισάντων. ταύτην δὲ φασιν ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν Ὠρωπὸν ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ.

18. ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ Α—Γ.

(F 103? 114; 122? 126/7)

10

Γ

73 (45) STEPH. BYZ. s. Ἀκμόν<ε>ια· πόλις Φρυγίας, ὡς Ἀλέξανδρος F 126 ὁ Πολύσιτωρ ἐν ᾧ Περὶ Φρυγίας κτίσαι δ' αὐτὴν Ἀκμονα τὸν Μανέως.

74 (47) — s. Γάλλος· ποταμὸς Φρυγίας· οἱ περίοικοι κατὰ μὲν Τιμόθεον (IV) Ποταμογαλλῖται, κατὰ δὲ Προμαθίδαν (III B u. Herakleia) Ποταμογαλληνοί, οὗς παρατίθεται ὁ Πολύσιτωρ ἐν τῷ Περὶ Φρυγίας γ. καὶ ὅτι τὸν Γάλλον καὶ τὸν Ἀττιν ἀποκόψαι τὰ αἰδοῖα, καὶ τὸν μὲν Γάλλον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν Τηρίαν ποταμὸν καὶ οἰκῆσαι καὶ τὸν ποταμὸν Γάλλον καλέσαι· ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοὺς τεμνομένους τὰ αἰδοῖα γάλλους καλοῦσιν.

75 (46) — s. Φαρνακία· χώρα καὶ πόλις Ποντικῇ προσεχῆς τῇ Τραπεζοῦντι .... ἔστι καὶ Φρυγίας Φαρνάκιον, ὡς Ἀλέξανδρος Περὶ Φρυγίας γ.

76 (48) [PLUTARCH.] De fluv. 10, 1: Μαρσῦας ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φρυγίας κατὰ πόλιν Κελαινὰς κείμενος, προσηγορεύετο δὲ πρότερον πηγὴ Μίδα δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μίδας βασιλεὺς Φρυγῶν <περι>ερχόμενος τὰ ἐρημώτερα τῆς χώρας καὶ ἀνδρεῖαι συνεχόμενος ἤφατο τῆς γῆς, καὶ χρυσὴν ἀνέδωκε πηγὴν, τοῦ ὕδατος χρυσοῦ γενομένου· καὶ ὑπόδιφος ὧν καὶ τῶν ὑποτεταγμένων θλιβομένων ἀνεκάλεσατο τὸν Διόνυσον· γενόμενος δ' ἐπήκοος ὁ θεὸς δαφιλὲς ὕδωρ ἀνέτειλε. κορεσθέντων δὲ τῶν Φρυγῶν, Μίδας τὸν ἐκ τῆς κρήνης καταρρέοντα ποταμὸν Μίδα πηγὴν ἐκάλεσε. μετωνομάσθη δὲ Μαρσῦας διὰ τοιαύτην αἰτίαν· νικηθέντος ὑπ' Ἀπόλλωνος Μαρσῦου καὶ ἐκδαρέντος, ἐκ τοῦ βεύσαντος αἵματος ἐγεννήθησαν Σάτυροί τε καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος Μαρσῦας καλούμενος, καθὼς ἱστορεῖ Ἀλέξανδρος Κορνήλιος ἐν γ Φρυγικῶν.

2 τῷ V τῇ RP 3 ὁρῶν Salm ὅλων ο πόλιν om. P 4 Τελμησσὸν Mei -ισσὸν RP -ισὸν V 5 δὲ φασιν Holste δ' ἔφασαν ο 6 ὠνομάσθαι V καλεῖσθαι P καλέσαι R 6—7 ἀπὸ τοῦ P 11 < > Jac (Ἀκμόνεια, ἀφ' ἧς Ἀκμονειάτης p. 60, 15 Mei) ἀκμόνια ο Ἀκμονία Mei 12 Μάνεω? Mei 13 κατὰ μὲν — 14 κατὰ δὲ om. VP 14—15 Ποταμογῆνοι R 15 ὅτι <ὁ Τιμόθεος> Hulleman 17 Τηρίαν: Τύραν Holste Τυρίαν Xyl καλέσαι R -έσθαι V 17—18 ἀπ' ἐκείνου RP ..... V 18 γὰρ: γοῦν? Mei κάλλους P 19 Φαρνάκεια Mei 20 φαρμάκιον V γ om. V 22 Κελαινὰς Maussac κελήνας P [κείμενος] Hercher 23 < > Westermann 24 ἡ χρυσὴ Piccolos

OHNE BUCHZAHL.

77 (52) PLUTARCH. De Mus. 5 p. 1132 F: 'Αλέξανδρος δ' ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν περὶ Φρυγίας κρούματα "Ολυμπον ἐφη πρῶτον εἰς τοὺς "Ελληνας κομίσαι, ἔτι δὲ καὶ τοὺς "Ιδαίους Δακτύλους· "Υαγιν δὲ πρῶτον αὐλῆσαι, 5 εἰτα τὸν τούτου υἱὸν Μαρσύαν, εἰτ' "Ολυμπον. ἐξηλωκέναι δὲ τὸν Τέρπανδρον 'Ομήρου μὲν τὰ ἔπη, 'Ορφῶς δὲ τὰ μέλη. ὁ δ' Ὀρφεὺς οὐδένα φαίνεται μεμιμημένος· οὐδεὶς γάρ πω γεγένητο, εἰ μὴ οἱ τῶν αὐλωιδικῶν ποιηταὶ τούτοις δὲ κατ' οὐδὲν τὸ 'Ορφικὸν ἔργον ἔοικε.

78 (50) STEPH. BYZ. s. Μητρόπολις· <πόλις> Φρυγίας, ἀπὸ τῆς μητρὸς 10 τῶν θεῶν † οικισθείσης, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν τῇ Περι Φρυγίας. ἔστι καὶ ἄλλη Φρυγίας ὁμώνυμος.

19. ΧΑΛΔΑΙΚΑ(?).

(T 7 a)

79 (—) EUSEB. ARM. Chron. p. 4, 8—15, 26 Karst: [[Wie die Chal- 15 daeer die Chronik schreiben. Aus dem Polyhistor des Alexandros über die schriften der Chaldaeer und über das erste königtum derselben]].

(1) dieses (§ 2) hat Berossos (III C) im 1. buch erzählt; und im zweiten hat er die könige, einen nach dem anderen darstellend beschrieben; wie er sagt 20 «Nabonassaros war zu jener zeit könig». der könige namen nur tut er sammelnd aufschichten; ihre etwaigen thaten jedoch erzählt er keineswegs genau oder auch erachtet sie garnicht einmal der erwähnung würdig, wenn dabei die zahl der könige aufgestellt werde. und er beginnt zu schreiben nach folgender art der darstellung, <wie auch> Apollodoros (244 F 83) berichtet, dass «zuerst könig gewesen Aloros zu Babelon» (die zehn vorflutkönige).

25 (2) was es nun aber auch immer sei was derselbe Berossos ebendort im 1. geschichtlichen buche schreibt, ich werde es erzählen und werde zu dem ersten bereits gesagten hinzufügen was eben gerade in jenes sein buch der Polyhistor eingeschlagen hat. derselbe führt eines nach dem anderen auf, folgenderweise, in dieser form der darstellung. [[Ueber die chaldaeische 30 unverbürgte geschichte aus des Polyhistor Alexandros dieselben Chaldaeer betreffenden buche]]. Berossos fürwahr berichtet im 1. babylonischen buche (prooimion und selbstzeugnis; beschreibung des babylonischen landes) «und im ersten jahre sei erschienen aus dem Roten Meere ebendort inmit-

7 αὐλητικῶν Westphal αὐλητικῶν νόμων Bergk 9 < > Berkel ἀπὸ: ἀπὸ Mei 10 οικισθείσης RV -εἶσα P ἐκεῖ τιμηθείσης Berkel ἐν τῷ P 14—112, 11 [I] überschriften und exzerpttitel Eusebs; petit: zusätze Eusebs und interpolationen in seinem Polyhistorexemplar; ( ) inhalt der von Al. Pol. exzerpierten Berossiana; die Berossitate selbst s. III C u. Assyrien-Persien 15 'Arm fasst Polyhistor als buchname auf' Karst; doch s. v. 30 18 wie er <z. b.> sagt Karst bis Nab. könig war, wie er sagt Schnabel . 23 < > ESchwartz [Apollodoros berichtet] Schnabel

ten des gebiets der Babylonier ein furchtbares untier, dessen name Oan heisse, wie denn auch Apollodoros (244 F 84) berichtet in seinem buche. (beschreibung des Oan; seine lehren; die kosmogonie). dieses erzählt nach dem Polyhistor Berosos im 1. buche; im 2. aber beschreibt derselbe die könige. kritik an 5 Berosos' zahlen. (3) darum also ist es naheliegend... zu begreifen, dass Xisuthros derselbe ist, der von den Hebraeern No genannt wird, unter welchem gewesen ist die grosse Sintflut, über welche auch des Polyhistor'schriften nachricht geben. er schreibt nämlich darüber etwa folgenderweise [Alexandros des Polyhistor's von der Sintflut aus derselben schrift, von welcher gesprochen 10 ist]: «nach dem ende des Otiartes» sagt er «habe dessen sohn Xisuthros regiert... und unter diesem sei gewesen die grosse wasserflut». und das einzelne in die schrift einschlagend erzählt er dieserweise: «Krón» sagt er «habe ihm im schlafe geoffenbart .... dass .... die menschheit durch die Sintflut untergehen werde. (flutbericht bis zur landung in Arme- 15 nien). und jene .... hätten den göttern opfer dargebracht und seien zu fuss nach Babylon gezogen .... angelangt zu Babelon hätten <sie> nachgegraben in der stadt der Siparer und die schrift <en> hervorgezogen und viele städte gebaut und tempel den göttern errichtet und abermals Babelon erneuert».

(4) und nebst diesem al-
20 len tut der Polyhistor auch von dem turmbau übereinstimmend mit Moses' schriften solcherlei weise, selbst bis auf die silben(?)
25 erwähnung. [Alexandros des Polyhistor über den turmbau].

b) SYNKELL. p. 80, 17—81 11 Bo: καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ἰώσηπος (A) 1, 104—117) περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν καὶ τὸν Νεβρώδ καὶ τῆς πυργοποιίας καὶ αὐτῆς Βαβυλῶνος. ἀλλὰ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύστορος ὡς ἐκ Σιβύλλης τάδε φησὶ καὶ Ἀβυθηνός (III C). [Ἰ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολύστορος περὶ τῆς πυργοποιίας].

c) EUSEB. ARM. Chron. p. 41, 31—43, 18: [Nach der Sintflut gemäss der Siebziger-Uebersetzung] .... Phalek .... unter diesem wurde der turmbau aufgeführt; und aus einer sprache wurden sie in viele mundarten zerteilt .... es erwähnen dies die göttlichen schriften (Gen. 11) und be- 30 kennen es mitzeugend auch die profanen bücher: es verzeichnet dies der Polyhistor Alexandros in dem Chaldaeerbuche und in derselben fassung auch Abydenos, deren aussagen in der Chaldaeergeschichte im vorhergehenden ich zu urkunde 35 niedergelegt habe.

2 [wie denn — buche] Schnabel 3—4 dieses erzählt nach des Polyhistor's zeugnis Berosos Karst dieses erzählt er nach dem Polyhistor Berosos Arm 10 sagt er: d.h. Berosos 16 < > Jac 17 in der — Siparer fehlt bei Karst < > Zohrab 24^b bis auf die silben <getreu entsprechend> Karst ὡς ἐκ Σιβύλλης b

Sibylla spricht: einstimmig alle menschen erbauten den hochragenden turm, damit sie zum himmel aufstiegen. und der allgewaltige gott blies einen wind an,
 5 stürzte den turm um und teilte einem jeden seine sprache zu, weswegen auch der name der stadt Babilon genannt wurde.

nach der sintflut aber waren der Titan und Prometheus; welcher Titan auch den
 10 kriegskampf mit Krón entfachte.
 soviel über den turmbau.

Σιβύλλα δὲ φησιν ὁμοφώνων ὄντων πάντων ἀνθρώπων τινὰς τούτων πύργον ὑπερμεγέθη οἰκοδομήσαι, ὅπως εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῶσι. τοῦ δὲ θεοῦ ἀνέμους ἐμφυσήσαντος, ἀνατρέψαι αὐτὸν καὶ ἰδίαν ἐκάστωι φωνὴν δοῦναι· διὸ δὴ Βαβυλῶνα τὴν πόλιν κληθῆναι.

μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Τιτᾶνα καὶ Προμηθεᾶ γενέσθαι.

καὶ τὰ μὲν τῆς πυργοποιίας Ἀλέξανδρος ταῦτα μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς Βαβυλῶνα διὰ τὴν σύγχυσιν κληθῆναι τὴν πρὸ πολλῶν μυριάδων ἐτῶν μυθολογουμένην παρ' αὐτοῖς βεβασίλευκέναι.

Ἀβυδηνοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ....

(5) zu demselben jedoch fügt der Polyhistor noch dieses bei, indem er schreibt: «nach der Sintflut herrschte über das Chaldaeerland Euxios.... und nach ihm .... dessen sohn Chomasbelos ....». von Xisuthros aber und
 20 von der Sintflut bis die Meder Babelon nahmen zählt Polyhistor .... 86 könige; und mit namen erwähnt er einen jeden aus des Berosos buche. (die nachflutkönige bis auf Phul und Sanherib). (6) den Senecherib jedoch und seinen sohn Asordan und den Marodach Baldan erwähnt auch der chaldaeische geschichtschreiber, nebst diesen auch den Nabuchodonosor, wie die hier erwähnte abhandlung ist geschrieben, in ihrem betreff
 25 mit folgenden worten [(desselben Alexandros von Senecherib und von Nabuchodonosor und von ihren werken und grosstaten)]: «nach der regierung des bruders des Senicharib (seine nachfolger in Babylon; Sanherib erobert Babylon; führt krieg gegen die Griechen in Kilikien; wird
 30 von seinen sohn ermordet). soweit der Polyhistor. (7) dauer der regierungen von Sanherib bis Nebukadnezar. es ergeben sich aber von Ezekia bis auf

1^a Or. Sib. 3, 97—104 1^b vgl. Joseph. AJ 1, 118 περὶ δὲ τοῦ πύργου τούτου καὶ τῆς ἄλλοφωνίας τῶν ἀνθρώπων μέμνηται καὶ Σίβυλλα λέγουσα οὕτως· «πάντων ὁμοφώνων ὄντων τῶν ἀνθρώπων πύργον οἰκοδομήσαντινες ὑψηλότερον .... Or. 98/9 βρότοις ὅτε πύργον ἔτευξαν χώρῃ ἐν Ἀσσυρίῃ· ὁμόφωνοι δ' ἦσαν ἅπαντες .... 4^b τοῦ δὲ θεοῦ ἀνέμους (τῷ πύργῳ add. Kyrrill. adv. Jul. 1, 9) ἐμφυσήσαντος Kyrrill Syrak τοὺς δὲ θεοὺς (Goar) ἀνέμους ἐμφυσήσαντας (Aucher) ο. ἀμφισείσαντας vGutschmid. vgl. αὐτίκα δ' ἀθάνατος μεγάλῃν ἐπέθηκεν ἀνάγκην πνεύμασιν, αὐτὰρ ἔπειτ' ἄνεμοι .... πύργον ῥίψαν Or. 101/3; πεσόντος δὲ τούτου ὑπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ἐνεργείας Eupolemos (III C); οἱ δὲ θεοὶ ἀνέμους ἐπιπέμφαντες Jos; καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βωθόντας ἀνατρέψαι .... τὸ μηχανῆμα Abydenos (III C) 5^b αὐτὸν Kyrrill αὐτοῦς Syrak 8^a—10^a Or. 105—157; fehlt bei Jos 11^a in E übersetzte punkte ('als tilgungs- bzw. titelzeichen' Karst) in N minuskel

Nabuchodonosor 88 jahre, ebenso viel wie auch Polyhistor aus dem chaldaeischen schrift-
berichte herausgerechnet hat. und nach all diesem erzählt wiederum Polyhistor
etliche werke und taten des Senecherib; und er gedenkt dessen sohnes
in gemässheit mit der Hebraeerschrift; und zählt im einzelnen alles auf: auch
5 wird berichtet, dass Pythagoras der Weise um diese zeit unter diesen gewesen sei.
und nach Sam<m>oges (die letzten baylonischen könige von Šamaš-
šum-ukin bis Nabonid; Kyros erobert Babylon; die Perserkönige).
(9) also gleich wie Berossos in betreff des chaldaeischen königstums kurzgefasst
im einzelnen überliefert, ebenso berichtet dasselbe auch der Polyhistor. . . .
10 dasselbe macht auch Abidenos übereinstimmend mit diesen in der 'Geschichte der Chal-
daeer' offenbar; denn auch er erzählt gleich dem Polyhistor folgendes. . . .

80 (—) a) SYNKELL. Chron. p. 66, 1—8 Bo: ταῦτα Ἀντιανὸς ἐπὶ λέξεώς φησι μεμ-
φόμενος Εὐσέβιον . . . . περὶ τῆς παραλήψεως τῶν σὴ ἐτῶν. συνωιδᾷ δὲ αὐτῷ καὶ Πανό-
δωρος περὶ τούτων ἐγκαλεῖ, οὗ τὰς χρήσεις περὶ τούτου παρέλκον ἡγούμεθα παραθέσθαι.
15 πλὴν καὶ Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ
φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον, ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυ-
στορί καὶ Ἀβυθῶνι καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν.
b) — p. 389, 20—390, 5: Berossos F 5b Jac (zeitrechnung von Nabonassar).
c) — p. 396, 1—4: Berossos F 9c Jac (Nabopolassar zerstört Niniveh).

20 *81 (1—2) a) AGATH. Hist. 2, 25: (3) πρῶτοι μὲν γὰρ ὧν ἀκοῇ ἴσμεν
'Ασσύριοι λέγονται ἅπασαν τὴν Ἀσίαν χειρώσασθαι πλὴν Ἰνδῶν τῶν
ὑπὲρ Γάγγην ποταμὸν ἰδρυμένων.
Νίνος τε πρότερον φαίνεται καὶ
βασιλείαν ἐνταῦθα βεβαίαν κατα-
25 στησάμενος Σεμίραμῖς τε αὖ μετ'
ἐκείνων καὶ ἐξῆς ἅπαντες οἱ τούτων
ἀπόγονοι μέχρι καὶ εἰς Βελεοῦν τὸν
Δερκετάδου. (4) ἐς τοῦτον γὰρ δὴ τὸν
Βελεοῦν τῆς τοῦ Σεμιραμείου φύλου
30 διαδοχῆς πανσαμένης, Βελιτάρας τις
ὄνομα, φυτουργὸς ἀνὴρ καὶ τῶν ἐν τοῖς
βασιλείοις κήπων μελιδωνὸς καὶ ἐπι-
στάτης, ἐκαρπώσατο παραλόγως τὴν
βασιλείαν καὶ τῷ οἰκέλῳ ἐνεφύτευσε
35 γένει, ὥς που Βίωνι (89 F 1) γέγρα-
πται καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολύστο-
ρι,

ἕως ἐς Σαρδανάπαλλον, <ἐφ' οὗ>,
ὥς ἐκεῖνοί φασι, τῆς ἀρχῆς ἀπομα-

b) SYNKELL. Chron. p. 676, 15
Bo: ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι ἀπὸ Νί-
νον καὶ Σεμιράμεως μέχρι Βελεοῦν
τοῦ Δελκετάδου. ἐς τοῦτον γὰρ τοῦ
Σεμιράμεως γένους λήξαντος, Βελι-
ταρᾶν κηπουργὸς ἐβασίλευσε καὶ τὸ
ἐκείνου γένος ἐξῆς μέχρι Σαρδανα-
πάλλου, καθὰ Βίωνι καὶ Ἀλεξάνδρῳ
δοκεῖ τῷ Πολύστορι.

Σαρδανάπαλλον δὲ ἀνεῖλεν Ἀρβά-
κης Μῆδος καὶ Βελεοῦς ὁ Βαβυ-

ρανθείσης, Ἀρβάκης ὁ Μῆδος καὶ
 Βέλεσος ὁ Βαβυλώνιος ἀφήιγνται
 αὐτὴν τοὺς Ἀσσυρίους, καθελόντες
 τὸν βασιλέα, καὶ ἐς τὸ Μηδικὸν
 5 μετέστησαν ἔθνος, ἔξ τε καὶ τρια-
 κοσίων ἤδη πρὸς τοῖς χιλίοις ἢ καὶ
 ὀλίγωι πλειόνων ἐτῶν παρωιχηκότων
 ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ὁ Νίνος τῶν ἐκείνη
 κατέσχευεν πραγμάτων. οὕτω γὰρ Κτη-
 10 σίαι τῷ Κνιδίῳ (III C) τοὺς χρό-
 νους ἀναγραφαμένῳ καὶ Διόδωρος εὐμ-
 φησι ὁ Σικελιώτης.

(5) Μῆδοι τοίνυν αὖθις ἐκράτουν
 καὶ ἅπαντα τοῖς ἐκείνων ἐτάττοντο
 15 νόμοις. ἔτη δὲ καὶ τούτων ἐν τῇ
 ἀρχῇ διανυσάντων οὐ μείον ἢ τρια-
 κόσια, Κύρος ὁ Καμβύσου τὸν Ἀσ-
 τυάγην καταπολεμήσας ἐπὶ Πέρσας
 τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγε.... (6) κρα-
 20 τήσαντες δὲ καὶ οἱ Περσικοὶ βασιλεῖς
 ὀκτώ τε καὶ εἴκοσι καὶ διακόσια
 ἔτη.... Ἀλέξανδρος ... ὁ Φιλίππου
 Δαρεῖον ἀποκτείνας τὸν Ἀρσάμου τὸν
 βασιλέα καὶ ἅπασαν τὴν Περσίδα
 25 παραστησάμενος, ἐς Μακεδονικὴν τὰ
 πράγματα μετέθηκε πολιτείαν....

(7) τοιγάρτοι ἄρξαντες οὐ λίαν
 ἐλάττονα χρόνον τῶν Μήδων, ὃ τι
 μὴ ἐπὶ ἔτεσι δέοντα — πειστέον γὰρ
 30 κἀνταῦθα τῷ Πολύστορι — ....
 Παρθυαῖοί γε αὐτούς, ἔθνος κατή-
 κοον καὶ ἥκιστα ἐν τῷ πρὸ τοῦ
 ὀνομαστότατον, παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς
 τοὺς Μακεδόνας. (8) καὶ εἰτα ἐκεῖνοι
 35 τῶν ὄλων πλὴν Αἰγύπτου ἡγοῦντο,
 Ἀρσάκου μὲν πρότερον τῆς ἀπο-
 στάσεως ἄρξαμένον, ὥς καὶ Ἀρσα-
 κίδας τοὺς μετ' αὐτὸν ὀνομάζεσθαι,

λῶνιος· καὶ μετήγαγεν εἰς Μήδους
 τὴν βασιλείαν. ἐβασίλευσαν οὖν οἱ
 Ἀσσύριοι ἔτη ατς. οὕτω γὰρ λέγοντι
 Κτησίαι καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης
 συμφθέγγεται.

τῶν δὲ Μήδων ᾧ ἔτη βασιλευσάντων,
 τὸν ὕστατον βασιλέα Μήδων Αστυά-
 γην Κύρος καθεῖλεν .... καὶ εἰς
 Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν μετήγαγεν.
 ἐβασίλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη σκη
 μέχρις Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου, ὃν
 νικήσας ὁ Φιλίππου Ἀλέξανδρος Μα-
 κεδόσι τὴν Περσῶν βασιλείαν ἀπέ-
 δωκεν.

ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς ἀρχῆς
 Μακεδόνες ἔτη σγγ, οὗς ἐκβαλὼν Ἀρ-
 σάκης ὁ Παρθυαῖος Πάρθοις τὴν
 βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν, ἐνθεν
 καὶ Ἀρσακίδαι οἱ βασιλεῖς Περσῶν
 ὀνομάζονται.

18^b Ἀρσάμου v ἀρσάκου Synk
 Jacoby, *Fragm. Griech. Hist.* III A

Μιθριδάτου δὲ οὐ πολλῶι ὕστερον
ἐς μέγα τι κλέος τὸ Παρθναίων
ὄνομα ἐξεγενκόντος.

- (26) ἐβδομήκοντα δὲ ἐτῶν ἤδη ἐπὶ
5 διακοσίους παρωικηκότων ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ
πρότερου ἐς Ἀρτάβανον τὸν ἑσχατον βασι-
λέα, ἤνικα τὰ Ῥωμαίων πράγματα ὑπὸ
Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμαίας παιδὶ ἐτετάχα-
το ....

ἐβασίλευσαν δὲ Παρθναῖοι ἀπὸ Ἀρσάκου
ἀρξάμενοι μέχρις Ἀρταβάνου ἐτη σο. ἐβα-
σίλευσε δὲ Ῥωμαίων ὁ Μαμαίας Ἀλέξαν-
δρος ....

10

20. ΘΑΥΜΑΣΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

(T 4—6; F 17? 105/7? 141? 143?)

- 82 (p. 243) PHOT. Bibl. 188 p. 145 b 9: ἀνεγνώσθη Ἀλεξάνδρου Θανα-
σιῶν Συναγωγῇ λέγει μὲν ἐν τῷ βιβλίῳ πολλὰ τερατώδη καὶ ἀπιστα, πλὴν
ἄλλους τῶν οὐκ ὁφανῶν εἰσάγει ταῦτα προιστορήσαντας. λέγει δὲ περὶ τε
15 ζώων καὶ φυτῶν καὶ χωρῶν τινῶν καὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ βοτανῶν καὶ
τῶν τοιούτων .... (T 4).

21. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΥ Α—?

Α

- 83 (—) STEP. BYZ. s. Παρνασσός· ὁρος Δελφῶν .... ἐκαλεῖτο δὲ πρό-
20 τερον Λαρνασσός διὰ τὸ τὴν Δευκαλίωνος λάρνακα αὐτόθι προσενεχθῆναι.
ἐνιοὶ δὲ φασιν ἀπὸ Παρνασσοῦ Παρνασσὸν τοῖνομα λαβεῖν, ὃν καὶ μαντεύ-
σασθαι Πυθοῖ πρῶτον, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν ἐν α Περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς
χρηστηρίου.

Β

- 25 *84 (—) STEP. BYZ. s. Λυκώρεια· κώμη ἐν Δελφοῖς· Καλλίμαχος γ
(F 31 Schn). ἀπὸ Λυκωρέως τοῦ βασιλέως. ὁ πολίτης Λυκωρεὺς καὶ † Λύκωρος
καὶ Λυκωρεῖτης· ἔστι καὶ Λυκώρειος Ζεὺς καὶ Λυκώρειον διὰ διφθόγγου. —
† Λύλη· πόλις Ἀρκαδίας. Ἀλέξανδρος β περὶ Λυκωρείας. τὸ ἐθνικὸν
Λυλαῖος. — Λύρκειον· ὁρος Ἀργεῶν .... — Λυρνατία· (F 59) ....

15 χωρῶν τιν. ποτ. Α 19—20 πρότερον VP πρόσθεν R 20 Λαρνασσός Mei λάρ- ο
διὰ τὸ P διότι RV 22—23 τὸ — χρηστήριον P 26 λύκωρος· Λυκώρειος Be(rkel)
Ho(iste) Λυκωρεῖς Mei λυκώρειος? Jac 27 Λυκωρεῖτης? Jac Λυκώρειος Be Ho
-αῖος ο λυκώρειον VP -ριον R Λυκώρεικος Ἀπόλλων? Jac 28 λύλη RP λύκη
V Αὐλή (ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ χώρα ἐστὶν ἱερὸν Πανός· Αὐλή δὲ τῷ χώρῳ τὸ ὄνομα Aelian.
NA 11, 6)? Hiller v. Gaertringen JG V 2, 167 Ἀλεξ. — Λυκ.: ad praecedentem
sectionem pertinere suspicor .... nisi Λυκωρείας ex Λυκίας corruptum totumque
hoc temere repetitum dicas ex v. Λυρνατία e. q. s. Mei καὶ Λυκούρεια διὰ διφθόγγου
ἄλλη, πόλις Ἀρκαδίας· Ἀλ. ἐν β Περὶ Λυκωρείας. [τὸ ἐθν. Λυλ.] E. Maass

22. ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΔΙΑΔΟΧΑΙ.

85 (139) DIOG. LAERT. 1, 116: Φερεκύδης Βάβνος Σύριος, καθά φησιν 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Πιττακοῦ διακήκοεν.

86 (141) — 2, 19: (Sokrates) ἀκούσας δὲ 'Αναξαγόρου κατὰ τινας — ἀλλὰ 5 καὶ Δάμωνος, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς — μετὰ τὴν ἐκείνου καταδίκην διήκουσεν 'Αρχελάου τοῦ φυσικοῦ, οὗ καὶ παιδικὰ γενέσθαι φησὶν 'Αριστότενος (IV).

87 (142) — 2, 106: Εὐκλείδης ἀπὸ Μεγάρων τῶν πρὸς 'Ισθμῷ ἢ Γελῳίῳ κατ' ἐνόους, ὡς φησιν 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς.

88 (143) — 3, 4: ἐγυμνάσατο δὲ παρὰ 'Αρίστωνι τῷ 'Αργεῖῳ παλαιστῇ, 10 ἀφ' οὗ καὶ Πλάτων διὰ τὴν εὐεξίαν μετωνομάσθη, πρότερον 'Αριστοκλῆς ἀπὸ τοῦ πάππου καλούμενος ὄνομα, καθά φησιν 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς. ἔνιοι δὲ διὰ τὴν πλατύτητα τῆς ἐρμηνείας οὕτως ὀνομασθῆναι ἢ ὅτι πλατὺς ἦν τὸ μέτωπον, ὡς φησι Νεάνθης (84 F 21a).

89 (143) — 3, 5: ἐφιλοσόφει (Platon) δὲ τὴν ἀρχὴν ἐν 'Ακαδημαίῳ, εἰτα 15 ἐν τῷ κήπῳ τῷ παρὰ τὸν Κολωνόν, ὡς φησιν 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, καθ' 'Ηράκλειτον. ἔπειτα μέντοι μέλλων ἀγωνεῖσθαι τραγωιδίαι πρὸ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου Σωκράτους ἀκούσας κατέφλεξε τὰ ποιήματα ....

90 (144) — 4, 62: Καρνεάδης 'Επικώμου ἢ Φιλοκώμου, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, Κυρναῖος.

20 91 (145) — 7, 179: Χρύσιππος 'Απολλωνίου Σολεῦς ἢ Ταρσεύς, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, μαθητὴς Κλεάνθους.

92 (146) — 9, 61: Πύρρων 'Ηλείος Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱός, καθά καὶ Διοκλῆς (IV) ἰστορεῖ, ὡς φησι δ' 'Απολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς (244 F 39), πρότερον ἦν 25 ζωγράφος καὶ ἤκουσε Βρύσσωνος τοῦ (?) Στίλπωνος, ὡς 'Αλέξανδρος ἐν Διαδοχαῖς, εἰτ' 'Αναξάρχου ....

93 (140) — 8, 24: φησὶ δὲ ὁ 'Αλέξανδρος ἐν ταῖς τῶν Φιλοσόφων Διαδοχαῖς καὶ ταῦτα εὐρηκέναι ἐν Πυθγορικοῖς ὑπομνήμασιν (25) ἀρχὴν 30 μὲν τῶν ἀπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυνάδα ὡς ἀν' ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποσθῆναι· ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεία· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, 35 ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα· ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα· ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα, ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ ὕδωρ γῆν ἀέρα, α μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον νοερόν σφαιροειδῆ, μέσσην περιέχοντα τὴν γῆν καὶ αὐτὴν 35 σφαιροειδῆ καὶ περιρικουμένην· εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας, καὶ τὰ ἡμῖν κάτω

2 Βάβνος Aldobrandini βάνδος ο 11 ὄνομα om. F; secl. Cobet 13 εὐάνθης Qp
14 ἀκαδημαῖα B — μία γ 15 παρὰ B περὶ γ 24 Βρύσσωνος τοῦ Στίλπωνος: Bp. τοῦ
Κλεινομάχου μαθητοῦ Suda s. Πύρρων; Bp. ἢ Στίλπωνος Roeper 26 δὲ καὶ P
26—27 ἐν — Διαδοχαῖς om. F 28 τῶν om. F 29 ὄντι: ὁδσηι Rei 31 ἐκ
δὲ τῶν — σχήματα om. F 32 τέτταρα om. B 33 α μεταβάλλειν BP μεταβάλλειν
δὲ F 35 εἶναι γὰρ Rei

- ἐκείνους ἄνω. (26) ἰσομοιρά τ' εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν, καὶ ξηρὸν καὶ ὕγρὸν· ὧν κατ' ἐπικρατίαν θερμοῦ μὲν θέρος γίνεσθαι, ψυχροῦ δὲ χειμῶνα· ἐὰν δ' ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὐδὲ τὸ μὲν θάλλον ἔαρ ὕγεινόν, τὸ δὲ φθίνον φθινόπωρον νοσερόν· ἀλλὰ
 5 καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἔω, φθίνειν δὲ τὴν ἑσπέραν, ὅθεν καὶ νοσερώτερον εἶναι. τὸν τε περὶ τὴν γῆν αἰθέρα ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω ἀεικίνητον τ' εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. (27) ἥλιόν τε καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας εἶναι θεούς· ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς,
 10 ὅπερ ἔστιν ζωῆς αἰτίον· τὴν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν κατὰ τὸ μετέχειν ἀνθρώπου θερμοῦ· διὸ καὶ προνοεῖσθαι τὸν θεὸν ἡμῶν· εἰμαρμένην τε τῶν ὄλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τ' ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος (καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἄερα ψυχρὸν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ
 15 τὸ ὕγρὸν παχὺν αἰθέρα), ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένηθι δύεσθαι καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. (28) καὶ ζῆν μὲν πάντα ὅσα μετέχει τοῦ θερμοῦ (διὸ καὶ τὰ φυτὰ ζῶα εἶναι), ψυχὴν μέντοι μὴ ἔχειν πάντα. εἶναι δὲ τὴν ψυχὴν ἀπόσπασμα αἰθέρος καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ, τῷ <τε> συμμετέχειν ψυχροῦ αἰθέρος διαφέρειν ψυχὴν ζωῆς· ἀθάνατόν τε εἶναι αὐτήν,
 20 ἐπειδήπερ καὶ τὸ ἀφ' οὗπερ ἀπέσπασται ἀθάνατόν ἐστι. τὰ δὲ ζῶα γενεᾶσθαι ἐξ ἀλλήλων ἀπὸ σπερμάτων· τὴν δ' ἐκ γῆς γένεσιν ἀδύνατον ὑφίστασθαι. τὸ δὲ σπέρμα εἶναι σταγόνα ἐγκεφάλου, περιέχουσαν ἐν ἑαυτῇ ἀτμὸν θερμόν· ταύτην δὲ προσφερομένην τῇ μήτραι ἀπὸ μὲν τοῦ ἐγκεφάλου ἰχώρα καὶ ὕγρὸν καὶ αἷμα προίεσθαι, ἐξ ὧν σάρκας τε καὶ νεῦρα καὶ ὀστά καὶ τρίχας καὶ τὸ
 25 ὅλον συνίστασθαι σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμοῦ ψυχὴν καὶ αἴσθησιν. (29) μορφοῦσθαι δὲ τὸ μὲν πρῶτον παγὲν ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα, κατὰ δὲ τοὺς τῆς ἁρμονίας λόγους ἐν ἑπτὰ ἢ ἐννέα ἢ δέκα τὸ πλεῖστον μηνὶ τελειωθὲν ἀποκνίσκεσθαι τὸ βρέφος. ἔχειν δ' ἐν αὐτῷ πάντας τοὺς λόγους τῆς ζωῆς, ὧν εἰρομένων συνεχέσθαι, κατὰ τοὺς τῆς ἁρμονίας λόγους, ἐκάστων ἐν τεταγμένοις καιροῖς ἐπιγι-
 30 νομέων. τὴν τε αἴσθησιν κοινῶς καὶ κατ' εἶδος τὴν δρασιν ἀτμόν τινα ἄγαν

2 ψυχρὸν BP ὕγρὸν F ὕγρὸν καὶ ξηρὸν P 3 χειμῶνα· ξηροῦ δ' ἔαρος (ἔαρ Cobet) καὶ ὕγροῦ φθινοπώρου (ὀπώρον Cobet) C s. Delatte Vie de Pythagore 1922, 92 ἰσομοιρεῖ F 5—6 νοσερωτέρων P 6 αἰθέρα BPF ἄερα P¹ recc t ἄσειστον <καὶ θολερὸν> καὶ Rei 9 ἐπικρατεῖν Cobet 10 ἀνθρώπων BP -ους F -αι Bywater -οις (hominibus Lat) Cobet 11 θεοῦ F ἀνθρώπων: ἀνθρώπους F^a 12 τε BP δὲ F 15 παχὺν BP ψυχρὸν F βένηθι P¹F βάθη BP¹t 17 διὸ om. F 18 τῷ <τε> Diels τῷ P τὸ BF 19 διαφέρειν <τε> Steph 20 οὗπερ P¹F οὐ B(?) P¹ ἀθάνατόν τε P 21 ὑφίσταται P¹B¹ 22 σταγόνα PF -νας B -να <ἀπὸ τοῦ> Bywater περιέχουσα B θερμὸν ἀτμόν F 23 ταύτης δὲ προσφερομένης Wellmann 25 ὑφίστασθαι F 30 δρασιν BP¹ κρᾶσιν FP¹

- εἶναι θερμόν· καὶ διὰ τοῦτον λέγεται δι' αἱρέος ὁρᾶν καὶ δι' ὕδατος· ἀντερείδε-
σθαι γὰρ τὸ θερμόν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ. ἐπεὶ τοι εἰ ψυχρὸς ἦν ὁ ἐν τοῖς ὁμμασι
ἀτμός, διειστήκει ἂν <οὐδὲν> πρὸς τὸν ὁμοιον ἄερα· νῦν δὲ ἔστιν ἐν οἷς ἡλίου
πύλας καλεῖ τοὺς ὀφθαλμούς. τὰ δ' αὐτὰ καὶ περὶ τῆς ἀκοῆς καὶ τῶν λοιπῶν
5 αἰσθήσεων δογματίζει. (30) τὴν δ' ἀνθρώπου ψυχὴν διηγεῖσθαι τριχῇ
εἷς τε νοῦν καὶ φρένας καὶ θυμόν· νοῦν μὲν οὖν καὶ θυμόν εἶναι καὶ ἐν τοῖς
ἄλλοις ζώοις, φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς
ἀπὸ καρδίας μέχρις ἐγκεφάλου· καὶ τὸ μὲν ἐν τῇ καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν
θυμόν, φρένας δὲ καὶ νοῦν τὰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ· σταγόνας δ' εἶναι ἀπὸ τούτων
10 τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸ μὲν φρόνιμον ἀθάνατον, τὰ δὲ λοιπὰ θνητά. τρέφεσθαι
δὲ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ αἵματος· τοὺς δὲ λόγους ψυχῆς ἀνέμους εἶναι. ἀόρατον
δ' εἶναι αὐτὴν καὶ τοὺς λόγους, ἐπεὶ καὶ ὁ αἰθρῆς ἀόρατος. (31) δεσμά τ' εἶναι
τῆς ψυχῆς τὰς φλέβας καὶ τὰς ἀρτηρίας καὶ τὰ νεῦρα· ὅταν δ' ἰσχύη καὶ
καθ' αὐτὴν γενομένη ἡρεμῇ, δεσμά γίνεσθαι αὐτῆς τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα.
15 ἐκριφθεῖσάν τε αὐτὴν ἐπὶ γῆς πλάζεσθαι ἐν τῷ ἀέρι ὁμοίαν τῷ σώματι.
τὸν δ' Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν, καὶ διὰ τοῦτο Πομπέα λέγεσθαι καὶ
Πυλαῖον καὶ Χθόνιον, ἐπειδὴ περ οὗτος καὶ εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς
ψυχὰς, ἀπὸ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάττης· καὶ ἄγεσθαι τὰς μὲν καθαρὰς ἐπὶ τὸν
ἕμιστον <τόπον>, τὰς δ' ἀκαθάρτους μῆτ' ἐκείνας πελάζειν μῆτ' ἀλλήλαις,
20 δεῖσθαι δ' ἐν ἀρρήκτοις δεσμοῖς ὑπὸ Ἑρινών. (32) εἶναι τε πάντα τὸν ἄερα
ψυχῶν ἔμπλεον· καὶ τούτους δαίμονας τε καὶ ἡρώας νομίζεσθαι. καὶ ὑπὸ
τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τοὺς τ' ὀνειρούς καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ
ὑγείας, καὶ οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ προβάτοις καὶ τοῖς ἄλλοις κτήνεσιν·
εἰς τε τούτους γίνεσθαι τοὺς τε καθαρμούς καὶ ἀποτροπιασμούς μαντικὴν τε
25 πᾶσαν καὶ κληιδόνας καὶ τὰ ὁμοία. μέγιστον δὲ φησὶν τῶν ἐν ἀνθρώποις εἶναι
<τὸ> τὴν ψυχὴν πεῖσαι ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν ἢ ἐπὶ τὸ κακόν· εὐδαιμονεῖν τ' ἀνθρώ-
πους ὅταν ἀγαθὴ ψυχὴ προσγένηται, μηδέποτε δ' ἡρεμεῖν μηδὲ τὸν αὐτὸν
ῥόον κρατεῖν. (33) ὀρκιὸν τε εἶναι τὸ δίκαιον, καὶ διὰ τοῦτο Δία ὀρκιον
λέγεσθαι. τὴν τε ἀρετὴν ἀρμονίαν εἶναι καὶ τὴν ὑγίειαν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἅπαν

1 εἶναι ἄγαν F τοῦτο recc λέγεται: λέγει Rei λέγει Bywater 2 ἀπὸ
recc ἐπὶ BPF 3 < > Diels νῦν δὲ <θερμὸς ὢν ὑπὸ ψυχῆς ἀντερείδμενος κατ'
εὐθείαν πορεύεται * > Rei 5 δογματίζει (decernit Lat) Rei -ειν ο διηγεῖσθαι BP
διαγεῖσθαι F διαφείσθαι Froben 6 φρένα FP^a εἶναι καὶ θυμόν F 9 τὰ om. P¹
εἶναι recc εἰδέναι BPF ἴνα Kühn ἀπὸ BF^Φ ὑπὸ P 12 ἀόρατος BF ὄρατος P¹
14 γινόμενη B ἡρεμεί BF 15 ἐκριφθεῖσαν τε P κριφθεῖσαν τε B ἐξελλοῦσαν δὲ F
16 πομπέα P -παῖα B -αῖον F 17 Πυλαῖον: Ἑμπολαῖον Hübner οὗτος καί: καὶ
del. P^a 18 τὰς μὲν Cobet μὲν (om. F) τὰς ο 19 <τόπον> Cobet <κύκλον> ο.
<τὸ> φρ. Rohde 21 τούτους F τούτους τοὺς BP νομίζεσθαι: ὀνομάζεσθαι Cobet
22—23 νόσου τε καὶ ὑγ. recc νόσους τε PF νόσου τε B καὶ νόσους Φt 25 τῶν (τὸν B)
ἐν ἀνθρ. εἶναι PB εἶναι τῶν ἐν ἀ. F 26 <τὸ> τὴν ψυχὴν Cobet [ἢ ἐπὶ τὸ κακόν]
Rei ἦ = μάλλον ἢ Kranz 28 τὸν δίκαιον Froben

καὶ τὸν θεόν· διὸ καὶ καθ' ἁρμονίαν συνεστάναι τὰ ὅλα. φιλίαν τε εἶναι ἐναρμό-
νιον ἰσότητα. τιμὰς θεοῖς δεῖν νομίζειν καὶ ἡρῶσι μὴ τὰς ἴσας, ἀλλὰ θεοῖς μὲν
ἀεὶ μετ' εὐφημίας λευχειμονοῦντας καὶ ἀγνεύοντας, ἡρῶσι δ' ἀπὸ μέσου
ἡμέρας. τὴν δ' ἀγγελίαν εἶναι διὰ καθαρῶν καὶ λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων, καὶ
5 διὰ τοῦ αὐτὸν καθαρεύειν ἀπὸ τε κήδους καὶ λεχοῦς καὶ μιάσματος παντός, καὶ
ἀπέχεσθαι βρωτῶν θησειδίων τε κρεῶν καὶ τριγλῶν καὶ μελανούρων καὶ ὠιῶν
καὶ τῶν ὠιοτόκων [ἢ ζώων] καὶ κυάμων καὶ τῶν ἄλλων ὧν παρακελεύονται καὶ
οἱ τὰς τελετὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιτελοῦντες. (34) φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ἐν τῷ *Περὶ*
Πυθαγορείων (Vorsokr.¹ 58 C 3) .... (36) καὶ ταῦτα μὲν φησιν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν
10 τοῖς *Πυθαγορικοῖς* ὑπομνήμασιν εὐρηκέναι, καὶ τὰ ἐκείνων ἐχόμενα ὁ Ἀριστοτέλης.

23. ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ.

94 (138) CLEM. AL. Strom. 1, 70, 1 (KYRILL. c. Julian. 4 p. 133):
'Αλέξανδρος δὲ ἐν τῷ *Περὶ Πυθαγορικῶν* συμβόλων καὶ Ζαράτῳ τῷ
'Ασσυρίῳ μαθητεῦσαι ἵστορεῖ τὸν Πυθαγόραν — 'Ιεζεκιήλ τοῦτον ἡγοῦνται τινες·
15 οὐκ ἔστι δέ, ὡς ἔπειτα δηλωθήσεται —, ἀκηκοέναι τε πρὸς τούτοις Γαλατῶν καὶ
Βραχμάνων τὸν Πυθαγόραν βούλεται.

24. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ ΑΛΚΜΑΝΙ ΤΟΠΙΚΩΣ ΕΙΡΗΜΕΝΩΝ.

(F 100?)

95 (136) STERH. BYZ. s. 'Αράξαι ἢ "Αραξοί· ἔθνος 'Ιλλυρίας, ὡς
20 'Αλέξανδρος Κορνήλιος ἐν τῷ *Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς εἰρημένων*.
96 (137) — s. 'Ασσός· πόλις Λυδίας πλησίον Ἀτάρνης .... <Strab. 13, 1, 57>
.... β πόλις Αἰολίδος κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ἢ † Κερρόπειον. 'Αλέξανδρος δ' ὁ
Κορνήλιος ἐν τῷ *Περὶ τῶν παρ' Ἀλκμᾶνι τοπικῶς ἱστορημένων* *Μιτυ-*
ληναίων ἄποικον ἐν τῇ Μυσίᾳ φησὶν Ἀσσόν, ὅπου ὁ σαρκοφάγος γίνεται λίθος.
25 ἔστι καὶ λειμῶν ἐν τῷ Κελβιανῷ πεδίῳ τῆς Λυδίας περὶ τὸν Καύστριον ποταμόν.

25. ΚΟΡΙΝΝΗΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ(?) Α—?.

97 (53) SCHOL. APOLL. RHOD. 1, 551a: 'Ιτωνίας 'Αθηνᾶς ἔστιν ἱερὸν
ἐν Κορωνεῖαι τῆς Βοιωτίας. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ
κατασκευῇ τῆς Ἀργεῦς ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεῖαι κλήσεως, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς

2 δεῖ F ἡρῶας F μὲν om. F 7 [ ] Diels ἢ om. F 8 ἀποτελοῦντες F
9 *Πυθαγορείων* Diels κυάμων o 10 καὶ — Ἀριστοτέλης om. F¹ 13 καὶ Ζαράτῳ
Jac ναζαράτῳ Clem ζάρατῳ Kyr Ζαράτῳ (Plin. NH 30, 5) Huet Ζαράται (Plut. Mor.
1012E; Hippolyt. Ref. 1, 2, 12) Hulleman Ζαράδαι (Ζωρόαστρος ἦτοι Ζαράδης Agath.
Hist. 2, 24) Schnabel ζάβραδος Porph. V. Pyth. 12 19 "Αραξοί Mei ἀραξοί o
ὡς om. V 20 τῶν om. P παρ' Ἀλκμᾶνι v παραλκμάνων o 21 Λυδίας Holste
Λυκίας o 22 ἢ καὶ † Κρόπειον Schubert 23 ἀλμᾶν RV 23—24 *Μιτυληναίων*:
Μηθυμναίων? Mei 24 Ἀσσόν Mei ἄσσαν V ἄσσαν RP γίνεται VP x R 25 Κιλ-
βιανῷ Holste περὶ VP παρὰ R κάνστριον V 29 κορωνεῖαι P ἰτωνίαι L
ἐπι· κλήσεως Keil, Wendel

'Ιωνίας, περί ἧς 'Εκαταῖος μὲν ἐν τῇ α̃ τῶν 'Ιστοριῶν (1 F 2) λέγει· 'Αρμενίδας δὲ ἐν τοῖς Θηβαίοις (III B) 'Αμφικτύονος υἱὸν 'Ιωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἀφ' οὗ 'Ιων πόλις καὶ 'Ιωνὴς Ἀθηνᾶ. μέμνηται καὶ 'Αλέξανδρος ἐν τῷ α̃ τῶν Κορίνθης 'Υπομνημάτων.

5

26. OHNE BUCHTITEL.

98 (152) ANON. SCHOL. HERMOG. Stas. VII 1, 245 W: δ τοῖνυν 'Αλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ὄνομα ἔχων οὕτως ὀρίζεται· «διαίρεσις» φησὶν, «ἐστὶ τομὴ τοῦ περιέχοντος ζητήματος εἰς τὰ περιεχόμενα ζητήματα· ἢ τομὴ συνεξευγμένου ζητήματος εἰς τὰ συνεξευγμένα ζητήματα». (folgt kritik der definition).

99 (—) APPEND. PROVERB. 4, 77 (I 453 L): Συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειπιν καὶ αὐτῇ· ἐνδεὶ γὰρ· εἰς ἔρωτα· μέμνηται ταύτης 'Αλέξανδρος.

15 100 (31a) CONSTANT. PORPHYR. De them. 2, 5: 'Ελλάς ἡ χώρα ἐκλήθη Περὶ τῶν ἀπὸ 'Ελληνος τοῦ Δευκαλίωνος, δς δυναστεύσας τῆς Φθιώτιδος τοὺς ὑπη- παρ' 'Αλ- κόους ἑαυτῷ γενομένους ἀντὶ Γραικῶν 'Ελληνας ἐκάλεσε· καὶ τότε πρῶτον κμαῖ?

'Ελλάς ὠνομάσθη. οὐκ ἦν δὲ τοῦτο παλαιὸν ὄνομα ἔθνους ἀλλὰ φωνῆς τῆς 'Ελληνικῆς ἰδιώμα, ὡς ὁ συγγραφεὺς ['Αλέξανδρος] φησι, τὴν ὀνομασίαν νεωτερικὴν εἰδῶς «δοκεῖ δέ μοι οὐδὲ τοῖνομα τοῦτο σύμπασά πως εἶχεν ἡ χώρα» <Thuk. 1, 3, 2>, οὐδ' ὁ ποιητῆς ἐμνήσθη 'Ελλήνων, 'Αργεῖους αὐτοὺς ἀποκαλῶν, ἀλλὰ Θεσσαλούς μόνον ἀποκαλῶν καὶ 'Ελλάδα τὴν ὑπ' 'Αχιλλεῖ πόλιν, ὡς 'Αλέξανδρος φησιν ὁ Πολυίστωρ «οὐδαμοῦ τοὺς σύμπαντας ὠνόμασεν 'Ελληνας, οὐδ' ἄλλους ἢ τοὺς μετὰ 'Αχιλλέως ἐκ τῆς Φθιώτιδος» <Thuk. 1, 3, 3> πρὸς τὴν 'Ἰλιον ἐκπεύσαντας.

25 101 (24 a) a) EUSEB. PE 10, 10, 7 p. 488 D: τὰ δὲ πρὸ τούτων (sc. τῶν Ὀλυμπιάδων) Π. 'Ιουδ' ὠδέ πως τῆς 'Αττικῆς χρονογραφίας ἀριθμουμένης ἀπὸ 'Ωγύγου τοῦ παρ' ἐκείνους ἀτόχθονος πιστευθέντος, ἐφ' οὗ γέγονεν ὁ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ 'Αττικῇ κατακλυσμός, Φορωνέως 'Αργεῖων βασιλεύοντος, ὡς 'Ακουσίλαος (2 F 23) ἱστορεῖ, μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὁπόθεν 'Ελληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμισαν, ἔτη συνάγεται χίλια εἴκοσιν, 30 ὡς καὶ τοῖς προειρημένους (Diodoros; Thallos 256 F 7; Kastor 250 F 6; Polybios 254 F 3; Phlegon 257 F 8) συμφωνεῖται, καὶ τοῖς ἐξῆς δειχθήσεται. ταῦτα γὰρ «οἱ τὰ» 'Αθηναίων ἱστοροῦντες 'Ελλάνικος (4 F 47) τε καὶ Φιλόχορος (III B), οἱ τὰς 'Ατθίδας, οἱ τε τὰ Σύρια Κάστωρ (250 F 7) καὶ Θάλλος (256 F 4) καὶ «ὁ» τὰ πάντων Διόδωρος ὁ τὰς Βιβλιοθήκας 'Αλέξανδρος τε ὁ Πολυίστωρ, οἵτινες τῶν καθ' ἡμᾶς ἀκριβέστερον ἐμνή- 35 σθησαν καὶ τῶν 'Αττικῶν ἀπάντων. b) JUSTIN. ad Graec. 9: πάντων τῶν παρ' ὕμιν .... πολλῶι πρεσβύτατος γέγονεν .... Μωυσῆς .... ὡς δηλοῦσιν ἡμῖν αἱ τῶν 'Ελλήνων ἱστορίαι. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις 'Ωγύγου τε καὶ 'Ινάχου .... Μωυσέως μέμνηται .... οὕτω

2—3 ἀφ' οὗ — μέμνηται P om. L 3—4 τῶν Κορίνθης L καρικῶν P τῶν Καρικῶν 'Υπομνημάτων Κορίνθης ὑπομνησθεῖς Croenert Rh. M. 63, 165 14 'Αλέξανδρος: 'Αναξανδρίδης Bernhardt 19 ὁ συγγραφεὺς: Thukyd. 1, 2 [ ] Freudenthal 21—22 μόνον ἀποκαλῶν: sc. 'Ελληνας 25 τὰ Routh τὰς Eus 31 συμφωνεῖται Jac- νεὶ Eus -νεὶ Routh <οἱ τὰ> Routh 33 <ὁ> Routh 34 οἵτινες Routh καὶ τινες Eus

γὰρ Πολέμων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν (IV) μέμνηται καὶ Ἀπίων (III C) ..., καὶ Πτολεμαῖος δὲ ὁ Μενδήσιος τὰ Αἰγυπτίων ἱστοριῶν (III C) ἅπασιν τοῖς συν-
 τρέχει. καὶ οἱ τὰ Ἀθηναίων τε ἱστοροῦντες Ἑλληνικός τε καὶ Φιλόχορος ὁ τὰς Ἀτθίδας,
 Κόστωρ δὲ καὶ Θάλλος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ, ἔτι δὲ καὶ οἱ σοφώτατοι Φίλων τε
 5 καὶ Ἰώσηπος .... ὡς σφόδρα ἀρχαῖοι καὶ παλαιοὶ τῶν Ἰουδαίων ἀρχοντος Μωυσέως
 μέμνηται.

- 102 (7) JOSEPH AJ 1, 238 (EUSEB. PE 9, 20; HIERON. Quaest. i. Π. Ἰουδ.
 Genes. c. 25, 1—6) γαμῇ δ' αὐτὸς (sc. Ἄβραμος) Κατοῦραν ὕστερον, ἐξ ἧς αὐτῷ (Λιβυκά?)
 παῖδες ἐξ γίνονται πρὸς τε πόνους καρτεροὶ καὶ δεινοὶ συνίεναι, Ζευβράτης Ἰαζάρης
 10 Μαδάνης Μαδιάνης Λουσοῦβακος Σούος. φύονται δὲ καὶ τοῦτοις παῖδες καὶ Σούου μὲν
 Σαβακίνης γίνεται καὶ Δαδάνης, τούτου δὲ Λατούσιμος Ἄσσουρις Λούουρις. Μαδάνου δὲ
 Ἡφᾶς Ἐώφρην Ἄνωχος Ἐβιδᾶς Ἐλδᾶς. (239) τοῖς ἅπασιν τοῖς παισὶ καὶ τοῖς
 νιόνοις Ἄβραμος ἀποικίων στόλους μηχανᾶται καὶ τὴν τε Τρωγλοδύτην καταλαμβάνουσι
 καὶ τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας ὅσον ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν καθίκει θάλασσαν. λέγεται δέ, ὡς
 15 οὗτος ὁ Ἐώφρην στρατεύσας ἐπὶ τὴν Λιβύην κατέσχεν αὐτήν, καὶ οἱ νιόνοι αὐτοῦ κατοι-
 κήσαντες ἐν αὐτῇ τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ ἐκείνου ὀνόματος Ἀφρικὰ προσηγόρευσαν.
 (240) μαρτυρεῖ δέ μου τῷ λόγῳ Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ (F 19 p. 100, 28)
 λέγων οὕτως: «Κλεόδημος δέ φησιν ὁ προφήτης, ὁ καὶ
 Μάλχος, ἱστορῶν τὰ Περὶ Ἰουδαίων (III C), καθὼς
 20 καὶ Μωυσῆς ἱστορήσεν ὁ νομοθέτης αὐτῶν, ὅτι ἐκ
 τῆς Κατοῦρας Ἀβράμῳ ἐγένοντο παῖδες ἱκανοί.
 (241) λέγει δὲ αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα, ὀνομάζων τρεῖς
 Ἰαφέραν Σούρην Ἰαφράν. ἀπὸ Σούρου μὲν τὴν Ἀσσυ-
 ρίαν κεκλησθαι, ἀπὸ δὲ τῶν δύο Ἰάφρα τε καὶ Ἀφέ-
 25 ρου πόλιν τε Ἐφρᾶν καὶ τὴν χώραν Ἀφρικὰ ὀνο-
 μασθῆναι. τούτους γὰρ Ἡρακλεῖ συστρατεύσαι ἐπὶ
 Λιβύην καὶ Ἀνταῖον, γήμαντά τε τὴν Ἀφράνου

χ^ε

8 Κατοῦραν: χατοῦραν M χατ- SPE κατ- L χεττ- Eustath *cethuram* Lat 9 ζαμ-
 βαράνης SPL (Lat) iozar Lat Ἰαζᾶν Eust 10 μαλάνης SP Μαδὴν Eust Μα-
 διάνης om. RO -μης L mazian Lat λουσόβακος O λανσον- SP iesuoc Lat 11 σαβα-
 κάνης (-ανῆς) SPL (M) Eust *sabachem* Lat δαλάνης SPL Ἄσσουρις: -ρος M -ριος L
 Ἄσσουρος Eust λουσούριος L Λούοβος Eust Μαδάμου Eust 12 Ἡφᾶς: Ἡθᾶ
 Eust Ἐώφρην: ὦφρης (-ῆς, ῆς) MSPL *opher* Lat Θωφρῆς Eust Ἄνωχος Eust *enoch*
 Lat Ἐβιδᾶς: ἐθιδᾶς SP ἀβιδᾶς L *abida* Lat Ἐβιδος Eust Ἐλδος Eust
 15 Ἐώφρην: ὦφρης (-ῆς, -ῆν) MSPL *opher* Lat ὠφρὴν Euseb *Aphen* Hier Σωφρὴν Eust
 16 Ἀφρικὰ REEus -κῆν OLEust ἀφρικαν SP (Lat. Hier) 17—19 *huius rei testis est*
Alexander, qui dicitur Polyhistor, et Cleodemus cognomento Malchus, Graeco sermone
barbaram historiam relexentes Hier 19 μάλχας O -ᾶς MSP -ᾶς Eus 21 χατούρας
 MSPE χεττούρας Eus *cethura* Lat 23 Ἰαφέραν: ἄφεραν (-ῆς, -ᾶν) MLSPE Lat
 Ἀφῆρ Eus Σούρην: -ιν OSP -εῖμ (-im Lat) MLE Ἀσσὺρ Eus Ἰαφράμ E Ἀφράν
 Eus Σούρου: Σουρεῖμ MLE (SLat) Ἀσσουρὶ Eus Ἀσσὺρ Eust 25 ἀφράν (ᾶ-)
 MESPL Eus *abran* Lat ἀφρικαν SPE (Lat) -ῆν L 27 Ἀφράνου: ἀφρα SP (Eus)
 ἀφραν L ὄφραν M

θυγατέρα Ἡρακλέα γεννηῆσαι υἱὸν ἐξ αὐτῆς Διόδωρον· τούτου δὲ γενέσθαι Σόφωνα, ἀφ' οὗ τοὺς βαρβάρους Σόφακας λέγεσθαι».

103 (151) MACROB. S. 1, 18, 11: *item in Thracia eundem haberi Solem atque Liberum accipimus, quem illi Sebadium nuncupantes magnifica religione celebrant, ut Alexander scribit; eique deo in colle Zilmisso aedes dicata est specie rotunda, cuius medium interpatet tectum.*

104 (29) PLIN. NH 3, 124: *Oromobiorum stirpis esse Comum atque Π.Ῥώμ. Bergomum et Licini Forum aliquotque circa populos auctor est Cato (40 Ἰταλ. Pet); sed originem gentis ignorare se fatetur, quam docet Cornelius Alexander ortam Graecia interpretatione etiam nominis vitam in montibus degentium.*

105 (149) — — 9, 115: *Alexander Polyhistor et Sudines senescere Θανμ. eos die perlen) putant coloremque expirare.*

106 (147) — — 13, 119: *Alexander Cornelius arborem leonem Θανμ. appellavit ex qua facta esset Argo, similem robori viscum ferenti, quae neque aqua neque igni possit corrumpi, sicuti nec viscum, nulli alii cognitam, quod equidem sciam.*

107 (148): — — 16, 16: *dulcissima omnium (sc. glandium) fagi, ut Θανμ. qua obsessos etiam homines durasse in oppido Chio tradat Cornelius Alexander.*

108 (111) — — 36, 79: *qui de iis (sc. pyramidibus) scripserint sunt Αἰγυπτ. Herodotus (2, 8 u. ö.), Euhemerus (63 F 10), Duris Samius (76 F 43), F 7 Aristagoras (III C), Dionysius (VI), Artemidorus (V), Alexander Polyhistor, Butoridas (VI), Antisthenes (III B), Demetrius (III C), Demoteles (VI), Apion (III C). inter omnes eos non constat a quibus factae sint ....*

109 (150) PLUTARCH. Aet. Rom. 104 p. 289A: *διὰ τί τὸν Διόνυσον Π.Ῥώμ. Αἰβερουμ πάτρεμ καλοῦσι; πότερον ὡς ἐλευθερίας πατέρα τοῖς πιούσι γεγόμενον; .... ἢ ὅτι τὴν λοιπὴν παρέσχε; ἦ, ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ τοῦ παρ' Ἑλευθεράς τῆς Βοιωτίας Ἑλευθερέως Διονύσου προσαγορευομένου;*

110 (27) SERV. DAN. VERG. A 8, 330: *immani corpore Thybris] hic Π.Ῥώμ. Tuscorum rex fuit, qui iuxta hunc fluvium pugnans cecidit.... nam quod Livius (1, 3, 8) dicit ab Albano rege Tiberino Thybrin dictum, non procedit ideo quia etiam ante Albam Thybris dictus invenitur. sed hic Alexandrum sequitur, qui*

1—2 Διόδωρον Eus δίδωρον (δέ- u. a.) Jos Βόδωρον Eust 2 Σωφωνα Eust Σοφωνα Freudenthal 3 Σόφακας: σόφωνας O osophaci Lat Σοφάς Eus σοφιστάς Eust 5 sebladium (sebi-Pae) P Sabazium Meursius 8 oromobiorum A -oviorum E³ orumbiviorum R orumbiviorum r 11 a Graecia R(?) v greciam A 12 degentium A -idus r 15 conem E 16 robore viscum M roboribus cum C

dicit Tiberinum, Capeti filium, venantem in hunc fluvium cecidisse et fluvio nomen dedisse: nam et a pontificibus indigitari solet.

- 111 (28) SERV. DAN. VERG. 10, 388: Rhoeti de gente vetusta Anchemolum] Π. 'Ρωμ.?
haec fabula in Latinis nusquam invenitur auctoribus. Avienus tamen, qui totum Livium 'Ιταλ. ?
5 iambis scripsit, hanc commemorat dicens Graecam esse. Rhoelus ergo Marrubiorum
rex fuerat in Italia, qui Anchemolo filio Casperiam superduxit novercam.
hanc privignus stupravit quo cognito cum eum pater persequeretur et ad
poenam vocaret, fugiens ille se [ad Turnum] contulit ad Daunum. merito
10 ergo in bello Turni Dauni filio Anchemolus gratiam reddit. 'gente' autem
'vetusta' ideo quia a Phorco, deo marino, originem ducere legitur. hoc totum
Alexander Polyhistor tradit, quem Lucius Sulla civitate donavit (T 2).

112 (38a) STEPH. BYZ. s. "Αγιον τόπος Σκυθίας, ἐν ᾧ Ἀσκληπιὸς
ἐτιμᾶτο, ὡς Πολυίστωρ.

113 (59) — s. "Αλινδα πόλις Καρίας, ὡς Πολυίστωρ.

- 15 114 (49) — s. "Αμβασον μητρόπολις τῶν Φρυγῶν. ὁ πολίτης Ἀμ- Π. Φρυ-
βα<σ>ίτης, ὡς ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. γίας

115 (133) — s. Ἀνήτουσσα πόλις Λιβύης. ὁ πολίτης Ἀνητουσσαῖος Λιβυκά
ὡς Σκοτουσσαῖος, ὡς ὁ Πολυίστωρ φησίν.

- 116 (31) — s. Γάδεια .... ὁ πολίτης Γαδειεύς .... λέγεται καὶ Γα- Λιβυκά?
20 δειρίτης, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ.

117 (100) — s. Γάζα πόλις Φοινίκης .... ὁ πολίτης Γαζαῖος λέγονται καὶ Π. Ἰουδ.?
Γαζηνοὶ παραλόγως, ὡς Πανσανίας (III C). λέγονται καὶ Γαζίται παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις ....
εἰσὶ καὶ διὰ τοῦ ἡ ἔθνος Γαλατῶν χρυσοφοροῦν, ὡς Εὐφορίων (F 36 Scheidw).
λέγονται καὶ διὰ τοῦ ᾧ Γαζᾶται, ὡς Πολυίστωρ.

- 25 118 (97) — s. Γεδρωσία χώρα καὶ Γεδρώσιοι, ἔθνος Ἰνδικόν .... Ἰνδικά
ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πολυίστορος διὰ τοῦ κ εὐρέθη ἡ πρώτη συλλαβή· ἀλλ' ἦν ἀδιό-
ρθωτον τὸ βιβλίον.

119 (83) — s. Γλαύκον δῆμος ἐν Λυκίαι· ὡς Ἀλέξανδρός φησιν, ἀπὸ Π. Λυ-
Γλαύκον τοῦ ἥρωος. κίας

- 30 120 (134) — s. Θύνη πόλις Λιβύης, ὡς ὁ Πολυίστωρ Ἀλέξανδρος. Λιβυκά

121 (102) — s. Ἰουδαία Ἀλέξανδρος ὁ Πολυίστωρ ἀπὸ τῶν παίδων Π. Ἰουδ.

2 <ita> indigitari Thilo 4 Latinis om. M 4—5 qui totum vel virgilium et roetus
livium iambis scripsit M qui totum Virgilium et Livium Steph 6 in Italia om. F
anchemolo ASH a nec hemoco H oasperiam M 8 [ ] Commelinus 'corrigitur Serv
scholium ex alius interpretis testimonio, qui ad Daunum, Turni patrem, Anchemolum
fugisse narravit' Thilo 9 Turno? Thilo 12 "Αγιον <δρος> (Steph. B. s. Ψευ-
δαγράφη)? Mei 14 ἄλινδα P ἄλινα RV "Αλινα <νήσος> Λυκίας. "Αλινδα πόλις? Mei
16 < > Xyl ὁ om. R 17 Ἀνητουσσα Mei ἔστι δὲ πόλ. Λιβ. nach φησίν P
πολίστωρ R 24 γαζάται VP vgl. Strab. 5, 1, 10 (Γαζάται AB γεζάται C Γαισάται v)
Γαζήται Et. M. 233, 13 30 θυνή P 31 — 123, 1 Ἀλ. — Ἰδουμαία: stark
verkürzt, ὡς μὲν Ἀλ. Holste

Σεμιράμιδος 'Ιούδα και 'Ιδουμαία· ὡς δὲ Κλαύδιος 'Ιόλαος (III C u. Phoenikien), ἀπὸ Οὐδαίου Σπάρτων <ἐν> ὅς ἐκ Θήβης μετὰ Διονύσου ἐστρατευκτός.

122 (64) STEPH. BYZ. s. Καβαλῖς· πόλις πλησίον Κιβύρας πρὸς νότον Π. Φρυγ. Μαϊνάνδρου .... ὁ πολίτης Καβαλεύς .... καὶ θηλυκῶς <Καβαλῖς> .... ὁ ο. Λυκ. 5 δὲ Πολύσιτωρ 'Αλέξανδρος «Καβάλισσα» φησὶ τὸ θηλυκόν· «εἰναὶ δὲ τὸ γένος αὐτὴν 'Ολβίαν».

123 (90) — s. Λαέρτης· Κιλικίας χωρίον Στράβων ἰδ' (5, 3). 'Αλέξανδρος Π. Κιλικίας δὲ «καὶ ὄρος καὶ πόλις» φησί.

124 (117) — s. Λιβύη· χώρα πολυώνυμος, ὡς Πολύσιτωρ «γῆ 'Ολυμ- Λιβυκά 10 πία, 'Ωκεανία, 'Εσχατιά, Κορυφή, 'Εσπερία, 'Ορτυγία, 'Αμμωνίς, Αἰθιοπία, Κυρήνη, 'Οφίουσσα, Λιβύη, Κηφηνία, 'Αερία».

125 (41) — s. Λίβυσα. φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσιον, ὡς Πολύσιτωρ Π. Βιθυνίας 'Αλέξανδρος.

15 126 (51) — s. Μανήσιον· πόλις Φρυγίας· 'Αλέξανδρος ἀπὸ «Μανῆς», Π. Φρυγίας F 74 σφόδρα εὐπόρου κτίστων.

127 (51a) — s. Μάνταλος· πόλις Φρυγίας· ὡς ὁ Πολύσιτωρ 'Αλέξανδρος Π. Φρυγίας ἀπὸ Μανταλοῦ κτίστων αὐτῆς.

128 (101) — s. Μαρσά(?)· πόλις Φοινίκης· ὡς 'Αλέξανδρος καὶ Φίλων

20 (III C) ἀπὸ Μάρσου. τὸ ἐθνικὸν Μαρσηνὸς τῷ τῆς 'Ασίας τύπῳ.

129 (82) — s. Μεγίστη· πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας· ὡς ὁ Πολύσιτωρ, Π. Λυκίας ἀπὸ Μεγιστέως τινός.

130 (11) — s. Μέμνονες· ἔθνος Αἰθιοπικόν, δ' ἐρμηνεύεται, ὡς ὁ Πολύσιτωρ φησὶν, «ἀγρίους τινὰς ἢ μαχίμους καὶ χαλε- 25 πούς».

131 (81) — s. Πάταρα· πόλις Λυκίας· 'Εκαταῖος 'Ασία (I F 256). Π. Λυ- ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Πατάρου τοῦ 'Απόλλωνος καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου. 'Αλέξανδρος 131 Σαλακίαν κόρην ἐξ 'Οφιονίδος φησὶ φέρειν ἱερὰ τῷ 'Απόλλωνι ἐν πατάραι· εἶναι δὲ ταῦτα πέμματα λύρας τε καὶ τόξα καὶ βέλη, οἷς παίζειν 30 νηπίους ὄντας. θεῖσαν δὲ τὸ ἄγγος ἀναπαύεσθαι κατὰ τὴν ὁδόν, ἄνεμον δὲ ἐπιπνεύσαντα εἰς τὴν θάλασσαν βαλεῖν τὴν πατάραν· κλαίουσαν δὲ τὴν παῖδα

1 'Ιδουμαίας? Mei κλαύδιος V λαύδιος R καιαύδιος P ἰόλαος RP ἰόλαος V 'Ιουλίος Holste 2 Οὐδαίου Σπάρτων ἐνός Schubart, Mei Ιουδαίου σπάρτανος ο ἐκστρατευκτός R 3 καβαλῖς (β u. λ corr.) R ἄβαλις V καλῖς P 4 < > Jac 10 'Ορτυγία om. V 11 'Αμμωνία Hulleman ὀφιουσσα RP ἀφ- V 'Οφιουσσα Mei 12 κυφηνία V ἀθρία R 13 ὕβισσα P 15 Μανῆς: Μάνεω ο. Μάνητος Salm Μάνον Berkel Μανού Mei 17—18 μάνδαλος-μανδαλοῦ R 19 μαρσία R Μάρσου? 20 μάρσου R μαρσοῦ VP μαρσηνός VP 21 ὁ om. RV 23 μέμονες P ἐρμη- νεύουσιν? Mei 24 ἀγρίους Ald ἀγρούς ο 27 πατάρου R 28 ἱερὰ: ἀθύρματα Eust. Dion. Per. 129 29 πατάραι RV -ροις P εἶναι Mei ἔστι· ἔστι — λύραι Xyl 31 καλεῖν R

εἰς τὸν οἶκον ἔλθειν, τὴν δὲ πατάραν τῇ Λυκίων χειρρονήσῃ κατενεχθῆναι. περιτυχόντα δὲ τινα τῶν ἐκ τῆς Σαλακίας φυγόντων τῇ πατάραι τὰ ἐν αὐτῇ πέμματα πάντα κατακαῦσαι καὶ τὴν χειρρονήσον ἱερὰν Ἀπόλλωνι ἀνεῖναι ὠνομάσθαι δὲ τὴν χώραν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, τοῦ πατάρας, Πάταρα. μεθερμη-
5 νεύεσθαι δὲ τὴν πατάραν ἑλληνιστὶ κίστην.

132 (91) STERH. BYZ. s. Σελεύκεια· πόλις ἐπὶ Κιλικίαι, Τραχεῖα λεγο- Π. Κιλι-
μένη. ὠνόμασε δὲ Σελεύκειαν αὐτὴν Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὡς Ἀλέξανδρός κίας
φησι. πρότερον δὲ Ὀλμία ἐκαλεῖτο καὶ Ὑρία.

133 (103) — s. Τάμνα· πόλις Ἀραβικῇ, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ. Αἰγυ-
πτιακά?

10 134 (38) — s. Τάναις· πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ Στραβὼν ζ (4, 5). Π. Εὐξ.
ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Πολύιστωρ «κατὰ δὲ τὰς εἰς τὴν λίμνην Πόντου
τὴν Μαιῶτιν ἐκβολὰς τοῦ Ταναΐδος πόλις Ἑλλη-
νικὴ ἔκτισται Ταναίς, ἣτις καὶ Ἐμπόριον ὀνομά-
ζεταί».

15 135 (92) — s. Ταρσός· ἐπισημοτάτη πόλις Κιλικίας, ἣν διὰ τοῦ ἑ Π. Κιλι-
ἐλεγον Τερσὸν παρὰ τὸ τερσανθῆναι, ὃ ἐστὶν ἀναξηραθῆναι τῶν γὰρ ὑδάτων κατὰ τὴν κίας
πρώτην σύστασιν προχωροῦντων εἰς τὸ νῦν πέλαγός φασιν ἀναφανθῆναι πρῶτον τὰ Ταυρικὰ
ὄρη. Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ ἐν τῷ Περὶ Ῥόδου (III B) ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου
πτώσεως· μέρος γάρ τι τοῦ ποδὸς ταρσὸν καλεῖσθαι, τῆς ἐκείνου χωλείας ὑπόμνημα ποιου-
20 μένων τῶν ἀρχαίων. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολύιστωρ διὰ τὸ τὸν Πήγασον ἱππον
ἐκεῖ τὸν ταρσὸν κλάσαντα καὶ Βελλεροφόντην ἐν τῷ Ἀλγίῳ πεδίῳ πλανηθῆναι.
ἄλλοι δὲ φασὶ διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοὺς τόπους τούτους τῆς Κιλικίας πρῶτους
ἀναφανθῆναι καὶ ἀναξηραθῆναι, διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν ὀνομασθῆναι. Ἐρατοσθένης (V)
δὲ <φῃσι τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίον τοῖς ἐκεῖ καλουμένοι. οἱ δὲ φασί>
25 Τερσὸν διὰ τὸ πρότερον τῶν καρπῶν χλωρῶν φθειρομένων ἐν τῷ παρακμάζειν, τούτους
πρῶτους συναγαγόντας τερσᾶναι καὶ εἰς τὸν χειμῶνα ἀποθέσθαι τροφήν.

136 (96) — s. Τόπαζος· νῆσος Ἰνδικῇ. τὸ ἐθνικὸν Τοπάζιος. Ἀλέξανδρος Ἰνδικά
ὁ Πολύιστωρ φησὶν ὡς εὐρίσκεισθαι ἐν καὶ τῇ τῶν Τοπαζίων νήσῳ λίθον
ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ὅμοιον εἶναι τῇ χροαῖ τῇ τοῦ νέου ἐλαίου. διὰ τοῦ
30 ξ δ' ἐγράφετο πρότερον.

137 (84) — s. Τρεμίλη· ἡ Λυκία ἐκαλεῖτο οὕτως [οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλεῖς] Π. Αν-
ἀπὸ Τρεμίλου, ὡς Πανᾶσις (F 18 Ki) «ἐνθα δ' ἔναιε μέγας Τρεμίλης καὶ ἐγχευε κίας

1 χειρρονήσῃ RP 3 Ἀπόλλωνι ἀνεῖναι Mei ἀπολ(λ)ωνίαν εἶναι RV ἀπόλλωνι εἶναι P
6 κιλίκιας P Τραχεῖα: Tracheotis Plin. NH 5, 93 Τραχεῖα -νη Xyl 8 Ὀλμία
Holste ὀλμία ο 10 τῷ om. RV ποταμοῦ V 16—17 μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἢ
μετὰ τὴν πρώτην τῶν ὑδάτων σύστασιν Eust. Dion. Per. 867 17 πρῶτον R πρῶτα VP
τὰ ἐκεῖ πρῶτον Eust 23 καὶ om. R Τερσίαν τότε κληθῆναι... ὅστερον δὲ Ταρσὸν Eust
24 < > Holste aus Eust 26 τὴν τροφήν P εἰς χειμῶνος ἀποθέσθαι τροφήν Eust
27 Τόπαζος Salm τοπάζιος ο 28 τῶν om. V 29 <καὶ> ὅμοιον Salm εἶναι
om. P 31—125, 3 [ ] — < > Mei οὕτως <καὶ> οἱ? Jac 32 ἔναιε P ἔναιε V
ἐρρεε R Τρεμίλης Mei τρεμύλος RV -ύλος P ἐγχευε VP ἄγχευε R

† θύγατρα / νόμῳν Ὠγυγίην, ἣν Πραξιόβικην καλέουσι, / Σίβρῳ ἐπ' ἀργυρεῶι πο-
ταμῳ παρὰ δινηντι / τῆς δ' ὅλοοι παῖδες Τλώος Ξάνθος Πίναρός τε / καὶ Κράγος,
δς κρατέων πάσας ληΐζετ' ἀρούρας». <οἱ κατοικοῦντες Τρεμιλέας>· Ἀλέξανδρος
«† δὲ τελευτήσας † τὰς δὲ τοὺς Τρεμιλέας Λυκίους
5 Βελλεροφόντης μετωνόμασεν». Ἐκαταῖος Τρεμίλας αὐτοὺς καλεῖ
ἐν δ' Γενεαλογίῳ (I F 10).

138 (36) STEPH. BYZ. s. Τύρας· πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Π. Εὐξ.
πόντῳ. καὶ ἔδει παρὰ τὸν Τύραν Τυράτην εἶναι τὸ ἔθνικόν· ἔστι καὶ Τυρίτης ἀπὸ τοῦ Τύρις. Πόντου
δὲ δὲ Πολύσιτῳ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν πόλιν Τύραν, τοὺς δὲ πολίτας Τυρανούς.
10 ἐκαλεῖτο δ' Ὀφιοῦσσα.

139 (37) — s. Ὑπανίς· ποταμὸς καὶ πόλις μεταξὺ τοῦ Πόντου καὶ Π. Εὐξ.
τῆς Μαιώτιδος λίμνης. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Πολύσιτῳ φησὶν διτι «δ' Ὑπα- Πόντου
νίς διχῆνι σχιζόμενος τὸ μὲν ἐν μέρος εἰς τὴν Μαι-
ῶτιν λίμνην βάλλει, τὸ δ' ἕτερον εἰς τὸν Πόντον».

15 140 (93) — s. Χρυσόπολις· ἐν Βιθυνίᾳ .... ἔστι καὶ ἄλλη Κιλικίας Χρυ- Π. Κιλι-
σόπολις, ὡς ὁ Πολύσιτῳ. κίας

141 (97) TZETZ. Chil. 7, 642: διτι δ' εἰσὶ τῶν ἀληθῶν (die indischen Skiapoden und Θαναμά-
andere wundervölker aus Skyra) buch) ἄλλοι φασὶ μυρῖοι / τοιαῦτα καὶ καινότερα σια?
θεάσασθαι ἐν βίῳ / Κτησίας (III C) καὶ Ἰάμβουλος, Ἰσθίονος (IV), Ῥηγίνος (IV), /
20 Ἀλέξανδρος, Σωτίων (IV) τε καὶ ὁ Ἀγαθοσθένης (VI), Ἀντίγονος καὶ Εὐδόξος (V),
Ἰππόστρατος (III B), μυρῖοι, / ὁ Πρωταγόρας (V) αὐτὸς δέ, ἅμα καὶ Πτολεμαῖος (IV), /
Ἀκεστορίδης (IV) τε αὐτὸς καὶ ἄλλοι πεζογράφοι.

27. ZWEIFELHAFTES.

142 (135) SCHOL. APOLL. RHOD. 4, 1515: εὔτε .... Λιβύην ὑπερέπειτατο Περσεὺς / Λιβυκά?
25 .... Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆι κομίζων, / ὅσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας
ἔκοντο / αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν] (Pherekydes 3 F 11) ἄλλοι δὲ φασὶ
τὸν Περσεὶα κατατομήσαντα τὴν Γοργόνα ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι, ἐκ δὲ τῶν κατε-
νεχθεισῶν σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία· διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶναι. τὸ
αὐτὸ φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

30 143 (—) SCHOL. AD HOM. II. Δ 109: Ἀλέξανδρος δὲ φησιν ἐν Δήλῳ κείσθαι κέρατα
ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, κριοῦ μὲν δίπτυχον καὶ δακτύλων ὀκτώ, σταθμούμενα δὲ μῶν
εἴκοσι ἥμισυ, τράγου δὲ πηχῶν δύο καὶ σπιθαμῆς καὶ σταθοῦ ἴσου.

144 (—) SCHOL. LYKORHR. AL. 447 (ET. M. 738, 51): Σφήκεια· ἡ Κύπρος πρότερον Π. Κύ
Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φιλοστέφανος ἐν τῷ Περί Κύπρου (IV), ἀπὸ τῶν ἐνοικησάν- πρου

1 θυγατέραν V γυναῖκα? Mei δάμαρτα Niese eigennamen? Jac σίμβρῳ R 2 παρὰ
δινηντι: βαθυδινηντι? Mei Τλώος Xyl τμῶος ο Πίναρός τε Salm τε πίναρος ο
3 < > Mei (s. zu 124, 31) 3—4 Ἀλ. δὲ (δὲ R) τελευτήσας τὰς (RV τούτους P) δέ:
'Αλ. δευτέρῳ (τελευτήσας [τὰς] δὲ τ. Τρ. κτλ.)? Jac τελευτήσαντος (-των Mue) δὲ Mei
4 τρεμιλέους P λυκίους P λυκίς RV 5 ἀνόμασεν P τρεμέλας V 9 Τυρα-
νοὺς Mei -αννοὺς V -άνους RP 10 Ὀφιοῦσσα Mei ὀφίονσσα RP ὀφύονσσα V 16 δ
om. P 27—28 κατενεχθεισῶν v -θέντων L (Keil, Wendel) 28 θηρία πολλὰ καὶ δεινὰ v
(vor Keil) εἶναι Jac εἶπε ο 29 ἀλέξανδρος P ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ L ἐν τ. Ἀ.
<Λυκόφρων> Keil <Λυκόφρων> ἐν τ. Ἀ. (838) Wendel 31 ἰσοσταθμούμενα A

των ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλοῦντο Σφήκες. καλεῖται δὲ καὶ Κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς ἐν τῷ Περὶ Κύπρου (III C) διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας οἱ εἶχον κέρατα, ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ Περὶ νήσων (240 F 26) διὰ τὸ ἔχειν αὐτὴν πολλὰς ἐξοχὰς δις κέρατα καλοῦσι Κεραστία ὀνομάσθη.

- 5 145 (—) SERV. DAN. VERGIL. A 3, 334: Chaonios cognomine campos] Epirum De Illyr. campos non habere omnibus notum est, sed constat ibi olim regem nomine Campum fuisse Tractu? eiusque posteros Campylidas dictos et Epirum Campaniam vocatam, sicut Alexander (?) historicus Graecus et Aristonicus (57 F 3) referunt. Varro filiam Campi Campam dictam, unde provinciae nomen; post vero . . . Chaoniam ab Heleno appellatam, qui fratrem suum
10 Chaonem, vel ut alii dicunt comitem, dum venaretur, occiderat. alii filiam Campi Cestriam ab Heleno ductam uxorem et eum de nomine soceri Campos, de nomine Chaone Chaonas dixisse.

274. TEUKROS VON KYZIKOS.

T

- 15 1 (IV 508) SUDA s. Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός· ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου ca. 100/ γῆς· Περὶ τοῦ Βυζαντίου· Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία εἰς Περὶ Τύρου εἰς 50^a(?) Ἀραβικῶν εἰς Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ζ· Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἀσκησιν ᾧ· καὶ λοιπά.

F

- 20 1 (1) a) STEPH. BYZ. s. Βού-
θρωτός· νῆσος περὶ Κέρκυραν. ἔστι
καὶ πόλις. ἐκλήθη δ' οἱ μὲν φασιν
ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ, οἱ δὲ μυθεύονται
ὅτι «Ἐλένωι ἐκ Τροίης
25 πλώοντι ἐς ἐσπέρην θύ-
σαντι ἀποβατήρια ἐν
'Ηπείρῳι τὸ θῦμα ἡ βοῦς
ἀποδράσασα ἐκ τοῦ βο-
πλήγος ὤιχετο φεύγουσα
30 διὰ τοῦ μεταξὺ πόντου
ἐς τὸν κόλπον, καὶ ἐς τὴν
χερσὸν ἐμβᾶσα (καὶ γὰρ
- b) ET. M. 210, 21: Βουθρωτός ἢ
Βουθρωτός· πόλις τῆς Ἡπείρου, ὡς
φησι Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός, ὅτι Ἐλέ-
νου ἐκ τῆς πατρίδος εἰς τὴν Ἡπει-
ρον παραγενομένου, θύοντος δὲ ἐπιβα-
τήρια, ἡ βοῦς οὐ καίριαν λαβοῦσα
τομὴν φεύγει, καὶ κόλπον τινα τῆς
'Ηπείρου διανηξαμένη εἰς γῆν ἐξέρχε-
ται, καὶ καταπεσοῦσα ἀπέθανεν· ὁ δὲ
Ἐλενος συμβόλῳ θείῳ χρησάμενος
κτίζει πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ συμβάντος
Βουθρωτὸν αὐτὴν ὀνόμασε.

1 μὲν Ἀνδροκλῆς: Μένανδρος b γ 2 (Schol. Joh. Tzetz.) Et. M. μὲν Ἀλέξανδρος Mei
vgl. zu F 31 7 Alexander? Jac alexan F Alexarchus Ambros 9 (11) Heleno Dan
heno F 10 venaretur Dan venerator F 15—16 ὁ γράψας—γῆς: der Babylonier? s.
Komm. 18 καὶ τὰ λοιπά V 21a νῆσος ο (Mei) χερρόνησος (s. zu v. 32) Xyl
perl om. V 22a δ' om. R 24a τροίης V τροίης RP 25a πλώοντι R^oV πλέοντι
R^{ac}P ἐς ο ἐπ' Mei 25a—26a θύοντι τε Geffcken 26a ἀποβατήρια v-ρα P-ριον RV
ἐπιβατήρια b 26b τομὴν: πληγὴν V 27a [τὸ θῦμα] Mei; eher ist ἡ βοῦς glosse
28a ἀποδράσασα <ν>ἐκ Mei 31a ἐς Mei εἰς ο 32a χερσὸν VP χερρόνησον R
ἐκβάσσει Mei

τρωμα ἐν τῇ δειρῇ εἰ-
 χεν) αὐτοῦ ἤριπε, καὶ
 ἔθανε· καὶ κληθδόνι δ
 "Ελενος χρέεται, † ἵνα
 5 ἔθηκε Βουτρωτὸν οὐδ'νο-
 μα», ὡς φησι Τεύκρος ὁ Κυζικηνός·

2 (2) ET. M. 193, 13: Βεβαία· πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν Εὐβοίαι. ἐτυμο-
 λογεῖ δὲ Τεύκρος ὅτι (φησί) «τῶν ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων
 ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν μόνη αὕτη
 10 διέμεινε πολύυδρος». παρὰ τὸ βέβαιον οὖν καὶ ἀνελλιπὲς βεβαία.

ΠΕΡΙ ΟΡΙΣΜΩΝ.

3 (3) ATHEN. 10, 83 p. 455 E: καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου (sc. γρύφος)· φέρεται
 δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς Τεύκρου 'Ορισμοῖς· «ζῶιον ἄπουν ἀνάκανθον
 ἀνόστεον ὀστρακόνωντον / ὀμματὰ τ' ἐκκύπτοντα
 15 προμήκεα κείσκούπτοντα».

— ASKLEPIADES VON MYRLEA.

s. I*

ΒΙΘΥΝΙΑΚΑ. — ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥΡΑΗΤΑΝΙΑΣ. — U. A.

s. III C u. Bithynien.

— (DOMITIUS) KALLISTRATOS.

vor Varro

ΠΕΡΙ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ. — ΠΕΡΙ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ.

20

s. III B u. Herakleia (Pontos).

275. JUBA VON MAURETANIEN.

ca. 50—
23P

T

1 (III 465) SUDA s. 'Ιόβας· Λιβύνης καὶ Μαυρουσίας βασιλεὺς (T 4),
 25 δν λαβόντες καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμευσαν οἱ Ῥωμαῖοι (T 2), οὐ μὴν ἀνέϊλον διὰ τὴν
 παιδευσιν. ἦν δὲ ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος· καὶ τὴν Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν
 ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαίου γενομένην * * ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει (T 3). συνήκμαζε
 δὲ αὐτῷ Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράφας κατ' αὐτοῦ. ἔγραψε
 πάνυ πολλὰ.

30 2 a) PLUT. Caes. 55, 2: ἔπειτα θριάμβους κατήγαγε τὸν <Κελτικόν, τὸν> Αἰγυ- a. 46*
 πτιακόν, τὸν Ποντικόν, τὸν Λιβυκόν, οὐκ ἀπὸ Σκηπίωνος ἀλλ' ἀπὸ 'Ιόβα δῆθεν τοῦ βασι-

2a εἰριπε R 3a κληδόνι δ Μει κλειδόνι δ R(?) κληδόνιος V κληδόνιος P κληδόνι δ v
 4a χρεόμενος κτίζει πόλιν, τῇ ἔθηκε (b) Mei 5a—6a Βουτρωτὸν ὄνομα Μει-θρ- δν- ο
 24 'Ιόβας add. GVM 26 παιδεῖαν Spiro Καίσαρος: 'debebat ἐξ 'Αντωνίου' Mue
 27 * * (ῆ Οκτανία)? Jac 29 πολλὰ πάνυ A 30 < > ο. Γαταλικόν Ziegler

λέως. (3) τότε και 'Ιόβας, υἱὸς ὧν ἐκεῖκου κομιδῇ νήπιος, ἐν τῷ θριάμβῳ παρήχθη, μακαριωτάτην ἄλως ἄλωσιν, ἐκ βαρβάρου και Νομάδος 'Ελλήνων τοῖς πολυμαθεστάτοις ἐναρίθμιος γενέσθαι συγγραφεύσιν. b) APPIAN. BC 2, 418: .... Λιβυκὸν ἐπὶ Λιβύων τοῖς συμμαχήσασιν τῷ Σκηπίωνι, ἐθθα και 'Ιόβα 5 παῖς, 'Ιόβας δ συγγραφεύς, βρέφος ὧν ἔτι παρήγετο. s. T 4 c.

3 a) CASS. DION 51, 15, 6: ἡ τε Κλεοπάτρα 'Ιούβαι τῷ τοῦ 'Ιούβου παιδί συνώκησε. a. 30^a τούτοις γὰρ ὁ Καῖσαρ τραφέντι τε ἐν τῇ 'Ιταλίᾳ και συστρατευσαμένῳ οἱ ταύτην τε και τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν ἔδωκε, και αὐτοῖς και τὸν 'Αλέξανδρον και τὸν Πτολεμαῖον ἐχαρίσατο. b) PLUT. Anton. 87, 2: και Κλεοπάτραν μὲν τὴν ἐκ Κλεοπάτρας 10 'Ιόβαι τῷ χαρίεστάτῳ βασιλέῳ συνώκησεν (sc. ἡ 'Οκταλία). s. Aelian. F 57.

4 a) CASS. DION 53, 26, 1: πανσαμένῳ δὲ τοῦ πολέμου τούτου (sc. τοῦ πρὸς τοὺς a. 25^a Καντάβρους) ὁ Αἰγυπτιώτης .... (2) τῷ μὲν 'Ιούβαι τῆς τε Γαιτουλίας τινὰ ἀντὶ τῆς πατρῴας ἀρχῆς, ἐπειπερ ἐξ τὸν τῶν 'Ρωμαίων κόσμον οἱ πλείους αὐτῶν ἐσεγγράφατο, και τὰ τοῦ Βόρχου τοῦ τε Βογοῦνι ἔδωκε. b) STRABON 6, 4, 2 p. 288: νυνὶ δὲ εἰς 'Ιούβαν 15 περιέστηκεν ἡ τε Μαυρουσία και πολλὰ μέρη τῆς ἄλλης Λιβύης διὰ τὴν πρὸς 'Ρωμαίους εὐνοίαν τε και φιλίαν. c) — 17, 3, 7 p. 828: τοὺς δὲ Μαυρουσίους (?) ἐνοί φασιν 'Ινδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας 'Ηρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν ὄν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς και Βόρχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι 'Ρωμαίων ὄντες. ἐκλιπόντων δὲ τούτων, 'Ιούβας 20 παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος και ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρῴᾳ υἱὸς δ' ἦν 'Ιούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκηπίωνος (T 2). 'Ιούβας μὲν ὄν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον (T 6), διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ 'Αντωνίου θυγατρὸς και Κλεοπάτρας.

5 a) STRABON 17, 3, 12 p. 831: ἐν δὲ τῇ παραλλίᾳ ταύτῃ πόλιν 'Ιὼλ ὀνομα, ἣν 25 ἐπικτίσας 'Ιούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνόμασε Καίσαρειαν .... μεταξὺ δὲ τῆς Καίσαρειας και τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι. τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ἐπὶ τῷ 'Ιούβῳ και τῆς ἐπὶ τοῖς 'Ρωμαίοις .... b) PLIN. NH 5, 20: promunturium Apollinis oppidumque ibi celeberrimum Caesarea, ante vocitatum Iol, Jubae regia, a Divo Claudio coloniae iure donata .... c) MELA 1, 30: Iol ad mare aliquando igno- 30 bilis, nunc quia Jubae regia fuit et quod Caesarea vocitatur inlustris.

6 CASS. DION 55, 28, 3: και Γαίτυλοι τῷ τε 'Ιούβῳ τῷ βασιλεῖ ἀχθόμενοι, και a. 6^p ἅμα ἀπαεῖοντες μὴ οὐ και αὐτοὶ ὑπὸ τῶν 'Ρωμαίων ἀρχεσθαι, (4) ἐπανεστήσαν αὐτῷ, και τὴν τε πρόσχωρον ἐπόρθησαν και συχνοὺς και τῶν 'Ρωμαίων ἐπιστρατεύσαντάς σφισιν ἀπέκτειναν, τὸ δὲ σύμπαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐπληρώθησαν ὥστε Κορήλιον Κόσσον τὸν κατε- 35 γασμένον σφας τιμάς τε ἐπινικίους και ἐπωνυμίαν ἀπ' αὐτῶν λαβεῖν.

7 JOSEPH. AJ 17, 349 (= BJ 2, 114): Γλαφύρα .... βασιλεὺς 'Αρχελάου θυγατρὶ 40 οὐσῃ .... συνώκει .... 'Αλέξανδρος 'Ηρώδου μὲν υἱός, 'Αρχελάου δ' ἀδελφός. ἐπεὶ δὲ συμβαίνει τὸν 'Αλέξανδρον ὑπὸ τοῦ πατρὸς τελευτήσαι, 'Ιόβα τῷ Λιβύων βασιλεῖ γαμεῖται. (350) μεταστάντος δὲ τοῦ Λιβύου χηρεύουσιν ἐν Καππαδοκίᾳ παρὰ τῷ πατρὶ 'Αρχελάου 40 ἄγεται τὴν συνοῦσαν αὐτῷ Μαριάμην ἐκβαλὼν ....

8 a) TAC. A 4, 4, 3: mihi quoque exsequendum reor, quae tunc Romana copia in a. 23^p armis, qui socii reges.... (5, 2) Mauros Juba rex acceperat donum populi Romani. cetera Africae per duas legiones .... corcetia b) — 4, 23, 1: .... et adhuc raptabat a. 24^p

2 <ἐρ' ὧν> ἐκ Rei <ὧς> ἐκ Ziegler 17 Μαυρουσίους: Φαρουσίους Letronne 19 Βόρχον Cas βόρχοι Str 24 ἐν Cramer ἢ Str 36 'Αρχελάου τοῦ Καππαδόκων βασι- 40 λέως BJ 39 μεταστάντος: τελευτήσαντος BJ ὁ ἐθνάρχης 'Αρχελάος BJ

Africam Tacfarinas, auctus Maurorum auxiliis qui, Ptolemaeo Jubae filio iuventa incurioso, liberos regios et servilia imperia bello mutaverant.

9 MINUC. FELIX Octav. 21, 9 (ISIDOR. Et. 8, 11, 1): nisi forte post mortem deos fingitis, ut .... Juba Mauris volentibus deus est.

5 10 PLUT. Ser. 9, 8: Τιγγίται δὲ μυθολογοῦσιν Ἀνταίου τελευτήσαντος τὴν γυναῖκα Τίγγην Ἑρακλεῖ συνελθεῖν, Σόφακα δ' ἐξ αὐτῶν γενόμενον βασιλεύσαι τῆς χώρας καὶ πόλιν ἐπώνυμον τῆς μητρὸς ἀποδεῖξαι. (9) Σόφακος δὲ παῖδα γενέσθαι Διόδωρον, οἱ πολλὰ τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν ὑπήκουσεν, Ἑλληνικὸν ἔχοντι στρατεύμα τῶν αὐτοῦ κατωκισμένων ὑφ' Ἑρακλέους Ὀλβιανῶν καὶ Μυκηναίων. (10) ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀνακείσθω τῇ Ἰόβᾳ χάριτι, τοῦ πάντων ἱστορικωτάτου βασιλέων ἐκείνου γὰρ ἱστοροῦσι τοὺς προγόνους Διόδωρον καὶ Σόφακος ἀπογόνους εἶναι.

11 ELIAS IN ARISTOT. Categ. 28 a 23 (CARGr 18, 1, 128): Ἰόβα γὰρ τοῦ Λιβύων βασιλέως συναγαγόντος τὰ Πυθαγόρου καὶ Πτολεμαίου τὰ Ἀριστοτέλους, τινὲς κατηλείας χάριν τὰ τυχόντα συγγράμματα ἐκέδρουν καὶ ἔσηπον ...., ἵνα σχοίεν δῆθεν τὴν ἐκ τοῦ χρόνου ἀξιοπιστίαν.

12 a) ATHEN. 3, 25 p. 83 B: Ἰόβαν τὸν Μαυρουσίαν βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον .... (F 6). b) PLIN. 5, 16: Juba Ptolemaei pater, qui primus utrique Maurelaniae imperitavit (T 3—4), studiorum claritate memorabilior etiam quam regno .... (F 42) c) AVIEN. Or. m. 275/83: at vis in illis (sc. Gades-Tartessos) tanta vel tantum decus / aetate prisca sub fide rerum fuit, / rex ut superbus omniumque praepotens, / quos gens habebat forte tum Maurusia, / Octaviano principi acceptissimus (T 1; 3—4) et literarum semper in studio Juba / .... inlustriorem semet urbis istius / duumviratu crederet. T 2a; 3b; 10.

25 13 ATHEN. 14, 36 p. 634 E: Δίδυμος ὁ γραμματικὸς (p. 302 Schm) ἐν ταῖς πρὸς Ἰῶνα(?) Ἀντεξηγήσειν.

14 PLIN. NH 1, 5—6: continentur situs, gentes .... ex auctoribus .... externis Juba rege, Hecataeo (1), Hellanico (4), Damaste (5), ... — (1, 8) de elephantis .... ex auctoribus .... externis Juba rege, Polybio .... (1, 10) volucrum naturae .... externis Homero .... Euphronio Athenaeo, Juba, Androtione, qui de agricultura (III B) .... (1, 12—13) arborum naturae .... de peregrinis arboribus .... externis .... Alexandro Polyhistore (273), Juba, Apollodoro qui de odoribus .... (1, 14—15) fructiferae arbores .... externis .... Themisone medico, Onesicrito (134), Juba rege. (1, 25—26) naturae herbarum .... reliquae per gentes medicinae .... externis Theophrasto, Apollodoro, Democrito, Juba, Orpheo .... (1, 28) medicinae ex animalibus .... externis .... Caecilio Bione

4 Juba v iuva Min 5 Τιγγίται Cor τιγεννίται ο 6 τιγγίην KL^{as} τιγγίην Q
12 Ἰόβα v ἰοβάτους EI (Busse) 17 pater: filius Solin. 24, 15 25—26 πρὸς Ἰῶνα: πρὸς Βάτωνα ο. πρὸς Ἰόβαν (T 1) M Schmidt πρὸς Ἰξίωνα Bergk πρὸς <Επιγένη εἰς> Ἰῶνα Bapp εἰς Ἰῶνα Wil

Jacobi, Fragm. Griech. Hist. III A

qui περὶ δυνάμεων scripsit, Anaxilao, Juba rege. (1, 31—32) *medicinae ex aquatilibus* .... *externis* .... Juba .... (1, 33) *metallorum naturae* .... *externis* Theophrasto, Democrito, Juba .... (1, 36) *naturae lapidum* .... *externis* Theophrasto, Pasitele, Juba rege .... (1, 37) *origo*
5 *gemmarum* .... *externis* Juba rege ....

15 PHOT. BIBL. 161 p. 103 a 18: ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις ἱερῶν Σωπάτρου σοφιστοῦ .... τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει, ὃ συνειλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου Περί θεῶν γ' λόγου (244 T 11) .... ἔτι δὲ καὶ .... ἐκ τοῦ δευτέρου λόγου τῶν Περί γραφικῆς
10 Ἰόβα καὶ μὴν καὶ ἐκ τῶν Ἀθηναίων .... Δειπνοσοφιστῶν .... (p. 104 b 26) ὃ δὲ ἐνδέκατος ἔσχε τὴν συναγωγὴν.... ἐξ ὧν Πλούταρχος συνέταξε Βίων .... καὶ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους .... Περί ζώων .... καὶ ἐκ τῆς Ἰόβα τοῦ βασιλέως Θεατρικῆς ἱστορίας ἑπτακαίδεκάτου λόγου.

F

15 1. ΠΕΡΙ ΑΡΑΒΙΑΣ ΠΡΟΣ ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ Α—? a. 2^a

(F 28—37; 41; 46? 62—69? 70—78; 101)

1 I (44) PLIN. NH 6, 136: *pars eius* (sc. *Elymaidis*) *maxime invia* Characene
vocalur ab oppido Arabiae claudente regna ea, de quo dicemus exposita prius M. Agrippae
sententia. (137) namque is Mediam et Parthiam et Persidem ab oriente Indo, ab occi-
20 dente Tigri, a septentrione Tauro Caucasio, a meridie Rubro mari terminatas patere in
longitudinem $XIII/XX$ p., in latitudinem $DCCCXL$ prodidit; praeterea per se Mesopotamiam
ab oriente Tigri, ab occasu Euphrate, a septentrione Tauro, a meridie mari
Persico inclusam, longitudine $DCCC$ p., latitudine $CCCLX$. (138) Charax op-
25 pidum Persici sinus intimum, a quo Arabia Eudaemon cognominata 29; 65
excurrit, habitatur in colle manu facto inter confluentes dextra Tigrim,
laeva Eulaeum II p. laxitate. conditum est primum ab Alexandro Magno,
colonis ex urbe regia Durine quae tum interiit deductis: militum
inutilibus ibi relictis Alexandriam appellari iusserat, pagumque Pel-
laeum a patria sua quem proprie Macedonum fecerat. (139) flumina
30 id oppidum expugnare: postea restituit Antiochus quintus regum et
suo nomine appellavit. iterumque infestatum Spasines Sagdodonaci
filius, rex finitimorum Arabum, quem Juba satrapen Antiochi fuisse falso tradit, oppositis molibus

2 1, 32: Juba an erster stelle 9 τῶν περὶ τοῦ περὶ Α 20 caucaso E*F*
26 II: III v VI Pintianus 27 qui colonis Caesarius Durine: Durine o. Duracine
Andreas (RE I 1391) 27—28 militum inutilibus E* -tibus -lium r militumque in. v
28—29 Pellaum Baspel(l)eneum o 30 Antiochus restituit E* 31 iterumque v iterum
quoque o Spasines (Dion 68, 28, 4) o. Spasines Detlefsen spassiones, spationi,
spatio o Hyspasines Münzer vgl. Ὑσπασίνης, Ὑπασ-, Ὑσπα- Lucian. Macrobr. 16
31—32 sagdodonaci E* saggodanaci, -onadaci r

restituit nomenque suum dedit emunito situ iuxta in longitudinem $\overline{VI}$ p., in latitudinem paullo minus. prius fuit a litore stadios X (maritimum etiam Vipsania porticus habet), Juba vero prodente $\overline{I}$ passus, nunc abesse a litore $\overline{CXX}$ legati Arabum nostrique negotiatores, qui inde venire, adfirmant.

5 (140) nec ulla in parte plus aut celerius proficere terrae fluminibus in-
vectae: magis id mirum est, aestu longe ultra id accedente non repercussas.
(141) hoc in loco genitum esse Dionysium terrarum orbis situs recentissimum auctorem,
quem ad commentanda omnia in orientem praemisit Divus Augustus ituro in Arme-
niam ad Parthicas Arabicasque res maiore filio, non me praeterit, nec sum oblitus sui

10 quemque situs diligentissimum auctorem visum nobis introitu operis (3, 1): in hac
tamen parte arma Romana sequi placet nobis Jubamque regem ad eundem C.
Caesarem scriptis voluminibus de eadem expeditione Arabica. <F 30—33>.

2 (51) PLIN. NH 12, 56 (SOLIN. 33, 8): Juba rex iis voluminibus, F 63
quae scripsit ad C. Caesarem Augusti filium, ardentem fama Arabiae
15 tradit contorti esse caudicis (sc. turis arborem), ramis aceris maxime Pon-
tici, sucum amygdalae modo emittere; talesque in Carmania apparere et
in Aegypto satas studio Ptolemaeorum regnantium.

3 (46) — — 32, 10: Juba in iis voluminibus, quae scripsit ad C.
Caesarem Aug. f. de Arabia, tradit mitulos ternas heminas capere, cetos
20 sescentorum pedum longitudinis et trecentorum sexaginta latitudinis in
flumen Arabiae intrasse, pinguique eius mercatores negotiatos; et omnium
piscium adipe camelos perungui in eo situ, ut asilos ab iis fugent odore.

2. ΠΕΡΙ ΑΣΣΥΡΙΩΝ Α Β.

c. 2^a?

(F 59)

25 4 (21) TATIAN. Πρ. "Ελλ. 36 (CLEM. AL. Strom. 1, 122, 2; EUSEB. PE
10, 11, 8/9): Βηρωσός (III C) .... ἀφηγεῖται τινος αὐτῶν ὄνομα Ναβου-
χοδονόσορ, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους .... Βηρωσός
δὲ ἐστὶν ἀνὴρ ἱκανώτατος καὶ τούτου τεκμήριον, Ἰόβας Περὶ Ἀσσυρίων
γράφων παρὰ Βηρωσοῦ φησι μεμαθηκέναι τὴν ἱστορίαν. εἰσὶ δὲ αὐτῷ βίβλοι
30 Περὶ Ἀσσυρίων δύο.

3. ΠΕΡΙ ΑΙΒΥΗΣ Α—?

Anfang
s. 1^a

(F 38—39; 42—44; 47—56; 57—58? 61? 79?)

1 emunitos diu DF¹ Ra $\overline{VI}$ E om. r $\overline{III}$ Ghelen 2 prius: primo E^a afuit Det
stadiis d -ia R¹ 2—3 et maritimum E^a 3 Vipsania Urlichs vipsanda (inps- E^a) o
5 in E^a om. r plus — terrae E^a om. r 6 magis id E^a F^a maris id r mari. sed Urlichs
repercussas Ghelen -ssa F^a percussas (-ssa) r 7 ingenitum DdR Dionysium:
Isidorum Bernhardy 17 satas D(?) sata r 19 mitulos B¹ vi- (marinos add. d T) r
coelos V et hos E 21 Arabiae: Arabim (NH 9, 7) Urlichs pingui qua R
pingitquae V 28 Ἰόβας δς Eus Ἰόβας .... μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν τάνδε Clem

Γ

- 5 (23) [PLUT.] Parall. Min. 23 p. 311 BC: μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἐξεβράσθη Διομήδης εἰς Λιβύην, ὅθα Λύκος ἦν βασιλεὺς, ἔθος ἔχων τοὺς ξένους ἄρει τῶι πατρὶ θύειν. Καλλιρρόη δὲ ἡ θυγάτηρ ἔρασθεισα Διομήδους τὸν πατέρα προούωκε, καὶ τὸν Διομήδην ἔσωσε λύσασα τῶν δεσμῶν. ὁ δὲ ἀμελήσας τῆς εὐεργετίδος ἀπέπλευσεν, ἡ δὲ βρόχαι ἐτελεύτησεν, ὥς Ἰόβας ἐν τρίτῃ Λιβυκῶν.

OHNE BUCHZAHL.

- 6 (24) ATHEN. 3, 25 p. 83 A—C: κίτριον περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις .... εἰ τίς ἐστιν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. die behauptung, das wort komme bei 10 Hegesandros (IV) vor, wird widerlegt. Αἰμιλιανὸς δὲ ἔλεγεν Ἰόβαν τὸν Μανρουσιῶν βασιλέα, ἄνδρα πολυμαθέστατον, ἐν τοῖς Περί Λιβύης συγγράμμασι μνημονεύοντα τοῦ κίτρου φάσκειν αὐτὸ παρὰ τοῖς Λίβυσι μῆλον Ἑσπερικόν, ἀφ' ὧν καὶ Ἑρακλέα κομίσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ χρύσεια διὰ τὴν ἰδέαν λεγόμενα μῆλα. über entstehung der Hesperidenäpfel Asklepiades (III C). πρὸς 15 τούτους ἀποβλέψας ὁ Δημόκριτος ἔφη· εἰ μὲν τι τούτων Ἰόβας ἱστορεῖ, χαίρετω Λιβυκαῖσι βίβλοις ἔτι τε ταῖς Ἄννωνος πλάναις. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν ὄνομα οὐ φημι κεῖσθαι [τοῦ κίτρου] παρὰ τοῖς παλαιοῖς τούτο, τὸ δὲ πρᾶγμα ὑπὸ .... Θεοφράστου (HPI 4, 4, 2; 1, 13, 4) οὕτως λεγόμενον .... ἀναγκάζει με ἐπὶ τῶν κίτρων ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. 27—29 weitere belege aus komödie, Phänias (IV), Theopomp. 20 115 F 181. Πάμφιλος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Ῥωμαίους φησὶν αὐτὸ κίτρον καλεῖν.

4. ΠΕΡΙ ΕΥΦΟΡΒΙΟΥ(?) Α.

- 7 (27) PLIN. NH 25, 77: invenit et patrum nostrorum aetate rex Juba quam appellavit Euphorbeam medici sui nomine. frater is fuit Musae, a quo divinum Augustum conservatum indicavimus (19, 128). idem fratres instituere a balineis 25 frigida multa corpora adstringere. antea non erat mos nisi calida tantum lavari, sicut apud Homerum etiam invenimus. (78) sed Jubae volumen quoque extat de ea herba et clarum praeconium. invenit eam in monte Atlante, specie thyrsi, foliis acanthinis. vis tanta est ut e longinquo sucus excipiat incisa conto, subitur excipulis ventriculo haedino. umor lactis videtur defluere; siccatus 30 cum coit, turis effigiem habet. qui colligunt clarius vident; contra serpentes medetur, quacumque parte percussa vertice inciso et medicamento addito ibi. (79) Gaetuli qui legunt taedio lacte adulterant, sed discernitur igni; id enim quod sincerum non est fastidiendum odorem habet. multum infra hunc sucum est qui in Gallia fit ex herba chamaelea granum cocci

- 17 [ ] Kaibel 20 Πάμφιλος — καλεῖν 'suo loco mota' Kaibel; eher nicht ein-
geordnete notiz κίτρον Mus κίτρον ACE 23 suo RV 27 specie thyrsi Salm
spectetur si E specie tursi r 28 ut Ghelen vel o excipitur V incisae ER(?)
29 subditur Ghelen subditis Harduin suscipitur Dalecamp excipulis d E-us r de-
fluens Salm 30 cum coit E cuncto (-i R) sic r 32 t(a)edio: tepido Salm 34 in
E infra r

ferente. fractus hammoniaco similis est, etiam levi gusto os accensum diu detinens et magis ex intervallo, donec fauces quoque siccet.

- 8 (27) a) GALEN. *Περὶ συνθ. φαρμακ. τ. κ. τόπ. 1* (XIII 271 K):
 ὁπὸς δέ ἐστι (sc. τὸ εὐφόρβιον) φυτοῦ τινος ἀκανθώδους ἐν τῇ τῶν Μαυ-
 5 ρουσίῳ γῇ φυομένου, θερμότητος τῇ δυνάμει. καὶ γέγραπται περὶ αὐτοῦ
 βιβλιδίον τι σμικρὸν Ἰόβαι τῷ βασιλεύσαντι τῶν Μαυρουσίῳ. ἐφεξῆς δὲ
 ὁ Φίλων φησὶν .... b) DIOSCUR. *Mat. med. 3, 82* (II 98 Wellm.): εὐφόρ-
 βιον δένδρον ἐστὶ ναρθηκοειδὲς Λιβυκόν, γεννώμενον ἐν τῇ κατὰ Μαυρουσιάδα
 Αὐτολολῖαι, ὅπου μεστὸν δριμυτάτου, ὃν δεδοικότες οἱ τῇδε ἄνθρωποι σὺλ-
 10 λέγουσι διὰ τὸ ἐπιτεταμένον τῆς πυρώσεως κοιλίας γοῦν προβατείας πεπλυ-
 μένας περιδήσαντες τῷ δένδρῳ μακρόθεν ἀκοντίους διαιροῦσι τὸν κανλόν·
 εὐθέως δὲ ὡς ἐκ τινος ἀγγείου πολὺς ἀποχεῖται ὁπὸς εἰς τὰς κοιλίας, καὶ
 ἀπορραίνεται δὲ εἰς τὴν γῆν ἐξακοντιζόμενος. (2) ἔστι δὲ δύο γένη τοῦ ὅπου
 .... ἡ μέντοι εὗρεσις αὐτοῦ κατὰ Ἰόβαν τὸν βασιλέα τῆς Λιβύης ἐπεγνώσθη.

15 5. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ) Α Β.

vor 7^a

(F 23? 24; 26/7; 88/95?)

Α

- 9 (1) STEPH. BYZ. s. Ἀβοριγίνες· ἔθνος Ἰταλικόν, ὡς Ἰόβας ἐν Ῥω-
 μαικῆς ἱστορίας α. «μέχρι μὲν οὖν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου
 20 τὴν ἀρχαίαν Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν» διέσωζον,
 Λατίνου δὲ βασιλεύσαντος οὕτω προσηγορεύθη-
 σαν». τὰ αὐτὰ καὶ Χάραξ (103 F 40).

- 10 (3) — — s. Ὠστία πόλις Ἰταλίας. Ἰόβας ἐν προτέρῳ Ῥωμαι-
 κῆς ἱστορίας «ἀπὸ μὲν τῶν βορείων μερῶν ὁ Τίβερις
 25 Ὠστίας πόλεως πλησίον».

- *11 (2) — — s. Λαβίνιον πόλις Ἰταλίας, Αἰνείου κτίσμα. Ἰόβας ἐν
 α· ἀπὸ τῆς τοῦ βασιλέως θυγατρὸς Λαβινίας.

Β

- 12 (15) STEPH. BYZ. s. Νομαντία πόλις Ἰβηρίας. Ἰόβας ἐν β Ῥω- 134/3^a
 30 μαικῆς ἀρχαιολογίας.

1—2 *fractus* — *siccet* 'gehört hinter *effigiem habet* (p. 132, 30)' Mayhoff 8 ναρθη-
 κῶδες FHA ἀκανθῶδες Sprengel 9 Αὐτολολῖαι Salm αὐτομολία ο τμῶλαι HADi
 ἄτλαντα H¹ ms Oribas. 19 οὖν om. Di (on. Hal. AR 1, 9, 3) 20 < > Berkel τὴν
 ἀρχαίαν ἀβοριγίνην διέσωζον Steph τ. ἀρχ. τῶν Ἀβοριγίνων ὀνομασίαν ἔτι σώζοντες Di
 21 ἐπὶ δὲ Λατίνου βασιλέως, ὃς κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ἐδυνάστευ(σ)ε, Λατίνοι ἀρξάμενοι
 καλεῖσθαι Di 23 προτέρῳ RV α' P 25 Ὠστίας (ν ὠστείας ο) πόλεως πλησίον
 ἐκιδούς Dion. Hal. AR 1, 9, 2 ὠστίας (-ία P) πόλις πλησίον (om. R) Steph

6. ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ.

(F 23? 87—96? 99?)

IE

13 (85) a) HESYCH. s. *κάρτη*· εἶδος ἱματίου παρὰ Ἰόβαι ἐν ἰε Περὶ
 5 Ὀμοιοτήτων. b) — s. *κάρτην*· Πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς
 ἄνδρας ἀφικόμενοι.

OHNE BUCHZAHL.

14 (84) ATHEN. 4, 70 p. 170 DE: ζητητέον δὲ εἰ καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτὸς
 ἐστὶ τῷ τραπεζοποιῷ. Ἰόβας γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὀμοιοτήσι τὸν αὐτὸν εἶναι
 10 φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρα-
 τιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ὧι ἐπιγραφή Πότος (III 372, 3 K)
 «εἰς αὐριὸν με δεῖ λαβεῖν ἀλητρίδα· / τραπεζοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι /
 ἐπὶ τοῦτ' ἀπέστειλ' ἐξ ἀγροῦ μ' ὁ δεσπότης».

7. ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

15 (F 80—85; 86?)

I

15 (73) a) ATHEN. 4, 77 p. 175 D: καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄρ- F 84
 γανον Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατρικῆς ἱστορίας Σύρων εὐρημά φησιν εἶναι,
 ὡς καὶ τὸν καλούμενον λυροφοίνικα * * * σαμβύκη. τοῦτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάνθης
 20 ὁ Κυζικηνὸς (84 F 5) εὐρημα εἶναι λέγει Ἰβύκον. b) HESYCH. s. *σαμβύκη*· οὐ μόνον
 τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὐ μέμνηται Ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκη<τι>κόν, οὐ Βίτων.

16 (73) ATHEN. 4, 78 p. 175 E: Ἰόβας μὲν γὰρ ἐν τῷ προειρημένῳ
 συγγράμματι Αἰγυπτίους φησὶν λέγειν τὸν μόνανλον Ὀσίριδος εἶναι εὐρημα,
 καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον φῶτιγγα πλαγ'ανλον, οὐ καὶ αὐτοῦ παραστήσομαι μνημονεύοντα
 25 ἐλλόγιμον ἄνδρα· ἐπιχωριάζει γὰρ καὶ ὁ φῶτιγξ αὐλὸς παρ' ἡμῖν (sc. τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν).

17 (74) HESYCH. s. *κλώπεια*· ὀρχησὶς τις, ὡς Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεα-
 τρικῶν.

IZ

(T 15)

30

OHNE BUCHZAHL.

18 (76) SCHOL. ARISTOPH. Thesm. 1175: σὺ δ' ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα
 Περσικόν] βαρβαρικόν καὶ Περσικόν ὀρχημα ὄκλασμα καλεῖται, περὶ οὗ
 Ἰόβας μακρὸν πεποίηται λόγον ἐν τοῖς Περὶ τῆς Θεατρικῆς ἱστορίας,

4 Ἰόβαι Scal ὡς Hes 10 <τὸν> τραπεζοκόμον Kaibel 19 * * Bapp 20 σαμ-
 βύκη v σαμβάκη Hes 21 < > Mus Βίτων Mus βήτων Hes 26 Ἰόβας Mus
 lo βᾶς Hes

ὥστε λελύσθαι τὴν Σελεύκου πρότασιν. προτείνει γὰρ ἐν τῷ Πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ τὸ Περσικὸν ὄρχημα.

*19 (81) SCHOL. DEMOSTH. 19, 247: λέγει δὲ ὁ τὰς Θεατρικὰς Ἱστορίας συγγράφας διὰ τοῦτο τοῖς τριταγωνισταῖς τὰς ὑποκρίσεις τῶν δυναστευόντων παρέχεσθαι, ἐπειδὴ 5 ἥττον ἐστὶ παθητικά καὶ ὑπέρογκα.

8. ΠΕΡΙ ΖΩΓΡΑΦΩΝ (Π. ΓΡΑΦΙΚΗΣ).

B

(T 15)

H

10 20 (72) HARPOKR. s. Παρράσιος· .... ὅτι μὲν ζωγράφος Παρράσιος παντὶ δῆλον· Ἰόβας δὲ ἐν ἡ Περί ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα, φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

OHNE BUCHZAHL.

21 (71) HARPOKR. s. Πολύγνωτος· .... περὶ Πολυγνώτου τοῦ ζωγρά- 15 φου, Θεσίου μὲν τὸ γένος, υἱοῦ δὲ καὶ μαθητοῦ Ἀγλαοφώντος, τυχόντος δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἤτοι ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἔγραψε προῖκα ἦ, ὡς ἔτεροι, τὰς ἐν τῷ Θησεῖ καὶ τῷ Ἀνακείῳ γραφάς, ἱστορήκασιν ἄλλοι τε καὶ Ἀρτέμων ἐν τῷ Περί ζωγράφων (IV) καὶ Ἰόβας ἐν τοῖς Περί γραφικῆς.

9. ΠΕΡΙ ΦΘΟΡΑΣ ΛΕΞΕΩΣ.

B

20

22 (86) PHOT. SUDA s. σκομβρίσαι(?)· παρὰ Ἰόβα ἐν β Περί φθορᾶς λέξεως. παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἵδος. ἀποδίδεται καὶ κατὰ τὸ ἥτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος ὡς νόφον ἐργάσασθαι.

10. OHNE BUCHTITEL.

HISTORISCHES.

25

23 (4) PLUT. Romul. 14, 7: ἀρπασθῆναι δὲ φασιν οἱ μὲν τριάκοντα μόνας (sc. Σαβίνων θυγατέρας), ἀφ' ὧν καὶ τὰς φρατείας ὀνομασθῆναι. Οὐαλέριος δ' Ἀντίας (F 3 Pet) ἐπτά καὶ εἴκοσι καὶ πεντακοσίας· Ἰόβας δὲ τρεῖς καὶ ὀγδοήκοντα καὶ 30 ἑξακοσίας, παρθένους· δ μέγιστον ἦν ἀπολόγημα τῷ Ῥωμύλῳ· γυναικα γὰρ οὐ λαβεῖν 30 ἄλλ' ἢ μίαν Ἐρσίλλαν διαλαθοῦσαν αὐτοῦς ....

24 (6) — — 17, 2: Καπιτώλιον, ἐν ᾧ φρουρὰ καθιστῆται καὶ Ταρ- πήιος ἡγεμὼν αὐτῆς, οὐχὶ Ταρπηλία παρθένος, ὡς ἐνίοι λέγουσιν, εὐήθη τὸν Ῥωμύλον ἀποδεικνύοντες· ἀλλὰ θυγάτηρ ἡ Ταρπηλία τοῦ ἀρχοντος οὐσα προῦδωκε τοῖς Σαβίνοις

10—12 verkürzt Suda s. v. 11 Ἰόβας A Ἰωκας B 16 ἔγραψε Valck ἀνέγραψε Harp
Sud 17 ἔτεροι Harp ἐνίοι Sud Θησεῖ Valck θησανρῶ Harp Θησεῖς ιερῶι
Reinesius 17—18 ἰστ. — γραφικῆς om. Sud 18 Ἰόβας A 21 σκολαβρίσαι
Naber φθορᾶς· διεφθορίας Cobet 29 * * παρθένους? Lindskog 32 οὐχ ἡ M

.... (5) ἑάλω δὲ καὶ Ταρπήσιος προδοσίας ὑπὸ 'Ρωμύλου διωχθείς, ὡς 'Ιόβας φησὶ Γάλβαν Σουλπίκιον (92 F 1) ἱστορεῖν.

25 (17) — Pelop. et Marcelli comp. 1, 7: 'Αννίβαν δὲ Μάρκελλος, ὡς a. 216 ff. μὲν οἱ περὶ Πολύβιον λέγουσιν (15, 11, 7 δ.; F 9 B—W), οὐδ' ἀπαξ ἐνέκησεν, ἀλλ' αἰτήτης ἀνὴρ δοκεῖ διαγενέσθαι μέχρι Σκιπίωνος. (8) ἡμεῖς δὲ Λιβύῳ (23, 16) <καὶ> Καίσαρι (ORFr p. 521 M²; F 141 Malc.) καὶ Νέπωτι(?) καὶ τῶν 'Ελληνικῶν 'Ιόβαι τῷ βασιλεῖ πιστεύομεν, ἥττας τινὰς καὶ τροπὰς ὑπὸ Μαρκέλλου τῶν σὺν 'Αννίβαι γενέσθαι. (9) μεγάλην δ' αὐταὶ ῥοπὴν οὐδεμίαν ἐποίησαν, ἀλλ' ἔοικε ψευδοπαιμάτια γενέσθαι περὶ τὸν Λίβυν ἐν ταῖς συμπλοκαῖς ἐκείναις.
10 (10) δὲ δὴ κατὰ λόγον .... ἐθανυμάσθη, μετὰ τοσαύτας τροπὰς .... εἰς ἀντίπαλα τῷ βαρρεῖν καθισταμένον ....

26 (16) STEPH. BYZ. s. 'Αρβάκη πόλις ἐν Κελτιβηρίαι, ὡς 'Ιόβας. a. 154 ff.?

27 (18) PLUT. Sulla 16, 14: ἐπεὶ δ' ἀποκρουσθεὶς ἐκείθεν ὁ 'Αρχέλαος a. 87/6 ὤρμησεν ἐπὶ τὴν Χαιρώνειαν, οἱ δὲ συστρατευσάμενοι τῶν Χαιρωνέων ἐδέοντο τοῦ Σύλλα
15 μὴ προέσθαι τὴν πόλιν, ἐκπέμπει τῶν χιλιάρχων ἕνα Γαβίνιον μετὰ τάγματος ἑνός, καὶ τοὺς Χαιρωνεῖς ἀφίησι, βουλευθέντας μὲν, οὐ μὴν δυνηθέντας φθῆναι τὸν Γαβίνιον οὕτως ἢ ἀγαθὸς καὶ προθυμότερος εἰς τὸ σῶσαι τῶν σωθῆναι δεομένων. (15) ὁ δὲ 'Ιόβας οὐ Γαβινίον φησὶ πεμφθῆναι, ἀλλ' 'Ερύκιον. ἢ μὲν οὖν πόλις ἡμῶν παρὰ τοσοῦτον ἐξέφυγε τὸν κίνδυνον.

20

GEOGRAPHISCHES.

28 (39) PLIN. NH 6, 96: *sed priusquam generatim haec* (sc. Karmenien, Persis, Arabien) *persequamur, indicari convenit quae prodidit Onesicritus* (134 F 28) *classe Alexandri circumvectus in mediterranea Persidis ex India, enarrata proxime a Juba; deinde eam navigationem quae his annis comperta*
25 *servatur hodie* (§ 101—106). *Onesicriti et Nearchi navigatio † nec nomina habet mansionum nec spatia, primumque Xylinepolis ab Alexandro condita, unde ceperunt exordium, iuxta quod flumen aut ubi fuerit non satis explanatur.* (97) *haec tamen digna memoratu produntur: Arbis oppidum a Nearcho conditum in*
30 *navigatione ad flumen Arbis navium capax; contra insula distans LXX stadiis; Alexandria condita a Leonnato iussu Alexandri in finibus gentis; Argerius portu salubri; flumen Tonberum navigabile, circa quod Pasirae; deinde Ichthyophagi tam longo tractu ut XX dierum spatio prae-*

5 ἀνὴρ Ziegler ἀνὴρ ο 6 < > C 7 'Ιόβαι τῷ βασιλεῖ Sintenis τ. β. 'Ι. ο 9 ψευδοπαιμάτια Rei ψευδόματι PL¹ ψευδο* *K ψευδόματι τι Q L² ψευδόμαντος M ψευδόπωμά τι Bryan 11 καθιστάμενος Bryan 18 'Ερύκιον (18,1) Ziegler ἔρυκιον GL¹ ἔρύκιον v 25 <omnia> nomina Geier 26 Xylinepolis Lassen(e)xilen(a)epolis ο 28 produntur DR Arbis Harduin ab his, abies Pli 29 ad Detlefsen et D Rom. E¹ Arbis Geier nabrim, -um Pli Arbiium Mayhoff 31 argenius DR Tonberum F¹ Tombrerum DRF¹ tormenium E¹ Τόμηρος Nearch. 133 F 1 c. 24, 1 32 Pasirae Harduin parirae ο Parsirae? Mue vgl. Πάσιρα Nearch. 1 c. 26, 3 Πασιρίαι ἢ Πασιρίαι Ptolem. 6, 21, 4 XX E¹ XXX r

navigaverint; insula quae Solis appellatur et eadem nympharum cubile, rubens <semper>, in qua nullum non animal absumitur incertis causis; (98) Ori gens; flumen Carmaniae Hyctanis portuosum et auro fertile. ab eo primum septentriones apparuisse adnotavere, arcturum neque omnibus cerni noctibus nec totis unquam; Achaemenidas usque illo tenuisse; aeris et ferri metalla et arrenici ac mini exerceri. inde promunturium F 72 Carmaniae est, ex quo in adversa <m> ora <m> ad gentem Arabiae Macas F 30/33 traiectus distat † $\bar{L}$ p.; insulae tres, quarum Oracta tantum habitatur § 152 aquosa, a continente † $\overline{XXV}$ p. (99) insulae quattuor iam in sinu ante Persida; circa has hydri marini vicenum cubitorum adnatantes terruere classem. insula Athrotradius; item Gauratae, in quibus Gyani gens; flumen Hyperis in medio sinu Persico, onerariarum navium capax; flumen Sitioganus, quo Pasargadas septimo die navigatur; flumen navigabile Phrystimus; insula sine nomine; flumen Granis modicarum navium <capax> — per Susianen fluit, dextra eius accolunt Deximontani, qui bitumen perficiunt —; flumen Zarotis ostio difficili nisi peritis; insulae duae parvae — inde vadosa navigatio palustri similis per euripos tamen quosdam peragitur —; (100) ostium Euphratis; lacus quem faciunt Eulaeus et Tigris iuxta Characen; F 1 inde Tigri Susa. festos dies ibi agentem Alexandrum invenerunt septimo mense, postquam digressus ab iis fuerat Patalis, tertio navigationis. sic Alexandri classis navigavit.

29 (39) PLIN. NH 6, 124: Euphrate navigari Babylonem e Persico mari $\overline{CCCCXII}$ p. tradunt Nearchus (133 F 1 h) et Onesicritus (134 F 30); qui vero postea scripsere ad Seleuciam $\overline{CCCCXXXX}$; Juba a Babylonem Characen $\overline{CLXXV}$ D.

30—33 (45; 40) — 6, 149: (147—148 küste des persischen meerbusens von Charax bis zum flusse Kynos) ultra navigationem incompertam ab eo latere propter scopulos tradit Juba (30) praetermissa mentione oppidi Omanorum Batrasavaues et Omanae, quod priores celebre <m> portum Carmaniae fecere, item Homnae et Attanae, quae nunc oppida maxime celebrari a Persico mari nostri negotiatores dicunt. a flumine Canis, ul Juba (31), mons adusto similis; gentes

2 < > (s. Solin. 54, 4) Jac 3 hictanis E^a hynanis, hylanis r 6 ac mini Sillig agmini o 7 < > Ulrichs 8 $\bar{L}$ (F 31 p. 138, 17; Klotz Quaest. Plin. geogr. 191): $\bar{V}$ Val $\overline{XXV}$? Jac Oracta Mayhoff (h)oracta o 'Oáqaxra Nearch. 133 F 1 c. 37, 2 9 $\overline{XXV}$: $\bar{V}$? Jac 11 athrotradius E^a athotadrus r Aradus Salm chyani E^a 12—13 sitiogadus quos E Σιτωγός Nearch. l c. 38, 8 13—14 phrystimus E^a 14 < > Jac 15 Uxii montani Salm Dexi montani Mue 16 difficili E^a -is r 18 chariacen E^a 24 $\overline{CCCCCLXXXX}$ E^a $\overline{CCCCCLXXX}$ F^a (i. ras.) uba DF 29 omanorum R^a -morum r batrasavaues R^a et R(?) ei r omanae R^a omamae DFR¹ < > v 30 homnae R hom(m)ae D(F) attanae Fa ha- r 31 simili DFa gens d(?) Harduin

Epimaranitae; mox Ichthyophagi; insula deserta; gentes Bathymi; Eblythaei montes; insula Omoenus; portus Mochorbae; insulae Etaxalos, Inchobrichae; (150) gens Cadaei; insulae sine nominibus multae, celebres vero Isura, Rhinnea, et proxima in qua scriptae sunt stelae lapideae litteris incognitis; Coboea
5 portus; Bragae insulae desertae; gens Taludaei; Dabanegoris regio; mons Orsa cum portu; sinus Duatas; insulae multae; mons Tricoryphus; regio Chardaleon; insulae Solanades, Cachina, item Ichthyophagorum; dein Clari; litus Mamaeum, ubi arui metalla; regio Canauna; gentes Apitami, Casani; insula Devade; fons Coralis; Carphati; insulae Alaea, Amna-
10 methus; (151) gens Darae; insulae Chelonitis, Ichthyophagon multae, Odanda deserta, Basa, multae Sabaeorum; flumina Thanar, Amnum; insulae Doricae; fontes Daulotos, Dora; insulae Pteros, Labatanis, Coboris, Sambrachate et oppidum eodem nomine in continente. a meridie insulae multae, maxima Camari; flumen Muscros; portus Laupas; Scenitae
15 Sabaei, insulae multae, emporium eorum Acila, ex quo in Indiam navigatur; (152) regio Amithoscatta; Damnia; Mizi maiores et minores; Drymatina; Macae. horum promunturium contra Carmaniam distat $\bar{\Gamma}$ p. F 28 § 98
mira res ibi traditur, Numenium ab Antiocho rege Mesenae praepositum ibi vicisse eodem die classe aestuque reverso iterum equitatu contra Persas
20 dimicantem et gemina tropaea eodem in loco Jovi ac Neptuno statuisset. (153) insula in alto obiacet Ogyris, clara Erythra rege ibi sepulto — distat a continente CXXV p., circumitur CXII D — nec minus altera clara in Azanio mari Dioscuridu, distans a Syagro extumo promunturio CCLXXX. reliqui in continente a noto etiamnum Autaridae — in montes VIII di-
25 erum transitus —; gens Larendani et Catapani; Gebbanitae pluribus oppidis, sed maximis Nagia et Thomna, templorum LXV (haec est amplitudinis significatio); (154) promunturium a quo ad continentem Trogodyta-

1 Bathymi * * Mayhoff	eblythaei Fa -thei D -ithei R	2 omoenus R	taxalos
Fda exaxalos R	inchobrichae DF	3—4 rhinnea d rihi- a rhin- DF hrnea R	4 stelae
Barb stellae o	5 Dabae, Negris (o. Egris) regio Mue	6 duatus R	tricyphos DFa
7 cachinna R	8 Mamaeum: Hammaeum v (vor Sillig) Alilaeum (Agatharch. De m. r. 96)? Mayhoff	9 devad(a)e p (R) denuade r	fons — insulae add.
R ¹ 9—10 amnecmethus F amnē cm- D	10 Darrae Ghelen	13 sambrachatae DF	
14 multa DFa	15 sabaci DFa	acil DF	16 amithoscatta R
16—17 Drym. — horum Barb (Gutschmid Gesch. Irans 40)	drimati naumache horum u.	17 contra D(?) circa r	$\bar{\Gamma}$ s. F 28 p. 137, 8
21 ogyris DR ogenis E ^a	clara Erythra Barb clara eritha DR clareryta E ^a	22 CXXV	
E ^a CXX r	23 Dioscuridu Ghelen dioscynidiis E ^a diosen (ou R) riodyo r	syagna E ^a	
24 VIII E ^a VII r	25 transitu? Mayhoff	catapani DFR galaphani E ^a Catapani	
(NH 5, 65) Barb	Geb(b)anitae Barb cebranitae E ^a DR	26 thomna: homna E ^a	
Tamna Barb			

- rum $\bar{L}$; Thoani, Actaei, Chatramotitae, Tonabaei, Antiadalaei, Lexianae, F 34
 Agraei, Cerbani, Sabaei Arabum propter tura clarissimi ad utraque maria § 167;
 porrectis gentibus. oppida eorum in Rubro litore Meome, Marma, Corolia, F 36
 Sabatha; intus oppida Nascus, Cardava, Carnus et quo merces odorum
 5 deferunt Thomala. (155) pars eorum Atramitae, quorum caput Sabota,
 LX templa muris includens. regia tamen est omnium Marelibata. sinum
 obtinent LXXXXVIII refertum insulis odoriferis. Atramitis in medi-
 terraneo iunguntur Minaei. mare accolunt et Aelamitae oppido eiusdem
 nominis. iis iuncti Chaculatae, oppidum Sibi quod Graeci Apaten vocant,
 10 Arsi, Codani, Vadaei, oppido magno, Barasasaei, Lechieni; Sygaros
 insula, quam canes non intrant expositique circa litora errando moriuntur;
 (156) sinus intimus, in quo Laeanitae, qui nomen ei dedere. regia eorum
 Hagra et in sinu Laeana vel (ut alii) Aelana; nam et ipsum sinum nostri Aelaniticum
 scripsere [alii Elaniticum], Artemidorus (V) Alaeniticum, Juba (32) Laeniticum(?).
 15 circuitus Arabiae a Charace Laeana colligere proditur | XLII | LXV p.;
 Juba (33) paullo minus | XL | putat. latissima est a septentrione inter
 oppida Heroum et Characem.

34 (41) PLIN. NH 6, 165: a sinu Laeanitico alter sinus quem Arabes
 Aean vocant, in quo Heroon oppidum est — fuit et Cambysus inter Nelos
 20 et Marchadas, deductis eo aegris exercitus —; gens Tyro; Daneon por-
 tus, ex quo navigabilem alveum perducere in Nilum, qua parte ad Delta
 dictum decurrit, LXII D intervallo quod inter flumen et Rubrum mare
 interest, primus omnium Sesostri Aegypti rex cogitavit, mox Darius Per-
 sarum, deinde Ptolemaeus sequens, qui et duxit fossam latitudine pedum C,

1 Acchitae Barb Ascitae Harduin Chatramotitae Barb cat(t)amot(t)itae o thona-
 bei R Antiadalaei Mayhoff -iei et E^a -la et D(F) antidalei et R 2 agrei E^a
 agrae D gerbani DRFa Arabum om. E^a 3 Meome: Marane Barb cono-
 lia E^a 4 Sabatha Harduin, Mayhoff sabratha DFra -ta T sabatra E^a narcus E^a
 cardaba DFa 5 pars: pagus (NH 12, 52) Pintianus Atramitae Barb astramitae
 DRFa archrante E^a sabotale E^a 6 Mariaba Barb Marebbata Mayhoff 7 CXIIII R
 XVIII F^a odoris feris DRF 7—8 mediterranea DRF 8 aelamitae E^a allimitae
 D (F) attal- dT ad limitem R oppidum E^a 9 caculatae E^a oppido Sibi?
 Mayhoff 10 chodani R cocla E^a vadaei E^a baraei (-aci) R Barasasaei R
 ban- E^a barasasa et DF sigaros DF stagnos E^a Syagros (NH 6, 100; 153) Ghelen
 11 insula quam: insula DFa 12 leanitae E^aR 13 (h)agra et (R)D hagra r
 Aelana Barb aelala o aelaniticum FR ela- r Laeaniticum Mayhoff 14 [ ] Jac
 scripsere alii aelaniticum (el-) E^aR^a om. r Alaeniticum: alen- R iuba om. Fda
 laeniticum D lemi- E^a lemi- R om. Fda Leaniticum Mayhoff Laeaniticum (F 34 p.
 139, 18)? Jac 15 laeana R(?) leana r XLVII E^a XLVI r LXV E^a LXVI r
 17 Heroum Barb hero(h)eum o Characem Col carace(m) DR characen E^a 18 Laea-
 nitico E^a DF lea- R^a adT 19 aean F aeant E^a ean r oroon E^a 20 marthadas
 DFa tyron dT tira E^a 23 sesostria DRFa 24 qui eduxit E^a

- altitudine XXX, in longitudinem XXXIIII D p. usque ad Fontes amaros. (166) ultra deterruit inundationis metus, excelsiore tribus cubitis Rubro mari comperto quam terra Aegypti. aliqui non eam adferunt causam, sed ne inmisso mari corrumpetur aqua Nili, quae sola potus
- 5 praebet. nihilo minus iter totum terreno frequentatur a mari Aegyptio quod est triplex: unum a Pelusio per harenas, in quo nisi calami defixi regant via non reperitur, subinde aura vestigia operiente; alterum ultra Casium montem, quod a LX p. redit in Pelusiacam viam (accolunt Arabes Antaei); (167) tertium a Gerro, quod Agipsum vocant, per eosdem
- 10 Arabas LX proprius, sed asperum montibus et inops aquarum. eae omnes viae Arsinoen ducunt conditam sororis nomine in sinu Carandra a Ptolemaeo Philadelpho, qui primus Trogodytice excussit <et> amnem qui Arsinoen praefluit Ptolemaeum appellavit. (168) mox oppidum parvum est Aenum (alii pro hoc Philoterias scribunt); deinde sunt Asarri ex Trogodytarum conubiis Arabes feri; insulae Saporinae, Scytala; mox deserta ad Myoshormon, ubi fons Tatnos; mons Aeas; insula Iambe; portus multi; Berenice oppidum matris Philadelphi nomine, ad quod iter a Copto diximus; Arabes Aulacae et Gebadaei. (169) Trogodytice, quam prisca Midoen, alii Midioen dixerunt; mons Pentedactylos; insulae Stenetyrae aliquot; Halonesi non pauciores; Cardamine; Topazos, quae gemmae nomen dedit; F 75 sinus insulis refertus — ex his quae Maraeu vocantur aquosae, quae Stratonos sitientes (regum hi praefecti fuere) —; introrsus Panchaei, quos Ophiophagos vocant, serpentibus vesci adsueti. neque alia regio fertilior est auro.
- 25 (170) Juba, qui videtur diligentissime persecutus haec, omisit in hoc tractu, nisi exemplarium vitium est, Berenicem alteram quae Panchrysos

1 XXX E^a XL r XXXIV E^a XXXVI R^a XXXVII r 5 terreno R^a
 terrendo E^a terrenus DFR^a 7 aura om. E^a alterum Detlefsen alter II DFa alle-
 rum II E^a alterum vero II R(?) 8 Casium Barb caspium (carpium R^a) o 9 a
 Gerro E^a ac cerrho r a gipsum E^aT agip(i)sium, agyp(i)sium r Adipsum v alii
 Gisium Mue Dipsium? Detlefsen 10 Arabas Brotenius aradas (-bes R^a) o 12 < >
 Ghelen 14 Philoterias Mayhoff philiterias E^a pileot- (-et F^a) DF pileot- T piloteria R
 Philoteram Barb asarri E^a asaraei F^a abasaei r 15 saporinae E^a sarapin(a)e r
 Saporine Sillig scythala(m) DRF 16 tatnos R statnos DFda tamos E^a est Ainos
 Detlefsen eas Fa eos E^a Iambe: lambae E^a 17 Berenice: verenicale E^a 18 Ge-
 badaei E^a zebadei R zebataei r midoen E^a mydoen r 19 Midioen Mayhoff midioe
 E^a mi(-y)choe RD mychae F stenetyrae E^a stenaecyrrae R stheneayrrae r Stenae dirae
 Barb 19—20 halon(n)esis E^a (R) hallonessis D 21 Maraeu Detlefsen matreu E^a
 maru D mar // R 21—22 Stratonos Detlefsen eratanos E^a eranos DR 22 hi
 Detlefsen his o Panchaei Sieglin candaei o 24 est auro F^a ea(u)rum (D) E^a R
 26 panchrisas E^a

cognominata est, et tertiam quae Epithires, insignem loco; est enim sita in cervice longe procurrente, ubi fauces Rubri maris IIII D p. ab Arabia distant. insula ibi Cytis, topazum ferens et ipsa.

35 (42) PLIN. NH 6, 175: (171—174 fortsetzung der Trogodyten-
5 küste bis zum portus Mossylites, quo cinnamum devehitur). a Mossy-
li <ti>co promunturio Atlanticum mare incipere vult Juba praeter Mau-
retanias suas Gadis usque navigandum coro, cuius tota sententia hoc in loco
subtrahenda non est. a promunturio Indorum, quod vocetur Lepte Acra,
ab aliis Drepanum, proponit recto cursu praeter Exustam ad Malichu
10 insulam | XV | p. esse; inde ad locum quem vocant Scaeneos CCXXV p.;
inde ad insulas Adanu CL. sic fieri ad apertum mare | XVIII |
LXXV p. (176) reliqui omnes propter ardorem solis navigari posse non putaverunt.
quin et commercia ipsa infestant ex insulis Arabes Ascitae appellati, quoniam bubulos
utres binos insternentes ponte piraticam exercent sagittis venenatis.

15 36 (42) — — 6, 176: gentes Trogodytarum idem Juba tradit The-
rothoas a venatu dictos mirae velocitatis, sicut Ichthyophagos natantes ceu
maris animalia, Bangenos, Zangenas, Thalibas, Saxinas, Sirechas, Dare-
mas, Domazenes. (177) quin et accolae Nili a Syene non Aethiopum
populos sed Arabum esse dicit usque Meroen; Solis quoque oppidum,
20 quod non procul Memphi in Aegypti situ diximus (5, 61), Arabas condi-
tores habere. sunt qui et ulteriores ripam Aethiopiae auferant adnectant-
que Africae. ripas autem incoluere propter aquam. nos relicto cuius intel-
ligendi arbitrio oppida quo traduntur ordine utrimque ponemus a Syene (F 37).

37 (42) — — 6, 178: et prius Arabiae latere gens Catadupi .... sic pro-
25 didit Bion (III C). (179) Juba aliter: oppidum imum(?) Megatichos inter
Aegyptum et Aethiopiam, quod Arabes Mirsion vocaverunt; dein Tacom-
pson, Aranium, Sesamum, Pide, Mamuda, Orambim iuxta bituminis fontem,
Amodata, Prosda, Parenta, Mania, Tessata, Gallas, Zoton, Grau Comen,
Emeum, Pidibotas, Endondacometas, Nomadas in tabernaculis viventes,

2 IIII D: VII D DR insulae E^a citis E^aD 6 < > Klotz 8 Indorum:
Endorum Mue lepecara E^a 9 Exustam Harduin -a, ae o ad Sol et o Malichu
Sol malchu, malicho Pli 10 insulam Sol insula Pli insulas Detlefsen scaeneos R
scaeneon Sol 11 insulas Adanu Mue -lam sadanum Pli -lam adanum Sol 14 in-
sternentes R^a sternentes E^a insternendos DR¹ Fda 15 idem R(?) item DF om. E^a
15—16 thorochoas DF¹ herothoas E^a 17 zangenas E^a gangoras R gangeras r thalibas
saxinas E^a thalibus xoxinas r sirecas E^a 17—18 deremas DFa 18 domazaines DFa
-zames RTd 21 sunt et qui R sunt qui a 22 [ripas-aquam] Mayhoff 25 imum
E^a in(im)muntio r in monte a (Ghelen v) munitum Mayhoff egatichos FR 26 mir-
sion E^a mirson DF my- R 27 Aranium, Sesanium Barb mamuda E^a -dae r
corambim E^a iuxta E^aR¹ iuocia D(F) utocra R¹ 28 Amodata E^a -dita r mania
DFa mama R maniad E^a tessata E^aD¹ tes(s)alta r gallas E^a grau d grao,
grac, gnow, gnau r 29 pidibotas E^a pidis- r aendonda- DFRa

Cystaepen, Madagalen, † proaprimii, Nups, Dicelin, Patingan, Breves, Magasneos, Egasmala, Cramda, Denna, Cadeum, Atthēna, Batta, Alanam, Macua, Scammos, Goram in insula, † ab iis, Abale, Androgallim, Serem, Mallos, Agocem. (180: die städte des afrikanischen ufers nach Bion).

- 5 38 (29) a) PLIN. NH 5, 51: Nilus
incertis ortus fontibus, ut per deserta et
ardentia et immenso longitudinis spatio am-
bulans, famaue tantum inermi quaesitus
sine bellis, quae celeras omnes terras invenero,
10 originem, ut Juba rex potuit exqui-
rere, in monte inferioris Maure-
taniae non procul oceano habet,
lacu protinus stagnante quem vocant
Nilidem. ibi pisces reperiuntur ala-
15 betae coracini siluri. crocodilus quo-
que inde ob argumentum hoc Caesa-
reae in Iseo dicatus ab eo spectatur
hodie. praeterea observatum est, prout
in Mauretania nives imbresve satia-
20 verint, ita Nilum increscere. (52)
ex hoc lacu profusus indignatur flue-
re per harenosa et squalentia, condit-
que se aliquot dierum itinere, mox
alio lacu maiore in Caesariensis
25 Mauretaniae gente Masaesylum
erumpit et hominum coetus veluti
circumspicit, isdem animalium ar-
gumentis. iterum harenis receptus

b) AMMIAN. MARCELL. 22, 15,
8: rex autem Juba, Punicorum con-
fusus textu librorum, a monte quo-
dam oriri eum exponit, qui situs
in Mauritania despectat oceanum,
hisque indiciis hoc proditum ait,
quod pisces et herbae et beluae simi-
les per eas paludes gignuntur.

(9) Aethiopiae autem partes prae-
termeans Nilus, nominum diversi-
tate decussa, quae ei orbem pera-
granti nationes indidere complures,

1 cystaepen E^a cisteen DRF Cistaepen Mayhoff magadalen T (megadale Bion § 178)
magadagalen (mac-, -nag-) r Magada, Galen Detlefsen proaprimii: parva prumnu E^a
(arenni, areni Bion) Parvam Primin Mue dicelin E^a de(t)relin, decre-, derce- r
(Direa Bion) Direlin Mayhoff 2 egasmala DF cranda dp crandala R dene
DFa Cadeum, Atthēna (§ 181) Mayhoff dadeum athēna a cadeum mathēna E^a cadenna
thēna DFdR baita E^a Nabatta Mue 2-3 alanam E^a -na r 3 macua E^a mascoa r
scamnōr r Goram E^a horam r ab alexandro calim E^a 4 serem E^a seserem r
agocem E^a -lem r 6a ut: it ed. Col. et o 8a famaue E^a qu(a)e fam(a)e r quae-
situs E^a F^a quaesitu cognitus E^a 9a invenero F^a inveniret r 11a monte E^a fonte r
13a lacum-stagnantem F^a dRFA 14a ni || li ||| de E^a nilidem ibi E^a R^a nulli ibidem
DF^a 15a quoracini DRF 16a-17a caesarea DRFA 21a praefusus DF^a a
25a Masaesylum Detlefsen mass- E mas(a)esilum F^a R^a 26a hominis FEa cetus E^a
c(a)ecus r 28a receptusque ERF^a a

conditur rursus XX dierum desertis
ad proximos Aethiopas, atque ubi
iterum sensit hominem, prosilit fonte
(ut veri simile est) illo quem Nigrim
5 vocavere. (53) inde Africam ab
Aethiopia dispescens, etiamsi non
protinus populis, feris tamen et
beluis frequens silvarumque opifex,
medios Aethiopas secatur cognomina-
10 tus Astapus, quod illarum gentium
lingua significat aquam e tenebris
profluentem. insulas ita innumeras
spargit, quasdamque tam vastae mag-
nitudinis, quamquam rapida celeri-
15 tate, ut tamen dierum V cursu non bre-
viore transvolet, circa clarissimam
earum Meroen Astabores laevo alveo
dictus (hoc est ramus aquae venientis
e tenebris), dextra vero Astosapes
20 (quod lateris significationem adicit),
nec antea Nilus quam se totum
aquis rursus concordibus iunxit.
(54) sic quoque etiamnum Giris ante
nominatus per aliquot milia et in
25 totum Homero Aegyptus aliisque
Triton, subinde insulis impactus,
totidem incitatus inritamentis, pos-
tremo inclusus montibus, nec aliunde
torrentior, vectus aquis properantibus
30 ad locum Aethiopum qui Catadupi
vocantur (F 37) novissimo catarracte

† etans inundatione ditissima, ad
cataractas (id est praeruptos scopu-
los) venit, e quibus praecipitans ruit
potius quam fluit, unde Atos etiam
accolas usu aurium fragore adsiduo
deminuto necessitas vertere solum ad
quietiora coegit.

1b † etans: om. Ghelen et Bon aestuans v exundatione Ghelen 2b [id-scopulos]
Reinesius 3a-4a fonte ut F¹E¹ fontem D -te qui r 4a nigrim d Sol nigrum Pli Sol
(et nigrim [-um] facit fluvium) Nigrin Barb vgl. NH 5, 30; 44; 8, 77 4b Atos P
captos Bon om. Ghelen Astos Wesseling Aotos Mommsen 6b-7b ad quietiora Ghelen
atque (e)ditiora (E) Bon 15a ut vor quamquam Pintianus 16a clarissimam E¹F¹
car. r 17a Astabores Sol Mela 1, 50 astobores Pli 19a astosapes RdSol (v. l.
astocapes, astisapes, astapores, astapes) astusapes r Astape Mela 23a giris RDdE¹
Sol gyris FE¹ Sol Ciris Tomaschek Siris (Vitruv. 8, 2, 6) Barb 26a impactus E¹F¹
pactus r

inter occursantis scopulos non fluere immenso fragore creditur sed ruere. postea lenis et contractis aquis domitaeque violentia, aliquid et spatio
 5 *fessus, multis quamvis faucibus in Aegyptium mare se evomat, certis tamen diebus auctu magno per totam spatiatus Aegyptum fecundus innatat terrae.*

10

15

(55) *causas huius incrementi varias prodidere ....*

39 (43) PLIN. NH 5, 59: *dicionis Aegyptiae esse incipit a fine Aethiopiae Syene. ita vocatur peninsula M passuum ambitu, in qua castra sunt latere Arabiae et*
 20 *ex adverso insulae IIII Philae, DC p. a Nili fissura, unde appellari diximus (5, 48) Delta. hoc spatium edidit Artemidorus (V) et in eo CCL oppida fuisse; Juba CCCC p.; Aristocreon (III C) ab Elephantide ad mare DCCL.*

40-41 (48) — — 31, 18: *Juba (40) in Trogodytis lacum insanum malefica vi appellatum ter die fieri amarum salsumque ac deinde dulcem,*
 25 *totiensque et nocte, scatentem albis serpentibus vicenum cubitorum. idem* F 58
 (41) *in Arabia fontem exilire tanta vi ut nullum non pondus in pactum respuat.*

42 (26) — — 5, 14: *Suetonius Paulinus, quem consulem vidimus, primus Romanorum ducum transgressus quoque Atlantem aliquot milium spatio prodidit de*
 30 *excelsitate quidem eius quae ceteri, imas radices densis altisque repletas silvis incognito genere arborum, proceritatem spectabilem esse enodi nitore, frondes cupressi similes praeterquam gravitate odoris, tenui eas obduci lanugine, quibus addita arte posse quales e bombyce vestes confici, verticem altis etiam aestate operiri nivibus (15) decumis se eo*

la fluere: pluer DF¹E manare Sol 2a creditur F¹ Sol qu(a)eritur EDRda quaerit
 (NH 8, 214) Jan 5b usum: visum Cornelissen 6a certis F¹ ceteris r 7a auctu Rob
 actu o 7b eieclatur v dilatat Bas Ghelen dileclatur Bon elabitur W¹N 8b-9b deri-
 vatos Ghelen hoc Bas derivatur hoc W¹ 19 M EadT ∞ m R¹ om. R¹F¹D C F¹
 20 insulae IIII FdEa insula IIII r insula est Jan insula est IIII Mayhoff 24 vi:
 via RV 25 nocte Mayhoff nocti R¹V -tu r 29 ducum AF¹E¹ ducum(en)ses E¹R¹
 ducum enenses DF¹R¹ ducum emensus Jan transgressus (-os) E¹A egressus r
 31 esse E¹A om. r cupressis R(?) similes om. E¹ 31-32 praeterqua DRa
 -que E(?) 32 gravitatem E e om. E¹RF¹a¹

(10) *exinde lenius means, per ostia septem, quorum singula perpetuorum amnium usum et faciem praebent, nullis per Aegyptum aquis externis adiutus, eieclatur. et praeter amnis plurimos ex alveo derivatos auctore, cadentesque in suppres eius, septem navigabiles sunt et undosi, quibus subiecta vocabula veteres indiderunt: Heracleoticus Sebennyticus Bolbiticus Pathmiticus Mendesius Taniticus et Pelusiacus. (11-13) vgl. a § 53; 56-59.*

(§ 5-7).

pervenisse castris, et ultra ad fluvium qui Ger vocetur per solitudines nigri pulveris, eminentibus interdum velut exustis cautibus. loca inhabitabilia fervore, quamquam hiberno tempore experto. qui proximos inhabitant saltus, repletos elefantorum ferarumque et serpentium omni genere, Canarios appellari, quippe victum eius animalis promiscuum iis esse et dividua ferarum viscera. (16) iunctam Aethiopum gentem, quos Peroros vocant, satis constat. Juba .... (T 12b) similia prodidit de Atlante; praeterque F 7/8 gigni herbam ibi Euphorbeam nomine, ab inventore medico suo appellatam. cuius lacteum sucum miris laudibus celebrat in claritate visus contraque serpentes et venena omnia privatim dicato volumine.

10 43 (28) PLIN. NH 6, 201: nec Mauretaniae insularum certior fama est: paucas modo constat esse ex adverso Autololum, a Juba reperiatas, in quibus Gaetulicam purpuram tinguere instituerat.

44 (28) — — 6, 202: sunt qui ultra eas Fortunatas putent esse quasdamque alias, quarum <e> numero idem Sebosus etiam spatia complexus Junoniam abesse a Gadibus DCCL p. tradit, ab ea tantundem ad occasum versus Pluvialiam Caprariamque .... ab iis CCL Fortunatas contra laevam Mauretaniae in VIII horam solis, vocari Invallem a convexitate et Planasiam a specie .... (203) Juba de Fortunatis ita inquisivit: sub meridiem quoque positas esse prope occasum, a Purpurariis (F 43) DCXXV p., sic ut CCL supra occasum navigetur, 20 dein per CCCLXXV ortus petatur. primam vocari Ombrion nullis aedificiorum vestigiis; habere in montibus stagnum; arbores similes ferulae, ex quibus aqua exprimitur, e nigris amara, ex candidioribus potui iucunda. (204) alteram insulam Iunoniam appellari; in ea aediculam esse tantum lapide exstructam. ab ea in vicino eodem nomine minorem; 25 deinde Caprariam, lacertis grandibus repletam. in conspectu earum esse Ninguariam, quae hoc nomen acceperit a perpetua nive, nebulosam. (205) proximam ei Canariam vocari a multitudine canum ingentis magnitudinis, ex quibus perducti sunt Jubae duo. apparere ibi vestigia aedificiorum. cum omnes autem copia pomorum et avium omnis generis abundant, 30 hanc et palmetis caryotas ferentibus ac nuce pinea abundare; esse copiam et mellis; papyrus quoque et siluros in amnibus gigni; infestari eas beluis quae expellantur adsidue putrescentibus.

1 Ger: Niger v (vor Mayhoff) vocatur AE^a voc(ar)etur r 3 inhabitant E -ante
DRF¹ -nei T 4 iis A his r 5 iuncta AFR gente AF^a 7 euphorbiam F^aEa
11 ex adversum E^a Autololum ed. Col. autololiam o 12 instituerant E^a 14 < >
Detlefsen 15 ab occasus DFRa 17 Convallem Harduin 18 quoque om. E^a
19 DCCXXII E^a 20 ombrion E^a ondriion r 23—24 pauxilla aedes ignobiliter ad
culmen fastigata Sol tantum <uno> Sillig in altum illepide Mue 26 Ninguariam:
nivaria u. ä. Sol 27 vocari a E^a om. r 28 duo R duc DF om. E^a apparere
Mayhoff appararent E^a apperent r ibi E^a om. r 29 copia v copiae o 32 expuantur
aestu (vgl. Solin. 56, 19 expui in eam undoso mari beluas) ? Detlefsen putrescentibus R
putrescentibus r

45 (90) HESYCH. s. Τερέβινθος πόλις. 'Ιόβας(?).

46 (91) HERODIAN. π. μον. λέξ. 13, 28: παρὰ τῷ 'Ιόβα κείμενον βαρβαρικὸν ὄνομα Ναβωμὸς διὰ τοῦ μ γράφεται.

— Solin. Coll. 52, 19: s. F 101.

5

TIERE.

47 (34—35) a) PLIN. NH 8, 7: *praedam ipsi in se expetendam sciunt* (die elephanten) *solum esse in armis suis, quae Juba cornua appellat, Herodotus (3, 97) tanto antiquior et consuetudo melius dentes.* b) PHILOSTRAT. Vit. Apoll. 2, 13 (I 54, 26 K): οὗτος δ' 'Ιόβας τοὺς δόδοντας κέρατα ἡγείται τῷ φύεσθαι μὲν αὐτοὺς ὅθεν περ οἱ κρόταφοι, παραθήγεσθαι δὲ μηδενὶ ἐτέρῳ, μένειν δ' ὥς ἔφυσαν καὶ μὴ, ὅπερ οἱ δόδοντες, ἐκπίπτειν, εἴτ' ἀναφύεσθαι. ἐγὼ δ' οὐ προσδέχομαι τὸν λόγον ....

48 (37) SCHOL. POLLUX 5, 88: ἐπὶ δὲ τῶν ἐλεφάντων «σ τ ρ η ν ὕ ζ ο υ σ ι» παρὰ 'Ιόβαι.

15 49 (30) AELIAN. NA 9, 58: λέγει δὲ δ' 'Ιόβας γενέσθαι μὲν αὐτοῦ τῷ πατρὶ πολυετῇ Λίβυν ἐλέφαντα κατιόντα ἐκ τῶν ἄνω τοῦ γένους· καὶ Πτολεμαίῳ δὲ τῷ Φιλαδέλφῳ Αἰθιοπα, καὶ ἐκείνον ἐκ πολλοῦ βιώσαντα γενέσθαι πρῶτατον καὶ ἡμερώτατον τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συντροφίας, τὰ δὲ ἐκ τοῦ γένους πωλευθέντα· Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος κτῆμα αἰδεῖ 20 'Ινδὸν ἐλέφαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιῶναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρατείας φησὶν.

50 (34) PHILOSTRAT. Vit. Apoll. 2, 13 (I 54, 18 K): 'Ιόβας δέ, δς ἡρξέ ποτε τοῦ Λιβυκοῦ ἔθνους, φησὶ μὲν ξυμπεσεῖν ἀλλήλοις ἐπ' ἐλεφάντων πάλαι Λιβυκοῦς ἱππέας· εἶναι δὲ τοῖς μὲν πύργον ἐς τοὺς δόδοντας κεχαραγμένον, τοῖς δὲ οὐδέν. νυκτὸς δὲ ἐπιλαβούσης τὴν μάχην ἡττηθῆναι μὲν τοὺς ἐπισήμους φησί, φυγεῖν δὲ ἐς τὸν Ἀτλαντα τὸ ὄρος· αὐτὸς δὲ ἐλεῖν τετρακοσίῳν μήκει ἐτῶν ὕστερον τῶν διαφυγόντων ἓνα καὶ τοῦπίσημον εἶναι αὐτῷ κοῖλον καὶ οὕτω περιτετριμμένον ὑπὸ τοῦ χρόνου.

51 (32—33) a) PLUT. De soll. an. 17 p. 972 B: τό γε μὴν κοινωνικὸν 30 μετὰ τοῦ συνετοῦ τοὺς ἐλέφαντας ἀποδείκνυσθαι φησιν δ' 'Ιόβας. ὀρύγματα γὰρ αὐτοῖς οἱ θηρεύοντες ὑπεργασάμενοι λεπτοῖς φορνάοις καὶ φορυτῶι κούφῳ κατερέφουσιν· ὅταν οὖν τις εἰσολίσθῃ, πολλῶν ὁμοῦ πορευομένων, οἱ λοιποὶ φοροῦντες ὕλην καὶ λίθους ἐμβάλλουσιν, ἀναπληροῦντες τὴν κοιλότητα τοῦ ὀρύγματος, ὥστε ῥαυδίαν ἐκείνῳ γενέσθαι τὴν ἔκβασιν. b) — 25 p. 977 35 DE: ἡ δὲ τῶν ἐλεφάντων ἱστορία, φίλε, τῶν εἰς τὰ ὀρύγματα φοροῦντων καὶ

1 steht zwischen τετέλεσται und τετελεσμένον 'Ιόβας? Mue ἰω' β Hes 'Ιακῶβ (Genes. 14, 13) Pricaeus 2 τῷ 'Ιόβῳ Bloch τοῦ ἰώβῳ Her 3 Νάβωμος? Lehrs 13—14 στρηνύζουσι Schneider στρη- C 14 ἰώβῳ C 19 [ἐκ τοῦ γένους] He ἐκ γενέσεως? Jac 20 'Αντιόχων? Ρωμαίων? Jac 31 φορυτῶι Mue φόρτωι ο 35 <φορυτὸν συμ>φοροῦντων Rei

τὸν ὀλισθόντα διὰ χώματος ἀναβιβαζόντων ἔκτοπός ἐστι δεινῶς καὶ ἀλλοδαπῇ καὶ καθάπερ ἐκ βασιλικῆς διαγράμματος ἐπιτάττουσα πιστεύειν αὐτῇ τῶν 'Ιόβα βιβλίῳ· ἀληθὴς δ' οὐσα πολλὰ δείκνυσιν τῶν ἐνάλων μηδὲν ἀπολειπόμενα ταῖς κοινωνικαῖς καὶ συντεταγμέναις τοῦ σοφωτάτου τῶν χερσαίων.

- 5 52 (34) PHILOSTRAT. Vit. Apoll. 2, 16 (I 59, 11): ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς 'Ιόβα λόγοις, ὡς καὶ ξυλλαμβάνουσιν ἀλλήλοις ἐν τῇ θήρῃ, καὶ προϊστανται τοῦ ἀπειπόντος, κἂν ἐξέλωνται † αὐτὸν τὸ δάκρυον τῆς ἀλόης ἐπαλείφουσιν τοῖς τραύμασι περιεστιῶτες ὥσπερ ἱατροί.

- 53 (32) a) PLUTARCH. De soll.
10 an. 17 p. 972 BC: (F 51a) ἱστορεῖ δὲ καὶ εὐχῇ χρῆσθαι θεῶν τοὺς ἐλέφαντας ἀδιδάκτως, ἀγνίζομένους τε τῇ θαλάσῃ καὶ τὸν ἥλιον ἐκφανέντα προσκυνούντας ὥσπερ χει-
15 ρὸς ἀνασχέσει τῆς προβοσκίδος. ὁδὸν καὶ θεοφιλέστατον ἐστὶ τὸ θηρίον, ὡς Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἐμαρτύρησε. κρατήσας γὰρ 'Αντιόχου καὶ βουλόμενος ἐκπρεπῶς τιμῆσαι τὸ θεῖον ἄλλα τε παμ-
20 πολλα κατέθυσεν ἐπινίκια τῆς μάχης καὶ τέσσαρας ἐλέφαντας· εἶτα νύκτωρ ὀνειράσιν ἐντυχῶν, ὡς τοῦ θεοῦ μετ' ὀργῆς ἀπειλοῦντος αὐτῷ διὰ τὴν ἀλλόκοτον ἐκείνην θυσίαν, ἰλασμοῖς τε πολλοῖς ἐχρήσατο καὶ χαλκοῦς
25 ἐλέφαντας ἀντὶ τῶν σφαγέντων ἀνέστησε τέσσαρας.

b) AELIAN. NA 7, 44: τὸν ἥλιον ἀνίσχοντα προσκυνούσιν ἐλέφαντες, τὰς προβοσκίδας εὐθὺς τῆς ἀπίνος ὡς χεῖρας ἀνατείνοντες, ἐνθεν τοι καὶ ταῖς θεαῖς φιλοῦνται. μάρτυς ἀγαθὸς ὁ Φιλοπάτωρ .... Πτολεμαῖος .... ἡ μὲν κατὰ 'Αντιόχου νίκη σὺν αὐτῷ ἐγένετο, θύων δὲ ἐπινίκια καὶ ἱερούμενος τὸν 'Ἡλιον ὁ Πτολεμαῖος τῇ τε ἄλλῃ μεγαλοπρεπῶς ἔθυσεν καὶ οὐδὲν καὶ τέτταρας ἐλέφαντας μεγέθει μεγάλους παρέστησεν ἱερεῖα, ὡς γε ὤμετο καὶ ταύτην τῇ θυσίᾳ γεραίρων ἐκείνος τὸ θεῖον. ἐνύπνιον δὲ αὐτὸν διατάραξεν, ὡς ἀπειλοῦντος τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῇ ἀήθῃ τε καὶ ξένηι θυσίᾳ· καὶ δέσας ἐκείνος χαλκοῦς τέτταρας ποιησάμενος ἀνῆψε τῷ θεῷ ὑπὲρ τῶν ἀνητηγμένων δεόμενός τε καὶ εὐμενίζομενος αὐτόν.

- 54 (31) PLIN. NH 8, 13: .... namque traditur unus (sc. elephantus) amasse quandam in Aegypto corollas vendentem ac (ne quis vulgariter electam putet) mire gratiam Aristophani celeberrimo in arte grammatica; (14) alius Menandrum Syracusanum
30 incipientis iuventutis, in exercitu Ptolemaei, desiderium eius, quotiens non videret, inedia testatus. et unguentariam quandam dilectam Juba tradit. omnium amoris fuisse argumenta gaudium a conspectu blanditiaeque inconditae, stipēs quas populus dedidit servatae et in sinum effusae. nec mirum esse amorem quibus sit memoria. (15) idem namque tradit agnitum in senecta multos post annos qui
35 rector in iuventa fuisset. idem divinationem quandam iustitiae: cum Bocchus rex triginta elephantis totidem in quos saevire instituerat stipitibus adligatos obiecisset, procursantibus inter eos qui lacesserent, non potuisse effici ut crudelitatis alienae ministerio fungerentur.

2 ἐπιτάττωντος? Jac 7 αὐτόν: ἀκόντιον? Jac 17b μεγάλους: μεγίστους He
23b δεόμενος: ἱερούμενος He 32 a conspectu DF¹DE ad -tum (-tus F²) RTF² stipēs
F² stipēsque R(?) stirpis (stipēs F) r 36 instituerat F²R iustitiae re r 37 obiecisset
v obiectos sed E¹ obiectis sed r non Rd(?) nec r

55 (36) AELIAN. NA 7, 23: ἀμύνεσθαι δὲ τὸν προαδικήσαντα ὁ λέων οἶδε· καὶ εἰ μὴ παρα-
 χεῖμα αὐτῷ τιμωρῆσαι, «ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ, ἐν στήθεσιν
 ἐοῖσιν». καὶ τούτου μαρτύριον Ἰόβας ὁ Μαυρούσιος ὁ τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις ὀμηρεῦσαντος πατήρ.
 ἤλανε ποτε διὰ τῆς ἐρήμης ἐπὶ τινα ἔθνη τῶν ἀποστάντων, καὶ τις αὐτῷ τῶν παραθέντων
 5 μειρακίσκος, εὐγενὴς μὲν καὶ ὠραῖος ἦδη δὲ καὶ θηρατικός, λέοντά πως παρὰ τὴν ὁδὸν
 ἐκφανέντα ἀκοντίζω βάλλει· καὶ σκοποῦ μὲν ἔτυχε καὶ ἔτρωσεν, οὐ μὴν ἀπέκτεινε. κατὰ
 σπουδὴν δὲ τῆς ἐλάσεως οὐσης, τὸ μὲν θηρίον ἀνεχώρησε, παρέδραμε δὲ καὶ ὁ τρώσας καὶ
 οἱ λοιποί. ἐνιαυτοῦ γε μὴν διελθόντος ὁλοκλήρου ὁ μὲν Ἰόβας κατορθώσας ἐφ' ἃ ἐστάλη
 10 τὴν αὐτὴν ὑποστρέφων ἐρχεται κατὰ τὸν τόπον, ἐνθα ἔτυχεν ὁ λέων τρωθεῖς. καὶ ὄντος
 πλήθους παμπόλλου, πρόσεισι τὸ θηρίον ἐκεῖνο, καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀπέχεται, συλλαμβάνει
 δὲ τὸν τρώσαντα πρὸ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν, ὥπερ οὖν παρὰ τὸν χρόνον τὸν προειρημένον
 ἐφύλαττεν, ἀθρόον ἐκχεῖ καὶ διασπᾷ τὸ μειράκιον γνωρίσας. ἐτιμώρησε δὲ οὐδεὶς, φοβηθέν-
 15 τες ὁργὴν λέοντος ἰσχυρὰν καὶ δεινὴς ἐκπληκτικὴν. ἄλλως τε καὶ ἡ πορεία ἤπειγεν.

56 (—) SOLIN. Coll. 27, 15: *nec a misericordia separantur* (sc. leones)
 15 . . . . *Gaetulae etiam mulieris nomen Jubae libris comprehensum est, quae
 obtestata occursantes feras immunis rediit.*

57 (49) PLIN. NH 8, 107: *hominum sermones imitari et mantichoran
 in Aethiopia auctor est Juba.*

58 (47) — — 8, 35: *generat eos* (sc. dracones) *Aethiopia Indicis
 20 pares, vicenum cubitorum. id modo mirum, unde cristatos Juba crediderit.* F 41
*Asachaei vocantur Aethiopes apud quos maxime nascuntur; narrantque in maritimis
 eorum quaternos quinosque inter se cratium modo inplexos erectis capitibus velificantes
 ad meliora pabula Arabiae vehi fluctibus.*

59 (22) — — 8, 155: *equum adamatum a Samiramide usque in coitum
 25 Juba auctor est.*

60 (68a) — — 10, 126: *nec Diomedias praeteribo aves. Juba catara-
 ctas vocat, et eis esse dentes oculosque igneo colore, cetero candidis, tradens.
 duos semper his duces; alterum ducere agmen, alterum cogere. scrobes
 excavare rostro, inde crate consternere et operire terra quae ante fuerit
 30 egesta; in his fetificare. fores binas omnium scrobibus; orientem spectare
 quibus exeant in pascua, occasum quibus redeant. alvum exoneraturas
 subvolare semper et contrario flatu. (127) uno hae in loco totius orbis
 visuntur, in insula quam diximus (3, 151) nobilem Diomedis tumulo
 atque delubro contra Apuliae oram, fulicarum similes. advenas barbaros
 35 clangore infestant, Graecis tantum adulantur miro discrimine, velut generi
 Diomedis hoc tribuentes, aedemque eam cotidie pleno gutture madentibus
 pennis perluunt atque purificant, unde origo fabulae Diomedis socios
 in earum effigies mutatos.*

61 (69) GEOPON. 15, 2, 21: Ἰόβας δὲ ὁ βασιλεὺς Λιβύων ἐν λάρακι

5 < > Rei 19 eos om. DR 20 impares R^a 21 Asachae (6, 191) Barb
 22 cratium: gratia(m) F^d Ra ereptis F^r R 26 Juba: iuua F^a 32 hae F^a haec
 E^a hac u. hoc r 34 <formae> fulic. ? Mayhoff 36 aedemque F^a eademque r

ἐν ἑλνῇ φησὶ δεῖν ποιεῖσθαι μελίσσαι· καὶ Δημόκριτος καὶ Βάρρων ἐν Ῥωμαίων γλώσσῃ ἐν οἰκῷ φασὶ χρὴ ποιεῖσθαι, ὅπερ καὶ ἄμεινον. (22) ὁ δὲ τρόπος οὗτος· οὕτως οἱ ἔστω ....

PFLANZEN.

- 5 62 (58) PLIN. NH 12, 38: *eiusdem insulae* (Tylos im persischen meerbusen) *excelsiore suggestu lanigeræ arbores alio modo quam Serum. his folia infecunda, quæ (ni minora essent) vitium poterant videri. ferunt mali colonei amplitudine cucurbitas, quæ maturitate ruptæ ostendunt lanuginis pilas, ex quibus vestes pretioso linleo faciunt. arborem vocant gossypinum, fertiliorē etiam Tylo minore, quæ distat X p.*
- 10 (39) *Juba circa fruticem lanugines esse, lintheaque ea Indicis præstantiora. Arabiae autem arborem, ex qua vestes faciant, cynas vocari, folio palmarum simili.*
- 63 (—) — — 12, 60: *quidam et in insulis melius putant gigni* (sc. turis F 2 arborem); *Juba in insulis negat nasci.*
- 15 64 (50) — — 12, 67: *corticem* (sc. murrae arboris) *levem similemque unedoni*, F 68 *scabrum alii spinosumque dixerunt; folium olivæ, verum crispius et aculeatum, Juba olusatris.*
- 65 (52) — — 12, 78: *peregrinos ipsa* (sc. Arabia) *mire odores et ad externos petit* (Claudius 276 F 1) .... (80) *his commerciis Carra oppidum aperuere, quod est ibi*
- 20 *nundinarium. inde Gabbam omnes petere solebant dierum viginti itinere et Palaestinen Syriam. postea Characem peti coeptum ac regna Parthorum ex ea causa* F 1 *auctor est Juba. mihi ad Persas etiam prius ista portasse quam in Syriam aut Aegyptum videntur Herodoto teste, qui tradit (3, 97, 5) singula milia talentum annua turis pensitasse Arabas regibus Persarum.*
- 25 66 (53) — — 13, 34: *et in Arabia languide dulces traduntur esse palmarum, quamquam Juba apud Scenitas Arabas præfert omnibus saporibus quam vocant daban.*
- 67 (56) — — 13, 142: *Juba tradit circa Trogoditarum insulas fruticem in alto vocari Isidis crinem; curatio similem sine foliis; præcisum*
- 30 *mutato colore in nigrum durescere; cum cadat, frangi. item alium qui vocatur chariton blepharon, efficacem in amatoribus; spatulia ex eo facere et monilia feminas. sentire eum se capi durarique cornus modo et hebetare aciem ferri; quodsi fefellerint insidiae, in lapidem transfigurari.*

5 <in> insulae? Mayhoff 6 excelsiore v excelsiores R^a excessiore r 9 arborem Mayhoff -es o gossypinum R^a -symp- r tylo e E tyle a Tylo in Barb XII. D 6, 148 10 esse tradit R^a(?) v 11 arborem Detlefsen -es o qua o quibus v 13 quidem FE^a in om. Ea 16 olivæ: πτελέαι Theophrast. HPI 9, 4, 3 18 mir(r)ae E miros M 19 ibi Milli r 25 languide om. R^a del. F^a 26 palmam F^aEa iuua F^aE^a iua E^a Scenitas: (a)enitas MR^a 29 Isidis: si dis F^a sed dis E crimen Ea corhalio M 31 vocatur M -etur r amatoris F^aEa amoris M ex eo M eo r 32 hebetare M -ari r

- 68 (55) PLIN. NH 15, 99: *pomum inhonorum* (sc. *unedo*), *ut cui nomen ex argumento sit unum tantum edendi. duobus tamen his nominibus appellant Graeci, comaron et memaecylon, quo apparet totidem esse genera; et apud nos alio nomine arbutus vocatur. Juba auctor est quinquagenum cubitorum altitudine in Arabia esse eas.*
- 5 69 (57): — — 25, 14: *et Juba in Arabia herba revocatum ad vitam hominem tradit.*

PERLEN, STEINE, METALLE.

- 70 (66) AELIAN. NA 15, 8: *ἄριστος δ' ἄρα δ' Ἰνδικὸς* (sc. *μάργαρος*) *γίνεται καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς. γίνεται δὲ κατὰ τὸν ἐσπέριον ὠκεανόν, ἐνθα ἡ 10 Βρεττανικὴ νῆσος ἐστίν· δοκεῖ δὲ πως χρυσωπότερος ἰδεῖν εἶναι τὰς τε αὐγὰς ἀμβλυτέρας ἔχειν καὶ σκοτωδεστέρας. γίνεσθαι δὲ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῶν καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ ἡττάσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι. ὁ δὲ ἐν Ἰνδαίᾳ χειρσαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι χρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνισταμένου ἀλλὰ 15 τοῦ ὀρυκτοῦ.*

- 71 (67) PLIN. NH 9, 115: *in nostro mari reperiri solebant* (sc. *margaritae*) *crebrius circa Bosporum Thracium, rufi ac parvi in conchis quas myas appellant. at in Acarnania quae vocatur pina gignit, quo apparet non uno conchae genere nasci. namque et Juba tradit Arabicis concham 20 esse similem pectini insecto, hirsutam echinorum modo, ipsum unionem in carne grandini similem. conchae non tales ad nos adferuntur. nec in Acarnania autem laudati reperiuntur, enormes et feri colorisque marmorei. meliores circa Actium, sed et hi parvi; et in Mauretaniae maritimis.*

- 72 (59) — — 33, 118: *Juba minium nasci et in Carmania tradit, F 28 § 98 25 Timagenes (88 F 8) et in Aethiopia.*

- 73 (61): — — 36, 163: *in Arabia quoque esse lapidem vitri modo tralucidum, quo utantur pro specularibus, Juba auctor est.*

- 74 (60) — — 35, 39: *sandaracam et ochram Juba tradit in insula Rubri maris Topazo nasci.*

- 30 75 (64) — — 37, 107: *egregia etiam nunc sua topazo gloria est, <e> virenti F 34 § 169 genere; et, cum primum reperta est, praelata omnibus. accidit in Arabiae insula quae Cytis vocatur, in quam devenerant Trogodytae praedones fame et tempestate fessi, qui, cum herbas radicesque foderent, eruerunt topazon. haec Archelai (123 F 5) sententia est. (108) Juba Topazum insulam in Rubro mari a continenti stadiis CCC*

2 sit: fit Ea his Mayhoff hic FGEa hoc D(?) 3 memaecylon Detlefsen
 mym(a)ec- o 10 χρυσωπότερος Gesner χρυσῶν ὀπότερος o 17 ac v at, ant, art o
 18 pina (32, 150) Sillig pinna(?) o 20 similem v -li o 23 parvi E parvis DFR
 24 tradidit B 30 topazo BF -zio r <e> Mayhoff 31 cum primum B cum r
 praelata L -e Fa Cytis Harduin c(h)it(h)is Fa chytis L echitis B ('an recte?'
 Mayhoff) 32 vocaba(n)tur B devenerant B om. r pressi L qui Detlefsen
 ut B om. r 33 cruerent Jan topazon B -z(i)um r

abesse tradit, nebulosam et ideo quaesitam saepius navigantibus. nomen ex ea causa accepisse: topazin enim Trogodytarum lingua significationem habere quaerendi. ex hac primum importatam Berenicae reginae, quae fuit mater sequentis Ptolemaei, ab Philone praefecto regis mire placuisse; et inde factam statuam Arsinoae Ptolemaei uxori quattuor cubitorum, sacram in delubro quod Arsinoeum cognominabatur.

76 (62) PLIN. NH. 37, 24: Juba auctor est et in quadam insula Rubri maris ante Arabiam sita nasci (sc. crystallum) quae Necron vocetur, et in ea quae iuxta gemmam topazum ferat, cubitalemque effossam a Pythagora Ptolemaei praefecto.

77 (63) — — 37, 69: ab his Aethiopici (sc. smaragdī) laudantur ab Copto dierum itinere, ut auctor est Juba, XXV(?), acriter virides, sed non facile puri aut concolores.

78 (63) — — 37, 73: Juba auctor est smaragdum quam chloran vocant in Arabia aedificiorum ornamentis includi et lapidem quem alabastriten Aegyptii vocant, complures vero e proximis et Laconicos in Taygeto monte erui Medicis similes et alios in Sicilia.

79 (65) — — 37, 114: India .... generat et nilion .... Sudines dicit et in Sibero Atticae(?) flumine nasci .... Juba in Aethiopia gigni tradit in litoribus amnis quem Nilum vocamus et inde nomen trahere.

KULTURGESCHICHTLICHES.

80 (81) ATHEN. 1, 26 p. 15 A: (Antiphanes II 114, 234 K.) ἐκαλεῖτο δὲ φαρινίδα ἀπὸ τῆς ἀρέσεως τῶν σφαιριζόντων ἢ ὅτι εὐρετῆς αὐτοῦ, ὥς φησιν Ἰόβας ὁ Μανυρούσιος, Φαινέστιος ὁ παιδοτριβῆς. καὶ Ἀντιφάνης (II 126, 283 K) «φαρινίδα παίζων ἦιεις ἐν Φαινέστιον».

81 (79) — 4, 79 p. 176 F 177 A: τοὺς γὰρ ἐλύμους ἀδλούς, ὧν μνημονεύει Σοφοκλῆς ἐν Νιόβῃ (412 N²) τε καὶ Τυμπαρισταῖς (586 N²) οὐκ ἄλλους τινὰς εἶναι ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους .... μνημονεύει καὶ Καλλίας ἐν Πεδήταις (I 697, 18 K). Ἰόβας δὲ τούτους Φρυγῶν μὲν εἶναι εὐρημα, ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ σκυταλείας κατ' ἐμφέρειαν τοῦ πάχους. χρῆσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ Κυπρίους φησὶ Κρατίδος ὁ νεώτερος ἐν Θηραμένῃ (II 290, 3 K).

1 dicit B tradit r saepius B saepe(a) r 2 topázειν Detlfsen 4 Philone Sillig
 filone B phylone L pilumene F philemone ad regis: regi BF 5 actam B arsiniae
 B arsi L ptolemet philadelphi u.ä. FLA uxoris? Jac 6 Arsinoeum Urlichs
 aureum o 7 et om. BF 8 neron La 9 iuxta gemmam om. B ('an recte?'
 Mayhoff) effossam quae B 12 Copto: corto B¹ curto B² dierum trium L XXV
 B om. r 14 quam BF quem r chloran Jan cloram B cholan r 15 vocent Sillig
 16 aegypti B¹F vocent B et in proximis montibus et in Taygeto (om. monte)
 B e proximis (sc. auctoribus) et [Laconicos] in Taygeto monte Mayhoff 18 nihilion B
 19 sibero B synero L Atticae: Galatiae Urlichs

82 (80) ATHEN. 4, 80 p. 182 E: Θηβαίων δ' εὐρημά φησιν εἶναι Ἰόβας τὸν ἐκ νεβροῦ κώλων κατασκευαζόμενον αὐλόν.

83 (77) — 4, 81 p. 183 C: τὸ δὲ ψαλτήριον, ὡς φησιν Ἰόβας, Ἀλέξανδρος ὁ Κυθήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς, καὶ ἐγγηγάσας τῇ Ἐφεσίων πόλει ὡς σοφώτατον τῆς ἑαυτοῦ τέχνης τουτὶ τὸ εὖρημα ἀνέθηκε ἐν Ἀρτέμιδος.

84 (77) — 4, 81 p. 183 CD: μνημονεύει δ' ὁ Ἰόβας καὶ τοῦ λυροφοῦ- F 15 νικος καὶ τοῦ ἐπιγονείου, δ νῦν εἰς ψαλτήριον δρθιον μετασχηματισθὲν διασώζει τὴν τοῦ χρησαμένου προσηγορίαν. ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος φύσει μὲν Ἀμβρακιώτης, δημοποίητος δὲ Σικυνώιος· μουσικώτατος δ' ὢν κατὰ χεῖρα 10 δίχα πλῆκτρον ἔψαλλεν.

85 (78) APP. PROV. 1, 56 (HESYCH. s. βλίτυρι; Et. M. 201, 1): βλίτυρι καὶ σκινδαφός· ταῦτα παραπληρώματα λόγων· εἰσι δὲ καὶ παροιμιώδη. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφὸν ὄργανον λέγει μουσικόν, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα.

86 (82) ATHEN. 14, 80 p. 660 E—661 D: οὐκ ἀπεικώτως δὲ καὶ Ἀθη- F 104 νίων ἐν Σαμόθραιν, ὡς φησιν Ἰόβας, μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων· «οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη / πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προσετήνεχθ' ὅλως κτλ.» (46 trimeter s. CAFr III 369 K).

87 (20) — 6, 15 p. 229 C: μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κερα- μέους σκεύουσιν οἱ δειπνοῦντες διηκονοῦντο, ὡς φησιν ὁ ἐμὸς Ἰόβας. μεταβα- 20 λόντων δ' ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν, κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτηθεῖσα Κλεοπάτρα ἢ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν τοῦνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξει ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτό, κέραμά τ' ἀπεδίδοτο τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ' ἦν τὸ πολυτελέστατον, εἰς 25 τε τὸν Ῥωσικὸν εὐανθέστατον ὄντα κέραμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνήλπισεν ἢ Κλεοπάτρα. Πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὁγδόῳ Ὑπομνημάτων (234 F 7) ....

88 (7) PLUTARCH. Numa 7, 10: ἐκάλουν δὲ καὶ τοὺς προγενεστέρους φλάμινας ἀπὸ τῶν περικρανίων πύλων, οὓς περὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι πιλαμένας τινὰς ὄντας, ὡς 35 ἰστοροῦσι, τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων τότε μᾶλλον ἢ νῦν τοῖς Λατίνοις ἀνακεκραμένων. (11) καὶ γὰρ ὅς ἐφόρουσιν οἱ ἱερεῖς λαίνας ὁ Ἰόβας χλαίνας φησὶν εἶναι· καὶ 35 τὸν ἐπηρετοῦντα τῷ ἱερεῖ τοῦ Διὸς ἀμφιθαλῇ παιδα λέγεσθαι Κάμιλλον, ὡς καὶ τὸν Ἑρμῆν οὕτως ἔνοιι τῶν Ἑλλήνων Καδμίλον ἀπὸ τῆς διακονίας προσ- ἠγόρευον.

89 (8) — — 13, 9: αὐτὰς δὲ τὰς πέλτας (der Salier) ἀγκύλια καλοῦσι διὰ τὸ σχῆμα· κύκλος γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδ' ἀποδίδωσιν ὡς πέλτην περιφέρειαν, ἀλλ' ἐκτομὴν 40 ἔχει γραμμῆς ἐλικοειδοῦς, ἥς αἱ κεραῖαι καμπὰς ἔχουσαι καὶ συνεπιστρέφουσαι τῇ πυκνότητι πρὸς ἀλλήλας ἀγκύλον τὸ σχῆμα ποιοῦσιν ἢ διὰ τὸν ἀγκῶνα περὶ δὲ περιφέ- ρονται· ταῦτα γὰρ ὁ Ἰόβας εἶρηκε, γλιχόμενος ἐξελληνίσαι τοῦνομα.

7 ἐπιγονίου AC 13 μίμημα· οὐκ ἐδ Et. M. 19—20 μεταβαλόντων C—λλόντων A 22—23 κεραμᾶ τ' ἐπεδίδον τοιαῦτα ἀπόφ. ? Kaibel 34 ἱερεῖς S¹ βασιλεῖς S^mL λαίνας Steph λαίνας ο 35 ἱερεῖ Απου ἱερῶι ο 38 ἀγκύλια Y

(10) δύναίτο δ' ἂν τῆς ἀνέκαθεν φορᾶς πρῶτον ἐπώνυμον γεγονέναι, καὶ τῆς ἀκέσεως τῶν νοσοῦντων, καὶ τῆς τῶν αὐχμῶν λύσεως, ἐτι δὲ τῆς τῶν δεινῶν ἀνασχέσεως, καθ' ὃ καὶ τοὺς Διοσκόρους Ὑπανάκας Ἀθηναῖοι προσηγόρευσαν, εἰ γε δὴ δεῖ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διάλεκτον ἐξάγειν τοῦτομα.

- 5 90 (5) PLUTARCH. Rom. 15, 4: οἱ δὲ πλείστοι νομίζουσιν, ὃν καὶ ὁ Ἰόβας ἐστὶ, παράκλησιν εἶναι (sc. τὸν ταλάσιον) καὶ παρακéléυσιν εἰς φιλεργίαν καὶ θαλασίαν, οὕτω τότε τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν τῶν Ἰταλικῶν ἐπικεχυμένων. εἰ δὲ τοῦτο μὴ λέγεται κακῶς, ἀλλ' ἐχρῶντο Ῥωμαῖοι τότε τῷ ὀνόματι τῆς θαλάσσης καθάπερ ἡμεῖς, ἐτέραν ἂν τις αἰτίαν εἰκάσειε πιθανωτέραν ....
- 10 91 (12) — Aet. Rom. 4 p. 264 CD: διὰ τί τοῖς ἄλλοις Ἀρτεμισίοις ἐπιεικῶς ἐλάφῳ κέρατα προσπατταλεύουσι, τῷ δ' ἐν Ἀβεντίνῳ βοῶν; ἢ τοῦ παλαιοῦ συμπτώματος ἀπομνημονεύοντες; λέγεται γὰρ ἐν Σαβίνοις Ἀντρωῖν Κορατίῳ βοῦς ἐκπρεπῆς ὄψει καὶ μεγέθει διαφέρουσα τῶν ἄλλων γενέσθαι. μάντεως δὲ τινος αὐτῷ φράσαντος, ὅτι τοῦ καθιερεύσαντος Ἀρ-
- 15 τέμιδι τὴν βοῦν ἐκείνην ἐν Ἀβεντίνῳ πέπωται μεγίστην γενέσθαι καὶ βασιλεύσαι τῆς Ἰταλίας ἀπάσης τὴν πόλιν, ἐλθεῖν μὲν εἰς Ῥώμην τὸν ἄνθρωπον ὡς θύσοντα τὴν βοῦν, οἰκέτον δὲ κρύφα τῷ βασιλεῖ Σερουῖῳ τὸ μάντευμα φράσαντος, ἐκείνου δὲ Κορνηλίῳ τῷ ἱερεῖ, προστάξει τὸν Κορνήλιον τῷ Ἀντρωῖν λούσασθαι πρὸ τῆς θυσίας ἀπὸ τοῦ Θύμβρεως· νονομίσθαι γὰρ
- 20 οὕτω τοὺς καλλιερῶντας. ἐκείνου μὲν οὖν ἀπελθόντα λούεσθαι, τὸν δὲ Σερούριον φθάσαντα θῆσαι τῇ θεῷ τὴν βοῦν καὶ τῷ ἱερῷ τὰ κέρατα προσπατταλεύσαι.

ταῦτα καὶ ὁ Ἰόβας ἱστόρηκε καὶ Βάρρων· πλὴν ὅτι τοῦτομα τοῦ Ἀντρωῖνος Βάρρων οὐ γέγραφε, οὐδ' ὑπὸ Κορνηλίου φησὶ τοῦ ἱερέως ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νεωκόρου παρα-
25 κρουσθῆναι τὸν Σαβῖνον.

- 92 (13) PLUTARCH. Aet. Rom. 59 p. 278 E: διὰ τί κοινὸς ἦν βωμὸς Ἡρακλέους καὶ Μουσῶν; ἢ ὅτι γράμματα τοὺς περὶ Εὐάνδρον ἐδίδαξεν Ἡρακλῆς, ὡς Ἰόβας ἱστόρηκε· καὶ τὸ πρᾶγμα σεμνὸν ἐνομίζετο, φίλους καὶ συγγενεῖς διδασκόντων. ὅψ' δ' ἤρξαντο μισθοῦ διδάσκειν, καὶ πρῶτος ἀνέωξε γραμ-
30 ματοδιδασκαλεῖον Σπόριος Καρβίλιος, ἀπελεύθερος Καρβιλίου τοῦ πρῶτου γαμετὴν ἐκβαλόντος.

- 93 (14) — — 78 p. 282 DE: διὰ τί τῶν οἰωνῶν ὁ καλούμενος ἀριστερὸς αἰσιος; πότερον οὐκ ἐστὶ τοῦτ' ἀληθές, ἀλλὰ παρακρούεται πολλοὺς ἢ διά-
λεκτος .... ἢ, καθάπερ Διονυσίος φησιν (AR 2, 5, 5), Ἀσκανίῳ τῷ Αἰνείου παρα-
35 τατομένῳ πρὸς Μεξέντιον ἀστρατῆς ἐν ἀριστερᾷ νικηφόρου γενομένης .... ἢ, ὡς ἄλλοι τινές, Αἰνεῖαι τοῦτου συμπεσόντος; καὶ γὰρ Θηβαῖοι τῷ ἀριστερῷ κέρατι τρεφόμενοι .... κρατήσαντες ἐν Λεύκτροις διετέλεσαν ἐν πάσαις ταῖς μάχαις τῷ ἀριστερῷ τὴν ἡγεμονίαν ἀποδίδοντες. ἢ μᾶλλον, ὡς Ἰόβας φησί, τοῖς πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἀποβλέπουσιν

1 δὲ καὶ Ziegler τὸ πρῶτον Rei 3 δὲ om. Y 5 ὁ U om. MA 7 οὕτω
Ανοπ οὕτω ο 23 ὁ Π om. r 28—31 καὶ τὸ πρᾶγμα -ἐκβαλόντος: unsicher ob
noch Juba 33 <τοῦς> πολλοὺς? Jac

ἐν ἀριστεραῖ γίνεται τὸ βόρειον, ὃ δὴ τοῦ κόσμου δεξιὸν ἔνιοι τίθενται καὶ καθυπέρτερον. ὅρα δὲ μὴ φύσει τοῖς εὐωμνύμοις ἀσθενεστέροις οὖσαν οἱ προϊστάμενοι οἰωνῶν ὡς ἀναρρωνύουσιν .... τὸ ἐλλυπὲς τῆς δυνάμεως ἐπανισοῦντες ....

94 (11) PLUTARCH. Aet. Rom. 89 p. 285 D: διὰ τί τὰ Κυρινάλια
 5 μωρῶν ἐορτὴν ὀνομάζουσιν· ἥ ἐτι τὴν ἡμέραν ταύτην ἀποδεδώκεσαν, ὥς Ἰόβας
 φησί, τοῖς τὰς αὐτῶν φρατερίας ἀγνοοῦσιν; ἢ τοῖς μὴ θύσασιν, ὥσπερ οἱ λοιποί,
 κατὰ φυλὰς ἐν τοῖς Φοινικαλλοῖς δὲ ἀσχολίαν ἢ ἀποδημίαν ἢ ἀγνοίαν ἐδόθη τῇ ἡμέρᾳ
 ταύτῃ τὴν ἐορτὴν ἐκτελεῖν ἀπολαβεῖν.

95 (10) — — 24 p. 269 BC: διὰ τί τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀρχὰς καὶ προθε-
 10 σμίας ἔχουσιν, οὐ ταῦτο διάστημα τῶν ἡμερῶν μεταξὺ λαμβάνοντες; πότερον ὥς
 οἱ περὶ τὸν Ἰόβαν ἱστοροῦσιν, ὅτι ταῖς καλάνδαις ἐκάλουν τὸν δῆμον οἱ ἄρ-
 χοντες καὶ κατήγγελλον εἰς πέμπτην τὰς νόνας, εἰδὸς δ' ἡμέραν ἱερὰν
 ἐνόμιζον· ἢ μᾶλλον ὅτι ταῖς τῆς σελήνης διαφοραῖς ὁρίζοντες τὸν χρόνον ....

96 (9) ATHEN. 3, 53 p. 98 B: τὸν δὲ μῆνα τοῦτον (sc. τὸν Φεβρουάριον)
 15 κληθῆναι φησιν ὁ Μαυρούσιος Ἰόβας ἀπὸ τῶν κατουδαίων φόβων κατ' ἀν-
 αίρεσιν τῶν δειμάτων.

SPRACHLICHES.

97 (87) ET. M. 277, 37: (Stesimbrotos 107 F 13). οἱ δὲ Δεύννησον, ἐπειδὴ βασιλεὺς ἐγένετο Νύσσης, δεῦνον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἰνδοί, ὡς Ἰόβας.

20 98 (88) HESYCH. s. Βρίγες· οἱ μὲν Φρίγες, οἱ δὲ βάρβαροι, οἱ δὲ σολοικισταί.
'Ιόβας δὲ ὑπὸ Λυδῶν <ἀπο>φαίνεται βρίγα λέγεσθαι τὸν ἐλευθέρον.

99 (89) — s. κυλίξ<ε>ια· παιδιὰ τις ἐπὶ πότον· Ἰόβας.

100 (38) — s. λιβυφοίτην· τὸ †ἐπιγκύμενον Λίβυσιν· Ἰόβας.

11. ZWEIFELHAFTES, UNECHTES.

25 (F 45)

101 (39a) SOLIN. Coll. 52, 19: *praeterea, ut Jubae et Archelai* (123 F 1) *regum libris editum est, in quantum mores populorum* (sc. Indorum) *dissonant, habitus quoque discrepantissimus* ....

ΘΗΡΙΑΚΟΣ.

30 102 (—) SCHOL. NIKAND. Ther. 715: <Ιόβας> ὁ βασιλεύς φησιν ἐν τῷ Θηριακῷ
ἰ γένη εἶναι τῶν φαλαγγίων.

2 προϊστάμενοι Abresch παρ-ο 19 'Ιόβας: Ένοι Et. M. 259, 32 21 < > Sorberius 22 κυλίκεια — πότον (s. Pollux 6, 107) Jac κυλικία ή διά τοίς ἐπὶ τόπον Hes κυλικίας: ἰδιώτης ἀπὸ τόπου Mus ή δαίτα ἐπὶ πότου Schow κυλίκια δῶντο: ἀπὸ τόπου Mei Κυλικίας: ἀπηλιώτης MSchmidt Κυλικῖρανες (Κυλλῦριοι): εἰλωτες Mue. 23 τὸν ἐπιγινόμενον Mus τὸν ἐπιμινύμενον Mei Λίβυσι: 'Ιόβας Mus λιβυσινόβας Hes 30 < > Bussemaker 31 ἱ A ἢ K

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΙ(?).

103 (68) FULGENT. Mit. 2, 1 p. 40, 21 Helm: *conca etiam marina portari pingitur* (sc. Venus), *quod huius generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur, sicut juba in Fisiologis refert.*

5

12. ANHANG.

104 (83) ATHEN. 8, 31 p. 343EF: *ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀργεῖος τραγιδός, Ἀθηνίωνος (F 86) μὲν μαθητῆς, οἰκέτης δὲ γενόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὡς φησιν Ἀμάραντος ἐν τοῖς Περί σκηνῆς (IV), γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο· «Μὴ με Λεοντῆος τραγικοῦ ἵκεναρρηγαγον ἡχος / λεύσσω· Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ δῖα. / ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὦδε / γῆρην χρυσολόβοις οὖασιν ἡγάσαστο. / νῦν δέ με χυτρώποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνη· / χῆρῳσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον».*

—. KONON.

36^a—17P?

ΗΡΑΚΛΕΙΑ. — ΙΤΑΛΙΚΑ. — <ΠΕΡΙ ΙΟΥΔΑΙΩΝ>.

15 s. 26 F 2—4.

276. KAISER CLAUDIUS.

10^a—54P

T

1 (III 522; HRFr 294 Pet) a) JOSEPH. AJ 19, 213: *μέτριον γὰρ ἰδιώτης ὧν* (sc. ὁ Κλαύδιος) *ἤγεν αὐτὸν καὶ τοῖς πᾶσιν ἀρκῶν ἦν, παιδεῖαι τε συνίων καὶ μάλιστα* 20 *τῇ Ἑλληνίδι, καὶ παντὸς τοῦ εἰς θόρυβον ἀνακειμένου παντελῶς ἀπαλλάσσων αὐτόν.* EBD. 164. b) SUTON. D. Claud. 3: *disciplinis tamen liberabilibus ab aetate prima non mediocre operam dedit ac saepe experimenta cuiusque etiam publicavit. verum ne sic quidem quicquam dignitatis assequi aut spem de se commodiorem in posterum facere potuit.* EBD. 40. c) TACIT. A 6, 46, 1: *etiam de Claudio agitante* (sc. Tiberio), *quod is com-* 25 *posita aetate bonarum artium cupiens erat, imminuta mens eius obstitit.* d) CASS. DION 60, 2, 1: *ἐγένετο δὲ τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ δεῖ καὶ ἐν παιδεῖαι ἡσκετο, ὥστε καὶ συγγράφαι τινά, τὸ δὲ δὴ σῶμα νοσώδης ....*

2 SUTON. D. Claud. 41: *historiam in adolescentia hortante T. Livio, Sulpicio vero Flavo etiam adiuvante scribere adgressus est .... in principatu quoque et* 30 *scripsit plurimum et adsidue recitavit per lectorem. initium autem sumpsit historiae post caedem Caesaris dictatoris (a. 44), sed et transiit ad inferiora tempora coepitque a pace*

2 *concham* — *marinam habere (portare G) β* 3 *aperito T aplo R* 11 *τιν' ὦδε*
Porson *τινων δὲ A* *χρυσολόβοις Porson χρυσοβόλοις A* 12 *χαριζόμενον Schwei-*
-νοι A 26 *dei om. Exc. Val., Xiphil., Zonaras, Joh. Antioch. ('recte fortasse'*
Boishevain)

- civili (a. 27?), cum sentiret neque libere neque vere sibi de superioribus tradendi potestatem relictam, correptus saepe et a matre et ab avia. prioris materiae duo volumina, posterioris unum et quadraginta reliquit. composuit et de vita sua octo volumina, magis inepte quam ineleganter .... (42) nec minore cura Graeca studia secutus est, amore praestantiamque
 5 linguae occasione omni professus .... denique et Graecas scripsit historias Tyrrhenicon viginti, Carchedoniacon octo. quarum causa veteri Alexandriae Musio <alterum> additum ex ipsius nomine, institutumque ut quotannis in altero Tyrrhenicon libri, in altero Carchedoniacon diebus statutis velut in auditorio recitarentur toti a singulis per vices.
- 10 3 a) PLIN. NH 1, 5—6: situs gentes .... ex auctoribus .... Licinio Muciano, Claudio Caesare (F 3—6), Arruntio .... b) — 1, 12—13: arborum naturae .... de peregrinis arboribus .... ex auctoribus .... Trogo, Claudio Caesare (F 1), Cornelio Nepote ....

F

- 15 ΤΥΡΡΗΝΙΚΩΝ Κ. — ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΑΚΩΝ Η.
 (T 2 p. 156, 5—9)

HISTORIARUM LIBR. XLI.

vor 41P

- (T 2 p. 155, 30—156, 3; F 3—6).
 1 (1; 3 Pet) PLIN. NH 12, 78: peregrinos ipsa (sc. Arabia) mire odores et ad externos a. 1/2P?
 20 petit .... petunt igitur in Elymaeos arborem oratum cupresso fusae similem, exalbidis ramis, iucundi odoris accensam et cum miraculo Historiis Claudii Caesaris praedicatam. folia eius inspergere potionibus Parthos tradit. odorem esse proximum cedro, fumumque eius contra ligna alia remedio. nascitur ultra Pasitigrim in finibus oppidi Sostrae(?) in monte †Scanchro.
- 25 2 (—; 1) SUTTON. D. Claud. 21: fecit et saeculares, quasi anticipatos ab Augusto nec legitimo tempore reservatos, quamvis ipse in Historiis suis prodat, intermissos eos Augustum multo post diligentissime annorum ratione subducta in ordinem redigisse.

DE VITA SUA LIBR. VIII.

nach 41P

(T 2 p. 156, 3; F 7? 8)

30

OHNE BUCHTITEL.

- 3 (2; 4) PLIN. NH 5, 63: (62: Alexandriae gegründet in Africae parte ab ostio Canopico XII p. iuxta Mareotim lacum; vermessung; gestalt). Mareotis lacus a meridia-

7 < > Ursinus <Claudieum> Roth 19 miros M 20 fusae: russae M 23 alio M pasitigrim(rin) in a'd in om. a'D(?) phasin tigrim M pasitigrimque edd. vett. oppido M sostrae M scytrae r vgl. 6, 136 (sostrate D¹ sosirate F¹E¹ sosinate E¹ sostrate r siltacae (codd.) Barb Sostratae? Mayhoff 24 scanchro Md schantro Da vgl. 6, 136: chasiro E¹F¹ astro F¹ casiro (-yr-) Dda(R?) cassio p (konj.) 32 mareotes F¹a a /// F ad r 32—157, 1 meridianam partem Ea

na urbis parte euripo e Canopico ostio militit ex Mediterraneo commercia, insulas quoque plures amplexus, XXX traiectu, CCL ambitu, ut tradit Claudius Caesar.

4 (3; 5) — 6, 27: universae (sc. Armeniae Maioris) magnitudinem Aufidius (F 4 a. 1/2P? Pet) quinquagiens centena milia prodidit; Claudius Caesar longitudinem a Dascusa ad 5 confinium Caspii maris [XIII] p., latitudinem dimidium eius Tigranocerta ad Hiberiam.

5 (—; 6) — 6, 31: aliqui inter Pontum et Caspium mare CCCLXXV p. non amplius interesse tradiderunt; Cornelius Nepos (F 56 Halm) CCL: tantis iterum angustis infestatur Asia. Claudius Caesar a Cimmerico Bosporo ad Caspium mare CL prodidit, eaque perfodere cogitasse Nicatorem Seleucum, quo tempore sit ab Ptolemaeo Cerauno 10 interfectus.

6 (—; 7) — 6, 128: tam vicinum Arsaniae fluere eum (sc. Tigridem) in a. 1/2P? regione Archene(?) Claudius Caesar auctor est, ut, cum intumescere, confluant nec lamen misceantur, leviorque Arsania innatet MMM ferme spatio, mox divisus in Euphraten 15 mergatur.

7 (—; 8) — 7, 35: Claudius Caesar scribit hippocentaurum in Thessalia natum eodem die interisse; et nos principatu eius adlatum illi ex Aegypto in melle vidimus.

8 (—; 2) SUTON. D. Claud. 2: diu atque etiam post tutelam receptam alieni arbitrii et sub paedagogo fuit; quem barbarum et olim superiumentarium ex industria sibi 20 appositum, ut se quibuscumque de causis quam saevissime coerceret, ipse quodam libello conqueritur.

277. KRITON DER PIERIOTE.

s. IIP

T

1 (IV 373) SUDA s. Κρίτων· Πιερίωτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν 25 ἢ Πιερία), ἱστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά· Συρακουσῶν κτίσιν· Περσικά· Σικελικά· Συρακουσῶν Περὶ γήγησιν· καὶ Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

278. LEON VON ALABANDA.

s. IIA-IIP

T

1 (II 331) SUDA s. Λέων· Ἀλαβανδέυς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν

1 euripo e d(?) E³ -po et F³ -pi e (ē) EA euripre R canobico F¹dRE militit
ex DFR -lat ex Ea -titur ex E³ (v) milititur Ghelen commercia Detlefsen -io o
2 traiectu F² -lus r vgl. quamplures insulas habet traiectusque quadringentos Martian.
Cap. 6, 676 CCL Pintianus CD o 7 CCCLXXXV a 8 CL M 10 nica-
torem a³ -ast- r Seleucum v seleucium a selecium r 12 marsaniae plure DFRA
13 arch(a)ene (-ne, -ni) o Arrhene Ghelen 14 simul misceantur a M. M. a
24 πόλεως AF δὲ AFV οὐν G om. M 25 παλληνικά GM 26 σικελικά GM
om. V -ιακά r(v)

βιβλία δ' Λυκιακά ἐν βιβλίοις β' Τέχνην· Περὶ στάσεων· Τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ Βοιωτῶν.

F

ΚΑΡΙΚΑ Α-Δ.—ΛΥΚΙΑΚΑ ΑΒ.

5

OHNE BUCHTITEL.

1 (II 331) HESYCH. s. βαιάγεις· ἑορτὴ παρὰ Ἀσσυριοῖς, ὡς Λέων δ' Ἀλαβανδεὺς ἐν τρίτῳ.

2 (II 331, 5) SCHOL. EURIP. Med. 167: ἀνηρῆσθαι δὲ αὐτόν (sc. Ἀφνερτον) οἱ μὲν ὑπὸ Μηδείας, οἱ δὲ ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. Λέων δὲ ὁ ῥήτωρ οὗ 10 σφαγῆναι ἀλλὰ διαφθαρῆναι αὐτόν φαρμάκοις.

3 (—) SCHOL. B HOM. II. Z 200 (= PORPHYR. p. 94 Schr.) τίς ἡ αἰτία (φασί) τοῦ τὸν Βελλεροφόντην ἀπεχθῆ *«πᾶσι»* θεοῖς γενέσθαι .... Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λύδῃ (F 68 Wyss), ὅτι τοὺς Σολύμους ἀνείλε θεοῖς ὄντας προσφιλεῖς ..... Λέων δὲ ἐν τοῖς Χρυσασορικοῖς γεγράφθαι φησίν, ὡς ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖς, 15 Προίτῳ μὲν διαβεβλημένος ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀδίκως, Ἰοβάτῃ δὲ ἡ Ἀμφιάνακτι ἐκ τῶν γραμμάτων· τούτῳ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ «πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων».

279. POSEIDONIOS VON OLBIA.

s. II^p?

T

- 1 (III 172) a) SUDA s. Ποσειδώνιος Ἀπαμεύς (87 T 1) .... — Ποσειδώνιος 20 Ἀλεξανδρεὺς .... μαθητὴς Ζήνωνος .... ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναικοῦ καὶ Πτολεμαίου· καὶ Μελέτας ἑητορικάς· Ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι τοῦ Ὀλβιοπολίτου. — Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν· Περὶ τῆς Τυρικῆς(?) καλουμένης χώρας· 25 Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ' Λιβυκά ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα τινά. b) SUDA s. Πολύβιος· .... ἰστέον ὅτι διαδέχεται τὴν Πολύβιον ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης σοφιστὴς.

F

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΥΡΙΚΗΣ(?) ΧΩΡΑΣ. — ΑΤΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Α-Δ. — ΛΙΒΥΚΑ Α-ΙΑ.

1 ἐν βιβλίοις β' om. V 1—2 τὸν — Βοιωτῶν: Leon von Byzanz 132 T 1 12 < > Schrader; rasur B 15 * * Προίτῳ Schrader 21—22 [καὶ] Μελ. ἤτ. <καὶ> Ὑποθ. Flach καὶ M. ῥ. <καὶ> Ὑ. Mue 22 καὶ <περ> οἶμαι Rohde 24 Τυρ<α>ικῆς ο. Τυρι<γετι>κῆς Bernhardt Τυρι<τι>κῆς Mue 26—27 ἰστέον — σοφιστῆς: om. A(F)V

280. PHILIPPOS VON AMPHIPOLIS.

s. IVP?

T

1 (IV 475) SUDA s. Φίλιππος· 'Αμφιπόλιτης, ιστορικός. 'Ροδιακά βιβλία ἰθ' (ἔστι δὲ τῶν πᾶν αἰσχυρῶν)· Κωιακά βιβλία β'· Θασιακά βιβλία β'· καὶ ἄλλα.

- 5 2 (—) THEODOR. PRISCIAN. Ref. med. 2, 11 p. 133 Rose: *lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt Amphipolitae Filippi aut Herodiani aut certe Syrii Iamblichi vel ceteris suaviter amatorias fabulas describentibus.*

F (ZWEIFELHAFTES)

- 1 (—) SUDA s. ἀποσιμῶσαι· τὸ ἐπικύβηται καὶ τὴν πυγὴν προτείνειν γυμνῇ· Φίλιππος.
10 Θουκυδίδης (4, 25, 5) δὲ τὸ μετεωρῆσαι τὰς ναῦς.

281. KALLINIKOS VON PETRA.

s. IIII²
(260/75)

T

- 1 (III 663) a) SUDA s. Καλλίνικος· Γαίου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστής· Σύρος, ὡς δὲ τινες, 'Αράβιος, τὸ δὲ ἀληθὲς Πετραῖος· σοφιστεῦσας
15 ἐν 'Αθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον Περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς· Προσφωνητικὸν Γαλιήνῳ (260/8)· Πρὸς Κλεοπάτρην Περὶ τῶν κατ' 'Αλεξάνδρειαν ιστοριῶν βιβλία δέκα· Πρὸς τὰς φιλοσόφους αἰρέσεις· Περὶ τῆς 'Ρωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους. b) — s. Γενέθλιος· ἐκ Πετρῶν, μαθητὴς Μινουκιανοῦ καὶ 'Αγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ τὰς
20 'Αθήνας Καλλινίκῳ τῷ διασήμῳ. c) — s. 'Ιουλιανός· Δόμνου, ἀπὸ Καισαρείας Καππαδοκίας, σοφιστής, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ· γεγονὼς ἐπὶ Κωνσταντίνου (323/337) τοῦ βασιλέως.

- 2 LIBAN. Vita I, 11 (I 1, 86 F6): ἦν γὰρ τις ἐταῖρος ἐμοὶ Καππαδόκης, 'Ιασιῶν ὄνομα αὐτῷ .... οὗτος ὁ 'Ιασιῶν, ὃ παρ' ἀνδρῶν πρεσβυτέρων 'Αθηνῶν τε πέρι καὶ τῶν
25 αὐτόθι δρωμένων ἐδέδεκτο, καθ' ἡμέραν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει Καλλνίκους τέ τινας καὶ Τληπολέμους ἑτέρων τε οὐκ ὀλίγων σοφιστῶν διηγούμενος σθένης λόγους τε....

- 3 LIBAN. Epp. 21,5 (X 19 F6): σταθμός τις ἐστὶ περὶ τὸν Εὐφράτην, Καλλνίκους ὄνομα αὐτῷ· Καλλνίκου γὰρ ἐνταῦθα ἀποσφαγέντος, ὁ σοφιστὴς γίνεται προσηγορία τῷ τόπῳ.

- 4 Hieron. Comm. i. Dan. prol.: *multiplex Graecorum historia* ....
30 *Suctorii videlicet Callinici, Diodori, Hieronymi, Polybii, Posidonii, Clau-*

4 κωνὰν AGM θυσιακά GVM 6 *Amphipolitae* v -i V B *Herodiani: Heliodori* Osann 6—7 *Syrii Iamblichi* Reinesius (Rohde Rom. 225, 1) *sirii aut amblii* VB *sirii aut ampli* r Vindob *syrii aut amplius* g *Syri Iambuli* Osann 13 Σουητώριος (ohne v. l.) SUD *Suctorius* (v. l. *Sut.*?) T 4; F 2 (p. 159, 30; 161, 4) 15 *λοῦπῳ* VM s. SUD. s. κακοζηλία· Καλλνίκους ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς 15—16 προσφωνητικὴν V 16 Γαλιήνῳ Jonsius γαλιήνῳ A γαλήνῳ G γαλλήνῳ VM Κλεοπάτρην, Περὶ SUD(?) Adler 22 κωνσταντίνου V^{ac} schwerlich Κωνσταντίνου (337/61); s. Komm. 25 ἐδέδεκτο L^a-δοκτο L 30 *Suctorii*: s. zu v. 13

dii Theonis et Andronici cognomento Alipii, quos et Porphyrius (260 F 36) esse secutum se dicit.

F

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Α-Γ.

5 (T 1; 4; F 2)

ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΡΩΜΗΣ.

- 1 Exc. CODD. Laur. 57, 12 (A); VATIC. 1354 (B): Καλλινίκου εἰς τὰ Πάτρια Ῥώμης. (a) οὔτε ἡ καθ' ὑμᾶς γῆ πρὸς ἔτερον οὐδὲν εὐαρυμόστως εἶχε πλὴν βασιλείας οὔτε ἡ βασιλεία πρὸς ἄλλο χωρίον οὐδὲν πλὴν ταύτης
10 ἐχώρησεν. ἡ δὲ τῶν φόρων σύνταξις οὐθ' ὑμετέρα πλεονεξία γίνεται οὔτε τῶν διδόντων ζημία, ἀλλ' εἰς τὸ μάχιμον γένος δαπανωμένη δι' ἐκείνων πάλιν εἰς τοὺς διδόντας ἐπάνεισιν, ὥστε δανείσμασι προσεικέναι τὸ διδόμενον μάλ-
λον ἢ φόρων ἀπαγωγή. (b) Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν περὶ Κλέ-
αρχον σεμνότερον διεπράξατο, ἀνδρῶν κρατήσας ἀνανδρίαί συντρόφων, ἐκ-
15 κλίνας τοὺς εἰδότας νικᾶν, πρὸς δὲ Πέρσας ἀγωνισάμενος τοὺς παιδευθέντας ἡττᾶσθαι, ταῦτον παθὼν τοῖς ὄναι εὐτυχοῦσιν, ἐν τῇ τῆς εὐτυχίας ἀκμῇ καταλύσας αὐτὴν καὶ τοσοῦτον ἄρξας τὸν ἅπαντα χρόνον ὅσος ὑμῖν οὐκ ἄρκει τὴν ὑμετέραν ἐπελθεῖν. (c) τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς εἰρηταὶ τυφλῶν εἶναι
ζημίαν τὸ μὴ τὸν ἥλιον βλέπειν· ἐγὼ δ' ἂν ἐπὶ τῶν θεωμένων φῆσαιμι τὴν ἴσιν
20 εἶναι ζημίαν, εἴ τις μὴ ταύτην θεάσαιοτο. καὶ τῶν παρελθόντων εἰς φῶς ὅσοι μὲν ἀπείρατοι τῆς ὑμετέρας ἔμειναν, νόθον τινὰ βίον ὥς εἵπειν διαντλοῦσιν, ὅσοι δὲ ἐν πείραι γεγέννηται, γνήσιοι τοῦ βίου μέτοχοι, καὶ πλεον τῶν ἐτέρων διαλλάττουσιν ἢ τῶν βεβήλων οἱ τελεσθέντες.

OHNE BUCHTITEL.

- 25 2 Hieron. Comm. i. Dan. 11, 21 ff.: Ptolemaeum autem hic non Epiphanem significat, qui quintus regnavit in Aegypto, sed Ptolemaeum Philometorem, filium Cleopatrae sororis Antiochi, cuius hic avunculus KAT
fuit. et cum post mortem Cleopatrae Eulaius eunuchus nutritius Philo- AΛΕΞ.
metoris et Lenaeus Aegyptum regerent et repeterent Syriam, quam Antio- ΙΣΤΟ-
30 chus fraude occupaverat, ortum est inter avunculum et puerum Ptole- ΠΙΑΙ
maeum praelium; cumque inter Pelusium et montem Casium praelium a. 169^a
comisissent, victi sunt duces Ptolemaei. porro Antiochus parcens puero et amicitias simulans ascendit Memphin, et ibi ex more Aegypti regnum accipiens puerique rebus se providere dicens cum modico populo omnem
35 Aegyptum subiugavit sibi. et abundantes atque uberrimas ingressus est civi-

7—8 Καλλινίκου σοφιστοῦ ἐκ τῶν, εἰς τ. Π. 'P. a = codex(?) Allatii 8 ἡμᾶς a
9 εἶχεν Ba 13 ἐπαγωγή a 17 ἡμῖν a 23 διαλλάττουσι a

lates, fecitque quae non fecerunt patres eius et patres patrum illius: nullus enim regum Syriae ita vastavit Aegyptum; et omnes eorum divitias dissipavit, et tam callidus fuit ut prudentes cogitationes eorum qui duces pueri erant sua fraude subverteret. haec Porphyrius (260 F 49a) sequens Suctorium
 5 *sermone latissimo prosecutus est, quae nos brevi compendio diximus.*

282. KLAUDIANOS.

408/50P?

T

- 1 (—) SCHOL. ANTH. PAL. I, 19: οὗτος ὁ Κλαυδιανὸς ἐστὶν ὁ γράψας τὰ Πάτρια
 Θαρσού, Ἀναζάρεθον, Βηρύτου, Νικαίας.
 10 2 (—) EUAGR. HE I, 19: τότε (unter Theodosius II) φασὶ καὶ Κλαυδιανὸν καὶ
 Κῦρον τοὺς ποιητὰς ἀναδείχθῃναι.

283. CHRISTODOROS VON KOPTOS.

491/518P

T

- 1 (IV 360) SUDA s. Χριστόδωρος· Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου,
 15 ἐποιοῦς. ἤκαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίῳ τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν
 βιβλίοις ἑξ (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίαν ἄλωσιν τὴν ὑπὸ Ἀναστασίῳ τοῦ βασιλέως γενομένην). a. 497
 Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ'. Πάτρια Θεσσαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κε'
 Πάτρια Νάκλης (ἐστὶ δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἀφακα). Πάτρια
 Μιλήτου τῆς Ἰωνίας· Πάτρια Θράκων· Πάτρια Ἀφροδισιάδος· Ἐκφρασιν τῶν ἐν τῷ
 20 Ζευξίπῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλὰ.

F

ΛΥΔΙΑΚΑ.

- 1 SCHOL. A HOM. II. B 461: Ἀσίου υἱὸς Κότυς καὶ Μυιοῦς, Λυδῶν βασιλεῖς, ὥς
 φησι Χριστόδωρος ἐν τοῖς Λυδιακοῖς· «Κότυς λευκῶ λεονον ἄλλην / ἤγετο
 25 κουριδίην ὁμοδέμνιον, οὕνομα Μυιοῦν / ἣ δ' Ἀσιον τέκε
 κοῦρον».

ΠΑΤΡΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΤΛ.

(T 1)

5 latissimo v liciniosissimo Hier 14 χρυστόδωρος Sud. s. Ζευξίππος 16 γενο-
 μένην ἐπιγραμμάτων βιβλία γ'. Ἐπιστολῶν δ' Eudokia 20 Ζευξίππου Daub-αι ο. s.
 ἔκφρασιν ἀγαλμάτων τοῦ Ζευξίππου Sud. s. Ζευξίππος u. Χριστόδωρου ποιητοῦ Θηβαίου
 Κοπτίτου ἔκφρασις τῶν ἀγαλμάτων τῶν εἰς τὸ δημόσιον γυμνάσιον τὸ ἐπικαλούμενον τοῦ
 Ζευξίππου (Plan τοῦ ἐπικαλούμενου Ζευξίππου P) Inscr. AP II 23—25 μῦθος — μῦθ
 A(?) 25 Ἀσιον Μυε ἀσίην A

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III A

11

284—296. SCHWINDELAUTOREN DES PSEUDOPLUTARCH.

284. AGATHARCHIDES VON SAMOS.

1. ΠΕΡΣΙΚΑ.

- 1 (III 197, 1) [PLUTARCH.] Parall. min. 2 A (STOB. Flor. 3, 7, 64): *Ξέρξης μετὰ*
 5 *πεντακοσίων μυριάδων Ἀρτεμισίῳ προσορμίσας πόλεμον τοῖς ἐγχωροῖς κατήγγειλεν*
Ἀθηναῖοι δὲ συγκεχυμένοι κατάσκοπον ἐπεμψαν Ἀγησίλαον τὸν Θεμιστοκλέους ἀδελφόν,
καίπερ Νεοκλέους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κατ' ὄναρ ἑωρακότες ἀποβεβληκότα τὰς
χεῖρας. παραγενόμενος δ' εἰς τοὺς βαρβάρους ἐν σχήματι Περσικῶι Μαρδόνιον ἓνα τῶν
 10 *ἡχθῆ πρὸς τὸν βασιλέα. βουθυτεῖν δὲ τοῦ προειρημένου μέλλοντος, ἐπὶ τῷ τοῦ Ἥλλου*
βωμῷ τὴν δεξιὰν ἐπέθηκε χεῖρα, καὶ ἀστένακτος ὑπομείνας τὴν ἀνάγκην τῶν βασάνων
ἡλευθερώθη τῶν δεσμῶν εἰπὼν Ὅτι πάντες ἐσμέν τοιοῦτοι Ἀθηναῖοι· εἰ δ' ἀπιστεῖς, καὶ τὴν
ἀριστερὰν ἐπιθήσω. φοβηθεὶς δὲ ὁ Ξέρξης φρουρεῖσθαι αὐτὸν προσέταξε, καθάπερ ἱστορεῖ
Ἀγαθαρχίδης Σάμιος ἐν δευτέραι τῶν Περσικῶν.
- 15 2 (—) — — 4 A: s. Aristides 286 F 20.

2. ΦΡΥΓΙΑΚΑ.

- 3 (2) [PLUT.] De fluv. 10, 4: *παράκειται δ' αὐτῷ (sc. τῷ Μαρσύνῳ) ὄρος Βερεκύνθιον*
καλούμενον, τὴν προσηγορίαν ἔχον ἀπὸ Βερεκύνθου τοῦ πρώτου ἱερέως γενομένου τῆς
Μητρὸς τῶν θεῶν. (5) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος καλούμενος μάχαιρα — ἔστι γὰρ
 20 *σιδήρῳ παραπλήσιος —, ὃν ἐὰν εὗρη τις τῶν μυστηρίων ἐπιτελουμένων τῆς θεᾶς,*
ἐμμανὴς γίνεται, καθὼς ἱστορεῖ Ἀγαθαρχίδης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

- 4 (4) [PLUT.] De fluv. 9, 5: s. Demaratos 42 F 6.

285. ARETAEDES VON KNIDOS.

1. ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ.

- 25 1 (IV 316, 1) [PLUT.] Parall. min. 11 A: *Δαρεῖος ὁ Πέρσης ἐπὶ Γρανικῷ πολεμήσας*
Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐπὶ σατραπίας ἀποβαλὼν καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα δύο καὶ πεντακόσια
συμβαλεῖν ἔμελλε τῇ ἐξῆς. Ἀριοβαρζάνης δ' ὁ υἱὸς συμπαθῶς διακείμενος πρὸς Ἀλέξαν-
δρον ὑπισχνεῖτο τὸν πατέρα προδῶσθαι. ἀγανακτήσας δ' ὁ πατὴρ ἐτραχηλοκόπησεν, ὥς
Ἀρητάδης Κνίδιος ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν.

1 hss des Pl(ut)arch: in Parall. FII (= aAE) Φ (= vz) Σg (s. Nachstätt Plut. Mor. II 1935 p. XXII—XXIV); in De fluviis: P. notiert sind nur irgendwie wesentliche varianten. « » zusätze aus Stob(aios) oder Lyd(os) 6 ἡγησίλαον Stob (s. zu v. 13) 7 αὐτοῦ Pl Stob (M^d) -τῷ Stob A ἀποβεβ(λ)ηκέναι Stob 9 πρὸς τῶν πέριξ Pl ὑπὸ τῶν δορυφόρων Stob 11 ἀστένακτος Pl (Φ) Stob -ως Pl (FIIΣg) 12 καὶ τῶν δεσμῶν Stob 13 αὐτὸν: τὸν Ἀγησίλαον Stob 14 ἀγαθαρχίδου, -δας Stob δευτέραι Pl δ Stob 19—21 Ps. Aristot. θαν. i. ἀκ. 173 20 σιδήρῳ παραπλήσιος Maussac -ου -ον Pl τῆς Ἑκάτης Arist 2i ὡς Εὐδοξός φησιν Arist 28 ὑπισχνόμενος Φα

2. ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ.

2 (3) [PLUT.] Parall. min. 27 A: Τελαμών δ' Αλακοῦ καὶ Ἐνδηίδος ἐλθὼν εἰς ἸΕῤῥβοίαν καὶ νυκτὸς ἔφυγεν. ὁ δὲ πατὴρ αἰσθόμενος καὶ τῶν πολιτῶν τινα ὑποπτεύσας ἔδωκε τὴν κόρην καταποντωθῆναι τινι τῶν δορυφόρων· ὁ δὲ ἐλεήσας ἀπημπόλησε. προσσχούσης δὲ τῆς νεῶς Σαλαμῖνι, Τελαμών ὤνησάτο· ἡ δ' ἔτεκεν Αἴαντα, ὡς Ἀρητάδης Κνίδιος ἐν δευτέρῳ Νησιωτικῶν.

3. ΦΡΥΓΙΑΚΑ.

3 (2) [PLUT.] De fluv. 12, 2: γενῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ (im Sangaris) λίθος αὐτόγλυφος καλούμενος· εὗρεσκειται γὰρ τετυπωμένην ἔχων τὴν Μητέρα τῶν θεῶν. τοῦτον τὸν λίθον [ἐὰν εὗρη τις] σπανίως εὗρισκόμενον <ἐὰν εὗρη τις τῶν> ἀποτέμνεσθαι βουλόμενων, οὐ ξενίζεται ἀλλ' εὐφύχως φέρει τῆς παρὰ φύσιν πράξεως τὴν ὄψιν, καθὼς ἰστορεῖ Ἀρητάδης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς.

286. ARISTEIDES VON MILET.

1. ΙΣΤΟΡΙAI(?).

15 (s. F 2)

2. ΙΤΑΛΙΚΑ.

Α

1 (IV 320, 1) [PLUT.] Parall. min. 30B: Ἀτεπόμαρος Γάλλων βασιλεὺς Ῥωμαίους πολεμῶν ἔφη μὴ πρότερον ἀναχωρῆσαι, ἐὰν μὴ τὰς γυναῖκας εἰς συνουσίαν ἐκδώσι. τῶν δὲ 20 διὰ συμβουλὴν θερααινίδων πεμψάντων τὰς δούλας, κοπωθέντες οἱ βάρεβαροι τῇ ἀλήκτῳ συνουσίαι ὑπνώθησαν. ἡ δὲ Ῥητᾶνα — αὕτη γὰρ ἦν ἡ τοῦτο συμβουλευσασα — ἀγρίαις ἐπιλαβομένη συκῆς ἀναβαίνει εἰς τὸ τεῖχος καὶ μηνύει τοῖς ὑπᾶτοῖς· οἱ δ' ἐπελθόντες ἐνίκησαν. ἀφ' οὗ καὶ ἐορτὴ θερααινῶν καλεῖται, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν πρώτῃ Ἰταλικῶν.

25

Γ

(F 19?)

*2 (2) [PLUT.] Parall. min. 2B: Πορσίνας Τούσκων βασιλεὺς πέραν ποταμοῦ Θύμβρεως στρατ<οπεδ>εύσας ἐπολέμησε Ῥωμαίους, καὶ τὴν ἀπὸ σιτίων φερομένην 30 εὐθηνίαν Ῥωμαίοις μέσιν λαβὼν λιμῶν τοὺς προειρημένους ἔτρυχε. τῆς δὲ συγκλήτου συγκεχυμένης, Μούκιος τῶν ἐπισήμων ἀνὴρ λαβὼν τετρακοσίους ἀπὸ τῶν ὑπᾶτων ὁμήλικας ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι τὸν ποταμὸν διήλθεν. ἰδὼν δὲ τὸν σωματοφύλακα τοῦ τυράννου τὰ ἐπιτήδεια διαδιδόντα τοῖς στρατιώταις, ὑπολαβὼν αὐτὸν τὸν Πορσίναν εἶναι ἀνείλεν. ἀχθεῖς

2 καὶ (c. 75) νυκτὸς Ε ἐλθὼν εἰς <Μέγαρα διέφθειρε τὴν Ἀλκαθόου> Ἐριβοίαν καὶ ν. ἔφ. (s. Bibl. 3, 158; Paus. 1, 42, 4) Maussac 10 [ ] < > He ἀποτεμνεσθαι βουλομένων ο. ἀ. Jac ἀποτεμνομένων P ἀποτεμνόμενος Wytttenbach 11 εὐφύχως Maussac ἐμ- Pl Ἀρετάδης Mue ἀρετάδης P 18 Ἀτεπόμαρος: 293 F 3 20 καὶ κοπωθέντας FΠ ἀλήκτῳ Ε ἀλήπτῳ γ 21 Ῥητᾶνα: ἀριτᾶνα Σ ἀριτᾶνα g ἦν ἡ Σg ἦν γ 28 < > ed. Basil. 30 τετρακοσίους: s. Komm. 32 στρατιώταις Jac στρατηγοῖς ο

- δ' ἐπὶ τὸν βασιλέα τοῖς ἐμπύροις ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν χεῖρα, καὶ στέξας τὰς ἀλγυδὼνας ἐνθύχως ἐμεύδισεν εἰπὼν 'βάρβαρε, λέλυμαι, κἂν μὴ θέλῃς' καὶ ἰσθὶ ἡμᾶς κατὰ σοῦ τετρακοσίους ὄντας ἐν τῷ στρατοπέδῳ, οἱ σε ἀνελεῖν ζητοῦμεν'. ὁ δὲ φοβηθεὶς σπονδὰς πρὸς 'Ρωμαίους ἐποιήσατο, καθάπερ ἱστορεῖ 'Αριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιστορίῳ.
- 5 3 (3) [PLUT.] Parall. min. 3 B: 'Ρωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες στρατηγὸν ἔχειροτόνησαν ἱμῶσιον ἀμβλιερνόν. οὗτος κατὰ τὰς καλουμένας Φορκούλας Κανδίνας — ἐστὶ δὲ τόπος στενωτάτος — ἐνεδρευθεὶς τρεῖς ἀπέβαλε λεγεῶνας, καὶ αὐτὸς καιρίως τρωθεὶς ἔπεσε. βαθείας δὲ νυκτὸς ὄλλον ἐπιζήσας περιέλειτο τῶν ἀνηρημένων πολεμίων τὰς ἀσπίδας, καὶ εἰς τὸ αἷμα τὴν χεῖρα βαπτίσας ἔσθησε τρόπαιον ἐπιγράφας
- 10 «'Ρωμαῖοι κατὰ Σαμνιτῶν Διὶ τροπαιοῦχον». Μάξιμος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Λαίμαργος στρατηγὸς πεμφθεὶς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸν τόπον, ἰδὼν τὸ τρόπαιον τὸν οἰωνὸν ἀσμένως ἐδέξατο· καὶ συμβαλὼν ἐνίκησε, καὶ αἰχμάλωτον λαβὼν τὸν βασιλέα εἰς 'Ρώμην ἔπεμψε, ὡς 'Αριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.
- 4 (4) — — 19 B: τῶν Διονυσίων ἐν τῇ 'Ρώμῃ ἀγομένων 'Αρνούτιος ἐκ γενετῆς ὁδοπότης ἐξουδένιζε τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν· ὁ δὲ μέθην ἐνέβαλε, καὶ ἐβιάσατο τὴν θυγατέρα Μεδουλλίαν νυκτὶ λαθραῖα. ἡ δὲ ἐκ δακτυλίου γνοῦσα τὸ γεγονός καὶ πρεσβύτερα τῆς ἡλικίας φρονήσασα, μεθύσασα τὸν πατέρα καὶ στεφανώσασα ἤγαγεν ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς 'Αστραπῆς, καὶ δακρύσασα ἀνείλε τὸν ἐπίβουλον τῆς παρθενίας, ὡς 'Αριστείδης ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.
- 20 5 (5) — — 22B: Οὐαλερία Τουσκλαναρία κατὰ μῆνιν 'Αφροδίτης ἐρασθεῖσα Οὐαλερίου τοῦ πατρὸς τῇ τρωφῇ ἀνεκοίνωσεν· ἡ δὲ τὸν δεσπότην δόλῳ ὑπῆλθεν, εἰπούσα ὡς αἰδεῖται κατ' ὄφιν μίσγεσθαι τῶν τε γειτόνων εἶναι παρθένον. καὶ οἰνωθεὶς(?) ὁ πατὴρ ἤτιε φῶς, ἡ δὲ τρωφὸς φθάσασα διήγειρεν. ἤτις ἐπὶ ταῖς ἀγροικίαις ἦν ἐγκύμων τυγχάνουσα, ποτὲ δὲ κατὰ κρημνῶν ἐνεχθείσης, τὸ βρέφος ἔζη· κατιούσα δ' ἐγκύμων κατέστη, καὶ εἰς τὸν ὠρισμένον χρόνον ἐγέννησεν Αἰγίπαια, κατὰ τὴν 'Ρωμαίων φωνὴν Σιλουᾶνον. ὁ δὲ Οὐαλέριος ἀθυμήσας κατὰ τῶν αὐτῶν «ἐαυτὸν» ἔρριψε κρημνῶν, ὡς 'Αριστείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῃ 'Ιταλικῶν.
- 25 6 (6) — — 24B: 'Αννίβα Καμπανὸς λεηλατοῦντος Λεύκιος Οὐμβρίου τὸν υἱὸν 'Ρούστικον μετὰ χρημάτων ἐξέθετο πρὸς Οὐαλέριον Οὐεστίνον ὄντα γαμβρόν. ὁ δὲ νενίκηκεν.
- 30 ἀκούσας δ' ὁ Καμπανὸς φιλαργυρίαι παρέβη τὰ δίκαια τῆς φύσεως τὸν παῖδα φονεύσας.

4 'Ιστορίων: 'Ιταλικῶν Mue 'Ιστοριῶν <'Ιταλικῶν> Bernardakis 6 μισούνιον ἀμβλιερνόν FΠ μιμούσιον ἀμβιερνόν Φ μινούσιον ἀμβιρίνον Σg Μινούκιον Αὔγουρίνον Nachstädt Ποστούμιον 'Αλβρίνον Guar(inus) 6—7 Φορκούλας Κανδίνας Holste φορκούντας κλανδίνας ο 10 μάξιμος g μάϊμος ΦΣ μάιος FΠ 14 ἀρνούτιος ΠΦ -σιος Σg 'Αρύντιος Guar, v 15 τοῦ θεοῦ ΠΦ διονύσου Σg 16 νυκτὶ λαθραῖα Σg om. ΠΦ γεγονὸς Σg γένος τ 22 οἰνωθεὶς: οἱ μιχθεὶς ΑΠ¹ cf. ὁ δὲ συνήμει· ποτὲ δὲ θελήσας τὴν ἐρῶσαν μαθεῖν φῶς ἤτησεν 22A 23—26 διήγειρεν. ἡτις — τυγχάνουσα καὶ εἰς — Σιλουᾶνον. ποτὲ — ἔζη [κατιούσα — κατέστη] Kurtz; 'corrupta et ex duabus recensionibus ἐπὶ — ἔζη et κατιούσα — κατέστη conflata' Nachstädt; ausfall vom καὶ εἰς — Σιλουᾶνον und nachtrag mit kustoden (ἐγκύμων); urspr. διήγειρεν (διέσωσεν?) <αὐτήν>· ἡ δὲ κατιούσα ἐπὶ τ. ἀγρ. ἐγκύμων κατέστη, ποτὲ δὲ κτλ. ο. a. Jac 23 τῆς ἀγροικίας Φ 24 βρέφος (5—10) ἐγκύμων Φ 25 ἐγέννησεν (c. 16) κατὰ Φ 26 σιλουᾶνον a² (Σg?) σιλότανον ΠΦ < > Mue 28 — 165, 2 kürzer An(onymus de impiis, Westermann Paradoxogr. 221, 25) 28 Λεύκιος Αη λούκιος ο Οὐμβρίου Αη θ(ε)ύμβρις ΠΦ θούβρις Σg 29 'Ρούστικον Αη ρούστίκιον Σg 'ρούστιον ΠΦ ἐξέθετο Φ (e. conl., cf. 24A) ἔθετο Π παρέθετο Σg Ούεστίνον Westermann ούστίνος Αη γέστιον ο

ὁ δὲ Οὐμβριος διὰ τῆς ἀγροικίας πορευόμενος καὶ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς ἐντυχὼν ἐπεμψεν ἐπὶ τὸν γαμβρὸν ὡς δειξῶν θησαυρούς· ἐλθόντα δ' ἐτύφλωσε καὶ ἐσταύρωσεν, ὡς Ἀριστείδης ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

7 (7) [PLUT.] Parall. min. 31B: Ῥωμαίων πρὸς Γάλλους πολεμούντων καὶ τῆς εὐθηνίας μὴ ἀκούσης Κίννας τοῦ δήμου τὸ σιτόμετρον ὑπέσπασε· Ῥωμαῖοι δ' ὡς ἀντιποιοῦμενον αὐτὸν τῆς βασιλείας λιθόλευστον ἐποίησαν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

8 (8) — 40B: Ἄνιος δὲ Τούσκων βασιλεὺς ἔχων θυγατέρα εὐμορφον τοῦτομα Σαλλαν παρθένον ἐτήρει. Κάθητος δ' ἐκ τῶν ἐπισήμων ἰδὼν τὴν παρθένον παίζουσαν ἠρώσθη, καὶ μὴ στέγων τὸν ἔρωτα ἤρπασε καὶ ἦγεν εἰς Ῥώμην, ὃ δὲ πατὴρ ἐπιδιώξας καὶ μὴ συλλαβὼν ἤλατο εἰς τὸν Περεούσιον(?) ποταμόν, δὲ Ἀνίων μετωνομάσθη. τῇ δὲ Σαλλαι συγγενόμενος Κάθητος ἐποίησάτο Λατίνον καὶ Σάλιον, ἀφ' ὧν οἱ εὐγενέστατοι κατήγον τὸ γένος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Πολύσιτωρ (273 F 20) ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

Δ

15 9 (9) [PLUT.] Parall. min. 39B: ἱεπεσθη πόλει τῆς Ἰταλίας ἐγένετο τις ὠμὸς τύραννος Αἰμίλιος Κενσωρίνος. οὗτος τοὺς καινότερα βασανιστήρια κατασκευάσαντας ἐδωροδύκει. εἰς δὲ τις Ἀρουντίος Πατέρκουλος δημοσυγγῆσας ἔπινον χαλκοῦν τῷ προειρημένῳ δῶρον ἔδωκεν, ἵνα ἱβάλλῃ αὐτούς. ὃ δὲ τότε πρῶτον νομίμως ἀναστραφεῖς τὸν χαρισάμενον πρότερον ἐνέβαλεν, ὡς ἂν ᾗ ἐπενόησε βάσανον ἄλλοις αὐτὸς πάθῃ πρῶτος 20 [τοῦτον συλλαβὼν ἀπὸ τοῦ Ταρπίου ὄρους ἔρριψε]· καὶ δοκοῦσιν οἱ ἀποτόμως βρσιλεύσαντες ἀπ' ἐκείνου Αἰμίλιος προσαγορεύεσθαι, ὡς Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ Ἰταλικῶν.

Ε

(s. F 14?).

ΙΘ.

25 10 (10; 25) [PLUT.] Parall. min. 35B (LYDUS De mens. 4, 147): λοιμοῦ κατασχόντος Φαληρίους καὶ φθορᾶς γενομένης, χρησμός ἐδόθη λωφῆσαι τὸ δεινόν, ἐὰν παρθένον τῇ Ἡραὶ θύωσιν κατ' ἐνιαυτόν. αἰεὶ δὲ τῆς δεισιδαιμονίας μενούσης, κατὰ κλῆρον καλουμένη Οὐαλερία Λουπέρκα * * * ἱσπασαμένη δὲ τὸ ξίφος, αἰετὸς καταπτὰς ἤρπασε καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπύρων ἔθηκε βράβδον μικρὰν ἔχουσαν σφύραν, τὸ δὲ ξίφος ἐπέβαλε δαμάλει τινὶ παρὰ τὸν ναὸν

1 Οὐμβριος: θύμβρις (v. l. ἱμβρίκιος, ἱαμβρίκιος) ο ἐπεμψεν ἐπὶ ΠΣγ μετεκαλέσατο Φ (cf. 24 A ἐπὶ τοὺς τόπους παραγενομένη ΠΣγ ~ προσκαλεσαμένη Φ) 2 δειξῶν αὐτῷ Φ 6 Μιλήσιος FΦ om. ΠΣγ 8 Ἄνιος Nachstädt ἄνιος ο Ἀνιπρός? Jac Τούσκων Steph τρον ο 9 Σαλίαν Ald Σιλίαν ο Ἰλίαν? Nachstädt, vgl. v. 11; 12 ἐκ: εἰς Σγ 11 ἤλατο: ἔρριπεν ἑαυτὸν Σγ Περεούσιον FΦ παρ- Π περαι- Σγ Σαλλαι: σιλίαι Σγ 12 κατήγον τὸ γένος: κατήγοντο Φ 15 ἐνεπέστη (αἰγέστη m¹) π. τῆς Ἰταλίας (σικε- m¹) F ἐν ἐγγέστη πόλει σικελίας Φ ἐν πόλει τινὶ Ἰταλίας Σγ 17 Ἀρρουντίος Nachstädt Πατέρκουλος om. Σγ 18 ἵνα βάλλῃ αὐτούς: ἐμβαλεῖν τοὺς κολαζομένους Σγ 19 ἐνέβαλεν Σγ ἔβαλεν r 20 [ ] Nachstädt ὁ δεινὸς τοῦτον κτλ. Xyl Ταρπηλιον Bernardakis 25 — 166, 4 verkürzt Σγ, Tzetz. Lyk. 183; nur 166, 1 παρθένος — 4 erhalten bei Lyd 26 Φαληρίους Amyot χαλ- (οὐαλ- α¹) ο 27 θύωσιν Φn 27—28 οὐλερίαν τουπέρκα (τοῦ πέρκα) ο Ἰουλίαν Λουπέρκαν Ῥωμαίαν Tzetz 28 * * * : <ἦγγο εἰς θυσίαν> Dübner <ἐμελλεν αὐτὴν τῇ θεῷ θύειν σπασαμένης> Pohlenz σπασαμένου Aⁿ σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς καταπτὰς (sc. αἰετὸς) ἀπὸ τοῦ ἱερέως τοῦ δήμου τὸ ξίφος ἀρπάζει Tzetz

βοσκομένη. νοήσασα δ' ἡ παρθένος «τῆς δαίμονος τὸ φιλάνθρωπον» καὶ τὴν βοὴν θύσασα καὶ τὴν σφύραν ἄρσασα «πᾶσαν» κατ' οἰκίαν περιήλθε, καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἡρέμα πλήττουσα διήγειρεν, ἐρρῶσθαι ἐνὶ ἐκάστῳ λέγουσα· ὅθεν καὶ νῦν τὸ μυστήριον τελεῖται, ὡς Ἀριστείδης ἐν ἐννεακαίδεκάτῳ Ἱταλικῶν.

5

M

- 11 (11) [PLUT.] Parall. min. 5B: διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς ῥέων ὁ Τίβερις διὰ μῆνιν Ταρσίου(?) Διὸς μέγιστον ἀπέρρηξε χῶμα καὶ πολλὰς οἰκίας ἐβύθισε. χρησμός δ' ἐδόθη λήξεσθαι, ἐὰν τὸ τιμωτάτων ἐμβάλωσι. τῶν δὲ χερσὸν καὶ ἄργυρον ἐμβαλόντων, Κούρτιος τῶν ἐπισήμων νέος τὸν χρημὸν νοήσας καὶ λογισάμενος τὴν ψυχὴν τιμωτέραν ἐπιπύον ἑαυτὸν ἐρριψεν εἰς τὸ χάσμα καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσωσε τῶν κακῶν, ὡς Ἀριστείδης ἐν τεσσαρακοστῷ Ἱταλικῶν.

OHNE BUCHZAHL (O. BUCHTITEL).

- 12 (13) [PLUT.] Parall. min. 11B: Βροῦτος ὑπὸ πάντων ὕπατος χειροτονηθεὶς ἐφυγάδεν τὸν Ὑπερήφανον Ταρκύνιον τυραννικῶς ἀναστρεφόμενον. ὁ δὲ ἐλθὼν εἰς Τούσκους ἐπολέμει Ῥωμαίους. οἱ δὲ <Βρού>του υἱοὶ τὸν πατέρα προδοῦναι ἡβουλήθησαν. ἐμπροσθέντων δὲ * * * τραχηλοκοπήσαι, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

- 13 (15) — — 15B: Ταρπηλία τῶν εὐσχημόνων παρθένων τοῦ Καπιτωλίου φύλαξ, Ῥωμαίων πρὸς Σαβίνους πολεμούντων, ὑπέσχετο τῷ Ταττίῳ δώσειν εἰσοδὸν εἰς τὸ Ταρπηλίου ὄρος, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τοὺς θεμούς, οὓς ἐφόρον κόσμον χάριν. Σαβίνοι δὲ ποιήσαντες ζῶσαν κατέχωσαν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

- 14 (16) — — 16B: Ῥωμαῖοι καὶ Ἀλβανοὶ πολεμοῦντες τριδύμους προμάχους εἴλοντο, καὶ Ἀλβανοὶ μὲν Κουριάτιους, Ῥωμαῖοι δὲ Ὠρατίους. συμβληθείσης δὲ τῆς μάχης οἱ Κουριάτιοι δύο τῶν ἐναντίων ἀνείλον, ὁ δὲ περίλοιπος φυγῇ προσποιητῇ συμμάχῳ χρώμενος ἐφόνευσε καθ' ἓνα τῶν ἐπιδιωκόντων. χαρέντων δὲ πάντων μόνῃ ἡ ἀδελφῇ οὐ συνεχάρη
25 Ὠρατία <τῷ> τὸν κατηγγυημένον ἄνδρα Κουριάτιον ἀνηρηκότε. ὁ δὲ ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν, ὡς φησιν Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

- 15 (17) — — 17B: Ἄντυλος ἀνὴρ τῶν ἐπισήμων πορενόμενος εἰς τὸ προάστειον ὑπὸ κοράκων ἐπεσχέθη παιόντων ταῖς πτέρυξι. φοβήθεις δὲ τὸν οἰωνὸν εἰς Ῥώμην ὑπέστρεψεν. ἰδὼν δὲ τὸ τέμενος τῆς Ἑστίας καίμενον καὶ τὸ παλλάδιον ἀρπάσας ἐτυφλώθη,
30 ὅστερον δ' ἀνέβλεψεν ἐξίλασάμενος, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν Ἱταλικοῖς.

- 16 (19) — — 36B (LYD. De mens. 4, 150): Ἀμούλιος πρὸς Νομίτορα τὸν ἀδελφὸν

1—2 « » Lyd 2 [καὶ] τὴν Bernardakis πᾶσαν κατοικίαν Lyd κατ' οἰκίαν ο 3 ἐρρῶσθαι — τελεῖται om. Lyd ὡς ὁ Ῥωμαῖος Βάρ(ων) Lyd om. Tzetz 7 ταρσίον διὸς ΠΦ ταρσίον διόν Fa ταρσιδίον Σg διὸ S Ταρπηλίου Διὸς Steph, v χῶμα: χάσμα (v. 10) Ald 8 < > Bernardakis ἐμβαλόντων FΠ 9 νοήσας μὲν καὶ FaΦ 9—10 ἐφ' ἑλπου (ἑαυτὸν om.) Φ 15 <Βρού>του υἱοὶ Xyl τοῦσκοι ο 16 * * * Xyl 17—20 verkürzt und geändert Σg 17 Ταρπηλία Turn ταρτησία Π ταρσία Φ ταρμισία Σg μία τῶν εὐ. Φ τῶν δοκουσῶν εὐ. Σg cf. παρθένος δὲ τις τῶν ἐπισήμων 15A (= 293 F 1^b) παρθένων (παρόντων Φ): παρθένος Kurtz 18 Σαβίνους Schott ἀλβανούς (aus 16B = F 14) ο 18—19 τάρπιον A'Φa 19 ποιήσαντες (cf. 15A = 293 F 1) Kurtz νοήσαντες ΠΦ 20 ἐν ἑ Ἱταλικῶν (s. zu 293 F 1, 176, b 25)? 22 (u. v. 25) Κουριατίους Guar κουρατίους ΠΣg κορατίους Φ 23 ἐναντίων: ὠρατίων Σg ὠρατικῶν Φ 25 < > Sieveking 26 ὁ om. αΠ:Φ 27 Ἄντυλος (ἀρτ-Σg): Μέτελλος Guar, v 31 — 167, 7 stark verkürzt Σg: die meisten namen und das zitat lässt fort Lyd; aus Pl Tzetz. Lykophr. 1232 p. 354, 20 Sch?

τυραννικῶς διακείμενος τὸν μὲν υἱὸν Αἴνιτον(?) ἐπὶ κунηγίαι ἀνείλε, τὴν δὲ θυγατέρα Σιλουλαν ἢ Ἰλλαν τῆς Ἑρας(?) ἱέρειαν ἐποίησας. ταύτην Ἑρῆς ἐγκύμονα ποιεῖ ἡ δ' ἔτεκε διδυμούς. ὁ μολόγησέ τε τῷ τυράννῳ τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀμφοτέρους κατεπόντισε, βαλὼν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Θύμβρεως. οἱ δὲ προσπνέχθησαν ἐν τόπῳ, ἐθα λύκαινα ἦν
 5 φωλεύουσα νεοτόκος· καὶ τοὺς μὲν σκύμους ἔρριψε, τὰ δὲ βρέφη ἔτρεφε. Φαῦστος(?) δὲ ποιμὴν αὐτόπτης γενόμενος τοὺς παῖδας ἀνέτρεφε, καὶ τὸν μὲν Ῥώμον, τὸν δὲ Ῥωμόλον προσηγόρευσεν, τοὺς κτίστας Ῥώμης, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν τοῖς Ἰταλικοῖς.

*17 (12) [PLUT.] Parall. min. 4B: Ῥωμαῖοι πρὸς Ποινῶν πόλεμον ἔχοντες ἐπεμψαν τριακοσίους καὶ στρατηγὸν Φάβιον Μάξιμον. συμβαλὼν δ' ἀπέβαλε πάντας, αὐτὸς δὲ
 10 καιρῶς τρωθεὶς μετ' ὁρμῆς ἐπὶ τὸν Ἀννίβαν ἠνέχθη, καὶ καθελὼν τὸ διάδημα συναπέθανεν αὐτῷ, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης ὁ Μιλήσιος.

*18 (14) — — 12B: Ῥωμαῖοι πρὸς Σαμνίτας πόλεμον ἔχοντες ἐχειροτόνησαν Μάλιον τὸν Ἐπιτάκτην ἐπικληθέντα. οὗτος διὰ χειροτονίαν ὑπατικὴν εἰς Ῥώμην πορευόμενος τῷ νύμφῳ προσέταξε μὴ συμβαλεῖν. οἱ δὲ Σαμνῖται μαθόντες βλασφημίαις ἐξουδένιζον
 15 τὸν νεανίαν· ὁ δὲ ταραχθεὶς ἐνίκησεν Μάλιος δὲ στεφανώσας τῆς νίκης, ἐτραχηλοκόπησεν τῆς παραβάσεως, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος.

*19 (18) — — 18B: Πούπλιος Δέκιος Ῥωμαῖος πρὸς Ἀλβανούς πολεμῶν ὄναρ εἶδεν, ἐὰν ἀποθάνῃ, ῥώμην προσποιήσειν Ῥωμαῖοις. ἐλθὼν οὖν εἰς μέσους καὶ πολλοὺς φονεύσας ἀνιηρόν, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Δέκιος ἐν τῷ πρὸς Γάλλους πολέμῳ τοὺς Ῥωμαῖους
 20 διέσωσεν, ὡς Ἀριστείδης Μιλήσιος.

3. ΠΕΡΣΙΚΑ(?).

20 (21) a) [PLUT.] Parall. min. 4A: Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ
 25 τῇ Ἑλλάδι ἐρχομένων, Λεωνίδας ἄμα τριακοσίοις ἐπέμφθη εἰς Θερμοπύλας ὑπὸ Λακεδαιμονίων. εὐωχουμένων δ' ἐκεῖ ἐπέκειτο

b) Stob. Flor. 3, 7, 65: Ἀριστείδου ἐν τῷ γ Περσικῶν. Περσῶν μετὰ πεντακοσίων μυριάδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα φερομένων, Λακεδαιμόνιοι τριακοσίοις εἰς Θερμοπύλας ἐπεμψαν, στρατηγὸν αὐτοῖς δόντες Λεωνί-

c) Ioann. Lyd. De mens. fr. 5 p. 179, 20 Wü: ἐν τῷ Περσικῷ δὲ φησὶν ὁ Ἀριστείδης,

ὅτι Λεωνίδης ὁ στρατηγός

1 Αἴνιτον: Αἰγέστην Tzetz vgl. Αἰγέστον Dionys. Hal. AR 1, 76, 2 Ἑγεστον Appian. Reg. 1 ἐν κунηγεσίῳ Tzetz ἐν κунηγίαι (vgl. Strab. 5, 3, 2) Bernardakis ἐπὶ κунηγίας? Pohlenz ἐπὶ κунηγία<ν ἐξεληθόντα> (vgl. ἐξεληθόντα ἐπὶ θήραν Dionys. Hal. AR 1, 76, 2)? Jac 2 ἢ Ἰλλαν Bryan ἐν Ιουλῆι (om. Σg) ο Σιλουλαν ἢ Ῥέαν Ἰλλαν Tzetz vgl. Ἰλλαν (Ιουλῆαν A Ιουλῆαν B), ὡς δὲ τινες γράφουσι Ῥέαν ὄνομα, Σιλουλῆαν δ' ἐπὶ κλησιν Dionys. 76, 3; Plut. Romul. 3, 3 Ῥέαν Σιλουλῆαν Appian, Strab Σιλβία Plut. De fort. Rom. 8 Ἑρας: ἱέρειαν τῆς Ἑστίας (Dionys; Plut. Rom. 3, 3; Strab) Tzetz vgl. Vestalem Liv. 1, 3, 11 ἱέρειαν Appian. Reg. 1 τῆς δ(ὲ τεκούσης, ὡς λέγουσιν), ἐξ Ἑρας Lyd 4 τοῦ Θύμβριδος Lyd 5 Φαιστίλῳ Tzetz (Dionys. 79, 9; Plut. Romul. 3, 5; Strab mit v. 1. Φανστύλος; Faustulus Liv. 1, 4, 7) Φαῦστ<υλ>ος Bryan 7 ἀριστ. ἐν Ἰταλικοῖς Φ 8—11 verkürzt Lyd. De mens. fr. 5 p. 179, 17 Wü 8 ἐπὶ τοῦ πρώτου Φοινικικοῦ πολέμου Lyd 9 μάξιμον, δς ἀρέας υἱὸς ἐγένετο Φ 10 ὁρμῆς FΠΦ (vgl. F 20 p. 168, 9—10b) ὁρμῆς Fmg! Σg Lyd ἀνήχθη z ἀνιηρόν Σg (vgl. p. 168, 10b) ἐναπέθανεν Lyd 11 καθάπερ — Μιλήσιος om. Lyd 12 σαυνίτας Σg 13 (u. 15) μάλιον ΠΣg μανδάλιον Φ Μάλλιον v 15—16 στεφανώσας τῆς νίκης u. τῆς παραβάσεως Σg om. r 16 Ἀρ. Μιλ. om. Σg 17 Πόπλιος Bernardakis 18 οὖν Φ om. r 23b γ: s. zu p. 168, 18a 28a—29a εὐωχουμένων F(Φ) Σg -νον Π(Φ)

τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος·
καὶ ὁ Λεωνίδας εἶπεν ἰδὼν
τοὺς βαρβάρους «οὕτως ἀρι-
στὰτε ὥς ἐς ἴδιον δει-
5 πνήσονται».

καὶ ὁρμήσας κατὰ τῶν
βαρβάρων καὶ πολλοῖς περι-
παρεῖς δόρασιν ἀνέβη ἐπὶ
10 τὸν Ξέρξην καὶ τὸ διάδημα
ἀφείλετο.

15 οὐδ' ἀποθανόντος ὁ βαρβα-
ρος τέμνει τὴν καρδίαν καὶ
εὗρε δασεῖαν ὥς Ἀριστεί-
δης ἐν πρώτῃ (?) Περσικῶν.

δαν. οὗτος τὸ ἐπερχόμενον
θεασάμενος τὸ πολεμίων πλῆ-
θος εὐωχουμένοις εἶπε τοῖς
συνμάχοις «οὕτως ἀριστατε,
ὦ τριακόσιοι, ὥς ἐν ἴδιον
δειπνήσονται».

ἐπιφανέντων οὖν τῶν βαρ-
βάρων, Λεωνίδας πολλοῖς
περιπεπαρημένους δόρασι μετ'
ὁρμῆς ἐπὶ Ξέρξην ἤνεχθη,
καὶ περιελάμενος αὐτοῦ τὸ
διάδημα πρὸ τῶν τραυμάτων
κατέσχε, καὶ αἰμορραγήσας
ἐξέπνευσεν.

ἀνατεμών δὲ ὁ βασιλεὺς
τοῦ προειρημένου τὸ στήθος
εὗρεν αὐτοῦ τὴν καρδίαν
τριχῶν γέμουσαν.

θεασάμενος τὸ τῶν Περ-
σῶν πλῆθος ἐν Θερμοπύλαις

ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου
τοῖς πολεμίοις, καὶ ἀπεί-
ροις περιπαρεῖς δόρασιν ἐπὶ
Ξέρξην ἐπῆλθε, καὶ περιε-
λάμενος αὐτοῦ τὸ διάδημα
ἐξέπνευσεν.

ἀνατεμών δὲ αὐτὸν ὁ Πέρ-
σης εὗρε τὴν καρδίαν αὐτοῦ
ἐκ τῆς ἐμφύτου θέρμης τε-
τριχωμένην.

4. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

- 20 21 (20) [PLUT.] Parall. min. 1B: Ἀσδρούβας βασιλεὺς Σικελίαν καταλαβόμενος πό-
λεμον Ῥωμαίοις κατήγγειλε. Μέτελλος δ' ὑπὸ τῆς συγκλήτου στρατηγὸς χειροτονηθεὶς
ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς νίκης ταύτης, ἐν ἣι Λεύκιος Γλαύκων εὐγενὴς ἀνὴρ τὴν Ἀσδρούβα
κατέχων ναὺν ἀμφοτέρως ἐπέβαλε τὰς χεῖρας, καθάπερ ἱστορεῖ Ἀριστείδης Μιλήσιος ἐν
πρώτῃ Σικελικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν ἔμαθε Διονύσιος ὁ Σικελιώτης.

25

287. CHRYSERMOS VON KORINTH.

1. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ.

- 1 (IV 361, 1) [PLUT.] De fluv. 18, 7: Χρῦσερμος δ' ὁ Κορίνθιος ἐν ᾧ Πελοπον-
νησιακῶν ἱστορίας μένεται τοιαύτης. Περσέως φερομένου μετεώρου καὶ κατὰ τὸν λόφον
30 γενομένου τοῦτον (sc. Ἄργιον ~ Μυκῆναι), ἐξέπεσεν αὐτοῦ τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους ὁ μύκης.
Γοργοφόνος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἐπιδανυρίων ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς ἔλαβεν χρησμὸν ἐκπεριελθεῖν
τὰς Ἀργολικὰς πόλεις, καὶ ὅπου ἂν εὗρη ξίφους μύκητα, ἐκεῖ κτεῖσαι πόλιν. γενόμενος δὲ
κατὰ τὸ Ἄργιον ὄρος καὶ εὗρον τὴν ἐλεφαντίνην λαβὴν πόλιν ἔκτισεν, ἣν ἀπὸ τοῦ συγκυρή-
ματος προσηγόρευσεν Μυκῆνας.

- 35 2 (2) a) [PLUT.] Parall. min. 3A:

Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων ὑπὲρ Θυ-

b) Stob. Flor. 3, 7, 68: ἐκ τῶν Θησέως.
Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀργεῖοι περὶ χωρίου

17a—18a Ἀριστείδης aus c. 4B (= F 17) statt Ἀγαθαρχίδης (284 F 1)? Jac
18a πρώτῃ: πρώτῃ F³ δεκάτῃ Φ ᾱ b 20 ὁ βασιλεὺς σικελίας Σg 22 Γλαύκων:
Γλαβρίων? Nachstädt 23 Μιλήσιος om. F¹ Σg 24 Διονύσιος: Διόδωρος Amyot
31 ἐκπεριελθεῖν Hemst έμπ- P 32 ἂν Hercher εἰάν P μύκητα Ghelen -ηνα P τὸν
μύκηρ Hekat. 1 F 22

ρεάτιδος χώρας πολεμούντων, οἱ Ἀμφικτύονες ἔκριναν πολεμῆσαι ἑκατέρων τριακοσίους, καὶ τῶν νικησάντων εἶναι τὴν χώραν. Λακεδαιμόνιοι μὲν οὖν Ὀθρυάδην
5 ἐποίησαν στρατηγόν, Ἀργεῖοι δὲ Θέρσανδρον.

πολεμούντων δέ, δύο ἐκ τῶν Ἀργείων περιελείφθησαν Ἀγῆνωρ καὶ Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἡγγεῖλαν τὴν νίκην.

10

ἡρεμίας δ' ὑπαρχούσης, Ὀθρυάδης ἐπιζή-
15 σας καὶ ἡμικλάστοις δόρασιν ἐπεριειδόμενος τὰς τῶν νεκρῶν ἀρπάζων ἀσπίδας περιέλετο, καὶ τρόπαιον στήσας ἐκ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε «Διὶ τροπαιοῦσιν».

καὶ τῶν δῆμων στάσιν ἔχοντων, οἱ
20 Ἀμφικτύονες αὐτόπται γενόμενοι Λακεδαιμονίοις προκς κρίνουσι, καθάπερ Χρῦσερμος ἐν ᾧ Πελοποννησιακῶν.

Θυρέας ἐν μεθορίῳ κειμένης μέχρι μέν-
τινος ὁλοῖς τοῖς στρατεύμασι παρετάσσοντο πρὸς ἀλλήλους. τέλος ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπιλέξαι παρ' ἑκατέρων τριακοσίους, κάκεῖνων μα-
χεσαμένων τοῖς κρατήσασιν διαφέρειν τὸ χωρίον.

οὐπερ γενομένου, Ὀθρυάδης Λακεδαιμό-
νιος στρατιώτης πολλοὺς ἀποκτείνας καὶ πολλὰ τετρωμένους ἔκειτο μεταξύ τῶν ἀνηριμμένων Λακεδαιμονίων μόνος περι-
λειφθείς, Ἀργείων δὲ δύο, Ἀλκίνορος καὶ Χρομίον. ὧν ἀπελθόντων εἰς Ἀργὸς ἀπαγ-
γεῖλαι τὴν νίκην,

Ὀθρυάδης πολλοὺς σκυλεύσας τῶν πολε-
μῶν τρόπαιον ἔστησε, καὶ χρησάμενος τῶν τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψε «Λακεδαι-
μόνιοι κατ' Ἀργείων». καὶ τοῦτο πράξας ἀπέθανεν.

2. ΙΝΔΙΚΑ.

3 (4) [PLUT.] De fluu. 1, 3b: οἱ δὲ ἐγχώριοι (am indischen Hydaspes) τὰς ἀσεβῶς
25 ἀναστρεφόμενας παρθένους σταυροῖς προσηλώσαντες εἰς αὐτὸν βάλλουσιν, τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν Ἀφροδίτης ὕμνον αἰδοντες. κατορύσσουσι δὲ κατ' ἐναυτῶν γραῦν κατάκριτον παρὰ τὸν ὀνομαζόμενον λόφον Θηρογόνον· ἅμα γὰρ (τῶν) τὴν πρεσβύτην «κατο-
ρυχθῆναι» ἐρπετῶν πλῆθος ἐκ τῆς ἀκρωρείας ἐξέρχεται, καὶ τὰ περιπτάμενα τῶν ἀλόγων ζώων κατεσθίει, καθὼς ἴστορεῖ Χρῦσερμος ἐν π' Ἰνδικῶν. μέμνηται δὲ τούτων ἀκριβέστερον
30 Ἀρχέλαος (IV) ἐν γ' Περί ποταμῶν.

3. ΙΣΤΟΡΙΚΑ Ο. ΠΕΡΣΙΚΑ.

4 (3) [PLUT.] Parall. min. 10A (STOB. Flor. 3, 39, 31): Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων «καὶ πάντων τῶν ἐγχωρίων συγκεχυμένων», Πανσάνιος ὁ τῶν Λακεδαι-
μονίων στρατηγὸς πεντακόσια χρυσῶν τάλαντα παρὰ Ξέρξου λαβὼν ἔμελλε προδιδοῖναι τὴν

1b θυρέας Mei -αίας ο περὶ χώρου καλεομένου Θυρέης Herodt. 1, 82, 1 2a—3a < >
Kurtz, Pohlenz 3a—4a ὁκότεροι δ' ἂν περιγέγωνται, τούτων εἶναι τὸν χώρον Her
8a Ἀγῆνωρ: Ἀλκίνοωρ b Her 14a ἐρημίας Kurtz νυκτὸς δ' ἐπιελθούσης Her vgl. 3B =
286 F 3 βαθείας δὲ νυκτὸς 15b χρησάμενος A χρυσ- M^d 16a ἀρπάζων FΠΦ ἀπάν-
των Σg Ἀργείων (vgl. σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκρούς Her)? Jac 18a: vgl. Ῥωμαῖοι
κατὰ Σαμνιτῶν Διὶ τροπαιοῦσιν 4B = 286 F 17 19a δῆμων Pohlenz δύο ο 21a < >
Jac Λακεδαιμονίοις προκρίνουσι FΠΦ- λους προκ- Σg v 24—30 « » Schol. Dion.
Per. 1139 25 παρθένους: πόρνας Schol 27 Θηρογόνον om. Schol 28 περιστάμενα
Schol ἀλόγων Pl Schol ἄλλων Wytttenbach 29—30 καθὼς — ποταμῶν om. Schol.
32—170, 4 « » aus Stob 34 πεντακόσια om. Σg φησι ('ex φ' Nachstädt) Φ χρυ-
σίον Stob

Σπάρτην. φωραθέντος δὲ τούτου, Ἡγησίλαος ὁ πατὴρ «περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας» μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναίς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένου πλίνθιναι φράδας «μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἰσοδὸν ἐφρουρήσας καὶ» λιμῶν «τὸν προδότην» ἀπέκτεινεν, ἡ δὲ μήτηρ καὶ ἄταφον ἐρριψεν, ὡς Χρύσερμος ἐν δευτέρῳ Ἱστορικῶν.

5

4. ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

5 (5) [PLUT.] De fluv. 7, 4: γενᾶται δὲ (im Paktolos) βοτάνη πορφυράνθεμος, καλουμένη χρυσόπολις· πρὸς αὐτὴν γὰρ αἱ ἀστυγείτονες πόλεις τὸν ἀκέραιον χρυσὸν δοκιμάζουσιν. ἅμα γὰρ αὐτὸν χωνευθῆναι <β> ἄπτουσι τὴν βοτάνην· καὶ ἐὰν μὲν ἀνόθευτον τὸ χρυσὸν ᾖ, τὰ φύλλα χρυσοῦται [καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν], ἐὰν δ' ἐφθαρμένον 10 ὑπάρχηι, τὴν ἡλλαγμένην ὕγρασιαν ἀποπτύει <καὶ διατηρεῖ τῆς ὕλης τὴν οὐσίαν>, καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος ἐν ᾧ Περὶ ποταμῶν.

6 (6) — — 20, 2 (Stob. Flor. 4, 36, 13): γενᾶται δ' ἐν αὐτῷ (sc. dem Euphrat) λίθος ἀετίτης καλούμενος, δν αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσας ἐπὶ τὰς γαστέρας ἐπιτιθέασιν, καὶ παραχερῆμα τίκτουσιν ἄτερ ἀλγηδόνης. (3) γενᾶται δ' ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη ἀξάλλα(?) 15 καλουμένη, μεθερμηγενομένη θερμόν. ταύτην οἱ τετραταίζοντες ὅταν ἐπὶ τοῦ στήθους θῶσιν, ἀπαλλάττονται παραχερῆμα τῆς ἐπισημασίας, καθὼς ἱστορεῖ Χρύσερμος Κορίνθιος ἐν <τῷ> ιγ Περὶ ποταμῶν.

— DEMARATOS.

ΑΡΚΑΔΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΦΡΥΓΙΑΣ. — ΤΡΑΓΩΙΔΟΥΜΕΝΑ. — ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.
20 s. 42 F 4—7.

288. DERKYLOS.

1. ΑΙΤΩΛΙΚΑ.

1 (IV, 387, 5) [PLUT.] De fluv. 22, 4: παράκειται δ' αὐτῷ (dem Acheloos) ὄρος Καλυδὼν καλούμενον, τὴν προσηγορίαν εἰληφὸς ἀπὸ Καλυδῶνος τοῦ Ἑλίου καὶ Ἀστυνόμης παιδός. οὗτος γὰρ κατ' ἄγνοιαν λουομένην ἰδὼν Ἄρτεμιν τὴν μορφήν τοῦ σώματος μετέβαλεν εἰς πέτραν· κατὰ δὲ πρόνοιαν θεῶν τὸ ὄρος καλούμενον Γυρὸν ἀπ' αὐτοῦ Καλυδὼν μετωνομάσθη. (5) γενᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη [ἡ] μύωψ προσαγορευομένη, ἥν

1 φωρ. δὲ τούτου om. Σγ τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθειῶν Stob Ἡγησίλαος F Σγ Stob ἀγησίλαος γ κλεόμβροτος Stob A mg¹ 2 πλίνθινος Φ Σγ Stob 3 ἐμφράδας Stob 4 δν ἡ μ. ἀέλασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἐρρ. Stob Ἱστορικῶν Pl Περιαιῶν Stob 6—11 Tzetz. Chil. 4, 412/5 (ebd. 713; Schol. Hesiod. Opp. p. 11 Gaisf.) 6 δ' <ἐν αὐτῷ καὶ> βοτάνη He 7 χρυσόπολις Tzetz (Aristain. Epp. 1, 10) -λη P χρυσοδόχη ο. χρυσοπώλη? Mue 8 <> (vgl. χωνεύεται πρὸς βάθος βεβαρμένη Tzetz) Kaltwasser ἄπτουσι P 9—10 [ ] <> He 13 ἀετίτης Stob ἀστυγίης P 14 γενᾶται P εὐρίσκεται Stob ἀξάλλα Stob ἐξάλλα P(?) ἀξάλα? He s. ἀξάλιον (-έον Reitzenstein): ξηρόν· ἡ ἄγαν ζέον Συναγ. Λεξ. χρησ. 348, 16 Bkr = Phot. Berol. 38, 3 15 καλουμένη om. Stob 16 τιθῶσιν Stob τῆς ἐπ. om. Stob 26 Γυρὸν: Κούριον Woodhouse 27 [ ] He

ἐάν τις εἰς ὕδωρ βαλὼν νίφεται τὸ πρόσωπον, ἀποβάλλει τὴν δρασιν· Ἄρτεμιν δ' ἐξίλασά-
μενος ἀνακτᾷ τὸ φῶς, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' Αἰτωλικῶν.

2. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 2 (6) [PLUT.] Parall. min. 38B: Ἡρακλῆς τὰς Γηρύνου βοῦς ἐλαύνων δι' Ἰτα-
5 λίας ἐπεξενώθη Φαύνῳ βασιλεῖ, ὃς ἦν Ἑρμοῦ παῖς καὶ τοὺς ξένους τῷ γεννήσαντι ἔθνευ.
ἐπιχειρήσας δὲ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνηγέθη, ὡς Δέρκυλλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

3. ΚΤΙΣΕΙΣ.

- 3 (7) [PLUT.] Parall. min. 17A: ἐν Ἰλλίῳ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἐμπρησθέντος,
προσδραμὼν Ἴλος τὸ διοπετὲς ἤρπασε Παλλάδιον, καὶ ἐτυφλώθη· οὐ γὰρ ἐξὸν ὑπ' ἀνδρὸς
10 βλέπεσθαι. ὕστερον δ' ἐξίλασάμενος ἀνέβλεπεν, ὡς Δέρκυλλος ἐν πρώτῳ Κτίσεων.

4. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

(F 8)

- 4 (10) [PLUT.] De fluv. 19, 3: παράκειται (dem Alpheios) δ' ὄρος Κρόνιον κα-
λούμενον ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. μετὰ τὴν γιγαντομαχίαν Κρόνος τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων
15 εἰς ὄρος παρεγένετο Κτοῦρον, ὃ ἀπ' αὐτοῦ Κρόνιον μετωνόμασεν· λαθὼν δὲ πρὸς ὀλίγον
καιρὸν καὶ ἀφορμῆς δραξάμενος διῆρξεν εἰς Κάκασον τῆς Σκυθίας. (4) γεννᾶται δ' ἐν
τῷ ὄρει τούτῳ κύλινδρος καλούμενος λίθος ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος· ὁσάκις γὰρ ἂν ἀστράφηι
Ζεὺς ἡ βροστήσῃ, τοσαντάκις ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας διὰ φόβον κυλλεται, καθὼς ἱστορεῖ Δέρ-
κυλλος ἐν α' Περὶ λίθων.

20

5. ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

- 5 (8) [PLUT.] De fluv. 1, 4: ὑπέρεκειται δ' αὐτῷ (dem indischen Hydaspes) ὄρος
'Ελέφας καλούμενον δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα μετὰ στρατεύματος
εἰς Ἰνδίαν ἐλθόντος, καὶ τῶν ἐγγχωρίων κρῖσιν ἐχόντων ἀντιπολεμεῖν αὐτῷ, Πῶρος τοῦ
βασιλέως τῶν τόπων ἐλέφας αἰφνιδίως οἰστροπλήξ γενόμενος ἐπὶ τὸν Ἕλληνα λόφον ἀνέβη,
25 καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος εἶπεν· δέσποτα βασιλεῦ τὸ γένος ἀπὸ Γηργασίου κα-
τάγων, μηδὲν ἐξ ἐναντίας Ἀλεξάνδρου ποιήσης· Διὸς γάρ ἐστιν ἱγῆραςίος· καὶ τελέσας
τὸν λόγον ἔθανεν. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ Πῶρος φοφοδὲς τοῦ Ἀλεξάνδρου γόνασι προσέ-
πεσεν εἰρήνην αἰτούμενος, τυχὼν δὲ ὧν ἤθελεν τὸ ὄρος Ἐλέφαντα μετωνόμασεν, καθὼς
ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν γ' Περὶ ὄρων.

- 30 6 (9) — — 8, 3: παράκειται δ' αὐτῷ (dem aetolischen Lykormas-Euenos) ὄρος
Μύηνον καλούμενον ἀπὸ Μυήνου τοῦ Τελέστορος καὶ Ἀλφειβοῖας (τῆς) παιδός. οὗτος
γὰρ ὑπὸ τῆς μητρίδος φιλούμενος καὶ μὴ θέλων μαινεῖν τὴν κοίτην τοῦ γεννήσαντος εἰς
Ἄλφιον ὄρος ἀνεχώρησε. Τελέστῳ δὲ † ὁ ζηλωτὴς τῆς γυναικὸς † συσχηματισθεὶς τὴν
ἐρημίαν μετὰ τῶν δορυφόρων κατὰ τοῦ τέκνου ληφόμενος † ἐδίωκε. Μύηνος δὲ φθάσας τοῦ

9 ἐξῆν Wyttenbach 15 Κτοῦρον: Ἄρτουρος? Παρ' Ἀρκτοῦρον? He Κύτωρον ο.
Τομοῦρον ο. Τμᾶρον? Mue δ He δν P 21 ὑπέρεκειται Dodwell ὑπόκειται P παρὰ-
κειται He 25 γηργασίου P¹ γηγα- P¹ Πηργασίου? He 26 [Γηγ.] He <ἡττων> ἐστὶ
Γηγ. Mue τὸ γένος Bochart 27 φοφοδὲς Ghelen φοφοδὲς P τοῦ: τοῖς Piccolos
<τοῖς> τοῦ He 31 [ ] Ghelen 33 Τάφιον ὄρος (s. Plin. NH 4, 6)? Mue τῷ
ζήλωι τ. γ. συμπεριενεχθεὶς (συσχεθεὶς Wyttenbach) Dodwell, He 33—34 <περιερχό-
μενος> τὴν ἐρημίαν—καταληφόμενος τὸ τέκνον He <εἰς> τ. ἐρ. .... ὥρμησε κ. τ. τ.
<καὶ> ληφόμενος Mue

πατρός τὰς ἀπειλὰς κατεκρήμυνεν ἑαυτόν· τὸ δὲ ὄρος κατὰ πρόνοιαν θεῶν ἀπ' αὐτοῦ Μῆνον μετωνομάσθη. (4) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λευκόιον ἄνθος, δὲ μητρινᾶς ὀνομασθείσης μα-
ραίνεται, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν ᾧ Περὶ ὄρων.

6. ΣΑΤΥΡΙΚΑ.

- 5 7 (12) [PLUT.] De fluv. 10, 3: γεννᾶται δ' ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ (dem phry-
gischen Marsyas) βοτάνη αὐλὸς ὀνομαζομένη, ἣν ἐὰν πρὸς ἄνεμον σείσῃ τις, μουσικὴν
ἔχει μελωδίαν, καθὼς ἱστορεῖ Δέρκυλλος ἐν ᾧ Σατυρικῶν.

7. OHNE BUCHTITEL.

- 8 (11) IOANN. LYD. De mens. 3, 11 p. 51, 16 Wü: φασὶ δὲ τινες, ὧν ἔστι καὶ
10 Δέρκυλλος, ὅτι γεννᾶται ἐν τῷ Ὑδάσπῃ ποταμῷ λίθος λυχνίς καλούμενος. «ἐλαιώδης δὲ
ἐστὶν τῇ χροαὶ καὶ ζεστός πάνν». οὗτος σελήνης αὐξομένης ἤχον μελωδίας ἀποδίδωσιν.
«χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ ἐν ἐξοχῇ τυγχάνοντες».

289. DOROTHEOS DER CHALDAEER.

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 15 1 (Script. Al. M. 155, 3) a) [PLUT.] Parall. min. 20B: Μάριος πρὸς Κίμ-
βρους πόλεμον ἔχων καὶ ἡττώμενος ὄναρ
εἶδεν, ὅτι νικήσει, ἐὰν τὴν θυγατέρα προ-
θύσῃ· ἣν δ' αὐτῷ Καλπουρνία προκρίνας
20 δὲ τῆς φύσεως τοὺς πολίτας ἔδρασε καὶ
ἐνίκησε.
καὶ ἔτι καὶ νῦν βωμοὶ εἰσι δύο ἐν Γερ-
μανίαι, οἱ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἤχον
σαλπύγγων ἀποπέμπουσιν, ὡς Δωρόθεος ἐν
25 τετάρτῳ Ἰταλικῶν.
- b) LYDUS De mens. 4, 147: ὅτι Μάριος
ὁ μέγας πολεμῶν Κίμβροις καὶ Τεύτοσι κατ'
ὄναρ εἶδε κρατῆσαι τῶν πολεμίων, εἰ τὴν
ἑαυτοῦ θυγατέρα θύσει Ἀποτροπαίοις· καὶ
προκρίνας τῆς φύσεως τοὺς πολίτας τοῦτο
ἐποίησε καὶ τῶν πολεμίων ἐκράτησεν.

c) CLEM. AL. Protr. 3, 42, 7: Ἐρεχθεὺς δὲ ὁ Ἀττικὸς καὶ Μάριος ὁ Ῥωμαῖος τὰς
αὐτῶν ἐθυσάτην θυγατέρας· ὧν ὁ μὲν τῇ Φερεφάττῃ, ὡς Δημάρατος ἐν πρώτῃ Τραγω-
δομένων (42 F 4), ὁ δὲ τοῖς Ἀποτροπαίοις ὁ Μάριος, ὡς Δωρόθεος ἐν τῇ τετάρτῃ
Ἰταλικῶν ἱστορεῖ.

30

2. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

- 2 (2) a) STOB. Flor. 4, 8, 33: Δωρο-
θέον ἐν ᾧ Σικελικῶν. Φάλαρις Ἀκρα-
γαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθὴς
b) [PLUT.] Parall. min. 39A: Φάλαρις
Ἀκραγαντίνων τύραννος ἀποτόμως τοὺς
παριόντας ξένους ἐστρέβλου καὶ ἐκόλαζε.

7 ἔχει· ἡχεῖ (Wytenbach), Mue 9—12 De fluv. 1, 2; Schol. Dion. Per. 1139; Boiss.
Anecd. 1, 417 (Par. 1630) 10 γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (ohne zitat) Plu λυχνίς
(λύχνης, λυχνίτης v. l.) Lyd Plu λίθους λυχνούς καλουμένους (λυ. καλ. om. An) Schol
10—12 << >> Plu Schol 11 ζεστός Schol εὐρίσκεται πρὸς μελωδίαν αὐλῶν Plu
Schol 16a μάνιος Π 18a—19a νικήσεις — προθύσης Φ 19a καλπουρνία Φ
27 Φερεφάττῃ Clem Περεφόντῃ Stob πρώτη Clem τρίτῃ Stob 3, 39, 33 29 ἱστο-
ρίαι Eus

ὑπάρχων, ξέναις καὶ παρευρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ ἐστρέβλυν τοὺς ὁμοφύλους. Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς κατασκευάσας δάμαλιν ἔδωκε τῷ βασιλεῖ
 5 δῶρον, ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας· μυκηθμὸν δ' ἡ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῶι παρόμοιον. Φάλαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος αὐτὸν τὸν τεχνίτην πρῶτον ἐνέβαλεν.

Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλκουργὸς δάμαλιν κατασκευάσας χαλκῇ ἔδωκε τῷ βασιλεῖ, ὡς ἂν τοὺς ξένους κατακαίῃ ζῶντας ἐν αὐτῇ. ὁ δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος αὐτὸν ἐνέβαλεν. ἔδοκει δὲ μυκηθμὸν ἀναδιδόναί ἢ δάμαλιν,

ὡς <Καλλίμαχος> ἐν δευτέρῳ Αἰτίων.

10

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

3 (6) [PLUT.] De fluv. 23, 3: καὶ λίθος δὲ γεννᾶται (sc. im armenischen Araxes) σικύωνος καλούμενος, μελάνγχρους. οὗτος ὅταν τις χρησμός ἀνθρωποκτόνος ἐκπέσῃ, τοῖς βωμοῖς τῶν Ἀποτροπαίων θεῶν ὑπὸ δυνεῖν ἐπιτίθεται παρθένων· τοῦ δὲ ἱερέως αὐτοῦ τῇ
 15 μόνῃ ἀτιμότητι, αἵματος ἔκρυσσις γίνεται δαφιλῆς. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὴν δεισιδαιμονίαν τελέσαντες μετ' ὀλοθυμῶν ἀναχωροῦσι, τὸν λίθον πρὸς τὸν ναὸν προσενέγκαντες, καθὼς ἱστορεῖ Δωρόθεος ὁ Χαλδαῖος ἐν β' Περὶ λίθων.

4. ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.

4 (4) [PLUT.] Parall. min. 25A: Φώκον ὄντος ἐκ Ψαμάθης Αἰακῶι καὶ στεργόμενον, Τελαμῶν ἦγεν ἐπὶ θήραν· καὶ σὺς ἐπιφανέντος κατὰ τοῦ μισομένου ἐπαφῆκε
 20 ὁρῶν καὶ ἐφόβησεν. ὁ δὲ πατὴρ ἐφυγάδεν, ὡς Δωρόθεος ἐν πρώτῳ Μεταμορφώσεων.

290. DOSITHEOS.

1. Αἰτωλικά.

1 (IV 401, 5) [PLUT.] Parall. min. 40A: Εὐήνος Ἰσθμὸς καὶ Στερόπης τὴν Οἰνομάου γῆμας Ἀλκίπην ἐγέννησε θυγατέρα Μάρπησσαν, ἣν παρθένον ἐφρούρει. <ἰδὼν δὲ
 25 αὐτὴν χορεύουσαν> Ἰδὰς ὁ Ἀφάρχιος καὶ ἀρπάσας ἐκ χοροῦ ἐφυγεν. ὁ δὲ πατὴρ διώξας καὶ μὴ συλλαβὼν εἰς τὸν Λυκόρμαν ἔρριπεν ἑαυτὸν ποταμὸν, καὶ ἀθάνατος ἐγένετο, ὡς Δοσίθεος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν.

2. Ἰταλικά.

2 (2) [PLUT.] Parall. min. 33B: † ἡβίος τολεῖς γῆμας Νουκερίαν ἔσχε δύο παῖδας
 30 ἐκ ταύτης. ἔσχε δὲ καὶ ἐξ ἀπελευθέρως κάλλι περιβλεπτον Φίρμον, ὃν τῶν γνησίων μάλλον

3a Περὶ λῶος Tricl 4b—6b ἔδοκει—δάμαλιν. ὁ δὲ τότε—ἐνέβαλεν? Jac; s. a und αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἡδέως ἔχη, μυκηθμὸν .... τῆς δαμάλεως ἀναδιδούσης· ὁ δὲ Φάλαρις ἐν τούτῳ μόνῳ δίκαιος κτλ. Sg 4b τότε μόνον Φ α μόνον τότε FΠ 9b < > Bentley Αἰτίων Bentley αἰτιῶν ο 12 ἐμπέσις Westermann 14 ἔκρυσσις Reinesius ἔκλυσσις P τρόπῳ Westermann χρόνῳ P 23—24 τῆς οἰνομάου Sg 24—25 < > Mue 25 Ἀφάρχιος Nachstädt ἀφάρχιος ο Ἀφάρχειος Xyl (s. ὁ Ἀφάρχειος παῖς De fluv. 8, 1; vgl. Bibl. I, 60; Schol. BT II. I 557) 27 Αἰτωλικῶν A'mg ὃν Ἰταλικῶν r 29 ἡβίος (ἡβίος Π) τολεῖς: Οὐβίος Πολλάς (ex πολλάρχος cf. meddēs) Nachstädt

ἔστεργε. < ἡ δὲ Νουκερία > πρὸς τὸν πρόγονον μισοπονήρως διακειμένη τοὺς παῖδας ἀνέπει-
θεν < φονεύειν > τῶν δ' εὐσεβῶς ἀνανευσάντων, αὐτὴ τὸν φόνον ἐνήργησε· νυκτὸς τοῦ σωμα-
τοφύλακος τὸ ξίφος ἐλκύσασα καιρῶς ἔτρωσε τὸν κοιμώμενον ἐγκαταλιπούσα τὸ ξίφος.
τοῦ δὲ σωματοφύλακος ὑποπτευθέντος, ὁ παῖς τὴν ἀλήθειαν λέγει. ὁ δὲ τοῦτον θάψας τὴν
5 γυναῖκα ἐφυγάδευσεν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

3 (1) [PLUT.] Parall. min. 34B: Κομμίνιος Σούπερ Λαυρεντίνος ἔχων υἱὸν ἐξ
'Εγερίας νύμφης Κομμίνιον ἐπήγαγε μητρὶν ἄνδρα † Γί(ν)δικάν, ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ προγόνου
καὶ ἀποτυχοῦσα βρόχῳ κατέστρεψε τὸν βίον ἐπιστολὰς καταλείψασα φευδεῖς. ὁ δὲ Κομ-
μίνιος ἀναγνούς τὰ ἐγκλήματα καὶ τῷ ζήλῳ πιστεύσας ἐπεκαλέσατο τὸν Ποσειδῶνα· ὁ δὲ
10 τῷ παιδί ἐπὶ ἄρματος ὀχουμένῳ ταῦρον ἔδειξε, καὶ οἱ ἵπποι τὸν νέον σύραντες ἀπώλεσαν,
ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

4 (3) — — 37B: Φάβιος Φαβρικιανὸς τοῦ μεγάλου συγγενὸς Φαβίου πορθήσας
Τούξιον μητρόπολιν Σαννιτῶν τὴν παρ' αὐτοῖς τιμωμένην Νικηφόρον Ἀφροδίτῃν ἔπεμψεν
εἰς Ῥώμην. τούτου γυνὴ Πετρωνία μοιχευθεῖσα ὑπὸ τινος εὐπρεποῦς νεανίου τοῦνομα
15 [Πετρωνίου] Οὐαλεντίνου τὸν ἄνδρα ἐδολοφόνησε. Φαβία δὲ τὸν ἀδελφὸν ἔτι νήπιον Φα-
βρικιανὸν τῶν κινδύνων ἐρρύσατο, καὶ ἔπεμψε κρύφα τραφησόμενον. ἀκμάσας δ' ὁ νεανίας
τὴν τε μητέρα καὶ τὸν μοιχὸν ἀπέκτεινε, καὶ ἀπελύθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὡς ἱστορεῖ
Δοσίθεος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

3. ΛΥΔΙΑΚΑ.

20 5 (6) [PLUT.] Parall. min. 30A: Σαρδιανοὶ πρὸς Συμυρναίους πόλεμον ἔχοντες περὶ
τὰ τεῖχη ἐστρατοπεδεύσαντο, καὶ διὰ πρέσβειων ἔπεμψαν μὴ πρότερον ἀναχωρήσαι, ἐὰν μὴ
τὰς γυναῖκας συνελθεῖν αὐτοῖς συγχωρήσωσι. τῶν δὲ Συμυρναίων διὰ τὴν ἀνάγκην μελλόντων
πάσχειν κακῶς, θεραπευτὴς ἦν μία τῶν εὐσηχημόνων, ἡ προσδραμοῦσα ἔφη τῷ δεσπότην
Φιλάρχῳ δεῖν τὰς θεραπαίνας κοσμήσαντας ἀντ' ἐλευθέρων πέμπειν· ὁ δὲ καὶ ἔδρασαν.
25 οἱ δὲ κοπωθέντες ὑπὸ τῶν θεραπαينῶν ἐάλωσαν· ὅθεν καὶ νῦν παρὰ Συμυρναίοις ἐορτὴ λέγεται
'Ελευθέρια, ἐν ἣ αἱ δοῦλαι τὸν κόσμον τῶν ἐλευθέρων φοροῦσιν, ὡς Δοσίθεος ἐν τρίτῳ
Λυδιακῶν.

4. ΠΕΛΟΠΙΔΑΙ.

6 (7) [PLUT.] Parall. min. 33A: Πέλοψ Ταντάλου καὶ Εὐρυνάσσης γήμας Ἰπποδά-
30 μειαν ἔσχεν Ἀτρεά καὶ Θυέστην, ἐκ δὲ [δα]ναΐδος νύμφης Χρύσιππον, ὃν πλεόν τῶν γησιῶν
ἔστεργε. Λαῖος δ' ὁ Θηβαῖος ἐπιθυμήσας ἤρπασεν αὐτόν· καὶ συλλήφθεις ὑπὸ Θυέστου καὶ
'Ατρείως ἐλέους ἔτυχε παρὰ Πέλοπος διὰ τὸν ἔρωτα. Ἰπποδάμεια δ' ἀνέπειθεν Ἀτρεά καὶ
Θυέστην ἀναγαγεῖν αὐτόν, εἰδὺς ἔσθαι ἐφεδρον βασιλείας. τῶν δ' ἄρνησάμενων, αὐτὴ τῷ μύσει
τὰς χεῖρας ἔχρισε· νυκτὸς γὰρ βαθείας κοιμωμένου Λαίου, τὸ ξίφος ἐλκύσασα καὶ τρώσασα
35 τὸν Χρύσιππον ἐγκαταπήγνυσι τὸ ξίφος. ὑπονοήθεις δ' ὁ Λαῖος διὰ τὸ ξίφος ῥύεται ὑπὸ

1 < > η νουκερία δὲ A²mg Π² om. (lac. ind. Φ) γ 2 < > Φ om. FΠ φέρμον ἡ
μητρὶν ἀνελεῖν τοὺς οἰκέλους παῖδας ἐπιτάσσουσα Σγ < αὐτὸν ἀναιρεῖν > Steph 3 < καί >
καιρῶς Pohlenz 4 ὑποπτεύσαντος F¹ Φ 6 κομμίνιος Σγ σοῦπερ: Suber Münzer
Σουπέρ < σης > ('nomen fictum ex Postumo') Nachstädt 7 αἰγερίδας Σγ γιδίκαν
FΠ γινδ- Jg γινδ- Sc γινδ- Φ Οἰνιδικία? Nachstädt 14 Πετρωνία Σγ φαβία (aus
v. 15) γ 15 [ ] Nachstädt Οὐαλεντίνου α² γαλ- ο 15—16 [Φαβρικιανόν]? Jac
17 ὡς om. Φ 22 συνελθεῖν αὐτοῖς om. Φ 22—23 μελλόντων πράττειν τὸ ἐπί-
ταγμα Σγ 24 δεῖν ΦΣγ δεῖ Π 30 ναῖδος Robert δαναῖδος ο 32 διὰ τὸν
ἔρωτα om. Σγ 33 ἀναιρεῖν: ἀνελεῖν Φ αὐτόν FΠΦ τὸν Χρύσιππον Σγ μίσει ΠΦ
34 ἔχρησε FΠ τὸ ξίφος (om. Σγ): sc. τοῦ Λαίου

ἡμινῆτος τοῦ Χρυσίππου τὴν ἀλήθειαν ὁμολογήσαντος. ὁ δὲ Πέλοψ τὸν παῖδα θάψας τὴν Ἰπποδάμειαν ἐξώρισεν, ὡς Δοσίθεος ἐν Πελοπίδαϊς.

5. ΣΙΚΕΛΙΚΑ.

7 (4) [PLUT.] Parall. min. 19A: Κυάνιππος γένει Συρακούσιος μόνῳ Διονύσῳ οὐκ ἔθυσεν· ὁ δὲ θεὸς ὀργισθεὶς μέθην ἐνέσκηψε, καὶ ἐν τόπῳ σκοτεινῷ τὴν θυγατέρα ἐβιάσατο Κυάνην· ἡ δὲ τὸν δακτύλιον περιελομένη ἔδωκε τῇ τροφῷ ἐσόμενον ἀναγνώρισμα. λοιμωξάντων δέ, καὶ τοῦ Πυθίου εἰπόντος μὲν δεῖν τὸν ἀσεβῆ <Ἄπο> τροπαίῳ θεοῖς σφαγιάσαι, τῶν δ' ἄλλων ἀγνοούντων τὸν χρησμόν, γνοῦσα ἡ Κυάνη καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν εἴλκε, καὶ αὐτὴ κατασφάξασα τὸν πατέρα ἐαυτὴν ἐπέσφαξε, καθάπερ Δοσίθεος ἐν τῷ τρίτῳ Σικελικῶν.

291. KALLISTHENES VON SYBARIS.

ΘΡΑΙΚΙΚΑ. — ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ. — ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ. — ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ.

(1—4) s. 124 F 56—59.

ΓΑΛΑΤΙΚΑ.

15 5 (SCRIPT. AL. M. p. 31—47) [PLUT.] De fluv. 6, 1 (STOB. Flor. 4, 36, 16; IOANN. LYD. De mens. 3, 11 p. 52, 1 Wü): "Ἀραρ ποταμός ἐστι τῆς Κελτικῆς, τὴν προσηγορίαν εἰληφώς παρὰ τὸ ἡμερόσθαι τῷ Ῥοδανῷ· καταφέρεται γὰρ εἰς τοῦτον κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἀλλοβόρων. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Βερίγουλος· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. "Ἀραρ κνηγεσίας χάριν εἰς ὕλην προχωρήσας καὶ εὐρὺν τὸν ἀδελφὸν Κελτίβηρον ὑπὸ θηρίων ἀνηλωμένον, διὰ λύπης ὑπερβολὴν ἐαυτὸν καυρίως πληξίας ἔβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν Βερίγουλον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ μετωνομάσθη "Ἀραρ. (2) γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ μέγας ἰχθὺς † σκολόπιδος προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. οὗτος αὐξομένης μὲν τῆς σελήνης λευκὸς ἔσται, μειομένης δὲ μέλας γίνεται παντελῶς. ὑπεραυξήσας δ' ἀναίρεται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν. (3) εὐρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ χόνδρῳ παρόμοιος ἁλός, 25 ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τεταρταίας νόσους, τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τοῦ σώματος προσδε-
δεμένος τῆς σελήνης μειομένης, καθὼς ἱστορεῖ Καλλισθένης ὁ Συβαρίτης ἐν ἡ' Γαλατικῶν, παρ' οὗ τὴν ὑπόθεσιν εἴληφε Τιμαγένης ὁ Σύρος (88 F 13).

1 ὁ δὲ Πέλοψ τ. π. θάψας Σg ὁ δὲ θάψας FΠΦ 5 ἔθυσεν Φ 7 < > Pohlenz τροπαίῳ Π τροπαιοφόρος ΦΣg vgl. Sept. Sap. conv. 3 p. 149D 8 τῶν δ' ἄλλων — Κυάνη: ἀγνοούντων δὲ γνοῦσα ἡ K. Φ 9 ἐπέσφαξε Π ἀπέ- Φ ἐναπέ- Σg vgl. Parall. 21A ~ Stob. 4, 20, 70 (= 23 F 4); 21B (= 292 F 2) 16—21 om. Lyd; 18 ἐκαλεῖτο — 21 "Ἀραρ om. Stob 21 ἐν αὐτῷ Pl Stob ἐν ἀράρει (αἰσάρω P) ποταμῷ τῆς Κελτικῆς, μᾶλλον δὲ (Αἰσάρω erg. Wunsch) Συβάρεως Lyd μέγας om. Lyd 22 σκολόπιδος Pl κλουπαῖα (-αία) Stob (vgl. clupea Plin. NH 9, 44?) κλοπίας Lyd, Boiss. An. Gr. I, 417 σκολοπίας Mue αὐξομένης μὲν Stob Lyd αὐξανομένης (om. μὲν) Pl 23—26 ὑπεραυξήσας — μειομένης om. Lyd 24 εὐρίσκεται — κεφαλῇ Pl Stob (MA) εὐρ. δ' ἐν τῇ κεφ. αὐτοῦ Stob (S) ἁλός Stob om. Pl 25 τεταρταίας Stob -ους Pl 25—26 προσδεσμευόμενος Stob 26—27 ἐν — Σύρος om. Lyd παρ' οὗ — Σύρος om. Stob

292. KLEITONYMOS.

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 1 (IV 366, 1) [PLUT.] Parall. min. 10B: 'Ρωμαῖοι πρὸς Λατίνους πολεμοῦντες
 ἐχειροτόνησαν στρατηγὸν Πόπλιον Δέκιον. νεανίσκος δὲ τις τῶν ἐπισήμων πένης τοῦνομα
 5 Κάσσιος Βρούτος ἐπὶ ῥήτῳ μισθῷ νυκτὸς τὰς πύλας ἀνοίξει ἐβουλήθη· φωραθεὶς δ' εἰς ναὸν
 ἔφυγεν Ἀθηᾶς Ἀδξιλιαρίας. Κάσσιος δὲ Σίγνιφερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κατέκλεισε, καὶ λιμῶι
 διέφθιρε, καὶ ἄταφον ἔρριπεν, ὡς Κλειτώνυμος ἐν * * Ἰταλικῶν.

2. ΣΥΒΑΡΙΤΙΚΑ.

- 2 (2) [PLUT.] Parall. min. 21B: ἐν Συβάρει πόλει τῆς Ἰταλίας νέος περιβλεπτός
 10 τὸ κάλλος Αἰμίλιος φιλοκύνητος ἦν· ἡ δὲ νεόνυμφος δόξασα ἐτέροι συνεῖναι εἰσῆιε εἰς τὴν
 νάπην. τῶν δὲ δένδρων σεισθέντων, οἱ κύνες ἐπιδραμόντες διέσπασαν· ὁ δ' ἐπέσφαξεν ἑαυτὸν,
 ὡς Κλειτώνυμος ἐν δευτέρῳ Συβαριτικῶν.

3. ΤΡΑΓΙΚΑ(?).

- 3 (3) [PLUT.] De fluv. 3, 4: γεννᾶται δὲ καὶ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει βοτάνη κι-
 15 θάρα καλουμένη διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. * * διασπαράσσαι τὸν Ὀρφέα τὰ μέλη τοῦ προειρη-
 μένου εἰς ποταμὸν ἔβαλον Ἐβρον. καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ τοῦ θνητοῦ κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς
 δράκοντα μετέβαλε τὴν μορφήν τοῦ σώματος, ἡ δὲ λύρα κατηστερίσθη κατὰ προαίρεσιν
 Ἀπόλλωνος· ἐκ δὲ τοῦ θεύσαντος αἵματος ἀνεφάνη βοτάνη κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ
 Διονυσίων τελομένων αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἤχον, οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρίδας περιβεβλη-
 20 μένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον αἰδοῦσιν «μὴ τότε φρονήσεις, ὅταν ἔσῃ μάτην φρονῶν»,
 καθὼς ἱστορεῖ Κλειτώνυμος ἐν τῷ γ τῶν Τραγικῶν.

293. KLEITOPHON VON RHODOS.

1. ΓΑΛΑΤΙΚΑ(?).

- 1 (IV) 367, 3) a) [PLUT.] Parall. min.
 25 15A:

Βρέννος Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλατῶν τὴν
 Ἀσίαν ἐπὶ Ἐφεσον ἦλθε, καὶ ἡράσθη
 παρθένον Δημονίκης. ἡ δὲ συνελθεῖν ὑπέσ-
 χετο, εἰὰ τὰ φέλια καὶ τὸν κόσμον τῶν

- b) Stob. Flor. 3, 10, 70: Κλειτοφῶν-
 τος ἐκ τοῦ ε Ἰταλικῶν.

Βρέννος ὁ τῶν Γαλατῶν βασιλεὺς λεηλα-
 τῶν τὴν Ἀσίαν εἰς Ἐφεσον ἦλθε, καὶ στρα-
 τοπεδευσάμενος περιέμενε τοῦ πολέμου τὴν
 προθεσίμην. παρθένος δὲ τις τῶν ἐπισήμων

4 στρατηγὸν ο.μ. Π μανδίους πένης Φ 5 Κάσσιος Βρούτος ο.μ. Σg 6 αἰξί-
 λιαρίας v¹-ληρίας ο 7 ἐν... zSc ἐν εω' n libro nono Guar 11 ἀπέσφαξεν Φ ἑναπ- Σg
 vgl. p. 175, 9 15 * * Jac <ai> διασπ. Wytttenbach 15—17 τὰ μέλη <τοῦ σώματος>
 — τὴν μορφήν [τοῦ σώμ.] Mue 16 θνητοῦ: ποιητοῦ? Jac 17 τὴν μορφήν τοῦ
 σχήματος Wytttenbach κατηστερίσθη Wytttenbach -ιχθη P 20 θύρσους — φρονῶν
 Salm θύρσους v. αἰδοῦσιν. κρατοῦντες καὶ φρονήσει ὅταν εσηματην φρονῶν P μὴ τότε
 φρονήσεις Haupt καὶ τότε φρονήσεις Salm 21 τραγικῶν P Θρακικῶν Reinesius v
 25b Ἰταλικῶν (-κοῦ AM⁴): aus 15B = Aristeid. 286 F13)? 26a βρέννος ΦΣg
 28a Δημονίκης b δημοτικῆς a

Γαλατῶν δῶι αὐτῇ· καὶ τὴν ᾿Εφεσον
προδοῦναι.

τοῦνομα Δημονίκη εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεισούσα
τοῦ βαρβάρου προδώσειν αὐτῷ τὴν ᾿Εφε-
σον ὑπέσχετο, ἐὰν μισθὸν λάβῃ τὰ φέλλα
καὶ τοὺς ὄρμους.

- 5 δ' δ' ἤξιωσε τοὺς στρατιώτας ἐμβαλεῖν εἰς
τὸν κόλπον ὃν εἶχον χρυσὸν τῆς φιλαργύρου.
ποιησάντων δ' ὑπὸ τῆς δαφιλείας τοῦ χρυ-
σοῦ ζῶσα κατεχώσθη,

ὁ δὲ Βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον
ὠρισμένον ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ
προσέταξεν αὐτοῖς τὸν χρυσὸν ὅσον εἶχον
κόσμον χάριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύ-
ρου κόλπον. ποιησάντων δὲ αὐτῶν τὸ πα-
ραγγελλθέν, ἡ Δημονίκη ὑπὸ τῆς δαφιλείας
τοῦ βαλλομένου χρυσοῦ ζῶσα κατεχώσθη.

10

καθάπερ ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν πρώτῳ
Γαλατικῶν.

2. ΙΝΔΙΚΑ.

- 15 2 (1) [PLUT.] De fluv. 25, 3 (Stob. Flor. 4, 36, 22): φέται δὲ (sc. am Indus)
καὶ βοτάνη «καρπύλη καλουμένη», βουγλώσσει παρόμοιος. ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἱκτέ-
ρους μετὰ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσι, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ὁ ᾿Ρόδιος
ἐν ἱ(?) ᾿Ινδικῶν.

3. ΚΤΙΣΕΙΣ.

- 20 3 (2) [PLUT.] De fluv. 6, 4: παράκειται δ' αὐτῷ (dem Arar) ὄρος Λούγδουνον κα-
λούμενον· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύτην. Μώμορος καὶ Ἀτεπόμαρος ὑπὸ Σεσηρονέως
τῆς ἀρχῆς ἐκβληθέντες εἰς τοῦτον κατὰ προσταγὴν «χρησμοῦ ἦλθον» τὸν λόφον πόλιν
κτίσαι θέλοντες. τῶν δὲ θεμελίων ὀρυσσομένων, αἰφνιδίως κόρακες ἐπιφανέντες καὶ διαπτε-
ρυξάμενοι τὰ πέριξ ἐπλήρωσαν δένδρα. Μώμορος δὲ οἰωνοσκοπίας ἔμπειρος ὑπάρχων τὴν
25 πόλιν Λούγδουνον προσηγόρευσεν· λούγον γὰρ τῇ σφῶι διαλέκτῳ τὸν κόρακα καλοῦσι, δοῦνον
δὲ τό κορον ἐξέχοντα, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν ἐν ἱγ Κτίσεων.

4. OHNE BUCHTITEL.

- 4 (4) [PLUT.] De fluv. 7, 6: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem Tmolos) λίθος κισήρει
παρόμοιος, καὶ σπανίως εὐρίσκεται· τετράκις γὰρ τῆς ἡμέρας ἀλλάσσει τὴν χροάν, βλέπεται
30 δὲ ὑπὸ παρθένων τῶν μήπω χρόνον φρονήσεως ἔχουσάν. αἱ δὲ ὥραν ἔχουσιν γάμον ἐὰν
ὀρώσιν αὐτόν, οὐδὲν ἀδικοῦνται παρὰ τῶν ὑβρίζειν θελόντων, καθὼς ἱστορεῖ Κλειτοφῶν * *

294. KTESIPHON.

1. ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ.

- 1 (IV 375, 1) [PLUT.] Parall. min. 12A: ᾿Επαμεινώνδας ὁ τῶν Θηβαίων στρατηγός

1a Γαλατῶν Kurtz γυναικῶν ο om. b ἀλλὰ (ἀμα Nachstädt) καὶ τὴν ᾿Εφ. Σg
15 δ' ἐν αὐτῷ Stob 16 << >> Stob παρεμφερῆς Stob 16—17 ἱκτέρους Stob
-ερικούς P 17 διὰ θ. Stob τοῖς π. om. Stob 18 ᾱ ᾿Ινδικῶν Stob 20 Λούγδου-
νον Maussac λούσδουλος P Λούγδουνος Ghelen 21 ᾿Ατεπόμαρος: 286 F 1 22 < >
Wytttenbach 25 Λούγδουνον Maussac -λον P δοῦνον Maussac λούγον aus λούγλον P
26 < > HLeo 28—31 [Aristot.] Θανμ. ἀκ. 174 30 μήπω χρόνον Wytttenbach
μὴ τῷ χρόνῳ P μὴ τῷ χρόνῳ φρ. μετεχουσῶν Aristot

Jacoby, Fragm. Griech. Hist. III A

ἔχων πρὸς Λακεδαιμονίους πόλεμον καὶ ἀρχαρεσιῶν ἀγομένων ἦκεν εἰς πατρίδα, παραγγέλλας τοῖς παιδὶ Στησιμβρότοι μὴ συμβάλλειν. Λακεδαιμόνιοι μαθόντες τὴν ἀπουσίαν ἐβλασφήμουν τὸν νεανίαν ὡς ἀνάνδρον· ὁ δ' ἀγανακτήσας καὶ ἐπιλαθόμενος τοῦ πατρὸς συνέβαλε καὶ ἐνίκησεν. ὁ δὲ πατὴρ βαρέως ἐνέγκας στεφανώσας ἐτραχηλοκόπησεν, ὡς

5 Κτησιφῶν ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Βοιωτιακῶν.

2. ΠΕΡΣΙΚΑ.

2 (2) [PLUT.] De fluv. 23, 1: Ἀράξης ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὴν προσηγορίαν εἰληφώς ἀπὸ Ἀράξου τοῦ Πύλου. οὗτος γὰρ πρὸς Ἀρβήλον τὸν πάππον ὑπὲρ σκήπτρον ἀμυλλόμενος αὐτὸν κατετόξευσε· ποινηλατούμενος δὲ ὑπὸ Ἑρινῶν ἑαυτὸν ἔρριπεν εἰς

10 ποταμὸν Βάκτρον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ἀράξης μετωνομάσθη, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περσικῶν.

3. ΠΕΡΙ ΔΕΝΔΡΩΝ.

3 (3) [PLUT.] De fluv. 18, 11: φέρεται δ' ἐν αὐτῷ (dem argivischen δρος Κοκκύνιον) δένδρον παλ[υ]ουρος καλούμενον, ἐφ' ᾧ ἂν τι καθίστη τῶν ἀλόγων ζώων ὡς ὑπὸ

15 ἰξοῦ κατέχεται, παρέξ κόκκυρος· τοῦτου γὰρ φεῖδεται, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν ᾧ Περὶ δένδρων.

4 (3) — — 23, 5: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem δρος Δίορπον am Araxes) δένδρον ῥοῖα παραπλήσιον. καρπὸν δ' ἄφθονον τρέφει μήλων, τὴν γεῦσιν ἔχοντα σταφυλῇ παρόμοιον. ἐκ ταύτης τῆς ὁπώρας πέπειρον ἐάν τις καθελὼν ὀνομάσῃ τὸν Ἀρη, γίνεται κρα-

20 τούμενος χλωρός, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν γ' Περὶ δένδρων.

4. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ.

5 (3) [PLUT.] De fluv. 14, 3: γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ (dem skythischen Tanais) καὶ λίθος κρυστάλλωι παραπλήσιος, ἀνθρωπομίμως ἐστεμμένος. ὅταν δ' ἀποθάνῃ βασιλεὺς, ἀρχαρεσίας παρὰ τὸν ποταμὸν τελοῦσιν· καὶ ὃς ἂν εὐρεθῇ τὸν λίθον ἐκεῖνον ἔχων πα-

25 ραχρῆμα βασιλεὺς γίνεται καὶ τὰ σκήπτρα παραλαμβάνει τοῦ τελευτήσαντος, καθὼς ἱστορεῖ Κτησιφῶν ἐν γ' Περὶ φυτῶν. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Ἀριστόβουλος ἐν ᾧ Περὶ λίθων (IIIC unter Italien).

295. MENYLLOS.

1. ΒΟΙΩΤΙΑΚΑ.

30 *1 (IV 452, 2) [PLUT.] Parall. min. 14B: ἐν Ἀβλίδι τῆς Βοιωτίας τὰ περὶ Ἰφινέ-
νειαν ὁμοίως (wie von Πυθοκλῆς ἐν γ' Ἰταλικῶν 14A die opferung der Metella) ἱστορεῖ
Μένυλλος ἐν πρώτῳ Βοιωτιακῶν.

1 εἰς Φ ἐς Π 4 ἐστεφάνωσε μὲν ὡς νενηκτότα, ἐτραχηλοκόπησε δ' ὡς στρατηγικὸν
ὑβρίσαντα νόμον Σg 5 ἱστορεῖ om. Φ 9 αὐτὸν Ghelen -τωι P 14 [ ] He
23 <ὦν> ἀνθρωπόμιμος He 24 εὐρεθῇ Ghelen εὐρηι P εὐρηι — [ἔχων] He 30 an
falscher stelle hinter der römischen parallelgeschichte o (τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν Ἀβ. Β.
περὶ Ἰφιν. ἱστοροῦσιν Σg) 32 Μένυλλος Xyl μένυλλος ΦΠ Δέρκυλος Westermann

2. ΙΤΑΛΙΑΚΑ.

- 2 (1) [PLUT.] Parall. min. 26B: Σεπτίμιος Μάρκελλος γήμας Σιλουίαν τὰ πολλὰ
 κνηγῶνι προσέκειτο. τὴν δὲ νεόνυμφον ἐν σχήματι ποιμένος Ἐλῆς βιασάμενος ἐγκύμονα
 5 φάσκων ἐν αὐτῷ ἀποκείσθαι † ἀπέκτεινε γοῦν Σεπτίμιος Τουσκῖνον. Μάμερκος δ' ὑπὲρ
 εὐκαρπίας θύων θεοῖς μόνῃς ἡμέλησε Δήμητρος· ἡ δὲ κάπρον ἐπεμψε. συναθροίσας δὲ
 πολλοὺς ἐκείνος κνηγέτας ἀνείλε, καὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρος τῇ κατηγγυημένῃ γυναικὶ
 κατεχώρησε· Σκυμβράτης δὲ καὶ Μουθίας οἱ μητρὰδελφοὶ περιείλοντο τῆς κόρης. ἀγανακτήσας
 δ' ἀνείλε τοὺς συγγενεῖς· ἡ δὲ μήτηρ τὸ δόρυ κατέκασεν, ὡς Μένυλλος ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

10

— SOSTRATOS.

ΘΡΑΙΚΙΚΑ. — ΤΥΡΡΗΝΙΚΑ. — ΜΥΘΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ <ΣΥΝ>ΑΓΩΓΗ. —
 ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ. — ΠΕΡΙ ΠΟΤΑΜΩΝ.

s. 23 F 1—6.

296. THEOPHILOS.

15

1. ΙΤΑΛΙΚΑ.

- 1 (IV 515, 1) [PLUT.] Parall. min. 13B: Ῥωμαῖοι πολεμοῦντες πρὸς Τρούσκον
 ἐχειροτόνησαν Γαλέριον Τορκουάτον. οὗτος θεασάμενος τοῦ βασιλέως τὴν θυγατέρα τοῦ-
 νομα Κλουσίαν ἡτέιτο παρὰ τοῦ Τρούσκου τὴν θυγατέρα, μὴ τυχῶν δ' ἐπὶ ὁρβὴν τὴν πόλιν·
 ἡ δὲ Κλουσία ἀπὸ τῶν πύργων ἐξερριγεν ἐαυτήν, προνοοίαι δ' Ἀφροδίτης κολπωθείσης τῆς
 20 ἐσθλῆτος διεσώθη ἐπὶ τὴν γῆν. ἦν ὁ στρατηγὸς ἐφθιε, καὶ [διὰ] τούτων πάντων ἕνεκα
 ἐξωρίσθη κοινῶι δόγματι ὑπὸ Ῥωμαίων εἰς Κόρσικαν νῆσον πρὸ τῆς Ἰταλίας, ὡς Θεόφιλος
 ἐν τρίτῳ Ἰταλικῶν.

2. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ.

- 2 (2) [PLUT.] Parall. min. 32A: ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Πεισίστρατος
 25 ἰος τοὺς μὲν εὐγενεῖς ἐμίσει, τοὺς δ' εὐτελεῖς ἐφίλει. ἐβουλεύσαντο δ' οἱ ἐν τῇ
 βουλῇ φονεῦσαι, καὶ διακόφαντες αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους ἐβαλον, καὶ τὴν γῆν ἐξυσαν.

2 Μάρκελλος: Μάμερκος v. 5 4 γένεσιν: τήρησιν Schlereth 5 ἀπέκτεινεν
 οὐδ' Σεπτίμιον Τουσκῖνος Anon ἀπέτεκεν οὐδ' Σεπτίμῳ Τουσκῖνον Herw ἀπεκάλεσε γοῦν
 Σεπτίμιος Τουσκῖνον Schlereth ἀπεκύησεν οὐδ' Σεπτίμιον Τουσκῖνον Nachstädt Μά-
 μερκος: μάρκελλος v. 2 6 θεοῖς om. Φ 7 πολλοὺς: ὅλους ΦFa ἐκείνος: Τουσ-
 κῖνος Herw ὁ T- Schlereth 8 σκυμβράτης ΑΠ² σκυμβράτης Fa σκυμβράτος Φ
 Θυμβρώτης Nachstädt Μουθίας: Μούκιος? Nachstädt 9 μένυλλος Φ(?) μένυλλος FΠ
 16—18 Τούσκον—Τούσκον Guar 17 γαλέριον Π ἀγαλέριον (ἐγ-) Φ γαρέλλιον Σg Βαλέριον
 a² (v) Οὐαλέριον Y² (Budaus, Nachstädt) 20 [ ] Hutten <δι>ἐφθιε — [διὰ]?
 Jac ἐπὶ τὴν γῆν ἀβλαβῶς κατενεχθεῖσα συνεφθάρη τῷ στρατηγῷ· διὰ τοῦτο κ. δογμ. ῥωμ.
 εἰς κορσ. νῆσον Ἰταλίας ἐξωρίσθη Σg 26 καὶ τ. γ. ἐξυσαν ΦFΠ ἐξέβαλον τὸ σῶμα
 ἀφανὲς ποιήσαντες Σg

ὁ δὲ δημότης ὄχλος ὑπόνοιαν λαβὼν ἔδραμεν εἰς τὴν βουλὴν· ὁ δὲ νεώτερος υἱὸς τοῦ βασιλέως Τησιμαχος εἰδὼς τὴν συνωμοσίαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπέσπασε τὸν ὄχλον, εἰπὼν ἑωρακέναι τὸν πατέρα μεθ' ὁρμῆς εἰς τὸ Πισαῖον ὄρος φέρεσθαι, μείζονα μορφήν ἀνθρώπου κεκτημένον. καὶ οὕτως ἠπατήθη ὁ ὄχλος, ὡς Θεόφιλος ἐν δευτέρῳ Πελοποννησιακῶν.

5

3. ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

3 (2) [PLUT.] De fluv. 24, 1: Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὸν ῥοὺν καταφέρων εἰς τε τὸν Ἀράξην καὶ τὴν Ἀρσακίδα λίμνην· ἔκαλεϊτο δὲ τὸ πρότερον Σόλλαξ, ὅπερ μεθερμηνευσμένον ἐστὶ καταφερής, ὠνομάσθη δὲ Τίγρις δι' αἰτίαν τοιαύτην. Διό-
 10 νυστος κατὰ πρόνοιαν Ἡρας ἐμμανὲς γενόμενος περιήρχετο γῆν τε καὶ θάλατταν, ἀπαλαγῆναι τοῦ πάθους θέλων. γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατ' Ἀρμενίαν τόποις καὶ τὸν προειρημένον ποταμὸν διελθεῖν μὴ δυνάμενος ἐπεκαλέσατο τὸν Δία· γενόμενος δὲ ἐπήκοος ὁ θεὸς ἔπεμψεν αὐτῷ τίγριν, ἔφ' ἧς ἀκινδύνως προενεχθεὶς εἰς τιμὴν τῶν συμβεβηκότων τὸν ποταμὸν Τίγριν μετωνόμασεν, καθὼς ἱστορεῖ Θεόφιλος ἐν ᾧ Περὶ λίθων.

1 εἰς τὴν βουλὴν ΦΠ στασιάζων κατὰ τῆς βουλῆς Σg νεώτατος Σg 3 φερόμε-
 νον Σg 4 ὁ ὄχλος ἀπατηθεὶς ἀπέστη τοῦ στασιάζειν Σg 6—13 Eust. Dion. Per. 976
 7 Σόλλαξ P Σύλαξ Eust 11 οἰκτίζεται δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεὺς, καὶ πέμπει ζῶιον τίγριν
 Eust 12 προενεχθεὶς Bernardakis προσε- P πρόσω ἐνεχθεὶς Wyttenbach πέραν
 ἐνεχθεὶς o. εἰς τὸ πέραν ἀπενεχθεὶς He

AUTOREN IN BAND III A.

	Nr.
Agatharchides von Samos	284
Alexandros (Polyhistor) von Milet	273
Apollas (Apellas) der Pontiker	266
Aretades von Knidos	285
Aristeides von Milet	286
Asklepiades von Myrlea . . . . . S. 229	
Baton von Sinope	268
Charon von Lampsakos	262
Christodoros von Koptos	283
Chrysermos von Korinth	287
Claudius (Kaiser)	276
Demaratos . . . . . S. 299	
(Pseudo-)Demokritos von Abdera	263
Demokritos von Ephesos	267
Derkyllus	288
Domitius s. Kallistratos	
Dorotheos der Chaldaeer	289
Dositheos	290
Hekataios von Abdera	264
Hellanikos von Lesbos . . . . . S. 1	
Hippys von Rhegion . . . . . S. 141	
Istros der Kallimacheer . . . . . S. 141	
Juba von Mauretanien	275
Kallinikos von Petra	281
Kallisthenes von Sybaris	291
Kallistratos (Domitius) . . . . . S. 229	
Klaudianos	282
Kleitonymos	292
Kleitophon von Rhodos	293
Konon . . . . . S. 274	
Kriton der Pieriote	277
Ktesiphon	294

	Nr.
Leon von Alabanda	278
Lykos von Rhegion . . . . . S. 141	
Menekles von Barka	270
Menyllos	295
Nikandros von Kolophon	271/2
Palaiphatos von Abydos . . . . . S. 16	
Philippos von Amphipolis	280
Philostephanos von Kyrene . . . . . S. 141	
Polemon von Ilion . . . . . S. 150	
Poseidonios von Olbia.	279
Proxenos . . . . . S. 141	
Rhianos von Bene (Kreta)	265
Semos von Delos . . . . . S. 150	
Sostratos . . . . . S. 314	
Staphylos von Naukratis	269
Teukros von Kyzikos	274
Theophilos	296

